

பிழை திருத்.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமகீதை.

—o~*~o—

தத்துவராயசுவாமிகளருளிச்செய்தது.

இது

வித்தியாரணியசுவாமிகளருளிச்செய்த

வடநூல்வியாக்கியானத்துக்கியை

திருநெல்வேலியைச்சார்ந்தகோடகநல்லூரில்எழுந்தருளிய

ஸ்ரீ சுந்தரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

ஷ்ரீ சுந்தரசுவாமிகள்

சிஷ்யர்களாகிய

வையை - இராமசுவாமியையரா

அவர்களது கனிஷ்டராகிய

மகாவைத்தியநாதையரால்

நெல்லை - சொக்கலிங்கப்பிள்ளையாரது

அரிமளம் - சிவராமச்செட்டியார்

சென்னை

வியவஹாரதரங்கினியச்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

பிரஜோத்பத்தினு

பிழை திருத்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭௬	௧௪	அகர்த்த	அகர்த்தா
௮௨	௨௫	செயவ	செய்வ
௮௮	௧௧	தானெக்	தானெனக்
௯௦	௨	நியமாக	நியமமாக
௯௫	௬	ஏவரறிவராதலினு	ஏவரறிவர்தானாத
“	௨௧	விடத்தில	விடயத்தில
௧௦௭	௧௪	கொடுத்திடவெ	கொடுத்திடவே
“	௨௨	கொடுக்கவெ	கொடுக்கவே
௧௧௨	௧௦	கூறினான	கூறினான்
௧௧௩	௨௩	மலரில	மலரில்
௧௧௬	௧	ரூபமாகக	ரூபமாகக்
௧௧௭	௨௫	எனறு	என்று
“	௨௭	என்ற	என்ற
௧௨௦	௨௦	அல்லா	அல்ல
“	௩௨	கின்றது	கின்றதென்பது
“	௩௬	சத்தியமே	அசத்தியமே
௧௨௩	௧௭	யாகும	யாகும்
“	௨௨	ஸஜதிய	ஸஜாதிய
௧௩௦	௩௪	சொந்து	சேர்ந்து
௧௩௬	௧௫	பின்பு	பின்பு
“	௨௬	பிரத்திய	பிரத்தியய
௧௩௭	௨௮	காரியர்	காரிய
௧௪௦	௩௭	இன்மையிற	இன்மையிற்
௧௪௮	௨௭	தன்னில்	தென்னில்
௧௬௧	௨௭	இல்லர	இல்லர
௧௬௫	௩௧	பொளில்	பொருளில்
௧௭௫	௩௩	தானெ	தானென
௧௮௪	௩௪	அற்ப்ப	அற்ப்ப
௧௮௬	௨௮	சந்திரன்	சந்திரன்
௧௯௦	௨௨	மாண	மரண
௨௨௧	௩௬	மாவத்தின்	மாதவத்தின்
௨௨௮	௮	மேகங்கள்	சலாதாரங்கள்
௨௩௦	௬	அடைந்தவர்கள்	அடைந்தவர்க
௨௩௨	௩௫	மரைவைண	மரைபைவண
௨௪௦	௧௬	நிருபித்தற	நிருபித்தற்
௨௪௭	௨௮	பொக	

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உரு௯	௩௦	தகாது	தக்கது
உ௭௪	அ	கினரூர்	கின்ரூர்
உ௬௫	உ௧	நித்தியா	நித்திய
உ௬௬	௧௧	யெற்ற	யென்ற
உ௬௫	௩௫	வேறவையின்றி	வேறவையின்றி
உ௭௭	உ௩	மாயவபுன்ல	மாயவன்புல
உ௮௧	உ௫	சிறைத்	சிறை
உ௮௨	௧௧	நுபடா	நுட்பா
உ௮௩	௧௨	தெளிவாரார்	தெளிவாரார்
உ௮௭	உ௨	விஷ்ணு	விஷ்ணு
௩௦௪	௧	ஆன்மாவை	ஆன்மாவை
௩௨௨	௧௬	மகாதேவர்	மகாதேவர்

ருசுகிறம்பலம்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௬	௬	அறிவிரு	அறியிரு
௧௬	௩௪	பிரதான	உபாதான
“	௩௬	பிரதான	உபாதான
௧௭	௬	ஞென்றி	ஞென்றி
௨௨	௩	தக்கவு	தகவு
௨௩	௧௨	யார்த்ததை	யார்த்தத்தை
“	௨௬	வார்த்தை	வார்த்தை
௨௬	௧௬	மோக்ஷதை	மோக்ஷத்தை
“	௨௬	வெதார்த்தம்	வேதார்த்தம்
௨௭	௨௩	சாக்கியம்	சாக்கியம்
“	௨௬	ஜடமான	அஜடமான
௨௮	௧௨	சாட்சி	சாட்சி
“	௧௭	வற்றில்	வற்றில்
௨௯	௨	தாற்பரியமு	தாற்பரியமு
௩௦	௨௬	விருத்தினு	விருத்தியினு
௩௨	௭	பரம்பர	பரம்பரையாக
௩௬	௧௭	அஞ்ஞான	ஆஞ்ஞான
௪௧	௩௭	மனுடா	மானுடா
௪௪	௨௬	அந்தக்கரணமுமென்ற வாக்ஷயத்திற்குமேல், சொரு பசுகப்பிரகாசாபிவியஞ்சகவிருத்தியாகி யிருவ கையாய்ப் பரிணமிக்கின்றது. அவற்றுள், என் றுசேர்த்துக்கொள்க.	
“	“	சுகப், என்றுசேர்க்க.	
௪௮	௧௦	தென்பார	தென்பார்
“	௨௬	பாமில்	பரமில்
௩௦	௩௬	சாதலும்	சார்தலும்
௩௨	௨௩	செயவ	செய்வ
௩௪	௪	அற்றேற்கு	அற்றேற்கு
௩௬	௭	யுத்தி	யுத்தி
“	௨௮	கர்மங்களை	காமங்களை
“	௨௯	பாகத்தின	பாகத்தின்
“	௩௪	அடைய	அடை
“	௩௬	வரைக்கும	வரைக்கும்

க.
சிவமயம்.

அத்தியாயவட்டவணை.

பக்கம்.

க. தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்து வேதார்த்தம்வினவு மத்தி யாயம்.	க
உ. ஐதரேயவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	கஉ
ங. ஐதரேயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரியவுபநிட ததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.	உ௭
ச. கேளேபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	கூஅ
ரு. சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	கக௦
சு. சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	கஅங
௭. முண்டகோபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	உ௦௦
அ. கைவல்லியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	உ௨கூ
கூ. பிரகதாரணியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.	உசகூ
க௦. உஷஸ்ப்பிராமணமுரைத்தவத்தியாயம்.	உருகூ
கக. கடவல்லியொடுகவேதாச்சுவதரமுமுரைத்தவத்தியாயம்	உ௭கூ
கஉ. சருவசாஸ்திரார்த்தசங்கிரகமுரைத்தவத்தியாயம்.	ங௦௭

சிறப்புப்பாபிரம்.

வையை - இராமஸ்வாமி ஐயரி யற்றியசெய்யுட்கள்.

சீர்வளருங்கயிலையினிற்சிவபிரான் றிருவருளாற்றிகழ்வன்றெண்ட
ரேர்வளருமுனைப்பாடிநாடுபுகழ்நீடவுதித்தின்றேன்மல்கு
மார்வளருந்தொடைச்சோழநாடோங்கவாருரிலமர்ந்துபன்னை
கார்வளரும்பொழிற்சேரநாடுநலம்பெறப்பலநாட்களிப்பின்வைகி. (1)

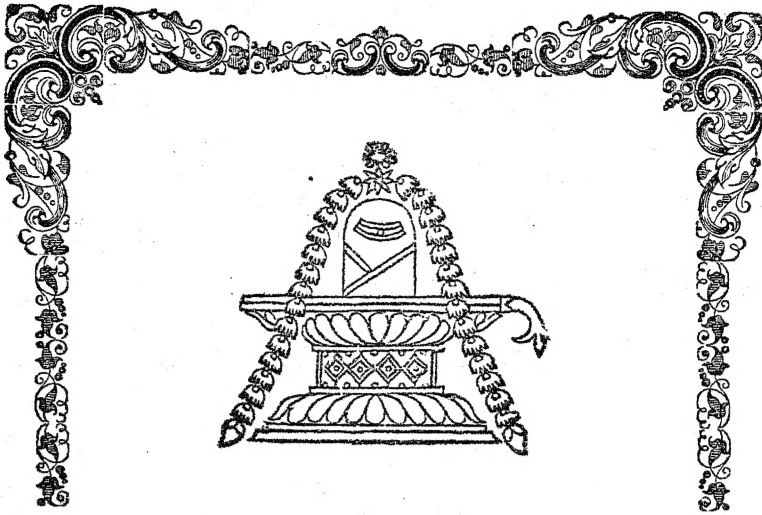
திகழ்பாண்டிநாடுமிசைபெறப்பல நாளமர்ந்தருளாச்செயலையெ
ண்ணிப், புகழோங்கமீன்மெவதரித்தாங்கநாடதனிற்பொருளைநீத்
த, நிகழ்வோங்குமலைக்கையாற்றரளமணிநிரைகரையினிறைக்கக்கண்
டோர், மகிழ்வோங்கவிளங்குதிருக் கோடகநல்லூர்செய்தமாதவத்
தால். (2)

சுருதிமுடிவின்பொருடான்பரமாத் துவிதமென்றேதுணிந்தெல்லாரு
கருதிமுடிவில்லாதபேரின்பநிலையடைந்துகளிக்கமேன்மை (ங்)
தருதிருநீற்றின்மகிமைபுலகெலாந்தழைந்தோங்கச்சாரஞ்ஞானம்
வருதிமிரங்கதிரகண்டாங்கிரிந்தொழியவந்தணர்தமரபிற்றேன்றி(ங்)

மாண்காட்டிமான்பிடித்தன்மானவே நம்போலோர்வடிவந்தன்
னைத், தான்காட்டிக்காண்பவெலாந்தனிற்பிறிதன்றெனவெவர்க்குந்
தகவாற்காட்டி, யூன்காட்டுமுடல்பொய்யென்றுணர்விலேனுணரும்
வகையுணர்த்தவந்து, தேன்காட்டுமொழிகாட்டுஞ்சந்தரதேசிகனை
னவத்திருப்பேர்தாங்கி. (சு)

களமருவுங்களமுடையான்புராண மோரீரைந்துட்காந்தந்தன்னி
ல், வளமிகுசங்கிதையாறுட்குதசங்கிதைதன்னின்மகிழ்ந்துமுன்ன,
மளவறுமண்டர்கட்கயன்சொல்லியவாரே தத்துவராயப்பேர்பூண்
டோன், கிளர்வுறுதண்டமிழ்ச்சொல்லால்விளங்கவுரைத்தருளிபிரம
கிதைதன்னை. (ரு)

அம்புயாதனமரார்க்குரைக்கும்போதமல நெழுந்தருளிச்செ
ன்றே, யும்பர்காளிப்பொருண்மெய்யெனத்திருவாய்மலர்ந்தநாளு
ரைத்ததேய்ப்ப, இம்பர்யாவருமெளிதினுணர்ந்தையந்தீர்தின்பமெ
ய்திவாழல், பம்புசீர்வடநூலுக்கியைந்திடவேநயந்தவுரைபண்ணின
னே. (சு)

உ

சிவாயபரமசூரவேநம:

திருச்சிற்றம்பலம்.

க ண ப தி து தி.

அத்திமுகவனை - மத்தன்மதலையை
நித்தரினைபவர் - முத்திபெறுவரே.

(க)

சுப்பிரமணியர் துதி.

ஆறுமுகவனை - நாறுமலர்கொடு
சுறுமடியவர் - பேறுபெறுவரே.

(உ)

குருவணக்கம்.

வெண்பா.

அடியேனையாள வருண்மேனிசாத்திப்
படிமீதுவந்தபரனே - கொடியேனென்
றெண்ணதிமைப்பளவி வீங்ஙனேவிடளித்த
கண்ணுகடைபோகக்கா.

(ஈ)

வேறு.

இரவியுமதியும்வானும்வாயுமனலும்ப்பு
முரவியமண்ணுமற்றையுணர்பவன்னுனாகிப்
பரவிடுங்கரணம்பன்னுன்காயுமன் றுயுநின்றே
யுரைமனமிற்றதுளோங்குமொளியினைவணங்கல்செய்வாம். (ச)

பா யி ர ம்.

கண்முதற்புலன்களந்தக்கரணங்கள்விளங்குமெத்தாற்
றண்மதியருக்கனங்கிதாரகைவிளங்குமெத்தால்
விண்முதற்பூதமியாவும்விளங்குமெத்தாலந்த
வுண்மையைச்சிவப்ரகாசவொளியினையுளத்துள்வைப்பாம். (ரு)

முன்னேநற்கருதியோதிமுடிவுற்றகரியதாக
வின்னமத்தேவர்மூவரெய்துதற்கிடரேமேவத்
தன்னையிப்படியேகாணத்தானளித்தெனக்கோர்வார்த்தை
சொன்னநற்சொருபானந்தச்சோதியைத்தொழுதல்செய்வாம். (கூ)
வேறு.

நித்தனிற்குணனின்மலனீடொளிச்
சுத்தனேகன்கருதித்தொடர்பிலா
னத்தனென்னையுமாண்டவருளினன்
றத்துவன்றிருத்தானேவணங்குவாம். (ஏ)

நூற்பெயர்.

மயவில்வானவர்கேட்பமயக்கற
வயன்முன்னுட்கொனவாரணத்துட்பொரு
ளியலுமொசொருபானந்தச்சித்தியென்
பெயரினற்றமிழாலிங்குப்பேசுவாம். (அ)

அவையடக்கம்.

வேறு.

தானாகாதியாவையுமாந்தன்மைத்தாயவொருபொருளை
யூமென்றன்வாக்கதனலுண்மையறியவுரைத்திடுதன்
மாநாகந்தான்மலர்தலையிலவையந்தரிப்பமற்றதுபோற்
பூநாகந்தான்பொறுப்பெனனும்புன்சொற்போலும்புகலுங்கால். (கூ)

அத்தியாயமுறை.

வேறு.

மன்னியகமலத்தோன்றான்வானவர்வணங்கியெல்லாம்
பன்ன மறையருத்தம்பகரெனவினவுமாறு
முன்னதின்மொழிந்துபின்னர்முளரியந்தவிசின்மேலோ
னின்னியலிருக்கிலைதரேயமதியம்புமாரும். (கூ)

வேறு.

வான்றன்முதலாமனைத்துலகும்வானோர்முதலாவருபிறப்பு
மீன்றனெசுரிற்றைத்திரியமியம்பும்பரிசையிவையுடனே

பா யி ர ம்.

மூன்றாமோத்திலுரைத்தாதிமூலப்பிரமந்தனைத்தேடச்
சான்றார்சொன்னநெறியைவருஞ்சுதூர்த்தத்தாலேசாற்றியபின். (கக)

சந்தோகத்திற்சட்டந்தானுரைக்கும்பரிசைச்சுதூர்முகத்தோ
னைந்தாமோத்திலுரைத்தாறிலேழுமெட்டுமாங்கறைந்தான்
மைந்தார்முண்டங்கைவலியமறையின்பொருளேவையமெலாந்
தந்தான்சத்தமத்தாலுமட்டமத்துஞ்சாற்றியபின். (கஉ)

வேறு.

அன்பினாலகிலலோகம்படைத்தவனமார்தங்கட்
கின்பமார்ப்ரகதாரண்யத்திசைமயித்திரேயிதன்னை
யொன்பதாலுரைத்துப்பத்தாலுடத்தமுங்கார்க்கிதானும்
பின்பதாயந்தர்யாமிப்பிராமணவிடயம்பேசி. (கங)

வேறு.

தாதாவேகாதசந்தன்னிற்றக்கோர்சொல்லுங்கடவல்லி (றய்த்
ச்வேதாச்வதரமெடுத்துரைத்துச்சொன்னதெல்லாந்தொகுத்தொன்
தூய்தாயருளிச்செய்தத்தினீராறோத்தாற்சொல்லின்பப்
போதாலயத்தோன்புகன்றபொருள்யானுந்தமிழாற்புகல்கின்றேன்.)

பா யி ர மு ற் றி ற் று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.

கணபதி துணை.

பிரமகீதை.

மூலமு முராயும்.

முதலாவது.

-தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்துவேதார்த்தம்வினவுமத்தியாயம்.

அவதாரிகை.

பூருவபாகத்திலுபநிடத்தொன்றினாலேயேயுண்டான பிரமான்மவேகத் துவ விஞ்ஞானமே முத்திசாதனமெனக்கூறப்பட்டது. இந்தத்தாற்பரியம் எல்லாவேதங்களுக்குஞ் சம்மதமென்று தெரிவிக்கும்பொருட்டு ஐதரோயதை த்திரியமுதலிய வெல்லாவுபநிடதங்களின் பொருள்களைச் சொல்லாநின்ற பிரமகீதையைச்சொல்லவேண்டுமென்று முனிவர்கள் சூதமகாமுனிவரைக் கேட்கின்றார்கள்.

சூதனாமுனியைநோக்கித் தொல்லைமாமுனிவர்சொல்வார்
மாதவவினவிற்றெல்லாம்வகுத்து நீதொகுத்துச்சொன்னாய்
ஆதிநான்முகத்தோன் கீதையறியவாதரித்தோமின்றென்
ரோதிமாமுனிவரெல்லாமீளவுமுரைக்கலுற்றார்.

இ - ள். சூதனாமுனியைநோக்கி - சூதனென்னும்பெயரையுடைய முனி வனைப்பார்த்து, தொல்லைமாமுனிவர்சொல்வார் - புராதனராகியபெரியமுனி வர்கள் சொல்லுவார்கள், மாதவ - பெருமைபொருந்திய தவமுடையவனே, வினவிற்றெல்லாம் - (சிறியேங்கள்) கேட்டவையனைத்தையும், நீ வகுத்து தொகுத்துச்சொன்னாய் - தேவர்விரித்துஞ்சருக்கியுந் திருவாய்மலர்ந்தருளி னீர், ஆதிநான்முகத்தோன்கீதை - முதன்மையாயுள்ள பிரமகீதையை, இன் னு அறியவாதரித்தோம் என்றோதி - இன்றுதெரியவிருப்புற்றோமென்று விண் ணப்பித்து, மாமுனிவரெல்லாம் - உயர்ந்தமுனிவர்களைவரும், மீளவுமுரை க்கலுற்றார் - திரும்பவுஞ்சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ-று. (க)

வேததூறெரிந்தோனாலே விஞ்சையும்விளங்கப்பெற்ற
யாதலாலியாதுமுன்னாலறியலாகாததில்லை
மேதையான்மிக்காயெங்கண்மேலுனக்கன்புண்டாகி
லோதுவாய்போதோன்சொன்ன வுபநிடப்பொருளையென்றார்.

இ - ள். வேதநூற்றிரந்தோனாலே - வேதசாத்திரங்கனையாராய்ந்துதெளிந்தவியாசமகாமுனிவராலே, விஞ்சையும்விளங்கப்பெற்றாய் - (மேலான) நூனத்தையுஞ்செவ்வையாக அறியப்பெற்றாய், ஆதலால் - ஆனபடியினாலே, உன்னுலையலாகாதது யாதும் இல்லை - தேவராலறியப்படாததொன்றும் இல்லை, மேதையான்மிகாய் - அறிவான்மிகுந்தவரே, எங்கண்மேல் - எங்கள் மீது, உனக்கன்புண்டாகில் - தேவருக்குக்கிருபையுண்டானால், போதோன் சொன்ன - பிரமன் (தேவர்களுக்கு) உபதேசித்த, உபநிடப்பொருளை - வேதார்த்தத்ததை, ஓதவாய் - அனுக்கிரகிப்பாய், என்றார் - என்றுமுனிவர்கள் சொன்னார்கள். எ - று.

(உ)

வேறு.

இன்னபரிசேசமுனிவரெல்லாமியம்பக் கேட்டங்கிமையவர்கண் முன்னமொருநான்மறையோதிமுடிந்தபொருளோர்த்துணராமலன்னமிசையோன்றனைக்கேட்பவண்டத்தவர்கட்கவனருளாற் சொன்னபரிசேசேகேளுமெனச்சூதன்சொல்லத்தொடங்கினனால்.

இ - ள். முனிவர் எல்லாம் இன்னபரிசே இயம்பக்கேட்டு - முனிவர்களெல்லாரும் இவ்வாறுவிண்ணப்பஞ்செய்தலைக்கேட்டு, அங்கிமையவர்கள் - விண்ணுலகவாசிகளாகியதேவர்கள், முன்னமொருநான்மறையோதி - ஆதியிலே ஓப்பற்றான்குவேதங்களையும் ஓதி, முடிந்தபொருளோர்த்துணராமல் - அவைகளின் முடிந்த பொருளையாராய்ந்தறியப்பெறாமல், அன்னமிசையோன்றனைக்கேட்ப - அன்னத்தின்மேலெழுந்தருளும் பிரமதேவரைக்கேட்க, அவன் அருளால் அண்டத்தவர்கட்குச்சொன்னபரிசே - அப்பிரமதேவர் கருணையினாலே தேவர்களுக்குபதேசித்தவண்ணமே (சொல்கின்றேன்), கேளுமென - கேண்மினென்று, சூதன்சொல்லத்தொடங்கினனால் - சூதமகாமுனிவர்சொல்லத்தொடங்கினார். எ - று.

(ங)

வேறு.

பண்டொருகற்பந்தன்னிற்பழமறைப்பொருளையெல்லாவண்டருங்கூடியாய்ந்தங்கறியலாகாமையாலே பெண்டருமாதவத்தை பெய்நியேபிதனைக்கேட்பப் புண்டரீகத்தில்வாழும் புனிதனைநோக்கிப்போனார்.

இ - ள். பண்டொருகற்பந்தன்னில் - முன்னொருகற்பந்தரத்தில், பழமறைப்பொருளை - பழமையாகிய வெதார்த்தத்தை, எல்லாவண்டருங்கூடி ஆய்ந்து, எல்லாத் தேவர்களுக்கூடி (வெருகாலம்) ஆராய்ந்து, அங்கறியலாகாமையாலே - அங்கு அவர்களாலறியக்கூடாமையினால், என்டரும் - மதிக்கத்தக்க, மாதவத்தையெய்தி - அரிதானதவத்தைச்செய்து, இதனைக்கேட்ப - இவ்வருத்தத்தைக்கேட்டறிந்துகொள்ளும்பொருட்டு, புண்டரீகத்தில்வாழும் - பதுமாசனத்தில்வீற்றிராநின்ற, புனிதனை - பரிசுத்தராகியபிரமாவை, நோக்கிப்போனார் - சருதிப்போனார்கள். எ - று.

(ச)

தேவர்கள்பிரமாவைத்தரிசித்துவேதார்த்தம்வினவுமத்தியாயம். ௩.

வேறு.

பாவவேறுக்குந்தீர்த்தமென்றெண்ணப்பட்டனயாவையும்பாப்பித், தேவரோடியக்கரர்க்கந்தருவர் சித்தர்சாத்தியர்களுஞ்செறிந்து, நாவினாலறியுமறுவகைப்பட்ட விரதமுநலம்பெறவுடைத்தா, யோவிலாதொழுகு மருவிகளுடைத்தா யொருபொருளொழிவற வுடைத்தாய்.

இ - ள். பாவவேறுக்குந்தீர்த்தமென்று - பாவத்திற்குக்காரணமான காமக்குரோதாதிகளைக்கெடுக்குந்தீர்த்தமாக, எண்ணப்பட்டனயாவையும் - கருதுகின்றபண்ணியதீர்த்தங்களனைத்தையும், பரப்பி - பரப்பிக்கொண்டும், தேவரோடு - தேவர்களோடு, இயக்கர் - இயக்கர்களும், அரக்கர் - இராக்கதர்களும், கந்தருவர் - கந்தருவர்களும், சித்தர் - சித்தர்களும், சாத்தியர் - சாத்தியர்களும், செறிந்து - நெருங்கிச் (சேவிக்கப்பட்டதாயும்), நாவினாலறியும் - நாவினாலறியப்படாநின்ற, அறுவகைப்பட்டவிரதமும் - (கைப்பு நித்திப்பு புளிப்பு உவர்ப்பு துவர்ப்பு கார்ப்பு என்னும்) அறுவகைப்பட்ட இரதபதார்த்தங்களையும், நலம்பெற - நன்மைபெற, உடைத்தாய் - உடையதாயும், ஒவிலாதொழுகும் - இடைவிடாதொழுகாநின்ற, அருவிகளுடைத்தாய் - பல அருவிகளுடையதாயும், ஒருபொருளொழிவறவுடைத்தாய் - ஒன்றொழியாமலனைத்தையுமுடையதாயும். எ-று.

(௫)

வேறு.

சகலயோகிகளுமேவவினிதானதனிசேர்
குகைகள்கோடிபலகூடியுளகோடிபலவாய்ச்
சிகரமேவுநவமாமணிகள் சிந்தியுளதாய்
நிகரிலாமனிகழ்மேருகிரி நீண்முடியின்மேல்.

இ - ள். சகலயோகிகளும் - சமஸ்தமானயோகிகளும், மேவ - பொருந்துவதற்கு, இனிதான - இன்பமாயுள்ள, தனிசேர்குகைகள்கோடி பலகூடியுளகோடிபலவாய் - ஏகாந்தமாயிருக்கத்தக்க பலகோடிகுகைகள் நெருங்கியுள்ள மூலைகளேகமுளதாயும், சிகரமேவும் - கொடுமுடிகளிற்பொருந்தாநின்ற, நவமாமணிகள் - ஒன்பதுவகையிரத்தினங்கள், சிந்தியுளதாய் - சித்தறியிருக்கின்றதாயும், நிகரிலாமல் - ஒப்பில்லாமல், நிகழ் - பிரகாசிக்கின்றதாயுமுள்ள, மேருகிரி - மஹாமேருபருப்பதத்தின், நீண்முடியின்மேல் - நீண்டசிகரத்தின்மேல். எ-று.

(௬)

வேறு.

ஐம்பதிற்றிரட்டியோசனைநீண்டாங்கத்தொகையோசனையகன்று, கம்பநந்தரியைமுதல்வருமிருககணங்களாலாகுலங்கனத்துச், செம்பொருள்கொழிக்குந்தீர்த்திகையுடைத்தாய்த்திரண்டபுள்ளினங்களுமுடைத்தாய்ப், பைம்பொழிற்செழுந்தேனருந்தியவறுகாற்பறவையினைலியிற்றைப்பாம்பி.

இ - ள். ஐம்பதிந்திரட்டியோசனைநீண்டு - தூறுயோசனைநீளமுடையதாயும், ஆங்கு அத்தொகையோசனை அகன்று - அதுபோல அந்தநூறுயோசனை அகலமுள்ளதாயும், கம்பநற்கரியைமுதல்வருமிருக்கணங்களால் - தறிபிற்கட்டப்படும் நல்லயானை முதலாகவாராநின்ற விலங்கின் கூட்டங்களால், ஆகுலங்கனத்து - ஆரவாரமிகவுடையதாயும், செம்பொருள்கொழிக்கும் - செவ்வையான பொன்கொழிக்காநின்ற, தீர்த்திகையுடைத்தாய் - நதிகளையுடையதாயும், திரண்டபுள்ளினங்களுமுடைத்தாய் - நெருங்கியபக்கிசாலங்களுமுடையதாயும், பைம்பொழில் - பசுமை பொருந்திய சோலையிலுள்ள, செழுந்தேனருந்திய - செப்பமாகியதேனையுண்ட, அறுகாற்பறவையின் - வண்டுகளினுடைய, ஒலியினால் - ஒசையினாலும், பரம்பி - நிறையப்பெற்று. எது. ()

வேறு.

இந்துபானுவென்றிருவருநிலவினோடிளவெயில்பாரிப்பக்கொந்துபாய்தருசோலையின்கிழங்குகாய்கொழுங்கனிலவழங்கத்தன்சந்தனாவிபுகுந்துவண்டுலவுதண்டாமரைத்தடந்தோய்ந்துமந்தமாருதந்திரிதருபிரமவானமுளதன்கண்ணே.

இ - ள். இந்துபானுவென்றிருவரும் - சந்திரன்குரியனென்கிறருவர்களும், நிலவினோடி - சந்திரிகையோடு, இளவெயில் - இளவெயிலையும், பாரிப்ப - பரப்ப, கொந்து - புட்பக்கொத்துகளிலிருந்து, பாய்தரு - (தேன்) பாயாநின்ற, சோலை - சோலைகள், இன் கிழங்கு - இனியகிழங்குகளையும், காய்காய்களையும், கொழுங்கனி - வளமையானகனிகளையும், வழங்க - கொடுக்க, தன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, சந்தனாவிபுகுந்து - சந்தனச்சோலையுட்புகுந்து, வண்டுலவு - வண்டிகளுலவாநின்ற, தன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, தாமரைத்தடந்தோய்ந்து - தாமரைத்தடாகத்திற்படிந்து, மந்தமாருதம் - தென்றற்காற்றானது, திரிதரு - உலாவுகின்ற, மா பிரமவனம் - பெரியபிரமவனமென்னும் ஒருவனம், உளது - இருக்கின்றது, அதன்கண்ணே - அதனிடத்தில. எ - டு.

(அ)

வேறு.

வளமாமதிலொன்பதோடெண்பதுவாசலாகியிளநாயிறுபோலவிளங்கியிலங்குமொள்வாள்வனோநேமிகொடுஞ்சிலைதண்டுமழுக்கள்வல்லோரளவோதவிவாதவர்காப்புடைத்தாகியெங்கும்.

இ - ள். வளமாம் - வளம்பொருந்திய, மதிலொன்பதோடு - ஒன்பதுமதிலோடு, எண்பதுவாசலாகி - எண்பதுவாசலுடையதாகி, இளநாயிறுபோல - பரலகுரியனைப்போல, விளங்கி - பிரகாசித்து, இலங்கும் - விளங்குதலும், ஒன் - அழகுபொருந்திய, வாள் - வாளாயுதம், வனோ - சங்கு, நேமி - கொடுஞ்சிலை - கொடியவில்லு, தண்டு - தண்டாயுதம், மழுக்கள் -

தேவர்கள்பிரமாவைத்தரிசித்துவேதார்த்தம்வினவுமத்தியாயம். ௫

பரசு (முதலியஇவற்றில்), வல்லோர்- வல்லமையுடையவர்களில், அளவோத
விவாதவர் - அளவுசொல்லக்கூடாதவர்களால், எங்கும் - எவ்விடத்தி
காப்புடைத்தாகி - காக்கப்பட்டதாகி. எ - று. (க)

வேறு.

பூரணகும்பமெங்கணுநிறைத்துப்பொன்றிகழ்ந்திலம்புணர்ந்த
தோரணமுயர்த்தித் தூய்மலர் துதைந்தசுகந்தமாலைகள் பலதூக்கி
யேரணிதீபமேற்றியெம்மருங்குமேழிசையாழிலெங்கெங்கும்
வாரணிகொங்கைமடந்தையர்பாடுமாடமாளிகைவரம்பிலதாய்.

இ-ள். எங்கணும் பூரணகும்பம் நிறைத்து-எவ்விடத்தும் பூரணகும்பம்
கள்நிறைத்து, பொன்றிகழ்ந்திலம்புணர்ந்த - பொன்கம்பியிற்கோத்துவிளங்
குகின்ற முத்துமாலைகள் தொங்கப்பெற்ற, தோரணமுயர்த்தி - தோரணங்கள்
உயரக்கட்டி, தூய்மலர் துதைந்தசுகந்தமாலைகள் பலதூக்கி - பரிசுத்தமாகிய
மலர்கள் நெருங்கிய நல்லவாசனையுடைய பலமாலைகள் தூக்கி, ஏரணிதீப
மேற்றியெம்மருங்கும்-அழகுபுனைந்தவிளக்குகளெவ்விடங்களினுமேற்றி, ஏழி
சையாழிலெங்கெங்கும்-ஏழிசைகளோடுங்கூடிய யாழைப்போல எம்மருங்கு
ம், வாரணிகொங்கைமடந்தையர்பாடும் - கச்சுப்புனைந்த முலைகளையுடைய
மாதர்கள் காணஞ்செய்கின்ற, மாடமாளிகைவரம்பிலதாய் - மண்டபங்க
ளோடு கூடிய அளவற்ற மனைகளுள்ளதாகி. எ - று. (க௦)

சித்திரமமைத்தபித்திகோடிகளாற்சீர்பெறவிளங்கிமாணிக்க, வுத்
திரம்வயிரப்போதிகைபவளவொளிமணித்தூணிரைபொதிந்து, நித்
திலத்தாமமெங்கணுந்தூக்கி நித்திலவிதானமேயெங்கும், வித்திரித்
தோங்கிவியனெடுங்கொடிகள்விண்ணளவெறிந்துமின்னிளதாய்.

இ - ள். சித்திரமமைத்த - ஓவியமெழுதிய, பித்திகோடிகளால் - பல
சுவர்களினாலே, சீர்பெறவிளங்கி - சிறப்புப்பெறவிளங்கி, மாணிக்கவுத்தி
ரம் - மாணிக்கத்தாலியற்றியவுத்திரங்களும், வயிரப்போதிகை - வச்சிரத்
தாற்செய்தபோதிகைகளும், பவளவொளி மணித்தூணிரை - பவளத்தாலி
யற்றியழகுவிளங்குந்தூண்வரிசைகளும், பொதிந்து - நெருங்கி, எங்கணும்-
எவ்விடத்திலும், நித்திலத்தாமம் - முத்துமாலைகள், தூக்கி - தொங்கவிட்டு,
எங்கும் - எங்கும், நித்திலவிதானமே - முத்தினுற்செய்தமேற்கட்டிக
ளே, வித்திரித்து - விரித்து, ஒங்கி - உயர்ந்து, வியன் - பெருமைபொருந்
திய, நெடுங்கொடிகள் - நெடியகொடிகள், விண்ணளவெறிந்து - ஆகாய
பரியந்தம்வீசி, மின்னளதாய் - திரும்புகின்றதாகி. எ - று. (க௧)

வெடிபடவுச்சமந்தமத்திமழாய்விளங்குகாகளவொலியொருசா
ரிடிபடுமுரசுமுழக்கொலியொருசாரியம்புவாச்சியவொலியொருசார்

வடிவுடைமகளிர்கூத்தொலியொருசார் மறையவரோத்தொலியொருசார், முடிவறுமிருதிபுராணவாகமங்கண்மொகுமொகென்றெழுமொலியொருசார்.

இ - ள். உச்சம் - உயர்வாயும், மந்தம் - மிருதுவாயும், மத்திமமாய் - மத்தியமமாயும், விளங்கு, விளங்காநின்ற - காகளவொலி - காகளவாத்தியங்களினொலியானது, ஒருசார் - ஒருபக்கத்தில், வெடிபட - முழங்கவும், இடிபடு - அடிக்கப்படுகின்ற, முரசமுழக்கொலி - முரசமுழங்குந்தொனியானது, ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், இயம்பு - சொல்லாநின்ற, வாச்சியவொலி - வாத்தியங்களுடையதொனியானது, ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், வடிவுடை - அழகுபொருந்திய, மகளிர் - மாதர்களுடைய, கூத்தொலி - நடன ஒலியானது, ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், மறையவர் - பிராமணர்கள், ஒத்து - வேதத்தை (பாராயணஞ்செய்கின்ற), ஒலி - தொனியானது, ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், முடிவறு - முடிவில்லாத, மிருதி - மிருதிகளும், புராணம் - புராணங்களும், ஆகமங்கள் - ஆகமங்களும், மொகுமொகென்று - மொகுமொகென்று, எழுமொல் - கிளம்பாநின்ற ஒசை, ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும். எ - று. (கஉ)

மேவியசகலாகமங்களின்பொருளும்விருப்புடனும்பவரொருசார், காவியமென்னுங்கனியினைதுகர்ந்துகளித்திடுமுளத்தவரொருசார், ராவியோடாக்கையுறவறிவிருநாலங்கத்துயோகியரொருசார், ரோவியம் போலவிருந்துணர்விறந்தவுணர்வுகொண்டிங்கினரொருசார்.

இ - ள். மேவிய - பொருந்திய, சகலாகமங்களின் - சகல ஆகமங்களினுடைய, பொருளும் - அருத்தங்களையும், விருப்புடன் - ஆசையுடன், ஆய்பவர் - ஆராயப்பட்டவர்கள், ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், காவியமென்னும் - காவியமென்றுசொல்லப்பட்ட, கனியினை - பழத்தை, துகர்ந்து - புசித்து, களித்திடும் - ஆனந்தித்திடும், உளத்தவர் - உள்ளத்தையுடையவர், ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும், ஆவியோடு - உயிரோடு, ஆக்கை - சரீரமானது, உற (நித்தியமாய்) பொருந்தும்வகை, அறி - உணராநின்ற, இருநாலங்கத்து - இயம் நியம் ஆசன பிராணபரம் பிரத்தியாகார தியான தாரண சமாதி என்னும் அட்டாங்கத்தையுடைய, யோகியரொருசார் - யோகியர்கள் ஒருபக்கத்திலும், ஒவியம்போல - சித்திரம்போல, இருந்து - (அசைவற) இருந்து, உணர்விறந்த - விருத்திருணமில்லாத, உணர்வுகொண்டு - சொருபஞானத்தையடைந்து, உறங்கினர் - காஷ்டசமாதி செய்கின்றவர்கள், ஒருசார் - ஒருபக்கத்திலும். எ - று. (கங்)

மத்தநர்களிறும்வயிரந்தேரும் வாசியும்வரம்பிலவர்கி, யத்திரத்தாலுஞ்சத்திரத்தாலுமளவறுவீரர்காப்புடைத்தாய், மெய்த்தவர்க்கெளிதாயல்லவர்க்கரிதாய்வேண்டியபொருளெலாமிண்டி, யித்தகைத்தானவிடத்திலாபிரக்காலிலங்கியவிரதன்மண்டபத்தே.

தேவர்கள் பிரமாவைத்தரித்து வேதார்த்தம் வினவுமத்தியாயம். எ

இ - ள். மத்த - மதம்பொருந்திய, நற்களினும் - நல்லயானைகளும், வயிர - வயிரத்தாலியற்றிய, நற்றேரும் - நல்ல இரதங்களும், வாசியும் - அச்சவங்களும், வரம்பிலவாகி - அளவில்லாதனவாகி, அத்திரத்தாலும் - அத்திரங்களாலும், சத்திரத்தாலும் - கைவிடாப்படைகளாலும் (விளங்குகின்ற), அளவறு - அளவற்ற, வீரர்காப்புடைத்தாய் - வீரர்களாற்காக்கப்பட்டதாகி, மெய்த்தவர்க்கு - சத்தியதவத்தையுடையவர்களுக்கு, எளிதாய் - (சார) இலகுவாகி, அல்லவர்க்கு - அவத்தினையுடையவர்களுக்கு, அரிதாய் - அரியதாகி, வேண்டியபொருளுலாம்-இச்சித்தபதார்த்தங்களனைத்தும், ஈண்டி-நெருங்கி, இத்தகைத்தான - இவ்வளவுபெருமைபொருந்திய, இடத்தில் - அவ்விடத்தில், ஆயிரக்காலிலங்கிய - ஆயிரங்கால்கள்விளங்கிய, இரத்தினமண்டபத்து - இரத்தினமண்டபத்தில். எ - று.

(கச)

கற்பகதருமகரதோரணமுங்கவின் பெறவமைத்துளதாகி, யற்புதமானவரிமுகத்துறுகாலாசனத்தம்பஞ்சியணைமேற், சொற்பதவடிவாந்தோகையோடெல்லாப்பொருளுமாய்விளங்கியதோன்ற, லுற்பவமறுப்பானாகவீற்றிருந்தானும்பருங்கோயிலுட்புகுந்தார்.

இ - ள். கற்பகதருமம் - கற்பகவிருகைங்களையும், மகரதோரணமும் - மகரதோரணங்களையும், கவின்பெற - அழகுபெற, அமைத்துளதாகி - அமைத்திருக்கின்றதாயும், அற்புதமான - அதிசயமான, அரிமுகத்து - சிங்கமுகத்தையும், உறுகால் - (அதற்கு) ப்பொருந்தியகால்களையுமுடைய, ஆசனத்து - ஆசனத்தில், அம்பஞ்சியணைமேல் - அழகியபஞ்சணையின்மேல், சொற்பதவடிவாம் - சொல்லும்பொருளுமே சொரூபமாகவுடைய, தோகையோடி - கலைமகளோடி, எல்லாப்பொருளுமாய் - (தானே) சருவஜகங்களுமாய், விளங்கிய - பிரகாசிக்கின்ற, தோன்றல் - பெருமையிற்சிறந்தவனாகிய (பிரமர்), உற்பவம் - (தம்மைவந்தடைந்த ஆன்மாக்களது) செனனத்தை, அறுப்பானை - துடைக்கும்பொருட்டாக, வீற்றிருந்தான் - எழுந்தருளியிருந்தான், உம்பரும் - (அச்சமயத்தில்) தேவர்களும், கோயிலுள் - அக்கோயிலுள்ளே, புகுந்தார் - சேர்ந்தார்கள். எ - று.

(கரு)

(வேறு)

ஆரமணிகுண்டலமொடாழிகடகங்கே
யூரமபிடேகமுதலொப்பனைகளுஞ்செய்
தாரமகிணவிபனிநீரோடளவுங்கற்
பூரமதுகொண்டுகிருமேனிநனிபூசி.

இ - ள். ஆரம் - முத்தாரமும், மணிகுண்டலமொடி - மணிகளிழைத்த குண்டலங்களோடி, ஆழி - மோதிரங்களும், கடகம் - கங்கணங்களும், கேயூரம் - தோளணிகளும், அபிடேகமுதல் - கிரீடமுதலாகிய, ஒப்பனைகளும் - அலங்காரங்களும், செய்து - புரிந்து, ஆரம் - சந்தனமும், அகில் - அகிற்சந்தனமும்,

நாவி-கத்தூரியும், பனிநீரோடு-பனிநீரோடு, அளவும்-கலந்த, கற்பூரமதுகெண்டி - பச்சைக்கம்பூரமுங்கொண்டு, திருமேனி-திருமேனியில், நனிபூசி மிகவுமணிந்து. எ - று.

வேறு.

நித்தமானதன்னொளியினுலனைத்தையுநிகழ்த்துநின்மலனோடவைத்தசெம்பொனிற்றிகழ்திருமேனியின்மாலிகைபலசாத்தியுத்தரீயம்வெள்ளெக்கியோபந்திகழுதரபந்தனத்தோடு
சுத்தமானவெண்கலிங்கமுஞ்சாத்திரம்சுராசுரர்தொழுதேத்த.

இ - ள். நித்தமான - நித்தியமான, தன்னொளியினால் - தன்னுவிளக்கத்தால், அனைத்தையும் - எல்லாவற்றையும், நிகழ்த்தும் - விளக்குகின்ற, நின்மலன் - நின்மலராளவர், ஓடவைத்தசெம்பொனிற்றிகழ் - ஓடவைத்தசெம்பொன்போல்விளங்குகின்ற, திருமேனியில் - அழகானதேகத்தில், மாலிகைபலசாத்தி - அனேகமாலிகள் சாத்தி, உத்தரீயம் - மேல்வத்திரமும், வெள் - வெண்மையான, எக்கியோபம்-எக்கியோபவீதமும், திகழ்-பிரகாசியாரின்ற, உதரபந்தனத்தோடு-உதரபந்தனத்தோடு, சுத்தமான - பரிசுத்தமான, வெண்கலிங்கமும் - வெள்ளைவத்திரமும், சாத்தி -தரித்து, நல்-நலமான, சுராசுர-தேவர்களும் அசுரர்களும், தொழுதேத்த - பணிந்துதுதிசெய்ய. எ - று. (

தமத்தையப்புறங்கடந்துநின்றறிவுறுசான்றதாய்மதனெல்லாமமைத்தொருத்தராலமைத்திடப்படாதுளவழலையிருப்பானையிமைத்திடப்படாவிழியினுலிமையவரியாவருங்கண்டிந்தச்சுமைக்கிளைத்தனமென்பவர்போலவன்றுணையடிகளில்விழ்ந்தார்.

இ - ள். தமத்தை-மாயையென்னுமிருளுக்கு, அப்புறங்கடந்து நின்ற - அப்பாலேகடந்துநின்ற, அறிவுறு - அறிகின்ற, சான்றதாய் - சாஷியாகி, மதனெல்லாம் - அழகையெல்லாம், அமைத்து - சேர்த்து, ஒருத்தரால் - ஒருவராலும், அமைத்திடப்படாது - சிருட்டிக்கப்படாமல், உள - (சுயமா) யுள்ள, அழலையிருப்பானை - தனக்கொருகாரணமுமில்லாதிருக்கின்ற பிரமாவை, இமைத்திடப்படாவிழியினால் - இமையாநாட்டத்தால், இமையவரியாவரும் - சகலதேவர்களும், கண்டு - தரிசித்து, இந்தச்சுமைக்கு - இவ்வுடற்சுமையைத்தாங்குவதற்கு, இளைத்தனமென்பவர்போல் - இளைத்தேமென்று சொல்லுகின்றவர்கள்போல், அவன் - அப்பிரமதேவனுடைய, துணையடிகளில் - உபயபாததாமரைகளில், விழ்ந்தார் - வணங்கினார்கள். எ - று. (கஅ)

கஞ்சநற்பதம்பணிந்தெழுந்தமலனைக்கண்டுகண்களிகூர்ந்து
மஞ்செனச்சொரிதரமயிர்ப்புளகிதம்வரமகிழ்ச்சியினோடு
நெஞ்சநெக்குறநிமலராயவாவெலாநீங்கிநீண்முடிமேலே
யஞ்சலித்தகையினர்களாயானந்தவாரியிற்படிந்தாடி.

தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்து வேதார்த்தம் வினவமுத்தியாயம். கூ

இ - ள். நல் கஞ்சப்பதம் பணிந்தெழுந்து - நல்லதாமரைமலர்போன்ற திருவடி களைப்பணிந்தெழுந்து, அமலனைக்கண்டு - நின்மலனாகிய பிரமதேவனைக் கண்டு, கண்களிகூர்ந்து - கண்களிப்படைந்து, மஞ்செனச்சொரிதர - (ஆனந்தக்கண்ணீரானது) மேகங்களைப்போலே சொரிய, மயிர்ப்புளகிதம்வர - உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, மகிழ்ச்சியினோடு - உள்ளக்களிப்பினோடு, நெஞ்சநெக்குற - மனமானது உருக்கமடைய, நீமலராய் - நின்மலராய், அவாவெலாம் - ஆசைகளைத்தம், நீங்கி - ஒழிந்து, நீண்முடிமேலே - உயர்ந்தகீர்த்தின்மேல், அஞ்சலித்த - கூப்பிய, கையினர்களாய் - கைகளைபுடையவர்களாய் - ஆனந்தவாரியில் - பேரானந்த சமுத்திரத்தில், படிந்தாடி - மூழ்கி ஆனந்தக் கூத்தாடி. எ - று.

(கக)

வேறு.

அமுத்தமிக்கதிபத்தியாலவசத்தராயுளவண்டர்தங்
குழுப்புவிக்கண்விழுந்து மீளவெழுந்து தங்கன்குரற்களுந்
தழுத்தழுத்தெமதுற்பவங்கடவிர்க்கையேதகவென்றுதாம்
வழுத்தலுற்றனர்வல்லவாமறைசொன்னவாறுதம்வாய்மையால்.

இ - ள். அமுத்தமிக்க - திடமிருந்த, அதிபத்தியால் - அதிகபத்தியினால், அவசத்தராய் - பரவசராய், உள - உள்ள, அண்டர்தம் - தேவர்களுடைய - குழு - கூட்டங்கள், புவிக்கண்விழுந்து - பூமியில்விழுந்து, மீள - திரும்பவும், எழுந்து - எழுந்திருந்து, தங்கன்கு - தங்களுடைய, குரற்களும் - மொழிகளும், தழுத்தழுத்தி, தழுத்தழுத்து, எமது - எங்களுடைய, உற்பவங்கள் - செனன்களை, தவிர்க்கையே - நீக்குகையே, தகவென்று - நீதியென்று, வல்லவர் - தம்மாலியன்றவனா, மறைசொன்னவாறு - வேதஞ்சொன்னபிரகாரம், தம்வாய்மையால் - தங்களுடையமெய்வசனத்தால், வழுத்தலுற்றனர் - தோத்திரஞ்செய்யத்தொடங்கினார்கள். எ - று.

(உ௦)

வேறு.

பரமஞானமாம் பாற்கடல் பண்ணிய பரமனையடிபோற்றி
கரதலாமலைத்தினேர்பரவொளிகாட்டிடுங்கழல்போற்றி
ஒருபராபரமன்றி நீ யொருவனுமாகியவொளிபோற்றி
பிரமநாரணசங்கரபோற்றியெம்பெருமரின்பதம்போற்றி.

இ - ள். பரமஞானமாம் - பிரமஞானமாகிய, பாற்கடல் - பாற்கடலை, பண்ணிய - செய்த, பரமனே - மேலானவனே, அடிபோற்றி - நின்றிருவடிபோற்றி, கரதலாமலைத்தினேர் - உள்ளங்கைநெல்லக்கனிபோல, பரவொளி - பரவத்துவை, காட்டிடும் - காட்டியருளினேற, கழல்போற்றி - திருவடிபோற்றி, ஒருபராபரமன்றி - ஒருயர்வுதாழ்வுமின்றி, நீ - நீ, ஒருவனுமாகிய - ஒருவனுமாகிய, ஒளிபோற்றி - சுடரேபோற்றி, பிரம - பிரமாவாயும், நாரண - விட்டுணுவாயும், சங்கர - சங்கரராயும், (இருக்கின்றவனே) போற்றி - போ

ற்றி, எம்பெரும -எங்கள்பெருமானே, நிற்பதம்போற்றி - உனதுதிருவடிபோற்றி. எ - னு. (உக)

அடையநீயறிந்தொருவராலுன்னையிங்கறிவரியாய்போற்றி
தொடையதாமுலகனைத்தையுந்தரித்தொருதுவக்கறுசுடர்போற்றி
முடிவுமாதியுங்கண்டு நீ முதன்முடிவின்றியமுதல்போற்றி
வடிவியாவையுமுடையையுனக்கொருவடிவிலாதாய்போற்றி.

இ - ள். அடையநீயறிந்து- அனைத்தையும் நீயறிந்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், உன்னை - உன்னை, ஒருவரால் - எவராலும், அறிவரியாய்போற்றி - அறிதற்கரியவனேபோற்றி, தொடையதாம் - கோவையான, உலகனைத்தையும் - சருவசகத்தையும், தரித்து - தரித்தும், ஒருதுவக்கறு - ஒருபந்தமுமில்லாத, சுடர்போற்றி - சுடரேபோற்றி, நீ - நீ, முடிவும் - அந்தமும், ஆதியும்-முதலும், கண்டும் - கண்டும், முதல் - ஆதியும், முடிவு - அந்தமும், இன்றிய-இல்லாத, முதல் - முதலே, போற்றி - போற்றி, வடிவியாவையும் - சகலவடிவங்களையும், உடையையாய்-உடையவனாகி, உனக்கு - உனக்கு, ஒருவடிவிலாதாய் - யாதொருவடிவமில்லாதவனே, போற்றி - போற்றி. எ - னு. (உஉ)

அகிலமாயகிலத்தினுக்கதிபனாகியமுமொன்றின்
நிகழுஞானமாரிமலனேபோற்றிநீநினைந்திடுமிடமெல்லா
முகமதாயொருமுகமுனக்கின்றியேயிருக்குநான்முகபோற்றி
திசுமுமுன்னொளியாற்றிகழந்திலங்கியசின்மயவொளிபோற்றி.

இ - ள். அகிலமாய் - உலகமாயும், அகிலத்தினுக்கதிபனாய் - உலகத்திற்கதிபதியாயும், அகிலமுமொன்றின் - ஒருசகமுமில்லாமல், நிகழும் - விளங்காநின்ற, ஞானமார் - ஞானமாயும் (பொருந்தியும்), நிமலனே - நின்மலனே, போற்றி - போற்றி, நீ - நீ, நினைந்திடுமிடமெல்லாம் - நினைக்கப்பட்டவிடங்களனைத்தும், முகமதாய் - முகமாயும், ஒருமுகம் - ஒருமுகமும், உனக்கின்றியே-உனக்கில்லாமலே, இருக்கும் - இருக்கின்ற, நான்முகபோற்றி - நான்குமுகங்கையுடையனேபோற்றி, திசுமும் - பிரகாசியாநின்ற, உன்னொளியால் - உனதுபிரகாசத்தினால், திகழந்திலங்கிய - பிரகாசித்துவிளங்குகின்ற, சின்மயவொளி-ஞானப்பிரகாசனே, போற்றி - போற்றி. எ - னு. (உ௩)

வேதமோதியவிமலனேபோற்றிவேதாந்தமெய்ப்பொருள்போற்றி
காதுமாபிறவிக்கடல்கடத்துநின்கழலினைப்புணைபோற்றி
சாதலானதும்பிறப்புமற்றிருந்துளசம்புவேகழல்போற்றி
யேதுமாயினுய்போற்றியோரளவிலாவிற்பமேகழல்போற்றி.

இ - ள். வேதமோதிய - வேதங்களைச்சொன்ன, விமலனேபோற்றி - நிமலனேபோற்றி, வேதாந்தமெய்ப்பொருள்போற்றி - உபநிடதத்தின்மெய்ப்பொருள்போற்றி.

தேவர்கள் பிரமாவைத் தரிசித்து வேதார்த்தம் வினவுமத்தியாயம். கக

பொருளேபோற்றி, காதும் - வருத்தானின்ற, மா - பெரிய, பிறவிக்கடல் - சனனசாகரத்தினின்றும், கடத்தும் - கரையேற்றுக்கின்ற, நின்கழலிணைப்புணைபோற்றி - உனது இரண்டிதிருவடிகளாகிய தெப்பமானதுபோற்றி, சாதலானதும் - மரணமும், பிறப்பும் - ஜனனமும், அற்றிருந்துள - இல்லாமலிருக்கின்ற, சம்புவேகழல்போற்றி - சம்புவே (உனது) திருவடிபோற்றி, ஏதுமாயினாய்போற்றி - எல்லாந்தானாவனேபோற்றி, ஓரளவிலாவின்பமேகழல்போற்றி - ஓரளவுமில்லாத ஆனந்தமே உனது திருவடிபோற்றி. எ-து. (உச)

தோத்திரஞ்செயப்படுபவனாகியத்தோத்திரந்தானாகி
ஏத்திரிற்பவனாகியேயிருந்துளவிறைவனேகழல்போற்றி
காத்திரந்தனையெடாவகைமெய்யினைக்காணவேவினைவோர்க்கு
நேத்திரங்கொடுத்தருளியங்கவர் துயர்நீக்குநின்மலபோற்றி.

இ-ள். தோத்திரஞ்செயப்படுபவனாகி - துதிக்கப்படுகின்றவனாகியும், அத்தோத்திரந்தானாகி - அத்தோத்திரமாயும், ஏத்தி - துதித்து, நிற்பவனாகி - நிற்கின்றவனாகியும், இருந்துள - இருக்கின்ற, இறைவனேகழல்போற்றி - தேவனே (உனது) திருவடிபோற்றி, காத்திரந்தனை-இனி உடலை, எடாவகை-அடையாதபடிக்கு, மெய்யினை - உண்மைப்பொருளை, காண - (தானாக) த்தரிசிக்க, வினைவோர்க்கு - வினைக்கின்றவர்களுக்கு, நேத்திரங்கொடுத்தருளி - ஞானக்கண்கொடுத்தருளி, அங்கவந்துயர்நீக்கும் - அவ்விடத்திலவர்களுக்குற்றதுன்பத்தைக்கெடுக்கின்ற, நின்மலபோற்றி - நின்மலனேபோற்றி. எ-து. (உரு)
வேறு.

ஈசனுக்கன்பராணர்க்கன்பனாமிறைவபோற்றி
நாசமற்றிருப்பாய்போற்றிநாரணர்க்கினியாய்போற்றி
யாசையற்றவர்க்குஞானமருளுவாய்போற்றியல்லந்
பாசமுற்றவனாவெய்யபவத்திடும்பகைவபோற்றி.

இ - ள். ஈசனுக்கு - சிவனுக்கு, அன்பராணர்க்கு - தொண்டரானவர்களுக்கு, அன்பனாமிறைவபோற்றி - தொண்டனாகியதேவனேபோற்றி, நாசமற்றிருப்பாய்போற்றி - அழியாமல் (என்றும் ஏகசபாவமா) யிருக்கின்றவனேபோற்றி, நாரணர்க்கினியாய்போற்றி - விட்டுணுவுக்கு அன்புடையவனேபோற்றி, ஆசையற்றவர்க்கு - நிராசையுள்ளவர்களுக்கு, ஞானம் - ஞானத்தை, அருளுவாய்போற்றி, - கொடுப்பவனேபோற்றி, அல்லற்பாசமுற்றவரை - துன்பமாகியபாசம்பொருந்தினவர்களை, வெய்யபவத்திடும் பகைவபோற்றி - கொடியபவத்தில் தள்ளுஞ்சத்தருவேபோற்றி. எ - து. (உசு)

அண்டருக்கதிபராலுமறிந்திடற்கரியாய்போற்றி
பண்டுடைப்புவனமெல்லாம்படைத்திடும்பரனேபோற்றி
கண்டிடப்படாதேயெல்லாங்கண்டிருக்கின்றாய்போற்றி
புண்டரீகத்தில்வாழும்புனிதனேபோற்றிபோற்றி.

இ - ள். அண்டருக்கதிபராலும் - தேவர்கட்கிறைவர்களாலும், அறிந் திடற்கரியாய்போற்றி - உணர்த்தற்கரியவனேபோற்றி, பண்டடைப்புவனமெ ல்லாம்-புராதனமாகிய வலகங்களுனைத்தையும். படைத்திடும்பரனேபோற்றி- சிருட்டிசெய்யுமுதல்வனேபோற்றி, கண்டிடப்படாதே-('உன்னை') யொன்றாலுங் காணக்கூடாமல், எல்லாங்கண்டிருக்கின்றாய்போற்றி - அனைத்தையுங்கண் டுகொண்டிருக்குஞ்சாக்ஷியானவனேபோற்றி, புண்டரீகத்தில்வாமும்-தாமரை மலரில்வாழ்கின்ற, புனிதனேபோற்றிபோற்றி - புண்ணியனேபோற்றிபோற் றி. எ - று.

(உஎ)

பத்தியாலிமையோரிங்ஙனப்பங்கயத்தவனைப்போற்றிச்
சுத்தவேதங்களோதித்துணிந்தமெய்ப்பொருளையெங்கட்
கத்தனையருள் செய்யென்னவவர்களாதரத்தைக்கண்டே
புத்தியாற்போதோனுண்மைப்பொருளையேபுகலவற்றான்.

இ-ள். பத்தியாலிமையோரிங்ஙனப்பங்கயத்தவனைப்போற்றி, அன்பினால்
ண்டர்களிவ்வாறு சமலாசனனைத்துதித்து, சுத்தவேதங்களோதி - பரிசுத்த
மாகிய வேதங்கள்சொல்லி, துணிந்தமெய்ப்பொருளை - நிச்சயித்தசத்தியப்
பொருளை, எங்கட்கு - எங்களுக்கு, சுத்தனையருள்செய்யென்ன-ஐயனேமொ
ழிந்தருளென்றுவினவலும், அவர்களாதரத்தைக்கண்டு - அத்தேவர்களன்பை
நோக்கி, புத்தியால் - அறிவினால்; போதோன் - அயன், உண்மைப்பொரு
ளையே - சத்தியப்பொருளையே, புகலவற்றான் - சொல்லத் தொடங்கி
ணன். எ - று.

(உஅ)

முதலாவதத்தியாய முற்றிற்று.

ஸ்ரீசிவாயபரமகுருவேநம.

இரண்டாவது

ஐத்யோயவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

அத்தியாய அவதாரிகை.

இருக்குவேதம் முந்திய தாதலாலவ்வுபரிடதத்தாற்கூறப்பட்டபொருளை,
சொல்லிச்சைசுண்ணி, இஃது மார்க்கமென்றது முதலானஸகுணபாகமான
சுருதி - சித்தைக்காக்கிரியத்தை ஜனிப்பித்தல்கொண்டு நிற்குணபாகத்தின்
சேடமாதலால், உன்னிய சேடமாகச் சுதந்திரமாய்ப்பல முடையபிரமா
ன் மைக்கிய விஞ்ஞானஜனகமானசிருட்டிக்குமுன் இப்பிரபஞ்சமவனுக்குப்
பின்னமாயில்லாமலவனொருவனே பிரகாசித்திருந்தானென்றது முதலிய நிற்
குணபாகச்சுருதியின் பொருளையே, கிரகித்துச்சொல்வாராயினார்.

அவதாரிகை.

சங்கரணச் சகலவேதங்களின் பொருளாகச்சொல்லத்தொடங்குவார் அத்துவிதநிர்க்குணப்பிரமான்மசொருபமான வேதார்த்தம் அபிதாவிருத்திக்குவிடயமாகாதெனக்கூறுகின்றார்.

மறைகளோதுபொருடன்னையெவ்வழியினாலுமெக்கலையும்வல்லரா, மறிஞராலுமறையப்படாதறியவாதரிக்குமிகுமன்பினீர், செறிதலாலதனைநான்விளங்கவுரைசெய்வனென்றுபடுசிறந்தையா, நெறியதாகவிதுகேண்மினென்றயனுநேர்மையானபொருளோதுவான்.

இ - ள். மறைகளோதுபொருடன்னை - நான்குவேதங்களாலுஞ்சொல்லாநின்றபொருளை, எவ்வழியினாலும் - எவ்வாற்றாலும், எக்கலையும் வல்லராம் அறிஞராலும் - எவ்வகைப்பட்ட கலைஞானங்களிலும் வல்லுநராகிய சத்துக்களினாலும், அறையப்படாது - சொல்லத்தகாது, அறிய - (அப்பொருளைத்) தெரியவேண்டி, ஆதரிக்குமிகுமன்பினீர் - விரும்புகின்ற மிகுந்த அன்புடைய (தேவர்களாகிய) நீங்கள், செறிதலால் - (உபதேசிக்கவேண்டுமென்று) நெருங்குதலால், அதனை - அப்பொருளை, (சொல்லத்தகாததாயினும்), நான் விளங்கவுரைசெய்வன் - நான் தெரியவுபதேசிக்கின்றேன், ஒன்றுபடுசிறந்தயால் - (சிரத்தையுடைய) ஏகாக்கிரசித்தத்தோடும், நெறியதாக - கிரமமாக, இது - இவ்வுபதேசத்தை, கேண்மினென்று - கேளுங்களென்று, அயனும் - பிரமாவும், நேர்மையான பொருளோதுவான் - உள்படியாயுள்ளபொருளைச்சொல்லுவான். எ - று.

ப - ம். கூறப்பட்டபிரமான்மலக்ஷணமுடைய இவ்வேதார்த்தமானது, அபிதாவிருத்திக்கு விடயமாகத்தகாது, என்னெனில் - நிற்குணமானதுகொண்டு, அதில் சத்தப்பிரவிருத்தி நிமித்தங்களான ஜாதிகுணகிரியைகளில்லாமையால் - சுருதியுமஃதுவாக்குக்கவிடயமெனக்கூறிற்றென்பார் - “அறையப்படாது” எனவும், அபிதாவிருத்திக்கு விடயமாயினும், இலக்கணவிருத்தியாலுபதேசிக்கின்றேனென்பார் - “அதனைநான் விளங்கவுரை செய்வன்” எனவுண்குறிஞர்.

(க)

அவதாரிகை

ஜலவிகாரங்களானகுமிழிதுகாதுரை முதலியவைகள்-காரணமான ஜலசொருபத்துக்கு வேறில்லாதவைகள்போல்-நாமரூப விகாரத்தன்மையுடைய காரியஜகமும், அத்துவிதபரமசிவத்துக்கு வேறில்லையெனச் சாதிக்கவேண்டி, சிவத்தினின்றஞ்சிருட்டிகுறத்தொடங்குவார் சிருட்டிக்குமுன் உலகனைத்துங்காரணபரசிவன்மாத்திரமாகவிருந்ததென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

சின்மாத்திரமாயுள்ளவெறுஞ் சிவனேதிகழ்வானியாதுக்கு முன்மாத்திரமும்வேறில்லை முற்றுமவனேமொழிவுற்ற நன்மாத்திரமாயான்மாவென்றுரைக்குநாமத்தினைபுடையான் நன்மாத்திரமேபாகியவத்தன்மையானசங்கரன்றான்.

இ - ள். சின்மாத்திரமாயுள்ள - (சுத்த) சித்தாகவேயிருக்கின்ற, வெறுஞ்சிவனே திசுவான் - சிவன் ஒருவனே விளங்குவான், யாதுக்கு முன்மாத்திரமும் வேறில்லை - (எக்காலத்திலும் இரண்டாம்வஸ்துவை எதிரிடாத அச்சிவசொருபத்தைத்தவிர இந்தப்பிரபஞ்சஞ் சிருட்டிக்கு) முன்னமே அன்னியமாய்க்கொஞ்சும்கூடவில்லை, முற்றுமவனே - இவையெல்லாம் அவனேதான், மொழிவுற்ற - சொல்லப்பட்ட, நன்மாத்திரமாய் - சன்மாத்திரமாகி, ஆன்மாவென்றுகாக்குநாமத்திணையுடையான் - ஆன்மாவென்றுகாக்கும் பெயரையுடையவன், தன்மாத்திரமேயாகிய - சொருபமாத்திரமேயாகிய, அத்தன்மையான சங்கரன்ருன் - அத்தன்மையுடைய சங்கரனுனவன். எ - று.

ப - ம். சுழுத்தியில், ஞானெந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்தக்கரணமுதலிய வியபாரங்களை நீங்கி, சீவன் அதிஷ்டானமாத்திரமாய் வாசனாசேஷிதனாக அடங்கியிருந்ததுபோல், சகல சீவர்களும், நாமரூப்பிரதிதியற்று - வாசனமாத்திர சேஷிதர்களாய் - சுத்தமாகிய ஆன்மாவென்ற அதிஷ்டான பரமசிவ சைதன்னியத்தில் அவ்வியாகிருதரூபமாயடங்கி யிருந்ததென்பார், “முன்மாத்திரமும் வேறில்லை” எனவும், சிவமென்றால் மங்களார்த்தத்தையுடையது, ஆனந்தமேமங்களமாதலால் எதுநாசமுடையதோ - அது அமங்களமானதுக்கமாகும் அத்தன்மையில்லாதது - ஆனந்தமெனப்படும் அவ்வானந்தமும் விளங்காவிடும் சூனியமாய்விடும் விளங்குவது சித்தாதலால் அந்தச்சித்தம் - அழிபுத்தன்மையில்லாததனும் சத்தெனப்படும் அவ்விதச்சத்திதானந்தமாகிய சிவம் நிர்மலமாதலால் - சுத்தமெனப்படும் சுத்தமென்றதனால் சுழுத்தியானந்தம் - அஞ்ஞானமாகியமலமுடையதாதலால் அதை யநிர்த ஜடதுக்கமென்றும், ஆன்மசுகம் அத்தன்மையில்லாததென்றும், அச்சுழுத்தியானந்தம் சிவானந்தத்தைத்தவிர வேறில்லாவிடினும் அஞ்ஞானத்தோடும்கூடியதாக விளங்குதலால் அதையசுத்தமெனவும், அந்தச்சுழுத்தியானந்தத்தைத் தவிரச் சீவர்களுக்குத்துக்கரிவர்த்தியின்பொருட்டுப் பிரமானந்தம் வேறிருக்கின்றதெனவுங்கொள்க. அவ்விதசிவம் - சுத்தமாதலால் மலமில்லாததன்மையினால் நிராவரணமாதலால் ஒன்றேதான் எப்படி ஒன்றாகுமென்னில், எக்காலத்திலுமிரண்டாவது வஸ்துவையுடையதெதுவோ அதுதுக்கமெனப்படும். எது துக்கரூபமோ அது அனிர்தஜடமெனப்படும். அது சச்சிதானந்தமாகாது. ஆகையால்-புறமதங்களிற்சொல்லியசடங்களான பிரதானம் பரமானு - இவைமுதலியவைகள் காரணமன்றென்பார், ஸஜாதீய விஜாதீய சுகதபேதரகிதமாகிய ஆன்மவஸ்துவை “சின்மாத்திரமாயுள்ளவெறுஞ் சிவனே” எனவும், எல்லாவற்றினுந் தன் சுபாவத்தால் வியாபித்துச் சகலங்களையுமில்லாமற்புசித்துத் தான் மாத்திரமாய் விளங்கியசைதன்னியத்தை “ஆன்மாவென்றுகாக்கு நாமத்திணையுடையான்” எனவுங் கூறினார்.

கருத்து. சிருட்டிக்குமுன் இச்சுகமெல்லாம் சன்மாத்திரமான ஆன்மாவென்னும் பெயரையுடைய சிவன்மாத்திரமாயிருந்ததென்பதாம். இதனால் அசுத்தைக்காரணமென்ற வாதமுங்கண்டிக்கப்பட்டது.

அவதாரிகை

அசங்கவதாசீனனாதித் தன்னிலையுள்ளவனான அத்துவிதிய அசரீரவான் மவஸ்துவுக்கு, ஐகசிருட்டியையிட்டபரியாலோசனாரூபமானபார்வை யெவ் விதமாகப்பவிக்குமென்ச் சங்கைவர, அதிலாரோ பிதமாகச் சகலசத்தியமு ண்டென்பதுபற்றி அவ்வீக்ஷணப்பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அந்தத்துளதன்சத்தியையடைவுற்றுளதாமிச்
செந்துக்கள்செய்கருமந்திகழ்காலம்பருவஞ்செய்
தெந்தப்பொருள்களுமாக்குவனெனவேயிறையுன்னப்
பந்தப்படமுன்போற்பலவுலகங்கள்படைத்தான்.

இ - ள். அந்தத்துள - முடிவிலுள்ள, தன்சத்தியை - தனக்கபின்னமா யுள்ளசத்தியின்விளங்குதலை, அடைவுற்று-பொருந்தி, உளதாமிச்செந்துக்கள்- (விவகாரசித்தியின்பொருட்டி) தன்னிலுள்ளடங்கினவா(யொப்பிய) இச்சீவ ர்கள், செய்கருமம் - செய்யாரின்றகருமங்கள், திகழ்காலம் - பலத்தைமு ன்னிட்டுவிளங்குங்காலத்தில், பருவஞ்செய்து - பக்குவப்படுத்தி, எந்தப்பொ ருள்களும் ஆக்குவனெனவே - எவ்வகைப்பட்டபொருள்களையுஞ் சிருட்டிப்பே னென்று, இறையுன்ன - பரமசிவன் றிருவுளத்தடைத்து, பந்தப்பட-சீவர்கள்ப ந்தமடையும்படி, முன்போல் - முன்சுந்திவிளங்காபடி, பலவுலகங்கள் - பல வுலகங்களையும், படைத்தான் - சிருட்டித்தான். எ - று.

ப - ம். முந்தியகற்பத்திற்சஞ்சிதங்களானபிரணிகருமங்கள், தங்கள் காரணமானமாயையோடுங்கூடச் சங்காரசமயத்தில் வாசனா அவசேடங்களா கப் பரசிவசொரூபத்திலிவித்து, காலவசத்தால் - தங்கள் தங்கள்பலத்தை க்கொடுப்பதையே முக்கியலக்ஷணமாயுள்ளவதிசயத்தை அவைகளடைகின் றனவென்பார், “திகழ்காலம்” எனவும், அக்காலபாகத்தால் சிருட்டாவா கியபரமசிவத்துக்கு சிருட்டிவிடயவிச்சாகாரணமான முன்பின்னென்றப ரியாயமுடையஸம்ஸ்காரமுதிக்க அதனால் திரிசுணமுடையமாயாசத்தியான து இராஜதாமதகுணங்களின் சம்பந்தமில்லாதகாலத்தில், சுத்தசத்துவ மாய் விளங்குதலால் அவ்வுபாதி பெலத்தால் சிருட்டியை இட்ட இச்சாரூ ப ஈக்ஷணமுண்டாயிற்றென்பார், “தன்சத்தியை அடைவுற்று” எனவுந் கூறினார்.

(ங)

அவதாரிகை.

முந்தியபாடலிலுலகங்கள்படைத்தானென்பது உலகசிருட்டியைமுன்னி ட்டிருத்தலால், அச்சிருட்டி, விராட்டைப்பற்றியதாகும். அதெவ்வனமெனில், சுருதியிற் பசுவைவரவழைத்தல்முதலானவைகள் காண்பதனாலும்- அவைகள் அபாணிபாதனான ஈசனுக்குத்தகாததனாலும் பூதசிருட்டியைச்சொல்லா ததனாலும் தனதுவிசாரமானசக்திதை முன்னிட்டுத் தனக்கத்துவிதங்கூடித்

லாலும், விராட்டே சிருட்டாவென்று பூர்வபக்டம்வர, இவ்விடத்திற் பூத சிருட்டியுஞ்சொன்னதாகவேசேர்த்துக் கொள்ளத்தக்கது. எங்ஙனமெனில், உபசங்காரவாக்கியத்திற் பூதபௌதிகங்களினைத்துக்கும் பிரஞ்ஞாயே ஆதரவு பிரஞ்ஞானமே பிரமமென்று பிரஞ்ஞான பிரமவீடய சிரவணங்காணப்படுவதனாலீச்சுரனே சிருட்டா, இங்ஙனமாயின், சுருதியிற்காரியமனைதும் பிரஞ்ஞானேத்திரமென்று சொல்லியபடி ஏகத்துவமும் கூடிவருமென்றும், பசுமுதலியவரவழைத்தல் துதியென்றுமாகுஞ்சித்தார்த்தத்தால், ஈச்சுரசொருபத்தைத்தத்த லக்ஷணத்தாற் காண்பித்துச் சுருதியிற்சொல்லிய லோகபாலாதி சிருட்டிக்குஞ் சிருட்டாவைக்காண்பிப்பதே பிரயோஜனமாதலால், சொன்னதுபோலவேகொண்டும், அவனிந்த எல்லையைப்பிளந்தென்றது முதலியவரக்கியங்களும் பிரஞ்ஞாயே பிரதிட்டை, பிரஞ்ஞானமே பிரமமென்றபிரமான்மைக்கியத்தைக் கூறாநின்றவரக்கியத்துக்குச் சேடமாதலால், அவ்வனைத்தையும்நீக்கியார் ஆன்மாவென்றதுமுதலான வரக்கியசம்பந்தத்தாற் கூறப்பட்டபொருளைச் சொல்லவேண்டிக் காந்தட்டைவீரல்களாலும் பிரமரந்திரத்தாலுஞ் சரீரத்தை அடைந்தானென்ற சுருதிபெலத்தால் அவ்விதபிரவேசமுடைய கிரியாசத்திரானசத்தி இவைகளையுடைய பிரமங்களுக்குள் யார் ஆன்மாவெனவுண்டாகுஞ்சமுசயம் போலவே வாதிகளின் விவாதத்துக்கு மஃதேகாரணமாதலால், அவ்விவாதத்தைக்கூறுகின்றார்.

பரமன்செயலறியாதுபடைத்தானுலகெல்லா
மரனென்பவரரியென்பவரயனென்பவர்சிலரிந்
திரனென்பவன்முதற்றேவர்கள்செயலென்பவர்சடமா
மருவுங்குணவடிவென்பவரனுவென்பவர்மயலால்.

இ - ள். பரமன்செயலறியாது - பரமசிவத்தின்கிருத்தியத்தினத்யல்பையறியாமல், மயலால் - மயக்கத்தினால், உலகெல்லாம்படைத்தான் - எல்லாவுலகையுஞ்சிருட்டித்தவன், அரனென்பவர் - உருத்திரனென்பவர்சிலர், அரியென்பவர் - திருமாலென்பவர்சிலர், அயனென்பவர்சிலர் - பிரமனாகிய நானென்பார்கள்கிலர், இந்திரனென்பவன்முதல் தேவர்கள்செயலென்பவர் - இந்திராதேவர்களின்றொழிலென்று அபிப்பிராயப்படுகின்றவர்கிலர், சடமாமருவுங்குணவடிவென்பவர் - திரிகுணத்தின்சமுதாயம்பொருந்தியசுதந்தரமாயுள்ளசடமானமாயென்பவர்கிலர், அனுவென்பவர் - அனுக்கொள்பவர்கிலர், எ - று.

ப - ம். சேதனம் சகத்துக்குப்பிரதானகாரணமாயின், ஐகத்திற்சடத்துவங்காணக்கூடாது அதனுலதற்கனுகுணமான சேதனசேதனரூபமாகியசத்துவ ரஜோ தமோகுணசமுதாயம்பொருந்திய மாயையைப் பிரதானமென்றுசாங்கியர் கூறுகின்றாரென்பார் “ மருவுங்குணவடிவென்பவர்” எனவும், அற்பங்களானபரிமாணங்களையுடையமிருத்தினைவயவங்களாற் பெரிதானபரிமாணங்களையுடையகடாடிகளின் ஆரம்பங்காணப்படுதலால், பிருதிவீமுதலி

யவற்றின் பரமானுக்கள் துவியணுவாதிகளின் சேர்க்கையியாபாரத்தாற்பிராணிகளின் அதிட்டத்தை முன்னிட்டு ஜகத்தை உற்பத்திசெய்கின்றனவென்பவர் தார்க்கிகர்களென்பார் “அணுவென்பவர்” எனவுங்கூறினார். (ச)

வேறு.

வானிலாவோசையென்பார்வந்தொருகணத்திற்குமுன்னியானியாம்புந்தியென்பாரடையவுங்கெட்டுகின்றசூனியமென்பார்பூதமென்னவேசொல்லாநிற்பரானவாருருவராலன்றடையவுமியல்பேயென்பார்.

இ - ள். (சிலர்) வானிலாவோசையென்பார் - சிலர் பெருமைபொருந்திய நாதமே பிரமமென்பார்கள், வந்தொருகணத்திற்குமுன்னியானியாம்புந்தியென்பார்-சிலர் கூணப்பிரத்துவம்வரிவ்ஞானமென்பார்கள், அடையவுங்கெட்டு நின்றசூனியமென்பார் - சிலர் சத்து அசத்து சதசத்தென்னுமிலக்கணமெல்லாமிற்றதசூனியமென்பார்கள், பூதமென்னவே சொல்லாநிற்பார் - சிலர் பூதங்களுள்ளே சொல்லுகின்றார்கள், ஆனவாருருவராலன்று- சிலர் உற்பத்தியானவிதமொருவராலுமல்ல, அடையவுமியல்பேயென்பார் - எல்லாஞ்சபாவந்தானென்பார்கள். எ - று.

ப - ம். சத்தப்பிரமமே அருத்தருபமானபிரபஞ்சமாக விவர்த்திக்கின்றதென்ற சத்தகாரணவாதிகள், வையாகரணிகளென்பார், “வானிலாவோசையென்பார்” என்றார். (ரு)

அவதாரிகை.

சுருதியிற்றானே காலம் சபாவம் நியதி சகசம் பூதங்கள் இவைமுதலியவற்றை உலககாரணங்களாக விகற்பித்ததனை, அவ்வுலககாரணவாதிகளதுவாதங்களின் ஆதரவாக்காண்பிக்கப்பட்டிருந்திடிலும், அவ்விச்சித்தானென்றும் வெகுபிரகஜகளாக ஆவோமென்றுந் தானேதன்னைச் சகமாகச் செய்தானென்றுஞ் சொன்னசுருதியாலும், எனக்குவேறுகக்கிஞ்சித்து மில்லவேயில்லை. சூத்திரத்தில் மணிகள்போல் என்னிடத்திற் பிரபஞ்சமனைத்துந்கோவைப்பட்டிருக்கின்றது. முக்கியமான அதிட்டானப்பொருளாகிய என்னாலேயே பிரகிருத்யானது சராசரமான அனைத்தையுஞ் சிருட்டிக்கின்றதென்ற மிருத்யாலும் கண்டிக்கப்பட்டன வாதலா லிம்மத்தவாதங்கள் சுருதியிருதிகளுக்கருத்தமெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தத்தமாலானபெத்தவாதியர் தாந்தங்களிற்றாங்கடர்க்கங்கள் கத்திடாநிற்கும்பரிசெலாஞ்சுருதியிருதிகள்சுருதியதழிக்குஞ்சுத்தமாவிருத்தமாகுமென்றேயென்றுணிவுதொல்பிறவியிற்சமுல்வார் சித்தமானதுபோயிவற்றிலேகாதல்செய்யுமுன்னசெய்ததிவினையால்.

இ - ள். தத்தமாலான - தங்கள் தங்களாலியன்றமட்டும், பெத்தவாதியர்தாம் - (அவிலேகிகளான) பந்தமுடையவாதியர்கள், தங்களிற்றாங்கள் -

தங்களுக்குள்ளேதாங்கள், தர்க்கங்கள்கத்திடாநிற்கும்பரிசெலாம் - (பெலம் போல அததற்குத்தகுந்த)யுத்திகளைச்சொல்லிக்கதறுகின்ற தன்மையெல்லாம், சுருதியிருதிகள் கருதியதழிக்கும் - சுருதியிருதிகளின் கருத்தையொழிக்கும், (ஆகையால்), சுத்தமாவிருத்தமாகுமென்றேயென்றுணிவு - கேவலம் மாறுபாடாகுமென்றேயெனதுரிச்சயம், தொல்பிறவியிற் சுழல்வார் - அநாதியானபிறவியிற்சுழல்கின்றவர்களுடைய, சித்தமானது - மனமானது, முன்செய்த தீவினையால் - முன்செய்தகொடுமைபொருந்திய கருமவாசனையினால், இவற்றிலே போய் - இவைகளிற்சென்று, காதல்செய்யும் - விரும்பும். எ - று.

ப-ம். இவ்வாறு லாங்கியாதினூல்கள் சுருதியிருதிக்குவிரோத மாயிருத்தலால்பிரமாணங்களாயின் அவைகளிற்பெரியோர்களுக்கு முயற்சிவரக்காரணமியாதெனில் பாபமேதானென்பார் “சித்தமானதுபோ யிவற்றிலேகாதல்செய்ய முன்செய்த தீவினையால்” என்றார். (சு)

அவதாரிகை.

வேதவிருத்தமான வம்மதங்களிற்புகுந்தவர்களும், காலவிளம்பத்தில் வேதமார்க்கத்தைச்சார்ந்து வீட்டையடைவார்களெனக் கூறுகின்றார்.

காதலாற்றத்தங்கடவுளரருளாற்காலபாகத்தினுலறத்தாம், போதராதலினால் வேதவாதத்தைப்பொருந்துவர் புகன்றவவ்வடைவே, வேதவாதத்தைமேவுநல்வினையால் விருப்பினுலங்குமேவினருந், சாதலானதுவும்பிறத்தலுமில்லாததற்பதந்தன்னையேசார்வார்.

இ - ள். காதலால் - (உண்மையையடையவேண்டிய) ஆசையால், தத்தங்கடவுளரருளால் - (உபாசிக்கின்ற) தங்குதங்கள்தேவர்களின் பிரசாதத்தாலும், சாலபாகத்தினால் - வெகுசாலத்தின் பின்படையத்தக்கபரிபாகத்தாலும், அறத்தால் - தருமத்தினாலும், போதராதலினால் - தகுந்தவிவேகிகளாவதனாலும், (சோபானக்கிரமமாக) வேதவாதத்தைப்பொருந்துவர் - வேதமார்க்கத்தை அடைவார்கள், மேவுநல்வினையால் - பொருந்துகின்ற நல்லபூருவபண்ணியத்தாலும், விருப்பினால் - முத்திவாஞ்சையினாலும், புகன்றவவ்வடைவே - முன்சொன்ன அவ்வண்ணமே, அங்கு வேதவாதத்தைமேவினரும் - அவ்விடத்தில் வேதமார்க்கத்தை அடைந்தவர்களும், சாதலானவதும் பிறத்தலும் இல்லா - இறத்தலும் பிறத்தலும் இல்லாத, தற்பதந்தன்னையேசார்வார் - மோட்சத்தையேயடைவார்கள். எ - று.

ப-ம். தத்தனூல்களினின்றும் சாமானியமாக ஆன்மாநுன்மவிவேகத்தையடைந்தவர்கள் அவ்விவேகத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறுகின்ற மேலான வேதமார்க்கத்தைப் பரம்பரையாக அடைவார்களென்பார், “போதராதலினால் வேதவாதத்தைப்பொருந்துவர் புகன்றவவ்வடைவே.” என்றார்.

(கருத்து) அவர்களும் தத்தனூல்களின் பலாபலத்தை விசாரிக்கும்காலத்துப் புருடனுடைய புத்தியின் பிரபாவமாதலால் தங்கள் நூல்கள் நூற்பு

65. 52

(କ)

வேதநெறியைவிடுத்துப் பிறநெறியிற் செல்பவராயிகழ்ந்து கூறுகின்றார்.

வான்கருதியமறைவழியைவிட்டுமேற்
முன்கருதுதல்சதுரன்முதன்கையிற்
மேன்கமழ்திரிளையைச்சிந்திச்சந்தியார்
கூன்கையில்விழ்ந்துளிகொண்டதன்மையே.

(2)

வேறு.

பொருள்கொண்டமறைநின்றதுபுகல்கின்றதுணரா
மருள்கொண்டசமயங்கண்மதிகொண்டகெதிபா
யருள்கொண்டபரவின்பமடைகின்றவவர்பே
ரிருள்கொண்டிபொருள்கண்டவவரன்யியிவரார்.

இ-ள். பொருள்கொண்ட மறைநின்று புலக்கின்றதுணரா-உண்மைப் பொருளையுள்ளடக்கிய வேதங்கள்பிரதிபாதிப்பதையறியாது, மருள்கொண்ட சமயங்கள்- மயக்கம்பொருந்தியசமயங்களை, கதியாய் மதிக்கொண்டு-(நல்) வழியாகமனத்திற்கொண்டு, அருள்கொண்டபரவின்பமடைகின்றவவர்- அருள் பொருந்திய பேரின்பத்தையடைகின்றவவர்கள், பேர் இருள்கொண்டு - (பிரகாசத்தினுதலியின்றி) பெரிய இருளைக்கொண்டே, பொருள்கண்டவவரன்றி- கட்டடாதிகளைப்பார்க்கின்றவவர்களல்லாமல், இவரார்-இவர்க்வேறார். எ-று.

வேதங்களுவதேசத்தியம் மற்றைச்சமயநூல் கூறுவதேசத்தியமாகும். வேதங்குறியபொருள்சத்தியமாவின், கிரியாகாரக முதலியபேதங்களாற் பின்னமானஜகமும் ஆன்மவத்கூப்போல் வேதப்பொருளாதலால் சத்தியமாஃ ண்டுமெனச் சங்கிக்க அச்சங்கையால் நெரிசுகத்தின் சத்தியத்தை -

வகாரிகமாகக்கூறவேண்டி, ஞானகாண்டம் கருமகாண்டமென்று வேதார்த்தமிருவகைப்படும். அதில் ஞானகாண்டத்திற் சத்தியஞானுதி லக்ஷணமுடையபொருள் பரமார்த்தமென்றும், கருமகாண்டத்தில் சுவர்க்க அபூருவ தேவதாதி லக்ஷணமுடைய பிரபஞ்சம், பரமான்மாவின்னிடத்தில் மாயையாற் கற்பிதமென்றுக்கூற, அக்கருமகாண்டம் கற்பிதத்துவிதவிஷயமாயின் வேதார்த்தமனைத்துஞ் சத்தியமென்ற நியமஞ்சித்தியாதென்று சங்கிக்க அதற்குச் சமாதானங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

வேதமோதியதேமெய்ப்பொருண்மற்றைப்பொருளெலாமித்தை யேவேத, மோதமேவுற்றபொருளிருவகையாமதனிலொன்றென்று முண்மையதாய்ப், போதவானந்தமாகியசிவனும்பொருளது மற்றதப் பொருளி, வேதமேவாமற் கற்பிதமாகுமற்றதனியல்பையு மிசைப்பாம்.

இ - ள். வேதமோதியதே மெய்ப்பொருள் - வேதங்களாற்சொல்லிய பொருளேசத்தியம், மற்றைப்பொருளெலாமித்தையே - (புறமதங்களிற்கூறிய) பொருளெல்லாம் அசத்தியமே,வேதம் ஓத மேவுற்ற பொருள் இருவகையாம்-வேதம் நிரூபிக்கத் தொடங்கியபொருள் இருவகையாகும், அதனில் ஒன்று - அதிலொருபொருள், என்றும் உண்மையதாய்ப் போதவானந்தமாகியசிவனும் பொருளது - எக்காலத்துஞ் சத்தியஞானுந்த சொருபமுடைய சிவனென்னும்பொருளேயாகும், மற்றது-மற்றப்பொருள், அப்பொருளில் ஏதம்மேவாமல் கற்பிதமாகும் - அந்தப்பரமசிவனாகியவஸ்துவில் குற்றத்துக்கிடமின்றி அத்தியாசத்தாற்றேன்றிய மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்டதாகும், அதன் இயல்பையும் இசைப்பாம்-அந்தக்கற்பிதப்பொருளின் சுபாவத்தையுஞ் சொல்வாம். எ.று.

(க 0)

அவதாரிகை.

ஜகத்தின் வியாவகாரிக சத்தியவிலக்கணத்தையும் வியாவகாரிகம் பாரமார்த்திகமிரண்டையும் வேதங் கூறுமெனவுங் கூறுகின்றார்.

சொல்லுறாநின்றகற்பிதப்பொருளிற் சொல்லளவுள்ளதாயுண்மைக், கில்லையாயிருக்குஞ்சிலபொருள் சொலவிவிலையாஞ்சிலபொருளவைதா, நெல்லேதீர்வானுதிகளுஞ்சுத்திகையிலிரசதாகிகளுமாமுன்னைத், தொல்லையாம்பொருளுங்கற்பிதத்துண்மைப்பொருளையுஞ் சொல்லுந்ருதி.

இ - ள். சொல்லுறாநின்ற -சொல்லாநின்ற, கற்பிதப்பொருளில் - கற்பிதவஸ்துக்களுக்குள், சொல்லளவுள்ளதாய்- (சிலபொருள்கள் கற்பிதமாக) விவகாரத்தின்மட்டு மிருக்கின்றவாயும், உண்மைக்கில்லையாயிருக்குஞ் சிலபொருள்-பரமார்த்தத்தில் இல்லாதனவாயுமிருக்குஞ் சிலபொருள், சிலபொ

ருள் சொல்லில்லையாம் - சிலபொருள்கள் விவகாரத்தினுஞ் சத்தியமாயில்லாதனவாகும், அவ்வதான் - இவ்விருவகைகளும், எல்லைதீர்வானுதினும் - அளவற்ற ஆகாயமுதலிய ஜகங்களும், சுத்திகையிலிரசதாதிகளுமாம் - இப்பிற்காணப்படும் இரசித முதலியவைகளும், முன்னை - முன்சொன்ன, தொல்லையாம் பொருளும் - பழமையான சிற்றகன்பொருளையும், கற்பித்தனம்மப்பொருளையும் - விவகாரத்திலொப்பிய சத்தியப்பொருளையும், நல் சுருதி சொல்லும் - நல்லவேதங்கள் சொல்லும். ஏ-று.

ப-ம். சுருதியிற்சொல்லிய ஞானகாண்டத்தின் பயனான பரமார்த்தப்பொருளாகிய பரமசிவனும், கருமகாண்டத்தின்பயனான பரமார்த்தம் அபரமார்த்தமென்ற இருவகைப்பேதமுடைய வேதத்தின் கெவுணப்பொருளாகிய இகபரமான ஜகமுமாகிய இரண்டில் பரமசிவஞ் சத்தியமென்றும், வியாவகாரிகப்பிராகிபாசிக ஜகம்பிராந்தியாற்றேன்றியதென்றும் தெளியும்பொருட்டி, “எல்லைதீர்வானுதினும் சுத்திகையிலிரசதாதிகளுமாம்” எனவும், பிரமாதாவிருக்குமளவில் அபாதிதமாயுள்ளது வியாவகாரிகசத்தியமென்பார், “சொல்லளவுள்ளதாயுண்மைக்கில்லையாயிருக்குஞ் சிலபொருள்” எனவும், பிரமாதாவிருக்குங்காலத்தே பாதிதமாயுள்ளது பிராகிபாசிகசத்தியமென்பார். “சொல்லில்லையாஞ்சிலபொருளெனவும்,” பிரமாதாவிருக்குங்காலத்துமில்லாக்காலத்தும் வாதிக்கப்படாத பாரமார்த்திக சத்தியத்தை “தொல்லையாம்பொருளும்” எனவுங்கூறினார். (கக)

அவதாரிகை.

புறமதங்கள் இருவகைச்சத்தியங்களையுங்கூறும் கேவலம் வேதாந்தத்தில் விவகாரத்தின்பொருட்டொப்பிய வியாவகாரிக சத்தியத்தையே பரமார்த்தசத்தியமாகக்கொண்டு, பஞ்சபூதபாஞ்சபவதிக திரவியகுணங்களை யன்றி மற்றொன்றுக்கூறிற்றில்லை. ஆதலால், பரமார்த்த சிற்றகன்பிரதிபாதனப்பிரசத்தியே அவைகளிற் கிடையாதெனவும், சத்தியத்தை ஒருதிருட்டியாம் கூறினும் அன்னியமாகச்சொன்னவதனாலவைகள் பிராந்தங்களெனவுங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

கனவிற்கற்பிதப்பொருள்போல்வாதக்கலக்கங்கள்
நனவிற்கற்பிதப்பொருளைநவிலாரினியச்சிற்
கனவத்துவிதத்தினிலென்னுற்றவரொருகண்ணை
சொனவத்தகவும்மெய்யேமெய்யிற்றேன்றாதே.

இ - ள். வாதக்கலக்கங்கள் -மயக்கமுற்ற (சுகதர், வைசேடியொன்னுமதவாதியர்கள், கனவிற்கற்பிதப்பொருள்போல் - சொற்பனத்திற் கற்பிதமாயுள்ள பொருள்களைப்போல, நனவிற்கற்பிதப்பொருளை நவிலார் - சாக்கிரத்திற்கற்பிதமாயுள்ளவத்துக்களைப் பொய்யென்று கொள்ளாமல் மெய்யென்

கின்றார்கள், இனி அச்சிற்கன அத்துவிதத்தினில் என்னுற்றவர் - (அவர்கள்) இனிமேலந்தச்சத்திய சிற்கனமாகிய வத்துவிதத்திலெதனை யடைந்தவர்களா வார்கள, ஒருசண்ணல் - (வியாவகாரிக) மென்னும் ஒருகிருட்டியால், சொ னவத்தக்கவும் மெய்யே - சொல்லிய அந்தநீதியஞ்சத்தியமே, மெய்யிறே ன்ருதே - (ஆயினும்) பாரமார்த்திக திருட்டியில் நிலையாகாது. ௭-ஹ. (௧௨)

அவதாரிகை.

வியாவகாரிக சத்தியமே பாரமார்த்திக சத்தியம். அன்றேல், ஒருவத்து வேசத்தயமாகவு மசத்தியமாகவும் எவ்விதமாப்பவிக்குமெனில்; மிருத்திகை யிருக்கும் காலத்திலேயே கடாதிசுழியக்காணப் படுவதனாற் காரணகாரிய வுபாதி பேதங்களாற் கூடுமெனக் கூறுகின்றார்.

போதக்கண்ணிற்பூதம்பொய்யேமெய்யேயாம்
பேதக்கடகுட்டியமாரிகழ்விற்பேதந்தா
னோதப்படுசத்திகைவெள்ளியின்மெய்யுணர்காலஞ்
சேதப்படுமக்கனவிற்பெரிதுந்திடனுண்டே.

இ - ள். போதக்கண்ணில் - அறிவுக்கண்ணில், பூதம்பொய்யே - ஆ காசாதிபூதங்களெல்லாம் அசத்தியமேயாகும், பேதக்கடகுட்டியமாரிகழ்வி ல் - வேறுகிய கடம் சுவர் முதலியவைகளின்விளங்குதலையேபேட்சித்து, மெய் யேயாம் - அவ்வாகசாதிகளுஞ் சத்தியமேயாகும், பேதந்தான் - பேதமாகிய கடாதிசுழி, ஓதப்படு - சொல்லப்படுகின்ற, சத்திகை வெள்ளியின்மெய் - கிளிஞ்சில் வெள்ளியைப் பார்க்கினுஞ் சத்தியமாகும், உணர்காலம் - சாக்கிரா வத்தையானது, சேதப்படுமக்கனவில் பெரிதுந்திடனுண்டு - அழிகின்ற அந் தக்கனவைப் பார்க்கினும் மிகவுஞ் சத்தியமாகும். ௭ - ஹ. (௧௩)

அவதாரிகை.

அசத்தியத்தில் சத்தியபுத்திசெய்ததுபற்றிப் பரமார்த்தகிருட்டியில் புற மதங்கள் பிராந்தங்களாயின், மித்தைகளான அம்மார்க்கங்களெங்குனம் வே மமார்க்கத்தாற் பரமார்த்தசத்திய சிற்கனபரமசிவத்தை அடைவிக்கக் கார ணமாகுமெனில், அசத்தியமாயினுஞ் சொற்பணத்திற்கண்ட சிலபொருள் சாக் கிரத்தில் சத்தியமானசிலபொருளை அடைவிப்பதுபோலாகுமெனக்கூறுகின் றார்.

வேறு.

கனவிற்கண்டபொருணனவிற்காணும்பொருளைக்காட்டலா னினையிற்சமயநெறிவேதநெறிக்குறிமித்தமாரினைமின் வினவற்சமயநெறிவிட்டுமேலாம்வேதநெறியின்றோன் பினையச்சமயத்தவன்கூறுகிற்பிராயச்சித்தஞ்செயல்வேண்டும்.

இ - ள். கனவில் கண்டபொருள் - சொற்பனத்திற்கண்டவஸ்துவானது, நனவில் காணும் பொருளைக் காட்டலால்-சாக்கிரத்திலினிக்காணும்பொருளைச்சூசிப்பிக்கின்றதனால், நினையில் - நினைக்குங்கால், சமயநெறி - இச்சமயமார்க்கங்கள், (பிரார்த்தங்களாயினும்), வேதநெறிக்கு நிமித்தமா நினைமின் - வேதமார்க்கத்தையடைவித்தற்குக் காரணமாகுமெனநினைபுகள், (அப்படியாயினும்) வினவில் - ஆராயுமிடத்து, சமயநெறிவிட்டு - அன்னியமார்க்கங்களைத்தள்ளி, மேலாம் வேதநெறி நின்றோன் - உயர்வாகிய வேதமார்க்கத்தில் நிற்கின்றவன், பிணை - பின்பாடு, அச்சமயத்து - அம்மார்க்கங்களில், அவன்குறுகில் - அவன் (மற்றதேனுஞ்) சேர்வானேயாகில், பிராயச்சித்தஞ் செயல் வேண்டும் - பிராயச்சித்தம்பண்ணல்வேண்டும். எ - று. (௧௪)

ஆவதாரிகை.

புறமதவாதியர்களைப் பாடண்டுகளெனவும், அவர்களுடன் சம்பந்தமுதலியன கூடாதெனவும் இதுமுதலெட்டுத் திருவிருத்தங்களாற்குறுகின்றார்.

வேறு.

தண்ணியசமயிகடங்கள்பந்தியி

லுண்ணுதலவர்களோடுறவுபண்ணுதல்

புண்ணியமறிந்திடப்புருதல்செய்திழந்

பண்ணு கசாந்திராயணம்பகர்ந்தவா.

இ - ள். (வேதமார்க்கத்திலுள்ளவர்கள்) தண்ணிய - இழிந்த, சமயிகடங்கள்பந்தியில் - சமயத்திலுள்ளவர்களதுபந்தியில், உண்ணுதல் - (மற்றதேனும்ருந்து) புசித்தலும், அவர்களோடுறவுபண்ணுதல் - அவர்களோடுசினேகித்தலும், விவாகமுதலியவறுசெய்தலும், புண்ணியம் அறிந்திடப் புருதல்செய்திழந்- ஓமம் தானம் வேதாத்தியயனம் தருமாதருமங்கண்முதலியவற்றையும், அவைகளைப்பற்றிவரும் விவேகஞானத்தையுந் தெரிந்துகொள்ளப் புருதலுஞ்செய்தால், பகர்ந்தவா சாந்திராயணம் பண்ணுக - (ஒவ்வொன்றிற்குஞ்) சுருதியிற்சொன்னமுறைப்படியே சாந்திராயணவிரத மதுட்டிக்கவேண்டும். எ - று. (௧௫)

வேறு.

வேதஞ்சொனபடியொழியவேறுஞ்சிலகலைகளினை

யோதுந்திறமருவிமறையோதுஞ்சிவனிருகமல

பாதந்தொழநினைவிலர்கள் பாடண்டுகளெனவறிக

தீதொன்றியவவர்களோடுசேருங்கலர்களுமவர்கள்.

இ-ள். வேதஞ்சொனபடியொழிய-வேதஞ்சொன்னமார்க்கத்தையன்றி வேறுஞ்சிலகலைகளினை-அன்னியமார்க்கங்களிலுள்ள சிலகலைகளை, ஒதும் திறமருவி-அப்பியாசிக்குந்திறமடைந்து, மறையோதும் சிவனிருபாதகமலர் தொழ நினைவிலர்கள். வேதங்களாற் சொல்லப்படும் சிவபெருமானுடைய இரண்

டு திருவடித்தாமரைகளைத் தொழுகினைவில்லாதவர்களும், பாடண்டிகளெனவ
றிக- பாசண்டிகளென்றேயறியக்கடவீர், தீதொன்றிய - சூற்றம்பொருந்திய,
அவர்களோடு சேரும் - அவர்களோடுசேருகின்ற, கலர்களும்- கீண்மக்களும்,
அவர்கள் - அந்தப்பாசண்டிகளேயாம். எ - று. (கஞ)

வேறு.

மையறுவேதமார்க்கமறந்துபாடண்டமார்க்கக்
சையரான்மயக்கப்பட்டுக்கலியுகந்தன்னிலுள்ளோர்
மெய்யுணர்வனந்தானந்தமேனியாஞ்சிவனைப்பூசை
செய்வவாதரியார்செய்வார்தம்மையுஞ்செய்யவொட்டார்.

இ - ள். கலியுகத்தன்னிலுள்ளோர்-கலியுகத்திலுள்ளவர்கள், மையறு
வேதமார்க்கமறந்து - சூற்றமற்றவேதமார்க்கத்தமைமறந்து, பாடண்டமார்க்
கக் கையரால் மயக்கப்பட்டு- பாடண்டமார்க்கத்தையுடைய கீண்மக்களான்
மோகஞ்செய்யப்பட்டு, மெய்யுணர்வனந்தானந்த மேனியாம் சிவனை - (சகத்
விதாதாவாகிய) சத்தியஞானவனந்தவானந்தமே திருமேனியாகவுடைய சிவ
பெருமானை, பூசை செய்யவாதரியார்- (வேதமார்க்கத்தால்) அர்ச்சிக்க அன்பு
கொள்ளார், செய்வார்தம்மையும் - (அப்படி) அர்ச்சிப்பவர்களையும், செய்ய
வொட்டார் - அர்ச்சிக்காதபடி தடுப்பார்கள். எ-று. (கங்)

கா தும்வாதியர்களாலேகலியுகத்துள்ளோர்கெட்டு
வேதமோதியவாசெய்யார்மிருதிகொல்லுவதுவுஞ்செய்யார்
பூதியுமணியார்ஞானசாதனபூதமாக
வோ துவதொன்றுஞ்செய்யாரொழிந்ததேயுகந்துசெய்வார்.

இ-ள. கா தும்வாதியர்களாலே (வேதமார்க்கத்தினின்று) பிரிக்கும் பா
சண்டிகளாலே, கலியுகத்துள்ளோர்கெட்டு - கலியுகத்திலுள்ளவர்கள்கெட்டு,
வேதமோதியவாசெய்யார் - வேதஞ்சொன்னபடி (உமையொருபாகமாயுஞ்
சந்திரார்த்தசேகரமாயுமுள்ள சிவபெருமானை) அர்ச்சித்தலும் உருத்திராட்
சத்தைப்பத்தியோமி தரித்தலும் செய்யமாட்டார்கள், மிருதிகொல்லுவதுவுஞ்
செய்யார் - மிருதிகளாற்சொல்லப்பட்ட (தேவ பிதிர்கருமமுதலியவைகளை
யுஞ்) செய்யார்கள், பூதியுமணியார்- (வேதத்திற்சொல்லியபடி) விபூதியால்
உத்துளனமுந்திரிபுண்டரமுந்தரிக்கமாட்டார்கள், ஞானசாதனபூதமாக வோ
துவதொன்றுஞ் செய்யார்-ஞானசாதனபூதமாகச் சொல்லியவிவைகளிலொ
ன்றையேனும் அறுட்டித்திடார்கள், ஒழிந்ததே யுகந்துசெய்வார்-வேதவிரோ
தத்தையே பிரியத்தோடுஞ்செய்வார்கள். எ - று.

ப -ம். தினந்தோறு மிலிங்கத்தில் சிவருத்திராதி சமூக்கினையுடைய ம
காதேவனா யர்ச்சித்தலும், அநாதியாயுள்ள பரமான்மாவாகிய பரமசிவ
னது ஆலயங்களைப் பத்தியுடன் தரிசித்தலும், ஸ்ரீ விபாக்கிரபுரத்தினும் திரு
க்காளத்தியினும் போகமோகும் இரண்டையுங் கொடாநின்ற வாசத்தை

யொருவருட்கு செய்தலும் உத்தமமாயுள்ள அன்னிய சிவகேதந்திரங்கள் லொருவருட்கு வசித்தலும் செய்யமாட்டார்களென்பார், “ஞானசாதனபூத மாகவோதுவதொன்றுஞ் செய்யார்” என்றார். (கஅ)

வேறு.

தருமமதறிவில் பாடண்டர்தங்களை
மருவலால்வேதமாவாக்கியப்பொருள்
கருதிடாரதுகரமணியிற்காட்டிங்
குருவையும்வழிபடார்துதர்க்கமேவலார்.

இ - ள். தருமமதறிவில் - தருமாதருமங்கனையறிய அறிவில்லாத, பாட ண்டர்தங்களை - பாசனங்களை, மருவலால் - சோதலால், வேதமாவாக்கிய ப்பொருள் கருதிடார் - (தினந்தோறும்) வேதார்த்த மகாவாக்கியார்த்தத்தைக் கருதமாட்டார்கள், அது - அவ்வருந்தத்தை, கரமணியில் காட்டிமும் - கரத் த்தில் மணிபோற்காட்டியருள்கின்ற, குருவையும் வழிபடார் - (அருள்வடிவ மான) சற்குருவையும் வழிபடமாட்டார்கள், குதர்க்கமே வலார் - குதர்க்க ங்களையேமொழிய வல்லவர்கள். எ - று. (கக)

வேறு.

முன்னநான்மறைகளோதிமுடிந்திம்பரமமான
சன்னியாசத்தைச்சாரார்சார்ந்தவர்தமக்குந்தீங்கு
பன்னிடாநிற்பர்வேறுபலபலசொல்லியென்னை
மன்னும்வீடெய்தாதானவழிகளேமருவாநிற்பர்.

இ - ள். முன்னம் நான்மறைகளோதி முடிந்திமும் - முன்னமே நான் குவேதங்களாலு முடிவாகச்சொல்லப்பட்ட, பரமமான சன்னியாசத்தைச் சாரார்-பரமஹம்ஸமானசன்னியாசத்தை (மோகமுடையவராகி) அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள், சார்ந்தவர்தமக்கும் - அதை அங்கீகரித்த மகான்களுக்கும், தீங்குபன்னிடாநிற்பர் - கொடியவார்த்தைகளைச் சொல்வார்கள், வேறுபலபல சொல்லியென்னை - வேறுபலவற்றைச்சொல்வதினற் பிரயோசனம்யாது, மன்னும் வீடெய்தாதான வழிகளே மருவாநிற்பர்- நிலைபெற்றமுத்தியடைதற்கு விக்கினமானமார்க்கங்களையே பொருந்திநிற்பார்கள். எ - று.

ப - ம். வேதங்களாற்சொல்லப்பட்டவெந்தக்கன்மங்களையும் ஸ்மிரு திகளாற்சொல்லிய வெந்தக்கன்மங்களையும் தேவகாரியம் பிதர்காரியம் அ வுபாசனம் பஞ்சயெக்கியம் அத்திபூசை வைசுவதேவம் இவைகளைச்செய்யாததன்மையையும், வேதத்திற்குப் புறம்பானமார்க்கத்தால் நாராயணரைப் பூசித்தலையும், துவேஷத்தாற் சங்கரரை நிந்தித்தலையும், பிரமாவாகியவென் னையும் விஷ்ணுவையும் சங்கரரையும் பேதத்தன்மைபாகப்பார்த்தலையும், மூ வரையும் ஒன்றாக அறியாததன்மையையும், தெக்கணை அப்பியங்கனம் பாதசு த்தி இவையன்றி அனக்கினிகமாய்ச்சிராத்தத்தைச்செய்தலையும், ஏகாதசி

அஷ்டமி சதுர்த்தசி இவைகளிற் சிவப்பிரசாதத்தின் பொருட்டு உபவாசஞ் செய்யாமையையும், சதருத்திரம் சமகம் புருஷசூக்தம் இவைகளால் சிவபெருமானுக்கு அபிடேகஞ்செய்யாமையையும், நெற்றியில் உளர்த்துவபுண்டரமாயும் வர்த்தனமாயும் அர்த்தசந்திராகாரமாயும் மோகத்தாற்றரித்தலையும், சங்கசக்கரகெதாபத்மங்களால் உடலிலடையாளஞ்செய்தலையும், அவர்களது ஆகாரத்தினாலும் நர்மத்தினாலும் லாஞ்சிதர்களாகப்பவித்தலையுங் கூறவேண்டி, “வேறுபலபலசொல்லியென்னை” என்றார். (உ௦)

துட்டமாமார்க்கநூலிற்றுவுக்கிலாப்பெரியராகிச்
சிட்டராய்த்தீரராகிச்சிவனருளுடையரானார்
கட்டமாம்பிறவிதீரக்காதலால்வேதஞ்சொல்லப்
பட்டதேசெய்யாநிற்பார்பரமமாம்பதத்தைபுன்னி.

இ - ள். துட்டமாம் மார்க்கநூலில் - வேதவிரோதமான மதநூல்களில், துவுக்கிலாப் பெரியராகி-கட்டுப்படாத பெரியவராகியும், சிட்டராய் - (வேதத்திற்சொல்லியபிரகார முத்திசித்திக்கும்பொருட்டு ஆதரித்த) சிட்டராகியும், தீரராகி - வைரக்கியதீரராயும், சிவனருளுடையரானார் - சிவப்பிரசாதமுடையவராயும் (இருக்கப்பட்டவர்கள்), கட்டமாம் பிறவிதீர- துன்பமாகிய சன்னம் நீங்க, காதலால் - ஆசையினால், பரமமாம் பதத்தை உன்னி - உயர்வாகியமோகத்தைக்கருதி, வேதஞ்சொல்லப்பட்டதே செய்யாநிற்பார் - வேதத்திற்சொல்லிய பிரகாரமே யாதரிப்பார்கள். எ - று. (உ௧)

வேறு.

அவத்தமே பிதற்றப்படுங்கலையெல்லாமல்லற்
பவத்தைவேரறுத்திடுவதுபழமறைப்பொருளே
யுவப்பினுலொருகணத்திலப்பொருள்பெறவுரைப்பான்
சிவப்பிரகாசனையென்றனன்றிசைமுகன்மெளிய.

இ - ள். கலையெல்லாம் -வேதவிரோதமான சர்வசாஸ்திரங்களினாலும், அவத்தமே பிதற்றப்படும் - பித்தையாம் வத்துக்களையே உறுதியென்று சொல்லப்படும், அல்லல் - துன்பமான, பவத்தை வேரறுத்திடுவது - ஜெனனத்தினது வினைகளேவேரறக்கெடுப்பது, பழமறைப்பொருளே - அநாகியானவெதார்த்தமே, உவப்பினால் - களிப்பினால், ஒருகணத்தில் -ஒருகூணத்தில், அப்பொருள்பெற - அந்தப்பொருளையடையும்படி, சிவப்பிரகாசனே - அருள்வடிவமாகியபரமசிவனே, உரைப்பான் - அனுகிரகிப்பான், என்றனன் - என்றுகூறினான், திசைமுகன் - பிரமாவானவன், தெளிய - தேவர்கள் தெளியுபடி. எ - று. (உ௨)

ஐதயேயவுபரிடததாற்பரியமுரைத்த வத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௦.

உ
சிவாயபரமகுருவேநமః
மூன்றாவது
ஐதகோயவுபரிடதப்பொருளின்சேடமூந்
தைத்திரியவுபரிடததாற்பரியமு
முளைத்தவத்தியாயம்.

தற்பரன்றனுருவுஞ்சயம்புவா
முற்பவம்மதுருவையுமுண்மையி
லற்பமுமதிலன்னியமின்மையும்
பொற்பமைந்தநற்புமகனோதுவான்.

இ - ள். சயம்புவாம் - சயம்புவான, தற்பரன்றனுருவும் - பரமசிவத் தின்சொருபசுபாவத்தையும், உற்பவம்மதுருவையும் - உற்பவிக்கின்ற (பசுக் களின்) சொருபத்தையும், உண்மையில் - பாரமார்த்திகத்தில், அற்பமும்-கிஞ் சித்தேனும், அதில் - அவ்வத்துவினிடத்தில், அன்னியமின்மையும் - வேறில்லா மையையும், பொற்பமைந்த - அழகுபொருந்திய, நற்புமகனோதுவான் - நல் லமலரினுகின்ற பிரமாவானவன் சொல்லுவான். எ-று. (க)

அவதாரிகை.

அரனென்பவர் சிலரென்றபாடல் முதலியவற்றால் வாதுகளின் சங்கை யை நிராகரித்துச் சுருதிப்பிரசித்தவான்மாவே சிருட்டாவெனக் கூறப்பட்டா ன். அவ்வான்மா தான் சிருட்டித்த தேகங்களில் காற்கட்டைவிரல்களின் வ ழியாற் கிரியாசத்திரூபனாகவும் பிரமரந்திரத்தின்வழியால் ஞானசத்திரூபனா கவும் பிரவேசித்தானென்றசுருதியால் அவர்களுக்குள் யார்பிரத்தியகான் மாவாக அறியத்தக்கவனெனச் சுருதியிற்கேள்விவர, எதனாற்பார்க்கின்றோனோ எதனாற்கேட்கின்றோனோ வென்றதுமுதலான உத்தரமாகுஞ்சுருதிகளின்பொ ருனைச்சொல்லவிச்சைநண்ணி அவ்வான்மாவைச் சிற்பானமாகவே ஒப்பவே ண்டும் இல்லாவிடிற்சாக்கியம் விளங்காது அதுஜடமாதலால் சகம் ஜடாஜட மான இருதன்மையுடையதனால் ஜடமானவொருபாகத்தால் மற்றொருபா கம்விளங்கலாமெனில், அதுவுஞ்சாக்கியாலேயேகூடல்வேண்டுமெனக் கூறுகி ன்றார்.

சான்றதேயெவைக்குஞ் சருவவான்மாவாஞ்சங்கரநாமன்சான் றிலதேற், றோன்றிடாதுலகந் தோன்றிடாவாறுதனக்கெனத்தோற்ற மின்மையினும், றுன்றனக்குலகந்தோற்ற மிலாமைசடத்துவத்தாற்ச டமாகை, யேன்றுதானறியாதொன்றினுலறியப்படுமபொருளாகியவி யல்பால்.

இ - ள். சருவவான்மாவாம் - எல்லாச்சரீரங்களினுமான்மாவாகவிளங் குகின்ற, சங்கரநாமன் - சங்கரனென்னும் பெயருடையவன், எவைக்கும் சான்றதே - அனைத்துக்குஞ்சாட்சியாவான், சான்றிலதேல் - அந்தச்சாட்சியி ல்லாவிடில், உலகந்தோன்றிடாது - சகம்விளங்கமாட்டாது, தோன்றிடா வாறு - உலகம்விளங்காததன்மையும், தனக்கெனத்தோற்றமின்மையினுற்

அஷ்டமி சதுர்த்தசி இவைகளிற் சிவப்பிரசாதத்தின் பொருட்டு உபவாசஞ் செய்யாமைமையும, சதருத்திரம் சமகம் புருஷசூக்தம் இவைகளால் சிவபெருமானுக்கு அபிடேகஞ்செய்யாமைமையும, நெற்றியில் உளர்த்துவபுண்டரமாயும் வர்த்துளமாயும் அர்த்தசந்திராகாரமாயும் மோகத்தாற்றரித்தலையும், சங்கசக்கரகெதாபத்மங்களால் உடலிலடையாளஞ்செய்தலையும், அவர்களது ஆகாரத்தினாலும் நரமத்தினாலும் லாஞ்சிதர்களாகப்பவித்தலையும் கூறவேண்டி, “வேறுபலபலசொல்லியென்னை” என்றார். (உ௦)

துட்டமாமார்க்கநூலிற்றுவுக்கிலாப்பெரியராகிச்
சிட்டராய்த்தீரராகிச்சிவனருளுடையரானார்
கட்டமாம்பிழவிதீரக்காதலால்வேதஞ்சொல்லப்
பட்டதேசெய்யாரிற்பார்பரமமாம்பதத்தையுன்னி.

இ - ள். துட்டமாம் மார்க்கநூலில் - வேதவிரோதமான மதநூல்களில், துவுக்கிலாப் பெரியராகி-கட்டுப்படாத பெரியவராகியும், சிட்டராய் - (வேதத்திற்சொல்லியபிரகார முத்திசித்திக்கும்பொருட்டு ஆதரித்த) சிட்டராகியும், தீரராகி - வைராக்கியதீரராயும், சிவனருளுடையரானார் - சிவப்பிரசாதமுடையவராயும் (இருக்கப்பட்டவர்கள்), கட்டமாம் பிழவிதீர- துன்பமாகிய சன்னம் நீங்க, காதலால் - ஆசையினால், பரமமாம் பதத்தை உன்னி - உயர்வாகியமோகத்தைக்கருதி, வேதஞ்சொல்லப்பட்டதே செய்யாரிற்பார் - வேதத்திற்சொல்லிய பிரகாரமே யாதரிப்பார்கள். எ - று. (உ௧)

வேறு.

அவத்தமே பிதற்றப்படுங்கலையெல்லாமல்லற்
பவத்தைவேறுறுத்திடுவதுபழமறைப்பொருளே
புவப்பினாலொருகணத்திலப்பொருள்பெறவுரைப்பான்
சிவப்பிரகாசனையென்றனன்றிசைமுகன்றெளிய.

இ - ள். கலையெல்லாம் -வேதவிரோதமான சர்வசாஸ்திரங்களினாலும், அவத்தமே பிதற்றப்படும் - மித்தையாம் வத்துக்களையே உறுதியென்று சொல்லப்படும், அல்லல் - துன்பமான, பவத்தை வேறுறுத்திடுவது - ஜெனனத்தினது வினைகளைவேறறக்கெடுப்பது, பழமறைப்பொருளே - அநாதியானவெதார்த்தமே, உவப்பினால் - களிப்பினால், ஒருகணத்தில் -ஒருகணத்தில், அப்பொருள்பெற - அந்தப்பொருளையடையும்படி, சிவப்பிரகாசனே - அருள்வடிவமாகியபரமசிவனே, உரைப்பான் - அனுகிரகிப்பான், என்றனன் - என்றுகூறினான், திசைமுகன் - பிரமாவானவன், தெளிய - தேவர்கள் தெளியுபடி. எ - று. (உ௨)

ஐதரோயவுபரிடததாற்பரியமுரைத்த வத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் - ௫௦.

உ
சிவாயபரமகுருவேநம:
மூன்றாவது
ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்
தைத்திரியவுபநிடததாற்பரியமு
முரைத்தவத்தியாயம்.

தற்பரன்றனுருவுஞ்சயம்புவா
முற்பவம்மதுருவையுமுண்மையி
லற்பமுமதிலன்னியமின்மையும்
பொற்பமைந்தநம்புமகனோதுவான்.

இ - ள். சயம்புவாம் - சயம்புவான, தற்பரன்றனுருவும் - பரமசிவத் தின்சொருபசுபாவத்தையும், உற்பவம்மதுருவையும் - உற்பவிக்கின்ற (பசுக் களின்) சொருபத்தையும், உண்மையில் - பாரமார்த்திகத்தில், அற்பமும்-கிஞ் சித்தேனும், அதில் - அவ்வத்துவினிடத்தில், அன்னியமின்மையும் - வேறில்லா மையையும், பொற்பமைந்த - அழகுபொருந்திய, நம்புமகனோதுவான் - நல் லமலரினுறைகின்ற பிரமாவானவன் சொல்லுவான். எ-று. (க)

அவதாரிகை.

அரனென்பவர் சிலரென்றபாடல் முதலியவற்றால் வாதுகளின் சங்கை யை நிராகரித்துச் சுருதிப்பிரசித்தவான்மாவே சிருட்டாவெனக் கூறப்பட்டா ன். அவ்வான்மா தான் சிருட்டித்த தேகங்களில் காந்தக்ஷைவீரல்களின் வ ழியாற் கிரியாசத்திரூபனாகவும் பிரமரந்திரத்தின்வழியால் ஞானசத்திரூபனா கவும் பிரவேசித்தானென்றசுருதியால் அவர்களுக்குள் யார்பிரத்தியகான் மாவாக அறியத்தக்கவனெனச் சுருதியிடுகெள்வீர, எதனாற்பார்க்கின்றோனோ எதனாற்கேட்கின்றோனோ வென்றதுமுதலான உத்தரமாகுஞ்சுருதிகளன்பொ ருளைச்சொல்லவிச்சைநண்ணி அவ்வான்மாவைச் சிற்பானமாகவே ஒப்பவே ண்டும் இல்லாவிடும்சாக்ஷியம் விளங்காது அதுஜடமாதலால் சகம் ஜடாஜட மான இருதன்மையுடையதனால் ஜடமானவொருபாகத்தால் மற்றொருபா கம்விளங்கலாமெனில், அதுவுஞ்சாக்ஷியாலேயேகூடல்வேண்டுமெனக் கூறுகி ன்றார்.

சான்றதேயைவைக்குஞ் சருவவான்மாவாஞ்சங்கரநாமன்சான் றிலதேற், றேன்றிதாதுலகந் தோன்றிடாவாறுதனக்கெனத்தோற்ற மின்மையினும், றுன்றனக்குலகந்தோற்ற மிலாமைசடத்துவத்தாற்ச டமாகை, யேன்றுதானறியாதொன்றினுலறியப்படும்தொருளாகியவி யல்பால்.

இ - ள். சருவவான்மாவாம் - எல்லாச்சரீரங்களினுமான்மாவாகவிளங் குகின்ற, சங்கரநாமன் - சங்கரனென்னும் பெயருடையவன், எவைக்கும் சான்றதே - அனைத்துக்குஞ்சாட்சியாவான், சான்றிலதேல் - அந்தச்சாட்சியி ல்லாவிடில், உலகந்தோன்றிடாது - சகம்விளங்கமாட்டாது, தோன்றிடா வாறு - உலகம்விளங்காததன்மையும், தனக்கெனத்தோற்றமின்மையினூற்ரு

ன் - தனக்குத்தனதாகவொருவிளங்குதலில்லாமையினாலேயாம், தனக்கு உலகந்தோற்றமில்லாமை-அப்படித்தனக்குத்தானே ஜகம்விளங்காததுவும், சடத்துவத்தால் - சடமாந்தன்மையினால், சடமாகை - சடமாதலும், ஏன்றுதானறியாது - பொருந்தித்தன்னைத்தானறியாமல், ஒன்றினால் - வேறொன்றினால், அறியப்படும்பொருளாகிய வியல்பால் - உணரப்படும்பொருளாந்தன்மையினால், எ - று.

ப - ம். ஜகஞ்சடமாதலாற் சகத்திற்குச் சுயம்விளங்குதலில்லையென்பதுகூடாது. எங்ஙனமெனில், ஜகங்கேவலஞ்சடமாயின் அதுசரி சுகம்ஜடாஜடமாகையால் அவற்றுள் ஞானாதாரமாண் அஜடமாகிய தனதான்மபாகத்தால் சடமாகிய அனன்மாவானவொருபாகம் விளங்கப்படுகின்றதெனவர, ஜடாஜடமான இரண்டுபாகமுஞ் சாட்சிப்பிரகாசத்தினாலேயே விளங்கவேண்டிவதனால் எது இதரப்பிரகாசத்தினால் விளங்குகின்றதோ அது ஜடமேயாதலால் சுகம் சுயம்பிரகாசமற்ற ஜடமேதானென்பார், “தானறியாதொன்றினாலறியப்படும் பொருளாகிய வியல்பால்” என்றார். (உ-)

அவதாரிகை.

இவ்விடயத்தில் கண்முதலியவற்றில் விலீனமான விஞ்ஞானத்தாற் பாணமானது தனது விடயவத்துவிற் சனிக்கப்படுகின்றதென்ற பாட்டமதத்தைச் சங்கித்து அப்படிச்சனிக்குகை கடாதிகளுக்கன்றிப் பானத்திற்குக் கூடாதெனவும், மண்ணிலுண்டான கடத்திற்கும் பானத்திற்குஞ் சனிக்குந்தன்மை சமானமாகவிருத்தலால் கடம்போற் பானமும் பிரகாசியாதெனக்கூறுகின்றார்.

உலகெலாம்விளங்கவுறுமொளியுணர்விலுற்பவமெனச்சிலர் சொல்லவ, ரலகில்பேரொளிதான்பிறக்குமேற்சடமா மாதலாற்பிறக்கைகூடாது, கலவருநாசமுள்ளதுசடங்கொங்கடாதிக்கடனக்கேயா, முலைவிலாவொளிவிஞ்ஞானமுண்டாகவாக்குகையுள்ளவாறன்றே.

இ - ள். உலகெலாம் விளங்கவுறும் ஒளி - ஜகங்களெல்லாம் விளங்கும்படியிராநின்ற பானமானது, உணர்வில் உற்பவம் எனச் சிலர் சொல்வார் - விஞ்ஞானத்தினின்றும் ஜென்னியமென்று சிலர் சொல்வார்கள், அலகில் பேரொளிதான் பிறக்குமேல்-அளவற்ற உயர்ந்த பானமானது ஜென்னியமாகில், சடமாம் - சடமாய்விடும், ஆதலால் பிறக்கை கூடாது - ஆகையாலப்பானத்துக்குச் செனிகுந்தன்மைகூடாது, கலவரு - அவயவச்சேர்க்கையின்பிரியாகிய, நாசமுள்ளது - நாசமுடையது, சடங்களாம் - சடங்களாகும், (அது), கடாதிக்கடனக்கேயாம் - கடாதிக்களுக்கேபொருந்தும், (இங்ஙனமாக), விஞ்ஞானம்-விஞ்ஞானமானது, உலைவிலா - சலனமற்ற, ஒளி - பானத்தை, உண்டாகவாக்குகை - உற்பத்தியாகும்படிசெய்வது, உள்ளவாறன்று - உண்மையாகாது. எ - று. பானம்-விளக்கம். (ங)

**ஐதரோயவுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபரிடததாற்பரிமுமுரைத்தவத்தியாயம்.**

உசு

அவதாரிகை

விஞ்ஞானமானது பானமாகப்பரிணமிக்கின்றதா அல்லது பானத்தை உற்பத்திசெய்கின்றதா பரிணமித்திடில் விகாரப்பட்டுச் சொருபயில்லாததா மெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பானரூபத்தால்ஞானம்பரிணுமத்தையடையாது
ஞானரூபமவிகாரியாதலாலேவிஞ்ஞானன்
தானும்விகாரப்படுமேற்பாறன்னைமுதலாஞ்சடப்பொருள்போ
லானியாகியறிபொருளாமறிவுமறியும்பொருளாமே.

இ - ள். ஞானம் - ஞானமானது, பானரூபத்தால் - பானரூபமாக, பரிணுமத்தையடையாது - பரிணமித்தலைப் பொருந்தாது. ஞானரூபம்-ஞானத்தின்பாவம், அவிகாரியாதலாலே - விகாரத்தன்மையில்லாததனால், விஞ்ஞானந்தானும் - அவ்விதவிஞ்ஞானமும், விகாரப்படுமேல் - விகாரப்படுமாயின், பால் தன்னைமுதலாஞ் சடப்பொருள்போல் - பால்முதலாகியசடவத்துக்களைப்போல, ஆனியாகி - தன்சபாவங்கெட்டு, அறிபொருளாம் - காட்சிப்பொருளாகும், அறிவும் அறியும்பொருளாமே - ஞானமுகாட்சிப்பொருளாகத்தகுமே. எ - று.

ப - ம். ஞானம் மற்றைப்பொருள்களைப்போற் சட்டியறியும் பொருளாகாதென்பார், 'அறிவுமறியும் பொருளாமே' என்றார். (சு)

அவதாரிகை.

ஆரம்பகமெனில், திரவியின்மையானுங் குணமாகையானுங்கூடாதெனக்கூறுகின்றார்.

அறிவுபானந்தனக்குத்தானாரம்பகமுமாக்கூடா
தறிவுதானோரறியவுறும் பொருளாயிராதவதனாலு
மறிவைக்குணமாகப்பிறருமங்கீகரித்தவதனாலு
மறிவிங்கசத்தாம்பானத்துக்காரம்பகமுமாகாதே.

இ - ள். பானந்தனக்கு - (அப்படியே) பானத்திற்கு, அறிவு - விஞ்ஞானமானது, தானாரம்பகமுமாக்கூடாது - தானுஞ்சனமாகத்தக்காது, (ஏனெனில்), அறிவுதான் - ஞானந்தான், அறியவுறும் ஓர் பொருளாயிராதவதனாலும் - திரிசியமாயறியத்தக்க ஒருதிரவியவத்துவாயிராமையாலும், அறிவை - அந்தஞானத்தை, குணமாகப் பிறரும் அங்கீகரித்தவதனாலும் - குணவத்துவாகத்தார்க்கிகர்களாலங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதனாலும், இங்கு - இவ்விடத்தில், அசத்தாம்பானத்திற்கு - அசத்துருவமர்னபானத்திற்கு, அறிவு - ஞானமானது, ஆரம்பகமுமாகாது - சனகமாகவொண்ணாது. எ - று. (ரு)

அவதாரிகை.

ஆரம்பவாதத்தில் அசத்தாகியகாரியமேயுற்பவிக்கின்றதென்று கொள்கின்றார், இல்லாப்பொருளை உண்டாக்குமாயின் வந்திமகனையுமுண்டிபண்ணுமெனவும், காரியம் முன்னசத்தாயினும் சத்தாசம்பந்தஞ் சத்தாதலால் அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பேதமாகிச் சனிக்கலாமென்னினும், அச்சம்பந்தமுஞ் சத்துக்கே யன்றி அசத்துக்குக் கிடையாதெனவும் பாணமெப்போது முள்ளதெனவுங் கூறுகின்றார்.

தொல்லையசத்தாம்பானத்தைத்தோற்றுவிப்பதொருஞானு மில்லையிலாப்பொருளுக்குப்பண்டின்றென்னவியம்பவருஞ் சொல்லுமில்லையாதலினுற்றேற்றப்படுதல்விஞ்ஞானத் தில்லையெல்லாப்படியாலுமென்று முள்ளதிவ்வொளிதான்.

இ - ள். தொல்லை அசத்தாம் பானத்தை - பிராகபாவமாகியபானத்தை, தோற்றுவிப்பது - உண்டிபண்ணுகின்றது, ஒருஞானுமில்லை - ஒருநாளுமில்லை, இல்லாப்பொருளுக்கு - இன்மைப்பொருளாகிய (வந்தியாபுத்திரனுக்கு), பண்டின்றென்ன-காரியவுற்பத்திக்கு முன்னகவிருக்கத்தக்ககருவிவிசேடங்க ளில்லையென்று, இயம்பவருஞ்சொல்லுமில்லை - சொல்லவரும்வார்த்தையுமில்லை, ஆதலினால் - ஆதலால், எல்லாப்படியாலும் - சருவவிதத்தாலும், தோற் றப்படுதல் - உண்டாகுதல், விஞ்ஞானத்திலலை - விஞ்ஞானத்தினின்றும்மில்லை, இவ்வொளிதான் - இந்தப்பானமே, என்றுமுள்ளது - எப்பொழுதுஞ்சுயமா யுள்ளது. எ - று.

(சு)

அவதாரிகை.

ஞானமுஞ்சனிக்காது ஜனித்திடில் ஜன்னியமெல்லாஞ் சடமாதலால் சொ ரூபநாசத்தையடைந்திடும். கடஞானத்தின்பிறகு படஞானம்வரக் காணப் படுகின்றதெனில், விருத்தி ஞானம் இவ்விரண்டினையும் பிரித்தநியாமையால் விருத்திஹற்பத்தியைக்கண்டு ஞானத்திஹற்பத்தியாகக் கொள்கின்றது பிராந்தியெனவும், ஞானமும் விளங்காவிடில்அறியாது. ஆதலால், ஞானமும் பாண முமொன்றுதானெனவுஞ் சத்தெனவுங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஓதுநெறியாலுணர்வுமுற்பவமுறாதே
பேதமையதேயதுபிறக்குமெனுமாரிங்
கோதிவருபானமதிலுற்பவமுமற்றே
நீதிபிறவாமலுளதாலவொளிநித்தம்.

இ - ள். ஓதும் நெறியால் - முன்சொன்னநியமத்தால், உணர்வும்- ஞா னமும், உற்பவமுறது - செனிக்கமாட்டாது, அது - அந்தஞானம், பிறக்கு

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய நக
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

மெனுமாறு - உற்பவிக்குமென்று சொல்லுகின்றவழியும், பேசுமையே - பிரார்த்திதான், இங்கு - இவ்விடத்தில், ஒதிவருபானம் - சொல்லிவருகின்றபானமும், அதில் - அவ்விஞ்ஞானத்தினின்றும், உற்பவமுமற்றே - பிறக்குமென்பதும் அப்படியேபிரார்த்திதான், நீதி - மெய்மையாய், பிறவாமல் - சனிக்காமல், உளதால் - இருத்தலால், அவ்வொளிரித்தம் - அந்தப்பானம் நித்தியமாகும். எ - று.

ப - ம். உற்பத்தியில்லாதபிராகபாவத்திற்கு அழிவுகாண்டலாற் பானமுமவ்வாறாகுமோவெனில், நித்தியமேயாகுமென்பார், “பிறவாமலுளதால்” என்றார். (எ)

அவதாரிகை.

பானம் நித்தியமென நிச்சயித்துப் பானரூபாகிய பரமசிவன் சாக்ஷி சின்மாத்திரனென்றுபிரதிஞ்ஞைசெய்தபடி அத்தன்மையைச் சகலவுலகப்பிரகாசகபானமே சாக்ஷியெனவும், அச்சாக்ஷிபானமாகியசங்கரன் அசங்கனதலால் அஞ்ஞானமுதலிய ஐகத்துக்குந் தனக்கும் பிரகாசியப்பிரகாசக சம்பந்தங்கூடாததனால் எங்ங்னமவனால்விளக்கமுறும் அஞ்ஞானமுதலியவையெனவும்வர, கற்பிதசம்பந்த விடயமாக விளங்குகின்றதெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

நிகிலலோகந்தனைநிகழ்த்துநித்தவொளியேதவ்வொளியே சகலலோகந்தனக்கென்றுஞ்சான்றாய்நின்றசங்கரன்றான் றுகளிலிறையாற்கற்பிதமாஞ்சம்பந்தத்தாற்றோற்றமுறும் தகவிலஞ்ஞானமுமன்றித்தானாத்நோற்றந்தாராதால்.

இ - ள். நிகிலலோகந்தனை - சருவசகங்களையும், நிகழ்த்தும் - விளக்குகின்ற, நித்த்வொளியேது- அழிவில்லாத சுயம்பிரகாசமானவத்துவெதுவோ, அவ்வொளியே - அந்தப்பானமாகியவத்துவே, சகலலோகந்தனக்கு- சருவஐகத்துக்கும், என்றும் - எக்காலத்தும், சான்றாய்நின்ற - சாக்ஷியாய்விளங்குகின்ற, சங்கரன்றான்- சங்கரனென்னும்பெயருடையவன், துகளில்-சூற்றமற்ற, இறையால் - (அந்த) சங்கரனால், கற்பிதமாஞ்சம்பந்தத்தால் - கற்பிதமாகியசம்பந்தத்தைப்பற்றி, தகவிலஞ்ஞானமும் - தெளியில்லாத அஞ்ஞானமென்பதும், தோற்றமுறும்-விளங்குகின்றது, அன்றி- அஃதன்றி, தானாத்நோற்றந்தாராது - தானாகவேவிளங்குமாட்டாது. எ - று. (அ)

அவதாரிகை.

சாட்சியால் கற்பிதசம்பந்தமுடைய அஞ்ஞானம் விளங்குவதுபோல, அஞ்ஞானத்திற்குன்றிய சத்துவபரிணாமமான வந்தக்கரணம் அதன்விருத்திகளான காமாதிக்கள் பிராணன் புறக்கரணம் உடல் விடயம் என்னும் இ

வைகறும், இவற்றினுபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்
னியத்தைமுன்னிட்டுச் சித்தோடுந்கூடிய சித்தவிருத்தியால் வியாபிக்கப்ப
ட்டித் திருக்குருப சாக்ஷி சைதன்னிய சம்பந்தபலத்தாலேயே பிரகாசிக்கின்ற
னவெனவும், கடபடாதிவிடயஞானமுந் தனதுசம்பந்தமுடைய நேத்திரோந்
திரியமுதலிய இந்திரியசம்பந்தமுடைய சித்தோடுந்கூடிய அவ்விடயாகாரமா
னவந்தக்கரண விருத்திவியாப்தமாகக்கொண்டு பரம்பராசாக்ஷிசம்பந்தபலத்
தாலேயே பிரகாசிக்கின்றதெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

தெரிவிலாமையிற்செனித்திடுஞ் சித்தமுஞ்செற்றமார்வமுமெ
ல்லாந், தெரிவிலாமையைத்திகழ்த்தியசேதனச்செறிவினற்றிகழ்கின்
ற, புரிவதாம்பிராணன்றிகழ்வதும்புறக்கரணங்களுடலந்தான், விரிவ
தாம்விடயங்கொல்லாஞ்சித்தவிருத்திசேருணர்வாலே.

இ - ள். தெரிவிலாமையில் - அஞ்ஞானத்தினின்றும், செனித்திடும் -
உற்பத்தியாகின்ற, சித்தமும் - மனமும், செற்றமார்வமும் - இராகத்துவே
ஷாதிகளும், எல்லாம் - (இவை) அனைத்தும், (அப்படியே) தெரிவிலாமை
யை - அஞ்ஞானத்தை, திகழ்த்திய - (ஸ்பரிசித்து) விளங்குவிக்கின்ற, சேத
னச்செறிவினால் - சைதன்னியத்தின் பலத்தினால், திகழ்கின்ற - விளங்குகின்
றன, புரிவதாம் பிராணன் - தொழிற்படுகின்றபிராணனும், புறக்கரணங்கள் -
(இந்திரியமுதலான) புறக்கரணங்களும், உடலந்தான் - உடலமும், விரிவதா
ம் விடயங்கள் - விஸ்தாரமான விடயங்களும், எல்லாம் - இவையனைத்தும்,
சித்தவிருத்திசேருணர்வாலே - சித்தவிருத்திசம்பந்தத்தை முன்னிட்டஞானத்
தினாலேயாம். எ - று. (க)

அவதாரிகை.

பிரத்தியக்ஷங்களான பொருள்களை விளங்கச்செய்தலால் அவைகளுக்கு
வேண்டுமானால் சாட்சியாகட்டும். பரோக்ஷங்களாகிய பொருள்களை எங்ஙன
ம் விளங்குவிக்கின்ற சாட்சியாவனெனவர, அனுமானத்திவிருத்திகளிலிருந்து
பரோக்ஷவஸ்துக்களையும் விளங்கவேசெய்கின்றனெனக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

அன்றியனுமானமுதறன்னிலறியறிவு
நின்றசிலசில்பொருணிகழ்த்தியிடுமதனை
லென்றுமிறையெப்பொருள்களிரியாவுநிகழ்விப்பா
னென்றுமவனொழியவென்றுநிகழாதால்

இ - ள். அன்றி - அல்லாமலும், அனுமானமுதறன்னில் - அனுமானத்தி
களிலிருந்து, அறி அறிவு - அறிகின்ற சைதன்னியமானது, நின்ற சில சில்பொ
ருள்கிழத்தியிடும் அதனால் - நிலைபெற்றுச் சில சில பொருள்களை விளங்கச்

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ௩௩
வுபநிடததாற்பரியமுமுனாத்தவத்தியாயம்.

செய்யும் அதனாலே, என்றும் இறை - எக்காலத்தும் (அவ்விதசைதன்னியரு பமான) சங்கரன், எப்பொருள்களியாவும்-எவ்வகைப்பொருள்களுளவோ அவைகளனைத்தினையும், நிகழ்விப்பான் - விளங்குவிக்கின்றவனாகக் கூறப்படுகின்றான், அவனாலொழிய - அச்சங்கரனானறி, ஒன்றும் - யாதொன்றும், என்றும்-எக்காலத்தும், நிகழாது - விளங்கமாட்டாது. எ-று.

ப-ம். தூமங்காணப்படுதலால் பர்வதத்தில் அக்கினியுண்டென்பது பெறப்படும். எதனாலெனில், எங்கெங்கேதூமங்காணப்படுகின்றதோ அங்கங்கே அக்கினியுங்காணப்படுகின்றதனாலென்ற கூடியிருக்கும் நியமமென்னும் வியாப்தியால், அவ்வித வியாப்தியென்னு மேதுவாலுண்டாகிய ததாகாரவிருத்தியில் முன்சொன்னபிரகாரம் உள்ளபடி வியாபித்து விளங்கிய சைதன்னியர் தனக்காசிரியமான வந்தக்கரணவிருத்தியை யுண்டிபண்ணுகின்ற தூமமுடைய தென்றது முதலான ஹேதுக்களுக்கு வியாபகங்களான அக்கினியுடையதென்றது முதலான சிலபொருள்களைப் பரம்பரா சம்பந்தத்தால் விளங்குவிக்கின்றதென்பார், “அனுமான முதறன்னில்” எனவும், அபரோக்ஷஞான விடயங்களிலே அதிட்டானஸ்புரணமுண்டாதலால் விருத்திவியாப்பியத்தன்மையிருப்பதுபோல் பலவியாப்பியத்தன்மை யெப்படியிருக்கின்றதோ அப்படி அனுமானமுதலிய பரோக்ஷஞான விடயங்களில் பலவியாப்பியத்தன்மையிலையென்பார், “அறியறிவுகின்ற” எனவுங்குறிஞர். பலம்-இந்திரியம். (௧0)

அவதாரிகை.

ஜீவரூபனாகவனுப்பிரவேசித்திருக்கின்ற பரமசிவன் சாட்சிசின்மாத்திரனென்று சித்தாந்திக்கப்பட்டது. அப்படியே சுருதியிலிருவர்களுக்குள்யார் ஆன்மாவென்ற கேள்விக்கும் சருவசாட்சியான சித்தரூபனே ஆன்மா பிராணனன்றென உத்தரமுங்கூறப்பட்டது. முந்தியகவிசுளால் இந்தப்பொருளையே எவனாற்பார்க்கின்றானோ எவனாற்கேட்கின்றானோ எவனாற்கந்தத்தை ஆக்கிராணிக்கின்றானோ எவனாள்வாக்கினாற் பேசுகின்றானோ எவனாலுருசி அருசிகளை அறிகின்றானோ அவனென்று உத்தரமாகச் சொல்கின்ற சுருதியின் பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆதலாலுருவங் காண்பதுமொலிதா னழகுறக்கேட்பதுமொருவன், காதலாற்கந்தங்கொள்வதுமினிதின் னுதெனவிரதங்காண்பதுவு, மோதலாம்பரிசுமுணர்வதுமிறையாலுனாத்தசங்கரனெனுமுணர்வை, மேதையான்மிகுத்தோர்வேறுவேறாக விளம்புவாரதுவிளம்பிமொவாம்.

இ - ள். ஆதலால் - ஆகையால், ஒருவன் - ஒருவன், உருவம் - நிலாதி, ரூபங்களை, காண்பதும் - பார்க்கின்றதும், ஒலிதான் - சத்தங்களை, அழகுற

க்கேட்பதும்-அழகாக்கேட்பதும்; காதலால் - பிரியத்தால், கந்தம் - கந்தங்
களை, கொள்வதும்-ஆக்சிராணஞ்செய்கின்றதும், இனிது இன்னது என-ருசி
அருகியென்று, இரதங்காண்பதும்-இரதத்தை அறிகின்றதும், ஓதலாம்-சொ
ல்லப்பட்ட, பரிசும்- ஸ்பரிசத்தை, உணர்வதும் - அறிகின்றதும், இறையால்-
சருவான்மாவாகிய சங்கரனாலேதான், உரைத்த - இப்படிச்சொல்லப்பட்ட,
சங்கரனானுமுணர்வை-சங்கரனென்னும்பெயருடைய விஞ்ஞானத்தை, மே
தையான் மிகுத்தோர் - புத்தியால்விசேடம்பொருந்திய வித்துவான்கள், வே
று வேறுக-வெவ்வேறுக, விளம்புவார்-சொல்லுவார்கள், அது-அதனை, விள
ம்பிடுவாம்-சொல்லுவாம். எ-று.

ப-ம். பலமென்னும் விடயாகாரபரிமைமுடைய கண்ணின் சம்பந்தத்
தாலுண்டிபண்ணப்பட்ட மனோவிருத்தியி லபிவியத்தியுடைய சருவப்பிரகா
சனாயும், சருவ இருதயமத்தியங்களிலுமுள்ளவனாயு முள்ள சிவனென்னுஞ்
சிற்பிரகாசத்தினாலேயே ரூபங்களை ஜனங்களறிகின்றாராக்கொன்பார், “உருவங்
காண்பதும்” எனக்கூறினார். இப்படியே மற்றனைத்திற்கும்கொள்க. (கக)

அவதாரிகை.

கண் செவி முதலியபேதங்களான கரணத்தாலுண்டாகிய ரூபாதிரூன
ங்களிலிடைவிடாமலிருக்கின்ற சிற்பிரகாசமெதுவோ அதுவேயாம் ஆன்மா
வெனக்கூறப்பட்டது. ஆயினும், இவனல்லவாதிருஷ்டா இவனல்லவா சுரோ
தாவென்றது முதலான சருதியால் எவன் இடைவிடாத சிற்பிரகாசமாகக் கூ-
றப்பட்டானோ அவனே உபலப்தாவாகக் காணப்படுகின்றான், அவனைப் பார்க்
கின்றானென்று கருத்தாவாகச்சொல்லியிருக்க இறையாலென்ற மூன்றும்வே
ற்றுமை எவ்வனங்கூடுமெனவர, அஃது தோஷமல்ல அந்தக்கரணமதன்விரு
த்தி இவைகளாற் கற்பிக்கப்பட்ட பேதத்தை அனுசரித்து உபசாரமாகக் கர
ணத்தன்மை கூடலாம். இவ்வனமே கடவல்லியினுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.
எதனால் ரூபம் இரதம் கந்தம் சத்தம் பரிசும் மைதுனமிவைகளை யறிகின்றான்
இதிலெது சேடிக்கின்றதோ அதுவேதானல்லவா எனதும், கவுஷீதகீசருதியில்
பிரஞ்ஞையால் வாக்கையடைந்து வாக்கால் சருவநாமங்களையும்மடைகின்றான்
பிரஞ்ஞையால் நேத்திரத்தையடைந்து சருவரூபங்களையடைகின்றானெனவு
ம், பிரஞ்ஞையென்னும் நாமமுடைய வோர்ந்தக்கரணமே வாய் கண் முதலா
னநானுவிதகரணபாவத்தை அடைந்திருப்பதனால் யாதொன்று பிராணனோ
அதுவே பிரஞ்ஞை யாதொன்று பிரஞ்ஞையோ அதுவேபிராணனென அவை
களுக்கேகத்துவங்கூறிய சருதிப்படி அந்தக்கரணமுபலப்திகரணமானதுகொ
ண்டு அப்பிரதானமாதலாற் பிராணனை அனன்மாவெனக் கூறவேண்டி எத
னாற்பார்க்கின்றானோவென்றது முதலானவிடங்களில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்கள்
மூன்றும்வேற்றுமையாய் முடிந்தபதத்தைக் கண்முதலியபேதமுடைய வந்த
க்கரண விடயமாக உரைசெய்து சருதியில் இந்த இருதயம் மனம் என்றபத
ங்களால் நிச்சயரூபமாகவுஞ் சங்கற்ப விகற்பரூபமாகவுமுள்ள வந்தக்கரண

ஐதயோவுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ௩௫ வுபரிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

மானது சகல இந்திரியசாதாரணமாகப் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றதெனக் கண் முதலியவற்றாலுண்டான மனோவிருத்திலக்ஷணமான வுபாதிப்பிரதானமாக விவேகித்து, இந்தவோரந்தக்கரணமே கண்ணாகப்பவித்து ரூபத்தைப்பார்க்கின்றது. சுரோத்திரமாகப்பவித்துக் கேட்கின்றது. கிராணமாகப்பவித்து ஆக்கிராணிக்கின்றது. வாக்காகப்பவித்து வசனிக்கின்றது. நாவாகப்பவித்து ரஸிக்கின்றது. தானே கற்பனாரூப மனமாகக்கொண்டு சங்கற்பிக்கின்றது. இதயரூபமாகப் பவித்து அத்தியவசாயஞ்செய்கின்றது. ஆதலால், எல்லாவிடய வியாபகமாயுள்ளது இவ்வந்தக்கரணமொன்றே யென்றுரைத்தனர். இந்தவிடயத்திலிதயம் மனம் என்ற இரண்டுபெயர்களுஞ் சம்நூனமுதலிய சத்தங்களுப்போல நாமங்களாகச் சூருதியிலிருக்கின்றன. எவ்வாறெனில், இதயம் மனம் சம்நூனம் ஆஞ்ஞானம் விஞ்ஞானம் பிரஞ்ஞானம் மேதை திருட்டி மதி திருதி மரீகை சூதி மிருதி சங்கற்பம் கிருது அசு காமம் வசம் என்ற சருவநாமங்களும் பிரஞ்ஞானத்தின் நாமங்களாகப் பவிக்கின்றதுகொள அவ்வப்படி விவகரிக்கின்ற அந்தவந்தப்புருடர்களின் சம்பந்தத்தால் அந்த அந்தநாமங்களைக் கூறுகின்றார்.

சிலவர்தாமிதயமென்பர்கண்மனமேயென்பர்கள் சிலவர்தாஞ்சிலர்கள், நலமதாஞ்ஞானமென்பர்களெல்லாநாடிஞ்ஞானமென்பர்களா, மிலகுவிஞ்ஞானமென்பர்கண்மிகுத்தேயிலங்கிய ஞானமென்பர்களாஞ், சொலவருமேதையென்பர்கள்வேறுசொல்லிடம் பரிசையுங்கேண்மோ.

இ - ள். சிலவர் தாம் - சிலர்கள், (அவ்விஞ்ஞானத்தை) இதயமென்பர்கள் - இருதயமென்பார்கள், சிலவர்தாம் - சிலர்கள், மனமேயென்பர்கள் - மனமென்று சொல்லுவார்கள், சிலர்கள் - சிலர்கள், நலமதாம் - நன்மையாகிய, ஞானமென்பர்கள் - சம்நூனமென்பார்கள், எல்லாம் - அனைத்தையும், நாடி - நாடப்பட்ட, ஞானமென்பர்கள் - ஆஞ்ஞானமென்பார்கள், இலகு - பிரகாசிக்கின்ற, விஞ்ஞானமென்பர்கள் - விஞ்ஞானமென்பார்கள், மிகுத்தே - மிகுதியாய், இலங்கிய - பிரகாசிக்கின்ற, ஞானமென்பர்கள் - பிரஞ்ஞானமென்பார்கள், சொலவரும் - சொல்லப்படாநின்ற, மேதையென்பர்கள் - மேதையென்பார்கள், வேறு - மற்றும், சொல்லிடம் - பகர்ந்திடும், பரிசையும் - விதத்தையும், கேண்மோ - கேளுங்கள். எ - று. (௧௨)

இதுவுமது.

யாதையுங்காணுங்கண்ணென மொழிவொழின் மிகுதிருதியா மென்பார், சூதியதென்பார்மிருதி யென்றுரைப்பார் சொல்லுஞ்சங்கற்பமென்றுரைப்பார், நீதியாங்கிருதுகாமமேயென்பார் நிகழ்வுறுவசமெனவுரைப்ப, ரோதியவிந்தநாமதேயங்களுணர்வதாஞ்சிவனது பெயரே.

இ-ள். யாதையும்-சகலத்தையும், காணும் - பார்க்கின்ற, கண்ணென்-
திருஷ்டியென்று, மொழிவர்-சொல்லுவார்கள், எழில்மிசு-அழகுமிசுந்த, திரு-
தியாமென்பார் - திருதியென்பார்கள், சூதியதென்பார் - சூதியென்பார்கள்,
மிருதியென்றுரைப்பார் - மிருதியென்று சொல்லுவார்கள், சொல்லும்-சொல்-
லப்பட்ட, சங்கற்பமென்றுரைப்பார் - சங்கற்பமென்றுசொல்லுவார்கள், நீதி-
யாங்கிருது - நீதியாகியிருதுவென்பார்கள், காமமேயென்பார் - காமந்தா-
னென்பார்கள், நிகழ்வுறு-விளங்குகின்ற, வசமெனவுரைப்பார் - வசமென்று
சொல்லுவார்கள், ஓதிய இந்தநாமதேயங்கள்- சொல்லப்பட்ட விந்தநாமங்க-
ளெல்லாம், உணர்வதாம் - பிரஞ்ஞானரூபனாகிய, சிவனதுபெயரோ - சிவனு-
டையநாமங்களாகும். எ - று.

ப - ம். அகங்காரமுதலியவனைத்தையும் விருத்தியினேகதேசத்தா ல-
டக்கித்தோற்றுவிக்கின்ற உள்ளத்திற் பிரதிவிம்பித்துவிளங்கிய அறிவை “இ-
தயம்” எனவும், கற்பனாவிருத்தியாற்றோற்றிய நாமரூபமாகிய கற்பிதவிருத்-
தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “மனம்” எனவும், எந்தவிருத்தியின்
சம்பந்தத்தால் இவன் சேதனனெனப்படுவானோ அந்தவிருத்தியிற் பிரதிவிம்-
பித்த சைதன்னியத்தை சம்ஞானமெனவும், அஞ்ஞானவிருத்தியிற் பிரதிவி-
ம்பித்து விளங்கிய சைதன்னியத்தை ஆஞ்ஞானமெனவும், லௌகிகருக்கு
மவத்துவிடயமானவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “விஞ்ஞா-
னம்” எனவும், திரிகாலத்தை அபிராமின்றவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சை-
தன்னியத்தை, பிரஞ்ஞானமெனவும், சாஸ்திரதாரணசாமர்த்தியமுடைய
விருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “மேதை” எனவும், கண்வழியா-
கக் கடபடாதிபாகாரமாய்ப் பரிணமித்தவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்-
னியத்தைக் “கண்” எனவும், தேகேந்திரியாதாரணசாமர்த்தியமான விருத்-
தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “திருது” எனவும், பிணிமுதலியவற்-
ரால் நானுக்கியென்ற பாவனாவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த அறிவை “சூதி”
எனவும், ஒருபொருள்களினனுபவவிருத்தி மறந்திருக்கிலும் அதைவெளிப்ப-
டுத்தக் காரணமாய்நின்ற விருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “மி-
ருதி” எனவும், பொருள்களினனுபவத்தை யிட்டநாமரூபங்களைக் கற்பிக்கவ-
ல்லமையாய்நின்ற கற்பனாவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை
“சங்கற்பம்” எனவும், இப்பொருளில்வாறேயென்ற அத்தியவஸாயவிருத்தியி-
ற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “கிருது” எனவும், தூரத்திலிருக்கின்ற
விடய இச்சாவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “காமம்” என-
வும், சமீபித்திருக்கின்ற மாலை சந்தனமுதலிய விடயவிச்சாவிருத்தியிற் பிர-
திவிம்பித்த சைதன்னியத்தை “வசம்” எனவுங்குறிஞர். மேல்வருபவைகளை
விடபீசரிக்கும் விருத்தியை மதியெனவும், மனத்தின்வழிச்செல்லாதவிருத்தி-
யை மனீடையெனவும் வடநூலிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வடநூலார்
சுருதியிற் சொல்லிய அசு என்னுந்நாமத்தைக் கூறுதொழிந்த தென்னையெனின்?

ஐதயோவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ௩௭

வுபநிடததாற்பரியமுமுநாத்வத்தியாயம்.

அந்நாமமானது பிராணவாசகமாகப்பிரசித்தமா யிருத்தலாலும், அந்தவுபா
தியையுடைய பிரமமும் பிரசித்தமாகையாலும் என்றதிக. (௧௩)

அவதாரிகை.

இதுகாறும் அந்தக்கரணம் அதன்விருத்தி இவைகளிலுபகிதமாயும் சத்
தாதி சகலவத்துக்களையும் விளங்கச்செய்கின்றதாயுமுள்ள நித்தியசயம்பிர
காச சாக்ஷிசைதன்னியமே ஆன்மாவெனப்பிரதிபாதிக்கப்பட்டது. இனிப் பி
ரமன்முதல் தம்பம்வரை தாவரசங்கமரூபமாயுள்ள செகத்தில் எங்குஞ் சீவ
ரூபனாகவும் உபாதானரூபனாகவுமிருக்கின்றனென்ற அபிப்பிராயத்தால் அவ
னைப்பற்றிய பரிச்சேதப்பிராந்தியை நீக்குதற்காகச் சுருதியிற்சொன்ன ஸ
ருவான்ம சொருபத்தைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

பிரமனிவனேயிர்திரனும் பிரசாபதியுமிவனிவனே
யுரமதுடையவும்பர்கள்பூதங்களுலகங்களுமெல்லா
முநாசெய்திடுமெண்டசமுதலாமியோனிபேதங்களுமிவனே
குரகதங்கோமானிடமுங்குஞ்சராதிகளுமிவனே.

இ - ள். பிரமன்-இரணியகருப்பனும், இவனே- இந்தச்சிவசைதன்னிய
மே, இந்திரனும்-மகவானும், பிரசாபதியும் - விராட்டிம், இவன்-இச்சிவசைத
ன்னியமே, உரமதுடைய-வலியுடைய, உம்பர்கள் - தேவர்களும், பூதங்கள்-
பூதங்களும், உலகங்களும் - புலனங்களும், எல்லாம் - அனைத்தும், இவனே-
இந்தப்பரமசிவனே, உநாசெய்திடும் - சொல்லாநின்ற, அண்டசமுதலாம்-
அண்டச சராபுச சுவேதச உற்பிசமுதலாகிய, யோனிபேதங்களும் - பல்வ
கையோனிகளும், இவனே - இச்சிவசைதன்னியமே, குரகதம்-குதிகளாகும்,
கோ-பசுக்களும், மானிடமும் - மானிடர்களும், குஞ்சராதிகளும் - யானை
முதலானவைகளும், இவனே-இந்தச்சிவசைதன்னியமேதான். ஏ-று.

ப - ம். முற்கூறியசாட்சியான சித்ரூபவான்மாவை “இவனே” எனவு
ம், அபஞ்சேகிருதபஞ்சமகாபூதத்தும் அதன்காரியமான விலங்கசரீரசமஷ்
டியினும் உபகிதசைதன்னியமாமிரணியகற்பனை “பிரமன்” எனவும், மேலா
ன ஐசுவரியயோகமுடையவனையும் இது கடமென்றுகாண்டல்போல அச்
சாட்சிசொருபமுடையதானாகிய பிரமத்தை யெவன் அபரோக்ஷீகரிக்கின்ற
னே அவனையும் தேவர்களுக்கிறைவனையும் “இந்திரன்” எனவும், பஞ்சேகிரு
தனலபூதத்தாலுண்டாகிய பிரமாண்டத்துள்ளிருக்கின்றமுந்திய சரீரியான
விராட்டை, “பிரசாபதி” எனவுகூறினார். (௧௪)

அவதாரிகை.

ஸருவசாக்ஷிபூதமாயிருக்கின்ற பிரஞ்ஞை ஆதேயப்பிரதானமாகக்கூறப்
பட்டதுகொண்டு அப்பிரதானமாதலால் சுருதி எல்லாம் பிரஞ்ஞானத்தில்

வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதென அந்தப்பிரஞ்ஞையை ஆதாரமாகக்கூறி அதனை முக்கிய விருத்தியாலாதாரமாகவே யறியத்தக்கதென்று தெரிவித்தற்பொருட்டு சிவருத்திராதிநாமங்களை யுடைய பிரமமே பிரஞ்ஞானமென்று ஆதாரப்பிரதானமாகக் கூறுகின்றார்.

ஏனைமற்றுமியம்பாதவியங்கநிற்கப்படுவதெல்லா
ஞானகனமாமிறையவனே நலமாஞ்சிவனுமரனுமுத
லானநாமங்களை யுடைய பிரமமறிவுமெய்ப்பரம
னீனமில்லாவறிவுருவேயெல்லாப்பொருட்கும்பதிட்டையதாம்.

இ - ள். ஏனை - ஒழிந்த, மற்றும் - இன்னமும், இயம்பாத - சொல்லாத, இயங்கநிற்கப்படுவதெல்லாம் - சராசரமாகிய வளைத்தும், ஞானகனமாமிறையவனே - பிரஞ்ஞானகனமான இச்சிவனேதான், நலமாம் - நன்மையான, சிவனும் - சிவனும், அரனும் - உருத்திரனும், முதலான - முதலாகிய, நாமங்களை யுடைய - பெயர்களை யுடைய, பிரமம் - பிரமமே, அறிவு - பிரஞ்ஞானமாங்கூடத்தன், மெய்ப்பரமன் - சத்தியசைதன்னியமாகிய வீசனுடைய, ஈனமில்லா - கெடுதலில்லாத, அறிவுருவே - பிரஞ்ஞாசொருபமே, எல்லாப்பொருட்கும் - எல்லாவத்துக்களுக்கும், பதிட்டையதாம் - பிரதிட்டையாகும். எ-று.

ப - ம். செகமனைத்தும் பிரஞ்ஞையை நேத்திரமாகவுடையதென்ற சுருதிவாக்கியத்தின் பொருள் பிரஞ்ஞானபிரமருபமாஞ் சருவசாட்சியாகிய அதிஷ்டானத்திற் சகமனைத்தும் கற்பிதமாதலாலும், அவ்வதிஷ்டானமாந்திருக்கினாலேயே விளங்குதலாலும், உண்மையாகச் சொருபத்திற்கு வேறாகவல்லாமையாலும், நிரந்தரப் பிரஞ்ஞானலக்ஷணஞான பரமசிவனேதான் அவனுக்கு வேறுகவில்லையென்பார் “எல்லாஞானகனமாமிறையவனே” எனவும் அஞ்ஞானகற்பிதமான சகத்தைப் படைத்தளித்தழித்தற்கு அதிகரணமாதலால் சிவமே ஜகமனைத்திற்கும் ஆசிரயமென்பார் “எல்லாப்பொருட்கும் பதிட்டையாம்” எனவும், தடத்த இலக்கணத்தால் எதனினுஞ் செகமுண்டாயிருந்து லயிக்கின்றதோ என சாதகர்களினிருநயத்திற் சகலகற்பனாதீத சாக்ஷிசித்தாய் விளங்கப்படுகின்றதோ அவ்வத்துவே சிவ உருத்திராதிசம்ஞையுடைய உலககாரணப்பிரமமாம். எனு பிரமவத்துவோ அதவே சிருட்டிக்குமுன் இச்செகமனைத்தும் ஆன்மாவொருவன்மாத்திரமாகவே யிருந்ததென்று ஆன்மசபத்ததாற் சுருதியில் நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதுகொண்டு, சோயந்தேவதத்தனென்பதுபோல் சுயம்பிரகாசமான அவத்தாத்திரய சாட்சியாகிய பிரஞ்ஞானத்திற்கும், சகத்திற்குக் காரணமான சிவமென்னும் பிரமத்திற்கும், பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்னும் பதங்களால் ஸாமானாதிகரணியமன்றி ஐக்கியங்கூடாததனால் சமுசாரசாட்சித்துவ ஜகருத்திருத்துவாதி சகலதருமங்களை யுந்தள்ளி பிரண்டிடத்தும் இடைவிடாத சிதேகரசமாயுள்ள

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ஈ. க.
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

நிர்விசேடத்தன்மையே பிரத்தியக்ஞப்பிரமங்களுக்கு உண்மையான சொ
ரூப ஐக்கியமென்பார் “பிரமமறிவு” எனவுக்கூறினார். (கரு)

அவதாரிகை.

அஞ்ஞானகற்பிதமான பேதமயக்கத்தை நிராகரிக்கவேண்டி அவன் இந்
தப்பிரஞ்ஞானமானவான்மாவினு லிவ்வுலகத்தினின்று உத்திரமித்தென்ற
சுருதிமுதலியவற்றால் யாதொரு பிரமான்மவிஞ்ஞானம் மோக்ஷசாதன
மெனக் கூறப்பட்டதோ, அதனையும் சுருதியிற் கன்மத்தால் பிரஜையால்
தனத்தினால் மோக்ஷமில்லையென்றபடி கன்மம் மோக்ஷசாதனமில்லையென்
பதையுக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

மையலொன்றறவிவ்வறிவினையறியின்மானுடன் முத்தனாமன்றித்,
துய்யகன்மத்தான்மைந்தரான் மறேர்பொருளினு லுற்பவந்துடையான்,
வையகம்பிரமவேதனந்தன்னின்மாத்திரத்தாற்பிரமந்தா, னை
யமொன்றறவேயாமென முக்காலாணையிட்டறைந்தனனலரோன்.

இ - ள். மையலொன்றற - மயக்கமொன்றுமில்லாமல், இவ்வறிவினை-
இப்பிரகாசமானஞானத்தை, அறியில் - அறிந்தால், மானுடன் - மனிதனாவன்,
முத்தனாம் - அமிர்தனாவான், அன்றி - இதுவல்லாமல், துய்ய - பரிசுத்தமு
டைய, கன்மத்தால் - கருமத்தினாலும், மைந்தரால் - சம்பந்திரராலும், மற்
றேர்பொருளினால் - மற்றையாதொரு திரவியத்தினாலும், உற்பவந்துடையா
ன் - பிறவியை நீக்கமாட்டான், வையகம் - உலகத்தோர், பிரமவேதனந்தன்
னின்மாத்திரத்தால் - பிரமஞானமாத்திரத்தினாலேயே, ஐயம் ஒன்று அறவே
பிரமந்தான் ஆமென - சந்தேகமொன்றுமில்லாமற் பிரமமாவாரென்று, முக்
கால்-மூன்றுதரம், ஆணையிட்டு -சபதஞ்செய்து, அலரோன்- பிரமாவானவன்,
அறைந்தனன் - சொன்னான். எ - று.

ப - ம். அஞ்ஞானகற்பிதபேதத்தை நீக்குதற்பொருட்டு, அவ்வித ஐக்கி
யஞானம் வேண்டுவதனால் அதவே ஜீவனுக்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பதன
ால் அதனை “மையலொன்றற விவ்வறிவினையறியின்மானுடன் முத்தனாம்” என
வும், தீபத்தாலன்றி யிருளை இருப்புலக்கை முதலியவற்றா லெவர்களாலும்
நீக்கத்தகாததுபோல் சொரூபயதார்த்தத்தைத் திரோதானஞ்செய்யக் கார
ணமான அஞ்ஞானம் இஞ்ஞானத்தினாலேயே நிவிர்த்தியடையவேண்டியதன
ால் அவ்விதஞானமே பிரத்தியக்ஞப்பிரமைக்கிய விலக்கணமுடையமுத்திக்குச்
சாதனம். மற்றஜடங்களான கன்மமுதலியவெவைகளுஞ் சாதனங்களாகா
தென்பார், “துய்யகன்மத்தால் மைந்தரால் மற்றேர்பொருளினு லுற்பவந்து
டையான்” எனவும், கேவலங்கருமமாத்திரத்தால் முத்தி சித்தியாவிடினும்
ஞானம் கன்மம் இரண்டுங் கூடியே சித்திக்கவேண்டும். கேவலஞானத்தால்

அது கூடாதென ஞான கன்மசமுச்சயவாதிவர, இருளும் பிரகாசமும் போல் இரண்டும் ஒன்றுகூடியிருக்கத்தகாததனாலும், கேவலஞானத்தினாலேயே முத்திசித்தித்தலாலும், ஞானத்தோடு கன்மமும் கூடி முத்தி சித்திக்கவேண்டுமென்பதற் பயனில்லாமையாலும், ஞானகன்மசமுச்சயவாதம் பிரயோசனமில்லையென்பார், “பிரமவேதனந்தன்னின்மாத்திரத்தால்”-எனவுங்கூறினார். (கௌ)

அவதாரிகை.

ஐதரேயவுபநிடதத்தின் பரியாலோசனையாற் கன்மத்தினுதவியின்றிப்பிரமான்மைக்கியசாக்ஷாத்காரமே முத்திசாதனமெனக்கூறி, தைத்திரியவுபநிடதத்தின் பரியாலோசனையாலும், அப்பொருளைச் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

அந்தவிச்சைக்குவிடயமாஞ்சச்சிதானந்தமாம்பிரமத்தைப் பந்தமாங் * குகையின்மாயைஞ்ஞானமென்பதிற்பரவியோமத்தில் † அந்தவங்கத்துப்பிரமரூபமதாவறிந்தவனவனெருக்காலே சிந்தைசெய்காமமியாவையும்பெற்றுத்தீரவேசீவன்முத்தனுமாம்.

இ - ள். அந்த விச்சைக்கு விடயமாம் - அந்தஞானமொன்றிற்கே விடயமாகிய, சச்சிதானந்தமாம் பிரமத்தை - சச்சிதானந்தமானபிரமசொருபத்தை, மாயை அஞ்ஞான மென்பதற் பரவியோமத்தில் - மாயை அஞ்ஞானம் பரமாகாசம் என்னும் பெயர்க்கையுடைய, பந்தமாங் குகையில் - சமுசாரமாகிய குகையினிடத்திருக்கின்ற, அந்த அங்கத்துப் பிரமரூபமதா - முன்சொன்ன விலக்கணமுடைய பிரத்தியக்குச் சொருபமாக, அறிந்தவன் அவன் - எவனறிகின்றானோ அவனே, ஒருக்காலே - ஏககாலத்திலேயே, சிந்தைசெய்காமம் யாவையும்பெற்று - கருதியகாமமனைத்தையுமடைந்து, தீரவே- உண்மையாகவே, சீவன்முத்தனுமாம்-சீவன்முத்தனாகவும் பவிப்பான். ஏ-று.

ப - ம். சருவசாக்ஷியாகிய பிரஞ்ஞையே பிரமம். அதுவே மோக்ஷசாதனமான பரஞானத்திற்கு விடயமென்று காணப்படுதலால், அந்தப்பிரமத்தைச் சத்தியஞானதி யிலக்கணமுடையதாகச் சொல்வதில் பிருஹி விருத்தியில் வருமென்ற தாதுவின் அருத்தப்படி, பிரதியோகி விசேடமாகிய விரண்டாவது வரக் காரணமில்லாததனால், வேற்றுப்பொருளாற் பரிச்சேதமில்லாததுபற்றி, இலக்கணையால் நிரதிசயமாகக்கூறப்படுதலால், அந்தப்பிரமம் தேசகால வத்து பரிச்சேத மில்லாததாகும். விவகாரத்திற் காலாதிகள் காணப்படுதலாற் பிரமம் பரிச்சேதமாகாதோவெனில், அவைகள் கற்பிதங்களாத

* வடமொழியின்படி குகையை விசேடியமாகவும், மாயையஞ்ஞானமென்பதற் பரவியோமத்தில் என்றதை விசேஷணமாகவும் கொள்க.

† அந்தவங்கத்துப்பிரமரூபத்தையென்பாடமோதவாருமுண்டு.

**ஐதயேவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய சக
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.**

லாற் கற்பிதங்களுள்ளும் தனத்திஷ்டானசத்தையால் விளங்கியும் பாதிக்க
ப்பட்டும் பாதிக்கப்படாத அதிஷ்டானத்திற்கு வேறினமையால் மூன்றுபரிச்
சேதமூமில்லாததென்பார், “பிரமம்” எனவும், ஆரோபசம்பாதிக்களுக்கு ஆதா
ரமாகிய பஞ்சதமுதவியவைகள் அதிஷ்டானப்பொருளாகக் காணப்பட்டனும்
உண்மையாக அனித்தியங்களேயன்றி அதிஷ்டானமாகாது. திரிசியமெல்லா
மனித்தியமாதலாலும் உபாதானகாரணமாகிய மண்ணேமுன்னிட்டே கடம்வி
ளங்குவதுபோல் சகமனைத்துமிருக்கின்றதென்று இருக்குந்தன்மையேமுன்
னிட்டே சித்தித்தலாலும், அழியாததே இருக்கின்றதனாலும், ஆரோபிதமான
சம்பம் இருக்கின்றதென்ற இருக்குகை இரச்சுவினிக்குக்கையேபோல, ஆரோ
பிதவதிஷ்டேயமானசகலஜகத்தினிருக்குகையும் பிரமத்தினிருக்குகையாதலா
லும், பிரமமே ஏகமாகிய அதிஷ்டானம். அதுவேஅழியாததென்பார், “சத்து”
எனவும், அதுவேவிளங்காவிடில் சூனியமாய்விடும், ஆதலால் அதுசயம்பிர
காசமென்பார், “சித்து” எனவும், அதுவும்சுகசொருபமாகாவிடில் சுகவிச்சை
யுடைய ஜகமனைத்தும் தானாகக்கொள்ள உபகாரப்படாதென்பார், “ஆனந்த
ம்” எனவும், ஜீவர்களுக்கு எப்போதும் ஜனனமரணங்களான போக்குவரவுக
ளைச்செய்கின்ற சமுசாரத்தை, “பந்தம்” எனவும், காரியப்பொருள்களைத்து
ம் முக்காலங்களினுங்கிடையாதனவாயும் கிடைக்கப்படுவனவாயும் கிடைத்தி
ருக்கின்றனவாயும் இதிலிருத்தலால், இந்தஅவ்வியாகிருதத்தை இவ்விதமான
பொருளுடையதெனத் தெரியவேண்டி, “பூகை” எனவும், விசித்திரமாகச்செ
ய்யமுடியாத காரியங்களைச் செய்தலாலும், சயம்பிரகாச நிஷ்பிரபஞ்ச பி
ரமசொருபஞானத்தால் நீக்கப்படுதலாலும், “மாயை யஞ்ஞானம்” எனவும்,
அந்த அவ்வியாகிருதமே ஆகாயாதிசுனையபேக்ஷித்துப் பரமென்பதையும், வி
யோம சமூக்கியுடையதென்பதையும் தெரிவிப்பார், “பரவியோமம்” என
வும், பிரமம் சருவவியாபகமாயிருந்திடினும் பஞ்சகோசமாய்ப் பரிணமித்து
விளங்கிய முக்குணரூபமான அவ்வியாகிருதத்தினிடமாகவே ஆன்மபிரகாச
ங் கிரகிக்கப்படுதலால், அவ்வவ்வியாகிருதமே ஆன்மலாபபூமியென்பதையு
ம், அவ்விடத்தில்விளங்குகின்ற பிரகாசமே அவ்வியாகிருத தத்துவம் அதன்
காரியமானபிரபஞ்சம் என்னும் இவைகளின் சங்கோச விகாசங்களைப் பிரகா
சிப்பித்து தான் சுபாவமாய் பாதிக்கப்படாமல் அனைத்திற்கும் ஆன்மவஸ்து
வாய் விளங்குவதனால், அது சத்தியஞானந்த ஏகரசமென்பதையும் தெரி
விப்பார், “பரவியோமத்திலந்தவங்கத்து” எனவும், சிரவண மனஞாதிசாதன
த்தாலுண்டாகிய பிரமாகார அகண்டமனேவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்த சைத
ன்னியத்தால் ஜீவேச பேதமற்ற பிரமசொருபமாகப் பிரத்தியகாண்மவை அ
பரோக்ஷிக்கின்ற அபரோக்ஷ அனுபவத்தையுடையவனை, “பிரமரூபமதாவ
றிந்தவன்” எனவும், ஆரோபித சகல ஜகங்களினுமுள்ள மனுடானந்தமுதல்
சதாசிவானந்தம்வரை சகலானந்தமும் அதிஷ்டான பிரமசொருபமாகிய தன்
னாலேயே ஏககாலத்தில் அவ்வவ்விடத்தும் வியாபித்துப் புகிக்கப்படுவதை,
“ஒருக்காலேசிந்தைசெய்காமமியாவையும் பெற்று” எனவுங்கூறினார். (கௌ)

அவதாரிகை.

சத்தியமாயும் ஞானமாயும் ஆனந்தமாயுமுள்ளது பிரமம். அதை பரவியோமாவென்னுங் குகையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பிரத்தியகபின்னமாக யாவனதிகின்றனோ அவன் அறிந்தபிரமரூபமாகிய தன்னார் சகலகாமங்களையும் அடைகின்றனென்ற சுருதிவாக்கிய அக்ஷரானுசாரமாக முற்கவியிற் பொருளாக, இக்கவியில் பலிதார்த்தமாகப் பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமத்தையடைகின்றனென்றபடி பிரத்தியக்கை மறைக்கும் அஞ்ஞானம் அந்தக் கரணம் மரைய இவைகளுக்குச்சாட்சியான அத்தவிதப்பிரமத்தை அபரோக்ஷமாக அறிகின்றவன் உத்தமப்பிரம வித்தெனவும், சுருதியில் சூத்திரம்போற்கூறிய வாக்கியார்த்தத்தை சுருதிதானே சுருக்கமாகவுரைசெய்ததின் பிறகு, அவ்விதத்தண்டாகிய சங்காநிவர்த்தசெய்யவேண்டி இவ்வான்மாவினிடத்தினின்றென்றது முதல் இப்படியுபநிடதமென்றதுவரைக்கும் விரிவாகவுரையுஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைச்சங்கிரகித்துச்சொல்வார் இவ்விடத்திற் பிரமம் சச்சிதானந்தமென்பதுகூடாது என்னெனில், பரிச்சேதமாயுள்ள விண்முதலியபூதபவநிகப்பிரபஞ்சமிருத்தாலாலென்ற சங்கையை நீக்கற் பொருட்டு, அந்தப்பிரமத்தினிடத்தினின்றிற் சிருட்டியைக் கூறுகின்றார்.

அஞ்ஞானமாயாசத்திக்குச்சான்ருயகத்துறையசலவான்மாவை மெய்ஞ்ஞானபரத்தின்வேறறக்காணுமவன் பிரமவித்தினின் மிக்கான் மெய்ஞ்ஞானபரத்திலேறறுஞ்சத்திமிச்சிரமித்தவான்மாவிற்பைஞ்ஞானமாலேபோலவேதோன்றப்படும்பஞ்சிகரித்திடாவானம்.

இ-ள். அஞ்ஞானமாயாசத்திக்கு-அஞ்ஞானமாகிய மாயாசத்திக்கு, சான்ருய - சாக்ஷியாய், அகத்துறை - உள்ளத்திலுறைகின்ற, அசல-அசைவற்ற, ஆன்மாவை - பிரத்திய கான்மாவை, மெய்ஞ்ஞானபரத்தில்-மெய்யுணர்வாகிய பிரமத்திற்கு, வேறறக்காணும் அவன்-பின்னமற அறிகின்றவன், பிரமவித்தினின் மிக்கான் பிரமவித்துக்களில் மேலானவன், மெய்ஞ்ஞானபரத்தில்- சத்தியஞானமாகிய பிரமத்திற்கு, வேறறுஞ்சத்தி-அபின்னமாகிய கற்பிதசத்தியினுடன், மிச்சிரமித்த - கூடியிருக்கின்ற, ஆன்மாவில்- ஆன்மாவினிடத்திலிருந்து, மாலைபைஞ்ஞானம் போலவே - மாலைவினிடத்திற்கேற்றுகின்ற விடப்பையை யுடைய சர்ப்பம்போலவே, பஞ்சிகரித்திடாவானம்- பஞ்சிகரிக்கப்படாதவாகாயம், தோன்றப்படும் - தோற்றப்படும். எ - று.

ப - ம். அஸங்கோதாசீன நிற்குண ஆன்மாவுக்கு சிருட்டிகருத்திருத்துவம் எப்படிக்கடுமென்ற சங்கைக்குச்சமாதானமாக, “சத்திமிச்சிர மித்தவான்மா” எனவும், இங்ஙனம் உற்பத்தி ஒப்பப்பட்டிடினும், ஆரம்பம்பரிணாமன்னன்னம் இரண்டு வாதத்திற்குள் ஒன்று ஒப்பவேண்டும், அங்ஙனமொப்பிடில் பிரமம் அனித்தமாகுமென்ற மதகண்டனமாக, “பைஞ்ஞானமாலேபோல” எனவும், சிலமதத்தில் ஆகாயத்திற்கு நித்தியத்துவம் ஒப்பப்பட்டிருத்தலால் அதுபற்றி பிரமம் பரிச்சேதமுடையதென்ற மதகண்டனமாக, “தோன்றப்படும் பஞ்சிகரித்திடாவானம்” எனவுங்கூறியார்.

(கஅ)

ஐதரோயவுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபரிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

சுந.

இதுவுமது.

வேறு.

வாயுவென்றுபெயருடையபரிசம்வானத்துண்டாகித்
தேயுவதிலேதோன்றிற்றவ்வனலிலப்புமுண்டாயத்
தோயமதின்மண்ணுதித்ததுசூக்குமமைந்தையும்பஞ்சீகரிக்கத்
தூயவிறைவனாக்கினையாற்றாலபஞ்சபூதமுமாம்.

இ - ள். வானத்து-அவ்வாகாயத்திலிருந்து, வாயு என்று பெயருடைய
பரிசம் - வாயுவென்னும் நாமமுடைய பரிசமானது, உண்டாகி - தோன்றி,
அதிலே - அதில் நின்றும், தேயு - அக்கினியானது, தோன்றிற்று - உண்டாயி
ற்று, அவ்வனலில் - அவ்வக்கினியிலிருந்து, அப்புமுண்டாய் - ஜலமுமுண்டா
கி, அத்தோயமதில் - அச்சலத்திலின்றும், மண்ணுதித்தது - பிருதவியுண்
டாயிற்று, சூக்குமமைந்தையும் - (இவ்வித) சூக்குமபஞ்சபூதங்களையும், பஞ்
சீகரிக்க-பஞ்சீகணரஞ்செய்ய, தூய - பரிசுத்தம் பொருந்திய, இறைவனாக்
கினையால் - சிவாக்கினையால், தூல - தூலமான, பஞ்சபூதமுமாம்- பஞ்சபூ
தங்களு முண்டாகும். எ - று.

கருத்து. மண்ணிற்குேன்றிய கடாதிசுள் மண்ணிற்குவேதில்லாமைபோ
ல, காரியங்களான உலகங்கள் காரணப்பிரமத்திற்கு வேதில்லாததனால், பி
ரமத்திற்கு அவற்றை பரிச்சேதமில்லையென்பதாம். (கக)

இதுவுமது.

வேறு.

பரமனாக்கினையினாலேபஞ்சபூதங்களாலே
பிரமாண்டம்படைத்தேனந்தப்பிரமாண்டமத்தினுள்ளே
திரமுறுமுலகுந்தேவசாதியுந்தாந்தாம்பண்ணுங்
கருமருபத்தால்வானோராதியும்பிறவுங்கண்டேன்.

இ-ள். பரமனாக்கினையினாலே-சிவாக்கினையினாலே, பஞ்சபூதங்களாலே-
பஞ்சபூதங்களைக்கொண்டு, பிரமாண்டம் - பிரமாண்டத்தை, படைத்தேன் -
நான்கிருட்டித்தேன், அந்தப்பிரமாண்டமத்தினுள்ளே- அந்தப்பிரமாண்டத்தி
னுள்ளே, திரமுறும் - நிலைபெற்றிருக்கின்ற, உலகம் - புவனங்களையும், தேவ
சாதியும் - தேவசாதிகளையும், தாந்தாம்பண்ணும் - தாங்கள் தாங்கள் செய்
யப்பட்ட, கருமருபத்தால் - கருமருபமாகவந்த, வானோராதியும் - தேவர்
முதலானவர்களையும், பிறவும் - மற்றுள்ளவனைத்தையும், கண்டேன் - நான்
கிருட்டித்தேன். எ - று. (20)

அவதாரிகை.

அன்னபரிணாமமான புருட்சரீரத்தில் தாதான்மியமுடைய ஆன்மாவை சருவாந்தரமான பிரமமாகக்கூறவேண்டி, ஒன்றற்கொன்று வெளியாகவும் ஆந்தரமாகவும் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னும் பெயருடைய பஞ்சகோசங்கள் அதிகாரிகளின் சவுகரியத்தின் பொருட்டு சருதியினாலுரைக்கப்பட்டன. அவற்றைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

யாதொன்றெலும்புநரம்புமுதலிந்தவுடம்பத்தெனத்தோன்று
மோதுபிராணமயனத்துக்குள்ளாய்வேறாயேயொளிரு
மோதுபிராணமயற்கயலாயுள்ளயொளிருமனோமயனந்
நீதியுறவிஞ்ஞானமயனவனுக்குள்ளாய்நிகழுமால்.

இ - ள். யாதொன்று - எது, எலும்பு நரம்புமுதல் - என்பு நரம்புமுதலிய, இந்தவுடம்பத்தெனத்தோன்றும் - இந்தச்சரீரமென்றுவிளங்காநிற்கும், ஒது-சொல்லப்பட்ட, பிராணமயன்-பிராணமயனானவன், அத்துக்குள்ளாய்-அதற்குள்ளாகி, வேறாயேயொளிரும் - பின்னமாகவிளங்குவான், ஒதுபிராணமயற்கு- (இப்பொழுது) கூறியபிராணமயனுக்கு, அயலாய்-வேறாயும், மனோமயன்-மனோமயனானவன், உள்ளயொளிரும் - ஆந்தரமாயும்விளங்குவான், விஞ்ஞானமயன் - விஞ்ஞானமயனென்பவன், அந்நீதியுற - அந்தக்கிரமமாக, அவனுக்குள்ளாய் - மனோமயனுக்குள்ளாகி, நிகழுமால் - பிரகாசிப்பான். எ - று.

ப-ம். பிராணன் கேவலம் ரஜோகுணபரிணாமாதலால் அதற்குச் சிறப்பிரகாசபிவிமயஞ்சுகத்தன்மையில்லாமையாலும், மனத்திற்குத்திருத்தலாலும் 'உள்ளாய்' எனவும், ஆகாயமுதலிய குக்குமபஞ்சபூதவியட்டிசத்தவாங்கிசங்களாலுண்டானவை பஞ்சஞானேந்திரியங்கள், அவ்விதசத்துவாங்கிசசமுதாய பரிணாமரூபம் அந்தக்கரணம். அவ்வந்தக்கரணவுபாதானமாகியஸத்தவத்திற்கு ஆன்மசொருபமாகியசுகம் பிரகாசமென்னுமிவற்றை வெளிப்படுத்தத் சாமர்த்தியமிருப்பதனால், அதன்காரியமாகியவந்தக்கரணமும் சுகப்பிரகாசபிவிமயஞ்சுகவிருத்தியும் கொஞ்சமிரசதகுணசம்பந்தத்தால் சங்கற்பவிகற்பரூபமான மனமென்னும் பெயரையடைகின்றது. இரசதத்தின் சம்பந்தமின்றி நின்மலமாய்ப்பவித்துநிச்சயரூபமான புத்தியென்னும் பெயரையடைகின்றது. இப்படியேமனோ புத்திவிருத்திபேதத்தார் பின்னங்களானேருத்திகளோடுங்கூடிய அந்தக்கரணத்தை சகாயங்களாயுடைய நேத்திராதி இந்திரியங்களும் விமர்சன நிச்சயமென்னுமிருவகைவிளக்கத்தைக்கொடுப்பதனால் இரண்டிவகுப்புடையதாகும். இவ்விடத்தில் விமர்சனானத்தையுடையபண்ணும் பஞ்சஞானேந்திரியங்களோடுங்கூடிய மனமென்னும்பெயருடையவிருத்தியோடுங்கூடிய அந்தக்கரணவுபாதிடைய ஆன்மாவை மனோமனெனவும், அனுஷ்டிக்கத்தக்கபதார்த்தவிடயமானநிச்சயஞானவானுக்கே

ஐதயேஷுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ௪௫
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

த்தியாகன்மங்களிலாதிகாரமாதலால் முற்கூறியமுன்றுகோசமும் அனான்மா
வென்பார், “விஞ்ஞானமயனவனுக்குள்ளாய்” எனவும், நிச்சயஞானத்தை
உண்டுபண்ணுகின்ற நேத்திராதியந்திரியங்களோடுகூடிய புத்திவிருத்தி
யுடைய அந்தக்கரணவிசிட்டவான்மாவை, “விஞ்ஞானமயன்” எனவுங்கூ
றினார். (உக)

இதுவுமது.

வேறு.

அன்னியமாய்விஞ்ஞானமயனுக்குள்ளா மாணந்தமயனன்னமய
ன்றன்னுள்ளா, மன்னியவப்பிராணமயனாலேபூர்ணன் மனோமயனா
ற்பூர்ணனவன்மனோமயன்ரு, னன்னவகைவிஞ்ஞானமயனாற்பூர்ண
னானந்தமயனாலேயவன்ருன்பூர்ணன், நன்னிகரற்றனைத்தினுக்குமு
ள்ளாய்வேருந் தற்பரத்தாற்பூர்ணனதுதானேபூர்ணம்.

இ-ள். ஆனந்தமயன்-ஆனந்தமயனானவான்மா, அன்னியமாய் - விபின்
னனாய், விஞ்ஞானமயனுக்குள்ளாம் - விஞ்ஞானமயனுக்காந்தரத்தன்மையா
வான், அன்னமயன் - அன்னமயனானவன், தன்னுள்ளாமன்னிய - தனக்குள்
ளாகப்பொருந்துகின்ற, அப்பிராணமயனாலே - அந்தப்பிராணமயனாலே,
பூர்ணன் -வியாபிக்கப்பட்டவன், மனோமயனால் - மனோமயனென்பவனால்,
அவன்-அப்பிராணமயனும்,பூர்ணன்-வியாபிக்கப்பட்டவன், மனோமயன்ருன் -
மனோமயனானவனும், அன்னவகை - அத்தன்மையாகவே-விஞ்ஞானமயனால்-
விஞ்ஞானமயனென்பவனால், பூர்ணன் - வியாபிக்கப்பட்டவன், ஆனந்தமய
னாலே - ஆனந்தமயனால், அவன்ருன் - அவ்விஞ்ஞானமயனும், பூர்ணன் - வி
யாபிக்கப்பட்டவன், தன்னிகரற்று - தனக்கொப்பில்லாதாயும்-அனைத்தினுக்
கும் உள்ளாய் - எல்லாவற்றிற்கும் ஆந்தரனாயும், வேறும் - தனக்கன்னிய
மாயுமுள்ள, தற்பரத்தால் - பிரமமாகியசாக்ஷியால், பூர்ணன் - (அவ்வான
ந்தமயனும்) வியாபிக்கப்பட்டவன்- அது - அப்பிரமமோவெனில், தானேபூர்
ணம் - (மற்றொன்றினாலும் வியாபிக்கப்படாமல்) தானேபூர்ணமாயிருக்கின்
றது. எ - று.

ப - ம. விஞ்ஞானத்தாற்சம்பாதிக்கப்பட்ட வித்தியாகன்மங்களுக்குப்
பலஞ் சுகமாதலால், அச்சுகமும்ஆனந்த சொரூபமாகையால், அவ்வானந்தத்
தை அபிவிருத்திப்பிக்குமுபாதி யுடையவான்மாவை, “ஆனந்தமயன்” என
வும், இந்தஜந்துகோசங்களும் கிரமமாயொன்றற்கொன்று சித்தினிபியத்
திபெலத்தால் வியாபகமாகப்பவித்து விம்பமானகூடத்திசித்தால் வியாபிக்கப்
பட்டு அவைகளின் சித்துவல்லமை பிரதிபிம்பத்தின்வல்லமையாதலாலும், பி
ரதிபிம்பம் வஸ்துவாகத்தகாததனாலும், அந்தஅஞ்சகோசங்களையும் அனான்
மாவென்பார், “தன்னிகரற்றனைத்தினுக்குமுள்ளாய்வேருந்தற்பரத்தாற்பூர்ண
ன்” எனவும், பஞ்சகோசாதீதனே குறைவுநிறைவற்ற அசகாயசுயம்பிரகாச
பூர்ணவஸ்துவான பிரமமென்பார், “அதுதானேபூர்ணம்” எனவுங்கூறினார்.

ஆவதாரிகை.

முந்தியகவியில் பஞ்சகோசங்களையும் ஆன்மாவியாபித்து சுயம்பூரண னுயிருக்கின்றனென்றதனால், அன்னமயமாகியதூலசரீரமும் பிராணமனோ விஞ்ஞான மயமாகிய சூக்குமசரீரமும் ஆனந்தமயமாகிய காரணசரீரமும் அனான்மாவெனக்கூறியதாம். ஆனந்தமயனையே ஆன்மாவாகவுபாசிக்கவேண்டி பிரியம் மோதம் பிரமோதம்இவைகள் சிரம் சிறகுகளாகவும் ஆனந்தம் உடலாகவும் பிரமம் புச்சமாகவும் சுருதியிற்காணப்படுவதனால் ஆனந்தமய ன்ளப்படி அனான்மாவாவானெனவர; மயனென்பது விகாரமாதலாலும், மற் றெவ்விதத்தாலும்ஆனந்தமயன் சோபாதிகளுகவே சித்திப்பதனால் பிரியமோ தாதிகளை அவயவங்களாக வர்ணித்திடிலும் அவனுக்கு பிரமம் புச்சமாகாது. அங்ஙனமாயின், சுருதிகூறியபிரமம் பிரமசத்தார்த்தமுடையதாகாது நிருபா திகப்பிரமமே ஆன்மாவாதலால் ஆனந்தமயன் சோபாதிகளுனதுபற்றி அவன் அனான்மாவென்பதுசித்தம். ஆனால் பிரியமோதாதிகள் உபாதிவிகாரங்களானா லும் ஆனந்தம் ஆன்மாவென்று ஆனந்தத்தை உடலாகக்கூறியிருக்கின்றதே யெனில்; அதாவது ஆன்மசொருப சுசாபிவியஞ்சுகமாயுள்ள சாத்தவிகாரந்தக் கரணபரிணாமமானவிருத்தியாகும். அதுவேபிரியமோதாதிபேதத்தால் பின்ன ப்படுகின்றது. எங்ஙனமெனில், நற்கன்மத்தால் சமீபிக்கப்பட்ட இட்டர் புத்தி ரர் வித்தம் களத்திரமுதலிய தரிசனலாபபோகங்களாலுண்டாகிய பிரியமோ தாதிசமுக்கிளையுடைய அந்தக்கரணவிருத்திவிசேடங்களால் இவற்றில் நிரதி சுயமான ஆன்மானந்தம்பிரகாசிக்க அவ்வானந்தமேவிடயானந்தமெனப்படும். ஆனால் விடயானந்தம் கணப்போதுடையதேயெனில்; அது உபாதியைப்பற்றி யதாம் அப்படிப்பட்டவிருத்திகள் சுழுத்தி பிரளயமுதலியகாலங்களில் தங்க ள்காரணமானசத்துவத்திலிலயிக்கின்றன. அப்படிக்காரண சத்துவாகாரமாக இருக்கின்றதாயும், மலினசத்துவப்பிரதானமாயும், அவித்தையென்னும்பரியா யமுடையதாயுமுள்ள பாவரூபமான அஞ்ஞானமே ஆனந்தமயனது உபாதி யாதலால், அவன் அனான்மாவேதானென்னுந்தாற்பரியத்தால் நிருபித்து, இக் கவியில் புச்சமென்பது சச்சிதானந்தமான பஞ்சகோசாதீத அதிட்டான ஆ ன்மாவாகிய பிரமமெனவும், பஞ்சகோசத்திற்கத்தீதமாயின் அவிடயமாதலால் சூனியமாவானெனவர; பிரமஇட்டர்களால்அபரோக்ஷமாக ஆன்மசுகமனுப விக்கப்படுவதுகொண்டு ஸத்தென்னவேண்டி இரதமெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

சச்சிதானந்தமாகியொன்றும்பரப்பிரமம்

புச்சமென்றுரைத்திடப்படுமிரதமப்பொருளே

யிச்சதானந்தமெய்தினோனியாவெனவ்விடத்துந்

துச்சவாக்கையின்றுயரறுத்தவன்சுகம்பெறுமால்.

இ - ள். சச்சிதானந்தமாகி - சச்சிதானந்தமாயும், ஒன்றும் - அத்துவித மாயுமுள்ள, பரப்பிரமம் - பரப்பிரமமானது, புச்சமென்றுரைத்திடப்படும்-

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய சஎ
வுபநிடததாற்பரியமுமுநாத்வத்தியாயம்.

புச்சமென்றுசொல்லப்படும், அப்பொருளே - அந்தப்பிரமமே, இரதம்- (எக்
காலத்திலும்) ரஸவஸ்துவாகும், இச்சதானந்தம் - இந்தச்சதானந்தரஸவஸ்
துவை, எய்தினோன்யாவன் - அடைந்த (ஸனுதன்ன்) எவனோ, அவன் -அவ
னே, துச்சஆக்கையின் துயர் அறுத்து-இழிவான உடலைப்பற்றிய துயரொழி
த்து, எவ்விடத்தும்- எங்கும், சுகம்பெறுமால் - சுகத்தைப்பெறுவான். எ-று.

ப - ம். இவ்வானந்தமயனே ஆன்மாவா அல்லது அன்னியனா எனில்;
அவனே யான்மா, என்னெனில், பிரியமுதலியவற்றை சிரமுதலிய அவயவ
ங்களாயுடையவனாக சுருதியில் கூறப்பட்டிருப்பதனால், அவ்வானந்தமய
னை அப்பியாசத்தால் பிரமமாகக்காணப்படுவதனாலும், அவ்வானந்தமயனது
உபாசனையின்பொருட்டு பிரியமுதலியவைகள் சிரமுதலியஅவயவங்களான
துபோல், பிரமமும் புச்சரூப அவயவமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதனாலும்,
அவனுக்கன்னியமாயொருபொருள் கிரமபடிதமாகக் காணப்படாததனாலும்
என்று பூருவபகூம்வர; ஆனந்தமயனென்றதில் மயட்டென்றபொருள் வி
காரமாதலால் ஆனந்தம் மிகுதியென்னில் மிகுதியாயினுஞ் சிறிதுதுக்கமு
டையதாகும், அதெவ்வனமெனில் பிராமணரிந்தக்கிராமத்தில் மிகுந்திருக்
கின்றரென்னினும் இதரஜாதிகளில்லையென்று நிடேதிக்கத்தகாமல் கொஞ்ச
முண்டென்பதுபோலும், பிரசுரப்பிரகாசன் சூரியனென்பதுபோலெனினும்,
மேகாவரணதிகளால் பிரகாசமாந்தியம் இருந்ததாகக்காணப்படுதலாலும், ந
கூத்திராதிசனை அபேகூதித்து சூரியன் பிரசுரப்பிரகாசனுக்காணப்படுவதில்
பிரசுரார்த்தத்தால் நெரிட்டபிரகாசமாந்தியம் நகூத்திராதிசனைச்சாருதலால்
ஆனந்தமயற்கு வேறுபுள்ள விஞ்ஞானமயாதிகளிடைத்தில் சிறிதுதுக்கஞ்சாரு
மென்றிடினும் அதுவும் சொப்பிரகாசநிராவரணனாகிய ஸவிதாவை ஒப்பவே
ண்டும். இவ்வனமாயின் ஆனந்தமயனையும் நிராவரண சொப்பிரகாச சித்தா
கவொப்பவேண்டும், அப்படியொப்பிடில் அவன் நிரூபாதிக்கூடத்தனாவான்.
அவனைக் கோசாதிதனாகூடத்தனாகவொப்புங்கால் ஆனந்தமயத்துள்அடங்கி
னவனுக்ககூற உபகாரப்படாது. மேலும் உபசங்கிரமணகாலத்தில் ஆனந்தம
யனையும் உபசங்கிரமித்துச் சொல்லுவதனாலும், அவனதுஉபசங்கிரம அநி
ஷ்டானமாகியகூடத்தனே ஆன்மாவாவானெனவும், புச்சமாகியபதம் பி
ரமசமானுதிகரணமாயிருப்பதனால், புச்சமென்பதன்பொருள் கூடுபோல்
ஆதரவாயுள்ள அதிஷ்டானமாமென்று சித்தாந்தஞ்செய்வார், “சச்சிதான
ந்தமாகியொன்றும் பரப்பிரமம்புச்சமென்றுநாத்திடுப்படும்” எனவும், சு
ருதியிற்சிலவிடத்தில் அன்னமயாதி உபாசனைகாணப்படுவதெவ்வனமெனி
ல், அன்னத்திலிருந்தே அனைத்துமுண்டாகி பாலிக்கப்பட்டு அதிலிலிப்பத
னால் அதவேபிரமமெனவுபாசனாவிதி, அப்படி இதுவும் ஆகலாமன்றி பஞ்
சகோசவிவேகவுபதேசம் அன்றெனவர; ஆங்கு உபாசனைசொல்லப்பட்டி
ருப்பதுபோல இவ்விடத்தில் அதுசொல்லப்படாததனால் கோசாதி உபாச
னாவிதியிங்கில்லை கோசவிவேகவுபதேசமேதான் என்னும் உத்தரத்தின்மேல்
பஞ்சகோசாதி ஆன்மாவொருவனிருந்திடில் அவைகளை விவேகத்தால்அனா

ன்மாவாகத்தள்ளி அதீதத்தையான்மாவாகக்கொள்ளலாம். அப்படிக்காணப் படாததனாலிலையெனலாம்என் னெனில், பஞ்சகோசமே அனுபவத்திற்குவ ருவதனாலும், அவைகடந்தவிடம் பாழாயிருப்பதனாலும், மேலும் அதீதமாக வொருபொருளிருப்பதாகவொப்பிடில் அது அனுபவத்திற்குவருமா வரக்கூ டாதா, அதுவும் வித்துவான் அவித்துவான்அனைவருக்கும் வரத்தகாதா என் றுசுருதியிற்கண்டசங்கைக்கு சுருதிதானேயுத்தரமாகக்கூறியபடி வித்துவா ன்களாகியயோகியர்களால் உள்ளத்தின்கண்ணே பஞ்சகோசாதீதமாகக் கா லத்திரயாபாதித ஆனந்தவடிவாய் பிரத்தியக்ஞத்திருட்டியைக்கொண்டு அமி ர்தாரசம் போல் பிரமம் அபரோக்ஷமாகவனுபவிக்கப்படுவதென்பார, “இரதம ப்பொருளே” எனவும், பிராகிருத இரதவஸ்துக்கள் இரதமாகத்தகாது புசிக் குங்காற் பிராந்தியாலவைகளிற் சுகந்தோற்றினும் மறுகணத்தில் துக்கத்தை க்கொடுப்பதனால் அன்னியங்களிரதவஸ்துக்களாகாது, இதுவே ரசவஸ்து இதனையடந்தவனே யெக்காலத்தும் ஸம்ஸார துன்பம் நீங்கிச்சுகியாவானென் பார், “இச்சதானந்தமெய்தினோன் யாவனெவ்விடத்துந் துச்சவாக்கையின் றுயரறுத்தவன் சுகம்பெறும்” எனவுங் கூறினார். (உங்)

அவதாரிகை.

வியதிரேகமுகமாகவும் சுருதியில் யாதொரு இந்தசிதாசாசமான ஆன ந்தமில்லாவிடில் எவன் சேட்டித்திடுவான் எவன் ஜீவித்திடுவானெனவும் மு ற்கூறிய ஆனமசுத்தர அஸ்தித்துவத்தை அங்கீகரிக்கத்தக்கதாகக்கூறி, அவ் வான்மரூபமான பிரமம் எந்த இருதயங்களிலும் ஆனந்த ரூபமாக விளங் குந்தன்மையையுங்கூறி, எங்ஙனம் பிரமம் ஆனந்தரூபமாகுமெனில், துயரப் படுகின்ற ஜீவர்களைத் தனதுகருணையினாற்சுகப்படச்செய்தலினால் எனக்கூ றுகின்றார்.

வேறு.

இன்பமாம்பாமிலதெனிலியாவனுண்டாகுமேதெவன்செய்வான் றுன்பமேதனக்கியல்பதாய்த் துயர்க்கடலிடைப்படுமுயிர்தன்னைத் தன்பரம்பெருங்கருணையாலிரதமாய்ச்சார்ந்தவனுளத்தேநின் றின்பமேவுறவளித்திடலீறைவனுக்கியல்பதெப்படியாலும்.

இ-ள். இன்பமாம்பரம்-பரானந்தசொரூபனாகிய பரமனோருவன், இல தெனில் - இல்லாமற்போனால், யாவனுண்டாகும் - எவனுண்டாவன், எவன்- யாவன், ஏது - எதனை, செய்வான் - செய்யத்தகுவான், துன்பமேதனக்கு இயல்பதாய், துக்கமே தனக்குச் சுபாவமாய், துயர்க்கடலிடைப் படும் உயிர்தன்னை - துக்கசமுத்திரத்துக்குள் முழுகுகின்ற சீவான்மாவை, தன் பரம்பெருங்கருணையால் - தன்னுடைய உயர்வாகிய பெரிய கிருபையால், இரதமாய்ச்சார்ந்து - ரஸசுபாவமாகக்கலந்து, அவனுளத்தேநின்று - அச்சி வளிருதயத்தில்கின்று, எப்படியாலும் - எவ்விதத்தாலும், இன்பமேவுறஅ ளித்திடல் - ஆனந்தஞ்சேரும்படிக்கொடுத்தல், இறைவனுக்குஇயல்பது - பரம சிவனுக்குச் சுபாவமாகும், எ - று.

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ௪௯
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

ப - ம். பஞ்சகோசம்நீங்கியவிடம் பாழென்றது கூடாது, பஞ்சகோசங்கடந்த பாழான சூனியத்தை அறியச்சாட்சிவேண்டும் அந்தச்சாட்சியுஞ் சுயஞ்சித்தாகவிருக்கவேண்டும், அவ்வித சுயஞ்சித்தாக ஒரு ரஸவஸ்துவில் லாவிடில் சரீரத்திரயங்களினுள்ளடங்கிய பஞ்சகோசமுடைய ஜடமான இப்பிரபஞ்சம் எப்படிச் சீவிக்கின்றதாகவிளங்கும் எப்படிச்சேட்டிக்கும். அவனன்றிச் சேட்டிக்குமெனில், சுழுத்தியில் பிராணவாயுவுடன் தேகேந்திரியாதிகளிருந்தும் பிரேதம்போல் உபகாரமில்லாததனாலும், அவைகளைத் திரும்பவுந் தனது பிரதிபிம்பசத்தையாற் சீவித்துச் சேட்டிக்கச்செய்வதனாலும், பிரதிவிம்பத்தால் விளங்குகின்றவைக்கும் பிரதிவிம்பத்திற்கும் விம்பமே ஆதரவாதலாலும், விம்பமாகிய பஞ்சகோசாதீத கூடத்தவான்மாவை அசத்தென்றவன், கன்ம யோக பத்தி ஞானமென்னும் எம்மார்க்கங்களை யனுசரித்தும் அவன் அஸத்துத்தானெனவும், அவ்விதகூடஸ்தனிநுப்பதாகவொப்பிடில் அவனையே சுருதிகளும் பெரியோர்களுஞ் சத்தெனக்கூறுதலாற் சுருதி யுத்தி யனுபவங்களாலும் நிருணயிக்கப்பட்டிருப்பதாயும், எவர்களாலும் நானில்லையென்று நிஷேதிக்கத்தகாததாயும், அஞ்ஞார்க்கூடப் பிரதிநிதஞ் சுழுத்தியுத்தானகாலத்தில் நான் தூங்கினேனென்று அகங்காரமற்ற சென்றகாலத்துள்ள ஆன்மாவை அகம்பொருளாகப் பிரயோகிப்பதனாலும், அறிஞர் அஞ்ஞர் அனைவர்களாலும் அவசியமொப்பத்தக்கதாகப் பஞ்சகோசாதீத ரஸசொருபனை கூடத்தனிநுக்கவேசெய்கின்றான், அவனே அஸ்திபதார்த்தமென்பார், “இன்பமாம் பரமிலதெனிலியாவனுண்டாகு மேதெவன்செய்வான்” எனவும், சித்தூருபனாகிய கூடத்தனொருவன் பஞ்சகோசாதீதனாகச் சித்தித்திருந்தினும் அவன் ரஸரூபனென்பதெங்கனங் கூடுமெனவும், யோகிகளாலிரதமாக வனுபவிக்கப்பட்டாலும் மற்றையார்களால்படி அனுபவிக்கப்படாததுகொண்டு அவ்விதமாகாதெனவர; அனைவர்களும் நான்சுகமாகத்தூங்கினேனென்று அகங்காரமற்ற சென்றகாலத்துள்ளவான்மாவைச் சுகரூபனாகப்பிரயோகிப்பதனாலும், வியாவகாரிகனாகிய அகங்காரியான ஜீவத்துவம் அவனிடத்தில் அபேதமாகச் சுழுத்தியிலுஞ் சமாதியிலுமடங்கிட, ஆவரணவிஷ்ணுபாதிகளாற்றேற்றிய துக்கசாகரமொழிந்திடக்காண்பதனாலுஞ், சுகமாகத்தூங்கினேனென்பதனோடு ஒன்றுந்தெரியாமகாணப்படுவதனால் அந்தத்தெரியாமை தமோருணத்தினியல்பாதலால் அந்தத்தமோருணத்தின் வல்லமையாம் ஆவரணமுஞ் சமகாலத்திலனுபவிக்கப்படுதலாலும், தமோருணமிருக்குமிடத்திற் சுகமிருக்காது இருப்பதாகவொப்பிடில் இரணமியிருக்கின்றதாக வொப்பவேண்டும், அங்ஙனமொப்பிடில் தமோருணம் துக்கத்தையே கொடுக்கத்தக்கதனால் அந்தத்துக்கமும் விழித்தபின் காண்பதனால் வாதிக்கப்படாதவனுபவமாதலாலும், அகங்காரமில்லாத சென்றகாலத்துள்ளவான்மாவைத் துக்கரூபனாகவே சொல்லவேண்டும். உபயரூபத்தையுஞ்சொல்வதில் ஒருவத்து இரண்டுசுபாவமுடையதாகாது. அவைகளிலொன்று சுபாவமாயும், ஒன்றுகற்பி

தமாயுமாகவேண்டும். இங்ஙனமாயின், ஆனந்தத்தைமாத்நிரம் ஆன்மாவுக்குச் சொரூபமாகவொப்பிபில் துக்கமேதான் சொரூபமென ஏன்ஒப்பக்கூடாதெனவர; நியாயம், அங்ஙனமொப்பிபில் ஒன்றுந்தெரியாமையான தமோருணவல்லமையாம்அஞ்ஞானஞ் சித்தா ஜடமா, சித்தென்றால், பிரகாசத்தால்ஆவரணமாகிய தமத்தைநீக்குமேயன்றி மறைக்கமாட்டாது. ஜடமெனில், தானே விளங்காமல் தனக்கன்னியமான சித்தினாலேயேவிளங்கல்வேண்டும். ஆன்மப்பிரகாசத்தால் தெரியாமையார் துக்கப்பிரயோஜக தமோருணமான ஆவரணமாகிய இருள்விளங்குவதெனில், பிரகாசசன்னிதானத்தில் இருள்பொல் சிற்சன்னிதானத்தில் தெரியாமையென்னும் ஆவரணம் விளங்காது. ஆவரணமாகியதமோருணமில்லாவிடில் தமோருணப் பிரதிபிம்பித துக்கமும் ஆன்மசுபாவமாகாது. விழிக்குங்காலனுபவத்திற் காணப்படுவதெனில், அவ்விடத்திற் பிரபஞ்சங்காணப்படாததனால் பிரபஞ்சானுபவஞானமில்லாமலுங் கூடத்தன் சிற்சகனதலார் சுகமாயென்றும், இவ்வனுபவத்தைப் பகிர்முகப்படுத்துவதற்குமுன்னமே தன்னுடையவியல்பாயுள்ள ஆஸ்திக்கியத்தைத் தூங்கினேனென்றும் தூங்கினேனென்றால் தூங்கியிருந்தேனெனப்படுமாதலால் பிரபஞ்சானுபவரகித சிற்சுகமாத்திரமாயிருப்பதனால் சருவஜனசமுதாயமாகக் கூடத்தவாண்மா சுகசாகரமானரஸசொரூபமென்றும், கூடத்தனாகிய ஈசனிடமாகவே இச்சா ஞான கிரியா சத்திகளைப்பெற்றிருந்துங் கிருதக்கினனாகி அவனைமறந்திடினும் இவனைக்காக்கும்பொருட்டு இவனுளத்தில் நீங்காமலிருந்து இரகஸ்திக்கின்றனென்றும், அவனாலேயே ஜாக்கிர சொப்பனமான பிரபஞ்சவாசனையிற்றேற்றிய துக்கங்களைச் சமுத்தியாகிய அவிவேகதிகசயினும் கூடத்தனாகிய தன்னை அடைந்திடும்படிசெய்வித்து, அவர்களுக்கு இயல்பதாகவே சகிக்கவொண்ணாததுக்கத்தைநீக்கியும், உபரிடதமாரக்கமாய்த் தன்னையறிந்து உள்ளபடியுடைய ஆத்தியந்திகசமுசாரதுக்கங்கிவிர்த்தியோடு நித்தியானந்தமாகத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாமற் சுகமுறச்செய்கின்றனென்றும், புண்ணியபாவத்திற்குத்தகுந்தபடி பலத்தைக்கொடுத்துச் சுகப்படுத்துகின்றனென்றும், கூறுவார், “துன்பமேதனக்கியல்பதாய்த்துயர்க் கடலிடைப்படுமுயிர்தன்னைத் தன்பரம்பெருங்கருணையாலிரதமாய்ச்சார்ந்தவனுளத்தேநின் நின்றமேவுறவனித்திடலிழைவனுக்கியல்பதெப்படியாலும்’ எனவுங்குறிஞர்.

(உச)

அவதாரிகை.

பிரம்மானது பயம் அபயம் இவ்விரண்டிற்குங் காரணமாகவிருத்தலால் உண்மைப்பொருளென்று சாதித்த சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

யாதொருபொழுதுகாட்சிமுதலிலதாம்பரத்திற்

பேதமதறவுணர்ந்தானப்பொழுதபயனாகிக்

கோதிலாவமுதமெய்துங்கூடுமேற்சிறிதுபேதஞ்

சாதலும்பிறப்புமச்சஞ்சாதலுஞ்சங்கையிலே.

106

ஐதரோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய
வுபநிடததாற்பரியமுமுநாத்வத்தியாயம்.

இ - ள். யாதொருபொழுது - எப்பொழுது, (இச்சீவன்), காட்சிமுதலிலதாம் - திரிசியத்தன்மைமுதலானவையில்லாத, பரத்தில் - (சொருபனான) அரனிடத்தில், பேதமதற - பேதமில்லாமல், உணர்ந்தான் - அறிகின்றானே, அப்பொழுது - அக்காலத்தே, அபயனாகி - பயமில்லாதவனாகி, கோதிலாவமுதம் - குற்றமில்லாத (பரமாமிர்தமாயும் கலியாணமாயும் சற்சொருபமாயும், முன்னமேதானுயடையப்பட்டிருப்பதாயுமுள்ள) பரப்பிரமத்தை, எய்தும் - அடைவான், சிறிதுபேதங்கூடுமேல் - (பிரமம் வேறு சமஸ்காரியாகிய நானவேயு என்று) அற்பமேனும்பேதபுத்திபொருந்துவானாயின், (இச்சீவன்), சாதலும் - இறப்பதும், பிறப்பும் - ஜனிப்பதும், அச்சம் சார்தலும் - பயம்பொருந்துவதும், சங்கையில்லை - அளவில்லாததாகும். எ - று. (உரு)

அவதாரிகை.

இவ்வான்மாவையெவனறிகின்றான் அவனுக்கு தனதுருபத்தைப் பிரகாசப்படுத்தச்செய்கின்றனென்ற உபநிடதப்படி, எவ்விடத்தும் பிரமம் ஒன்றுபோற் பக்ஷபாதமின்றி இருக்கவும், பெத்தர்களுக்குமாத் திரம் ஏன் பயம் வருமென்று சங்கைவர; சகல இருதயங்களிலுஞ் சமமாயிருந்திடிலும் பிரமஜிஞ்ஞாசையிற் பராமுகனாயிருக்கின்றவனிடத்தில் உள்ளபடிவிளங்காமல் அம்மூர்க்களைத் தள்ளிவிடுவதெனவும், ஞானநிஷ்டர்களுக்கு அடையத்தக்கபரமபதமான பிரமம் சாக்ஷாத்காரசமயத்தில் தானாகவேகருணையாற் பிரகாசிக்கின்றதெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

தானெலாவிடத்திலுமுளதாகிலுஞ்சாங்கரியஞ்சேர்ந்த
வீனசாதியைக்குறித்ததுவெளிப்படாதிருக்குமேயெப்போது
ஞானமேமுயல்பவற்குநற்பரம்பரநற்பரம்பதமேதா
னாவாறறிந்திடும்படிகேவலமருளினால்வெளியாமால்.

இ - ள். தான்-தானாகிய (அந்தப்பிரமம்), எலாவிடத்திலும் உளதாகிலும் - எவ்விடத்துமிருந்தபோதிலும், சாங்கரியஞ்சேர்ந்த - வரம்புதப்பிச்சேர்ந்திருக்கின்ற, ஈனசாதியைக்குறித்து - (அஞ்ஞர்களாகிய) இழிந்தசாதியைக்கருதி, அது - அந்தப்பிரமம், வெளிப்படாதிருக்கும் - (உதாணமாய்) வெளிநண்ணுதிருக்கும், எப்போதும் - எக்காலத்தும், ஞானமே - ஞானத்தையே, முயல்பவற்கு - முயலுகின்ற ஞானிகளுக்கு, நற்பரம்பரம் - நல்லபிரமமானது, நல் பரம்பதமே தான் ஆனவாறு அறிந்திடும்படி - நன்மையாகியபிரமமேதானவண்ணந் தெரிந்திடும்படி, கேவலம் அருளினால் - கேவலங்கிருபையினால், வெளியாம் - (தானாகவே) வெளிப்படும். எ - று.

ப - ம். கூடத்தபரமசிவம் அனைவர்களுக்கும் பொதுவாகி எவ்விடத்துமிருக்க, அபேதவான்களிடத்தில் அபயமாயும், பேதவாதிகளிடத்தில் பயம்

கரமாயும் இருக்குமானால், பக்ஷபாதமாகுமெனச்சங்கிக்க; தானுவைத் தனுவாகவதிர்த்தவனுக்கு அத்தானாவே அபயங்கரமாயும், சோரனென்றறிந்தனுக்குப் பயங்கரமாயும் பவித்தம், எப்படிப் பக்ஷபாதமுடையதாகாதோ, பப்படியே பக்ஷபாதமுடையதாகாதென்றும், வித்தியாதிகாரமான மானுடசரத்தையடைந்தவன் ஆன்மாவையே விசாரிக்கவேண்டும், அவனையே மனத்திடவேண்டும், அவனையே நிதித்தியாசிக்கவேண்டும், அவனுக்குவேரூயிரடடாம்பொருளில்லை, இருக்கின்றதாகப்பார்க்கில் துன்பத்தையடைவானென்ற பரமசிவனுக்கினையாகிய சுருதிநீதியைத்தப்பினவர்களைச் சிஷ்டிக்கின்றதன் ஆக்கினையைக்கடந்தவர்களைச் சிஷ்டிப்பதில் அரசனுக்குப் பக்ஷபாதமில்லாததுபோலப் பக்ஷபாதமாகாதென்றுங் கூறுவார், “தானெலாவிடத்திலுமுதாசிலுஞ்சாங்கரியஞ்சேர்ந்த ஈனசாதியைக்குறித்தது வெளிப்படாதிருக்கு” என்றார். எ - று.

அவதாரிகை.

அந்தப்பிரமந்தானே வித்துவானுக்கும் மனனமில்லாவிடந் பயமாகபவிக்குமென்ற சுருதியின்பொருளைக்கூறி, அதனையேதிடப்படுத்தவேண்டிச் சுருதியில் இவ்வீசனிடத்தில் வாயு சூரியன் அக்கினி இந்திரன் இயமன் இவர்ப்பயப்பட்டு நடக்கின்றார்களென்றபொருளைக் கூறுகின்றார். எ - று.

வேறு.

அங்கமாறினையும்வேதநான்குடனேயறியினுமனனமில்லவனுக்கு, ந்குமெப்பொழுதும்பயத்தினுக் கேதுவாயிடுமிறைவனிர்திரன்கால் * செங்கதிர்ச்செல்வன்றீயமன்றத்தஞ்செய்தொழில்களிலொருகலும், பங்கியாதொழுகும்பரிசதுபரணைப்பற்றியுண்டாகியபயத்தால்

இ - ள். வேதநான்குடனே-நான்குவேதங்களுடனே, அங்கமாறினையும் - ஆறங்கங்களையும், அறியினும் - உணர்ந்தபோதிலும், மனனமில்லவனுக்கு மனனமில்லாதவனுக்கு, எங்கும் - எவ்விடத்தினும், எப்பொழுதும் - எக்கலத்தும், இறைவன் - பரமசிவனைவன், பயத்தினுக்கேதுவாயிடும் - அச்சுதுக்கேதுவாகவேபவிப்பான், இந்திரன் - வாசவன், கால் - வாயு, செங்கதிர்ச்செல்வன் - சூரியன், தீ - அக்கினி, யமன் - காலன், (என்னும்மிவர்கள் தத்தம் - தங்கள்தங்கள், செய்தொழில்களில்-செய்கின்றதொழில்களில், ஒரகாலும் - ஒரூபோதும், பங்கியாது - பங்கம்பொருந்தாமல், ஒழுகும்பரிசுது - நடக்குந்தன்மையும், பரணைப்பற்றி - (அந்தப்) பரமசிவனைப்பற்றி, உண்டாகியபயத்தால் - விளைந்தஅச்சத்தினாலேதான். எ - று.

ப - ம். வாயு சூரியன் சந்திரன் அக்கினி காலன் இவர்கள் சூருகற்பத்தில்உள்ளபடி பரமசிவமாகிய கூடத்தினையறிந்தும், மனனத்தாழ்வார்பலத்தைவேண்டிக் கிஞ்சித்து பேதபுத்தியுடன்உபாசித்ததுபற்றிச், சிவாக்க

* செங்கதிர்வாரியென்பாருமுளர்.

ஐதயோவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ௫௩
வுபநிடததாற்பரியமுமுதைத்தவத்தியாயம்.

னையென்னும் காலவசத்தாற் பயத்தினேமி அவ்வதிகாரங்களிற் கோணமற்செ
ல்கின்றாரென்பார், “இந்திரன்கால் செங்குதிரச்செல்வன் தீயமனத்ததஞ்செய்
தொழில்களிலொருகாலும் பங்கியாதொழுகும்பரிசுது பரணைப்பற்றியுண்டா
கியபயத்தால்” என்றார். (௨௭)

அவதாரிகை.

சுருதியில் மானுடானந்தமுதல் இரணியகற்பானந்தம்வரை உத்தரோ
த்தரம் நூறங்கிசம் தாரதம்மியமுடையதாகக் கூறி, அவ்வதிகாரஆனந்
தம் நச்வரமெனத்தெரியவேண்டி அவைகளில் ஆசையற்ற சிவனமனன
நிதித்தியாசனமென்னும் சாதனவாணைச் சுரோத்திரியனெனக்கூறி, அச்சு
ரோத்திரியனாகிய பிரமநிஷ்டனுக்குக் கன்மசாதனங்களன்றி அவ்வதிகாரா
னந்தங்கள் கற்பிதங்களாதலால் தன்னானந்தத்தின் இலேசங்களாகிய அவை
களும் அதிஷ்டானமாகியதனக்குவேதில்லாமல் தானாகவேவிளங்குகின்ற
னவென்றபடி கூறுகின்றார்.

வேறு.

தந்தமளவிலரியாதிதம்பமீருச்சகத்தெல்லா
மிந்தவிறைவனுனந்தவிலேசத்தாலேயின்புறுமா
லந்தவந்தப்பதத்தாசையற்றோற்கருளாவுள்ளபடி
தொந்தமறுதன்சொருபமதாமின்பந்தானேதோன்றுமால்.

இ - ள். அரியாதி - மாயோன்முதல், தம்பமீரு - தம்பாந்தமுள்ள,
சுகத்தெல்லாம் - உலகத்துள்ள உயிர்களெல்லாம், இந்த இதைவன்-இந்தக்கூ
டஸ்தபிரமமாகிய பரமசிவனுடைய, ஆனந்த இலேசத்தாலே - ஆனந்தத்தி
ன் ஒருநிவலையினாலே, தந்தம் அளவில்-தங்கள்தங்களுக்கியன்ற அளவின்படி,
இன்புறும் - சுகத்தைஅடைவார்கள், அந்த அந்தப்பதத்தாசை அற்றோற்கு -
அவ்வப்பதங்களில் இச்சையில்லாதவனுக்கு, அருளால் - சிவனருளால், உ
ள்ளபடி - மெய்யாகவே, தொந்தமறு - துவிதமில்லாத, தன்சொருபமதாம் -
தனதுசொருபமாகிய, இன்பம் - ஆன்மானந்தம், தானேதோன்றுமால்-தானு
கவேயுண்டாகும். எ - று.

ப - ம். மாயோன்முதல் தம்பமீரயுள்ள சகலப்பிரபஞ்சத்தின்கண்
னேவிளங்கிய உயர்ச்சிதாழ்வுடைய அதிகாரத்தையிட்ட ஆனந்தம் ஸோபா
திகமாதலால், சமுத்திரம்போல் கானல்நீர்தோன்றினும் அதிலுளரங்கூட இரா
து ஆகையால் மித்தையேதா னென்றும், பிராந்தியினால் மிகுந்ததவம்புரிந்து
அவ்வானந்தங்கிடக்கிலும் அதுவும் அதிஷ்டானானந்தத்தின் அனுமாத்திர
மான ஆபாசமேயாகுமென்றுங் கூறுவார், “தந்தமளவிலரியாதிதம்பமீருச்
சுகத்தெல்லா மிந்தவிறைவனுனந்த விலேசத்தாலேயின்புறுமால்” எனவும்,
அவ்வதிகாரஆனந்தங்கள் துக்கருபங்கள்தானென்றும் விடத்தைப்பிராணப

யமுள்ளவன் தள்ளுவதுபோல் அதிஷ்டானசுகத்தையடையக் கெடுதல்செய்யுமென்று அவைகளில் இச்சையில்லாமல் துச்சமென்றும் விடுத்த மகாவை ராக்கியமுடைய அதிகாரியை, “அந்தவந்தப்பதத்தாசையற்றோர்க்கு” எனவும், வைராக்கியமுதலிய சாதனமிருந்திடினும் சிவப்பிரசாதமின்றி ஐக்கிய ஞானங்கிடையாது, ஆதலால் அதுவும் சிவனதுதிருவருளாலேகிடைப்பதென்றும், அப்படிக்கிடைத்திடினும் அதுவும் தனதுசுபாவமேயாதலால் சுதந்திரமென்றும், தன்சொரூபம் ஆனந்தவடிவமாக எப்போதும் இருந்திடினும் அவித்தையால் துக்கரூபமாகக்காணப்பட்டதனால் அபரோகூதத்தில் அதுவும் மாறிச் சுயவானந்தமாக விளங்குமென்றுக்கூறுவார், “அருளாலுள்ளபடி தொந்தமுதன் சொரூபமதாமின்பந்தானேதோன்றுமால்” எனவுக்கூறினார்.

அவதாரிகை.

சாகரத்தில் அலை நுரை சூழி முதலியவைபோல், இரணியகற்பாந்த மாயுள்ள இவ்வதிகார ஆனந்தங்கள் எதிலொடுங்குகின்றதோ அந்தப்பிரமம் பரிச்சேதமில்லாததனால் நிரதிசயானந்தமாகப் பலிக்கின்றதெனத் தாற்பரியங்கொண்டு அதனைச்சாதிக்கவேண்டி, எவன் அதிகாரியாகியபுருடனிதயத்தில் இருக்கின்றானோ எவன் ஆதித்தனிதயத்தில் இருக்கின்றானோ அவன் ஒருவனே யெனவும், அவனை விவேகத்தால் சர்வக்கிய கிஞ்சிக்கிய உபாதினைத் திரிசியங்களாகத்தள்ளி எவன் அபரோகூமக அறிகின்றானோ அவன் அறிகின்றனெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

பருதிநெஞ்சினுமொழிந்தவர்நெஞ்சினும்பரனே
கரியதாகிநின்றறிபவன்காயமேமுதலாம்
பொருளோமாய்வுறத்தத்துவவிவேகத்தாற்போக்கி
கரியதாகியவீசனைக்கண்டவன்கண்டான்.

இ - ள். பருதிநெஞ்சினும் - ஆதித்தனிருதயத்திலும், ஒழிந்தவர்நெஞ்சினும் - ஏனையர் இருதயத்திலும், பரனே - பரமசிவனே, கரியதாகிநின்று - சாக்ஷியாகவேநின்று, அறிபவன் - (தானே)அறிகின்றவன், (ஐகையால்), காயமேமுதலாம்பொருளை - (சாக்ஷியமாகிய) தேகமுதல் (மாயையீருன) அனைத்தையும், தத்துவவிவேகத்தால் - தத்துவவிவேகத்தினால், மாய்வுறப் போக்கி - மடியும்படிதள்ளி, கரியதாகிய - சுருவசாக்ஷியாகிய, ஈசனை - பரமசிவனை, கண்டவன் - (எவன்) பார்த்தானோ, (அவனே), கண்டான் - பார்த்தவனானான். எ - று.

ப - ம். இரணியகற்பன் தன்னைமூன்றுபாகமாக்கி அதில் ஆதித்தனை இரண்டாவதாயும் வாயுவை மூன்றாவதாயும் கொண்டான் என்றசுருதியினால், முந்தியசரீரியான இரணியகற்பனது இருதயத்தில் சுத்தசத்துவப்பிரதான

ஐதயோவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ௩௩
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்திரியாயம்.

மாயோபாதிகளுகவும், அனாவிருதஞானகுகவும், ஈசன் விளங்குகின்றனென் பார், “பருதிநெஞ்சினும்” என்றார். (உக)

அவதாரிகை.

பரமசிவத்தின் லீலாலிக்கிரகதாரிகளான அவதாரவிசேடங்களாகிய மும்மூர்த்திகளுக்கும் மற்றனைத்திற்கும் சாக்ஷியாகத்தன்னைத் தர்க்கப்பிரமாணங்களால் அறிந்தவன் ஆன்மதரிசியென நிரதிசய நிருவிகார சச்சிதானந்த ஏகரச பிரமாஸ்தித்துவம் கூறப்பட்டதனால், அது உண்டோ இல்லையோ என்ற சங்கையை நிராகரித்து, அவித்துவானும் அதனை அடைகின்றானு இல்லையா என்ற கேள்விக்கு உத்தரமாக இந்தப்பிரகாரம் அறிந்தவன் எவனோ அவனோ ருவனோ அறிந்தவன் என்றதுமுதல் ஆனந்தமயனை உபசங்கிரமிக்கின்றான் என்றது ஈராகச்சொன்னசருதியின் பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

உருத்திரன்மான்முதலாகத்தம்பமீரூ யுளபொருட்குஞ்சான்றாகு மொருவன்றன்னைக், கருத்துறத்தர்க்கத்தாலுமானத்தாலுங்கண்டவ ன்கண்டவன்றர்க்கமானனானங், கருத்துறவுள்ளவனுலகினின்றுந்த ன்னைத் தன்னாலேவேறுபடக்கமுற்றிக்கற்றோ, னுருத்துவருமன்னாதி கோசமெல்லாமுட்பகிருமிறைவனருளொன்றினாலே.

இ - ள். உருத்திரன் மால்முதலாக - உருத்திரன் நாரணன்முதலாக, * தம்பமீரூயுளபொருட்கும்- ஸ்தம்பாந்தமுள்ளபொருள்சளனைத்திற்கும், சா ன்றாகும் - சாக்ஷியான, ஒருவன்றன்னை - பரமசிவனை, கருத்துற - இருதயத் திற்பொருந்த, தர்க்கத்தாலும் - தருக்கத்தினாலும், மானத்தாலும் - பிரமாண த்தினாலும், கண்டவன் - (எவன்) பார்த்தவனோ (அவனோ), கண்டவன் - (அப ரோக்ஷமாகப்) பார்த்தவன், தர்க்கம் - யுக்தியோடும், மானம் - சருதியோ டும் (கூடிய), ஞானம் - விஞ்ஞானம், கருத்துறஉள்ளவன் - (எவன்) சித்த த்திற்பொருந்த இருக்கின்றானோ (அவனோ), உலகில்கின்றும் - இவ்வுலகத்தில் கின்றும், தன்னாலே - தன்னாலேயே, தன்னை - (கூடஸ்தனாகிய) தன்னை, வே றுபட - வேறாக, கமுற்றி - பிரித்து, கற்றோன் - அறிந்தவன், இறைவனரு ளொன்றினாலே - சிவப்பிரசாதமொன்றினாலேயே, உருத்துவரும் - (ஆபாச மாகத்) தோற்றிவருகின்ற, அன்னாதி கோசமெல்லாம் - அன்னமயாதிகோச ங்களையெல்லாம், உட்பகிரும்- ஆந்தரமாகப் பிரித்தறிவான். எ-று.

* தம்பமென்பது-ஒருபூச்சி, ஒன்றன்மேலொன்று அமிக்காக ஏழுபாணையில் ஜல்மவைத்திடில் அந்தஜலம் பொசியாமலிருக்கவும் ஏழுபாணையுரிக்க வெளி வரும், அதற்குமுனது அவத்தைகளுமுண்டு.

ப - ம். எப்படிச் சாதனிடத்தில் அவன் அவத்தைகளுக்குக் கூடத் தன் சாக்ஷியாயிருக்கின்றானோ அப்படியே மும்மூர்த்திகளது தொழில்களுக்கு ம் விசேடமின்றிச் சாக்ஷியாகவேயிருக்கின்றானென்றும், அப்படியே தம் பம்வரையிலும் சாக்ஷியாயிருக்கின்றானென்றும், கூறுவார், “உருத்திரன் மான்முதலாகத்தம்பய்யுளபொருட்குஞ்சான்ருகுமொருவன்” எனவும், ஐக்கியச்சுருதிப்பிரமாணத்தாலும் அதனையனுசரித்தபுத்தியாலும், சந்தேகமில்லாமல் அபரோகூழமாக அறிந்தவனே ஆன்மதரிசியென்பார், “கருத்துறத்தர்க்கத்தாலுமானத்தாலுங்கண்டவன்” எனவும், சுருதியுத்தியனுபவமுடைய பிரமவித்தினை, “தர்க்கமான ஞானங்கருத்துறவுள்ளவன்” எனவும், காணப்பட்டதாயும் பிருதிவி அந்தரிக்ஷ சுவர்க்காதி பேதமாயுள்ள நிலைமான அனான்மப்பிரபஞ்சத்தினின்றும் என்பார், “உலகினின்றும்” எனவும், அனான்மாவாகிய பிரபஞ்சசாக்ஷியான கூடத்தசைதன்னியத்தை, “தன்னை” எனவும், இஃதனான்மா இஃதான்மா எனப் பகுத்தறிகின்றபுத்தியால் என்பார், “தன்னால்” எனவும், மற்றனைத்தையும் அனான்மாவாகக்கருதி அன்னமய ஆன்மாவாகப்பவித்து என்பார், “வேறுபடக்கழற்றி” எனவும், அப்படியே ஆனந்தமயன் வரைக்கும் அனான்மாவாகத்தள்ளாங்கால் அவ்வைந்து கோசங்களுக்கும் வேறுபட ஆந்தரமாகிச் சருவஜககற்பனைக்கும் அதிஷ்டாநபுச்சமென்ற சத்தியஞானானந்த ஏகரசமாம் பிரமத்தை கண்டகத சாமீகரம்போல் தானாக அடைகின்றானென்பார், “அன்னாதி கோசமெல்லாமுட்பகிரும்” எனவும், சிவார்ப்பணபுத்தியால் அனுட்டிக்கப்பட்ட எக்கியம் தானம் தவமுதலியவற்றால் பிரசன்னனாயிருக்கின்ற பரமசிவத்தின் கிருபையினாலேயே ஆன்மப்பிராப்தியுண்டாகும் என்பார், “இறைவனருளொன்றினால்” எனவும், கூறினார்.

தாற்பரியம். இதனால் சச்சிதானந்தமானபரமசிவம் சீவேசவுபாதியால் நேரிட்டபரிச்சேதமில்லாததுபற்றி அபரிச்சின்னநிரதிரசய ஞானானந்த ஏகரசமாகக்கூறப்பட்டது. இது, பிரமவித்து பரத்தை அடைகின்றான் என்ற சுருதியின் சூத்திரபதத்தின் தாற்பரியமாகியசருவகாரமங்கூழையும் பிரம ரூபனாகவிருந்து புசிச்சின்றுள் என்றமந்திரபாகத்தின் உரையாதலால் முடிவிற்கொல்லத்தக்கது. ஆயினும் சுருதியில் இந்தச்சிதாகாயமான ஆனந்தமில்லாவிடில் என்றவாக்கியம் உபனியாசஞ்செய்யப்பட்டது. அதனைச் சமர்த்திக்கவேண்டி இவ்விடத்தே பிராசங்கிகமராகக் கூறப்பட்டதென அறியத்தக்கது. வித்துவானே அடை கின்றானென்றமையால் அவித்துவானும் அடையவானு அடையமாட்டானு என்றகேள்வி நிராகரிக்கப்பட்டதென்றறிக்க. ()

அவதாரிகை.

இவ்வாறு அறிந்தமாத்நிரத்தால் பிரமப்பிராப்தியைக்கூறியதனால் பிரம வித்து பரத்தையடைகின்றானென்ற சுருதியின் சூத்திரவாக்கியமும், அதன் உரையாகிய எவனறிகின்றானோ என்றதுமுதல் புசிக்கின்றானென்றது ஈரூயுள்ள மந்திரபாகமும், முற்கவ்வரைக்கும் உரைசெய்யப்பட்டது. அத்துவிதியிற்

ஐதயோயவுபநிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ௫௭
வுபநிடததாற்பரியமுமுதாத்வத்தியாயம்.

திசயானந்த அபயப்பிரமப்பிராப்தியானது, ஞானமாத்திர சாத்தியமென்று தன்னாக்கூறப்பட்ட பொருளில் சம்வரதநிமித்தமாக எதில் நின்றும் வாக்குகள் மனத்தோடும் எட்டமாட்டாமல் திரும்பிவிடுகின்றனவோ, அந்தப்பிரமமானந்தத்தை அறிந்தவன் ஓரிடத்தினின்றும் பயமடையானென்று சுருதியில் மந்திரவாக்கிய மாயிருக்கின்றது, அவ்வாகியப்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

விளம்பும்வாக்குயாதொன்றின்பக்கற்செல்லாதேமீளும்
விளம்பும்வாக்குத்தான்விளம்பவிசேடமொன்றும்பெருமையினால்
விளம்பும்வாதஞ்சிறிதில்லைவிசேடம்பெறிலேவிசேடமாம்
விளம்பலாவதுஞ்சிவனையுரையால்விளம்பும்பரிசென்னோ.

இ-ள். விளம்பும்வாக்கு - சொல்லப்பட்டவாக்கானது, யாதொன்றின்பக்கல் - எதனிடத்தில், செல்லாதேமீளும் - பேரகாமல் திரும்பிவிடும், விளம்பும்வாக்குத்தான் - சொல்லப்பட்ட (அந்த) வாக்கானது, விளம்பவிசேடம் ஒன்றும் பெருமையினால் - நிரூபிக்க விசேடம் ஒன்றும் அடையாமையினால், விளம்பும்வாதம்சிறிதில்லை - சொல்லத்தக்கவாதம் கொஞ்சமும் இல்லை, விசேடம்பெறில் - விசேடத்தை அடைந்திடுமானால், விசேடமாம் - (நிர்விசேடமாகியபிரமம்) சவிசேடமாம்விடும், விளம்பலாவதுஅதும் சிவனை - சொல்லலாகுந்தன்மையில்லாத (நிர்விசேஷ) பரமசிவத்தை, உரையால்-வாக்கால், விளம்பும்பரிசு என்னோ - சொல்லுந் தன்மை என்னிருக்கின்றது. எ-று. (௩௧)

இதுவுமது.

யாதொன்றின்பாலெங்குங்கோசரமாயிந்தமனஞ்செல்லா
தியாதொன்றின்பாற்செவிமுதலிந்தியங்கள்விடயங்களுஞ்செல்லா
தோதுஞ்சச்சிதானந்தவொன்றும்பிரமமதுதன்னைப்
பேதமறத்தன்வடிவாகப்பெற்றானச்சமற்றானால்.

இ-ள். யாதொன்றின்பால் - எந்தவஸ்துவினிடத்தில், எங்குங்கோசரமாம் - எவ்விடத்தையும்விஷயீகரிக்கின்ற, இந்தமனம் - இந்தமனமானது, செல்லாது - அடையமாட்டாதோ, யாதொன்றின்பால் - எந்தவஸ்துவினிடத்தில், செவிமுதல் இந்தியங்கள் - சுரோத்திரமுதலான ஞானேந்திரியங்களும், விடயங்களும் - விஷயங்களும், செல்லாது - சேரமாட்டாதோ, (அஃதே), ஒதும் - சொல்லப்பட்ட, சச்சிதானந்த ஒன்றும்பிரமம் - சச்சிதானந்தஅத்துவிதமாகியபிரமமாகும், அதுதன்னை - அந்தப்பிரமத்தை, பேதமற - துவிதம் நீங்கும்படி, தன்வடிவாகப்பெற்றான் - தன்சொருபமாக அடைந்தவனே, அச்சமற்றான் - பயம்நீங்கினவனாவான். எ-று.

ப-ம். சத்தப்பிரவிர்த்திக் கேதுவான ஜாதிகுணகிரியா சூனியமென்பார், “விசேடமொன்றும்பெருமையினால்” எனவும், பிரமம் வாக்குமனங்களுக்கெ

ட்டாதெனில் பிரமாணத்திற்கு அவிடயமானதுபற்றி நர்சிருங்கம்போல அசத்தாகுமெனில் இதுதோஷமாகாது. பிரமம் அவிடயமாயினும் அதனைலக்ஷியப்படுத்தக்கூடும். எங்ஙனமெனில் சத்தியஞானமுதலியவாக்கியம் உலகசித்த சத்தியமுதலியவற்றைச் சொல்லியவழியே முன்சொல்லிய விசேஷணமுடைய பிரமத்தைவிதிமுகமாக இலக்கணையாற்குறிற்று. நேதிவாக்கியமோவெனில் பிரமபின்னசகலவத்துவினிஷேதனத்தால் பிரபஞ்சாபாவாவச்சின்னமாகக்கொண்டு வியதினோகமுகமாக லக்ஷணையாற் கூறுகின்றது. ஆனால் இந்தவேதார்த்தம் அறியப்படாதபொருளை அறியப்படுத்துவதனால் உற்பத்திவிதியாகும். ஆனால் பூருவமீமாஞ்சகர்கள் நியாயப்படி லக்ஷணைகூடாதெனில், வத்துக்களையிட்டு நியமமாயுள்ள வாச்சியார்த்தத்தைத்தள்ளி லக்ஷணைஅங்கீகரிக்கப்பட்டிடில் இலக்கியார்த்தம் நியமமாகாததுபற்றி அனேகார்த்தமாகச் சந்தேகம்வருமென்றுதாற்பரியங்கொண்டல்லவா விதியினிடத்திலலக்கணை கூடாதென்றது. எவ்விடத்தில் பிரகாராந்தரத்தால் சந்தேகம்நீங்கப்படுமோ அவ்விடத்தில் லக்ஷணைதுவிக்கப்படாது, எப்படிப் பாதி உள்வேதியென்பதில் பாதி வெளிவேதியென விதியினியாயலக்ஷணையோ அப்படியே பிரமபின்னமானசகலத்தையும் நிஷேதிப்பதனால் அனேகார்த்த ஸந்தேகமின்மையால் மிஞ்சினதாகக் கொண்டு பிரமமேலக்ஷியமாகச் சித்திப்பதனால் விதியினும்லக்ஷணைகூடும். இதனாலும் லக்ஷியத்தன்மையுடையதாகவேகிரகிக்கப்படுதலால் நிருபாதிகஞ் சத்தத்திற்கவிடயமென நினைக்கத்தக்கதல்ல. லக்ஷியத்தன்மை உபலக்ஷணமானதுபற்றி கிராகியகோடியிற் பிரவேசமில்லாமையின் வாக்கிற்கவிடயமென்பது அபிதாவிருத்தி அபிப்பிராயம். அதனாலேயன்றே சுருதியும் அவ்வுபநிடதபுருடனை கேட்கின்றேனெனக் கூறிற்று. விதியென்றும் நிஷேதமென்றும் வாக்கியம்இரண்டு பிரிவுடைய தாதலால் அதனாலுண்டாகிய பிரமாகாரமனோவிருத்தியும் இரண்டு பிரிவுடையதாகும். அவைகளில் விதிவாக்கியத்தாலுண்டாகிய மனோவிருத்தியானது உபாதிபுடையதாயினும் தனதாசிரயபெலத்தால் நிருபாதிகப்பிரமத்தைத் தெரியும்படியேசெய்கின்றது. இதனற் பிரமம் மனோவிருத்திக்குவிடயமென்பதும் பங்கப்படாது. மனோவிருத்தி இருப்பதுபற்றிச் சோபாதிக்கமாதலால், வத்துத்தன்மை இல்லாததாயும்ஆகாது. உபாதி உபலக்ஷணமானதுகொண்டு விடயகோடியைச்சாராமையின். இப்படியே நிஷேதவாக்கிய ஜனிதமனோ விருத்தியும் வியதினோகாவச்சின்னமாகக்கொண்டு பிரமத்தைக்கோசரிப்பித்து அவச்சேதமானபிரபஞ்சம் இன்மைபெனும் வியதினோகத்தையும் விருத்தியாந்தன்னையும் கதகனோனு நியாயமாக நிவிர்த்தியாகும்படி செய்கின்றது. இந்த அபிப்பிராயங்கொண்டு சுருதியும் மனத்தினாலேயே அடையத்தக்கதெனக்கூறியது. இந்தப்பிரகாரம் உபாதிசம்பந்தமில்லாத நிருபாதிகமாகிய அத்தியந்த நிருவிகற்பமாம்பிரமம் வாக்குமனங்களுக்கவிடயமென்பார், “(முன்செய்யுளில்) விளம்பும்வாக்குயாதொன்றின்பங்கற் செல்லாதேமீளும்” எனவும், (இந்தச்செய்யுளில்) யாதொன்றின் பாலெங்குங்கோசரமாமிந்த மனஞ்செல்லாது” எனவும், தன்

ஐதரோயவுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ௫௯
வுபரிடததாற்பரியமுமுணைத்தவத்தியாயம்.

க்குவேறுகப் பயத்திற்கேதுவான இரண்டாம் வத்துவில்லாததனும் பயமில்
லையென்பார், “அச்சமற்றான்” எனவுக்கறிஞர். (௩௨)

அவதாரிகை.

சுருதியிற் பிரமவித்தென்பவனை சுபாசுபகன்மங்கள் தபிக்கச்செய்யா
தென்ற பொருளையும், நற்கன்மத்தை நான்செய்யவில்லை பாபகன்மத்தைத்தா
ன் நான்எவ்வாறுசெய்தேனென்ற பொருளையுஞ், சுருதியில் இந்தப்பிரகாரமா
கவறிந்தவனுக்குப் புண்ணியபாபங்கள் ஆன்மாவாகவிளங்குமென்ற பொரு
ளையும் கூறுகின்றார்.

வேறு.

அன்புறுகுராவனருளிணைந்நவனயர்ந்திருவினையாற்
துன்புறான் துன்பஞ்செய்வதுந் துன்பந் துய்ப்பதுமாகியதோற்ற
முன்பதாம்வேதமுடிவுவாக்கியத்தான்முனைத்தஞானத்தினுன்முற்று
மின்பமாந்தன்னதுருவமாயிலங்குமிறைமிகுதிருவருளதனால்.

இ-ள். அன்புறு - கிருபைபொருந்திய, குரவன் அருளினால் - குருவினு
பதேசத்தினால், இங்மன் அறிந்தவன் - இத்தன்மையாக எவனறிகின்றானோ,
(பிரபுவாகிய அவனே), இருவினையால் அயர்ந்து - புண்ணியபாவங்களால்த
ளர்ந்து, துன்புறன் - துயரம்பொருந்தமாட்டான், துன்பஞ்செய்வதும் -
துக்கப்படச்செய்கின்றதும், துன்பந் துய்ப்பதுமாகியதோற்றம் - துக்கத்தை
யனுபவிப்பதுமாகிய காஹிப்பொருள், முற்றும் - அனைத்தும், முன்பதாம்
வேதமுடிவுவாக்கியத்தால் - முந்தியதானவேதாந்த மகாவாக்கியத்தால், மு
னைத்தஞானத்தினால் - உண்டாகிய அறிவினாலும், இறை மிகுதிருவருளதனா
ல் - பரமசிவனதுபரிபூரணப் பிரசாதத்தினாலும், இன்பமாம் - பிரத்தியகா
ன்மானந்தமாகிய, தன்னதுருவமாய் - தன்னுடைய சொருபமாகவே, இலங்
கும் - விளங்கும். எ-று.

ப-ம். அஞ்ஞல்லவா மரணவத்தையில் எக்கியதானாதிசுபகன்மஞ் செ
ய்யாததுகொண்டு சொற்கத்தையடையாத்தன்மையையும், தான்செய்தபாப
த்தின்பலமான நரகஞ்சேருந்தன்மையையும் ஆலோசித்து அவைகளாற்பய
முடையவனுவான். ஞானியோவெனில், மூலாஞ்ஞான நிவிர்த்தியானதுபற்
றி கிரியாகாரகபலமானபிரபஞ்சம் பாதிக்கப்பட்டதனால் வருபிறப்பைக்கொ
டுக்கத்தக்க கன்மபஞ்சரம் ஞானாக்கினியால்துக்கப்பட்டது வருபிறவிரீங்கலா
ல் தன்னைத்துயருறச் செய்யானென்பார், “இருவினையாற்றுன்புறன்” எனவும்,
சாதுவாகியும் அசாதுவாகியுமுள்ள கருமங்களை, “துன்பஞ்செய்வதும்” என
வும், போக்திருப்பிரபஞ்சத்தை, “துன்பந் துய்ப்பதுமாகியத்தோற்றம்” என
வுக்கறிஞர். (௩௩)

அவதாரிகை.

முற்கவியில் அனைத்துஞ்சுவடிவான பிரத்தியகாண்மசொருபமாக விசுக்குவதென்றபடியே இந்தக்கவிமுதல் வித்தரித்துக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

செய்வான்செய்விப்பவன்செய்யும் பொருள்செய்கருவிசெய்தெழிலென், றைவாய்ப்பொருளும்வெறுமான்மாவாகித்தோன்றுமினையருளா, லெய்யாமானமறிபொருளு மறிவோனென்னப்படும்பேதமெய்யாமிறைவன்றிருவருளாலெல்லாந்தானுய்விளங்குமால்.

இ-ள். இறை அருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தினால், செய்வான் - உத்தா, செய்விப்பவன் - காரயிதா, செய்யும்பொருள்-செயப்படுபொருள், மெய்கருவி - கரணம், செய்தொழிலென்று - கருமமென்று சொல்கின்ற, ஐவாப்பொருளும் - ஐந்தினிடத்தடங்கியவெல்லாப்பொருள்களும், வெறும் ஆமாவாகி - கேவலம் ஆன்மாவானதாகவே, தோன்றும் - விளங்கும், எய்யா - இனையாத, மானம் - பிரமாணமும், அறிபொருளும் - பிரமேயமுடைய அறிவேன் - பிரமாதாவும், என்னப்படும் பேதமெல்லாம் - என்று சொல்லப்பட்டபேதமெல்லாம், மெய்யாம் - உண்மைப்பொருளாகிய, இறைவன் - பரமசிவத்தின், திருவருளால் - பிரசாதத்தால், தானுய்விளங்கும்-தானாகவே ரகாசிக்கும். எ-று.

(௩௬)

துய்க்குமவன்றான் துய்ப்பிப்பான் துய்க்கும்பொருடானதுய்த்தருள், கைக்கொள்பொருள்கொள்பவன்கொள்கை கடவுளருளாற்றனையா,மைக்கொள்ளானமொன்றென்ற மாறுநானமையமுதுந், துய்க்குநானமுற்றுமிறையருளாற்றனையாய்த்தோன்றும்.

இ - ள். துய்க்குமவன்தான் - புசிப்பவன், துய்ப்பிப்பான் - புசிக்கசெய்பவன், துய்க்கும்பொருள்தான் - புசிக்கப்படுபொருள், துய்த்தல்தான் புசித்தல், கைக்கொள்பொருள் - கிரகிக்கும்பொருள், கொள்பவன் - கிரகிப்பவன், கொள்கை - கிரகித்தல், (இவையெல்லாம்), கடவுளருளால் - பரமவப்பிரசாதத்தால், தானேயாம் - தானாகவேவிளங்கும், மைக்கொள்ளாம் - அஞ்ஞானம், ஒன்றென்றாமாறுஞானம் - ஒவ்வொன்றாகமாறுபடுகின்ற ராந்த்ஞானம், துய்க்கும் ஐயமுறும்ஞானம் - அனுபவிக்கின்ற சமுசயம்மெருந்தம்ஞானம், முற்றும்-இவையனைத்தும், இறையருளால்- பரமசிவப்பிரசாதத்தால், தானேயாய் - தானாகவே, தோன்றும் - விளங்கும். எ - று. (௩௭)

வேறு.

கடபடகுட்டியமுதலாமிதினஞானங்கள் கடமதுகுட்டியங்குதுலபடமதாரூர், தடமலைபாதாளமுதலுலகமற்றைச் சத்தியமேமுதலா

ஐதரோயவுபடநிதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய காக
வுபநிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

வுலகமெல்லா, மிடவியமாமலரவன்றனண்டமித்திற் கற்பிதமாமெல்
லையிலண்டங்கௌல்லாங்,கடறடமாறுகண்மற்றுங்கண்டதெல்லாங் க
டவுளருளதனாலேதானாய்க்காணும்.

இ - ள். கடபடகுட்டியமுதலாம்இதினஞானங்கள் - குடம் வத்திரஞ்
சுவர்முதலான இவற்றின்ஞானங்களும், கடமது - கலசம், குட்டியம் - சுவ
ர், குதுலம் - குதிர், படமது-வத்திரம், ஆகுந்த-மலை - வித்தாரமாகியமலை,
பாதாளமுதலுலகம் - பாதாளமுதலானவுலகம், மற்றைச்சத்தியமே முதலா
னஉலகம் எல்லாம் - இன்னமுள்ள சத்தியலோக முதலான உலகங்கள் அனை
த்தும், இடவிய - விரிவாயுள்ள, மாமலரவன்றன்அண்டம் - பெருமைபொரு
ந்திய பிரமதேவனுற்படைத்த இவ்வண்டமும், இத்தில் - இந்தச்சிவனிடத்தில்,
கற்பிதமாம் - கற்பிதமாகிய, எல்லையில்அண்டங்கள்எல்லாம் - அளவில்லாத
அண்டங்களனைத்தும், கடல் - சமுத்திரங்களும், தடம் - தடாகங்களும், ஆ
றுகள் - நதிகளும், மற்றுங்கண்டதெல்லாம் - இன்னமுங்காணப்பட்ட அ
னைத்தும், கடவுள் அருள் அதனால்-பரமசிவப்பிரசாதத்தால், தானாய்க்காணு
ம் - தானாகவேவிளங்கும். எ - று.

(௩௬)

வேறு.

மேருமந்தரமுதலதாமிகுத்தமால்வகைகள்
சாருமெல்லையின்றியவனம்வனத்திலுள்ளவைதான்
ருருவந்தமில்விதங்கள்புற்புதலெல்லாந்தானு
வேதமின்றியவிதைதிருவருளினிலங்கும்.

இ-ள்- மேருமந்தரமுதலதாம் - மகாமேரு மந்தரம் முதலிய,மிகுத்த-மி
குந்த, மால்வகைகள் - பெரியபருவதங்களும், சாரும் எல்லையின்றியவனம் -
பொருந்திய எல்லையிலலாதகாடுகளும், வனத்திலுள்ளவைதான் - (அந்த) வ
னத்திலுள்ளவனைத்தும், தாரு - விருகங்களும், அந்தமில்விதங்கள் - அ
ளவற்றவருக்கங்களும், புற்புதலெல்லாம் - புலபூண்டுமுதலனைத்தும், ஏதமி
ன்றிய - குற்றமில்லாத, இறைதிருவருளினால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தால்,
தானு - தானாகவே, இலங்கும் - விளங்கும். எ-று.

(௩௭)

வேறு.

வான்முதலாம்பூதங்கள்பௌதிகங்கள் மன்னுமொலிபரிசமுருசு
வைநாற்றங்க, னுன்மருவுகிருமிகீடம்பதங்கமுலவுபசுவிதமோடுமொ
ட்டையானே, கான்மருவுபரிகரபமனிதர்சித்தர் கந்தருவராக்கரியக்க
ர்கடாமிக்க, வான்மருவுதேவகண்மெல்லாமற்று மாபரமனருளாற்ற
ன்வடிவாய்த்தோன்றும்.

இ-ள். வான்முதலாம் பூதங்கள் - ஆகாசாதிபூதங்கள், பௌதிகங்கள்-
பௌதிகங்கள், மன்னும் - நிலைபெற்ற, ஒலி - சத்தம், பரிசம் - பரிசம், உரு-

ருபம், சவை - ரஸம், நாற்றங்கள் - கந்தங்கள், ஊன்மருவுகருமி - தசைபொருந்தியபுழு, கீடம் - வண்டு, பதங்கம் - பறவைகள், உலவுபசுவிதமோடும் - உலவுகின்றபசுவகைகளோடும், ஓட்டை - ஓட்டகம், யானை - மாதங்கம், கான்மருவு - காட்டகத்திருக்கின்ற, பரி - குதிரை, கரபம் - கழுதை, மனிதர் - மானுடர், சித்தர் - சித்தர்கள், கந்தருவர் - கந்தருவர்கள், அரக்கர் - ராக்ஷதர்கள், இயக்கர்கள்தாம் - இயக்கர்கள், மிக்க - பெருமைமிகுந்த, வான்மருவு - ஆகாயத்திருக்கின்ற, தேவகணம் - தேவகணங்கள், எல்லாம் - (இவை) அனைத்தும், மற்றும் - மற்றுமுண்டாகியசகலமும், மா - பெருமைபொருந்திய, பரமனருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தால், தன்வடிவாய் - தன்சொருபமாகவே, தோன்றும் - விளங்கும். எ -று.

(௩௮)

வேறு.

வினையிசுவின்னோர்விண்ணவார்விண்ணோர்வேந்தனும்விராட்டுடன்சுராட்டு, மெனையடைந்தவொன்செல்வமியானெடுமா லுருத்திரனீசனம்சிவனென், நனைவார்தம்பதங்களவர்களையடைந்தோரவர்கடாமன்னியமின்றித், தனைநிகரில்லாவிறையவனருளார்க்கலமுந்தானெனத்தோன்றும்.

இ - ள். மிகுவினையின்னோர் - மிகுந்தகன்மதேவர்களும், விண்ணவர் - தேவர்களும், விண்ணோர்வேந்தனும் - தேவேந்திரனும், விராட்டுடன்சுராட்டிம் - விராட்டுடன்பவனோடு சுராட்டுடன்பவனும், எனையடைந்தவர் - என்னையடைந்தவர்களும், என்செல்வம் - என்னுடைய ஐசுவரியமும், இயான் - பிரமனாகிய) நான், நெடுமால் - விஷ்ணு, உருத்திரன் - ருத்திரன், ஈசன் - ஈச்சுரன், நம்சிவனென்று - நன்மைபொருந்திய சதாசிவனென்றுசொல்லப்பட்ட, அனைவர்தம்பதங்கள் - எல்லார்களுடையபதவிகளும், அவர்களையடைந்தோர்அவர்கள்தாம் - அவர்களையடைந்தவர்களான அவர்கள்தாமும், சகலமும் - அனைத்தும், தனைநிகரில்லா - எந்தவிதத்தாலுந் தனக்குவமை சொல்லக்கூடாத, இறையவன் அருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தினால், அன்னியமின்றி - வேறில்லாமல், தானெனத்தோன்றும் - தானாகவேவிளங்கும். எ -று.

(௩௯)

தீதெனும்பொருள்கணன்றெனும்பொருள்கள்செய்யலாவனசெய்யப்பவேதமாமுடலமிந்தியம்பிராணனிசைமனம்புத்தியாங்காரம் (டாததிதுறுகாமங்கோபமேமுதலார்தியனசாந்திதாந்திகளேயாதியாநலங்களடையவுந்தானையாகியேதோன்றுமெய்யருளால்

இ - ள். தீதெனும் பொருள்கள் - தீமையென்று சொல்கின்ற பொருள்களும், நன்றெனும் பொருள்கள் - நன்மையென்கின்ற பொருள்களும், செய்யலாவன - செய்யப்பட்டவைகளும், செயப்படாத - செய்யப்படாதவைகளும், ஏதமாம் - குற்றமாகிய, உடலம் - சரீரம், இந்தியம் - பொறிகள், பிராணன் - உயிர், இசைமனம் - பொருந்தியமனம், புத்தி - புத்தி, ஆங்காரம் - அகங்காரம்,

ஐதரோயுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய கூரு
 வுபரிடததாற்பரியமுமுதைத்தவத்தியாயம்.

திதுறுகாமம்- திமைபொருந்தியகாமம், கோபமேமுதலாந்தியன்-குரோதமுத
 லானகொடுமையுடையவைகளும், சாந்தி தாந்திகளேயாதியாம் - சமம்மம்
 இவைகள்முதலான, நலங்கள்அடையவும் - நன்மைகளனைத்தும், மெய்யரு
 ளால் - சத்தியமானபரமசிவப்பிரசாதத்தால், தானேயாகியே - தான்மாத்தி
 ரமாகியே, தோன்றும் - விளங்கும். எ - று. (சு0)

பேதமாஞ்சீவபரங்களுமவர்கள்பேதமும்பேதிக்குமதுவும், போத
 மில்சடசத்தியுமதன்பிதையும்போதசத்தியுமதன்பிதையு, மோதுமு
 ண்டில்லையெனவெழுமுமுரையிலுள்ளதாம்பொருள்களுமிலாது, மியா
 துமிவ்விதைவனருளிற்றன்னதேகமாமுருவமாயெறிக்கும்.

இ-ள். பேதமாம் - பேதமாகிய, சீவபரங்களும் - சீவேசர்களும், அவர்
 கள்பேதமும் - அவர்களதுபிரிவுகளும், பேதிக்கும்அதுவும்-பேதகவுபாதினை
 த்தும், போதமில் - அறிவில்லாத, சடசத்தியும் - சடசத்தியும், அதன்பிதையு
 ம் - அதன்பேதங்களும், ஓதும் - சொல்லப்பட்ட, உண்டில்லையெனஎழும் -
 அஸ்திராஸ்தியென்று உதிக்கின்ற, உரையிலுள்ளதாம்பொருள்களும் - வார்
 த்தையிலிருக்கின்றபொருள்களும், இலாதும் - இல்லாதபொருள்களும், இயா
 தும் - மற்றுமுள்ளவனைத்தும், இவ்விதைவன்அருளினால், இந்தப்பரமசிவப்
 பிரசாதத்தினால், தன்னதுகமாம்உருவமாய்-தன்னுடைய ஏகமானஸ்வரூப
 மாகியே, எறிக்கும் - விளங்கும். எ-று. (சுக)

அவதாரிகை.

இவ்விதமானசகலஜகமும் வித்துவானுக்குத் தன்சொருபமாகவேவிளங்
 குமானால் ஆன்மா சவிசேடனோவென்றசங்கைக்குச் சமாதானங்கூறுகின்றார்
 வேறு.

தன்னதொளியாற்றான்விளங்கப்படுவானுன்மாவெனத்தருவா
 னன்னவனையேநானீயென்றறியாநின்றவவ்வுளத்தே
 யுன்னவரியவவன்றன்னதுண்மையுணராரொருவர்களும்
 பின்னமில்லாமையிலறிவார்தாமுமறியப்பெற்றிலரால்.

இ-ள். தன்னதொளியால் - தனதுபிரகாசத்தால், தான்விளங்கப்படு
 வான் - (வேறுதவியின்றி) தானேயியல்பாகவிளங்குகின்றவன், ஆன்மாவென
 த்தருவான் - ஆன்மாவென்று கூறத்தருவான், அன்னவனையே - அந்தஆன்
 மாவையே, நான்நீஎன்றுஅறியாநின்ற - நானென்றும்நீயென்றும்விவகாரகால
 த்திலுணர்கின்ற, அவ்வுளத்தே - அந்தவுள்ளத்திற்குநே, உன்னஅரிய - நினை
 க்குரியதான, அவன்றன்னதுண்மை - அந்தஆன்மாவினுடைய உண்மையை,
 ஒருவர்களும் உணரார்-ஒருவர்களும்அறியமாட்டார்கள், (ஏன்அறியமாட்டார்
 களென்னில்), பின்னமில்லாமையில் - ஆன்மாவுக்குவேறாக ஒன்றும்இல்

மையினால், அறிவார்தாமும் - பின்னபதார்த்தங்களை யறிந்தவர்களாகிய அவர்களும், அறியப்பெற்றிலர் - அறியுந்தன்மையுடையாமற்போனார்கள். எ-று.

பி-ம், தன்னில் ஆரோபிதஜகத்தை விளங்கச் செய்கின்றதாயும் மற்றேருதவியின்றித் தானே விளங்குகின்றதாயுமுள்ள சின்மாத்கிரசாக்ஷிவனோ அவனே ஆன்மாவென்பார், “தன்னதொளியாற்றான் விளங்கப்படுவானொன்மாவெனத்தகுவான்” எனவும், ஆன்மா தானாகவே பிரகாசிக்கின்றவனாயின் வித்துவான்களிடம்போல் அவித்துவான்களிடத்தும் பிரகாசிப்பதனால் அவர்களும் முயற்சியின்றி முத்தராவர்களோளினில் அவர்களிடத்திலான்மா சுயம் பிரகாசனாகவிளங்கினும் நீரானென்று அகங்காரியாகவே அறியப்படுதலால் உண்மையாகச்சகல உபாதியும் நீங்கிய அத்துவித்சின்மாத்கிரமாகத் தம்மையறியாததனால் முத்தர்களாகமரட்டார்களென்பார், “நானியென்றறியாநின்றவவ்வுளத்தே உண்வரியவவன்றன்னதுண்மையுணராரொருவர்களும்” எனவும், ஏன் அறியார்களென்னில் அறிதற்குப் பிரமாதிரு பிரமாண முதலியவற்றையே யபேக்ஷிப்பதனால் ஆன்மா அத்துவயனாதலால் அறியமாட்டார்களென்பார், “பின்னமில்லாமையிலறிவார்தாமுமறியப்பெற்றிலர்” எனவுங்குறினார்.

சுருத்து. ஜகம் அத்தியாசத்தால் தோற்றுத்தலின் மித்தையாதலால் ஆன்மாசவிசேஷனாகானெனக்கொள்க, (சஉ)

அவதாரிகை.

இங்ஙனமாயின் வித்துவான்மாத்கிரம் எப்படி அறிவானெனில், அதற்குச்சமாதானமுஞ் சுருதியில் இந்தச்சாமவேதத்தை கானஞ்செய்து கொண்டுருப்பவனென்றதுமுதற் சுவாணச்சோதியென்றவரைக்குங் கூறியவித்துவானுடைய கானத்தை பிரயோஜனமாகவுங்கூறுகின்றார்.

அயனானின்றித்தன்னைத்தானான்மாவாகவறிவுற்றோனியல்பாலேந்தப்பொருளினையென்றும்பாடியிருக்குமா லியல்பாராலுமறிவரியவிசனடம்போலியாவார்க்கும் நயமார்களுவினோதன்றன்கீதநலமேநல்குமொல்.

இ-ள். அயல்தானின்றி - வேறில்லாமல், தான் தன்னை ஆன்மாவாக அறிவுற்றோன் - தான்தன்னைப்பரமான்மாவாக அறிந்தவன், இயல்பால் - (அந்தச்) சுபாவத்தினால், இந்தப்பொருளினையே - இவ்வருத்தத்தையே, என்றும் பாடி இருக்கும் - நித்தியமுங்கானஞ் செய்துகொண்டிருப்பான், இயல்பு ஆராலும் அறிவரிய-தன்சுபாவத்தை எவராலும் அறியக்கூடாத, ஈசன் நடம்போல் - பரமசிவத்தினது திருநடனம்போல, நயமார் - இன்பம்பொருந்திய, ஞானவினோதன்றன் - ஞானேல்லாசனுடைய, கீதம் - கானமும், யாவார்க்கும் - எல்லார்க்குக்கும், நலமே நல்கிடும் - இன்பமேகொடுக்கும். எ-று.

ப - ம், சிரவணமனமுதலிய சாதனத்தாலுண்டாகிய உபாதி யில்லாத பிரமாணமவிடயமானமனோவிருத்தியால் ஆவரணஞ்ஞானம் நீங்கிபுல்

ஐதரோயவுபரிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய கூரு
வுபரிடததாற்பரியமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

அத்துவிதியமான ஆன்மாவைத் தானான் ஆன்மாவாகவே யப்பரோகூதகரிக்கின்
ருனென்பார், “அயரூனின்மீத்தன்னைத்தானான் மாவாக வறிவுற்றேன்” என
வும், இதுவரைக்கும் யாதொருபோக்திரு போக்கிய போகப்பிரதருபமான
ஐகம் பின்னமாகத்தோற்றியதோ அஃதனைத்தும் நானேதான் கிஞ்சித்தேனும்
எனக்கு வேறுகவில்லை, இதுவும் மகத்தாகிய ஆச்சரியமென்றுஞ், சொப்பி
ரகாச இலக்கணமுடைய பரஞ்சோதிருபமும் நானே தானென்றுங், கூறிய
பொருளுடைய சாமவேதத்தைக் கானஞ்செய்தும், அதன்பொருளை அனுசந்
தானஞ்செய்தும், விசுஷபத்திற்கு ஏதுவின்மையால் வித்துவான் அனுகுலனா
யிருக்கின்றானென்பார், “இந்தப்பொருளினையெய்யென்றும் பாடியிருக்குமால்”
எனவும் கூறினார். (சுரு)

அவதாரிகை.

கூர்மபுராணத்திற் பரமசிவனுலுபதேசிக்கப்பட்ட ஈச்சவரகீதையைப்
போல, வித்துவானதுகானம் உலகத்திற்குஉபகாரமெனக்கூறுகின்றார்.

அன்பினுலெம்மாதிருவாகுமிறைவனருள்கிதை
யின்பமேசெய்திடலுலகுக்கியல்பாமெவ்வாறவ்வாறே
முன்புபரமன்றிருவாக்கான்மொழிந்தகீதைப்பொருளான
பின்பிக்குரவனருள்கிதைபேராவின்பம்பிறப்பிக்கும்.

இ - ள். எம் ஆதிருவாகும் இறைவன்-எமதுமூலகுருவானசிவபெரு
மான், அன்பினுல் - திருவருளினுல், அருள்கிதை - திருவாய்மலர்ந்தருளியகீ
தையானது, உலகுக்கு-உலகத்திற்கு, இன்பமேசெய்திடல்-சுகத்தையே செய்
வது, எவ்வாறு இயல்பாம்-எப்படிச்சபாவமாகுமோ, அவ்வாறே-அப்படியே,
முன்பு - முற்காலத்தில், பரமன்திருவாக்கால் - பரமசிவத்தின்திருவாக்கால்,
மொழிந்த - (அப்படி) உரைத்தருளிய, கீதைப்பொருளான - அந்தக்கீதையி
ன் அருத்தமாகிய, பின்பு - பிற்காலத்தில், இக்குரவன் - (பிரமநிஷ்டனா
கிய) இந்தஆசிரியன், அருள்கிதை - மொழிந்தருளுங்கானமானது, பேராவி
ன்பம் - நீங்காதசுகத்தை, பிறப்பிக்கும் - உண்டாக்கும். ஏ - று. (சுசு)

அவதாரிகை.

அதனையெவ்வேனையிலுங் கானஞ்செய்கின்றானென்ற மற்றைவாக்கியத்
தாலும் வித்துவானுக்குக்கானங்கூடுமென்றுகூறுகின்றார்.

வேறு.

உலகியல்பாங்கிதைக்குமுவந்தருருமிறையென்ற
லீலகியவைதிககீதைக்கேன்செய்யானிறையதன
னலமிகுத்தபொருள்வேண்டினலமிகுபத்தியினோடும்
பலமிகுநற்கிதைகளையெப்பொழுதும்பாடுவான்.

இ - ள். உலகியல்பாங்கீதைக்கும் - லௌகிகமானகாணத்திற்கும், இவை உவந்தருளும் என்றால்-சிவபெருமான்மகிழ்ந்து திருவருள்செய்வானென்றால் இலகியவைதிகீதைக்கு - விளங்குகின்றவைதிககாணத்திற்கு, இறை - பரமவன், ஏன்செய்யான் - ஏன் (திருவருள்) செய்யமாட்டான், அதனால் - அத்ன்மையினால், நலமிகுத்த - நன்மை மிகுந்த, பொருள்வேண்டில் - மோகத்தைக்கருசிடில், நலமிகுபத்தியினோடும் - நன்மைமிகுந்தஅன்போடும், பலமிநற்கீதைகளே -பயன்மிகுந்த நல்லகாணங்களையே, எப்பொழுதும் - இடைடாமல், பாடுவான் - பாடக்கடவான். எ - று.

(சுரு

அவதாரிகை.

சிவத்தின் ஐக்கியத்தை வைதிககாணம் ஆகமகாணம் இவைகளின்வழியிலுடையுந்திறமில்லாவிடிலும் திராவிடாதி தேசபாஷைகளாயுள்ள கீதியிலுலாவது காணஞ்செய்வானாயின் அவனும்அடைவானெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அறையும்றையாலாகமத்தாலறியானுகின்மற்றுந்தா
னறிவதொருபாடையினாலேயறைவானென்றுமமைவுறவே
யிறையையடைதற்கேதுவிதுவிதனற்பரமயோகெய்தும்
பிறிவொன்றறவேசிவன்றன்னையோகத்தாலேபெறலாமல்.

இ - ள். அறையும் மறையால் - சொல்லுகின்ற வைதிககாணத்தாலு ஆகமத்தால் - வியாக்கியாகாணத்தாலும், அறியானுகில் - அறியுந்திறமில்லாவனுகில், மற்றும்-இன்னமும், தான்அறிவது ஒருபாடையினாலே-தான்அறிந் ஒருபாஷையெதுவோஅதனாலே, என்றும்அறைவான் - (சிவபெருமானைக்குபத்து) எந்நாளுங்காணஞ்செய்யக்கடவான், அமைவுறவே - பொருந்தும்படி, றையை அடைதற்கு இதுவுது - சிவபெருமானைச்சேர்வதற்கு இதுவேகாரணமாகும், இதனால் பரமயோகு எய்தும் - இந்தக்காணத்தால் உயர்ந்தயோமுண்டாகும், யோகத்தாலே - (அந்த) யோகத்தினாலேயே, சிவன்றன்னை- பமசிவத்தை, பிறிவொன்றுஅறவே - ஒரு பேதமூயில்லாமல், பெறலாம் - டையலாகும். எ - று.

(சூகூ

அவதாரிகை.

பிரதிபந்தமிகுதியால் அப்போதே ஐக்கியத்தை அடையாவிடிலும் காலகளம்பத்தின்மேலாவது சென்றடைவானெனவும், பரமசிவவிடயமன்றி வீணகாணஞ்செய்வானுகில் பாதகியாவானெனவுங் கூறுகின்றார்.

கீதைசெய்தோன்யோகத்தாற் கீழ்ச்செய்வினையின்பெருமையினு
பேதமில்லான்றனைக்கூடப்பெருதேவிடினுற்பின்சென்றா
னதலாலேயிறைகீதையல்லாதெல்லாங்கைவிடுவான்
பேதமையினுற்செய்தானேற்பிராயச்சித்தஞ்செயவேண்டும்.

ஐதயோவுபகிடதப்பொருளின்சேடமுந்தைத்திரிய ௬௭
வுபரிடததாற்பரியமுமுனைத்தவத்தியாயம்.

இ-ள். கீதைசெய்தோன் - (இப்படி) காணஞ்செய்தவன், யோகத்தால்-
யோகத்தினாலும், கீழ்ச்செய்வினையின்பெருமையினால் - முன்னேசெய்தநல்லி-
னையின்மிகுதியினாலும், பேதமில்லான்றனை - அபின்னனானபரமசிவனை, கூடப்
பெருதேவியினும் - (இப்பொழுதே) அடையப்பெறும்போதிலும், பின்சென்
ருன்-பின்பு அடையக்கடவான், ஆதலாலே-ஆகையினாலே, இறைகீதை அல்லா
து - பரமசிவத்தின் காணத்தைத்தவிர, எல்லாம் கைவிடுவான் - மற்றனைத்தை
யும் கைவிடக்கடவான், பேதமையினால் செய்தானேல்-அறியாமையால் (வே
றுள்ளகாணங்களை) செய்தானானால், பிராயச்சித்தஞ்செய்யவேண்டும் - பிராய
ச்சித்தஞ்செய்யவேண்டியது. எ - து.

(ச௭)

அவதாரிகை.

முற்கூறியபடி முமுட்சுவானவன் சுருதி தர்க்கம் இவைகளால் சிவபோ
தத்தை யடைந்து அவ்வனுசந்தானத்துடன் காணஞ்செய்து சுகத்திற் சஞ்ச
ரிக்கவேண்டிமெனவும், இவ்வுபரிடதப்பொருளை சிவபத்தர்களுக்குச் சொல்
லலாம் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடாதெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆதலாற்பிறவியறுக்கவாதரிப்போனருமறைப்பிரமாணத்தாலுந்
தீதிலாதர்க்கநெறியதனாலுஞ்சிவனுடையுணர்வுபெற்றதுவே
கீதமேசெய்வானுபரிடமதனிற்கிளத்தியபொருளிரிதிப்பொருளைத்
தீதிலாச்சிவனற்பத்தருக்குரைக்கவல்லவர்தமக்குரையீரே.

இ - ள். ஆதலால் - ஆகையால், பிறவி அறுக்க ஆதரிப்போன் - சன
னத்தைநீக்குதற்கு இச்சைகொண்டவன், அருமறைப்பிரமாணத்தாலும் - அரி
தானவேதப்பிரமாணத்தினாலும், தீதிலா - குற்றமில்லாத, தர்க்கநெறியதனா
லும் - தருக்கவழியினாலும், சிவனுடையுணர்வுபெற்று - பரமசிவஞானத்
தையடைந்து, அதுவே கீதமேசெய்வான் - அந்தச்சிவஞானமகிமையையேகா
னஞ்செய்துகொண்டிருப்பான், உபரிடமதனில்-உபரிடதத்தில், கிளத்தியபொ
ருள் இது - சொல்லிய அருத்தம் இதுதான், இப்பொருளை - இந்தத்தாற்பரி
யத்தை, அல்லவர்தமக்கு உரையீரே - (சிவநேச) மில்லாதவர்களுக்குச் சொ
ல்லவேண்டாம், தீதிலா - தீமையில்லாத, சிவன் நல் பத்தருக்கு உரைக்க -
சிவபெருமானிடத்தில் பேரன்புடைய நல்லாடியார்களுக்கே உபதேசிக்கவே
ண்டியது. எ - து.

(சஅ)

மூன்றாமத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௮

சிவாயபரமசூரவேநம:

நான்காவது.

கேளேபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

அத்தியாய அவதாரிகை.

முந்தியஅத்தியாயங்களில் ஐதரோய தைத்திரிய உபநிடதங்களின்தாற் றியத்தைக்கூறி, இந்த அத்தியாயத்தாற் பிரமத்தவம் உபதேசத்தால் அடையத்தக்கதேயன்றி தருக்கத்தால் அடையத்தக்கதன்மென்று காண்பிக்கவேண்டி, சருதியில் கேள்வி மறுமொழிகளாற் பிரமம்உபதேசிக்கப்படுகின்றது. அதெவ்வனமெனில், எதனால் மனம் பிராணன் வாக்குவிழி சுரோத்திரம் இவைகள் பிரேரிக்கப்பட்டு தந்தம் விடயங்களிற் செல்கின்றன என்றத கேள்வியும், அதற்கு அவ்வத்து கண்ணுக்குக்கண் சுரோத்திரத்திற்குச்சுரோத்திரம் மனத்திற்குமனம் வாக்குக்குவாக்கு பிராணனுக்குப்பிராணன் என்றது மறுமொழியும் ஆகும். அவ்விரண்டின்பொருளையுண்குகின்றார்.

அவதாரிகை.

தேவர்களுக்குப் பிரமத்தை ஜைமினிசாகையானஉபநிடதத்தின் பொருளுடைய இவ்வத்தியாயத்தாலும் உபதேசிக்கின்றேனெனக்கூறுகின்றார்.

வான்றொடங்கிமலர்ந்தனயாவைக்குஞ்

சான்றதாமறிவைத்தன்னருளினாற்

ரோன்றுசோதியைச்சொல்லுவனென்றெலா.

மீன்றவன்னிமையோர்கட்கியம்பினான்.

இ - ள். வாள் தொடங்கி - ஆகாயமுதலாகத்தொடங்கி, மலர்ந்தனயாவைக்கும் - உண்டாகிய அனைத்திற்கும், சான்றதாம் - சாக்ஷியாகிய, அவை - பிரமசொருபத்தை, தன்னருளினால் தோன்றுசோதியை - தன்னுடைய கருணையினால் தானாகவே விளங்குகின்ற சோதியை, சொல்லுவன் என்று - (உங்களுக்கு) கூறுவேனென்று, எல்லாம் நன்றவன் - சகலப்பிரபஞ்சங்களையும்படைத்த நான்முகனுனவன், இமையோர்கட்கு - தேவர்களுக்கு இயம்பினான் - சொன்னான். எ - று.

அவதாரிகை.

சருதியில் எதனுலென்றபொருள் பொதுவாதலால் அதனைச்சருவசாகையான கூடத்தகைத்தெரியக்கூறி, அவ்விறையால் மனம்பிராணன் இரண்டு பிரேரிக்கப்பட்டுத் தங்களது விடயங்களில் செல்லுமெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தானேயுளனுயெப்போதுமெல்லாப்பொருட்குஞ்சான்றுகி யூனெப்பவசாகாத்துற்றோற்குடன்றாரகமாகியவும்பார்

கோனேரியமித்திடமனமுங்குறித்துவிடயங்களிற்செல்லை
தானேசேட்டைசெய்யாதுபிராணனிறைவன்றன்னாலே.

இ - ள். தானே உளாய்-தானாகவேவிளங்கியிருக்கின்றவனாகி, எப்போதும் - எக்காலத்தும், எல்லாப்பொருட்டும்-சகலவஸ்துகளுக்கும், சான்றாகி - சாக்கியாகி, ஊன் ஏய் பவசாகரத்துற்றோர்க்கு - தசைபொருந்திய தேகத்தைத்தருகின்ற சன்மசமுத்திரத்திலாழ்ந்தவர்களுக்கு, உடன்தாரகமாகிய உம்பர்கோனே-அப்போதே பாதாரமாகியிருக்கின்ற தேவதேவனாகிய பரமசிவனொருவனே, ரியமித்திட - பிரேரணை செய்யு, மனமும் - நெஞ்சமும், குறித்து - கருதி, விடயங்களில் செல்கை - விஷயங்களிற்செல்வது, பிராணன்-பிராணனும், தானேசேட்டைசெய்யாது- தானாகவேசலிக்கமாட்டாது, இறைவன்தன்னால்- (அந்த) பரமசிவத்தினாலேயே (சேட்டிக்கப்படுகின்றது). எ-று.

ப - ம். எப்போதும் இயல்பாகவிருக்கின்ற பரமார்த்தசொருபத்தை “தானேயுளாய்” எனவும், தான் புறம்பு என்ற விவகாரகாரணமான சிற்பிரகாசஞ் சாக்கியப்பிரபஞ்சத்திற்குட்படாததனால் அஃது நித்தியமென்பார், “சான்றாகி” எனவும் கூறினார். (உ)

அவதாரிகை:

ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களும் இறைவனாலேயே பிரோரிக்கப்பட்டுத் தங்கள் விடயங்களிற் செல்லுகின்றனவெனவும், அவ்விதப்பிரோகத்துவமும் மாயையாலன்றி அவனுக்கில்லைபெனவுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

நாவுரைப்பதுவுஞ்செவியுரைப்பதனைநலம்பெறக்கேட்பதுநயன்
மேவுருத்திகழக்காண்பதுமற்றும்வேறுளவிர்தியங்களும்த்
தேவனாற்றத்தம்விடயமேற்செல்லப்படுவதிங்கிவைசெலுத்திடலத்
தேவமாயையினுன்றியுண்மையிலத்தேவனுக்கில்லையேதெரியில்.

இ - ள். நா உரைப்பதுவும் - நாவானது வசனிக்கின்றதும், செவி - காது, உரைப்பதனை நலம்பெறக்கேட்பதும் - வசனிக்கின்றசொல்லை நன்மையடையக்கேட்கின்றதும், நயனம் - கண்கள், மேவுருத்திகழக்காண்பதும்-பொருந்திய உருவங்களை விளங்கப்பார்க்கின்றதும், மற்றும்வேறுள இந்தியங்களும் - இன்னமும் வேறுவேறியிருக்கின்ற இந்திரியங்களும், அத்தேவனால் - அந்தப்பரமசிவனால், தத்தம்விடயமேல் செல்லப்படுவது - தத்தம்விடயங்களிற் செல்லப்படுகின்றன, தெரியில் - ஆராயுங்கால், இங்கு இவைசெலுத்திடல் - இவ்விடத்திலிவைகளைவுவது, அத்தேவமாயையினால் அன்றி - அந்தப்பரமசிவனுடைய மாயையினால்லாமல், உண்மையில் அத்தேவனுக்கு இல்லை - சுபாவத்தில் அந்தப்பரமசிவனுக்கில்லை. எ - று.

ப-ம். எல்லாப்பிராணிகளினிதயங்களிலுஞ் சேவருபகை அனுப்பிரவேசித்திருக்கின்ற சருவசாக்கியான சுந்தரபரமேச்சுரனால் எல்லாஇந்திரி

நூற் தத்தம்விடயங்களிற்செல்கின்றனஎன்பார், “வேறுஎவ்விந்தியங்களும்தேவனாற்றத்தம்விடயமேற்செல்லப்படுவது” எனவும், அலையில்லாத சாகரமானான அசங்குகிய கூடத்தவான்மரவுக்கு இவ்விதபிரேரகத்துவம் எந்நனங் கூடுமெனில், சத்துவப்பிரதானமாகியமாயாபரிணாமமான தேஜோந்நிரியமுதலிய உபாதிசம்பந்தவசத்தாலென்பார், “மாயையால்” எனவுந் கூறினார். (ந.

அவதாரிகை.

மனம் இந்திரியம் இவைகளுக்குச் சத்தை சொந்தமில்லையென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

இந்தியங்களுக்குச்சத்தையிலையேயிவற்றின்சத்தை
செந்தழலயம்போலுள்ளதேவனாலுள்ளசத்தை
தொந்தமில்பரன்றான்நிற்சோத்திரந்தனைக்கற்பித்
தந்தவத்தன்மையுண்டாவளிக்ருமங்கனுவேசித்து.

இ - ள். இந்தியங்களுக்குச்சத்தை இல்லையே - இந்திரியங்களுக்குச்சபாவமாகச்சத்தையிலை, இவற்றின்சத்தை - (ஆனால்) இவ்விந்திரியங்களித்தோற்றுக்கின்ற சத்தையானது, செந்தழல் அயம்போல் - சிவந்தஅக்கினியாவ் வியாபிக்கட்ட இரும்புஎப்படிவிளங்குமோ (அப்படியே), உள்ளதேவனாலுள்ளசத்தை - (என்றும் அழியாமல்) இருக்கின்றபரமசிவனாற் பொருந்தியசத்தையான, தொந்தமில்பரன்றான் - துவிதமில்லாத பரமசிவனானவன், தன்னில் சோத்திரந்தனைக் கற்பித்து-தன்னிடத்தில் செவியைத்தோற்றுவித்து அங்கு அனுவேசித்து - அவ்விடத்தில்அனுப்பிரவேசித்து, அந்தஅத்தன்மையுண்டா அளிக்கும் - அழகாகியஅச்செவியின்றன்மையை யுண்டாகும்படி கொடுக்கின்றான். எ - று.

ப - ம். பிரேரகவான்மா அன்னியன், அவனாற்பிரேரிக்கத்தக்க மனமாதிகள் அன்னியமாயின் துவிதமாகுமோவென்னில், சிற்பிரகாசனான அவன் டத்தில்அத்தியாசமானதனால் தப்தாயப்பிண்டநியாயம்போல் அதிஷ்டானசத்தையைத்தவிர ஆரோபிதசத்தை வேறில்லாததனால் அவைகளில்விளங்கியசத்தையும் அதிஷ்டானசத்தைகளென்பார், “தொந்தமில்பரன்றான்” எனவும், மனமுதலியவைகள் எவனது இச்சாமாத்திரத்தாற் பிரேரிக்கப்படுகின்றன அவன் எச்சொருபமுடையவன் என்று கேள்வியைவருவித்துக்கொண்டு உத்தரமாகச், சிரவணசாதனமுள்ளசுரோத்திரத்திற் சருவாந்தரசிற்சேதியான பரமசிவனனுப்பிரவேசித்து அதற்குச் சிரவணசாமர்த்தியத்தைகொடுக்கின்றானென்பார், “அத்தன்மையுண்டாவளிக்ருமங்கனுவேசித்து” எனவுந் கூறினார். (ச

இதுவுமது.

வேறு.

தன்னிற்கற்பிதமனத்தையனுவேசித்துச் சத்துவத்தினின்றும் தன்மைநல்கும், நண்ணுற்றகற்பிதமாநாட்டந்தன்னை நாட்டமாந்தன்மைபெறநல்காரிற்கும், மன்னுற்றபிராணனுக்குப்பிராணனாக வாக்குக்குவாக்காகைமற்றுமுண்டாய்ப், பன்னுற்றகற்பிதமாங்கருவிகட்கும் பரிசனுவேசித்தனிக்கும் பரமன்றானே.

இ - ள். தன்னில் கற்பிதமனத்தை - தன்னிடத்தில் அத்தியாசிக்கப்பட்டமனத்தை, அனுவேசித்து - அனுப்பிரவேசித்து, சத்துவத்திலின்றும் தன்மைநல்கும் - சத்துவகுணத்தில் தானிருந்து அதற்குமனத்தன்மையைக் கொடுக்கின்றான், கற்பிதமாம் நண்ணுற்றநாட்டந்தன்னை - (அப்படியே) கற்பிதமாகப்பொருந்தியகண்ணை, நாட்டமாந்தன்மைபெற நல்காரிற்கும் - பார்வையாந்தன்மையையுடையபடி (அனுப்பிரவேசஞ்செய்து) கொடுக்கின்றான், மன்னுற்ற பிராணனுக்கு - நிலைபெற்றபிராணனுக்கு, பிராணனாக - பிராணத்தன்மையாதலும், வாக்குக்குவாக்காகை - வாக்கிற்குரியத்துக்குவாக்குத்தன்மையாதலும், மற்றுமுண்டாய் - இன்னமும்பலவகையாகவுண்டாகி, பன்னுற்றகற்பிதமாங்கருவிகட்கும் - சொல்லுகின்றகற்பிதமாகிய இந்திரியங்களுக்கும், பரிசு - அவைகளின் தன்மையை, பரமன்றானே - பரமசிவன்றானே, அனுவேசித்து - அனுப்பிரவேசஞ்செய்து, அளிக்கும் - கொடுக்கின்றான். எ - று.

ப - ம். சத்துவகாரியமான அந்தக்கரணத்துக்குங் காரணமாகிய சத்துவஞ்சைதன்னியப் பிரகாசாபிவியஞ்சகமானதனால் அவ்வுபாதியுடையவனென்பார், “சத்துவத்தினின்றும்” என்றார். (ரு)

அவதாரிகை.

சுரோத்திரமுதலியசகலகற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாகியும் கற்பிதங்களானவைகளுக்குச் சிரவணமுதலியவல்லமைகளைக் கொடுக்கின்றதாயும் உள்ள, சுருவார்தரமான சிதேகரசமாகியபிரமம் முற்கவிகளாலுபதேசிக்கப்பட்டது. ஆயினும் இவ்விதவத்து கடாதிகள்போற் பிரத்தியக்ஷமாக ஏன் அனுபவிக்கப்படவில்லையெனச் சங்கைவர, அதைநிராகரிக்கவேண்டி சுருதியாற் கூடத்தனாகிய அவனிடத்திற் கண் வாக்கு மனம் இவைகள்செல்லாதெனக்கூறியபொருளை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.

வேறு.

வாக்குமனமுங்கண்ணுமற்றுளவந்தியங்களுமே
நோக்கரியபரஞ்சுடரைநோக்கியிவைசெலமாட்டா
தாக்கில்பரம்பரனறியிற்றான்வேறாமறியாதே
போக்குபொருளினும்வேறும்பரனறியபொருளன்றோ

இ - ள். வாக்கும் - வாயும், மனமும்- நெஞ்சமும், கண்ணும்-வீழியும், மற்றுள் இந்தியங்களும்-வேறுள்ள இந்திரியங்களும், நோக்கரியபரஞ்சுடரை- பார்ப்பதற்கரியபரமசிவனை, நோக்கி - எதிரிட்டுப்பார்த்து, இவைசெலமாட்டா - இவைகள்செல்லமாட்டாது, தாக்கில்பரம்பரன் - தொந்தமில்லாத அந்தப்பரமசிவன், அறியில் தான்வேறும் - அறிந்தால் அந்தப்பொருளுக்கும்வேறாவன், அறியாதே போக்குபொருளினும்வேறும் - அறியாமல்விடுத்த பொருளுக்கும் வேறாவன், பரன் அறியபொருளன்றோ - அந்தப்பரமசிவன் அறிதற்கரியபொருளல்லவா. எ - று.

ப - ம். வாக்கிந்திரியத்தையும் அதனால் விளக்கமுதுஞ் சத்தத்தையும் “வாக்கு” எனவும், இந்தக்கண்முதலிய இந்திரியங்கள் பிரமத்தில்அத்தியஸ்தமானதுகொண்டு அச்சொருபங்களேயாகும். அங்மனமாயின் தங்கள்சொருபமாகிய பிரமத்தில் எங்மனம் அவைகளுக்குப்பிரவர்த்திகூடும். தங்கள் சொருபமாயினும் ஏன்விடயீகரிக்கப் பிரவர்த்தியாதெனில்; விடயவிடயீபாவம் பேதத்தைமுன்னிட்டிருப்பதனால் அஃதில்லாததுபற்றி அவைகளுக்கு அவிடயமென்பார், “நோக்கரியபரஞ்சுடர்” எனவும், சொருபத்தாற் பேதமில்லாவிடினும் ஆரோபபேதம் அங்கீகரிக்கக்கூடலாமெயென்னில், சுருவசாட்சியானதிருட்டாவை திரிசியங்களான அவைகள் விடயீகரியாதென்பார், “நோக்கியிவைசெலமாட்டா” எனவும், இங்மனங் கண்முதலியஎல்லாப்பிரமாணங்களுக்கும் பரமசிவசொருபம் அவிஷயமானால், வேதந்தான் எப்படியடையும்படி கூறுமென்னில்; சுருதியில் அறியப்பட்டதாயும் அறியப்படாததாயுமுள்ள பொருள்களின் தன்மையில்லாத சுபாவமுடையதாக அறியலாமெனக் கூறியபடி ஞாதா ஞாதவியதினோகாவச்சின்னமாகப் பிரமம் அறியப்படுமென்பார், “அறியின்றனவேறமுறியாதேபோக்கு பொருளினும் வேறும்” எனவுங் கூறினார். (சு)

அவதாரிகை.

பிரமம் ஞாதாஞ்ஞாதங்களுக்கு வேறாதலால் உபநிடதப்பிரமாணத்தால் அறியத்தகுமென உபதேசிக்கப்பட்டிருந்திடினும்ஞேயப்பிரமமாகிய இதற்குப் பின்னமாக உபாசியப்பிரமமிருக்கலாமென்று சீடனுக்குச்சங்கைவரில் அதனை நிராகரிக்கவேண்டி, எதுவாக்கில்உதிக்கப்படாததோ, எதுனால் வாக்கு உதிக்கின்றதோ, அது பிரமமென்றதி. எதுமனத்தால்எண்ணப்படாததோ, எதுனால் மனம் மதிக்கப்படுமோ அதுவேபிரமமென்றதி. எந்தப்பிரமமானது இந்தன்மையுடையதெனவுபாசிக்கப்படாதோ எதைக்கண்ணுற்பார்க்கப்படாதோ எது னுற்கண்பார்க்கப்படுகின்றதோ அதுவேபிரமமென்றதி. இந்தப்பொருள் இத்தன்மையுடையதென அறியப்படாது என்ற சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வாக்குமனங்கண்செவியான்மன்னிநின்றபிராணனானீக்கியுளகரணத்தானின்மலன்கோசரிக்கவுறூன்பார்க்காநுக்குருவம்போற்பகர்பொருளெலாந்திகழுவதாக்கதனைச்சனாதனமார்பரப்பிரமமெனவறிநின்.

இ - ள். வாக்கு - வாக்கினாலும், மனம் - மனத்தினாலும், கண் - கண்ணினாலும், செவியால் - காதினாலும், மன்னிநின்றபிராணனால் - நிலைபெற்றிருக்கின்ற பிராணனாலும், நீக்கியுளகரணத்தால் - (இவை)யொழிந்த அந்தக் கரணத்தினாலும், நின்மலன்-மலரகிதனாகிய (சங்கரனுனவன்), கோசரிக்கவுரூன் - விஷயீகரிக்கப்படமாட்டான், பார்க்கரனுக்கு-சூரியனொளிக்கு (முன்), உருவம்போல் - சகலரூபங்களும் (விளங்குவது)போல, பகர்பொருளெலாம்-சொல்லுகின்ற (வாக்குமனமுதலிய) எல்லாப்பொருள்களையும், திகழ்வதாகக்களை - பிரகாசிப்பதாகச்செய்கின்றவஸ்துவை, சனாதனமரம்பரப்பிரமமென-சநாதனமாயுள்ள பரப்பிரமமென்றே, அறியின்-நீங்களறியுங்கள். எ-று. (௭) அவதாரிகை.

இங்ஙனம் இந்திரிய முதலியவைகளுக்கு வேறாகவும் அவைகளுக்குச்சாட்சியாகவும் உள்ள பிரத்தியகான்மாவைப், பிரமமாக அனுபவிக்கும்படி யாதொருநூனமுபதேசிக்கப்பட்டதோ அதன்பலத்தைக்கூறி, இந்தப்பிரகாரம் தன் தான்மசொரூபமாக உபதேசிக்கப்பட்ட பிரமாபரோக்ஷ சமயத்தில், நான் பிரமத்தை அறிவேனென்று கன்மகர்த்திருத்தன்மையான லக்ஷணமுடைய பேதத்தோற்றம் வத்துவன்றெனவும், பேதமில்லாத அகண்டைகரஸமான பிரமான்மதத்துவஞ் சொரூபப்பிரகாசத்தாலேயே அறியத்தக்கதெனவும், தெரிவிக்கவேண்டி, குரு சீடர்களுடைய கேள்வி மறுமொழிகளாகச் சுருதிகூறுகின்றது. அது, நன்றாயறிந்தேனென அபிப்பிராயங்கொள்வாயானால் நிச்சயமாகவே அற்பமாய்விடும் பிரமசொரூபமென நீயறியென்றது குருவின் வாக்கியமும், நன்றாயறியப்பட்டதாகவும் அறியப்படாததாகவும் நான் அபிப்பிராயப்படவில்லையென்றது சீடன்வசனமுமாகும். அவ்விரண்டு வாக்கியங்களின் பொருளையுங்கூறுகின்றார்.

ஆனதர்க்கத்தான்மானத்தாற்குரவனருளினாலனுபூதியதனால் ஞானமெய்ப்பொருளையறிந்திடுமெவரோநலம்பெறுமுத்தாரனவர்க ளுனமற்றந்தத்தற்பரம்விளங்கவுணர்ந்திடப்பட்டதென்றுணரிற் றுளனைத்தினுக்குஞ்சாட்சியாம்பிரமந்தானறிபொருளுமாயசத்தாம்.

இ - ள். ஆனதர்க்கத்தால் - யுகமானதருக்கத்தினாலும், மானத்தால் - வேதப்பிரமாணத்தினாலும், குரவன் அருளினால் - குருபரனுடைய கிருபையினாலும், அனுபூதியதனால் - சுவானுபூதியினாலும், ஞானமெய்ப்பொருளை - சத்தியஞானசொரூபத்தை, அறிந்திடுமெவரோ - அறியப்பட்டதீரர்களே, நலம்பெறுமுத்தாரனவர்கள் - நன்மையுடையமுத்தராயினவர்கள், ஊனம்அற்று-களங்கமில்லாமல், அந்தத்தற்பரம் விளங்குணர்ந்திடப்பட்டதென்று உணரில்-அந்தப்பிரமசொரூபம்நன்றாக அறியப்பட்டதென்றுணர்ந்தால், தான்அனைத்தினுக்கும்- தானேசகலசகத்துக்கும், சாட்சியாம்பிரமம்- சாக்ஷியாகிவிளங்குந் த பிரமமானது, தான் அறிபொருளுமாய் அசத்தாம்-தன்னாலெயறியப்பட்டபொருளுமாகி அசத்துமாகிவிடும். எ - று.

ப-ம். கடாதிவிருத்திகளுக்குச் சாட்சியாகியிருப்பதுபோல புத்திவிருத்திக்கும் இயல்பாகவே பிரமம் சாட்சியாக இருக்கின்றதென்பார், “தானனைத் தினுக்குஞ்சாக்கியாம்பிரமம்” எனவும், இயல்பாகவே அங்ஙனஞ் சாட்சியாகவிருக்கின்றதைச் சாக்கியமாகவறிந்து அஃதேவஸ்துவாக அறியப்பட்டிடில் அந்தப்பிரமம்ஜடமாகும். அங்ஙனமாயின் ஜடமானதிரிசியமெல்லாம் திருக்கில்ஜரோபிதமானதனால் அதற்குச்சயம் வத்துத்தன்மயில்லாததனால் அவனனுபவத்திற் பிரமமாகக்கொண்ட அது மித்தையேயாகுமென்றறிவிப்பார், “அறிபொருளுமாயசத்தாம்” எனவுங் கூறினார். (அ)

அவதாரிகை.

பிரமத்தை திரிசியமாய் அறியக்கூடாதெனவும், அப்படியே பிரமம்அனுபவத்துக்குவரினும் அதனைத் திரிசியமில்லாத் திருக்குநானென்று கர்த்தாவாகச் சூட்டக்கூடாதெனவும், குரு சிஷ்யசம்வாதத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டபொருளைச் சுருதியானது எவனுக்குப் பிரமம் விஷயமாகும் அவனுக்குவிஷயமாகாதெனவும், எவன்மனத்திற்கு அவிடயமோ அவனுக்குவிடயமெனவும், எவனுடைய ஞானத்திற்கு அவிடயமாகஅறியப்பட்டதோ அவனதுஞானத்திற்கு விடயமெனவும், எவனதுஞானத்திற்குவிடயமோ அவனது ஞானத்திற்கு அவிடயமெனவுங் கூறிற்று. அவ்வாக்கியங்களின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

தனக்குமெய்ப்பிரமம்விடயமாயிராமற்றானதன்சாட்சியாயிராமற்றனிற்பிதிதறத்தானுகவப்பரத்தையறிந்தவன்றானறிந்தவனாம், தனிற் பிரிந்தறியாதவனறிந்தவனாமறிந்தவன்றானறிந்திலனாம், முனற்கரும்பிரமமுணர்ந்தவர்க்குணர்வன்றுணர்வுறாதமக்குணர்ந்ததுவாம்.

இ - ள். தனக்கு - (அதிகாரியாகிய) தனக்கு, மெய்ப்பிரமம் - உண்மையாகியபிரமவஸ்துவானது, விடயமாயிராமல் - விஷயமாயிராமலும், தான் - தான், அதன்சாட்சியாயிராமல் - அந்தப்பிரமத்தை அறிகின்றவனாகஇராமலும், தனிற்பிதிதற - தன்னில்வேறில்லாமல், தானாக - தானாகவே, அப்பரத்தை அறிந்தவன்றான் - அந்தப்பிரமத்தை எவனறிந்தவனோ அவனேதான், அறிந்தவனாம் - அறிந்தவனாகின்றான், தனில் பிரிந்து அறியாதவன் - (அந்தப்பிரமத்தை) தன்னில்வேறாக அறியாதவன், அறிந்தவனாம் - அறிந்தவனாவான், அறிந்தவன்றான் - இதற்கன்னியமாயறிந்தவன், அறிந்திலனாம் - அறியாதவனாவான், உண்கரும் பிரமம் - நினைக்கமுடியாத அந்தப்பிரமமானது, உணர்ந்தவர்க்கு - பேதித்தறிந்தவர்க்கு, உணர்வன்று - அறிந்ததல்ல, உணர்வுறாதமக்கு - அவ்வண்ணம் பேதித்தறியாதவர்களுக்கு, உணர்ந்ததுவாம் - அறிந்ததாகும். எ - று.

ப - ம். ஞானத்தினது தொழிலின் பலமாகஇராமற் பிரத்தியக்குப் பிரகாசமானதானாகவே பிரமம்எவனுக்கு விளங்குகின்றதோ, அவ்வனுபவத்திற் செய்வான் செய்தொழில் முதலியவையில்லாததுபற்றி அனவச்சின்ன

நிருபாதிகப்பிரமம் இயல்பாகவேயறியப்படுமென்பார் “தனக்குமெய்ப்பிரமம் விடயமாயிராமற்றானதன் சாட்சியாயிராமற், நனிற்பிதிதத்தானுகவப்பரத்தை யறிந்தவன்றானறிந்தவனும்” எனவும், எந்தச்சாதகனுக்கு ஆன்மபூதமான பிரமம் மனோவிருத்தியினால் விஷயீகரிக்கப்படாமல் கேவலம் சொரூபப்பிரகாசமாகவே விளங்குகின்றதோ, அவன்பிரமத்தை அறிந்தவனென்பார், “தனிற்பிரிந்தரியாதவனறிந்தவனும்” எனவும், தடத்தகற்பன மனோவிருத்தியினாலேனுஞ் சுட்டி அறியின் அவன்மனம் உள்ளபடி அனுபவமுடையதாகவிளங்காததனால் அவனதுமனத்திற்கு அவிடயமென்பார், “அறிந்தவன்றானறிந்திலனும்” எனவும், பிரமத்தை நாங்களறிந்தோமென்று புத்திவிருத்தியுடன் கூடியதாக அறிந்தவர்களுக்கு அகப்படாதென்பார், “உணர்கரும்பிரமமுணர்ந்தவர்க்குணர்வன்று” எனவும், அவ்விதஞானவிருத்தியிற் பிரகாசிக்கின்ற பிரகாசம் ஆன்மப்பிரகாசமேயாதலால் அதில்லிகாரமில்லாததனால் அந்தப்பிரகாசமுந் தனக்குவேறுதலாற் பிரகாசானுபவமாத்திரமாகவேவிளங்குகின்றவன்புத்தி யுள்ளபடி அனுபவமுடையதாக விளங்குவதனால் அவனதுபுத்திக்கு எட்டிமென்பார், “உணர்வுரூர்தமக்குணர்ந்ததுவாம்” எனவுங்கூறினார்.

(க)

அவதாரிகை.

எவன்மனத்திற்கு அவிடயமோ பிரமம் அவன்மனத்திற்குவிடயமென்றால் ஒன்றுக்கொன்று விரோதப்படுமென்று சங்கித்த, அதன்பொருளைத் தெளிவாகத்தெரிய, போதந்தோறும் அறியப்பட்டிடின மோகஷத்தையடைகின்றனென்ற சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

பித்தாஞானங்கடஞானம்பிரமஞானமெனுமிவற்றிற்கத்தாவன்றுபரப்பிரமங்கன்மந்தானுமன்றுவெறுஞ்சித்தாமிதனைத்தெரியாமற்கத்தாவாகச்சிந்தித்தல் பித்தாமகர்த்தாவாயறியப்பெற்றானறியப்பெற்றானும்.

இ - ள். பித்து ஆம் ஞானம் - பிராந்தி ஆகின்ற ஞானம், கடஞானம் - கடஞானம், பிரமஞானம் - பிரமஞானம், எனுமிவற்றில் - என்றுசொல்லுமிவைகளுக்குள், பரப்பிரமம் - பரப்பிரமமானது, கத்தாஅன்று - கருத்தாவும்ன்று, கன்மந்தானும்அன்று, கருமமுமன்று, வெறும் சித்தாம் - கேவலஞ் சின்மாத்நிரமாகும், இதனைத்தெரியாமல் - இந்தப்பிரமத்தையறியாமல், கத்தாவாகச்சிந்தித்தல்-கருத்தாவாக நினைப்பது, பித்தாம் - பிராந்தியாகும், அகர்த்தாவாயறியப்பெற்றான் - (எவன்)கருத்திருத்துவத் தன்மையில்லாததாக அறியப்பெற்றவனோ (அவனே), அறியப்பெற்றானும் - அறியப்பெற்றவனாகின்றான். எ - று.

ப - ம். பிராதிபாசிகமான சுத்திரஜதாதிவிடயமாம் பிராந்திஞானத்தை, “பித்தாஞானம்” எனவும், வியாவகாரிக சத்தியப்பொருளாகிய கடா

திவிடயமான விழிமுதலிய சம்பந்தத்தாலுண்டாகிய ஞானத்தை, “கடந்
னம்” எனவும், சிரவணமனனாதி சாதனத்தாலுண்டாகிய உபாதியில்லாத
மார்த்தமான பிரமவிடயமாம் ஞானத்தை, “பிரமஞானம்” எனவும், பி
திபாசிக முதலிய சகல விருத்திஞானங்களிலுந் தானாக இருக்கின்ற சி
கரசமான நிருபாதிகப்பிரமம் விகாரப்படாமையால், கருத்தாவாயும் கரு
மாயும் ஆகாது. இது என்று குறிக்கப்பட்ட அனைத்தையும் சின்மாத்திரமா
சாஷிசொருபமாக விளங்குவிக்கின்ற சொப்பிரகாசஞானமேதானென்பா.
“இவற்றிற்கத்தாவன்று பரப்பிரமங்கன்மந்தானமன்று வெறுஞ்சித்தாம்” எ
வும், சகலத்திலுமிருந்துவிளங்கும் இச்சொருபஞானம் இயல்பாகவே அ
த்தாவாயிருக்க அதனைக்கருத்தாவாகவரிதல் விபரீதஞானமாதலால் அந்த
னத்தை, “சித்தாமிதனைத்தெரியாமற் கத்தாவாகச் சிந்தித்தல் பித்தாம்”
எனவும், புருடத்திரயில்லாமல் வத்துவின் இயல்பின்பிரகாரமே வஸ்துத்தி
மாகிய அகர்த்தாவாயிரந்தானம் உண்மைஞானமாதலால் அந்த ஞானவா
னை “அகர்த்தாவாயிரியப்பெற்றான் அறியப்பெற்றானம்” எனவுங் கூறினார். (௧0)

அவதாரிகை.

அந்தச்சுருதியின் முக்கியதாற்பரியமான வேதனப்பிரகாரத்தைக்கூ
கின்றார்.

தர்க்கமானந்தானொழியத்தானாயுள்ளபேரொளியை
மிக்ககருத்தாவாகுதலும்விடயமாகுதலுமொழியப்
பொக்கமறவேறக்கண்டபொழுதுபுனாதீர்பொருளான
தக்கபிரமதத்துவத்தைக்கண்டானாகுந்தானாக.

இ-ள். தர்க்கமானந்தானொழிய- தர்க்கம் வேதப்பிரமாணம் இவை
ள்நீங்க, தானாயுள்ள பேரொளியை -சுயமாகவேவிளங்குகின்ற பிரமத்தை,
மிக்ககருத்தாவாகுதலும் - மிகவுங்கருத்தாவாதலும், விடயமாகுதலும்-விஷ
யமாதலும், ஒழிய - நீங்க, பொக்கமற - பொய்யில்லாமலும், வேறற - அ
னியமில்லாமலும், கண்டபொழுது-காணும்பொழுது, புனாதீர்-குற்றம்நீங்கிய,
பொருளான-பொருளாய்விளங்கிய, தக்க பிரமதத்துவத்தை - தகுந்தபிரம
த்துவத்தை, தானாக - தானாகவே, கண்டானாகும்- கண்டவனாவான். ௭ - ௮

ப - ம். சிரவணத்தாலுண்டான மனனவிருத்தியும், சிரவணித்தவே
தவாக்கியத்தின் வாச்சியவிருத்தியும் நீங்க என்பார், “தர்க்கமானந்தான
ொழிய” எனவும், இயல்பாகவே அகர்த்தாவாயும் அகன்மமாயும்உள்ள பிர
த்யகான்மப் பிரகாசத்தை, “தானாயுள்ள பேரொளியை” எனவுங்கூறினார்.()

அவதாரிகை.

இவ்விதநிருபாதிக சொப்பிரகாச ஞானமாகவிளங்குகின்ற சுபாவமே பிர
மவித்தென்றதின்பொருளாகவரியாமல், அபரோக்ஷசமயத்தில் அங்மனங் கூ

றியபடி நிருபாதிகம்போல் விளங்கிய ஒருவிருத்தியாற் பிரமத்தைக்குறித்தி
டின் அதுபிரமமன்றெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

நோக்குறாதமெய்ஞ்ஞானமுங்காட்சியாய்நோக்கவும்பட்டுத்தான்
சாக்கியாயறிந்திடுபவனெங்ஙனேதத்துவவித்தானான்
ருக்கிலாப்பரவிச்சையுஞ்சனிக்குமேற்சடமதாங்கடம்போலப்
பார்க்கிலந்தவிச்சையின்புணர்ப்பாலுணர் பொருளதாம்பரன்றானும்.

இ- ள். நோக்குறாதமெய்ஞ்ஞானமும்-திரிசியப்படாத இந்தப்பிரமஞ்
னமும், காட்சியாய் - திரிசியமாய், நோக்கவும்பட்டு - பார்க்கவும்பட்டு, தா
ன்சாக்கியாயறிந்திடுபவன்- தான்சாக்கியாயும் இருந்தறிபவன், எங்ஙனே-எங்
கே, தத்துவவித்தானான்-பிரமசொருபத்தையறிந்தவனாயினான், தாக்கிலா- ச
ம்பந்தமில்லாத, பரவிச்சையுஞ் சனிக்குமேல் - பரஞானமுஞ் சனிக்குமா
னால், கடம்போல - கடவஸ்துப்போல, சடமதாம் - சடமாய்விடும், பார்க்கி
ல்- கூர்ந்துபார்த்திடில், அந்தவிச்சையின் - அந்தத்திரிசியஞானத்தின், புண
ர்ப்பால்- சம்பந்தத்தால், பரன்றானும் உணர்பொருளதாம் - பரமசிவமுந்தி
ரிசியமாக அறிகின்றவஸ்துவாகும். ௭ - று.

ப-ம். பிரமாபரோக்ஷானுபவமின்றி ஜீவத்துவம் நிவிர்த்தியடையாதத
னால், பரோக்ஷமென்பது வத்துவையிட்ட நிர்ணயஞானுபவமாதலால்வ
த்துரிச்சயஞானமுண்டாகியே அபரோக்ஷானுபவம் உண்டாகவேண்டும். ஆத
லால், பிரமத்தைநிருணயப்படுத்திஅபரோக்ஷிக்கத்தக்கதாகப் பிரமஞான
ஞ்சனிக்கின்றதெனில், ஜன்னியமெல்லாந் திரிசியமாதலால் சடமாகிக் கடத்தி
ற்குச்சமானமாமென்பார், “தாக்கிலாப்பரவிச்சையுஞ் சனிக்குமேற் சடமதா
ங்கடம்போல” எனவும், எதுதிரிசியசம்பந்தமுடையதோ அது திரிசியமேயா
கும். ஆதலால் திரிசியமான ஞானசம்பந்தத்தால் பிரமமுந்திரிசியமாய்விடும்
என்பார், “பார்க்கிலந்தவிச்சையின் புணர்ப்பாலுணர் பொருளதாம் பரன்ற
னும்” எனவும் கூறினார். (கஉ)

அவதாரிகை.

வித்தியாசம்பந்தத்தாற் பிரமம் சவிசேஷமாகும், அவ்வாறறிந்தவன்பிர
மவித்தாகான் எனவும், பிரமம் வித்தைக்கு ஆசிரயமாயும் விடமாயும் இராது
எனவுங், கூறுகின்றார்.

வேறு.

விச்சையுள்ளவன்விசேடவானும்பரதத்துவமவிசேடம்
விச்சையுள்ளவனாதலாற்றத்துவவித்தலன்விச்சைக்கண்
டுச்சமுற்றுளதாகுதல்விடயமாய்த்தோன்றுதல்செய்யாது
சச்சிதானந்தமப்படியிராதெனின்றற்பரமாமோதான்.

இ - ள். விச்சையுள்ளவன் - பரவித்தையுடையவன், விசேடவானும் சவிசேஷனாவான், பரதத்துவம் - பிரமம், அவிசேடம் - நிர்விசேடம், ஆலால் - ஆகையால், விச்சையுள்ளவன் - (இந்தப்) பரவித்தையுடையவன் தத்துவவித்தலன் - ஆன்மவித்தாகான், (இந்தப்பிரமமானது), விச்சைக்கைதுச்சம் உற்று உளதாகுதல் - வித்தையினிடத்திற் கீழ்மைபொருந்தி அந்நகாசிரயமாயாகுதலும், விடயமாய்த்தோன்றுதல் செய்யாது - விடயமாகாண்பதும்ஆகமாட்டாது, சச்சிதானந்தம்அப்படியிராதேனில்- சச்சிதானந்தமான (அந்தவஸ்து)அப்படியிருக்காவிட்டால், தற்பரமாமோ - (எப்படிப்) பிரமமாகும். எ - று.

ப - ம். விச்சையின் சம்பந்தமாத்திரத்தாற் கடம்போல்என்று கூறுகூடாது. பிரமரூபம்ஞானகாரமாக அனுபவிக்கப்படுவதனால் என்னில், திரிபுயமான விஞ்ஞானத்தோடுஞ்சம்பந்தப்படுவதனால், அச்சம்பந்தத்தால் தானவத்து சவிசேடமாய்விடுமென்பார், “விச்சையுள்ளவன் விசேடவானும்” எனவும், சவிசேடமாயினும் பரவத்துவானபிரமமாக ஏன்ஆகக்கூடாதெனில், பரமவத்த இயல்பாகவே நிர்விசேடமாதலாற் சவிசேடமாகாதென்பார், “பரதத்துவமவிசேடம்” எனவும், வத்துவினியல்பு நிர்விசேடமாயிருக்க அஃகைச் சவிசேடப்படுத்தி வேறாகஅறிந்ததனால் வேறானஞானமெல்லாம் அனாந்த விடயஞானமாதலால் அந்தஞானமுடையவன் எங்ஙனம் ஆன்மவித்தாவானென்பார், “விச்சையுள்ளவனாதலாற்றத்துவ வித்தலன்” எனவும், வித்தைக்குவிடயமென்னில் கூறியதுஷணம்வரும். ஆசிரயமாகலாமே எனில், ஆசிரயமென்பதும் விடயமென்பதும் ஒன்றேதான். ஏனெனில், ஆசிரயியினுடைய சம்பந்தத்தையிட்டே ஆசிரயமெனக்கூறவேண்டும், அப்படியானால் சம்பந்தமெல்லாம் விகாரவத்துக்களையேபற்றியுள்ளது. விடயமென்பதுஉம் அங்ஙனமே ஆகின்றது. அங்ஙனமாயின், எதுவிகாரியோ அதஜடமாம். எதுஜடமோ அது அனன்மவத்துவாகும். ஆதலால், விச்சைக்குப்பிரமம் ஆசிரயமாயும் விடயமாயும் ஆகத்தகாதென்பார், “விச்சைக்கண்டுச்சு முற்றுளதாகுதல் விடயமாய்த் தோன்றுதல் செய்யாது” எனவும், பிரமம் விச்சைக்கு விடயமாயேனும் ஆசிரயமாயேனும் இருக்குமென்னில், சுருதிகூறியதிரிவிதபரிச்சேதகுனியசச்சிதானந்தமாம் பரப்பிரமவத்துவாகாதென்பார், “சச்சிதானந்தமப்படியிராதேனிற் தற்பரமாமோதான்” எனவுங் கூறினார். (கங்.)

அவதாரிகை.

விச்சைக்கு ஆசிரயமும்அன்று, விடயமும்அன்று, கருத்தாவும்அன்று, கன்மமும்அன்று, எனவாயிற்று. இங்ஙனமாயின் அதிகாரி எங்ஙனம் வேத்தாவாவான்எனவர, ஆசிரயம் விடயம் கருத்திரு கன்மம் இவைகளாக இராமல் வேத்தாவாவான்என்றுகூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆதலால்விஞ்சையாலறிவுறுதற்காவதன்ருகிலப்பரந்தா
னேனினுலறியப்படுமறிவுறுதற்கேவனாலாமிமையவர்காள்

காதலாற்பரத்திற்கற்பிதமாயைகழியுமேற்பரம்பரன்கண்ணே
 ரோதமாமாயையில்லையுண்டாகிலிருக்குமோயிரவிமுன்னிருடான்.

இ - ள். ஆதலால்-(அவ்வித்தையானது) பிரமசம்பந்தி யாயில்லாததா
 கையால், விஞ்சையால் அறிவுறுதற்குஆவதன்றாகில்-(பிரமம்) ஞானத்தினுல
 றியப்படுவதல்லவென்றாகில், அப்பரந்தான் - அந்தப்பிரமமானது, ஏதினால் அ
 றியப்படும்-எதனால்தான்அறியப்படும், இமையவர்காள்-தேவர்களே, ஏவனா
 ல் அறிவுறுதற்குஆம் - எவனால்தான்அறியலாகும், காதலால் - மிருந்தபிரோ
 மையினால், பரத்தில்-பிரமத்தின்கண், கற்பிதமாயை-அத்தியாசிக்கப்பட்டமா
 யையானது, கழியுமேல்-(ஞானத்தினால்)நீங்குமேல்,பரம்பரன்கண்-பிரத்திய
 காண்மாவினிடத்தில், ஓர்-ஒரு, ஏதமாமாயையில்லை - குற்றமுடைய இருளாகி
 யமாயைக்கு (சம்பந்தம்) இல்லை, உண்டாகில்-(உங்களமதிக்கேற்க) உண்டா
 யிருக்குமானால், இரவிமுன் - சூரியன்முன்பு, இருள் - இருட்டானது, இரு
 க்குமோ - இருக்குமா.எ - று.

ப - ம். பிரமம் பரிச்சேதமில்லாமல் அசங்கியாயிருத்தலால் விச்சை
 பிரமசம்பந்தமுடையதாகாது. அக்காரணத்தால் விச்சையால்பிரமம் அறியக்
 கூடாததாகும். அங்ஙனமாயின்,மற்றெதனுலறியப்படும் ஒன்றினாலும்அறியப்
 படாதென்பார்,“ஆதலால் விச்சையாலறிவுறுதற்காவதன்றாகி லப்பரந்தானே
 தினுலறியப்படும்” எனவும், இங்ஙனம் அறியக்கூடாததாகில் ஒருவனும்வேத்
 தாவாகமாட்டான். தனதுஞானத்தால் அறியப்படினும் வேத்தாவாகான். முற்
 கூறியபடி வந்து விடயமாகிப் பிரமசத்தார்த்தமுடையதாகவே சித்தியாமல்
 அவத்துவாய்விடும். ஆதலால் சுருதியில்பிரமவித்து பிரமமாகின்றனென்றபடி
 அபரோகூமாய்ப் பிரமமாகவே பிரகாசிக்கின்றனையன்றி வேத்தாவாகின்ற
 தில்லையென்பார், “அறிவுறுதற்கேவனாலாம்” எனவும், சொப்பிரகாசமாகிய
 பிரமத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவல்லமை இல்லாததாயினும், அவித்தியாநிவிர்த்தி
 யைஉண்டு பண்ணும்பொருட்டேனும் விச்சையின்சம்பந்தம் ஒப்பவேண்டுமெ
 னில், அங்ஙனம் அஞ்ஞானமானமாயையை விச்சையானது நீக்குமானால் கூ
 டலாம், நீக்காவிடற்கூடாதென்பார், “பரத்திற்கற்பிதமாயை கழியுமேல்” எ
 னவும், விச்சை ஏன் அவித்தையை நிவிர்த்திசெய்யாது, அதற்குக்காரணம்
 யாதெனில், பிரத்தியக்குச்சொருபமாகவே சாக்ஷாத்காரமாய்விளங்கிய கு
 ற்றமற்றபிரமத்தில், மாயை அதன்காரியம் இவற்றின்சம்பந்தமென்பதே இல்
 லாததனால், இல்லாததனை நிவிர்த்திசெய்ததெனக்கூற ஒவ்வாததுபற்றி வி
 சாரிண்கில் விச்சை அவித்தையை நிவிர்த்திசெய்யாதென்பார், “பரம்பரன்க
 ண்ணோதமாமாயையில்லை” எனவும், அஞ்ஞானத்தாற்சொருபஞானம் ம
 றைபட்டி அதனால் அனைவர்களும் மோகிக்கின்றார்களெனச்சாத்திரங்கள் கூ
 றுவதனால், எங்ஙனம் மாயையை யில்லையெனலாமெனில், அதுவும் விசாரயி
 ல்லாதகுற்றமேயன்றி வேறில்லை. எங்ஙனமெனில் திரிவிதபரிச்சேதமில்லா
 த சுயஞ்சோதியான பிரமத்தை அந்தகாரமாயை எவ்வாறுமறைக்கும். சொ

ப்பிரகாச ஆன்மா அத்துவிதனாகவே எவ்விடத்தும் எப்போதும் பிரகாசி
ருக்க, இரவிமுன் இருள்போல் மாயையாம் இருள் உதிக்கமாட்டாதென்ப
“உண்டாகிலிருக்குமோயிரவிமுனிருடான்” எனவுங் கூறினார். (க)

அவதாரிகை.

பரமார்த்தமாக மாயைசொருபத்தில் இல்லாததனால் அதனை நீக்கவே
டிவிச்சை வேண்டியதும் இல்லையென்பதையே சுருதியுத்தி அனுபவம் இ
களாலுறுதிப்படுத்தி, பின்பு பிரமசொருபத்தையடைதற்கு விச்சையா
ரயோசனம் இல்லையென்னில், சுருதியிற் பிரமவித்து பரத்தையடைகி
ன், பிரமத்தை அறிந்தவன் பிரமமாகவேயாகின்றான். எதனால் அக
த்து அடையப்படுகின்றதோ அஃது பரவிச்சை என்றதுமுதலானவாக்கி
கள் உபயோகம் இல்லாததுகளாய்விடுமென்று சங்கிக்க. அங்கனம்வித்
அவித்தைஎன்றது உலகவிவகாரத்தை அனுசரித்துக் கூறியதேயன்றி, உண்
யில்இல்லையென்று சமாதானங்கூறி, வியரவகாரிகமாயேனும் அவைகள்
பவேண்டியதுதானே, அப்படிஒப்பிடில் வத்து துவிதப்படுமென்று சங்கித்
விவகாரமென்பதும் பிரகாசிப்பதுகொண்டு பிரமரூப்பிரகாசமேயாதல்
எப்போதும் அத்துவிதமேதானுள்ளதென்று கூறுகின்றார்.

ஆதலான்மாயைதர்க்கமானத்தாலானுபாவத்தினற்றானே (உ)
சோதிஞானச்சிற்றகனச்சுடர்முன்னர்த்தோன்றிடாதவிச்சைவிச்சை
னோதுமாத்திரமாமுலகுரைவழக்கத்துள்ளனவுண்மையிலில்லை
யேதமாமுலகவழக்கமுமொளியாயிலங்கலாலபேதமேயென்றும்.

இ-ள். ஆதலால் - ஆகையினால், தர்க்கமானத்தால் - தர்க்கப்பிரமா
ங்களாலும், ஆனுபாவத்தினால் - சுவானுபூதியினாலும், மாயை - மாயை
ன்பது, தானே - சுயமாகவே, சோதிஞானச்சிற்றகனச்சுடர்முன்னர் - ஞா
ப்பிரகாசசிற்றகன பரமான்மாவின்முன்பு, தோன்றிடாது - உண்டாகமாட்
து, அவிச்சைவிச்சைகள் - அவித்தைவித்தையென்னும்இரண்டும், ஒதுமாத்த
மாம் - சொல்லளவேயாகிய, உலகுரைவழக்கத்துள்ளன - உலகவிவகாரவ
கத்திலிருக்கின்றனவாம், உண்மையிலில்லை - பாரமார்த்திகதிறுட்டியிலில்
யாம், ஏதமாமுலகவழக்கமும் - குற்றமாகியலோகவிவகாரமும், ஒளியாய்
ங்கலால் - ஆன்மப்பிரகாசமாகவே விளங்குவதனால், அபேதமேயென்று
எப்பொழுதும் அத்துவிதந்தான். எ-று.

ப - ம். விவகாரமாத்திரமாயுள்ள மாயாகற்பிதமான பிரபஞ்சத்த
அனுசரித்தே, பிரத்தியக்ஷாதி பிரமாணங்கள் பிரவர்த்திக்கின்றன. அப்படி
பிரபஞ்சவிவகாரதிறுட்டியினாலேயே சுருதியும் அவித்தியாநிவிர்த்திநிமித்த
க விச்சையைக்கூறுகின்றது. ஆதலால் வித்தை அவித்தையிரண்டும் விவ
ரமாத்திரமாயுள்ளனவென்பார், “அவிச்சைவிச்சைகடானோதுமாத்திரமா

லகுரவழக்கத்துள்ளன” எனவும், கடபடாதி சகலமேனுவிருத்திகளினுஞ் சாக்ஷிசிற் பிரகாசனுகவிருந்து பிரகாசிக்கச் செய்வதனால் வியபிசரிக்கப்படாம ல் இடைவிடாததாகித் தான் இதரமென்றவிகாரத்திற்கு ஏதுவான பிரகாச ரூபமான பிரமத்தில் இதமென்னும் அங்கிசத்திற் சற்பம்போற் சிலகாலத்திற்கா ணப்பட்டுஞ் சிலகாலத்திற்காணப்படாததாயுமுள்ள வியபிசாரமுடைய பிரப ஞ்சங் கற்பிதமானதுகொண்டு மித்தையானதனால், அதிஷ்டானமாகியதன்பிர காசத்திற்கு வேறில்லாததாகிப்போதும் அத்துவிதமாம் பிரமமேயுனதென்பா ர், “ஏதமாமுலகவழக்கமு மொளியாயிலங்கலாபேதமே” எனவுங்கூறினார்.

கருத்து. பரமார்த்தமாகப்பிரமம் அசங்கப்பொருளாதலால், அவித்தை யின்சம்பந்தமின்றி மற்றெல்லாவற்றையும் விஷயீகரிக்கும் புத்திவிருத்திகள னைத்தையும் விளங்கு விக் கின்றசாட்சி சிற் பிரகாசமாய் மிருசதலால் சொப் பிரகாசமான அத்துவிதமே பிரமமென்றாராகலின், விருத்திதோறும் அறியப்ப டின் அறியப்படுமென்ற சுருதிக்குப்பொருள் கூறினானென்றிக. (கரு)

அவதாரிகை.

அத்துவிதமென்பதும் துவிதநிஷேதமான விசேடமுடையதாதலால், பிர மம் நிருவிசேடமாய் எங்ஙனஞ்சித்திக்குமென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறிலத்துவிதமென்பது மொளியில் வேறிலா மையிலுளதொளியே கூறலற்றிடலாஸிப்பொருள்கூடுங்கூடுவதளவையினாலு

முறிற்றர்க்கத்தான் மறைகளாற் குரவனுபதேசத்தாலிழையருளா லீறின்மாதவத்தாற்காலபாகத்தாலப்பொருள் புருடனுக்கெய்தும்.

இ - ள். வேறு இல் அத்துவிதமென்பதும் - பின்னமில்லாத அத்துவி தமென்பதும், ஒளியில் வேறு இலாமையில் - ஆன்மப்பிரகாசத்திற்கு வேறு கஇல்லாததனால், உளது ஒளியே - எப்பொழுதுமுள்ளது (அர்த்தப்) பிரகாச மேதான், இப்பொருள் - இந்தப்பொருளானது, கூறலற்றிடலால் - மெளனத் தினால், கூடும் - ஒருவனுக்கு அடையக்கூடும், கூடுவது - அப்படியடைவதும், அளவையினாலும் - பிரத்தியக்ஷமுதலிய பிரமாணங்களாலும், ஊறுஇல் - குற்ற மில்லாத, தர்க்கத்தால் - தருக்கத்தினாலும், மறைகளால் - சுருதிகளாலும், குர வன் உபதேசத்தால் - ஆசிரியனுபதேசத்தினாலும், இறை அருளால் - சிவபிரா ன்நிருவருளினாலும், ஈறு இல் மாதவத்தால் - (பலஜன் மங்களிற்செய்த) அழிவி ல்லாதபெரியதவங்களாலும், காலபாகத்தால் - காலபரிபாகத்தினாலும், அப் பொருள் - அந்த (மகத்தாயுள்ள சிவரூபமாகிய) பொருளானது, புருடனுக்கு - ஒரு (புண்ணிய) புருஷனுக்கு, எய்தும் - பொருந்தும். எ - று.

ப - ம். துவிதநிஷேதவிருத்தியாம் அத்துவிதமென்றவிகாரமும் பிர காசிப்பதுகொண்டு முற்கூறிய பிரகாரம் பிரகாசத்துக்கு வேறுகவல்லாமை யாலும், அபரோக்ஷமயத்தில் துவிதம்போல் தானாகவே நீங்கிக் - கேவலம்பிர காசமேசேடித்த விடுவதனாலும் எப்போதும் பிரகாசமேதானிருக்கின்றதெ

ன்பார், “வேறிலத்துவிதமென்பதுமொளியில் வேறிலாமையினுள்தொளியே” எனவும், கேவலஞ் சிற் பிரகாசஆன்மாவாகிய பிரமம் வாக்கு மனங்களால் விடயீகரிக்கப்படின அந்தவந்தவுபாதியையுடையதாய்விடும் ஆகையால், மனத்தோடுங்கூடச் சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களைத் தந்தம்விடயங்க ளினின்றும் நிவர்த்தித்து அந்தர்முகப்படுத்தி விக்கூபவாசனையில்லாததா கி அந்தக்கரணம்பிரசன்னமாகும். அவ்விடத்து அதனைப்பிரகாசிப்பிக்கின்ற பிரத்தியக்குச்சைதன்னியமாம் பிரமம் தானாகவேபிரகாசிக்கின்றதாதலால், மவுனமாயிதுவே முடிவானபிரமப்பிராப்தியி னுபாயமென்பார், “கூறலந்தி டலாவிப்பொருள் கூடும்” எனவும், மவுனமாத்திரமாயின் பிரமோபதேசம் எல்லாருக்குஞ் சுலபமாகி அதன்சித்தியின்பொருட்டு எத்தனிக்கவேண்டிவதி ல்லையெனில், இஃதுசுலபமன்று. மகத்தாயுள்ளது. மிகுந்தசாதனங்களன்றிக் கிட்டாதென்பார், எதிர்மறைமுகத்தால், “கூடுவதளவையினு மூறிநர்க்கத் தால்” எனவுங் கூறினார். (கசு)

அவதாரிகை.

பவபரம்பகைளில் வருணச்சிரமதரும முதலியவற்றைப் பரமேசனை நன்றாயாராதித்து, அவனது திருவருளையடைந்த சாதனசதுட்டயமுடைய முழுட்சுவான அபூருவனையுள்ளஒருபுருடனுக்கே மிகுஞ்சுமமாதலால் அதி கம்பீரமுடைய இந்தப்பொருள் பிரகாசிக்கின்றதென முற்கவியிற்கூறி, சுரு தியில் அமிர்த்தத்தன்மையையல்லவா அடைகின்றனென்றது முதலியவைக ளால் இதரசாதனங்களின் உதவியின்றி உள்ளபடி உண்மையானருளத்தி ற்கு யாதொரு மோகசாதனத்தன்மை கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ அதனை க்கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஓதுமிப்பரம்பெரும்பொருளுணர்ந்தவன்செயவ
தேதுமில்லைஞானமுமில்லையாண்டிலாமையினால்
நீதிவன்னவாச்சிரமமுரிடேதமும்விதியுஞ்
சாதிநல்வினேதிவினைசகலமுமிலதே.

இ - ள். ஓதும்-இப்பொழுதுசொல்லப்பட்ட, இப்பரம்பெரும்பொருள்-மேலான இந்தப்பரவஸ்துவை, உணர்ந்தவன் - சுவானுபூதியாலறிந்தவனெ வனோஅவனுக்கு, செய்வது - செய்யத்தக்ககருமம், ஏதும் இல்லை - யாதொன் றுமில்லை, இரண்டிலாமையினால் - (அவனுக்குத்) துவதமில்லாமையால், ஞா னமும் இலை - (அனுசந்தானத்திற்கு உபகாரமான பிரமாகாரவிரகுத்தி) ஞான முமில்லை, நீதி - நீதியும், வன்னவாச் சிரமமும் - வருணச்சிரமதருமமும்-நிடேதமும் - விலக்கும்; விதியும் - விதியும், சாதி - சாதியும், நல்வினை - புண்ணியமும், தீவினை - பாவமும், சகலமும் - மற்றனைத்தும், இலது - இல்லை. எ - று.

சுருத்து. வித்துவானுக்கு அத்துவிதப்பிரமசாக்ஷாத்காரத்தால் சாதனமா

னஞானகருமமுதலிய எல்லாம் தோற்றமுமையால், அதுகளில் அதிகாரமில்லை யென்றறிக.

(கஎ)

அவதாரிகை.

கேவலம்பேதத்தாலுபஜீவித்துப் பிரவர்த்தமானசகல விவகாரமும் அவ் வித்துவானுக்கில்லையென்று முற்கவியிற்கூறி, சுருதியில் ஆன்மாவினால் வீரியத்தையடைகின்றனென்ற பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

இந்தப்பரமம்பொருளிறைவனருளாலியாவன்பெறுமவன்றானந்தப்பரமனையென்றெனறிவிற்கழ்வதவன்பெருமை சிந்தித்திடவொண்ணாதென்றாற்செய்யப்படுமத்தேவர்களாற் சந்தப்படுமாலாலரனாற்சாற்றுந்தன்மைசாராதால்.

இ - ள். இந்தப்பரமம்பொருள் - இந்தமகத்தாகியபிரமவஸ்துவை, இறைவன் அருளால் - சிவப்பிரசாதத்தால், யாவன் பெறும்-எவன் அடைகின்றானோ, அவன்றான் - அந்தமகான், அந்தப்பரமனையென்று-அந்தச்சம்பு வேயென்று, என் அறிவில் திகழ்வது - என்னுடைய அறிவில்விளங்குகின்றது, அவன்பெருமை-அவனுடையமகிமையை, என்னால் - என்னாலும், சிந்தித்திட ஒண்ணுது - நினைத்தளவிடுதற்குக்கூடாது, செய்யப்படும் அத்தேவர்களால் - என்னால் சிருட்டிக்கப்பட்ட அந்தத்தேவர்களாலும், சந்தப்படு மாலால் - அழகுபடும்விஷ்ணுவிலுளும், அரனால் - உருத்திரனாலும், சாற்றுந்தன்மை - சொல்லுந்தன்மை, சாராது - பொருந்தாது. எ - று.

ப - ம். தனசகாயமுடைய மந்திரம் ஒளவுதமுதலிய சாதனங்களாலுண்டாகிய வீரியம் அளித்தியவத்துவினால் உண்டானதாதலால், மோக்ஷத்திற்குவேறான பலத்தின்பாதனமாம், அஃதற்பமாயிருத்தலின். மதிக்கப்படும் வித்தையால் விளங்கும் ஆன்மசொருபத்தால், அவித்தை அதன்காரியம் இவைகளை அவமானித்திடும்வல்லமைபுடைய இந்தவித்துவானதுவீரியம் அப்படியாகாமையால், எவர்களாலும் மதிக்கக்கூடாதென்பார், “சிந்தித்திடவொண்ணாதென்னால்” என்றார்.

(கஅ)

அவதாரிகை.

மோக்ஷசாதனமாகிய இந்தவித்தை புண்ணிய விசேடத்தால் அறியத்தக்கது. சரீரம் இருக்கும்போதே அதனைவருத்தமூற்றேனும் சம்பாதிப்பாவிடின் அவனுக்கெப்போதுஞ் சமுசாரமேதானென்று அதிகாரிக்குச் சுருதிஉபதேசிக்கின்றது. அந்தவாக்கியமும் இங்கறிந்திடிற் பின்புசத்தியமிருக்கின்றது. இங்கறியாவிடின் மகத்தான நட்டமேதானென்பதாம். அதன்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

இந்தவாக்கையிலியம்பியபரம்பொருளறியிலந்தமானுடன்மெய்யதாயபேதமாயழிந்த

தொந்தமாம்பரமடைந்திடுந்தோன்றிடாதாகிற
பந்தமாம்பவக்கடற்படும்பரகதியடையான்.

இ - ள். இந்த ஆக்கையில் - இந்த(மானுட) தேகமுள்ளபொழுதே, இயம்பிய - (முன்) சொல்லிய, பரம்பொருள் அறியில் - மகத்தாயுள்ள பொருளையறியப்பெற்றிடில், அந்தமானுடன் - அந்தப்புண்ணியபுருஷனே, மெய்யதாய் - உண்மையாயும், அபேதமாய் - பேதமில்லாததாயும், அழிந்ததொந்தமாம் - துவிதம்நீங்கிய, பரமடைந்திடும் - பரத்தையடைந்திடுவான், தோன்றிடாதாகில் - (அந்தஅறிவு) தோன்றாமற்போனால், பந்தமாம் - பந்தமாகுகின்ற, பவக்கடல் படும் - ஜனனசமுத்திரத்தில் அகப்படுவான், பரகதியடையான் - மோகூத்தையடையமாட்டான். எ - று.

ப - ம். சோம்பலினுற்சிரவணமனனமுதலிய நிரதிசயானந்த சாதனங்களைவிடுத்தலினால், முன்கூறிய இலக்கணமுடைய பரமபுருஷார்த்தத்தையடையானென்பார், “பரகதியடையான்” என்றார். (கக)

அவதாரிகை.

இந்தப்பிரகாரம் அன்னுவயவியுகோக்களால் முழுட்சுவின்சரீரத்தில் வித்தியாலாபஞ் சுலபமெனக்கூறி, பின்பு அதன்பலத்தைக்கூறுவார் பூதங்கடோறும் விவேகித்து தீரர்களிந்தவுலகத்தினின்று நீங்கி முத்தர்களாகின்றார்களென்ற சுருதியின்தாற்பரியப்படி கூறுகின்றார்.

வேறு.

தங்களாக்கையிற்சகலயாக்கையினிலுந்தத்துவமதுதானே
யெங்குமொன்றெனக்காண்பவர்புராவரிங்கிறந்திடார்பிறவாராற்
பங்குபட்டறிந்தவனறியாதவன்பந்தன்முத்தர்களென்றே
யிங்கொருத்தனேரிகழ்பவன்சேதனனிவைகனவியல்பொக்கும்.

இ - ள். தங்களாக்கையில்-தங்கள்சரீரத்திலும், சகலயாக்கையினிலும்- எல்லாச்சரீரங்களிலும், எங்கும்- மற்றெல்லாவிடத்தும், தத்துவமதுதானே- பிரமசொருபந்தான், ஒன்றெனக்காண்பவர் இயாவார் - ஏக சுபாவமாகவிளங்குகின்ற தென்றனுபவித்தறிபவர்களெவர்களோ (அவர்கள்), இங்கிறந்திடார்-இவ்விடத்தில் சாகாதவர்களும், பிறவார்-சனிக்காதவர்களும் ஆவார்கள், பங்குபட்டு அறிந்தவன் - பிரித்தறிந்தவனென்றும், அறியாதவன் - அறியாதவனென்றும், பந்தன்-பெத்தனென்றும், முத்தர்களென்றே-முத்தர்களென்றும் (சொல்லப்பட்டு), இங்கு - இவ்விடத்தில், சேதனன்-சேதனனாகிய, ஒருத்தனே - அவனொருவனே, ரிகழ்பவன் - விளங்குகின்றான், இவை - மேற்கூறியவனைத்தும், கனவு இயல்பு ஒக்கும் - சொப்பனத்தின் தன்மையையிகராகும். எ - று.

ப - ம். விச்சையினுற் சகலசமுசாரகாரணமாகிய அவித்தை மூலத்தோடும் நீங்கலால், பிறப்பற்ற அழியாதபிரமசொருபமாகவே பவிக்கின்றார்களென்றார்.

ளென்பார், “பிறவார்” எனவும், ஏகனாகியவான்மா தனது சரீரத்திலும் இதரமானசகல சரீரத்தினும் எப்படிச்சமனாகவிருக்கக்கூடும், அங்ஙனமிருந்திடிப் பெத்தமுத்தவியல்கைக் கெடுக்கப்படும்ஆகையால் அதன்சித்தியின்பொருட்டு ஆன்மாஅனேகனாக அகத்தியமொப்பவேண்டுமெனில், தைஜஸன்ஒருவனே சொப்பனுவத்தையில் மலைமுதலியசொப்பனபதார்த்தமாகி நானாவாய்த்தோற்றுக்கின்றான். அதுபோல, ஆன்மா ஒருவனேதனதவித்தையினாற் கற்பிக்கப்பட்டவுபாதிபேதத்தாற் பெத்தன் முத்தன் அஞ்ஞன் ஞானி என்று நானாவாகத் தோற்றுக்கின்றனென்பார், “பந்தன்முத்தர்களுளென்றே யிங்கொருத்தனே நிகழ்பவன்” எனவுங் கூறினார்.

(20)

அவதாரிகை.

ஆன்மா ஒருவனாயின் ஒரு உபாதியின்கண் ஒருவனால் வித்தையை முன்னிட்டுப் பிரமம் சாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட அளவில் அவித்தைநீங்கலால், ஒருவனை அவ்வான்மாவும் முத்தனாய் அவனுக்குப்பின்பு அவித்தியாசம்பந்தங்கூடாததனால், சகலஜீவர்களுக்கும் பிரயத்தினமின்றி முத்திசித்தித்திடுமென்ற சங்கைக்குச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.

தன்னில்வேறிலாமையின்பரமுத்தியிற்றனதுபுத்தியினாலே யன்னியங்களாய்த்தோற்று மாபாசர்க்கும்பரம்பதமறிகின்றான் முன்னமெப்படிமூடமாந்திசையிற்றன்மோகத்தாலெலாம்பெத்த மென்னவுற்றனன்முத்தியிலப்பரிசிருக்குமதியல்பேயாம்.

இ - ள். தன்னில் - தன்னைத்தவிர, வேறுஇலாமையில் - வேறில்லாததனால், பரமுத்தியில்-உயர்ந்தமுத்திசையில், அன்னியங்களாய்த் தோற்றம் - (அந்தக்கரணவிருத்தியால்) அன்னியசரீரங்களாகத்தோற்றுக்கின்ற, ஆபாசர்க்கும் - ஜீவர்களுக்கும், தனதுபுத்தியினால் - (தெளிந்த) தனதுபுத்தியால், பரம்பதம் - முத்திசையை, அறிகின்றான் - உணர்கின்றான், முன்னம்- (தான்முத்தியுடையதற்கு) முன்னமே, எப்படி - எவ்விதமாக, மூடமாந்திசையில் - அஞ்ஞானதிசையில், தன்மோகத்தால் - தனதுபிராந்தியால், எலாம் - அனைத்தையும், பெத்தமென்னவுற்றனன் - சமூகாரபந்தமுடையதென்றிருந்தானே, முத்தியில் - முத்திசையினும், அப்பரிசு இருக்கும்-அப்படியே எல்லார்களையும் முத்தர்களுளென்றேஅறிந்திருப்பான், அதுஇயல்பேயாம்-அப்படியறிதல்சபாவமேதான். எ-று.

ப - ம். சிரவணதிசாதனனுட்டானமுடைய வித்துவான் கண்ணடியிற் பிரதிபிம்பித்தமுகாபாசம்போல அந்தக்கரணோபாதிகளிற் பிரதிபிம்பித்த அன்னியர்களான ஆபாசமாய்த்தோற்றிய ஜீவர்களும் உண்மையாய்த்தனக்கு வேறில்லாமையால், அவர்களையுமுத்தர்களாகவே தனதுமுத்திசையில் விச்சையாலறிகின்றான் என்பார், “வேறிலாமையின்பரமுத்தி யிற்றனதுபுத்தியினாலே, யன்னியங்களாய்த்தோற்று மாபாசர்க்கும் பரம்பதமறிகின்றான் எனவும், எப்படி ஒருவன் தனதுபந்ததிசையில் அனைவர்களுக்கும் பந்தத்தையு

ம், தனது முத்திதிசையில் அனைவர்களுக்கும் முத்தியையும் அறிகின்றனோ, அப்படியே எல்லாச் சீவர்களும் தந்தம் அவித்தையாற் கற்பிக்கப்படும் சமுசாரத்தைப் பிரமவித்தையுண்டாகும் வரைக்கும் அறிகின்றதனால், வித்துவானது பார்வையால் அவர்கள் முத்தர்களாயினும், தங்களது பார்வையாற்பெத்தர்களோதானென்பார், “முத்தியில் அப்பரிசுருக்கும்தியல்பேயாம்” எனவுங் கூறினார். (உக)

அவதாரிகை.

அவித்துவானுக்கு அவித்தியாசம்பந்த மிருப்பதனாற் பிரபஞ்சத்தோற்றங்கூடும். வித்துவானுக்கு அஃதில்லாததனால் எவ்நன்மப்பிரபஞ்சத்தோற்றங்கூடென்றுசங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஒருகாலமுன்செய்வினையளவுமயோகி யுயிருலகாதியைக்காண்பாறெருகாற்காணன், ஒருகாலிற்றேற்றமெல்லாம்பரமாய்க்காணுமுன்பரிசேயாயொருகாலொன்றுங்காணன், துரிசானசகரூபந்தோன்றும்போது துக்கசுகங்களுமாபாதித்துத்தோன்றும், பரமாகத்தோன்றுபொழுதாபாதித்துத் தோன்றாதுதுக்கசுகம்பரமேதோன்றும்.

இ - ள். முன்செய்வினையளவும் - பிராரத்தகன்மபரியந்தம், ஒருகாலம் - ஒருகாலத்தில், யோகி - (சிவயோகியென்னும்) பிரமவித்தானவன், உயிர் உலகாதியைக்காண்பான் - உயிர்கள் உலகமுதலியவற்றைக்காண்பான், ஒருகாற்காணன் - ஒருகாலத்திற்காணமாட்டான், ஒருகாலில் - ஒருகாலத்தில், தோற்றம் எல்லாம் - தோற்றுகின்ற எல்லாவற்றையும், பரமாய்க்காணும் - பிரமசொருபமாகவேபார்ப்பான், ஒருகால் - ஒருகாலத்தில், உளபரிசேயாய் - உள்ளபடியேயாகி, ஒன்றுங் காணன் - (அன்னியமான) ஒன்றையுங்காணமாட்டான், துரிசான - குற்றமான, சகரூபம் தோன்றும்போது - உலகரூபந்தோன்றுங்காலத்தில், துக்கசுகங்களும் - துன்ப இன்பங்களும், ஆபாதித்துத்தோன்றும் - ஆபாசமாகத்தோன்றும், பரமாக - பிரமமாக, தோன்றுபொழுது - (சுகமானது) தோன்றுங்காலத்தில், துக்கசுகம் - துன்பஇன்பங்கள், ஆபாதித்துத்தோன்றாது - ஆபாசமாகத்தோன்றாது, பரமேதோன்றும் - பிரமமேவிளங்கும். எ - று.

ப - ம். கருமங்கள் ஆரத்தபலமுடையனவெனவும் அனாரத்தபலமுடையனவெனவும் இரண்டுபிரிவாகும். அவற்றில் ஆரத்தபலமுடைய கன்மங்கள் ஞானத்தால் நீங்காமல் போகத்தாலே நசிக்கின்றன. ஆதலாற் பிராரத்தநாசமாகும்வரைக்கும் போகசமயத்திற் புசிப்போனாகியும் புசிக்கத்தக்கதாகியுமுள்ள சகத்தை வித்துவானுமறிகின்றனென்பார், “ஒருகாலமுன்செய்வினையளவுமயோகியுயிருலகாதியைக்காண்பான்” எனவும், அத்துவிதப்பிரமானுசந்தானசமயத்தில் சகத்தையறியமாட்டார்களென்பார், “ஒருகாற்காணன்” எனவும், விவகாரசமயத்தில் அவித்துவான்போல் வித்துவானுஞ் சகத்

தோற்றமுள்ளவனுல் அவித்துவானுக்கும் வித்துவானுக்கும் என்னபேதமெனில், விவகரித்திதனும் ஒருகால் பிரத்தியகான்மாவான பிரமத்திற் சுகமனைத்துங்கற்பிதமானது பற்றிச் சுகத்தையும்அதிஷ்டான்பிரமமாகவே அறிகின்றனென்பார், “ஒருகாலிற் றெற்றமெல்லாம் பரமாயக்காணும்” எனவும், சமாதிசமயத்தில் அதிஷ்டான்பிரமஞானத்தினால் ஆரோபிதஜகம் விலாபிக்கப்பட்டதுபற்றி நிஷ்பிரபஞ்சமான ஆன்மசொருபமாத்திரமாய் விளங்குவதனால் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்கின்றனில்லை. ஆதலால் அவித்துவான் வித்துவான் இருவர்களுக்கும் வெகுபேதமிருக்கின்றதென்பார், “உளபரிசேயா யொருகாலொன்றுங் காணும்” எனவும், விவகாரசமயத்தில் வித்துவானுக்கு வாதிக்கத்தக்க போத்திரு போக்கியப்பிரபஞ்சாகாரமாகப் பிரமந்தோற்றிழில், சுகதுக்காதிபோகங்களும் ஆபாசமாகவே தோன்றுமேயென்றிச் சச்சிதானந்தாகாரத்தைத்தவிர வேறுகித் தண்ணைப்பாதிக்கும் வத்துவாகத்தோற்றமுதென்பார், “துரிசான சகரூபந்தோன்றும்போது துக்கசுகங்களு மரபாதித்துத்தோன்றும்” எனவும், சமாதிசமயத்தில் திரிபுடியில்லாத சொருபமாத்திரமாக விளங்குவதனால் ஆபாசமாய்க்கூடச் சுகத்தோற்றமில்லாததனால் துக்கசுகாதிகளும் அஹ்ணமே தோற்றமும் சொருபமாகவே விளங்குகின்றதென்பார், “பரமாகத்தோன்று பொழுதாபாதித்துத்தோன்றாது துக்கசுகம் பரமேதோன்றும்” எனவுங்குறிஞர்.

(உஉ)

அவதாரிகை.

அவித்துவானைப்போல வித்துவானுங் குறைவின்றி சகலஜகத்தையும் பார்க்கின்றான். எவ்வனம் அவனுக்குச் சுகத்தோற்றம் தக்தபடரியாயமாய் ஆபாசமாகுமென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தத்துவஞானிகாணிலுஞ்சுகத்தைக்கண்டிலன்றத்வமேகண்டான் வத்துவேயாகவல்லவேயாகமற்றொருபொருளிலையான லித்தில்லேறென்றையெங்நனங்காண்பானியாதொருபடிசுகத்தாகத் தொத்தரவில்லாத்தோற்றமெப்படியோவப்படியிகழ்வதுபரந்தான்.

இ - ள். தத்துவஞானி - பிரமவித்தானவன், சுகத்தை - செகத்தை, காணிலும் - கண்டாலும், கண்டிலன் - காணாதவனான, தத்வமேகண்டான் - சத்தருபமான பிரமமாகவே கண்டவனாவான், வத்துவேயாக - பாரமார்த்திகமாயாவது, அல்லவேயாக - வியாவகாரிகமாயாவது, மற்றொரு பொருளிலையானால் - பிரமத்துக் கண்ணியமாக ஒருபொருளுமில்லாததாகுமானால், இத்தில் - இதில், யாதொருபடி - எப்படி, சுகத்தாக - சுகத்தருவமாக, வேறென்றை - வேறொருபொருளை, எங்நனங்காண்பான் - அவனெங்கே காண்பவனாவான், தொத்தரவில்லா - தொந்தரவில்லாத, தோற்றம் எப்படியோ - (அவனது) தோற்றம் எவ்வண்ணமோ, அப்படி - அவ்வண்ணமே, பரம் - பிரமமானது, நிகழ்வது - விளங்குகின்றது. எ - று.

ப-ம். ஆரோபிதமாயுள்ள ஜகந் கண்டிடினும் அதிஷ்டானசத்துருப பரமார்த்தபிரமசொரூபமாகவே காண்கின்றானேயென்றி நாமரூப சுபாவமாகக்காண்கின்றதில்லையென்பார், “தத்துவஞானிகாணிலுஞ் சகத்தைக்கண்டிலன் தத்வமேகண்டான்” எனவும், வித்துவான் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சகத்தை யனுபவிக்கப்பார்த்தும் பார்க்கிலென்று எங்ஙனங் கூறலாமெனில், அனுமாத்திரமேனுந் தவிதவத்துவிலையென்ற சுருதியால் ஆரோபிதமெல்லாம் அதிஷ்டானத்திற்குவேறில்லாததுபற்றி அதிஷ்டானமே எப்போதும் உள்ளதாயிருப்பதனால், பின்னவத்தவில்லாமலிருக்கத் தத்துவவித்தெங்ஙனஞ்சகத்தைப் பார்ப்பானென்பார், “வத்துவையாகவல்லவேயாக மற்றொருபொருளிலையானு, வித்திலவேறென்றை யெங்ஙனங் காண்பானியாதொரு படிசகத்தாக” எனவும், அதிஷ்டானபிரமரூபமாயவது ஆரோபிதபோக்திரு போக்கிய பிரபஞ்சரூபமாயவது எந்தவெந்தப் பிரகாரம் வித்துவானது ஞானம்பிரகாசிக்கின்றதோ, அந்தவெந்தப் பிரகாரமாகப் பிரமமே பிரகாசிக்கின்றதனால் பிரமபானமேதான் எப்போதும் வித்துவானுக்குள்ளென்பார், “தொத்தரவில்லாத் தோற்றமெப்படியோ வப்படியிகழ்வது பரந்தான்” எனவுந்கூறினார். ()

அவதாரிகை.

வித்துவானுக்குச் செகத்தோற்றமுஞ் சமாதியவத்தையைக்காட்டினும் விசேடப்படாது. சமாதியேதானெக்கூறுகின்றார்.

எப்படித்தோற்றம்படியாகியிலங்குவதுண்மையேயோகிக், கப்படியுண்மையாகவேதெளிவுற்றறிவதேயான்மவேதனந்தான், செப்புநாமத்தாலுண்மையாலெல்லாத்திகழ்வுமாதேவனையாகி, விப்படியறிந்தஞானிகைக்கொள்வானெத்தையன்றெனவெத்தைவிடுவான்.

இ - ள். யோகிக்கு - சிவயோகிக்கு, எப்படித்தோற்றம் - எந்தப்பிரகாரங்காணப்படுகின்றதோ, அப்படியாகி - அந்தப்பிரகாரமாகவே, இலங்குவது உண்மையே - (ஆன்மசுபாவம்) விளங்குவதுமெய்தான், அப்படி உண்மையாகவே - அந்தப்பிரகாரமெய்யாகவே, தெளிவுற்று - தெளிவடைந்து, அறிவதே - அபரோக்ஷமாகவறிவதே, ஆன்மவேதனந்தான் - ஆன்மதெரிசனமாகும், செப்புநாமத்தால் - சொல்லுகின்றநாமத்தினாலும், உண்மையால் - (அதன்) உண்மைப்பொருளாலும், எல்லாத்திகழ்வும் - சகலப்பிரகாசமும், மாதேவனையாகில் - பிரபுவாகியமகாதேவரது விளக்கமேயாகுமானால், இப்படி அறிந்த ஞானி - இவ்விதமாகவுணர்ந்தஞானியானவன், எத்தைக்கைக்கொள்வான் - எந்தப்பொருளைக்கிரகிப்பான், எத்தை - எந்தபொருளை, அன்றுஎன - கிரகிக்கத்தக்கதன்றென்று, விடுவான் - தள்ளுவான். எ - று.

ப - ம். மகாதேவசத்தார்த்தத்தைப் பரியாலோசிக்கும்போது வித்துவான் தனக்குவேறாகச் சிறிதேனுந் தள்ளத்தக்கதாகவுந் கூட்டத்தக்கதாகவுந் உள்ளவத்துவிலையென்பார், “செப்புநாமத்தாலுண்மையா லெல்லாத்தி

கழ்வுமாதேவனையாகி, விப்படியறிந்த ஞானிகைக்கொள்வானெனத்தையன்
றெனவெத்தை விடுவான்” எனவுங் கூறினார். (உச)

அவதாரிகை.

அந்தமகாதேவனுக்கன்னியமாகயாதேனுமிருப்பதாகவொப்பிடி அவன்
மகத்துவங்குறைந்துவிடும். அவனியல்போ குறைவுடையதன்றெனவும், பேத
மில்லாததனால் மகத்துவம் தருமமாகாதெனவுங் கூறுகின்றார்.

அன்னியமாகவிடுதல்பற்றுதலுண்டாகுமேற்பூரணாகப்
பன்னியபெருமைக்கானியாமந்தப்பரமனதியல்பழுதுருதே
தன்னில்வேறின்மையான்மகத்துவமுந்தன்மமோதன்மதன்மிகளாம்
பின்னவாசகமுமிப்பரம்பொருளிற்றேதமுண்டாகிலேபிறக்கும்.

இ - ள். அன்னியமாக - (அந்த மகாதேவருக்கு) வேறாக, விடுதல் - த
ள்ளுவதாகவும், பற்றுதல் - கொள்ளுவதாகவும், உண்டாகுமேல் - (ஏதேனு)
மிருக்குமாகில், பூரணாக - சுயம்பூரணனென்று, பன்னியபெருமைக்கு -
சொன்னமகத்துவத்திற்கு, ஆனியாம் - குறைவுண்டாகும், அந்தப்பரமனது-
அந்தமகாதேவரது, இயல் - சுபாவநிலைமை, பழுதுருதே - (ஒருநாளாக்) கெ
டத்தக்கதல்லவே, தன்னில்வேறு இன்மையால் - தன்னைத்தவிரவேறில்லாத
தனால், மகத்துவமும் தன்மமோ - (அம்மகாதேவரது) மகத்துவமுந்தர்ம
மாகுமோ, தன்மதன்மிகளாம் பின்னவாசகமும் - தர்மதர்மிகளாகச்சொ
ல்லுகின்றபேதவார்த்தையும், இப்பரம்பொருளில் - இந்தமகாதேவரிடத்தில்,
பேதமுண்டாகில் - பேதத்தன்மையிருந்தாலல்லவா, பிறக்கும் - உண்டா
கும். எ - று.

ப - ம். சருவசொருபனாகியிருக்கின்ற பிரத்தியக்கான பரமசிவத்துக்கு
அன்னியமாகக் கொள்ளுதல் தள்ளுதலானபொருள் இருக்கின்றதாக அங்கீகரி
த்திடில், திரிவிதபரிச்சேதஞ்ஞானியமாகிய அவனதுமகத்துவங் குறைந்திடுமெ
ன்பார், “அன்னியமாகவிடுதல் பற்றுதலுண்டாகுமேற் பூரணாகப், பன்னி
யபெருமைக்கானியாம்” எனவும், பிரத்தியக்ஷமாகவனுபவிக்கப்பட்ட ஜகத்
தை இல்லையென்பதைக்காட்டிலும் அவன்மகத்துவங் குறைவது நமக்கிஷ்
டந்தானெனின், மேலான மகத்துவம் அவனதுசொருபமேயாதலால், கெடு
க்கத்தகாததுதான். சொருபமானதர்மங் கெடுக்கப்பட்டதாக வொப்பிடி
அதிட்டானமானவனுங் கெடுதலையடைந்து இச்சகமுமில்லாததாகவேயா
கும். மேலும் மகத்தான அவனதுசொருபத்தைக் குறைவுடையதாக எ
ண்ணிடி எண்ணினவன் குறைந்திடுவானேயன்றிச் சொருபமகத்துவங் கு
றையாதென்பார், “அந்தப்பரமனதியல் பழுதுருதே” எனவும், மகத்துவம்
பரமசிவனுக்குச் சொபாவமன்று தருமமென்னில், பரமான்மாவுக்கு ஸ்வ
கத ஸஜாதிய விஜாதியபேதமில்லை. ஒன்றேதான். அத்துவிதம்பிரமமென்று ச
ருதிகொல்லுகின்றதனாலும், பிரத்தியட்சமுதலியபிரமாணங்கள் பேதந்
யேகீர்கின்றனவென்று பத்தாவதத்தியாயத்தில் நிரூபித்திருத்தலாலும், தன்

னக்குத்தானே தருமமாயிருத்தல் கூடாமையானும், தருமதருமிபாவமும் நியமாகப்பேதத்தை அபேட்சித்துச் சித்திப்பதனாலும், அங்ஙனமாகாதென்பார், “தன்னிலவேறினமையான்மகத்துவமுந்தன்மமோதன்மதன்மிகளாம், பின்னவாசகமுமிப்பரம்பொருளிற்பேதமுண்டாகிலே பிறக்கும்” எனவுங்கூறினார்.

கருத்து. வியாபகபேதமில்லாமையால் வியாப்பியதருமதருமிபாவமும் இல்லையென்றதிக. (உரு)

அவதாரிகை.

ஆன்மாவுக்குப்பேத மில்லாவிடினும் திரிசியப்பிரபஞ்சதாதான்மிய லக்ஷணமுடையபேதம்வரும். வந்தால் பிரமம் சவிசேஷமாய்விடுமென்ற சங்கைக்குச் சமாதானமும், தள்ளத்தக்கதுங் கூட்டத்தக்கதுமான பேதத்தோற்றம் ஞானிக்கில்லைபென்றுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

பேதமும்பேதந்தானும்பேதாபேதமும்வேறல்ல
வோதிலப்பரத்துக்கென்றுமுள்ளதுபிரமந்தானே
தீதாகநன்றேயாகச்சிவனலாதில்லைஞானி
யேதாகுமென்றுகொள்வானேதாகாதென்றுநீப்பான்.

இ - ள். ஒதில் - சொல்லுங்கால், பேதமும் - பேதமும், அபேதந்தானும் - அபேதமும், பேதாபேதமும் - பேதாபேதமுமாகிய இவைகள், அப்பரத்துக்கு - அந்தப்பரமான்மாவுக்கு, வேறல்ல - அன்னியமல்லவாம், பிரமந்தானே என்றுமுள்ளது - பிரமமொன்றுதானே யெக்காலத்தமிருக்கின்றது, தீதாக - தீமையாயினுமாகுக, நன்றேயாக-நன்மையாயினுமாகுக, (அவைகள்), சிவனலாதில்லை-பரமசிவனன்றிவேறில்லை, (இப்படியானால்), ஞானி- சிவஞானியானவன், ஏதாகுமென்றுகொள்வான் - எதனைத்தனக்காகுமென்றுகொள்வான், ஏதாகாதென்றுநீப்பான்-எதனைத்தனக்குக்கூடாதென்று தள்ளுவான். எ-று.

ப - ம் அத்தியாசிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சஞ் சதசத்துவிலக்ஷணமானதுபற்றி, வஸ்துவாயாவது அவஸ்துவாயாவது அதிஷ்டானப்பிரமத்திற்கு வேறாக வில்லாததனால், எப்போதும் அத்துவிதியப்பிரமமேதான் விளங்குகின்றதென்பார், “என்றுமுள்ளதுபிரமந்தான்” என்றார். (உசு)

அவதாரிகை.

சொருபதிருஷ்டியாற் பிரபஞ்சமில்லாவிடினும் மாயையாலுளதாகலாமென்றசங்கைக்குச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

எப்பொருளுமாயயினாலெனச்சிலவரியம்புவர்கள்
மெய்ப்பரமன்றையொழியவேறொருமாயையுமில்லை
யொப்பரியபரனொழியவொருமாயையுண்டாகி
லப்பரமன்றன்பெருமைக்கதுநேரேயழிவன்றோ.

இ - ள். சிலவர் - சிலர்கள், எப்பொருளும் - எந்தப்பொருள்களும், மாயையினுலென-மாயையினுலேயுண்டா யிருக்கின்ற தென்று, இயம்புவர் கள் - சொல்லுவார்கள், மெய்ப்பரமன் தனையொழிய - உண்மையாகியபரம சிவனைத்தவிர, வேறொருமாயையும் இல்லை - மற்றொருமாயையுமில்லை, ஒப்பு அரிய - உவமையில்லாத, பரன் ஒழிய - பரமசிவனைத்தவிர, ஒருமாயை உண் டாகில் - ஒருமாயை யுண்டாகியிருக்குமானால், அது - அவ்வவகாரமானது, அப்பரமன்றன் பெருமைக்கு - அந்தப்பரமசிவனது மகத்துவத்திற்கு, நேரே அழிவன்றோ - பிரத்தியக்ஷமாகவேகெடுதலல்லவா. எ - று.

கருத்த. பிரபஞ்சம்போல் அதன்காரணமானதற்பிதமாயயுஞ் சதசத் திலக்ஷணமாதலால், மாயாமயமாகிச் சுகமிருக்கின்றதென்ற வாதியர்கள் துவாதமும் விருத்தமென்றறிக.

(உஎ)

அவதாரிகை.

திரிவிதபரிச்சேதஞ்ஞயிமாயப் பிரமமேஉள்ளதென அத்துவிதத்தைத்தா பித்துக்கூறுகின்றார்.

பெருமையினிற்சங்கோசம்பிறவாது பிறக்குமெனி லருமறைவாக்கியம்பொய்யாமப்பிரமாணமுமாகும் பொருவில்பரானந்தபரிபூரணமெய்ச்சுடராகுந் தெரிவருமாதேவனலாற்றிகழ்வதொருசிறிதுமில்லை.

இ - ள். பெருமையினில் - மகத்துவத்தில், சங்கோசம்பிறவாது - குறை வுண்டாகமாட்டாது, பிறக்கும் எனில் - உண்டாகுமென்றொப்பிடி, அரும றைவாக்கியம்பொய்யாம்- அருமையாகிய சுருதிவாக்கியம் அசத்தியமாகும், (ஆகவே) அப்பிரமாணமுமாகும்-பிரமாணமில்லாததாகவும் பவிக்கும், (ஆகையால்), தெரிவரும் - எவராலுங்காண்டற்கரிய, பொருவில்பரானந்த - ஒப்பற் றுபிரமானந்த, பரிபூரண - சம்பூரண, மெய்ச்சுடராகும் - சுயம்பிரகாசனாகிய, மாதேவனலால்- மகாதேவரல்லாமல், ஒருசிறிதும்-ஓரணுவும், திகழ்வது- பிரகாசிப்பது, இலை - இல்லை. எ - று.

ப - ம். ஆகாயத்தினது மகத்துவம்போல பரமசிவத்தின் மகத்துவம் இ தரத்தை அபேக்ஷித்ததெனில், சத்தியஞானந்தமாம் பிரமமொன்றேதானெ ன்று திரிவிதபரிச்சேத ஞ்ஞயிமாகக்கூறியசுருதி பிரமாணமாகாது. அதுலோ உண்மையாகவே சத்தியார்த்தத்தைக் கூறுபியல்புடையதனால் எவராலும் அதனையப்படிக்கூறக்கூடாதென்பார், “பிறக்குமெனிலருமறைவாக்கியம்பொ ய்யாமப்பிரமாணமுமாகும் ” என்றார்.

(உஅ)

அவதாரிகை.

வைதிகாவைதிகமானசகலசாஸ்திரங்களினும் இந்தப்பரமாத்ருவிதபே ரப்பட்டிருக்கின்றதெனக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

இதுவேமுடிந்தநிலமெல்லாதர்க்கங்களுக்குங்காட்சியே முதலாம்பிரமாணங்களுக்குமொழியும்வேதாந்தங்களுக்கும் விதமாம்புராணமனைத்தினுக்குமிருதிகளுக்கும்வேதத்தின் மதமாம்பிச்சையனைத்தினுக்குமன்னுமாபாரதத்துக்கும்.

இ - ள். எல்லாதர்க்கங்களுக்கும் - தர்க்கங்களைத்தினுக்கும், காட்சி யேமுதலாம்பிரமாணங்களுக்கும் - பிரத்தியக்ஷமுதலியபிரமாணங்களுக்கும், மொழியும் வேதாந்தங்களுக்கும்-சொல்லாநின்ற உபநிடதங்களுக்கும், வித மாம்புராணம் அனைத்தினுக்கும் :- பலவிதமாகிய எல்லாப்புராணங்களுக் கும், மிருதிகளுக்கும் - மிருதிகட்கும், வேதத்தின்மதமாம்பிரமாணம் - வேதத்தின்சம்ம தமான, விச்சையனைத்தினுக்கும் - சகலவித்தைகளுக்கும், மன்னுமாபாரதத் துக்கும் - நிலைபெற்றமகாபாரதமென்னுமிதிகாசத்துக்கும், இதுவே - இந்தப் பரமாத்மவிதமொன்றே, முடிந்தநிலம் - முடிவானவிடமாகும். எ - று. (உக)

இதுவுமது.

ஐயன்சைவாகமங்கட்குமரியாகமத்துக்கும்மெனது பொய்யின்றியவாகமத்துக்கும்புத்தாகமங்கட்கும்மருகன் செய்யுமாகமத்துக்குஞ்சித்தரியக்கர்கந்தருவ ரூய்யும்பரிசுமற்றுள்ளோருரைத்தவாகமங்கட்கும்.

இ - ள். ஐயன் சைவாகமங்கட்கும் - நாதனாகிய மகாதேவரால்மொ ழிந்தருளிய சைவாகமங்களுக்கும், அரி ஆகமத்துக்கும் - வைஷ்ணவாகமங் களுக்கும், எனது - (இரணிய கர்ப்பனாகிய) யென்னுடைய, பொய்யின்றிய ஆகமத்துக்கும் - சத்தியாந்தமாகிய ஆகமத்துக்கும், புத்தாகமங்கட்கும் - பெளத்தாகமங்களுக்கும், அருகன்செய்யும் ஆகமத்துக்கும் - அருகனானசெ ய்யப்பட்ட ஆகமத்துக்கும், உய்யும்பரிசு - யாவரும் பிழைக்கும்படி, சித்தர், சித்தர்களும், இயக்கர் - இயக்கர்களும், கந்தருவர் - கந்தருவர்களும், மற்றுள்ளோர் - இன்னமுள்ள அனைவர்களும், உரைத்த - சொல்லிய, ஆகமங் கட்கும் - ஆகமங்களுக்கும், (இதுவே முடிந்த நிலமாகும்). எ-று. (உஃ)

அவதாரிகை.

இவ்விதமான பரமாத்மவிதம் தேவர் மானிடர்களிலெவர்களுக்கும் இ யல்பாகச் சித்திக்காது. பரமசிவத்துக்கே இயல்பாக இருக்கின்றது. பரம சிவம் பராசத்தி யிவர்கள் திருவருளாலேயே பிரமா விஷ்ணு விராட்டு சம் பந்த முதலியதேவர்கள் மற்றுமுள்ள எவர்களுக்குஞ் சித்தித்திருக்கின்ற க்குறுகின்றார்.

வேறு.

யில்பரமாத்மவிதமாமிந்தவொண்பொருளுகின்மானிட ஃபெற்றோரன்றிவிண்ணவரிலேவரேபெற்றவருடையான்,

சிவனெருவனுமிப்பரம்பொருள்கபாவசித்தமாஞ்சிவனுக்குஞ்சிவைக்கு, மவரருளாலேயரிக்குமிப்பொருளுண்டப்படியெனக்குமுண்டருளால்.

இ - ன். இந்த ஒன்பொருள் - இந்த பிரகாசமான தாற்பரியமே, உவமையில் - ஒப்பில்லாத, பரமத்துவிதமாம் - பரமத்துவிதமாகும், உலகின் மானிடரில் - இவ் வுலகத்துள்ள மனிதர்களில், எவரிதுபெற்றோர் - எவர்களினையடைந்தவராவார்கள், அன்றி - அன்றியும், விண்ணவரில் - தேவர்களில், ஏவரோ பெற்றவர் - எவர்தானடைந்தவராவார்கள், சிவனெருவனும - பரமசிவனெருவனே, உடையான் - உடையவன், சிவனுக்குஞ் சிவைக்கும் - பரமசிவனுக்கும் பராசத்திக்கும், இப்பரம்பொருள் - இந்தப் பரமத்துவிதஞானமானது, சபாவசித்தமாம் - சபாவமாகவே சித்தித்திருக்கின்றதாகும், அவரருளாலே-அந்தப் பரமசிவன் பராசத்தி இவர்களுடைய திருவருளாலே, அரிக்கும் - விஷ்ணுவுக்கும், இப்பொருளுண்டு - இந்தப்பரமத்துவிதஞானமுண்டு, அப்படி - அந்தப்பிரகாரமே, அருளால் - (அவர்களது) திருவருளினால், எனக்குமுண்டு - எனக்குமுண்டாயிருக்கின்றது. எ - று. (நக)

இதுவுமது.

சாற்றிடப்பட்டவிராட்டுடன்சராட்டுசம்மிராட்டெனுமிறையவர்க்கு மேற்றமதுடையதேவராமுமக்குமியக்கரோடரக்கர்கந்தருவர் சீற்றமில்சித்தரிவர்முதலானதேவசாதிகளனைவருக்குந் தோற்றியமனிதர்விலங்குசாதிகட்குமருளினுலிப்பொரு டோன்றும்.

இ-ன். சாற்றிடப்பட்ட - சொல்லப்பட்ட, விராட்டுடன் - விராட்டிருஷ்ணோடு, சராட்டு - சராட்டு, சம்மிராட்டெனுமிறையவர்க்கும் - சம்ராட்டென்று சொல்லுகின்ற அதிகாரிகளுக்கும், ஏற்றமதுடைய - மேன்மையுடைய, தேவராம் உமக்கும் - தேவர்களாகிய உங்களுக்கும், இயக்கரோடு - இயக்கர்களுடனே, அரக்கர் - ராக்ஷதர்கள், கந்தருவர் - கந்தருவர்கள், சீற்றமில் - அகங்காரமற்ற, சித்தர் - சித்தர்கள், இவர்முதலான - இவர்கள்முதலாகிய, தேவசாதிகளனைவருக்கும்- தேவவர்க்கங்கனெல்லார்களுக்கும், தோற்றியமனிதர் - தோற்றுகின்ற மானுடர்கள், விலங்கு - பிருகங்கள், (என்னும்), சாதிகட்கும் - சாதிகளுக்கும், அருளினால்- பரமசிவனதுதிருவருளினால், இப்பொருள்தோன்றும் - இந்தப்பரமத்துவிதஞானமுண்டாகும். எ-று.

அவதாரிகை.

சிவப்பிரசாதமுண்டானுற் கீடம் பதங்கமுதலிய சகலசெந்துக்களும் மோக்ஷத்தை அடையும். அந்தச்சிவனன்றி நாராயணர்முதலிய எந்தத்தேவர்களுஞ் சதந்திரமாக மேர்க்குங்கொடுக்கத்தக்கவரன்றெனக்கூறுகின்றார்

பரமனதருளுண்டாயிழற்கிடம்பதங்கமானிடவரோடசரா சராணைவருக்குஞானமுண்டவனேசுடர்மிகுஞானமிங்களிப்பா

னரியினுலென்னலவனருளொழியவளித்திடப்படாதொருபொருளு
ஞ், சுரர்களேதரவும்வாங்கவுநாங்கள்சுதந்திரரன்றுமெய்சொல்லில்.

இ - ள். பரமனது அருளுண்டாயிடில்-சிவப்பிரசாதமுண்டானால், கீட
ம் - புழுக்கள், பதங்கம் - விட்டில், மானிடவரோடு அசுரர் - நரரோடு தான
வர்கள், சுரர் - தேவர்கள் (முதலான); அனைவருக்கும் - எல்லார்களுக்கும்,
ஞானமுண்டு - பரமஞானமுண்டு, அவனே - அந்தப்பரமசிவனே, இங்கு - இ
வ்விடத்தில், மிகுசுடர் ஞானம் - மிகவும் பிரகாசியாநின்ற ஞானத்தை, அளி
ப்பான் - கொடுக்கத்தக்கவன்; அவனருள் ஒழிய - அந்தப்பரமசிவனது திரு
வருளில்லாமல், ஆரியினால் - விஷ்ணுவினாலும், என்னால் - (பிரமாவாகிய)
என்னாலும், ஒருபொருளும்-யாதொருபொருளையும், அளித்திடப்படாது-கொ
டுக்கக்கூடாது, சுரர்களே - சுரர்களே, சொல்லில் - சொல்லுங்கால், தர
வும் - கொடுக்கவும், வாங்கவும் - வாங்கவும், நாங்கள் - நாங்களிருவர்களும்,
சுதந்திரரன்று- சுதந்திரர்களல்ல, மெய் - (இது) சத்தியவசனமாகும். எ-று.

அவதாரிகை.

சிவனொருவனே சுதந்திரன் அவனருளன்றி நாரணன் பிரமனிவர்களாற்
சுதந்திரமாக இச்சமுசாரநிவிர்த்திசெய்யக்கூடாது. அவர்கள்கொடுப்பது பாத்
திரத்திலுள்ளபதார்த்தத்தை யகப்பைகொடுப்பதுபோல அவன்றிருவருளா
லேயே எனக்கூறுகின்றார்.

சுதந்திரன்சிவனேயவனன்றோபிறவிச்சூழனின்மெடுப்பவனவன்றன்
பதங்களாலன்றியெங்களாலெடுக்கப்படாதொருசெந்துவுமெங்கண்
மதங்களாலொழியவருளினுற்பிறவிமாற்றவும்வல்லமற்றொருவன்
றிதம்பெறவழங்கும்போதுதான்வழக்கஞ்செய்வதுதருவியேபோல.

இ - ள். சிவனே-(இந்தப்) பரமசிவனொருவனே, சுதந்திரன் - சுதந்திர
ம் உடையவன், அவனன்றோ - அந்தப்பரமசிவனல்லவா, பிறவிச்சூழனின்
மெடுப்பவன் - ஜனனமென்னும் இடத்தினின்றும்மெடுத்தருளத்தக்கவன், அவ
ன்றன் - அந்தப்பரமசிவனது, பதங்களாலன்றி - திருவடிகளாலன்றி, ஒரு
செந்துவும் - ஒருஜந்துவையும், எங்களால் - எங்களாலே, எடுக்கப்படாது -
(சமுசாரத்தினின்றும்); நீக்கக்கூடாது, மற்றொருவன் - வேறொருவன், திதம்
பெற - நிலைபெற, வழங்கும்போது - (இலையிற்) படைக்குங்காலத்தில், (அ
வனுதவியால்), தருவி - அகப்பையானது, தான்வழக்கஞ்செய்வதுபோல - தா
ன்படைக்குந்தன்மையெப்போல, எங்கள்மதங்கள் - எங்களிருவர்களுடைய
வல்லமைகளும், ஒழிய - நீங்க, அருளினால் - (பரமசிவனது) திருவருளைக்
கொண்டு, பிறவிமாற்றவும் - (பிராணிகளது) ஜனனத்தையொழிக்கவும், வல்
லம் - வல்லமையுடையோம். எ-று. (நூசு)

அவதாரிகை.

பரதத்துவம் மிகவும் நிருவிசேடமாதலால் இந்திராதிதேவர்களுக்கும் உ
பதேசமின்றிக்கிடாது அவனதுபிரசாதத்தால் அடையவேண்டிமெனவும்,

கேடுபெரித்ததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

சுரு

பரசிவத்தினது மகத்தவத்தை அவனது திருவருளாலன்றி மகத்துக்களாலும் அறியவொண்ணாதெனவும் கூறுகின்றார்.

வேறு.

தேவதேவன்சிவன்பெருமைதானுமவன்றன்றிருவுருவு
மேவரறிவராதலினால்லையாகிற்றவறுதலே

யாவரருளாலன்றியவிர்பெரியோர்தமக்குமறிவரியன்
கோவின்றித்தற்கருமையைத்தான் கூறமிகவுங்குறிக்கொண்மின்.

இ - ள். தேவதேவன் - தேவர்களுக்குந் தேவனாகிய, சிவன் - மகாதேவனது, பெருமைதானும் - பெருமையையும், அவன்றன் - அந்தமகாதேவனது, திருவுருவும் - திவ்விய சொரூபத்தையும், ஏவரறிவர் - யாவரறிவார்கள், ஆதலினால் இல்லை - ஆகையினால் ஒருவராலு மறியப்படுவதில்லை, ஆகில் - எவரேனும் அறிந்தார்களானால், தவறுதலேயாவர் - சொரூபஞானத்தினின்றும் தவறுதலையுடையவராவார்கள், அவர் - விளங்குகின்ற, பெரியோர்தமக்கும் - (எந்த) மகான்களுக்கும், அருளாலன்றி - திருவருளாலன்றி, அறிவரியன் - அறிதற்கரியவன், கோவின் - இறைவனாகிய (அந்த) பரமசிவனது, அறிதற்கருமையை - அறிய அரிதாகிய பெருமையை, கூற - (யான்) சொல்ல, மிகவுங்குறிக்கொண்மின் - (நீங்கள்) நிரம்பவுங்குறியாக (வுள்ளத்திற்) கொள்ளுங்கள். எ - று.

(நரு)

அவதாரிகை.

முற்கூறியவிடத்திற் சுராசுரயுத்தஞ் சுருதியிற் கூறப்பட்டிருப்பதனால் அதனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

கலக்குறுமோகத்தாலிமையவருங்கடுந்திறலசுரரும்பகைத்து
விலக்கரும்புசன்முன்பொருகாலம்வினைந்துவிண்ணவர்தலைசாயப்
பெலத்தினுன்மிக்கவசுரர்கள்வெல்லப்பெருகியவருளுடையிறைவ
ன்னலத்தகுமீமையோர்வெல்லவுமசுரர்நசிக்கவுந்திருவருணயந்தான்.

இ - ள். முன்பொருகாலம் - முன்பொருகாலத்தில், கலக்குறும் - கலங்கப்பண்ணுகின்ற, மோகத்தால் - மகாமோகத்தினால், இமையவரும் - தேவர்களும், கடுந்திறல்சுரரும் - கொடியவீரத்தையுடைய அசுரர்களும், பகைத்து - (ஒருவர்க்கொருவர்) பகையடைந்து, (அதனால்), விலக்கரும் - விலக்குதற்கரிதாகிய, பூசல்வினைந்து - யுத்தமுண்டாகி, விண்ணவர் - தேவர்கள், தலைசாய - (அபசயமடைந்து) தலைகுனிவும்படி, பெலத்தினுன்மிக்க - வீரத்தினால்மிகுந்த, அசுரர்கள்வெல்ல - தானவர்கள்ஜெயிக்க, (பின்பு), பெருகியவருளுடையிறைவன் - மிகுந்த கருணையுடைய சிவபெருமான், நலத்தகும் - நன்மைக்குரிய, இமையோர் - தேவர்கள், வெல்லவும் - ஜெயிக்கவும், அசுரர் தானவர்கள், நசிக்கவும் - மாளவும், திருவருணயந்தான் - திருவருளென.

(நரு)

அவதாரிகை.

இனி பரமசிவத்தின்றிருவருளால் தேவர்கள் ஜயத்தையடைந்து, மகா கங்காரத்தால் அவனது திருவருளைமறந்து தாங்களே ஜயித்ததாகச்செருக்கு ற்றதைத்தெரிந்த கருணாநிதியாகிய பரமசிவம் தாமெவர்களாலும் அறியப் படாதவரென்பதையறிவிக்கவேண்டி இயக்கருபமாக ஆவிப்பவித்தாரென்றது முதலான சுருதியின்பொருளை மேல்வருஞ்செய்யுட்களாற் கூறுகின்றார்.

திருவருளதலசுரரைத்தேவர்செயித்துமாதேவன்மன்செயலென் றெருவருமறியாரும்பர்தானவரையோட்டினூர்தாமெனவுவந்து பெருகியவகந்தைசெய்திடத்தேவர் பிழைக்கவும்பிரான்மனையறிதற் கருமையும்மறியவியக்கருபங்கொண்டமலனங்கருளிணுனின்றான்.

இ - ள். திருவருளதலை - மகாதேவப்பிரசாதத்தினால், தேவர் - சுரர் கள், அசுரரை - தானவர்களை, செயித்து - வென்று, (இப்போதுநாம்வென்று), மாதேவன்மன் செயலென்று - மகாதேவனது திருவருளென்று, உம்பர் - (அந்த)த்தேவர்களில்- ஒருவரு மறியார், ஒருவருமறிந்தாரில்லை - தானவரை, அசுரர்களை - ஒட்டினூர், (புறங்காட்டி) யோடச்செய்தவர்கள், தாமெனவுவந் து - தாங்களேயென்று மகிழ்ந்து, பெருகிய - மிகுந்த, அகந்தைசெய்திட - ஆகங்காரஞ்செய்திட, தேவர்பிழைக்கவும் - அந்தச்சுரர்களுய்யவும், பிரான்த னை-மகாதேவனாகியதன்னை, அறிதற்கருமையுமறிய - பிறராலறிதற்கருமையா கியதன்மையை யாவரும் அறியவும், அமலன் - மகாதேவன், அருளிணல் - (தனது) கருண்ணியத்தினால், அங்கு-அந்தத்தேவலோகத்தின்கண், இயக்கரு - 'ங்கொண்டு-ஒருபக்கருபங்கொண்டு, நின்றான்- நின்றருளிணான். எ-து. (௩௭)

வேறு.

யக்கருபனுமிறைபவன்னைக்கண்டிமையவரினங்கூடி.

வுற்றுதுவேதெனத்தங்களில்விசாரித்துவிளங்காமன்

ற்றிடவறிந்தெமக்குரைபெனவன்னியைவிடுத்தாரகூ

புற்றிதுதன்னியல்பறிந்துநானவிலுவனெனச்சென்றான்.

இ - ள். இயக்கருபனும் - யக்கருபனாகிய, இறையவன்மனைக்கண்டு - வபெருமானைப்பார்த்து, இமையவரினங்கூடி-தேவர்வருக்கமெல்லா (மொன் ற்) கூடி, வியக்கவுற்றது-(நாமெல்லாம்) அதுசெயிக்கும்படிவந்தவிது, ஏதெ லாதென்று, தங்களில் விசாரித்து - தங்களுக்குள்ளே விசாரித்தும், வி மல்- தெளியாமல், எமக்கு - எங்களுக்கு, மயக்கமற்றிட - மயக்க மறு ம்படி, அறிந்து - தெரிந்து, உரையென - சொல்லென்று, வன்னியைவிடுத் தார்கள் - அக்கினிதேவனையேவினார்கள், நயக்கவுற்று - நன்மையாகும்படி சென்று, நான் - நான், இதுதன்னியல்பறிந்து - இதன்சுபாவத்தைத்தெரிந்து, நவிலுவனென- சொல்லுவேனென்று, சென்றான்- (இயக்கருபனாகச் சிவபிரா னெழுந்தளி நிற்குமிடத்திற்குப்) போனான். எ-து. (௩௮)

வேறு.

அனலனைக்குறித்தியக்கனாமிறைவனாரென்று
வினவவங்கிரானென்றவற்குறித்தவன்விளம்ப
வுனதுவீரியமேதெனவிறையவனுரைப்ப
வெனதுபூமியிலுளதெலாஞ்சுடுமியல்பென்றான்.

இ - ள். அனலனைக்குறித்து - (தன்னிடத்தில்வந்த) அக்கினியைப்பார்த்து, இயக்கனாமிறைவன் - பக்ஷ ரூபனாகிய சிவபெருமான், யாரென்றுவினவநீ யாரென்றுகேட்க, அங்கிரானென்று - அக்கினிதேவனென்று, அவற்குறித்து - அவ்விறைவனைக்கருதி, அவன்விளம்ப - அந்தஅக்கினிதேவன்கூற, இறைவன் - சிவபெருமான், (அவனைநோக்கி), உனதுவீரியமேதென - உன்னுடைய சவுரியமென்னென்று, உரைப்ப - கேட்டருளலும், எனது - என்னுடைய, இயல்பு - சுபாவம், பூமியிலுளதெலாம் - சுகத்திலுள்ள சுகலத்தையும், சுடும் - தகித்துவிடும், என்றான் - என்றக்கினிதேவன் கூறினான். எ-று.

அத்தனங்கொருதிரணத்தையெடுத்தனலவனை
யித்தைநீதகியெனக்குறுமுறுவல்கொண்டிசைப்ப
வெத்தன்வேகமுங்கொண்டதுசுடவெரியவனுஞ்
சத்தனன்றிராணிப்பயந்தமரரைச்சார்ந்தான்.

இ - ள். அத்தன் - (அப்போது) சிவபெருமானும், அங்கு - அவ்விடத்தில், ஒருதிரணத்தையெடுத்து - ஒருதரும்பையெடுத்து வைத்து, அனலவனை - அக்கினியைப் பார்த்து, இத்தை - இத்திரணத்தை, நீதகியென - நீதகிப்பார்ப்பென்று, குறுமுறுவல்கொண்டு - புன்சிரிப்படைந்து, இசைப்ப - திருவாய்மலர்ந்தருள, எத்தன்வேகமுங்கொண்டு - தனக்கெவ்வளவுவேகமுண்டோ அவ்வளவையுங்கொண்டு, அதுசுட - அந்தத்திரணத்தைக்கொளுத்துவதற்கு, எரியவனும் - அக்கினியும், சத்தனன்றி - வல்லமையில்லாதவனாகி, நாணி - வெட்கமுற்று, பயந்து - பீதியடைந்து, அமரரைச்சார்ந்தான் - தேவர்களிடத்திலடைந்தான். எ-று.

(௪0)

வேறு.

அவனதியல்பையென்னுலிங்கறிதற்கரிதென்றனல்சொல்லப்
பவனன்றியென்றிமையவார்களபகரவவனுமப்பரிசே
சிவனாலைபெயப்பட்டுத்தேவர்தம்பாற்செல்லுதலு
மவனைநானேயறிகுவனென்றகந்தையுற்றானமரேசன்.

இ - ள். அவனதுஇயல்பை - அவனுடையதன்மையை, என்னால் - என்னாலே, இங்கு - இவ்விடத்தில், அறிதற்கரிதென்று - தெரிதற்கருமையாயிருக்கின்றதென்று, அனல்சொல்ல - அக்கினியானவன்கூற, பவனன் - பவனனே, அறியென்று - நீ போய்த் தெரிந்துவாவென்று, இமையவார்களபகர - தே

வர்கள் சொல்ல, அவனும் - அந்தவாயுவும், அப்பரிசே - அக்கினியைப்போலவே அந்தத்திரணத்தை யசைக்கமுடியாமல், சிவனுலபசெயப்பட்டு - சிவபெருமானுலபஜயமடைந்து, தேவர்தம்பால் - தேவர்களிடத்தில், செல்லுதலும் - எய்துதலும், அமரேசன் - இந்திரனுனவன், அவனை - அந்தஇயக்கனை, நானேயறிசுவனென்று-யானே போய்அறிகின்றேனென்று, அகந்தையற்றான் - செருக்கடைந்தான், எ - று.

(சக)

வேறு.

புரந்தரனறியச்சென்றிடம்பொழுதிற்போக்கறவவ்விடந்தனிலே கரந்திடமிகவுங்கலங்கியுள்வெதும்பிக்கருதுபுகருணையேவடிவாய் வரந்தரும்விச்சாவல்லியாளுமையைவைதிகநெறியினால்வழுத்தா அரந்தைதீர்வுறவேபுகழ்ந்தனன்புகழ்ந்தவளவிலங்களவிலாவருளால்

இ - ள். புரந்தரன் - தேவேந்திரனுனவன், அறியச்சென்றிடம்பொழுதில்-அறியும்படிசெல்லுங்காலத்தில், போக்கற - (சிவபெருமான் வேறெங்கும்) போகாமல், அவ்விடந்தனிலே - நின்ற அவ்விடத்திலேயே, கரந்திட - திரோதானஞ்செய்ய, மிகவுங்கலங்கி - (இந்திரன்அப்போது) மிகவுங்கலக்கமுற்று, உள்வெதும்பி - மனம்வாடி, கருதுபு - மதித்து, கருணையேவடிவாய் - ஜீவகாருண்ணியமேசொருபமாகி, வரந்தரும்-வரங்களைக் கொடுத்தருளும், விச்சாவல்லியாளுமையை- வித்தியாவல்லியாகியபார்வதிதேவியை, வைதிகநெறியினால் - வேதமார்க்கமாக, வழுத்தா - துதித்து, அரந்தைதீர்வுறவே- துன்பம் அகலும்பொருட்டே, புகழ்ந்தனன் - கொண்டாடினான், புகழ்ந்தவளவில் - அப்படிக்கொண்டாடியவுடனே, அங்கு - அவ்விடத்தில், அளவிலாவருளால் - முடிவில்லாததிருவருளினால், எ - று.

(சஉ)

அவதாரிகை.

நிரகங்காரிகளான இந்திராதிகளுக்குப் பிரமசொருபத்தை உபதேசிக்கும்பொருட்டுப் பராசத்தி ஆவிற்பவித்தது முதலியவற்றைச் சூருதி கூறியபிரகாரங் கூறுகின்றார்.

அங்கவேதத்தின்மயமதாய்ச்சிவனுக்கபிணையாயானந்தமாகிச் சங்கரன்றனக்குந்தானளித்தின்பங்கருணையாலுயிர்க்கெலாந்தாயாய்த் துங்கமால்வரையிடுச்சையாற்றேறென்றுந்தோகையிசனதுவல்லபமு மங்கவனறிதற்கருமைபுந்தோன்றத்தோன்றினுளவ்விடந்தனிலே.

இ - ள். அங்கவேதத்தின்மயமதாய் - ஆறங்கங்களையுடையவேதசொருயியாயும், சிவனுக்கபிணையாய் - சிவபெருமானுக்கு வேறில்லாதவளாயும், ஆனந்தமாகி - ஆனந்தசொருபியாயும், சங்கரன்றனக்கும் - (எல்லாருக்குஞ்சுகந்தைச் செய்கின்ற) சிவபிரானுக்கும், தான் - தான், இன்பம் - சுகத்தை, அறித்து - கொடுத்து, கருணையால் - (தனது) திருவருளினால், உயிர்க்கெலாம்

சேவர்களுக்கெல்லாம், தாயாய்- மாதாவாகியும் (விளங்கி), துங்கமால்வரையிலு- உன்னதமாகியஇமயமலையில், இச்சையால் தோன்றும்-தனதுஇச்சையினால் தோன்றியருளிய, தோகை-மயில் போன்றசாயலை யுடையபார்வதி தேவியானவள், ஈசனதுவல்லபமும் - (தனதுநாயகனாகிய) சிவபிரானுடைய வல்லமையும், அங்கு - அவ்விடத்தில், அவன் - அந்தஈசனது, அறிதற்கருமையும் - அறிதற்கரியதன்மையும், தோன்ற - விளங்கும்பொருட்டு, அவ்விடந்தனில்- அந்தவிடத்தில், தோன்றினான் - ஆவிற்பவித்தான். எ - று. (சாட)

உமையையர்ச்சித்தங்கும்பர்கோனியக்கருபமாயிவ்விடத்துண்டா (பயெமதுகட்புலத்துற்றிவ்விடந்தனிலேமறைந்ததிதென்னையென்றியம் மமதிருக்கொழுநனருளினற்றேன்றிமறைந்தனன்மாலுக்குமயற்கு மிமையவரெவர்க்குமுனக்குமாதேவனியல்பறியப்படாதென்றும்.

இ - ள். உமையை - (இப்படியெழுந்தருளிய) உமாதேவியை, உம்பர்கோன் - இந்திரன், அங்கு - அவ்விடத்தில், அர்ச்சித்து - அருச்சனைசெய்து, இயக்கருபமாய் - எக்சுருபமாக, இவ்விடத்துண்டாய் - இந்தவிடத்திலாவிற்பவித்து, எமது - எங்களுடைய, கட்புலத்துற்று - கண்ணுக்கெதிராகத்தோன்றி, இவ்விடந்தனிலே - இந்தவிடத்திற்குளே, மறைந்தது-திரோதானஞ்செய்தது, ஈதென்னையென்றியம் - இதுவென்னவென்று வணங்கிக் கேட்க, (அதை உமையவள் கேட்டு), மமதிருக்கொழுநன் - எனதுபதியாகிய பிரமமே, அருளினற்றேன்றி - கிருபையினாலாவிற்பவித்து, மறைந்தனன் - திரோதானஞ்செய்தார், மாலுக்குமயற்கும் - விஷ்ணுவுக்கும் பிரமாவுக்கும், இமையவரெவர்க்கும் - சகலதேவர்களுக்கும், உனக்கும் - இந்திரனாகிய உனக்கும், மாதேவனியல்பு - (என்னுடையபதியாகிய) மகாதேவரது சபாவத்தை, என்றும் - எக்காலத்திலும், அறியப்படாது - உணரக்கூடாது. எ - று. (சச)

வேறு.

தன்னையறிதற்கருமைதன்னையறிவித்தற்
குன்னிரிகழ்வுற்றதுமொளித்ததுவுழும்பன்
என்னதறவானவருநீயும்விசயத்தே
மன்னவவனையசுரர்மாயவருள்செய்தான்.

இ - ள். தன்னை - சச்சிதானந்தசொருபியாகிய தன்னை, அறிதற்கருமைதன்னை - ஒருவராலுந் தெரிவதற்கருமையாகிய தன்மையை, அறிவித்தற்குன்னி - தெரிவிக்கவேண்டுமென்றுகருதி, கிகழ்வுற்றதும் - ஆவிற்பவித்ததும், ஒளித்ததுவும் - திரோதானஞ்செய்ததும், உம்பன் - அந்தமகாதேவரோதான், என்னதற - உங்களுடையநானெனதென்னுஞ் செருக்கலவும், வானருவம் - தேவர்களும், நீயும் - நீயும், விசயத்தேமன்ன - விசயத்திற்குளே நிலைபெறவும், அசுரர்மாய் - அசுரர்களழியவும், அவனை - அந்தமகாதேவரே, அருள்செய்தான் - கிருபைசெய்தார். எ - று. (சரு)

வேறு.

அத்தனேசரணமாகவடையுமென்றருளிச்செய்து
பத்தர்கள்பாசந்தீர்க்கும்பரமகாருணிகையாகிச்
சித்துருவாகிச்சான்றாய்த்திகழ்ந்திடுந்தேவியுந்தன்
சுத்தமாஞ்சொருபந்தன்னிற் கரந்தனடோன்றாவண்ணம்.

இ - ள். அத்தனேசரணமாக - ஆதலாற் பரமசிவத்தையேயடைக்க
லமாக, அடையுமென்றருளிச்செய்து - அடையுங்களென்று திருவாய்மலர்ந்த
ருளிச்செய்து, பத்தர்கள் - அடியார்களுடைய, பாசந்தீர்க்கும் - அஞ்ஞானத்
தைநீக்குகின்ற, பரமகாருணிகையாகி - பரமகிருபையுள்ளவளாயும், சித்து
ருவாகி - சித்துருபியாயும், சான்றாய் - சர்வசாക്ഷியாயும், திகழ்ந்திடும் -
பிரகாசிக்கின்ற, தேவியும் - பார்வதிதேவியும், தன் - தன்னுடைய, சுத்த
மாம் - நிர்மலமாகிய, சொருபந்தன்னில் - பிரமசொருபத்தில், தோன்றாவ
ண்ணம் - தோற்றுதலில்லாதபடி, கரந்தன் - திரோதானஞ்செய்தான்.
எ - று.

(சுசு)

அவதாரிகை.

பரமசிவத்தின் திருவருளின்பெருமையைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அன்றுமாலொழிந்தங்கிமையவரீசனறிவதற்கருமையும்ருளுந்
துன்றுபுத்தியுநன்முத்தியுமளிக்குஞ்சுத்திரத்தன்னையுந்துணிந்து
நன்றியேயுற்றாருள்பெறிலெளியநாதனிங்கறிவுறுமருடா
னின்றியேயொழியிலொருவராலுந்தன்னியல்பறியப்படாதென்றும்.

இ - ள். அன்று - அக்காலத்தில், அங்கு - அவ்விடத்தில், இமையவர் -
தேவர்கள், மாலொழிந்து - (சமூகாரகாரணமாகிய) மயக்கமகன்று, ஈசன் -
பரமசிவனுடைய, அறிவதற்கருமையும் - அறிதற்கரிதாகியதன்மையையும், அரு
ளுந் - காருண்ணியத்தையும், துன்றுபுத்தியும் - நெருங்கியபுகுத்தியையும், நன்
முத்தியும் - நன்மையாகியமோகூத்தையும், அளிக்கும் - கொடுத்தருளும், சுத
ந்திரத்தன்னையும் - சுதந்திரத்தன்மையையும், துணிந்து - (நன்றாகத்) தெளிந்
து, நன்றியேயுற்றார் - நன்மையேயடைந்தார்கள், அருள்பெறில் - திருவருள
டைந்தால், எளியநாதன் - அவர்களுக்கெளிய சிவபெருமான், இங்கறிவுறும் -
இவ்விடத்திற்குநேயறியப்படுவான், அருடானின்றியேயொழியில் - அவன
திருவருளில்லாது நீங்குமாயின், ஒருவராலும் - யாவராலும், தன்
- சிவபிரானுடைய, இயல்பு - சுபாவத்தை, என்றும் - எக்காலத்தி
யிர்திடப்படாது - அறியக்கூடாது. எ - று.

(சுசு)

இதுவுமது.

5ளாலன்றிமாலியர்னுஞ்சகலதேவதைகளும்ந்த (ஞ
னரோமருள்பெனும்பொருட்டேயோதியயாவையுமுளதா

செம்பொருடன்னையருளினுலொழியத்தெரிவினற்றெளிகுவராக
நம்புமானிடவர்கையினுற்றமறிவரோநாசியாலொழிய.

இ - ள். சம்புவினருளாலன்றி - சிவபெருமானது பிரசாதத்தாலன்றி,
மால் - விஷ்ணுவும், யானும்-நானும், சகலதேவதைகளும் - சகலதேவர்களும்,
அந்தவும்பனையுணரோம்- அந்தச்சிவபெருமானைச் (சுதந்தரமா) யறியுந்தகுதி
யுடையவராகமாட்டோம், ஒதியயாவையும் - சொல்லிய வனைத்தும், அருள்
பெறும்பொருட்டே - சிவப்பிரசாதங்கிடைக்கும்பொருட்டே, உளதாம் - (எக்
காலத்தும்) உள்ளதாகிய, செம்பொருடன்னைய - செவ்வியபொருள்தன்னை,
அருளினுலொழிய - சிவப்பிரசாதத்தாலன்றி, தெரிவினால் - அறிவினால், தெ
ளிகுவராக - அறிபவர்களாக, நம்புமானிடவர் - நம்புகின்றமனிதர்கள், நா
சியாலொழிய - மூக்கினுலன்றி, கையினால் - கரத்தினாலும், நாற்றம் - வாச
னையை, அறிவரோ - அறிவார்களோ. எ - று.

(சஅ)

அவதாரிகை.

சிவப்பிரசாதத்தின் சொருபத்தைக்கூறுகின்றார்.

ஒழிவிலாவிற்றைவனருருருணரிலொத்திடும்வினையினிற்சூரவன்,
விழியினால்வினையப்படுவதாபுளதோர்மிக்கதோரதிசயமதனை, மொ
ழியுமாறென்னுன்முகுந்தனாலான முடிந்திடாகண்முகப்படாதே,
யழிவிலாச்சிவற்குஞ்சிவைக்குமாற் கெனக்குமறிவுறுஞ்சிலவறிகுறி
யால்.

இ - ள். இறைவன் - சிவபெருமானுடைய, ஒழிவிலா - நீங்காத, அரு
ருருவு - பிரசாதத்தின்சொருபத்தை, உணரில் - கருதுங்கால், ஒத்திடும்வினை
யினில் - கருமசாமியமானகாலத்தில், சூரவன்விழியினால் - தேசிகரதுகருணை
கடாகூத்தினால், வினையப்படுவதாபுளது - உண்டாகத்தக்கதாயிருக்கின்றது,
ஓர் - ஒப்பற்ற, (இந்தப்பிரசாதத்தின்), மிக்கதோரதிசயமதனை - மிகுதியான
ஓரதிசயத்தன்மையை, மொழியுமாறு - சொல்லுதற்கு, என்னால் - என்னாலும்,
முகுந்தனால் - விஷ்ணுவின்னாலும், முடிந்திடா - கூடாது, (ஏனென்னில் அந்த
ப்பிரசாதம்), கண்முகப்படாது - திரிசியமாகாது, அழிவிலாச்சிவற்கும்- (ஒரு
நாளும்) அழிவில்லாதபரமசிவனுக்கும், சிவைக்கும்- பராசத்திக்கும், மாற்கு-
மாயோனுக்கும், எனக்கும் - எனக்கும், சிலவறிகுறியால் - சிலஅடையாளங்
களால், அறிவுறும் - தெரியப்படும். எ-று.

(சக)

ப - ம். சுகறுக்கத்திற்கேதுவாய தருமாதருமங்கென்னுங் கன்மங்
கள் போகத்தால் அழிவுற்றுஒத்தவளவிலென்பார், “ஒத்திடும்வினையினில்” எ
ன்றார்.

அவதாரிகை.

பிரசாதத்தையறியவேண்டி அதனது சின்னங்களைக்கூறுகின்றார்.

மொழியுமக்குறிதான்மிக்கபேருவகைமொழிதழுத்தழுகையங்கத் தும், விழியிலும்விகாரம்பிறக்கைதம்பிக்கைமெய்விதிர்த்திருக்கைமெ ய்விழுகை, சுழல்கைமற்றெழுகைவானிலேயிருத்தல்சுடரொளியாகி யேதோன்ற, லொழியுமிவ்வுடலங்கண்டிடாதிருத்தலும்பர்தேகாந்த ரத்துறைதல்.

இ - ள். மொழியும் - சொல்லப்பட்ட, அக்குறிதான் - அந்தவடையா னங்கள், (யாதெனில்), மிக்கபேருவகை - மிகுந்தபேரானந்தசந்தோஷமடை தலும், மொழிதழுத்தழுகை - மொழிதழுத்தழுத்தலும், அங்கத்தும் - சரீர த்திலும், விழியிலும் - நேத்திரங்களிலும், விகாரம்பிறக்கை- விகாரமுண்டா தலும், தம்பிக்கை - தம்பமாயுறுதலும், மெய்விதிர்த்திருக்கை - புளகமா யுடல்நடுக்குற்றிருத்தலும், மெய்விழுகை - சரீரங்கீழேவிழுதலும், சுழல் கை - சுற்றுதலும், மற்றெழுகை - இன்னமும்ஊர்த்துவகெதியாதலும், வானி லேயிருத்தல் - ஆகாயத்திலிருத்தலும், சுடரொளியாகியே- (தேகம்) விளங்கு கின்றசோதியாகியே, தோன்றல் - காணப்படுதலும், ஒழியுமிவ்வுடலம்-அழி யுஞ்சபாவமுடைய இந்தச்சரீரமானது, கண்டிடாதிருத்தல் - ஒருவருக்குந் தெரியாமல்மறைந்திருத்தலும், உம்பர் - உயர்வாக, தேகாந்தரத்துறைதல் - பரகாயப்பிரவேசஞ்செய்தலும். எ - று. (௫0)

இதுவுமது.

ஒதிடாதுணர்தல்கலை மலைமுதலாவுள்ளபேதனந்தெறலுணர்த்த லாதியாங்குறிகளிறைவரைருளுக்கறி குறியாவனவருடன் னீதிதானெவர்க்குமொருபடித்தாகி நிகழ்வுருதந்தநின்மலன்றன் பாதமேவுறுவார்பக்குவந்தோறும் படுதரமாகியேநிகழும்.

இ - ள். ஒதிடாது - அப்பியாசிக்காமல், கலை - சாஸ்திரங்களை, உணர் தல் - தானேதெரிந்து கொள்ளுதல், மலைமுதலாவுள்ள - பருவதமுதலாகவு ள்ளவைகளை, பேதனம் - (சாதனமின்றிப்) பேதித்திடல், தெறல் - நிக்கிர கித்தல், உணர்த்தல் - அனுக்கிரகித்தல், ஆதியாங்குறிகள் - என்னும்இவைமுத லானகுறிகள், இறைவனார் அருளுக்கு - சிவபெருமான்திருவருளுக்கு, அறிகு றியாவன - அடையாளங்களாகின்றன, அருள்தன்னீதிதான் - (அந்தச்) சிவப் பிரசாதத்தின் முறைமையானது, எவர்க்கும்-எல்லாருக்கும், ஒருபடித்தாகி - ஒரேதன்மையாகி, நிகழ்வுருது - விளங்கமாட்டாது, அந்தநின்மலன்றன் - அந்தநின்மலனாகிய சிவபிரானுடைய, பாதமேவுறுவார் - திருவடிகளையடை யத்தக்கவர்களுடைய, பக்குவந்தோறும் - பக்குவங்கள்தோறும், படுதரமா கியே - (அதற்குத்தகுந்தபடி) அதிகமதிகமாகவே, நிகழும் - அந்தப்பிரசா தம் விளங்கும். எ - று. (௫௧)

அவதாரிகை.

பரசிவன்பராசத்தி இவர்களாற்செய்யப்பட்டபிரசாதம் நாராயணர் நான்முதலியுள்வர்களாலுஞ் செய்யக்கூடாதெனவும், அதிசீக்கிரத்தில் முத்தி

யடையவேண்டுமேல் முழுக்கூடங்கள் மற்றத்தேவர்களதுபத்தியை நீக்கிச் சிவனையேமோசகனென்று சரண்புகுதல்வேண்டுமெனவுங் கூறுகின்றார்.

செப்பியவிந்தவருள்சிவனாலுஞ் சிவையினாலுஞ்செயப்படுவ தப்பெருந்தன்மையரியினுலென்னு லொருவராலளிக்கலாகாதே யிப்பவந்தனிலேமுத்தி யிச்சிப்பானியம்புமெத்தேவையும்விட்டுச் சிற்பரனாகுஞ்சிவனொருவனையே சரணெனச்சென்றுசேர்வுறுவான்.

இ - ள், செப்பிய - (இப்போது) சொல்லிய, இந்தவருள் - இந்தப்பிர சாதம், சிவனாலும் - சிவபிரானாலும், சிவையினாலும் - பார்வத்தேவியாலும், செயப்படுவது - கொடுக்கப்படுவது, அரியினால் - நாரணனாலும், என்னால் - என்னாலும், ஒருவரால் - வேறொருவராலும், அப்பெருந்தன்மை - அந்தம கத்துவமுடைய (பிரசாதத்தை), அளிக்கலாகாது - கொடுக்கக்கூடாது, இப் பவந்தனிலே - இந்தப்பிறப்பிற்குநே, முத்தியிச்சிப்பான் - மோகூத்தைய டைதற்காசையுற்றவன், இயம்பும் - சொல்லப்பட்ட, எத்தேவையும்விட்டு - எந்தத்தேவர்களையும்நீக்கி, சிற்பரனாகும் - சிற்சொருபனாகிய, சிவனொருவ னையே-சிவபிரானொருவனையே, சரணென-அடைக்கலமென்று, சென்று சேர் வுறுவான் - போயடைவான். எ - று.

(ருஉ)

அவதாரிகை.

சிவபத்தியினுலே முத்திச்சித்திப்பதன்றி, விஷ்ணுமுதல்யோரிடத்துச்செ ய்யப்படும் பத்தியால் சித்தியாது. சிவனடியார்களிடத்தில் திருவருள்விளங் குவதுபோல மற்றைத் தேவர்களுடைய அடியார்களிடத்தில் விளங்காதெ ன்று கூறுகின்றார்.

பரகதிசிவன்பால்வைத்திடப்பட்ட பத்தியாலுமதுவன்றி யுரகமேற்றயில்வோன் பாலுமென்பாலுமுற்றபத்தியினிலுண்டாகா திரமுதுசிவபத்தன்றனாகத்துத்திருவருளொளிமிகத்திகழும் பரிசரிபத்தர்க்கெனது பத்தர்க்கும்பரமுறநிகழ்வுறப்படாதால்.

இ - ள், சிவன்பால் - சிவனிடத்தில், வைத்திடப்பட்ட-வைக்கப்பட்ட, பத்தியால் - உத்தமபத்தியால், பரகதி - முத்தியானது, உறும் - பொருந்தும், அதுவன்றி - அந்தச்சிவபத்தியல்லாமல், உரகமேல் - அரவணமேல், தயில் யோன்பாலும் - யோகநித்திரைசெய்கின்றமரையோனிடத்திலும், என்பாலும்- என்னிடத்திலும், உற்றபத்தியினில் - பொருந்தியபத்தியினால், உண்டா கா - ஒருவருக்கும் பரகதியுண்டாகமாட்டாது, திரமுது - நிலையற்ற, சிவப த்தன்றன் - சம்புபத்தனாகியமகானுடைய, ஆகத்து - தேகத்தில், திருவரு ள்ஒளி - பரமசிவப்பிரசாதவிளகம், மிகத்திகழும்பரிசு - மிகுதியாய்விளங் குந்தன்மைபோல, அரிபத்தர்க்கு - நாராயணனடியார்களுக்கும், எனதுபத்தர் க்கும் - என்னுடைய வடியார்களுக்கும், பரமுற-பரத்தையடையும்படி, நிகழ் வுறப்படாது- (அந்தப்பிரசாதம்) விளக்கமுறமாட்டாது. எ - று.

(ருங்)

அவதாரிகை.

நாராயணர் முதலாகியதேவரூபத்தியைக் கௌவுணமாகக்கொண்டுநீ
க்சிச் சிவபெருமானையே திரிகரணங்களாலும் பத்திசெய்திடிச் அவரே பிர
சாதஞ்செய்கின்றார். செய்யில் எவராலும்அறியவொண்ணாதபரசிவனைப் பிர
த்தியகான்மசொருபமாகவுஞ் சாம்பமூர்த்தியான சகுணரூபமாகவும் பிரத்
தியக்ஷமாகக்காணலாமெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆதலாலரியையென்னையாதரவுசெய்திடாதரன்மகேசனைக்
காதலாலடைகமுத்தி சித்திகடு கக்கிடைக்குமருளெய்துமப்
போதிலேயரியனாகிலுந்தனதுபூரணப்புரணமானசிற்
சோதியேமுழுதுமாகிரின்றபடிதோன்றுமாறுவெளிதோன்றுமால்.

இ - ள். ஆதலால் - இவ்வாறுகையால், (முமுட்சுவானவன்), அரியை-
விஷ்ணுவையும், என்னை - என்னையும், ஆதரவுசெய்திடாது - விரும்பாமல்,
அரன் - அரனென்னும், மகேசனை - சிவபெருமானை, காதலால் - அன்பினால்,
அடைக - சரணடையக்கடவன், முத்திசித்தி - மோக்ஷசித்தியானது, கடுக்க-
சீக்கிரத்தில், கிடைக்குமருளெய்தும்-கிடைக்கத்தக்க பிரசாதஞ்சம்பவிக்கும்,
அப்போதிலே - அக்கணத்திற்றானே, அரியனாகிலும் - (பரமசிவன்) காண்டற்
கரியனாகிலும், தனது - தன்னுடைய, பூரணப்புரணமான - பூரணப்பிரகாச
மான, சிற்சோதியே - சிற்பிரகாசமே, முழுதுமாகிரின்றபடி - எல்லாமாயிரு
க்கின்றதன்மை, தோன்றுமாறு - விளங்கும்படி, வெளிதோன்றும் - (சாம்ப
மூர்த்தியாகப்) பிரத்தியக்ஷமாவான். எ - று. (ருச)

அவதாரிகை.

பரமத்துவிதவிஞ்ஞானமே முடிந்தநிலமென்றும் இதற்குவேறாயறிந்த
வன்பசுவென்றுங் கூறுகின்றார்.

வேறு.

சாக்கியாமெல்லாப்பொருட்கு மீசனையெப்பொருள்களுஞ்சாக்
கிமாத்திரமா, நோக்கினுனியாவனோக்கதனாலேநோக்கலாமிதுமறை
யந்த, நீக்கிலாப்பரமத்துவிதநிட்டையாமிந்நிலமொன்றேமுடிவிதி
ற்பேத, மாக்கினுனறிவாலறிவிலாதமையாலவனலாதார்பசுவாவார்.

இ - ள். எல்லாப்பொருட்கும் - சகலவத்துக்களுக்கும், சாக்கியாம் -
சாக்ஷியாகிய, ஈசனை - பரமசிவனையும், எப்பொருள்களும் - (சாக்ஷியமான)
எந்தப்பொருள்களையும், சாக்கிமாத்திரமா - சாக்ஷிமாத்திரமாகவே, நோக்கி
னையாவன் - அறிந்தவனெவனோ (அவனுடைய), நோக்கதனால்-ஞானத்தினு
லே, இது-இந்தப்பிரமமானது, நோக்கலாம் - அறியலாகும், மறையந்தம் நீக்
கிலா - வேதாந்தத்தைநீங்காத, பரமத்துவிதநிட்டையாம் - பரமத்துவித

நிஷ்டையாகும், இந்திலம் ஒன்றேமுடிவு- இந்தப் பூமியொன்றே முடிவாயுள் ளது, அறிவால் - ஞானத்தினாலேனும், அறிவிலா தமையால்-அஞ்ஞானத்தின லேனும், இதில் பேதமாக்கினான் - இந்தப்பரமாத்ருவிதத்தில் பேதஞ்செய்த வனெவனோ, அவனலாது - அவனைத்தவிர, ஆர்பசுவாவார் - (உலகத்தில்) எவ ர்கள்தான்பசுவாவார்கள். எ - று. (௫௫)

அவதாரிகை.

பரமாத்ருவிதஞானியே பரதேவதை யென்பதையும் அதில் துவேஷமு ண்டாவதற்குக் காரணத்தையும் கூறுகின்றார்.

வேறு.

பரமாத்ருவிதஞானியே பரதேவதைதானவனேயித் திரமாமுத்தியானிங்குச் செப்பும்பொருள் செய்வினையாலு முரமார்த்ததீசிகௌதமனாலுண்டாஞ்சாபவுணாயாலுங் கரமாமனிதர்நெஞ்சுதனிற்காதல்செய்யாரொருகாலும்.

இ - ள். பரமாத்ருவிதஞானியே - (இந்தப்) பரமாத்ருவிதவிஞ்ஞான முடையவனே, பரதேவதை - பரவஸ்துவாவான், அவனே - அந்தஞானியே, இத்திரமாமுத்தி - இந்தநிலைபெற்றதாகியமுத்தியுமாவான், யான்- நான்; இ ங்கு செப்பும்பொருள் - இவ்விடத்திற் கூறிய (பரமாத்ருவித) தாற்பரியத் தை, செய்வினையாலும் - (முன்) செய்தபாவத்தினாலும், உரமார்த்ததீசி - (தவத்தில்) வலிமைபொருந்தியததீசிமுனிவராலும், கௌதமனால்- கௌதம முனிவராலும், உண்டாம் - (ஒவ்வொருகாரணத்தால்) சம்பவித்த; சாபவுரை யாலும் - சாபவார்த்தையாலும், கரமாமனிதர் - கழுதைபோன்றமானிடர்க ள், நெஞ்சுதனில் - (தங்கள்) மனத்தின்கண், ஒருகாலும் காதல்செய்யார்- எக்காலத்திலு மன்புசெய்யமாட்டார்கள். எ - று: (௫௬)

இதுவுமது.

வேறு.

ஆரணத்தன்னியமில்லாச்சிவன்நன்பாலு மத்துவிதவேதனத்து மடைதற்குள்ள, காரணமாஞ்சிவலிங்கார்ச்சனத்துஞ்சாலக் காய்வ துவுமேயன்றியிருத்திரர்க்க, தாரணத்துந்திரிபுண்டரதாரணத்துஞ் சருவாங்கோத்தூளனத்துந்தாமேகாய்வர், சீரிணக்குஞ்சிவனென்னு முரையுந்தங்கள் செவியாலுங்கௌர்செய்வினையாற்றியோர்.

இ - ள். தீயோர் - கொடியவர்கள்; செய்வினையால் - (சென்மார்த்த ர்த்திற்செய்தகொடிய) வினையால்; ஆரணத்தன்னியமில்லா - வேதத்திற்குவே மில்லாத, சிவன்நன்பாலும் - சிவபெருமானிடத்திலும்; அத்துவிதவேதனத் தும் - தவிதமில்லாத ஞானத்திலும், அடைதற்குள்ள - (சிவபெருமானை) படைதற்குத்தகுதியாயுள்ள, காரணமாம் - காரணமாகிய, சிவலிங்கார்ச்சு

னத்தம் - சிவலிங்கபூசையிலும், சால் - மிகவும், காய்வதுவுமேயன்றி - துவேஷிப்பதும்ல்லாமல், உருத்திராக்கதாரணத்தம் - உருத்திராக்ஷந்தரித்தலினும், திரிபுண்டரதாரணத்தம் - (விபூதியை) திரிபுண்டரமாகத்தரித்துக்கொள்வதிலும், சருவாங்கோத்தூளணத்தம் - (விபூதியை) உடலெங்கும் பூசிக்கொள்ளுவதிலும், தாமேகாய்வர் - தாங்களே துவேஷிப்பார்கள், சீர்இனக்கும் - (ஒருதரஞ்சொன்னவர்களுக்கு முத்தியென்னும்) பெருஞ்செல்வம் பொருந்தச்செய்கின்ற, சிவனென்னும் உரையும் - சிவனென்கின்றவார்த்தையையும், தங்கள்செவியாலும் - தங்கள்சாதினாலும், கேளார் - கேட்கமாட்டார்கள். எ-று.

அவதாரிகை.

அனேகஜன்மசுகிர்தங்களால் சுருதிஸ்மிருதிகளின்படி நடப்பவர்களுக்கே பரமாத்ருவிதஞானமுண்டாகுமெனவும், அவ்விதஞானி மும்மூர்த்திகளாலும் பூசிக்கத்தக்கவனெனவும் கூறுகின்றார்.

வேறு.

தொல்லைநல்வினையாற்சுருதி நன்மிருதிசொன்னவாதுணிந்தவத்தூயோ, ரொல்லையிற்பரமாத்ருவிதவேதனத்தை புள்ளவாறுணர்வேபுணர்வர், நல்லவிப்பரமாத்ருவிதஞானியைநாராயணனுனுருத்திரனு, மெல்லையிலெல்லாத் தேவரும் பூசித்தேத்தவும்படுமிவனென்றும்.

இ-ள். தொல்லைநல்வினையால் - முன்னியற்றியபுண்ணியகருமங்களால், சுருதி - வேதங்களும், நன்மிருதி - நல்லஸ்மிருதிகளும், சொன்னவா - சொல்லியபிரகாரமே, துணிந்த - தெளிந்தவர்களாகிய, அத்தூயோர் - அந்தப்பரிசுத்தர்கள், ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில், பரமாத்ருவிதவேதனத்தை - பரமாத்ருவிதஞானத்தை, உள்ளவாறு - உள்ளபடி, உணர்வேபுணர்வர் - அறியவே அறிவார்கள், நல்ல - நன்மைபொருந்திய, இப்பரமாத்ருவிதஞானியை - இந்தப்பரமாத்ருவிதஞானமுடையவனை, நாராயணன் - மாயவனும், நான் - நானும், உருத்திரனும் - உருத்திரனும், எல்லையில் - அளவில்லாத, எல்லாத் தேவரும் - சகலதேவர்களும், இவண் - இவ்விடத்தில், என்றும் - எக்காலத்தம், பூசித்து - அருச்சித்து, ஏத்தவும்படும் - தூதிக்கவும்படும். எ-று. (ருஅ)

அவதாரிகை.

பரமாத்ருவித விஞ்ஞானியினது பெருமையைக்கூறுகின்றார்.

நானியிருந்துளவிடத்தேயிருப்பதுமுத்திதானந்தத்
னேவல்செய்பவன்காலென்சென்னியிலிருப்பதுமன்னி
ரப்பரமஞானியாமுனிக்குமகேசனுமொப்பலன்மதிக்கி
ரவரியுமொப்பலனுமொப்பலனேவரொப்பாரோ.

- ஈ. ஈசனும் ஞானி-ஈசுவர சொரூபனாகிய ஞானியானவன், இரு இடத்தே-வசிக்கின்ற இடத்திலேயே, முத்தி-மோக்ஷமானது இருப்பது

இருக்கின்றது. அந்தத்தேசிகள் - அந்தக்குருவினது, ஏவல்செய்பவன் கால் - பணிவிடைசெய்பவன் பாதங்கள், என் சென்னியில் - எனது தலையி ன்மேல், மன்னி இருப்பது-நிலையாயிருக்கின்றன, மாசிலா - குற்றமில்லாத, பரமஞானியா முனிக்கு-அத்துவிதவிஞ்ஞானியான முனிவனுக்கு, மகேசனும்- உருத்திரனும், ஒப்பலன் - சமானமாகமாட்டான், மதிக்கில் - ஆராயுங்கால், ஆசிலா - குற்றமில்லாத, அரியும் - திருமாலும், ஒப்பலன் - சமானமாகமாட் டான், நானும் - (பிரமனாகிய) யானும், ஒப்பலன் - சமானமாகமாட்டேன் (என்றால்), ஏவர் - யாவர்தாம், ஒப்பார் - சமானமாவார்கள். எ-று. (ருக)

அவதாரிகை.

பரமாத்துவிதஞானிக்கு உடல்பொருள் ஆவியை தத்தஞ்செய்யில் ஞான முண்டாகுமென்று கூறுகின்றார்.

ஒப்பறுபரமாத்துவிதஞானத்தை யுணர்ந்துள பரமயோகிக்குக் கைப்பொருளாகாயமுங்கொடுப்பான் காதலாலவைகொடுத்திட யிப்பவமறுக்குஞானம்வந்துகித்தற்கேதுவாமதுவிதுவொழிய (வெ வற்பவந்துடைக்குமுணர்வுபெற்றுய்தற்கிலதிநிலையுற்றோன்றும்.

இ - ள். (முமுகூஷவானவன்), ஒப்பறு-நிகரில்லாத, பரமாத்துவிதஞா னத்தை - மேம்பாடுள்ளஅத்துவிதவிஞ்ஞானத்தை, உணர்ந்துள - அறிந்திரு க்கின்ற, பரமயோகிக்கு - பரமாத்துவிதவிஷ்டனுக்கு, கைப்பொருள் - த ன்கையிலுள்ளபொருளையும், ஆவி - பிராணனையும், காயமும் - தேசத்தையும், காதலால்- (பிரகந்த) அன்பிலுலே, கொடுப்பான் -கொடுக்கக்கடவன், அவை கொடுத்திடவே-அந்தமுன்றையுங்கொடுக்கவெ, இப்பவம் அறுக்கும் - இந்தப் பிறவித்(துன்பத்தை) யொழிக்கத்தக்க, ஞானம்வந்து உகித்தற்கு-பரமஞான ம்வந்துதோற்றுவதற்கு, அது ஏதுவாம்-அதுகாரணமாகும், இதுவொழிய-இ துவல்லாமல், உற்பவந்துடைக்கும் - செனனத்தைநீக்குகின்ற, உணர்வுபெற் று-ஞானத்தையடைந்து, உய்தற்கு - பிழைப்பதற்கு, இலது-வேறுமார்க்கமி லதாகும், இதில்- இந்தத்தாற்பரியத்தில், ஒன்றும் - யாதொன்றும், ஐயுற்றிர்- (நீங்கள்) சந்தேகப்படாமலிருங்கள். எ-று. (கூ0)

அவதாரிகை.

பரமாத்துவிதஞானத்திற்கு விரோதமானவற்றைக் கூறுகின்றார்.

சதுமறையொழிந்தவாதனைபொல்லாததர்க்கவாதனையுலகத்தின் மதமுறுசமயவாதனைதாரமக்கள்சுற்றத்தின்வாதனையு மிதமுறும்பொருளின்வாதனைதேகேந்தியமனம்புத்திறற்பிராணன் முதலவாதனையும்வித்தைவாதனையுமுடிவில்போகத்தின்வாதனையும்.

இ-ள். சதுமறையொழிந்தவாதனை-நான்குவேதங்களுக்கும் புறம்பான வாசனையும், பொல்லாததர்க்கவாதனை-குதர்க்கவாசனையும், உலகத்தில்-சகத்

தல், மதமுறுசமயவாதனை - அகங்காரமுள்ள சமயவாசனையும், தாரம்-மனைவி, மக்கள்-புத்திரர், சுற்றத்தின்வாதனையும் - உறவோர் (ஆகியவிவர்களிடத்துள்ள) வாசனையும், இதமுறும் - நன்மைபொருந்துகின்ற, பொருளின்வாதனை-திரவியத்தின்வாசனையும், தேகேந்தியமனம்-உடல்இந்திரியம் மனம், புத்தி-புத்தி, நற்பிராணன்-நல்லாவி, முதலவாதனையும் - முதலானவற்றின்வாசனையும், வித்தைவாதனையும் - கல்வியின்வாசனையும், முடிவில்-ஒழிவில்லாத, போகத்தின்வாதனையும்-போகத்திலுள்ளவாசனையும். ஏ-று. (௬௧)

இதுவுமது.

ஏறுடைச்சிவனைத்திருநெடுமாலையிகழும்வாதனையும்வேதத்திற்குடறிநூனசாதனமாகக்கொருமுத்துளனபுண்டரத்தை மாறுடனிகழும்வாதனைபாவவாதனையாவுமானிடர்க்கு வேறடுமபரமாத்துவிதநூனத்தைவிலக்கிடும்விரோதிவிண்ணவரோ.

இ - ள். ஏறுடைச்சிவனை- இடபவாகனத்தையுடைய உருத்திரனையும், திருநெடுமலை - திருமகனையுடையமகாவிஷ்ணுவையும், இகழும்வாதனையும் - நிந்திக்கும்வாசனையும், வேதத்தில்-வேதங்களில், கூறிடும்-சொல்லுகின்ற, நூனசாதனமாக-நூனத்திற்குச்சாதனமாக, கொளும்- அங்கீகரிக்கின்ற, உத்தூளனபுண்டரத்தை-(விபூதி) யுத்தூளனந் திரிபுண்டரமிவற்றை, மாறுடன்- விரோதத்துடனே, இகழும்வாதனை- நிந்தித்திடும்வாசனையும், பாவவாதனையாவும்-பாவசம்பந்தமான வாசனைகளனைத்தும், விண்ணவரோ- தேவர்களே, மாநிடர்க்கு - மனிதர்களுக்கு, வேறிடும்- துவிதத்தைநாசஞ்செய்கின்ற, பரமாத்துவிதநூனத்தை - மேம்பாடுள்ளஅத்துவிதவிஞ்ஞானத்தை, விலக்கிடும்-நீக்குகின்ற, விரோதி-விரோதிகளாகும். ஏ-று. (௬௨)

அவதாரிகை.

நூனப்பிரதிபந்தகவாசனையை நீக்கி முழுட்சுவானவன் பரமாத்துவித நூனியாவனெனவும், வேதங்கூறிய இந்த அத்துவிதநூன சொருபப்பிரமத்தின் மகிமையை என்னுலுரைக்கவொண்ணாதெனவும் கூறுகின்றார்.

வேறு.

தலால்வீடதனிலாசையுள்ளோனதின்மிகவுந்தாற்பரியனாகிமுன்மோதுவாதனைகளெல்லாமிகந்தெப்போது முற்றபரமாத்துவிதரியாவன், வேதவேதாந்தங்களுரைக்கப்பட்ட மேலானவத்துவிதராகு, நாதனும்பிரமத்தைநவிலலாமோ நாமெளனத்திருபத்திரே.

• ஆதலால் - ஆகையால், வீடதனில் - மோகத்தில், ஆசையுள்ளசையுடையவன், அதில் - அந்தப்பரமாத்துவிதத்தில், மிகவுந்தி - மிகவுக்குத்துள்ளவனாகி, முன்னமஓது - முன்சொன்ன,

வாதனைகளெல்லாம் - வாசனைகளைத்தையும், இகந்துவிட்டு, எப்போதும் - எக்காலத்தும், உற்ற - பொருந்துகின்ற, பரமாத்மவிதஞானியாவன் - பரமாத்மவிதஞானமுடையவனாவான், வேதவேதார்த்தங்கள் - வேதங்களாலும் வேதார்த்தங்களாலும், உரைக்கப்பட்ட - சொல்லப்பட்ட, மேலானஅத்தவிதஞானமாகும் - உயர்வான அத்தவிதஞான சொரூபமாகிய, நாதனும்பிரமத்தை - பரமசிவமான பிரமத்தின்சபாவத்தை, நாகத்தீர் - விண்ணோர்களே, நாமெனத்திருப்பதல்லால் - நாம் சும்மாவிருக்கவேண்டுமென்றி, நவிலலாமோ-சொல்லப்படுமோ. எ - று.

(௬௩)

அவதாரிகை.

இதனைக் களங்கமில்லாத வேதவேதார்த்தியர்களே சொல்லவல்லவர்களே எனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஒதியதோடமெல்லாமொழிந்துளராகியுற்ற
வேதவேதார்த்தநன்னின்மிகரிட்டையுடையநல்லோர்
யாதுதம்மியத்துள்ளாமிரண்டிலாஞானமத்தைப்
போதகஞ்செய்யத்தக்கோராவர்புரையற்றார்க்கே.

இ - ள். ஒதியதோடமெல்லாம் - (முன்பு) கூறியகுற்றமனைத்தும், ஒழிந்துளராகியுற்ற-நீங்கினவர்களாயிருக்கின்ற, வேதவேதார்த்தநன்னில்-வேதத்திலும் வேதார்த்தத்திலும் (விளங்கியபிரமத்தில்), மிகரிட்டையுடைய-மிகவும்ரிஷ்டையுடைய, நல்லோர்-மகான்கள், யாது - எது, தம்மியத்துள்ளாம்-தங்கள் மனத்துட்பொருந்துகின்ற, இரண்டிலா - அவிதமில்லாத, ஞானம்-ஞானமோ, அத்தை - அதனை, புரையற்றார்க்கே - குற்றமில்லாதவர்களுக்கே, போதகஞ்செய்ய - உபதேசஞ்செய்ய, தக்கோராவர்கள் - தகுந்தவராவார்கள். எ - று.

(௬௪)

அவதாரிகை.

ஐசிரியர் மனமிரங்கித் திருவருளாலொரு தரம்பார்த்தபோதேயுண்டாகும்பரமாத்மவிதஞானமகிமையை நான்உங்களுக்கு மொழிந்தேனென்று கூறுகின்றார்.

சுரரினுத்தமோயெல்லாத்துக்கமுந் தொலைப்பதாகிப்
பரிவொடொண்குரவன்பார்த்தபொழுதிலேபரமானந்தப்
பொருவிலாச்சிவஹுபத்தையடைவித்துப்புரணமாக்கும்
பெரியவத்துவிதஞானமுங்கட்குப்பேசலானோம்.

இ - ள். சுரரினுத்தமோ - தேவர்களிலுயர்ந்தவர்களே, எல்லாத்துக்கமும் - சகலத்துக்கங்களையும், தொலைப்பதாகி - ஒழிப்பதாகி, பரிவொடு - அன்புடன், ஓண்குரவன் - ஞானகுருவானவன், பார்த்தபொழுதிலே - (ஒருநா

ங்கிருபாதிருஷ்டியால்) கடைச்சித்தகாலத்திற்குநே, பொருவிலா - ஒப்பில்
லாத, பரமானந்த - பிரமானந்த, சிவரூபத்தை - சிவசொரூபத்தை, அடை
வித்து - அடையப்பண்ணி, புரணமாக்கும் - பூரணமாகச்செய்கின்ற, பெரி
யவத்துவிதஞானம் - பரமத்துவிதஞானத்தை, உங்கட்கு - உங்களுக்கு,
பேசலானோம் - சொல்லலானோம். எ - று. (சுரு)

நான்காமத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம். - கசுந.

சிவாயபரமகுரவேநம:

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது.

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம்.

அத்தியாயவவதாரிகை.

சாமவேதத்தின்மற்றொருசாகையான உபநிடதமும் பிரமான்ம ஏகத்து
வத்தையே கூறுகின்றதென்று இரண்டத்தியாயங்களாலும் கூறுவான்றோ
டங்கி நிஷ்பிரபஞ்சமாகிய அத்துவிதியப்பிரமத்தை பிரத்தியகான்மசொரூப
மாக வுபதேசித்தற்குக் காரியப்பிரபஞ்சம் காரணப்பிரமத்திற்கு வேறில்லாத
துபற்றி ஏக வஸ்துவின்விஞ்ஞானத்தினால் அனைத்தின்விஞ்ஞானமுண்டாகு
மென்று பிரதிக்கினைசெய்து திருட்டாந்தத்துடன் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்
கின்ற சுருதியின்றூற்பரியத்தைக் கூறுகின்றார்.

மறைப்பதாய்மிகவுமுன்னோர்மடிவிலாப்பொருளைக்காட்டுஞ்
சிறப்புடையுபதேசத்தைச்செப்புவனுங்கட்செல்லா
மிறப்பிலாதரத்தினோடுமிசைந்திதுகேண்மினென்றான்
பிறப்பனமுழுதுஞ்செய்யும்பிடுடைமலரின்மேலோன்.

இ - ள். பிறப்பனமுழுதும் - உற்பவியாநின்றவனைத்தினையும், செய்யும் -
செருஷ்டிக்கப்பட்ட, பீடுடை - பெருமையையுடைய, மலரின்மேலோன் -
தாமரைப்பூவில் வீற்றிராநின்றபிரமதேவனுனவன், முன்னோர் - முதியோர்க
ளால், மிகவும்மறைப்பதாய்-மிகவும் (ரகசியமாக) மறைக்கத்தக்கதாயிருக்கி
ன்ற, மடிவிலாப்பொருளை - அழிவிலலாதபொருளை, காட்டும் - (விளங்கக்) கா
ட்டுகின்ற, சிறப்புடையுபதேசத்தை - மேன்மையுடைய அத்துவிதஉபதேசத்
தை, உங்கட்கெல்லாம், உங்களுக்குக்கெல்லாம், செப்புவன்-சொல்லுகின்றேன், இ
றப்பிலாதரத்தினோடும் - அழிவிலலாதஅன்பினோடும், இசைந்து - இணங்கி,
இது - இதனை, கேண்மினென்றான் - கேளுங்களென்றான். எ - று.

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கக்க

ப - ம். உபதேசத்தாலேயே அடையப்படுவதனால் மிகவும் ரகசியமென்பார், “மறைப்பதாய்” எனலாம். (க)

அவதாரிகை.

ஏகவிஞ்ஞானத்தால் எல்லாம் அறியப்படுமென்று பிரதிக்கினைசெய்து கூறுகின்றார்.

வேறு.

யாதொன்றிருந்தபழிகேட்கக்கேளாமுழுதுங்கேட்டனவாம்
யாதொன்றிருந்தபழிபார்க்கப்பாராவெவையும்பார்த்தனவாம்
யாதொன்றிருந்தபழியறியவறியாவெல்லாமறிந்தனவாம்
யாதொன்றறந்தவுபதேசமறிகவறிவுமிகவுடைபீர்.

இ-ள். மிகஅறிவு உடையீர்-மிகவும்அறிவுடையதேவர்களே, யாதொன்று-யாதொருபொருளை, இருந்தபழி-உள்ளபழி, கேட்க - கேட்க, கேளா முழுதும்-கேட்கப்படாத அனைத்தும், கேட்டனவாம்-கேட்டனுகளாகுமோ, யாதொன்று-யாதொருபொருளை, இருந்தபழி-உள்ளபழி, பார்க்க-மனனஞ்செய்ய, பாரா எவையும் - மனனப்படாத காரியப்பொருளைத்தம், பார்த்தனவாம் - மனனஞ்செய்தனுகளாகுமோ, யாதொன்று - யாதொருபொருளை, இருந்தபழி -உள்ளபழி, அறிய - உணர், அறியா எல்லாம் - அறியப்படாத அனைத்தும், அறிந்தனவாம் - அறியப்பட்டனவாகுமோ, யாதொன்று அந்த உபதேசம் - யாதொரு அந்த உபதேசத்தை, அறிக-நீங்கள் அறியுங்கள். எ - று.

ப - ம். காரணமான சத்தருப்பிரமத்தை உபநிடதமகா வாக்கியங்களாற் சிரவணஞ்செய்யில்லன்பார், “யாதொன்றிருந்தபழி கேட்க” எனவும், காரியமான ஜகமனைத்தும் ஞானத்துக்கவிடயமாயிருந்திடினும் தனக்குக்காரணமான பிரமத்துக்கு வேறாயிலாததனால் பிரமவிடயமான சிரவணஞானத்தால் விஷயீகரிக்கப்படுமென்பார், “கேளாமுழுதுங்கேட்டனவாம்” எனவும், காரியமான ஜகமெல்லாம் ஞானத்தால் அறியப்படாவிடினும் காரணப்பிரமத்துக்கு வேறில்லாததனால் காரணமாகவே நிச்சயிக்கப்படுமென்பார், “எல்லாமறிந்தனவாம்” எனவும், கூறுகின்றார். (உ)

அவதாரிகை.

பிரமவஸ்துவையறிந்தமாத்மிரத்தில் இதரங்கள் எங்ஙனமறிந்ததாருமென்னுஞ்சங்கைக்குக் காரியஜகம் காரணப்பிரமத்திற்கு வேறில்லை யென்றுதிருஷ்டாந்தங்களால் சமாதானம் கூறுகின்றார்.

வேறு.

மண்ண்தோர்திரனாகாணவனைந்தகாரியங்களந்த
மண்ணிலவேறிலாதெக்காலும்வருவதேயாதலால்வே
மெண்ணிடுநாமருபமிசைவுறுதாருமென்று
மண்ணிதேயுள்ளதென்றும்வானவர்க்கயன்முன்சொன்னான்.

இ - ள். மண்ணது - மண்ணினுடைய, ஓர் திரளை - ஒரு பிண்டத்தை, காண - பார்க்க, வளைந்த காரியங்கள் - வெவ்வேறுகச் செய்தகடமுதலானவைகளும், அந்தமண்ணில் வேறுஇலாது - அந்தமண்ணைக்காட்டிலும் பின்னமாக இல்லாமல், எக்காலும் - எக்காலத்திலும், வருவது - அறியவருவது, ஆதலால் - ஆகையால், வேறுஎண்ணிடும் - பின்னமாகக்கருதுகின்ற, நாமரூபம்-நாமரூபங்கள், இசைவுறுதாருமென்றும்-பொருந்தாததாருமென்றும், மண்ணிதேயுள்ளதென்றும்- இந்தமிருத்திகையே சுபாவமாயிருக்கின்றதென்றும், வானவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, அயன் - நான்முகனுனவன், முன்சொன்னான் - முன்புகூறினான். எ - று.

ப - ம். நிச்சயப்பட்டிருக்கின்ற காரணமானமண் இடைவிடாதிருந்தலால் கடமுதலியகாரியங்களுக்குச் சொரூபலாபமில்லையென்பார், “வளைந்தகாரியங்களந்தமண்ணில்வேறிலாது” என்றுகூறினார். (ங)

இதுவுமது.

உலகமோர்மணியிரும்பாமுகிர்சீவியொன்றுகாண்
உலகமெல்லாமுமாயவருவமுமிரும்புமற்றே
அலகில் காரணத்தினோடு காரியம்வேறிலாமை
பலபடவறியும்வண்ணம்பகர்ந்தனன் படைக்குநாதன்.

இ - ள். ஓர் உலகமணி - ஒரு உலோக மணியையும், இரும்பாம்-இரும்புரூபமாகிய, உகிர் சீவி ஒன்று- நகஞ்செறுக்கும் கத்தி ஒன்றையும், காண - பார்க்குங்கால், எல்லாமுமாயவருவமும்-சுகலாபரணங்களுமாகிய ரூபமும்; உலகம் - உலோகமொன்றேயாகும், இரும்பும் அற்றே- இரும்பும் அத்தன்மையேயாகும்; அலகில் - அளவில்லாத, காரணத்தினோடு - காரணத்தோடு, காரியம்வேறிலாமை - காரியங்கள் பின்னமில்லாதசன்மையை, பலபடவறியும்வண்ணம் - பலவிதமாகவறியும்படி, படைக்குநாதன்-கிருட்டிசெய்யும் பிரமாவானவன், பகர்ந்தனன் - சொன்னான். எ - று. (சு)

அவதாரிகை.

காரணமாகிய பிரமத்திற்குக் காரியஜகம்வேறில்லையென்றால் இந்தஜகம்விசேடமில்லாததாருமாதலால் அகத்தியம் ஜகம்பிரம பின்னமென்றுஅங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று சங்கித்து காரியங்காரணபின்னமேயன்றிப் பின்னமுமல்ல பின்னபின்னமுமல்லவெனக்கூறி, பின்பு காரியம்பின்னமென்னில் சத்தாகவா அசத்தாகவா சதசத்தாகவா எனவிகற்பித்துக் கூறுகின்றார்.

காரியமெல்லா முள்ளகாரணம்வேறுமன்று
காரியமொருகால்வேறாய்வேறன்றியிருப்பதன்று
காரியங்காரணத்தின்வேறென்றுகருதிலந்தக்
காரியஞ்சத்தசத்தோசதசத்தாய்வேறோவென்றான்.

சாந்தோக்கியவுபநிடத்தார்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககடு

பின்னமென்று-வேறென்று, இங்கு-இவ்விடத்தில், ஒத்திடாது - பொருந்திடாமல், உரைத்தவார்த்தை - சொன்னசொல்லானது, என்றும் - எக்காலத்திலும், இன்றாகும் - இல்லாததாகும். எ - று.

ப - ம். சத்தையில்லாதகாரியம் சத்தாகாது. ஒன்றினுடைய சத்தையால் மறொன்றுசத்தாகலாமென்றால், நரசிருங்கமுஞ் சத்தாகுமென்றுபிரசங்கிக்குமென்பார், “அத்தன்மைச்சத்ததாகக்காரியம் பின்னமென்றிற்கொத்திடாதுரைத்தவார்த்தை” எனவும், இந்தப்பிரகாரமிற்தப்பகூத்திற் காரியம்சத்தாகில் சத்தென்ற வசனம் பொருளுடைய தன்மென்பார், “என்றுமின்றாகுமன்றே” எனவுங்குறிஞர். (க)

அவதாரிகை.

காரியசத்தை காரணசத்தையன்று வேறென்ற பகூத்தைக்கண்டிக்கவேண்டி, அந்தச்சத்தை வேறெனில் சத்தாகவேறு அசத்தாகவேறுவென்று விகற்பித்துக் கூறுகின்றார்.

காரணசத்தையேயக்காரியசத்தையின்று வேறொருசத்தையுண்டேயென்றிடில்வேறுசொன்ன காரியசத்தையுள்ளகாரணசத்தையோடு கூறியசத்தாய்க்கொண்டோவசத்தாயோரிற்பதென்றான்.

இ - ள். காரணசத்தையே - காரணசத்தைதானே, அக்காரியசத்தையன்று - அந்தக்காரியசத்தையென்பதில்லை, வேறொருசத்தை-காரியத்துக்கு வேறுகொருசத்தையானது, உண்டேயென்றிடில்-இருக்கின்றதேயென்று சொல்லிடில், வேறுசொன்ன-வேறுகச்சொல்லிய, காரியசத்தை-காரியசத்தையானது, உள்ளகாரணசத்தையோடு - இயல்பாயுள்ளகாரணசத்தையுடன், கூறியசத்தாய்க்கொண்டோ - சொல்லுகின்றசத்துரூபமாகவோ, அசத்தாயோ-அசத்துரூபமாகவோ, நிற்பதென்றான்-பின்னமாக நிற்கின்றதென்றான். எ-று.

அவதாரிகை.

விகற்பிக்கப்பட்ட அந்தவிருண்டுகூடாது. ஏனெனில் சத்துரூபமாகப் பின்னமென்ற சத்தாகியசொருபம் இரண்டு சத்தைக்கும் ஏகமாயிருப்பதனால் பேதமில்லாதனவாகி யிரண்டுமொருசத்தையோடுமெனவும், அசத்துரூபமாகவேறென்னில் அசத்தானதுபற்றி சத்தையோடு சசவிடாரணம் போல்அசத்தையோடுமெனவும், சத்தகாரியப்பகூத்தை நிராகரித்து, அசத்தாகிக்காரியங்காரணத்துக்கு வேறென்றபகூத்தை நிராகரித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சத்தாக்கொண்டேவேறென்னிலொன்றேசத்தையிரண்டாகா சத்தாயன்றிக்காரணத்தோடாகிவேறுநிற்குமென்ற சத்தாயிதுதானிலாமைபினாலசத்தேயாகுங்காரியம் சத்தேனுளதாச்செயமாட்டாதென்றுமலமகன்போல.

இ-ள். (காரியமானது) சத்தாக்கொண்டே- சத்துரூபமாகக்கொண்டு, வேறென்னில்-பின்னமென்றால், சத்தை-(காரணகாரியங்களின்) சத்தை, ஒன்றே-ஒன்றாகவேசித்திக்கும், இரண்டாகா - பின்னமாகாது, சத்தாயன்- (காரியசத்தையானது) அசத்தாக, காரணத்தோடாகி வேறுநிற்குமெனில் - காரணத்தோடு பின்னமாகி நிற்பதென்னில், சத்தாயினதானிலாமையினால்- இத்தக்காரியசத்தையானது சத்தாகவில்லாத தன்மையினால், அசத்தையாகும் -சத்தையில்லாததாகும், காரியம்அசத்தேல்-காரியமானது அசத்துரூபமாகிப்பின்னமாகுமெனில், மலடிமகன்போல - வந்தியாபுத்திரனைப்போல, என்றும் - எக்காலத்திலும், உளதாச்செயமாட்டாது - (அதுகாரியத்தை) யிருப்பதாகச்செய்யமாட்டாது, எ - று.

ப-ம். முன்னில்லாத காரியத்துக்கு சத்தையோடு சம்பந்தமே உற்பத்தியெனப்பிறர்களங்கீகரித்திருப்பதனால், அந்த நீதிபற்றி மலடிமைந்தனும் ஒருவஸ்துவுக்குக்காரியமாகலாம் அதுவொவ்வகத்திலுமே யாகையால் அசத்தாய்க்காரியங்காரணத்திற்கு வெறுகாதென்பார், “காரியமசத்தேனாத்தாச்செயமாட்டாதென்று மலடிமகன்போல” என்றார். (சுரு)

அவதாரிகை.

பிரத்துவம்ஸாபாவம்போல் அசத்துக்கேன் காரியத்தன்மை கிடையாதென்றுசுருக்க பிரத்துவம்ஸமுங்காரியமாகாதென்றுசுருகின்றார்.

வேறு.

காரியமொருக்காலுண்டாமொன்றிலாழிவதில்லை
காரியந்தனக்குற்பத்தியிலாமையாவில்லாவொன்றும்
காரியந்தானொன்றோடேநண்ணுமென்றுரைத்தல்கூடா
பாருமினென்றுவாரோர்க்குரைத்தனன்பதமமேலோன்.

இ - ள். காரியமொருக்காலுண்டாம் - காரியமானதுஒருகாலத்திலுற்பத்தியாகும், ஒன்றிலாழிவதில்லை - ஒன்றினாலும் நசிப்பதில்லையெனில், காரியந்தனக்குற்பத்தி இலாமையால்- அந்தக்காரியத்திற்குற்பத்தி யென்பதில்லாமையெனொருபமாதலால் (காரியமாகாது), இல்லாவொன்றற்காரியந்தான்- அசத்தாகியவொருகாரியந்தானும், ஒன்றோடு- ஒருகாரகத்தோடு, நண்ணுமென்றுரைத்தல்கூடா - சம்பந்திக்குமென்றுசுருகாதல்பொருந்தாது, பாருமினென்று - பாருங்கென்று, பதமமேலோன் - தாமதமாமலின்மேல்வீற்றிருக்கின்றபிரமதேவனாவன், வாரோர்க்குரைத்தனன் - தேவர்களுக்குக்கூறினான். எ - று.

ப-ம். ஆதியுள்ளதாயும் அந்தமில்லாததாயுமுள்ளது பிரத்துவம்ஸாபாவமென்பார், “காரியமொருக்காலுண்டாமொன்றிலாழிவதில்லை” எனவும், கர்த்தா கரணம் காரகம்இவற்றின்சம்பந்தமுடைய கடாடிகளுக்கே ஜனிக்கிரியைகாரணப்படுகின்றது, சசுவிஷ்ணுமப்போல் தருமயில்லாதஅசத்தாம்பிரத்து

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககன

வம்ஸத்துக்கு அங்ஙனம் சனிக்கிரியைகிடையாது. தருமத்துக்கு ஆச்ரயமாயின் பாவவத்துவெனப்பிரசங்கிக்குமாதலால் அதற்குக்காரியத்தன்மைகிடையாதென்பார், “இல்லாவொன்றாகாரியந்தானொன்றோடே நண்ணுமென்றுரைத்தல்கூடா” எனவுங்குறிஞர். (கஉ)

அவதாரிகை.

முன்னமேகாரகசம்பந்தமில்லாததாகக்கூறியதனால் அதற்குஜித்திகிரியைகிடையாது. அதனால் காரியத்தன்மையிலையெனவும், பிரத்துவம்ஸம் அசத்தாயினும் வந்திமகன்போலஅத்தியந்தம்அசத்தல்ல விசேடமுளதாதலாற்காரியமாகலாமென்றசங்கையை அனுவதித்துங்கூறுகின்றார்.

இன்னதோர்படியிருக்கு மெனப்படாவிலாமையேபோலன்னதேயாதலாலேயாவது மிலதேயாகுஞ்சொன்னவிலாவிலாமைதானிங்கசத்தெனத்தோற்றினாலும் பின்னையும் விசேடமொன்றுண்டென்னவே பேசுவீரேல்.

இ - ள். இன்னதோர்படியிருக்குமெனப்படா-இவ்வண்ணமாயிருக்கின்றதெனக்கூறத்தகாத, இலாமையேபோல் - சூனியம்போல், அன்னதேயாதலாலே- (பிரத்துவம்ஸபாவமும்) நிரூபிக்கத்தகாததனால், ஆவதுமிலதேயாகும்- (அது) உற்பத்திவியாபாரமில்லாததேயாகும், சொன்னவிலாவிலாமைதான்-முன்னுரைத்த இந்தப்பிரத்துவம்ஸபாவமானது, இங்கு - இவ்விடத்தில், அசத்தெனத்தோற்றினாலும் - அசத்தென்று காணப்பட்டாலும், பின்னையும் - மறுபடியும், விசேடமொன்றுண்டென்ன - ஒருவிசேஷ மிருக்கின்றதென்று, பேசுவீரேல் - சொல்லுவீர்களானால். எ -று. (கங)

அவதாரிகை.

நீர்கூறியவிசேடம்பாது காரகசம்பந்தமா அல்லதுஜனிக்கிரியாச்ரயத்துவமா சத்தாசம்பந்தமா எனாவிதறித்து முற்கூறிய காரகசம்பந்தங்கண்டிக்கப்பட்டிருப்பதனால் அது இங்குசித்தியாதென்பதுபற்றி இக்காரகசம்பந்தம் விசேடமுள்ளதெனறபகஷத்தைக் கண்டித்துக்கூறுகின்றார்.

இதற்குநீர்சொன்னவேறேதியைந்திடுசிம்பந்தந்தானதற்கொருகாரகத்தாலென்னில் வேறமைவதில்லை யொதுக்கமில்லாததொன்றேவிசேடமாயிருக்குமென்னுமதற்குவேறென்றுமில்லையாதலாற்கூடாதென்றும்.

இ - ள். இதற்கு - (அசத்தாகிய) இந்தக்காரியத்திற்கு, நீர்சொன்ன - நீர்சொல்லிய, வேறேது - விசேடமாகியவேற்றுமை யாது, அதற்கு- அந்தக்காரியத்திற்கு, இயைந்திடுசிம்பந்தந்தான் - பொருந்தியசம்பந்தமானது, ஒருகாரகத்தால்-ஒருகருவியால், என்னில்-உண்டென்றால், வேறமைவதில்லை- (அந்த) விசேடமானதுபொருந்துவதின்றாகும், ஒதுக்கமில்லாததொன்றே - பிரிவுபடா

தசம்பந்தமொன்றுதானே, விசேடமாயிருக்குமென்னும்அதற்கு - விசேடமஃ
கப்பொருந்துமென்பதற்கு, வேறொன்றுமில்லை - விசேடமொன்றுமில்லை, ஆத்
லால் - ஆகையால், என்றும் - எக்காலத்தும், கூடாது - ஒவ்வாது. எ-று.

ப - ம். விசேஷமில்லாதஅசத்துக்குக் காரகசம்பந்தமொப்பினால் வந்
திமகனுக்கும்அந்தச்சம்பந்தத்தாற் காரியப்படுகைவரலாமென்பார், “அதற்கு
கொருகாரகத்தாலென்னில்வேறமைவதில்லை” எனவும், முற்கூறியதுஷணம்
நீங்குதற்கு அவசியமேதேனுமொருவிசேஷத்தோடு விசேஷித்திடில் காரகசம்
பந்தங்கூறத்தகும் அவ்விசேடமும்இச்சம்பந்தமேதானென்னில் தன்னையேவி
சேஷணமாயுடையவிசேஷியத்தல் தான்இருத்தலென்ற ஆன்மாசர்யமெனுந்
துஷணம்நேரிடும், சம்பந்தத்துக்கன்னியம்விசேடமெனினும் யாதேனுமொன்
றுடன்விசேஷிக்கப்படில்உளதாகும் அவ்விசேடமும் முற்கூறியசம்பந்தமா அ
ன்னியமாஎனில் மூன்றும்விசேடம்வரும் முதலாவதுஅன்யோன்யாசிரயது
ஷணம் இரண்டாவது நாலாவதுவிசேடமொப்பாவிடில் சக்கிரகாபத்திதுஷ
ணம் ஒப்பினுலவஸ்தை ஆதலால் அசத்தாகியகாரியத்துக்குக்காரகசம்பந்த
லக்ஷணமாகிய விசேடம் நிரூபிக்கத்தகாதென்பார், “ஒதுக்கமில்லாததொன்
றேவிசேடமாயிருக்குமென்னு மதற்கு வேறொன்றுமில்லையாதலாற்கூடாதெ
ன்றும்” எனவுக்கறினார். (கச)

அவதாரிகை.

ஜனிக்கிரியைக்கு ஆசிரயமாயிருத்தலேவிசேடமெனினும் முற்கூறியது
ஷணமனைத்தும் நேரிடும் அவைகனையொருவராலும் பரிகரிக்கக்கூடாதென
இரண்டாம்விகற்பத்தைக்கண்டித்துக்கூறுகின்றார்.

காரணத்தோடுகூடல் வேறெனிலதுதன்னாலும்
காரணந்தானேயாகுமிதினின்னுங்கருதிச்சொன்ன
காரியம்பிறக்குமென்றவிதுகொண்டுவேறுசொல்லிற்
பாருமின்குற்றமுன்போற்பரிகரிப்பாருமில்லை.

இ - ள். காரணத்தோடுகூடல் - சத்தாகியகாரணவஸ்துவினுடன்அசத்
தாகியகாரியம் விசேடமாகப்பொருந்துகின்றது, வேறெனில் - முற்கூறியசம்
பந்தத்திற்குப்பின்னமென்றால், அதுதன்னாலும் - அத்தன்மையினாலும், கார
ணந்தானேயாகும் - காரியத்தைபிட்டயாதேனுமொருகாரணந்தானேயாகும்,
னின்றும் - இந்நீதியிலின்றும், கருதிச்சொன்ன - ஆலோசித்துச்சொல்
காரியம்பிறக்குமென்ற - காரியத்தின் ஜனிக்கிரியாசர்யத்துவமென்ற,
ாண்டு - இத்தன்மையைக்கொண்டு, வேறுசொல்லில்-முற்கூறியவிசே
ன்றுசொன்னால், பாருமின்-பாருங்கள், முன்போல் குற்றம் - மு
மாகும், பரிகரிப்பாருமில்லை-இதனை நிவிர்த்திசெய்யவருமில்லை.

ப-ம். ஜனிக்கிரியைக்காசிரயமாயிருக்கையெனு மிலக்கணமுடையவி
சேஷமும் யாதேனுமொன்றோடு விசேஷிக்கப்படுபொருட்கே சித்திக்கவேண்

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கடக

முண்மையெனவே காரணமான மண்ணுருவாகச் சத்தியமென்பது பெறப்பட்டது.

(கஅ)

அவதாரிகை.

காரியசம்பந்தமுடைய காரணரூபமொன்று காரணரூபமொன்று எனில் அத்துவித காரணத்தன்மைக்கு விரோதநேரிடுமென்ற சங்கைக்குச்சமாதாரன் கூறுகின்றார்.

வேறு.

காரணமதனாலன்றிக்காரிய முளவாய்த்தோன்று
காரணமொழியவேறு காரியமின்மையாலே
காரியமனைத்தினுக்கும் காரணமதுவே யுண்மை
யேரதாவிரண்டும்வேறென்றியம்பிடலியல்பின்றாமால்.

இ-ள். காரணமொழிய-காரணமன்றி, வேறு-அன்னியமாக, காரியமின்மையால் - காரியங்களில்லாததனால், காரணமதனாலன்றி - காரணத்தைத் தவிர, காரியமுளவாய்த்தோன்று - காரியங்களிருக்கின்றனவாகத்தோன்றுவாகும், காரியமனைத்தினுக்கும் - சகலகாரியங்களுக்கும், காரணமதுவே - காரணமே, உண்மை - சத்தியமாகும், ஏரதா - அழகாக, இரண்டும் - காரணகாரியமிரண்டும், வேறென்றியம்பிடல் - பின்னமென்றுசொல்லுவது, இயல்பின்றும்-தகுதியின்மையாகும். எ-று.

(கக)

அ-கை. இங்மனங்கூறியபொருளில் மிருத்தேசத்தியமென்றது முதலிய காரணமாத்திரசத்தியத்தன்மையை நிரூபிக்குஞ்சுருதியின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

ஆமன்றெனநினையீரலதன்பின்வழியறிவீர்
நாமுன்சொனமுதல்காரணமறியமுமுதறிவாஞ்
சேமம்படமிகவுந்தெளிவுறுவீரிதுவென்றே
தாமந்தருமலர்மேலுறை தலைவன்னுரைதருமால்.

இ-ள். நாமுன்சொன - யாமுன்புசொல்லிய, முதல்காரணமறிய- முதன்மைக்காரணமாம்பிரமத்தையறிந்திடில், முமுதறிவாம் - சருவஞ்ஞானமாகும், இது-இதனை, அன்பின்வழியறிவீரலது - (நீங்கள்) பிரேமாபத்தியுடனறிவீர்களேயன்றி, ஆமன்றெனநினையீர் - ஆகுமாகாதென்றுகருதமாட்டீர்கள், (ஆதலால்), சேமம்பட-இன்பமுண்டாகும்படி, மிகவுந்தெளிவுறுவீர் - மிகவுரிச்சமுசயமாகவறிவீர்கள், என்று - என்று, தாமந்தரு - விளக்கத்தைத்தருகின்ற, மலர்மேலுறைதலைவன் - தாமரைப்பூவில்வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனாவன், உரைதரும் - சொல்கின்றான். எ-று.

ப - ம். உலகத்தில் மிருத்துமுதலியகாரணங்களறியப்படின அதற்கு வேதில்லாததாக அதன்காரியமான கட்சராவமுதலியவை காரணரூபமாக

அறியப்படுதலாற் சருவச்சகாரணமானசத்தாகியபிரமஞானத்தால் அதன்காரியமானவனைத்துங்காரணசொருபமாகவே யறியப்படுமென்பார், “நாமுன் சொனமுதல்காரணமறிய முழுதறிவாம்” என்றார். (உ0)

அவதாரிகை.

காரணஞானத்தாற் காரியமறியப்படினுங் காரணமனேகமாதலால் ஏக காரணஞானமாத்நிரத்தாலறியக்கூடாததனால் எங்ஙனம் ஒன்றையறிந்தது பற்றி அனைத்துமறிந்ததாகுமென்றசங்கைக்குச்சமாதானங்கூறுகின்றார்.

கூறும்பொருள் விரிவென்றிட லறியாமையின் முழுதும் வேறும்மல வேரோடுடனாய்நின்றதுமலதான்
தேறும்படி யுளகாரணமொன்றே யுளதெனலால்
வேறென்றிடு பேதமிலதாமெங்கணும்வினையால்.

இ - ள். கூறும்பொருள்-(இப்போது) சொல்லியபொருள், விரிவென்றிடல் - நானுவென்றுசொல்லுதல், முழுதும் அறியாமையின்-முழுதும்அறியாமையினாலேதான், (காரணமானது), வேறும்மல் - பின்னமுமல்ல, வேரோடுடனாய் நின்றதுமல - பின்னப்பின்னமாக நிற்கின்றதுமல்ல, தான்தேறும்படியுளகாரணம்-தான்தெனியும்படியுள்ளகாரணமானது,ஒன்றேயுளதெனலால்-ஏதமாகவேயிருக்கின்றதெனச்சொல்லலால், வினையால்-தொழிலால், வேறென்றிடு - பின்னமென்கிற, பேதம் - பேதமானது, இலதாமெங்கணும்- எவ்விடத்திலுமில்லாததாகும். எ - று. (உக)

அவதாரிகை.

பின்னங்களாகக்கூடபடங்களனுபவிக்கப்பட்டப் பேதமெங்ஙனமில்லாததாகுமென்ற சங்கைக்குச் சமாதானங் கூறுகின்றார்.

அயலொன்றிடுபொருளுமதன்பிரிவும்மறிவரிதா
மியல்பின்கணதறியும்பொழுதுதான்மிகும்வேரு
மயலென்றது வறியிற்றருமியின்ஞானமுமாகும்
முயலும் பலபேதம்மெனமொழிகின்றதுமரிதே.

இ - ள். அயலொன்றிடு பொருளும் - பேதம்பொருந்திய தருமியாகிய பொருளும், அதன்பிரிவும்அறிவரிதாம் - தருமியினது தருமமாகியபேதமும் அறிதற்கரிதாகும், இயல்பின்கணதறியும்பொழுது- உண்மையாகத் தருமியையறியும்பொழுது, வேறாயிதுதான்மிகும்-பேதமானஇந்தப்பொருள் அதிகமாக உண்டாகும், அயலென்றதுவறியில் - பேதமென்கின்ற தறியுங்கால், தருமியின்ஞானமுமாகும் - தருமியினுடைய ஞானமுமுண்டாகும், (ஆகையால்), முயலும்பலபேதம்மென மொழிகின்றதுமரிதே - முயற்சி செய்கின்றபலபேதமுண்டென்று சொல்லுவதற்கரிதாகும். எ - று.

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௧௨௩

கருத்து, பிரத்தியட்சமாகியபேதமெங்ஙனமித்தையாகுமெனில் தருமிப் பிரதியோகியின் ஞானத்தைமுன்னிட்டுப்பேதஞானஞ்சித்திக்கவேண்டும் பேதமாகஅறியப்பட்டவைகளுக்கே தருமிப்பிரதியோகித்தன்மையுளதாகும், இங்ஙனமாயின் தருமியாகியபின்னவஸ்துவின் ஞானஞ்சித்தித்துப் பேதஞானஞ்சித்திக்கும் பேதஞானஞ்சித்தித்திற் பின்னவஸ்துவாகியதருமிஞானஞ்சித்திப்பதாகும் இஃது அன்னியோன்னியாசிரயதுஷணமாதலாம் பேதமுள்ளதென்பது அவிவேகத்தாலென்றாகி.

(௨௨)

அ - கை. முற்கூறியபடி பேதமுமின்றி பேதாபேதமுமின்றி காரணமொன்றேதானிருக்கின்றதெனக்கூறுகின்றார்.

பெதநெறியோரிலிதாசுமதனாலே
பேதமொடபேதம்மதுபேசல் பிழையேயா
மேதமிலதாயெங்கணுமொன்றொழிவில்லா
தியாதொன்றதுமுதல்காரணமெனுமாமலர் மிசையோன்.

இ - ள். ஒரில் - ஆராயுங்கால், பேதநெறி - பேதமார்க்கம், இலதாசும் - இல்லாததாகும், அதனால் - அத்தன்மையினால், பேதமொடபேதம்மது - பேதாபேதமென்பதை, பேசல் - நிரூபித்தல், பிழையேயாம் - குற்றமேயாகும், ஏதமிலதாய் - துன்பமில்லாததாய், எங்கணுமொன்றாய் - எவ்விடத்திலும் - ரேபொருளாய், ஒழிவில்லாதியாதொன்று - அழியாதிருக்கின்றதெதுவோ, து - அதுவே, முதல்காரணமெனும் - ஆதிகாரணமென்று சொல்லுவான், மாலர் - மிசையோன் - பெரியதாமரைமலரின் மேலிருக்கும் பிரமதேவன். எ - னு.

ப - ம். காரணரூபபேதமில்லாததனாலும் ஸஜாதிய விஜாதியசுகதபேதமில்லாததனாலும் காரணமத்துவிதமாகி ஒன்றேதானுளதென்பார், “ஏதமிலதாயெங்கணுமொன்றொழிவில்லாதியாதொன்றதுமுதல்காரணம்” என்றார்.()

அ - கை. உலகில், கடாதிகாரியங்களிடத்தில் உபாதானம் நிமித்தமில்லாவின்றும் வேறுக்காரணப்படுதலால் அத்துவிதப்பிரமம் நிமித்தமாயின் உபாதானமின்றிக்காரியமுண்டாகாது உபாதானமாயின் நிமித்தமாகாதெனில் அதற்கிரண்டு தன்மையுமுண்டெனக்கூறுகின்றார்.

மண்ணும்வனைவானும்வனைபவையும்பிறிதாயே
யெண்ணும்மளவறிவின்மையிலிவனைப்பெறுமிதுவுங்
கண்ணென்றிடவருகாரணமொன்றாயமலமதா
யெண்ணும்மறிவுருவையிசையாநிற்பதிவ்விடையே.

இ - ள். மண்ணும் - மிருத்திகையாகிய உபாதான காரணமும், வனைவானும் - குலாலனாகிய நிமித்தகாரணமும், வனைபவையும் - செய்யப்பட்டகடாதிகளும், பிறிதாயே - பேதமாகவே, எண்ணுமளவு - நினைபுங்கால், இதுவும் - இந்தமண்

ணும், அறிவின்மையில் - அசேதனமாகலின், இவனைப்பெறும் - குலாலனைய டையாநிற்கும், இவ்விடை - இவ்விடத்தில், கண்ணென்றிட வருகாரணம் - திருக்கென்னும்படிவருகின்றகாரணமானது, ஒன்றாய் - அத்துவிதமாயும், அமலமதாய் - சுத்தமாயும், எண்ணும் அறிவுருவை - கருதுகின்ற சைதன்னிய ரூபத்தை, இசையாநிற்பது - பொருந்கிறிங்கின்றது. எ - று.

கருத்து. பலவாகப் பவிப்போமென்றுபார்த்தானென்றசுருதியினும் பல வாகப்பவித்தலின் உபாதானத்தன்மையும் பார்த்தமையின் நிமித்தத்தன்மையும் அத்துவிதவஸ்துவுக்குக் காணப்படுதலால் நிமித்தமும் உபாதானமும் அதுதானேயென்றிக.

(உச)

இதுவுமது.

வனைகின்றவனெனக்காரணமாஞ்சேதனம்பேராய்
நிலையும்படியிலதாதலினிலையாயுளதறிவே
யனகாரணமறிவாயினும்வனைவானிகரன்றும்
நினைமண்ணெடுநிகரானவைதனையேகொடுசெயுமால்.

இ - ள். வனைகின்றவனென - செய்பவனாகிய குலாலனைப்போலவே, காரணமாஞ்சேதனம் - காரணமாகியசேதனத்தை, வேராய் நிலையும்படியில தாதலின்-வேராக எண்ணும்பரிசில்லாததாகையால், நிலையாயுளது - திரமாகவிருப்பது, அறிவே - ஞானமேதான், அனகாரணம் - அத்தன்மைத்தாகிய காரணமானது, அறிவாயினும் - சேதனமாயினும், வனைவானிகரன்றும் - குலாலன்போலன்றும், நினைமண்ணெடு - கருதப்படுமண்ணினெடு, நிகராவை - சமானமாயுள்ள உபாதானகாரணங்களாகவும், தனையேகொடுசெயுமால்-தனையேகொண்டு சிருட்டிசெய்யாநிற்கும். எ - று. (உரு)

அ-கக. விகாரமில்லாத அசங்கமாஞ் சத்தரூபப்பிரமத்திற்கு இவ்வித காரணத்தன்மையெங்ஙனங்கூடும், மாயையாற்கூடுமெனில் அதனால் னுவிதமாகிவிடுமென்றசங்கைக்குச்சமாதானங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தோன்றலாலகித்துமாகித்தமத்தோடுகலந்துநின்றே
யான்றவம்முனிகள்பண்ணுமனனத்தாலளப்பொண்ணுதாய்ச்
சான்றதாயெங்குநின்ற சங்கரனுடைத்தாயொன்ற
யின்றிடுமரியவெல்லாமித்தன்மைத்தெனவொன்றுண்டு.

இ - ள். தோன்றலால்- விவகாரமாத்திரத்தாற்றேன்றுதலால், அகித்துமாகி - அகித்துரூபியாயும், தமத்தோடு - தமோரூபத்துடன், கலந்து நின்ற - பொருந்திநின்ற, ஆன்றவம்முனிகள்-அறிவினையுடைய ஆந்தமுனிவர்கள், பண்ணுமனனத்தால் - செய்யும் மனனத்தினால், அளப்பொண்ணுதாய் - அளக்கக்கூடாததாயும், சான்றதாயெங்குநின்ற-சாஷியாகவே பெய்விடத்தும் பிரகாசிக்காநின்ற, சங்கரனுடைத்தாய்- சங்கரசம்பந்தமுடையதாயும், ஒன்றாய்-

சாந்தோக்கியஉபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௧௨௫

ஒருபொருளாயும்உள்ள, அரியவெல்லாம் - உற்பத்திசெய்தற்கரியவனைத் தையும், இத்தன்மைத்தென - இப்பரிசினையுடையதென்னும்படி, ஈன்றிடம் - சிருட்டிசெய்கின்ற, ஒன்றுண்டு - (மாயையென்னும்) ஒருசக்தியிருக்கின்றது. எ - று.

ப - ம். தோற்றமேசீரமாகிய ஜடசபாவத்தை, “தோன்றலால் சித்துமாகி” எனவும், சுயம்பிரகாசப் பிரமசபாவத்தை மறைப்பதுபோலிருத்தலின், “தமத்தோடுகலந்தலின்றே” எனவும், பிரதானத்தவத்தை நிரூபிக்கும் வல்லமையுடைய சாங்கியர்களாலும் சத்து அசத்து சதசத்து என்றதுமுதலிய சருவப்பிரகாரங்களாலும் நிருணயிக்கக்கூடாமையின், “ஆன்மவம்முனிகளபண்ணுமனனத்தால் அளப்பொண்ணுதாய்” எனவும், மாயையனிரவசனீயமாதலிற் சத்தாகிவெரூயில்லாததனும் நுவிதமாகாதென்பார்,” சங்கரனுடைத்தாய்” எனவும், சிருஷ்டிக்கக்கூடாதவனைத்தையுஞ்சிருஷ்டிக்கும் வல்லமையுடைய ஒருமாயாசத்தி உளதென்பார், “ஈன்றிடமரியவெல்லாமித்தன்மைத்தெனவொன்றுண்டு” எனவுங்கூறினார். (௨௬)

அ-கை. இவ்வண்ணம்அத்துவிதம்பிரமமென்று சாதித்து, விஞ்ஞானமாமாநந்தசொருபமுடையதுபிரமமென்றசுருதியினால்சத்தென்றுங்கூறுகின்றார்.

காரணமேவிமாயைபடைத்தளித்தழிப்பதாகும்

காரணஞ்சத்தாஞ்சித்தாயிருத்தலாலென்றுகொண்டே

வநராணமாகியுள்ளபொருளினைச்சுரர்கள் கேட்ப

பாரண முரைத்தவாதியருளின்னறியும்வண்ணம்.

இ - ள். பூரணமாகியுள்ள - பரிபூரணமாயுள்ள, பொருளினை - வஸ்துவை, சுரர்கள் - தேவர்கள், கேட்ப - (பிரமாவினிடத்திற்) கேட்க, காரணம் - காரணவஸ்துவானது, மாயைமேவி - (தன்னிற்கற்பிக்கப்பட்ட) அந்தமாயையோடுபொருந்தி, படைத்து - (சகலத்தையுஞ்) சிருட்டித்தது, அளித்து - காத்து, அழிப்பதாகும் - சங்கராஞ்செய்கின்றதாகும், காரணம் - காரணசொருபமானது, சித்தாயிருத்தலால் - சித்தாகவிருப்பதனால், சத்தாம் - சத்தாகும், என்கொண்டு - என்றசுருதி, அறியும்வண்ணம் - அத்தேவர்களுணரும்படி, ஆரணமுரைத்தவாதி - வேதத்தையருளிய பிரமதேவனுனவன், அருளினன் - சொன்னான். எ - று.

ப - ம். இவ்விதமாயாதாதான்மியஞ் சத்துருப்பிரமத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டிருப்பதனால் அதன்சத்துவ ரஜோதமோ குணங்களாகிய உபாதிக்களின்பேதத்தால் நிர்விகாரியாகியஅத்துவிதியப்பிரமத்திற்குச் சிருட்டிகருத்திருத்துவ முதலியன கூடுமென்பார், “காரணமேவிமாயை படைத்தளித்தழிப்பதாகும்” என்றார். (௨௭)

அ-கை. இவ்விஷயத்தில் வியாபிக்கூறுகின்றார்.

உண்மைசித்தினுக்கேயுள்ளதசித்தெனும்பழுதைப்பாம்பிங்
கெண்மையினிலாதவண்ணமிசையுமுங்கட்குமேற்கக
கண்ணெனமுழுதுரின்றகாரணமொன்றேசத்தா
யெண்ணிழிலென்றுமுள்ளதிச்சகமுனஞ்சத்தாமால்.

இ - ள். உண்மை - இருக்குந்தன்மை, சித்தினுக்கே - சித்தொன்றினு
க்கே, உள்ளது - இருக்கின்றது, அசித்தெனும் - சடமென்று சொல்லப்பட்ட,
பழுதைப்பாம்பு - இரச்சுசம்பம், இங்கு - இவ்விடத்தில், எண்மையில் - எண்
னிடில், இலாதவண்ணம் - இல்லாதவாறு, உங்கட்கும்ஏற்க - உங்களுக்குஞ்
சமாதானமாகும்படி, இசையும் - பொருந்தும், எண்ணிடில் - கருதில், கண்
னெனமுழுதுரின்ற - திருக்குசொருபமாகவெங்கும்வியாபித்த, காரணமொன்
றே - காரணசொருபமொன்று தானே, சத்தாய் - சத்தாஐ, என்றுமுள்ளது -
எக்காலத்த மிருக்கின்றது, இச்சகம் - இந்தவுலகமெல்லாம், முனஞ்சத்தாம் -
சிருட்டிக்கு முன்சத்தாகும். எ - று.

ப - ம். ஜடப்பிரபஞ்சப்பிரதிநாசங்களுக்குச் சாக்ஷியா யெக்
காலத்தினுமுள்ளதாலால் அதிட்டானமாகியசித்துருப்பிரமத்துக்கு எப்
போதுஞ்சத்தியத்தன்மையேயோக்கியமாகுமென்பார், “உண்மைசித்தினுக்கே
உள்ளது” எனவும், சித்துருபத்துக்கேன் அசத்தியத்துவங்கடாதெனின் எது
சத்துவிலகூணமோ அதசித்தாகாதாகையால் இரச்சுவிளாரோபிதமாகியசத்
பத்துக்கே அசத்துவங்கடெவதுபோல்மாயைமுதலியபிரபஞ்சத்துக்கே அசத்
த்யத்துவங்கடமேயன்றி அதிஷ்டானப்பிரமத்துக்கசத்தியத்துவங்கடாது
எவ்வனமெனில் மித்தையானது அசித்துருபத்தால் வியாபிக்கப்பட்டதாகக்
காணப்படுவதனால் அந்தஅசித்துருபமானது சித்துருபமான உலககாரணத்தி
ன்னிறும் நீங்கித் தனக்குவியாப்பியமாகிய மித்தியாத்துவத்தையும்நீக்கிவை
க்கின்றதென்பார், “அசித்தெனும்பழுதைப்பாம்பிங்கெண்மையினிலாதவண்
ணமிசையும்” எனவும், சகத்காரணம் அத்துவிதமாயும் சத்தாயுமிருத்தலால்
நாமருபமாகத்தோற்றுக்கின்ற காரியசகமெல்லாம் சிருட்டிக்குமுன்னாமருபமா
யில்லாமல் சத்தானகாரணவான்மருபமாகவேயிருந்ததென்பார், “இச்சகமுன
ஞ்சத்தாம்” எனவுக்கறிஞர். (உஅ)

அ-கை. இந்தப்பிரகாரஞ் சம்காரணவாதத்தைத்துதித்து அதனையுறுதிசெய்
யும்பொருட்டு சூன்யவாதியின்கொள்கையான அசற்காரணபகூத்தைக்கூறி
அதனை அஃதொன்றே அல்லவாவென்றதுமுதல் எவ்வனம் சத்தினின்றயுஅசத்
துண்டாகுமென்றதுவரைக்குமுள்ளவாக்கியத்தாற்கணடிக்குஞ் சுருதியின்
பொருளையுங்கூறுகின்றார்.

ராதரசத்தாய் முன்புகாரணமுளதாய்த்தென்பர்
பாவிவ்வசத்துண்டாக்குங்காரணமாகாதென்றும்
ராதகாரியங்களினின்றும் பிறக்குமென்னில்
ராயமலடிமைந்தன் காரணமக்கட்கெல்லாம்.

சாந்தோக்கிய உபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௧௨௭

இ - ன். அறியாதார் - உணராதவர்கள், முன்பு - சிருட்டிக்குமுன், அசத்தாய் - அசத்தாடி, காரணமுளதாய்த்தென்பர் - காரணமுள்ளதாயிற் றென்பார்கள், நெறியால் - முறைமையால், இவ்வசத்து - இந்த அசத்தானது, என்றும் - எக்காலத்தும், உண்டாக்குங்காரணமாகாது - உற்பத்தியெய்யுங் காரணமாகாது, பிறியாதகாரியங்கள் - காரணத்துக்கப்பின்னமாகிய காரியவ ஸ்துக்கள், இதின்னும் பிறக்குமென்னில் - இந்த அசத்தில் நின்ற முற்பவிக்கு மென்றால், வறிதாய் - வீணாகிய, மலடிமைந்தன் - வந்தியாபுத்திரனும், மக்க ட்கெல்லாம் - எல்லாமானிடர்களுக்கும், காரணம் - காரணமாவான். ௭-து,

ப - ம். நசித்தபீசத்தினின்றும் அங்குரமுதலிய காரியோற்பத்திகாண ப்படுதலாற் காரணங்கெடாமற்காரியமுண்டாவதில்லை, அபாவத்துக்கே கார ணத்தன்மை உள்தாகும். இங்ஙனம்போல் உலககாரணமும் அசத்துருபமே தானென்பார்கள் அசத்தவாதியர்கள். இறந்ததேவதத்தனுக்குப்புத்திரவுற்பாத னசத்தியில்லாததுபோல் நசித்தகாரணத்துக்குக் காரியஜனனசத்தி கிடையா ததனாலும் அங்குரமுதலியகாரியங்களுண்டாகுங்காலத்தும் பீசமுதலியகார ணங்களினிருப்புமுதலாம் விசேடங்களாகிய காரணவயவங்களுக்கு இடைவி டாத இருப்புக்காண்பதனாலும், அசத்து காரணத்தன்மை பொருந்தாததுப் பற்றி அவ்வசத்தகாரணவாதிகள் பிராந்தர்களென்பார், “அறியாதாரசத்தாய் முன்பு காரணமுளதாய்த்தென்பர்” எனவும், சருவப்பிரகாரத்தாலும் நிரூபி க்கத்தகாதவசத்துக்குக் காரணத்தன்மையை இலக்கணமாகவுடைய பாவ ரூபதருமாசிரயத்தன்மை கூடாததனாலும் அங்ஙனமாசிரயத்தன்மை கூடிந் வந்தமகனுமசத்தானதுபற்றி விசேடமில்லாததனால் அனைத்துக்குங்காரண மாகலாமெனவருமாதலால் அசத்து காரணமாகாதென்பார் “பிறியாதகாரிய ங்களினின்றும் பிறக்குமென்னில் வறிதாயமலடிமைந்தன் காரணமக்கட் கெல்லாம்” எனவுங்கூறினார். (௨௯)

அ-கை. உலகிற்கு மூலகாரணம் அசத்தாயிருந்திடினுந் தன்சத்தியாலத ற்ருக்காரணத்தன்மை கூடலாமென்றபகூதத்தைத் தனாவிக்கவேண்டி யனுவதித் துக்கூறுகின்றார்.

அசத்துத்தன்சத்தியாலேயாவுக்கு முதலாமென்னி லசத்துக்குச்சத்திகூடாதாமசத்தாதலாலே யசத்தலாவித்தினின்றும் அங்குரந்தோன்றலாலே யசத்திற்குஃதின் றாஞ்சத்தேயாவையுமாவதென்றும்.

இ - ன். அசத்து - அசத்தானது, தன்சத்தியாலே - தனதுசத்தியினால் யாவுக்கும் - சகலங்களுக்கும், முதலாமென்னில் - காரணமாகுமென்னில், அ சத்துக்கு - அந்த அசத்தினுக்கு, சத்திகூடாதாம் - வல்லமைசேராதாகும், (ஏனென்னில்), அசத்தாதலால் - அபாவரூபமாதலால், அசத்தலாவித்தினின் றும் - சத்தாகியவித்தினின்றும், அங்குரந்தோன்றலாலே - முனையுண்டாதலால்,

அசத்திற்கு - அசத்தாகியவித்திற்கு, அஃதின்றும் - முனையுண்டாகுந்தன்மை இல்லாததாகும், (ஆகையால்), சத்தே - சத்தொன்றே, என்றும் - எக்காலத்தும், யாவையுமாவது - காரணம் அனைத்துமாகின்றது. எ - று.

ப - ம். அங்குரமுதலியகாரியஜனனசத்தியுஞ் சத்துருப்பீசத்துக்கே அவ்வயவியதிசேககக்ளாற்காணப்படுதலாற் பிரத்தியக்ஷவிரோதமாகலின் அசத்துக்குச் சத்திகற்பனம் பொருந்தாதென்பார், “அசத்திற்கஃதின்றும்” என்றார்.

(௩௦)

அ-கை. அதனை மூன்று விதமாக விகற்பித்துக் கண்டனங்கூறுகின்றார்.

அசத்தின்கண்ணுளதாஞ்சத்தி சத்தாயோவசத்தாக்கொண்டோ வசத்துடன்சத்தாய்க்கொண்டோவாய்நின்றவாறதென்னை யசத்தினையுளதாஞ்சத்தியாகிரித்திடுவதென்னி லசத்தாயமலடிமைந்தனத்தகுசத்தனுவான்.

இ - ள். அசத்தின்கண்ணுளதாஞ்சத்தி - அசத்தினிடத்திலிருக்கின்ற சத்தியானது, சத்தாயோ - சத்தாகவோ, அசத்தாக்கொண்டோ - அசத்தாகவோ, அசத்துடன்சத்தாய்க்கொண்டோ - சத்சத்தாகவோ, ஆய்நின்றவாறதென்னை - இவைகளிலெதுவாகிநிற்கின்றது, அசத்தினை - அசத்தாகியகாரணத்தை, உளதாஞ்சத்தி-சத்தாகிய சத்தியானது, ஆகிரித்திடுவதென்னில் - ஆகிரியிக்கின்றதென்னில், அசத்தாய மலடிமைந்தன் - அசத்தாகிய வந்தியாபுத்திரனும், அத்தகுசத்தனுவான் - அத்தன்மைத்தாய் சத்தியையுடையவனுவான். எ - று.

(௩௧)

இதுவுமது.

அசத்தின்றன்சத்திதானுமசத்தாயேநிற்பதென்னி லிசைத்திடுங்காரியங்களியாவையுமியற்றாதுதென்று மசத்தோடேமலடிமைந்தனக்குவதிலாமையேபோ லசத்தோடேசத்தேயென்னிலாயிடுமிரண்டின்றுற்றம்.

இ - ள். அசத்தின்றன் சத்திதானும் - அசத்தினுடைய சத்தியானது, அசத்தாயேநிற்பதென்னில் - அசத்தாகியே நிற்கின்றதென்றால், மலடிமைந்தன் வந்தியாபுத்திரன், அசத்தோடே - அசத்துடன்பொருந்தி, ஆக்குவதிலாமையேபோல் - ஒருபொருளையுற்பத்திசெய்வதில்லாததுபோல், இசைத்திடும் - சொல்லுகின்ற, காரியங்களியாவையும் - தொழில்களனைத்தையும், என்றும் - எக்காலத்தும், இயற்றாது - செய்யமாட்டாது, அசத்தோடேசத்தேயென்னில் - (அச்சத்தியானது) சத்சத்தென்னில், இரண்டின்றுற்றம் ஆயிடும் - முன்சொல்லிய இரண்டுற்றங்களுமுண்டாகிவிடும். எ - று.

(௩௨)

அ-கை. கூறியபிரகாரம் அசத்தைக்காரணமென்பது ஊகமில்லாப்புலம்பலாமெனக்கூறுகின்றார்.

அசத்துத்தன்சத்தியாலுங்காரணமாகாதானு
லசத்துமுன்புளதென்றேறாதற்கருத்தமுமில்லையேயா
மசத்தலாதாகுமொன்றேயனைத்திற்குமுதலதாகு
மசத்துளதாகுமென்றலழிந்திடும்வார்த்தையன்றே.

இ - ள். அசத்து - அசத்தானது, தன்சத்தியாலும் - தனதுசத்தியினு
லும், காரணமாகாதானு - காரணமாகாதாயின், அசத்து - அசத்தானது, மு
ன்பு - சிருட்டிக்குமுன்பு, உளதென்றேறாதற்கு - இருந்ததென்று சொல்லுதற்கு,
அருத்தமுமில்லையேயாம் - பொருளில்லாததாகும், (ஆகையால்), அசத்தலா
தாகுமொன்றே - அசத்தல்லாத சத்து ஒன்றே, அனைத்திற்குமுதலதாகும் - ச
கலங்களுக்கும் காரணமாகும், அசத்துளதாகுமென்றல் - (சிருட்டிக்குமுன்
பு) அசத்திருந்ததாகச்சொல்லுதல், அழிந்திடும்வார்த்தை - நிலையாதவார்த்
தையாகும். எ - று. (௩௩)

அ-கை. பூருவகற்பம்போலுலகமெல்லாஞ் சத்தாகியகாரணத்தாலுதித்
தனவென்றுகூறுகின்றார்.

பூதத்தாலுளதாயுள்ளபுவனங்களுயிர்கண்முன்போன்
றேறத்தானரியசத்தாலுதித்ததென்றுணரும்வண்ணம்
வேதத்தான்முழுதுஞ்சொன்னவடிவினைவிளங்குமாற்றா
லோதத்தான்றொடங்கலுற்றானுயர்தருசாரகட்கெல்லாம்.

இ - ள். பூதத்தாலுளதாயுள்ள - பஞ்சபூதங்களால் பொருந்துவனவா
யுள்ள, புவனங்கள் - உலகங்களும், உயிர்கள் - சீவர்களும், முன்போன்று -
பூருவகற்பம்போல், ஓதத்தானரியசத்தால் - சொல்லுதற்கரிதாகியசத்தினு
லே, உதித்ததென்று - உண்டாகியதென்று, உணரும்வண்ணம் - அறியும்படி,
வெதத்தான்முழுதுஞ்சொன்ன - சுருதியினால் முழுதுஞ்சொல்லிய, வடிவினை -
சொருபத்தை, விளங்குமாற்றால் - விளங்கும்படியாக, உயர்தரு - பெருமை
பொருந்திய, சாரகட்கெல்லாம் - தேவரணைவர்களுக்கும், ஓதத்தான்றொடங்க
லுற்றான் - தான்சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (௩௪)

அ-கை. அசத்து காரணமாகாததனாற் சத்தேகாரணமாகுஞ் சிருட்டிக்
குமுன்சகமனைத்துங் காரணசன்மாத்நிரமாயிருந்ததென்ற சுருதியின்பொரு
ளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எல்லாமுண்டாவதற்குமுன்னேதோன்று மித்தனைக்குங்காரணமா
ஞ்சத்தேயாகு, மில்லாதமுதன்முடிவையுடைத்தாயொன்றாயிருக்கு
மிதுவென்றுமுளவியல்பிற்றாகி, நில்லாதவுலகனைத்துமுன்புசெய்த
நெறியதனையுடைத்தாகிநிலமமாகிச், சொல்லாலுமளப்பரிதாய்த்தன்
னதுண்மை சுருதிமுடிவதனுலுந்தொடரொணுதாய்.

இ - ள். உண்டாவதற்குமுன்னே-சிருட்டிக்குமுன்னமே, எல்லாம்-உலகமெல்லாம், தோன்றுமித்தனைக்குங்காரணமாஞ்சத்தேயாகும்- தோற்றுகின்ற விவவளவுவிகாரத்திற்குங்காரணமாகியசன்மாத்திரமேயாகும், இல்லாதமுதன்முடிவையுடைத்தாய் - ஆதியுமந்தமுயில்லாததன்மையையுடையதாயும், ஒன்றுயிருக்குமிது - அத்துவிதமாயுயிருக்கின்ற இந்தக்காரணமானது, என்றுமுளவியல்பிற்குமி - எக்காலத்துயிருக்கின்றசபாவமுடையதாகி, நிலலாதவுலகனைத்தும் - நிலையாயிராதவுலகமெல்லாம், முன்புசெய்த - பூருவகற்பத்திற்செய்த, நெறியதனையுடைத்தாகி - சம்ஸ்காரவிதத்தையுடையதாகி, நிமலமாகி - நின்மலமாகி, சொல்லாலுமளப்பரிதாய் - வாக்கினுளவிதிந்கரிதாகி, தன்னதுன்மை - தன்னுடைய மெய்ம்மையை, சுருதிமுடிவதனாலும் - வேதாந்தங்களாலும், தொடரொணதாய் - தொடரமுடியாததாகி. எ - று.

ப - ம். அதிதகற்பத்திலொடுங்கிய பிரபஞ்சத்தாலுண்டாகிய வாசனையோடும் அவ்வனுபவத்தாற்றோன்றிய சம்ஸ்காரத்தோடும் கூடியதென்பார், “முன்புசெய்த நெறியதனையுடைத்தாகி” என்றார். (நடு)

அ - ளை. கூறியபடி யேகவத்துவிஞ்ஞானத்தாற் சருவவத்துவின்ஞானத்தைப்பிரதிக்கினைசெய்து அதனைநிருபிக்கவேண்டி மிருத்துமுதலியதிருட்டாந்தங்களாற் காரியத்துக்குக் காரணத்தின்வேறின்மைசாதித்து அவ்வேகமுமாகியவத்தனது, எந்தவத்துவின்ஞானத்தாலனைத்தமறியப்படுகின்றதென்றுசங்கித்து, சிருட்டிக்குமுன்னமிச்சகஞ்சன்மாத்திரமாயிருந்ததென்றுசத்தாகியஅத்துவிதியப்பிரமம் முற்கவிகளாலுபதேசிக்கப்பட்டது. சகம்பிரமகாரியமாயின் அச்சகத்தின் காரணவிஞ்ஞானத்தாற் சகமனைத்தமறியப்பட்டதாருமென்றப்பிராயங்கொண்டு சகத்தைப்பிரமகாரியமாகக்கூறவேண்டி அதினின்றாஞ்சிருட்டி சுருதியிற்சூறப்படுகின்றது, அதுவெங்ஙனமெனில் பலசுவர்களாகப்பவிப்போமென்றந்தப்பிரமம்பார்த்ததென்றது முதலானவை. அந்தச்சுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

காலமுங்கன்மந்தானும்பரிபாகமானவாற்றால்
ஞாலமுண்டாக்குநல்லகுணத்தினைக்கலந்துநிற்கும்
பாலதொன்றில்லாவிந்தச்சத்திமான்படைத்தற்காக
யேலவேயெல்லாமாவோமென்றுகொண்டிசைந்துபார்த்தான்.

இ - ள். காலமுங்கன்மந்தானும் - காலமுங்கருமமும், பரிபாகமானவாற்றால் - பரிபக்குவமானவித்தினால், ஞாலமுண்டாக்கும் - உலகைச்சிருட்டிசெய்யும்; நல்லகுணத்தினை - சத்துவவிருத்தியை, கலந்துநிற்கும்-சோந்துநிற்கும், பாலதொன்றில்லா - (உண்மையி) லொருகுணமுந்தன்னிடத்திலில்லாத, இந்தச்சத்திமான் - இந்தச்சத்தியையுடையவன், படைத்தற்காக - சிருட்டிசெய்வதற்காக, ஏலவே - (பூருவகற்பத்திலுள்ள வாசனையாலுண்டானசம்ஸ்காரவியல்பினுக்) கேற்கவே, எல்லாமாவோமென்றுகொண்டு- நாம்அனைத்து

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். சுருக

மாகப்பவிப்போமென்றுட்கொண்டு, இசைந்துபார்த்தான்-சம்மதித்துநோக்கி
ஒன். எ - று.

ப-ம். காலத்தாற்செய்யப்பட்டபிராணிகளின் புண்ணியபாபபலங்களைக்
கொடுக்கும் முயற்சியையுடையகருமபரிபாகத்தாலென்பார், “காலமூங்கன்ம
ற்கானும் பரிபாகமானவாற்றால்” எனவும், அந்தக்கரணத்துக்கு உபாதானமா
கியசத்துவபரிணாமரூபமாயுஞ் சிருஷ்டிக்கத்தக்க பிரபஞ்சவிடயமாயுமிருக்கி
ன்ற விருத்தியைக்கலந்தென்பார், “நல்லகுணத்தினைக்கலந்து” எனவும்,
நிருவிசாரமாயும் நிரவயவமாயுமுள்ள சித்தரூபவான்மாவுக்குப் பலவாகப்
பவிக்குந்தன்மைகூடாததனால் சாங்கியர்களொப்பியபிரதானமே அதற்கு
யோக்கியமாகும் அஃதேபலவாகப்பவிப்போமென்ற சுருதிவாக்கியத்தாற்
கூறப்படுகின்றதென்னில், அங்ஙனங்கூடாது. அசேதனமாயின் அதற்குப்பார்
வையில்லாமையின் அதனாலேயே வாதராயணரும் சுருதியிலீகூறிக்கின்றதாக
க்காணப்படுவதனால் பிரதானஞ் சுருதிகூறியகாரணமாகாதென்று சூத்திரஞ்
செய்தருளினர், எங்ஙனம் பிரமத்துக்கு வெகுவாகுந்தன்மைகூடுமெனின் மு
க்குணரூபமாயினும் கூடும். இங்ஙனமாயினும், மாயைசுந்திரமாகக்கார
ணமென்பது வேதமூலமாகாதென்பார், “பாலதொன்றில்லாவிந்தச்சத்திமா
ன்” எனவும், வேறானவுபாதானத்தினபேகையினி, தன்சொருபத்தாலே
யேவெகுவிதஜகத்தாய்ப்பவித்ததென்பார், “ஏலவே யெல்லாமாவோமென்று
கொண்டு” எனவுபகூறினார்.

(நசு)

அ - கை. சந்தோகசாகையில் தேயுமுதலியவற்றிற்கே யுற்பத்திகூறப்பட்
டது ஆகாயத்திற்கும்வாயுவுக்கும் உற்பத்திகூறவில்லை ஆயினுந்தைத்தீர்யத்
திலகைகளுக்குமுற்பத்திகூறப்பட்டிருக்கின்றமையின்குணோபசங்காரநியாய
த்தால் இவ்விடத்து அதனையுஞ்சேர்த்துச் சிருட்டியைநிரூபிக்கின்றார்.

பார்த்தபின் முன்னாகாயம்வாயுவைப்படைத்துப்பின்பு

தீத்தனையப்பைச்செய்தேயனமெனச்சொல்லப்பட்ட

பூத்தனையுளதாய்ச்செய்தகாரணமாகாவீசன்

வாய்த்ததுண்பூதமைந்தாய்வகுத்தவாறியம்பக்கேண்மின்.

இ - ள். பார்த்தபின் - (பலவாவோமென்று) பார்த்தபின்பு, முன் -
முன்னாக, ஆகாயம் - விண்ணையும், வாயுவை - காற்றையும், படைத்து - சிரு
ட்டித்து, பின்பு - பிறகு, தீத்தனை - தீயையும், அப்பை - சலத்தையும், செ
ய்து - உண்டாக்கி, அனமெனச்சொல்லப்பட்ட - அன்னமென்று (சுருதியிற்)
சொல்லப்பட்ட, பூத்தனையுளதாய்ச்செய்து - பிருதிவியையுஞ்சிருட்டித்து,
அகாரணமாகாவீசன் - காரணவஸ்துவானவீச்சுரன், வாய்த்த - பொருந்திய,
முண்பூதம் - அபஞ்சகிருதபஞ்சபூதத்தை, ஐந்தாய் - பஞ்சகிருதமாக, வகு
த்தவாறு - பிரித்ததன்மையை, இயம்பக்கேண்மின் - சொல்லக்கேளுங்கள்.
எ - று.

ப - ம். சந்தோகசுருதியின் விசாரணையான விவ்விதத்தில் மற்றொரு சுருதியிற் சொல்லிய விசாரணைபூதங்களின் சிருட்டியை விருத்தமாயெங்ஙனங் கூறலாமெனில் சமானவித்தைகளைக்கூறும்பின்ன சுருதிகளில் வித்தியாகுணங்களை னொன்றிலாகமாயும் ஒன்றிற்குறைவாயுமிருந்திடில் அதிககுணங்களை இல்லாததிற்சேர்க்கவதிகாரம்பெற்றகுணைபசங்காரமெனும்பியாயத்தால் தைத்திரீயகசந்தோகசுருதிகளிற் பூதசிருட்டிசமானமானதனாலும் அவ்வாறேவாதராயணரும் இதனாவாயுவரைசெய்யப்பட்டானென்ற அதிகரணங்களால் ஆகாசம்வாயு இவற்றினுற்பத்தியைநிருணயித்திருப்பதனாலுங் கூடுமென்பார், “முன்னாகாயம்வாயுவைப்படைத்து” எனவும், சுருதியில் தேயுஅப்புஅன்னம் இவைகளைச்சுருட்டித்தானென்றதில் அன்னமென்பதுபிருதிவியெனத்தெரியத்தக்கதென்றும் அங்ஙனமேபிருதிவியானது அதிகாரமாகியமறுசத்தங்களில் நின்றென்றவியாச சூத்திரமுண்டென்றுத்தெரிவிப்பார், “பின்புதித்தனையப்பைச்செய்தேயனமெனச்சொல்லப்பட்டபூத்தனையுளதாய்ச்செய்து” எனவுங்கூறினார்.

(௩௭)

அ - கை. சுருதியில் தேயுமுதலியசிருட்டிக்குப்பின்பு திருவிருத்தகரணமானதுகூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளினுள்வோரங்கிசத்தையுமன்றங்கிசமுடையதாகச்செய்ததெனவுமிருக்கின்றது, ஆயினும் பூதசிருட்டியில் ஆகாயத்திற்கும்வாயுவிற்கு முபசங்காரத்தாலுற்பத்திகூறப்பட்டது பஞ்சேகரணத்திற்குபலக்ஷணமாதவினதனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தன்மாத்திரைகளைந்தினைபுமோரொன்றிரண்டாய்ப்பகுத்தொன்றை நன்னாலாக்கித்தன்பாதிபொழிந்தநாலினுடன்கூட்டியின்னேயலாதவைந்நான்கிலியல்பிற்கூட்டவானுதிபின்னே தூலபூதமெனப்பிறக்குமெனவேபெயர்த்துரைத்தான்.

இ - ள். தன்மாத்திரைகளைந்தினையும் - தன்மாத்திரைகளாகியபூதங்களைந்தினையும், ஒரொன்றிரண்டாய்ப்பகுத்து - ஒவ்வொன்றை யிரண்டாகப்பங்கிட்டு, ஒன்றை - (அவைகளிலேந்தங்கிசங்களை எடுத்துஅவ்வங்கிசங்களுக்கும்) ஒவ்வொன்றை, நன்னாலாக்கி - நன்னான்காகச்செய்து, தன்பாதிபொழிந்த - தனதுபாதியாகியஐந்துநீங்கிய, நாலினுடன்கூட்டி - ஒருபூதத்தினது நான்குபாகத்தோடுமற்றபூதங்களின்பதினது பாகத்தையுஞ்சேர்த்து, இன்னே - இத்தன்மையவாய், அலாத - ஒழிந்த, ஐந்நான்கில் - இருபதங்கிசங்களினால், வானுதி - அபஞ்சீகிர்தபஞ்சபூதங்களை, இயல்பிற்கூட்ட - இவ்விவல்பாகப்பஞ்சேகரணஞ்செய்ய, பின்னே - அதன்பின்பு, தூலபூதமென - தூலபூதமாக, பிறக்குமெனவே - உண்டாகுமென்று, பெயர்த்துரைத்தான் - திரும்பவுங்கூறினான். எ - று.

(௩௮)

அ - கை. பஞ்சேகரணத்தின்பின்பு செய்யுஞ்சுருட்டியைக்கூறுகின்றார்.

சார்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௧௩௩.

வேறு.

அறியாமைவடிவாயுள்ளபுவனங்களமைத்துப்பின்பு
பிறியாதகன்மந்தன்னின்வசத்தினாலுயிர்கட்கெல்லாஞ்
செறிவாயகாலபாகமானபின்னிசன்றானே
பிறிவாகுநான்குயோனிபிறந்திடும்வகையேசெய்யும்.

இ - ள். அறியாமைவடிவாயுள்ள - அஞ்ஞானரூபமாயுள்ள, புவனங்
களமைத்து - உலங்கங்களையுண்டாக்கி, பின்பு - பிறகு, பிறியாத - நீங்காத,
கன்மந்தன்னின்வசத்தினால் - கன்மத்தினாலுவசத்தால், உயிர்கட்கெல்லாம் -
எல்லாப்பிராணிகளுக்கும், செறிவாய- பொருத்தமாகிய, காலபாகமானபின்-
காலம்பரிபக்குவமாகியபின்பு, ஈசன்றானே - ஈச்சுரன்றானே, பிறிவாகும்-
வேறுகிய, நான்குயோனி - (அண்டஜம் ஜராயுஜம் சுவேதஜம் உற்பிஜமெ
ன்னும்) நான்குயோனிகளாக, பிறந்திடும்வகையேசெய்யும் - உண்டாகும்
படியேசிருட்டிப்பான். எ - று. (௩௬)

அ - கை. சுவேதஜமானஊகைமுதலியன அண்டஜத்திலடங்குமென்ற
அபிப்பிராயத்தால் சுருதியிற்சூறப்பட்டமுவகைச் சீவராசியினுற்பத்தியை
முற்கவியில்நான்காகவித்தளித்துக்கூறி இந்தக்கவியிலந்தத்தேவதையிர்தமூன்
றுதேவதைகளையுஞ் சீவான்மசொருபத்தாற்பகுந்து நாமரூபங்களைச்செய்த
தென்றசுருதியின் பொருளைக்கூறுகின்றார்.

ஈசனுமிறைவனோத்தவறிவினாலெங்குமாகிப்
பேசிடுநாமரூபமுன்புபோற்பிறக்கச்செய்தான்
மாசிலாச்சகத்துத்தானேயுளதுபோலிசைந்திட்டாலு
மீசனையொழியவேறுநிற்பதொன்றில்லையென்றும்.

இ - ள். ஈசனுமிறைவன் - பரமேச்சுரனாகியபதியானவன், ஒத்தவறி
வினால் - ஒரேதன்மையாகிய (தனது) அறிவினால், எங்குமாகி - எல்லாவிட
த்திலுமனுப்பிரவேசித்து, பேசிடும் - (வெவ்வேறாகச்) சொல்லுகின்ற, நாம
ரூபம் - நாமரூபங்களை, முன்புபோல் - முந்தியகற்பம்போல, பிறக்கச்செய்
தான் - உண்டாகச்செய்தான், மாசிலா - குற்றமில்லாத, சகத்து - சகத்தா
னது, தானேயுளதுபோல் - தானேசத்தியம்போல், இசைந்திட்டாலும் -
பொருந்தினாலும், ஈசனையொழிய - அந்தஈசனைத்தவிர, என்றும் - எக்கால
த்தும், வேறு-வேறாக, நிற்பதொன்றில்லை - ஒருசகமும்நிற்பதில்லை. எ - று.

ப - ம். ஜலதரங்கப்புத்தமுதலியவற்றிற்குரியபிம்பம்போற் சகத்தின்
காரணமாகியபிரமமே பிரமனந்திரன்முதலியவெல்லாருடலினுஞ் சித்தரூப
மாகவேயனுப்பிரவேசித்துமுந்தியகற்பத்திலுள்ளபடி நாமரூபங்களையுண்டாக்
கினுனென்பார், “ ஈசனுமிறைவனோத்தவறிவினாலெங்குமாகிப் பேசிடுநாமரூ
பமுன்புபோற்பிறக்கச்செய்தான் ” என்றார். (௪௦)

அ -கை. முன்புமண்முதலியதிருட்டாந்தங்களால் காரியத்துக்குக்காரணத்தின்வெறிண்மைகூறி திரும்பவும்தனைத்திடப்படுத்தவேண்டித் திருவிருத்திருதனாஸூதத்திற்கு அல்கில்லாதகாரணபூதங்களானதேயு அப்பு பூமி இவற்றின்மாதிரிமானதன்மை சுருதியில் அக்கினிமுதலியநான்குதிருட்டாந்தங்களாற்கூறப்பட்டது அவற்றைக்கூறுகின்றார்.

அனலினிற்சிவந்தமேனியானதவ்வொளியேயாகு
மனல்வயின்வெண்மையப்பாங்கருமைபூமியின்மன்கூறு
மெனுமிவைமூன்றுமன்றியீண்டனலென்பதில்லை
யனலெனும்விகாரம்வார்த்தையாவதேயன்றியில்லை.

இ - ள். அனலினிற்சிவந்தமேனியானது-அக்கினியினிடத்திற் சிவந்தவழுவந்தோற்றுகின்றது, அவ்வொளியேயாகும்"- அந்தச்சூக்குமபூதத்தின்பிரகாசமேயாகும், அனல்வயின்வெண்மை - அக்கினியினிடத்திற்குற்றுகின்றவெண்ணிறம், அப்பாம் - சலத்தின்பாகமாகும், கருமை - கருநிறம், பூமியின்மன்கூறும் - பிருதிவியின்பாகமாகும், எனும் - என்னுமொல்லுகின்ற, இவைமூன்றுமன்றி - இவைமூன்றனைபுந்தவிர, ஈண்டனலென்பதில்லை - இவ்விடத்திலக்கினியென்பதுவேயில்லை, அனலெனும்விகாரம் - அக்கினியென்னும்வேற்றுமை, வார்த்தையாவதேயன்றி - வாசாரம்பணமாதிரிமேயல்லாமல், இல்லை - வேறில்லை. ஏ - று.

ப - ம். பஞ்சேகரிக்கப்பட்டபூதகாரியமாகியஇச்சகம் பரமார்த்தம்போலத்தோற்றினுங் காரணசூக்குமபூதத்தைத்தவிரவேறில்லையென்பதெங்கனங்கூடுமெனில் திரிவிருத்திருதபூதகாரியங்களாகிய அக்கினிமுதலியவற்றிற்குச்செம்மைவெண்மைகருமையான மூன்றுநிறத்தோற்றுகின்றன, அவற்றுள் காரியவண்ணியின்சிவப்பு திருவிருத்தரிக்கப்படாதசூக்குமதேயுவினருவமென்பார், "அனலினிற்சிவந்தமேனியானதவ்வொளியேயாகும்" எனவும், ஒன்றினுருவமற்றொன்றின்மையாதலால் அக்கினியென்னுந்தருமி ஏனில்லாததாகுமெனில் இம்மூன்றுருவங்களேசேர்ந்தக்கினிமுதலியபதத்தாற் பொருளாகவிவகரிக்கப்படுகின்றனவன்றி உருவத்திற்கு வேறாக ஒருதத்துவமில்லை என்பார், "மூன்றுமன்றியீண்டனலென்பதில்லை" எனவும், தகனமும்பக்குவமுஞ்செய்யும் வல்லமையுடைய அக்கினிமுதலியபொருளையெங்கனம் நிஷேததிக்கத்தருமெனில் காரணபூதத்திரயத்துக்குவேறுகிய அக்கினிமுதலியபெயரைய விகாரசம்பந்தவிசேடமும் வார்த்தைமாதிரிமேயன்றி உண்மையிலையென்பார், "அனலெனும்விகாரம்வார்த்தையாவதேயன்றியில்லை" என

பிறர்

(சுக)

ஆகத்தனுஞ் சந்திரனும் மின்னலும் அம்மூன்றுருவங்களைக்
யுகாணுகதனுற் சூக்குமபூதத்தைத்தவிர இல்லையென்றுகூறு

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். க.ந.நூ

ஆதித்தனிரத்தவன்னமானதவ்வொளியதாரு
மாதித்தனிடத்துவெண்மையப்பினதாருநின்று
பேதித்தகறுப்புப்பூமியுடையதிம்மூன்றுமன்றி
யாதித்தனென்றுவேறிங்கில்லையென்றறிமினென்றும்.

இ - ள். ஆதித்தனிரத்தவன்னமானது - சூரியனுடையசிவந்தநிறமா
னதுவும், அவ்வொளியதாகும் - அந்த அக்கினியின் பிரகாசமேயாகும், ஆதி
த்தனிடத்துவெண்மை - சூரியனிடத்துள்ளவெண்ணிறமும், அப்பினதாகும் -
சலத்தின்பாகமாகும், நின்றுபேதித்தகறுப்பு - அவனிடத்தில் நின்றுபேதமா
கத்தோற்றுக்கின்றகருநிறமும், பூமியுடையது - பிருத்திவினுடையதாகும், இம்
மூன்றுமன்றி - இம்மூவகையுமன்றி, இங்கு - இவ்விடத்தில், ஆதித்தனென்று -
சூரியனென்றொருவன், வேறு - வேறாக, என்றும் - எக்காலத்தும், இல்லையெ
ன்றறிமின் - இல்லையென்றுணருங்கள். எ - று.

(சஉ)

இதுவுமது.

அறிவொடுவிவேகமில்லாராதலாலவர்களாலே
பிறிதரவிரவியென்றுபேசிடப்பட்டதென்று
மறிகனல்பருதிவி நீரென்றானவிம்மூன்றுமன்றிப்
பிறிதுசந்திரனைமின்னைப்பேசிடல்பிழையேயன்றோ.

இ - ள். அறிவொடுவிவேகமில்லாராதலால் - அறிவுடன்பகுத்தறிவுமி
ல்லாதவர்களாதலால், அவர்களால் - அப்புத்தியில்லாதவர்களால், பிறிதர -
வேறாக, இரவியென்று - சூரியனிருக்கின்றனென்று, பேசிடப்பட்டது -
கூறப்பட்டது, என்றும் - எக்காலத்தும், அறிகனல் - அறியப்பட்டவக்கினி,
பருதிவி - மண், நீர் - சலம், என்றான இம்மூன்றுமன்றி - எனவாகிய இந்தமு
ம்மையுமன்றி, பிறிது - வேறு, சந்திரனை - மதியையும், மின்னை - மின்னலே
யும், பேசிடல் - (பேதமாகச்) சொல்லுதல், பிழையேயன்றோ - குற்றமே
யல்லவா. எ - று.

கருத்து. காரியமனைத்துங்காரணத்திற்குவேறென்றல்பிராந்தியென்றறிக.

அ - கை. சுருதியில்ஆதித்தன்முதலியவற்றின் சிவப்பாகியவுருவமென்ற
தாதியாகக்கூறியபொருளை மற்றவிஷயங்களிலுந்தெரியக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பூதம்புவனஞ்சுவர்வேறுகுடம்போலும்பொருளாயுவவாகுமெலாப்
பேதம்பிரமமொழியவிலையாற்பேர்வற்றிடநின்றதுதானதுவே
யோதுஞ்சுனனம்பலவாத்நையாலுடலம்முதலாகியவெளியினிலே
பேதம்படநானெனவேயறியும்பெயராமையலாயிடுமெங்கணுமே.

இ - ள். பூதம் - பஞ்சபூதங்களும், புவனம் - உலகங்களும், சுவர் -
சுவரும், வேறுகுடம் - வேறுனகடங்களும், போலும் - இவைக்குநிச

பொருளாயுளவாகும் - பொருளாகவிருக்கின்ற, எலாப்பேதம் - சகலபேதங்களும், பிரமமொழிய - பிரமத்தைத்தவிர, இலை-இன்றாகும், பேர்வந்திட - பெயருதலில்லாமல், நின்றதுதானதுவே - நின்றதந்தப்பிரமமேதான் ஒதம் - சொல்லுகின்ற, சனனம்பலவாதனையால் - அனேகசன்மவாதனையால், எங்கனும் - எவ்விடத்தும், உடலம்முதலாகியவெளியினில் - தேகமுதலாகிய திரிசியங்களில், பேதம்பட - பேதம்பொருந்த, நானெனவெயறியும் - நானென்றறிகின்ற, பெயராமயலாயிடும் - நீங்காதவஞ்ஞானமுண்டாய்விடும். எ - று.

ப - ம். எப்படியக்கினி முதலியவைகள் காரணமானதூக்குமபூதத்தைத்தவிரவேறில்லையோ அப்படியே பூதபவதிகமானசகலஜகமும் காரணப்பிரமத்தைத்தவிரவேறில்லை எப்போதுஞ்சத்தாகியபிரமமேயுள்ளதென்பார், “எலாப்பேதம்பிரமமொழியவிலையாற் பேர்வந்திடநின்றதுதானதுவே” எனவும், பிரமம் பரமார்த்தமாயின் அஃதநீயென்று பிரமத்தோடைக் கியமாமேக சொருபகைச்சீவன் பின்புகூறத்தக்கவனாதலால் அச்சீவனும் பரமார்த்தனாவான் அங்ஙனமாயின் அவனுடைய அகம்பிரதிதி அசத்தியங்களாகியதேகாதிகளில் நான்மானிடனென்றுவருகின்றதே அஃதெங்ஙனங்கூடுமெனில் சென்ற ஜன்மங்களிலுள்ள பிரார்த்தியாலுண்டாகியவாசனமூலமாக இத்தேகாதிகளினும்நானென்ற பிரார்த்தியுண்டாகும் அதுவுமனதியானதுபற்றி அனவத்தை யென்னுந் தூஷணமில்லாததாகுமென்பார், “சனனம்பலவாசனையாலுடலம் முதலாகியவெளியினிலே பேதம்படநானெனவெயறியும்பெயராமயலாயிடும்மெங்கனுமே” எனவுங்கூறினார்.

(சச)

அ - கை. புசித்தஅன்னமானதென்றுதொடங்கி தயிரில் நின்றஞ்சோமயானியேயென்று முடிந்தசருதியினால் மனம்வாக்குப் பிரணன் மாங்கிசம் இரத்தம் மச்சையிவைமுதலாகியசரீரஞ் சடமானபூதத்திரயத்தின்காரியமாதலார் சடமாகும் அஃதுசைதன்னியகோசரமாகிய அகம்பிரத்தியத்துக்கு விடயமாகாதெனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைச்சங்கிரகமாகக்கூறுகின்றார்.

ஊனிந்திரியாதிகளானவெலாமோருங்கணினைனெனலாகியிடா
யானம்முதலாகியபூதமதால்வரவிற்படியேவளர்வுற்றுளதா
னம்மணிநிலைமையுஞ்சுவர்தானாகும்மணுநீர்கொடளித்திடல்போ
லுங்கரணங்களுமுன்பவையாலுளதாயவளருமெனவேயுணர்மின்

இ - ள். ஊன் - தேகம், இந்திரியாதிகளானவெலாம் - இந்திரியங்கள் முதலானவனைத்தும், வானம்முதலாகியபூதமதால் - வின்முதலியவைம்பூதங்களால், வரவிற்படியே - உற்பத்தியானவாமே, வளர்வுற்றுளதால் - விருத்தியடைந்திருத்தலினால், ஒருங்கணில் - ஆலோசிக்குமிடத்தில், நானெனலாகியிடா - அகம்பதமென்னுமானம்வஸ்துவாகாது, அம் - சலத்தினாலும், மணி

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கந. எ

9 - மண்ணினாலும், அமையுஞ்சுவர்தான் - பொருந்தியசுவரை, ஆகும்மணு
ரங்காமி - உண்டாகின்றமண்ணையுஞ்சுலத்தையுங்கொண்டு, அளித்திடல்போ
பு காப்பதுபோல், ஊனுங்கரணங்களும் - தேகமுமிந்திரியங்களும், உண்ட
பால் - புசிக்கின்றபூதங்களால், உளதாய் - உள்ளனவாகி, வளருமென
விருத்தியாகுமென்றே, உணர்மின்-அறியுங்கள். ௭ - ௮.

கருத்து. தாய்தந்தையிருவரும்புசித்தபூதங்களின்காரியமாதலாலுந்தன்
ற்புசித்தப்பட்டதேயுஅப்புஅன்னமென்னுமில்க்கணமுடைய பூதங்களின்து
மத்தியபூதக்குமாங்கிசங்களால்விருத்தியாதலாலும் எவைகளெதனால்விருத்
யடைக்கின்றனவோ அவைகளதிலின்றிமுற்பத்தியுடையனவாதலாலுந் தே
முதலியவைகளகம்பதபாசிகளாகாதெனவாம். (சுரு)

அ - கை. உரைசெய்யப்பட்டசுருதியின்பலிதார்த்தத்தைக்கூறுகின்றார்.
ஊனாதிகளாயதிரட்சியிலேயொளியாவணநா னெனதென்றுகொடே
ரானேதுகர்வேனவையென்றுணருநானாவறிவானவைவிட்டிவையிற்
ரனேமுதல்கண்டிவையித்தனையிற்சலியாவறிவாகியதன்மையிலே
ரானேயதுவென்றிடுநல்லறிவோர்நாடார்பிறிதென்பதுநாடொறுமே

இ - ள். ஊனாதிகளாயதிரட்சியிலே - தேகமுதலாகியகூட்டங்களில்,
ளியாவணம் - மறைவுபடாதபடி, நானெனதென்றுகொடே - நானெனதெ
றுகருத்துட்கொண்டு, அவை - அந்தவிஷயாதிகளை, நானே - யானே, துக
வன் - புசிக்கின்றேன், என்றுணரும் - என்றறிகின்ற, நானாவறிவானவை
ட்டு - பலவிதமாகியபேதஞானத்தைவிடுத்து, இவையிற்றானே - இந்தத்தே
ாதிகளின்றானே, முதல்கண்டு-காரணத்தைக்கருதிப்பார்த்து, இவையித்தனை
ல்-இவையெல்லாவற்றினும், சலியாவறிவாகியதன்மையிலே-அசைவில்லாத
ானசொருபமாகியசுபாவத்திலிருந்து, நானேயதுவென்றிடம் - நானேயந்
பிரமமென்கின்ற, நல்லறிவோர் - நல்லஞானிகள், நாடொறும் - நாஸ்தோ
ம், பிறிதென்பது-துவிதமென்பதை, நாடார்-விரும்பமாட்டார்கள். ௭ - ௮.

கருத்து. யாதொருகாரணத்தாற்றேசேந்திரியாதிகள் தேயு அப்பு அன்
ங்களாகியபூதகாரியமாதல்பற்றி வாக்குமாத்திரங்களாயும் அனாதம்பொ
ள்களாயுமிருக்கின்றன அதனால் அவற்றில்நானென்னும்புத்தியைநீக்கிக்கூட
னாகியசிதான்மாவிலகம்புத்தியைச்செய்யத்தக்கதென்றறிக. (சுரு)

அ-கை. தேயு அப்பு அன்னமியைகளுக்குவிலக்ஷணங்களாகியதேகேந்தி
மனமுதலியவைகளெவ்வனம்பூதகாரியங்களாகுமெனில், தயிருக்குவிலக்ஷ
மாகியநெய்போலாகுமென்றுதாகரித்தசுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

கடையப்படுதயிரிற்றிரணம்போன்மனமுதலா
மிடையிற்செயுமியல்வேறிலையுளபூதமதியடையே

யடையத்திரஞ்ருவிற்செலுமதிவிட்டறிவுருவா
மடையப்பிரிதிலமெப்பொருளதுநானெனவறிவீர்.

26

வழ

இ - ள். கடையப்படுதயிரில் - கடையப்படுகின்றதயிரினிடத்தில், 'ன்' னெய்போல் - கூடுகின்றரெய்யைப்போல, மனமுதலாம் - (பஞ்சபூதநாயினின்று) மனமுதலானவைகளுண்டாகும், இடையிற்செய்யுமியல்வேறில்லை - (இதுவன்றி) நடுவிலுற்பத்திசெய்யுமியலக்கணம்வேறில்லை, உளபூதமதியே - பொருந்தியபூதத்தினிடத்திலும், திரஞ்ருவில் - பவுதிகங்களினும், அடைய - சேர, செலுமதிவிட்டு - செல்கின்றபுத்தியைவிடுத்து, அடைய - எல் லாம், அறிவுருவாம் - ஞானசொருபமேயாகும், பிரிதில - வேறில்லை, மெப்பொருளது - அந்தஉண்மையானவஸ்துவை, நானெனவறிவீர் - நானென்றுணருங்கள். எ - று.

ப - ம். தேயு அப்பு அன்னமவைகள் உதரக்கினியரலுண்டாகியபா கவிசேடத்தால் தேசேந்திரியமனோருபங்களாகப்பரிணமிக்கின்றதுக ளென் பார், "மனமுதலாம்" எனவும், கூறினார்.

கருத்து. தயிர்ரெய்த்திருட்டாந்தத்தாற் மேகமுதலியனபவுதிகமென்று சாதித்ததுபற்றி முற்கூறியதேகாதிகளினின்றும்பின்னமாகியவாண்மரிட்டை குற்றமில்லாததென்றறிசு. (சுஎ)

அ - கை. காரியங்களாகியவாக்குப்பிராணனவைகளுக்குப்பவுதிகத்த ன்மையுள்ளதாயினும் மனம் நித்தியமெனவைசேடிகர்கள் கூறுவதனால் அஃ தெங்மனம்பவுதிகமாகுமென்றுசங்கித்தபுத்திரனுக்குப் பதினாறுகலையென்ற துமுதல்மனம்அன்னமயமென்றதீருகியசுருதிவாக்கியங்களின்படி பதினாறுதி னமுணவில்லாததனால்மனஞ்சுருங்கிஅப்பியாசித்தசாத்திரம்விளங்காமல்உண் விலைமனம்விருத்தியடைந்தபின்பு சாத்திரம்விளக்கமுற்றதனால் மனம் அன் னமயமென்றுபதேசித்தபிதாவின்றார்பரியத்தை மேல்வருஞ்செய்யுட்களாற் கூறுகின்றார்.

வேறு.

அன்னத்தானிறைவிலானுக்கறிவுதோன்றாமையாலு
மன்னகாரியமேபுத்தியாதனிச்சயமதானு
லன்னத்தாலுண்டாமந்தப்புத்தியைத்தவிர்த்துநானு
முன்னுவானெங்குங்கானுமறிவுநானென்றெப்போதும்.

இ - ள். அன்னத்தால் - அன்னத்தினால், நிறைவிலானுக்கு - நிறைவில்
சுவேதகேதுவுக்கு, அறிவுதோன்றாமையாலும் - நூலறிவுவிளங்காததனால்
, அன்னகாரியமே - அன்னத்தின்காரியமே, புத்தியாதல் - மனமாகுதல்,
யமதானால் - உறுதியானால், அன்னத்தாலுண்டாம் - அன்னத்தினாலுற்ப
பாகிய, அந்தப்புத்தியை - அந்தமனத்தை, நானும் - எந்நானும், தவிர
- நீக்கி, எங்குங்கானும் - சர்வசாட்சியான, அறிவு - ஞானசொருபமே,
னன்று - அகம்பொருளென்று, எப்போதும் - எக்காலத்தும், உன்னுவா
நினைக்கக்கடவன். எ - று.

(சுஅ)

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௧௩௬

வேறு.

இ

நீர்க்கேந்திரியாதிகளாகுந்திரட்சியினைநானெனதென்றே

ல்பாகாரின்றபுத்தியினைவிட்டுத்தானாயிருந்துளதா

னாகாதெல்லாமாகியிடுமறிவாஞ்சித்திலியாதொருகா

லேகாவொன்றாயடங்கியிடுமவன்றனியல்பையியம்பிடுவாம்.

இ - ள். தேகேந்திரியாதிகளாகும் - உடல்பொறிகள்முதலான, திரட்சியினை - கூட்டங்களை, நானெனதென்றே - நானென்னுடையதென்றே, போகாரின்ற - செல்கின்ற, புத்தியினை - புத்தியை, விட்டு - விடுத்து, தானாயிருந்துளதாய் - அகம்பதப்பொருளாயிருக்கின்றதாய்; ஆகாதெல்லாமாகியிடும் - நிஷேதவஸ்துக்களனைத்துமாய்விளங்கும், அறிவாஞ்சித்தில் - ஞானசொருபமானசித்தில், யாதொருகால்-யாதொருகாலத்தில், ஏகா ஒன்றாயடங்கியிடுமவன்றன்-சென்றுஅத்துவிதமாகத்தாதான்மியத்தையடைகின்றவனது, இயல்பை - சுபாவத்தை, இயம்பிடுவாம் - சொல்லுவாம். எ - று. (௪௬)

வேறு.

அப்போதுசுகதுக்கங்களாதியாச்சொல்லப்பட்ட

எய்ப்பாயவிகாரமெல்லா மறியாதுதன்னைத்தானே

மெய்ப்பாடாய்நுகராரின்றேன்விளங்கவ்விடத்தேகாணுந்

தப்பாதுதானாய் நின்றசுகத்தினைத்தடையொன்றின்றி.

இ - ள். அப்போது - அக்காலத்தில், சுகதுக்கங்களாதியாச்சொல்லப்பட்ட - இன்பதுன்பமுதலாகச் சொல்கின்ற, எய்ப்பாயவிகாரமெல்லாம் - தளர்ச்சியாகிய விகாரமனைத்தையும், அறியாது - உணராமல், தன்னைத்தானே - தொம்பதார்த்தனாகிய தன்னையே, மெய்ப்பாடாய் - உண்மையாக, நுகராரின்றேன் - அனுபவிப்பவன், விளங்க - விளங்கும்படி, அவ்விடத்தே - அந்தப் பிரமத்தினிடத்திலேயே, தப்பாது தானாய்நின்ற - தானாகத்தவறுகிருக்கின்ற, சுகத்தினை - பரமசுகத்தை, தடையொன்றின்றி - ஒருதடையுமில்லாமல், காணும் - காண்பான். எ - று. (௫௦)

ஆதலாலறிவுள்ளோர்களழிந்திடுமுடலேயாதி

சேர்தருபுத்திதன்னைச்செலவிட்டுத்தெளியும்வண்ணந்

திதிலாதெவையுங்காணுந்திகழ்தருசித்தின்கண்ணே

யேதுலாமதியைநானென்றிடுமின்களிசைந்தெப்போதும்.

இ - ள். ஆதலால் - ஆகையால், அறிவுள்ளோர்கள் - உணர்வுள்ளவர்கள், அழிந்திடும் - நசிக்கின்ற, உடலேயாதி - தேகாதிகளில், சேர்தருபுத்தி தன்னை - சேர்கின்றபுத்தியை, செலவிட்டு - போகவிடுத்து, தெளியும்வண்ணம் - தெளியும்படி, திதிலாது - குற்றமில்லாமல், எவையுங்காணும் - சகலத்தையும்பார்க்கின்ற, திகழ்தருசித்தின்கண்ணே - பிரகாசம்பொருந்தியசி

விடத்தே, "இசைந்தெப்போதும் - இயைவுற்றெக்காலத்தும், ஏதிலாமதியை-
குற்றமில்லாதமதியை, நானென்றிடுமின்கள்-நானென்று வையுங்கள். எ -று.

அ-கை. மனமுதலியவைகள் அனாத்மாவாதலாலவைகளைவிட்டுக்கூடத் தவான்மாவினிடத்தில்கம்புத்திசெய்யவேண்டும், அவ்வாறுபுத்திசெய்யுங்கால் எப்பொழுது அதிலிலயிக்கின்றோ அப்பொழுதுதுவிதமில்லாததனால் ஆன்ம சுகசொருபமாகின்றனென்று முற்கவிகளாலத்துவிதீயப்பிரமமொன்றேயுள் ளதென்றுபிரதிக்கினைசெய்து, தையுஅப்பு அன்னமென்னும் பூதங்களும் அவை களினின்றுமுற்பன்னமாகியபவபுதிகமானபோக்கியவத்துவும் போகாதாரமாகி யசரீரங்களும் போகவுபகரணங்களாகியவிந்திரியங்களும் காரியங்களாதல்ப ற்றி வாக்குமாத்திரங்களாகிப்பிரதியோகிபேதமில்லாததனால் அத்துவிதப்பிர திக்கிண்பங்கமில்லையென்றத்தியாயத்தின்முன்பாகமுறைசெய்யப்பட்டது. அ ன்நவமாயினும்புசிக்கின்றவான்மாக்களநித்தியர்களாதலால் அந்தப்பிரதியோ கிபேதத்தால் அத்துவிதப்பிரதிஞ்ஞாபங்கமவருமென்றசங்கையையிராகரிப் பதற்கு உத்தரபாகமானது உத்தாலகஞ்ஞாணியென்றது முதலானசுருதிகளா ல் போக்கியவஸ்துப்போற்புசிக்கின்றவான்மா கற்பிதனன்று பரமார்த்தனே தான். ஆயினும் அந்தப்பிரதியோகி பேதத்தாலத்துவிதப்பிரதிக்கிண்பங்கம் நேரிடாது. அவன்பிரமசொருபமானதுபற்பேதமில்லாததனாலென்று கூ றப்பட்டது, அஃதெவ்நவமெனில் இவன்குக்குமன் இவன்மயமேஇவ்வ ணைத்தும் அஃதுசத்தியம் அவனையான்மா அதுநீயாகின்றாய் சுவேதகேது வேயென்பனவாம், அவற்றின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

காண்பவன்றோனையாகுங்காண்பவையென்றயாவும்
காண்பவன்றன்னில்வேறென்றின்மைபிறற்றையேகாணும்
பூண்பதொன்றின்நிறின்ற பூரணமது நீயென்ற
மாண்டவார்த்தைக்குமுள்ளபொருளினிதின்மற்றென்றில்லை.

இ - ள். காண்பவையென்றயாவும் - திரிசியங்களாகக்கூறியவளைத் தும், காண்பவன்றோனையாகும் - திருஷ்டாவேயாகும், காண்பவன்- (அந்தத்) திருட்டாவானவன், தன்னில்வேறென்றின்மையில்- தன்னைத்தவிரவேறொரு பொருளில்லாததனால், தனையேகாணும் - தன்னையேகாண்கின்றான், பூண்ப தொன்றின்நிறின்ற - அணியத்தக்கவேறொருபொருளில்லாதுநிற்கின்ற, பூர ணமது-அகண்டமான அந்தப்பிரமமே, நீயென்ற-நீயென்கின்ற, மாண்டவார் த்தைக்கும்- மாட்சிமையுடைய வாக்கியத்திற்கும், உள்ளபொருள்-பொருந்நி யபொருளாகும், இதில்மற்றென்றில்லை - இவ்விஷயத்தில்வேறொருபொருளி ல்லை. எ -று.

ப - ம். எது சம்பம்அதுஇரச்சுவேதான் எதுரசதம்அது சத்தியேதானெ ன்பதுபோல் பாதாசாமானுதிகரணியமாகப்பிரமத்திலாரோபிதமாதலானை த்துமதற்குவேறிஷ்மையிப்பிரமமேதானென்பார், "காண்பவன்றோனையாகுங்

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். சுசக

காண்பவையென்றயாவும் காண்பவன்மன்னில் வேறென்றின்மையில்” என்றார், தொஞ்சுத்தார்த்தனுகிய ஜீவனும் பரமார்த்தமாகப்பிரமசொருபனையன்றித்திரிசியம்போல் கற்பிதனன்றென்பார், “பூரணமது நீ” என்றார். (௩௨)

அ - கை. நீயென்னுஞ்சுத்தந்திரிசியப்பொருளைத்தரும். அகமென்னுஞ்சுத்தம்பிரத்தியக்குப்பொருளைத்தரும். இவைகள் பின்னர்த்தங்களுடையனவாதலால் குறில்நெடில்போல்விரோதிகளாகும். இங்ஙனமாயின் மற்றொருசுருதியில்நான்பிரமமாகின்றெனெனப்பிரத்தியகான்மாவிற்குப் பிரமத்துவங்கூறப்பட்டிருக்க இவ்விடத்திலஃது நீயாகின்றாயெனப்பராக்ருவத்துவுக்கு எங்ஙனம்பிரமத்துவங் கூடுமென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

நீயென்கின்றவார்த்தைக்கும்பொருளாயென்றுநிற்பதுவே
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நின்றநாடுவது
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நாடிநிற்பதுவே
நீயென்கின்றவாசகத்தினிற்கும்பொருளுநிலைபெறவே.

இ - ள். நீயென்கின்றவார்த்தைக்கும் - அதுநீயென்னும்வாக்கியத்திற்கும், பொருளாயென்றுநிற்பதுவே - இலக்கியப்பொருளாகவெப்போதம்நிற்பதுதானே, நானென்கின்றவாசகத்தின் - அகமென்னுஞ்சொல்லினது, பொருளாய் - இலக்கியப்பொருளாக, நின்றநாடுவது - நின்றவிளங்குகின்றது, நானென்கின்றவாசகத்தின் - அகமென்னுஞ்சொல்லினது, பொருளாய்நாடிநிற்பதுவே - அருத்தமாகவிளங்குகிற்பதுவே, நீயென்கின்றவாசகத்தில் - நீயென்னுஞ்சொல்லில், நிலைபெற - திரமாக, நிற்கும்பொருளும் - நிற்கின்றபொருளுமாம். எ - று.

கருத்து. தேவதத்தனொருவனே புத்திரனாற்பிதாவெனவும் பிதாவினால் மகனெனவும்கூறத்தக்கவனெனினும் தகப்பன்மகனென்றசுத்தங்கொற்சொல்லப்படுந்தேவதத்தனதுசொருபம்பேதிக்காது அப்பேதமும் விவகரிக்கின்றவனாதிபந்தனமேயன்றி விவகரிக்கத்தக்கதென்னும் நிபந்தனயில்லாததுபோல் பிரமத்தைத் தானாகவனுபவிக்குமவத்தையில் நான்பிரமமெனவும்அவ்வைக்கியமே அன்னியன்பொருட்டுப்போதிக்கத்தக்கதாகி அதுநீயெனவுருபதேசிக்கப்படலால் இரண்டிலாவக்கியமுஞ்சுமானமாகியபொருளுடையதுபற்றிவிரோதமின்றென்றறிக. (௩௩)

அ - கை. அதுநீயாகின்றாய் நான்பிரமமாகின்றென்னென்றஇவைகளுக்குவிரோதம்வேண்டா நீநானென்னுஞ்சொற்களால் அஞ்ஞானியானஜீவனென்னுஞ்சமுசாரியும் அஃதென்றபிரமபதத்தாலசமுசாரியாய்முற்றுமுணர்ந்தவீச்சுரனுங்கூறப்படுகின்றான், எங்ஙனமீசனோடுசீவனுக்கைக்கியங்கூடுமென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சொல்லியவிரண்டினாலுஞ்சுட்டிடப்பட்டிடுமேலா
வெல்லையில்பொருள்களானதியாவுக்குமுன்னேதோன்றி
நல்லதோரறிவாயுள்ளதியாதொன்றதென்னும்வார்த்தைக்
கெல்லையாம்பொருளுந்தானேயெனுமிதிலையமில்லை.

இ - ள். சொல்லியவிரண்டினாலும்- முன்சொல்லியநீரானென்னுமிரண்
டுவாக்கியங்களாலும், மேலா - மேன்மையாக, சுட்டிடப்பட்டி - குறிக்கப்
பட்டி, எல்லையில் - அளவற்ற, பொருள்களானதியாவுக்கும் - பொருள்களாகி
யவனைத்திற்கும், முன்னேதோன்றி-முன்னேவிளங்கி, நல்லதோரறிவாயுள்ள
து - ஒப்பில்லாதநல்லபிரஞ்ஞானகனமாயுள்ளது, யாதொன்று - யாதொன்
றுண்டோ, தானே - அதுவே, அதென்னும்வார்த்தைக்கு - தற்பதத்திற்கு,
எல்லையாம்- முடிவாகிய, பொருளும்-இலக்கியப்பொருளும், எனுமிதிலையமில்
லை - என்றுசொல்லுவவார்த்தையிலையமில்லை. எ-று.

கருத்து. சத்தியஞானந்தமாகக்கூறிய அகண்டமாயும் அத்துவிதிய
மாயும் ஏகமாயும் முதல்முடிவில்லாததாயும் உள்ளதேஉண்மையானவத்துவா
கும், முக்குணங்கடையுடையஅனாதியானபிரகிருதித்தத்துவம் தத்துவஞானத்
தால்நீங்குவதனால் அந்தமுள்ளதாய்மித்தையாய்க்கற்பிதமாதலால் வத்துத்த
ன்மையில்லாததாகும், அதுஇரண்டுபிரிவுடையதாகும் அவற்றுள் இராசததா
மசகுணங்களில்லாதசுத்தசத்துவமாத்நிரமாகியவொருபாகம் மாயையென்று
சொல்லப்படும்,அவ்விரண்டுகுணங்களால் அவமானிக்கப்பட்ட மலினசத்துவ
மானமற்றொருபாகம்அவித்தையெனப்படும், அவற்றுள் மாயாசத்துவாங்கிசத்
திற்பிரதிவிம்பித்தபரமான்மா அம்மாயையைத்தன்வசஞ்செய்தசருவக்கியச
ருவேசனென்றுசொல்லப்படுவான்,அவித்தியாமலினசத்துவாங்கிசத்திற்பிரதி
விம்பித்தஅவ்வீசனே அவ்வவித்தையால்வசிக்கப்பட்டு சுதந்தரமில்லாதவ
னாயும் பெரக்தாவாயுஞ் சமுசாரியாயுமுள்ளஜீவனென்றுசொல்லப்படுவான்,
அந்தப்பரமான்மாவே தமப்பிரதானப்பிரகிருதியுபாதிகனாய் பூதபௌதிகப்பி
ரபஞ்ச விலக்கணமுடையபோக்கியரூபமாகவிருக்கின்றான், தமப்பிரதானப்பி
ரகிருதியுபாதிகனானதுபற்றிச் சுகத்திற்குபாதானமாகவும் விசுத்தசத்துவப்பி
ரகிருதியுபாதியார் சுகத்திற்குநிமித்தமாகவும் அபின்னநிமித்தவுபாதானமாத
லாற் சுருதியிற்சன்மாத்நிரமாகவே இச்சகஞ்சிருட்டிக்குமுன்னிருந்ததென்ற
தில் அஃது பார்த்ததென்றவாக்கியத்தால் நிமித்தத்தன்மையும் பலவாகப்பவி
ப்போமென்றதனால் காரியரூபமாகவிவர்த்திப்பதுபற்றி உபாதானத்தன்மை
யும்பிரசித்தம். அஃதிங்குபிரகிருதமாதலால் அதுநீயாகின்றாயென்றவாக்கியத்
தற் பிரகிருதத்தைஆலோசியாநின்ற அஃதென்னுஞ்சுத்தத்தாற்கூறப்படுகின்ற
து அவித்தியோபாதியுடையசகலசீவர்களும் முன்னிராநின்றசுவேதகேதுவை
நிமித்திகரித்து உத்தாலனென்னும்பிதாவினால் நியென்னுஞ்சுத்தத்தாற்கூறப்ப
டுகின்றார்கள், அஃதுநீயென்றசத்தங்களின் வாச்சியப்பொருள்களாகிய மா

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கசந.

யாவித்தியோபாதிபுடையசைதன்னியங்களுக்கு மிகவுமொன்றுக்கொன்றுவி
லக்ஷணமுண்டாதல்பற்றித் தாதான்மியவிரோதமாதலால் அதநீயென்றசத்
தங்களால் மாயைஅவித்தைஇவைகளின்விபாகத்தை நீக்கி இரண்டிடத்துமி
டைவிடாமலிருக்கின்றஏகமாகியசைதன்னியத்தைமாத்நிர மிலக்ஷிப்பிக்கின்ற
தென்றறிக. (ருச)

அ - கை. சிதங்கிசத்தில் தாதான்மியவிரோதமில்லாவிடினும் நீநானெ
ன்றசத்தங்களுக்கு அஃதென்றபதத்தின்வாச்சியார்த்தத்தோடு தாதான்மிய
விரோதமுளதென்னில் அவ்விரோதம்மெய்யெனினும் இவ்விடத்திற்சொல்லப்
பட்டதல்லவென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

உடம்பாதிகளில்வேறுகிநீநானென்னுமுரையாலே
திடம்பாடாகச்சொலுமிந்தச்சித்தாயுள்ளபொருளிடையே
யடங்காததுவென்றிடும்வார்த்தைக்கருத்தமுடம்பதெனச்சுருதி
தொடர்ந்தேதத்தொமசியென்றேசொல்லுமாறின்றெனவுரைத்தான்

இ-ள். உடம்பாதிகளில்-தேகேந்திரியாதிகளில், வேறுகி - பின்னமாகி,
நீநானென்னுமுரையாலே-நீநானென்கின்றவாக்கியங்களால், திடம்பாடாகச்
சொலும் - உறுதிப்பாடாகச்சொல்லுகின்ற, இந்தச்சித்தாயுள்ளபொருளிடையே-
கேவலஞ்சைதன்னியமாகியவிந்தப்பொருளிடத்தே, அடங்காத- அடங்
காமல், அதுவென்றிடும்வார்த்தைக்கு - அதுவென்னுஞ்சொல்லுக்கு, அருத்த
முடம்பதென-பொருளுடம்பென்று, சுருதிதொடர்ந்தே - சுருதியானதுதொ
டர்ந்து, தத்தொமசியென்றே-அதநீயாகின்றாயென்று, சொல்லுமாறின்றென-
தற்பதத்தினைக்கியத்தைச்சொல்லும்நெறியில்லையென்று, உரைத்தான் - சொ
ன்னான். எ - று.

கருத்து. இங்கு சுருதியாற்சமுசாரித்தன்மைக்குச்சருவக்கியத்தன்மை
கூறப்படவில்லையென்றறிக. (ருரு)

அ - கை. நீயென்றசத்தத்தாற் சமுசாரித்துவமுதலியவைசொல்லப்பட
வில்லையென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

தற்பதப்பொருளாயுள்ளவறிவொடேகூடுதற்கு
நிற்பதொன்றிலையாய்ச்சொல்லப்பட்டகாயாதிவிட்டு
மெய்ப்படத்துரியத்தோடேயேகனுவேறிலாத
சிற்பொருடனையேதத்தொமசியெனச்செப்புமன்றே.

இ - ன். தற்பதப்பொருளாயுள்ள - தற்பதத்தினருத்தமான, அறிவொ
டே-ஞானத்தினுடன், கூடுதற்கு - பொருந்நுவதற்கு, நிற்பதொன்றிலையாய் -
நிலையாய்நிற்பதொன்றுமில்லாததாக, சொல்லப்பட்ட- கூறப்பட்ட, காயாதி

விட்டு - தேகாதிகளைவிடுத்து, மெய்ப்பட - உண்மையாக, துரியத்தோடே - சேஷித்ததுரியத்தினோடு, ஏகனய்-அத்துவிதனய், வேறிலாத- தனக்குப்பின்னில்லாத, சிற்பொருடனையே - சிற்பாவத்தையே, தத்தொமசியென - தத்துவமசியென்று, செப்பும் - தற்பதத்தில் தொம்பதவைக்கியத்தைச்சுருதியானதுசொல்லுகின்றது. எ - று.

கருத்து. சமாணமாகக்கூறப்பட்டமறுபதங்களுக்குச் சமானாதிகரணத்தன்மையில்வரும்வீரோதமேவிவகூழிக்காமைக்குக்காரணமென்றிக. (ருக்)

அ - கை. நீநானென்றசத்தார்த்தத்திற்கூறப்பட்டபொருளை அஃதென்றசத்தத்தின்பொருளிலும் இசையக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அதுவென்றுரைசெய்பொருளாமதிலும்நீயென்றுரைசெய்பொருளாமதிலும், மதிபண்ணிடவேறதுவாகியிடுமறிவாநியகாரணமன்றியிலே, யெதுவொன்றுமிலாதவையாவையுமாமிதுவென்றிடுகேவலசித்தினையே, யதுநீயெனும்வாய்மொழியாமதனாலறியும்படி சொன்னதிவ்வாரணமே.

இ-ள். அதுவென்றுரைசெய்பொருளாமதிலும்-அதுவென்றுசொல்லும்பதத்தினதுபொருளிலும், நீயென்றுரைசெய்பொருளாமதிலும் - நீயென்றுசொல்லும் பதப்பொருளிடத்தும், மதிபண்ணிட - கருதுங்கால், வேறதுவாகியிடும்-பின்னமாயிராநின்ற, அறிவாநிய- சருவக்கியத்துவமுதலிய, காரணமன்றியில்-காரணத்தையல்லாமல், எதுவொன்றுமிலாது-யாதொருதிரிசியப்பொருளுமில்லாமல், அவையாவையுமாம்- அந்தத்திரிசியப்பொருளைத்துமாகிய, இதுவென்றிடு-இதுவென்றபரோகூழிக்கின்ற, கேவலசித்தினையே-திரிபுடியில்லாதசிற்பொருபத்தையே, அது நீயெனும்வாய்மொழியாமதனால்-அதுநீயெனும் வாக்கியத்தினால், இவ்வாரணம்-இந்தவேதம், அறியும்படிசொன்னது-உணரும்படிபுகன்றது. எ-று.

கருத்து. அதுவென்றபதத்தின் வாச்சியப்பொருளாகிய ஐகத்தின்காரணத்தன்மை சருவக்கியத்தன்மை இவைமுதலானவற்றினோடும் விருத்தமாகிவிசேடணமாயிருக்கின்ற நீயென்னும்பதத்தின்வாச்சியமான சமுசாரித்தன்மைமுதலியன எப்படிவிவகூழிக்கவல்லையோ அப்படியே நீயென்னும்பதவாச்சியமான சமுசாரித்தன்மையோடு விருத்தமாகிய அஃதென்னும்பதத்தின்வாச்சியமானசகத்தின்காரணத்தன்மை சருவக்கியத்தன்மை இவைமுதலியனவும்விவகூழிக்கப்பட வில்லை. விருத்தமான அவைகளை நீக்கி விசேடியமாகிய சின்மாத்திரத்தை லக்ஷியப்படுத்தி நீயென்றதின்பொருளோடும் ஐக்கியத்தைச்சுருதுகூறுகின்றதென்றுணர்க.

(ருக்)

அ - கை. விருத்தாங்கசத்தைப்பரிகரிக்குங்காற் பெறப்படும் வாக்கியத்தின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தத்துவமென்றவார்த்தையிரண்டுக்கும்பொருளதாகிச்
சித்துமெய்யாகிரின்றதிசுழ்பரமொன்றாந்தன்மை
தற்பரந்தன்னினாலேசித்திக்குமென்பதேயிங்
கப்படிவாக்கியத்தினருத்தமேபாகுமன்றே.

இ - ள். தத்துவமென்றவார்த்தையிரண்டுக்கும் - அதுநீயென்னுமிரண்
டுசொற்களுக்கும், பொருளதாகி - பொருளாயும், சித்துமெய்யாகிரின்ற -
சித்துருவாயும்நின்ற, திகழ்பரம்-பிரகாசிக்கும்பரமான்மா, ஒன்றாந்தன்மை-
ஏகமாகியசுபாவம், தற்பரந்தன்னினாலே - தானானசுபாவத்தினால், சித்திக்கு
மென்பதே - நிலைக்குமென்பதுவே, இங்கு - இவ்விடத்தில், அப்படி - அவ்வ
ண்ணம், வாக்கியத்தின் - வாக்கியத்தினது, அருத்தமேபாகும் - பொருளா
கும். எ - று.

கருத்து. அதுநீயென்றசத்தங்களுக்குச் சகலவுபாதிசுருமற்றசின்மாத்
திரமானலகியப்பொருள் பரமான்மாவே. ஞானமாயுமானந்தமாயுமுள்ளது
பிரமமென்றசருதியினால் அதற்குமூன்றுவிதபரிச்சேதமுமில்லாததனால் எது
இயல்பாகவேயுள்ளஏகத்தன்மையோ அவ்வபேதமே இவ்விடத்தில் அதுநீயா
கின்றாயென்னும்வாக்கியத்தாற்கூறப்படுகின்றதேயன்றிச் சீவன்பிரமமிகை
ளில் ஒன்றோமெற்றொன்றிற்கு முன்னில்லாதஏகத்தன்மைபோதிக்கவில்லையெ
ன்றறிக்க. (ருஅ)

அ-கை. இரதசம்பந்தத்தாற் செம்புதங்கமாவதுபோல் பரமார்த்தமாக
ப்பின்னையுடையஸாரியானஜீவனுக்கே ஈசனதுஅனுக்கிரகத்தால் தாதானியிய
ங்கூடுவதனால்த்தாதானியியம்ஏனொப்பக்கூடாதென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்

இப்படியன்றிவேறாயிருந்துளபொருடானியாதொன்
றப்பொருள்வாக்கியத்தினருத்தமன்றாகுமொன்று
மெய்ப்படுபொருளின்ஞானமுளதாகாவாக்கியத்தாற்
செப்பிடும்வார்த்தைதன்னிலறிவினமைசிதைத்தல்செய்யும்.

இ - ள். இப்படியன்றி - இவ்வாறன்றி, வேறாயிருந்துள - பின்னமாக
விராநின்ற, பொருடானியாதொன்று - யாதொருபொருளுண்டோ, அப்பொ
ருள் - அந்தப்பொருளானது, வாக்கியத்தினருத்தமன்றாகும் - வாக்கியார்த்
தமாகாது, வாக்கியத்தால் - (அந்த) வாக்கியத்தினால், ஒன்றும் - ஏகமாகிய,
மெய்ப்படுபொருளின்ஞானம் - உண்மைப்பொருளினுணர்வு, உளதாகா - இ
ல்லை, (அவ்வாக்கியமானதுவிதையால்) செப்பிடும்வார்த்தைதன்னில்-சொல்
லும்விவகாரத்திலிருக்கின்ற, அறிவினமைசிதைத்தல்செய்யும் - அஞ்ஞானத்
தைநாசஞ்செய்யும். எ - று.

ப-ம். விசேஷணவிசேஷியரூபமாயாவது சம்பந்தரூபமாயாவது ஜீவ
ப்பிரமங்களுக்கு ஐக்கியஞ்சொல்லுவது வாக்கியத்தின்பொருளாகாது.

மையாகவேபின்னங்கரையின் அவைகளின்னையோன்னியாபாவத்திற்கு ஆதிபந்தமில்லாததுபற்றித் தாதான்மியங்கூடாததனென்பார், “இப்படியன் றிவேறையிருந்துளபொருடானியாதொன் றப்பொருள்வாக்கியத்தின்ருச்சமன் றாகும்” எனவும், சுயம்பிரகாசப்பிரமத்தின்சொருபமான ஏகத்தன்மையும் இவ்விதமென்றுவாக்கியத்தாற்போதிக்கப்படில் சுயம்பிரகாசத்தன்மைகுன் றுமெனில் வாக்கியம் ஏகத்தன்மைக்குவிடயமாகிய ஞானத்தையுண்டாகச் செய்யவில்லை, செய்யாமையால் வாக்கியம்பிரயோசனமில்லாததாமெனில் தன்னனுண்டாகும்பிரமான்மவிடயமானமனோவிருத்தியால் அஞ்ஞானம்நீங் குதலின் வாக்கியம்பிரயோசனமுடையதென்பார், “ஒன்றுமெப்பப்படுபொரு ளின்ஞானமுளதாகவாக்கியத்தாற் செப்பிடும்வார்த்தைதன்னிலறிவின்மைசி தைத்தல்செய்யும்” எனவுங்கூறியார். (ருக)

அ - கை. ஏகத்துவஞானத்தில் வாக்கியத்திற்குவிபாயாபாயில்லாவிடில் பிரமாணத்திற்கு விஷயமாகாததனால் நரவிஷாணம்போல் அது அசத்தாகு மென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அறியாமையினையறிவித்துக்கொண்டேயிந்தவாக்கியந்தான்
பிரியாதொன்றாமறிவினைபுண்டாக்காதென்றுபேசுங்காற்
செறிவாயுண்மையுருவாகுஞ்சித்தினொளியைத்தவிர்த்துண்டா
மறியாமையதொன்றெனவில்லையாகுமுண்மையறியுங்கால்.

இ - ள். இந்தவாக்கியந்தான்- இந்தவாக்கியமானது, அறியாமையினை- அஞ்ஞானத்தை, அறிவித்துக்கொண்டே - நரசஞ்செய்வித்துக்கொண்டும், பிறி யாது-வேறுபாடின்றி, ஒன்றாமறிவினை-ஏகமாகியஞானத்தை, உண்டாக்காதெ ன்று-உண்டிபண்ணாதென்று, பேசுங்கால் - சொல்லுங்கால், செறிவாய்- (என் கும்) நிறைந்ததாகி, உண்மையுருவாகும் - சத்தியசொருபமாகிய, சித்தினொ ளியைத்தவிர்த்து-சிம்பிரகாசத்தையன்றி, உண்டாம் - உண்டாகின்ற, அறியா மையது-அஞ்ஞானமானது, ஒன்றென-ஒருபொருளென்பதற்கு, உண்மையறியு ங்கால்- உண்மையை யாலோசிக்குமிடத்தில், இல்லையாகும்-இன்றும், எ-று.

கருத்து. அன்னியவஸ்துவாற்பிரகாசமுறும் வஸ்தவுக்கேபிரமாணத்திற் கவிஷயநிமித்தத்தால்அசத்தின்மன்மையுள்ளதாகும். ஏகத்துவஞானமோவெ ல் சுயம்பிரகாசசித்திற்குவேறுகவில்லாததனால் எப்பொழுதும்பிரகாசித்தி னாதலின் முற்கூறியதுவண்ணமில்லாததாகும். ஆதலால் வாக்கியம் ஆவர னரிவர்த்தியிலுபயோகமேயன்றி சொருப்பிரகாசத்திலின்றென்று

(சூ 0)

அ - கை. அஞ்ஞானம் அசத்தாயின் நிவிர்த்திகூடாது. பிரமத்திற்குமே தமாயின் அதற்கும் நிவிர்த்திசொல்லப்படுமாதலாற் பிரமபின்னமாக அஞ்ஞா

சாந்தோக்கியவுபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கசுள்

னமென்னும் வஸ்து அங்கீகரிக்கவேண்டும். அங்ஙனமாயின் துவிதமாய் விடு
மென்றுசங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

நோக்குமிடத்துவாக்கியத்தானுண்ணிதாயபரத்தொளியை
நீக்கிநிற்குமறியாமையென்பதில்லையாதலின
லாக்கமில்லாவறிவின்மையழிப்பதென்றுங்கூடாது
தாக்கதின்றியொன்றாதறன்கூடுந்தன்மையதே.

இ - ள். வாக்கியத்தால் - வாக்கியத்தினால், நோக்குமிடத்து - ஆலோ
சிக்குமிடத்தில், துண்ணிதாய - துட்பமாகிய, பரத்தொளியை - ஞானப்பிர
காசத்தை, நீக்கிநிற்கும் - ஒழித்துநிற்கின்ற, அறியாமையென்பது - அஞ்ஞா
னமென்பது, இல்லை - இன்றாகும், ஆதலினால் - ஆகையால், ஆக்கமில்லாவறி
வின்மை - உண்டாகாதஅஞ்ஞானத்தை, அழிப்பது என்றுங்கூடாது-நீக்குவ
தெக்காலத்தும்பொருந்தாது, தாக்கதின்றி - விரோதமின்றி, ஒன்றாதல் -
ஏகத்தன்மையாதல், தன்னுட்கூடுந்தன்மையதே - தானாகவேபொருந்துந்
ன்மையுடையது. எ - று.

கருத்து. பிரகாசவிரோதியான இருள்போல் சிற்பிரகாசவிரோதியான
அஞ்ஞானத்திற்குச் சொருபமில்லாததனால் பரமார்த்தமாயில்லை. சிற்சொ
ருபத்தில் முந்திய ஸம்ஸ்காரவசத்தால் அத்தியாசிக்கப்பட்டு வித்தையால்நிவி
ர்த்திக்கப்படுகின்றமையின் லிவகாரநிருஷ்டியால் வாக்கியம் அஞ்ஞானத்தை
நீக்குமென்றுணர்க. (கசு)

அ-க. கடபடாதிவிஷயகமான மற்றையவிருத்திகள்போல் தனதஞ்
ஞானத்தை நிவிர்த்திசெய்விக்கின்ற வாக்கியத்தாலுண்டாம் பிரமான்மவிஷ
யமான அந்தக்கரணவிருத்தியாது அதற்குத்தனதுவிஷயமானபிரகாசமென்
கூடாதென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

பிரமாணங்களானவைதான் பேதமில்லாதொருபொருளைத்
திரமாயிதுவென்றிடமாட்டாசெல்லாதாமிங்காதலின
லுரைமாத்திரமாயியாவையினுமுளவஞ்ஞானமதுதானும்
பரமாமொளியேயாகியிடும்பார்க்கிலுண்மைப்பரிசுதுவே.

இ - ள். பிரமாணங்களானவைதான்-எல்லாப்பிரமாணங்களும், பேத
மில்லாதொருபொருளை - பேதமில்லாமல் ஒப்பற்றபிரமத்தை, திரமாயிதுவெ
ன்றிடமாட்டா - உறுதியாகஇதுவென்றுகுறிக்கமாட்டாவாம், (ஏனெனில்),
செல்லாதாமிங்கு - இந்தச்சொருபத்தினிடத்திற்செல்லாதாகும், ஆதலினால் -
ஆதலால், உரைமாத்திரமாய் - வாசகமாத்திரமாய், யாவையினுமுள - அனை
த்தினுமுள்ள, அஞ்ஞானமதுதானும் - அஞ்ஞானமென்பதுமே, பரமாமொ
ளியே - ஞாகியிடும் - பரமாகிய இந்தவஸ்துமாத்திரமாகவேயாகும், பார்க்கில் -
நோக்குங்கால், உண்மைப்பரிசுதுவே - உண்மையானதன்மையிதுவே

கருத்து. சூரியப்பிரகாசத்தில் தீபப்பிரகாசம்போல் சாக்ஷியாற்பிரகாசிக்கத்தக்க பிரமாணங்கள் சொப்பிரகாசசிதான்மாவின்னிடத்து சத்தியில்லாதனவாமெனவும், சத்தியிலத்தியாசிக்கப்பட்ட வெள்ளிபோல் வாக்கியத்தாலுண்டாகிய வீத்தையால் நிவர்த்திக்கத்தக்கவஞ்ஞானமும் பிரமத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டது பற்றிப் பிரமமேயாதலால் விவகாரத்தினும் அஞ்ஞானம் இன்மெனவுமறிக.

(சுஉ)

அ - கை. விவகாரபலத்தால் அஞ்ஞானத்துக்குச் சற்பாவமேனங்கீகரிக்கக்கூடாதென்று சங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அறியாமையென்று வேரமுதுதானுமறிவினுண்மை
பிரியாதுதுண்மைகாணுமளவினிலுளதுசத்தே
யறியாமைசத்தசத்தேயாகியவிரண்டின்மேலா
மறிவானத்தோன்றறனுமறிவினதொளியேயாமால்.

இ-ள். துண்மைகாணுமளவினில்-சூக்ஷ்மமாய்ப்பார்க்குங்காலத்தில், அறியாமையென்று-அஞ்ஞானமென்று, வேரமுதுதானும் - வேராகப்பொருந்துகின்றவதும், அறிவினுண்மைபிரியாது - அறிவினுண்மைக்குவேராகாது, உளதுசத்தே-சத்தேயழிவற்றிருக்கின்றது, அறியாமை - அஞ்ஞானமானது, சத்தசத்தேயாகியவிரண்டின்-சதசத்தாகியவிரண்டிற்கும், மேலாம்-அப்புறப்பட்டதாருமென்னில், அறிவானத்தோன்றல்தானும்-உணர்வினுலந்தவிளங்குதலும், அறிவினதொளியேயாம்-பிரமத்தின்விளங்குதலேயாகும். எ-று.

கருத்து. சத்தருபமானவஸ்துவக்கேசற்பாவமன்றிச் சத்துக்குவேரானவஸ்துவக்குச் சற்பாவமில்லையெனவும், கடமிருக்கின்றதுபடமிருக்கின்றதென்றுசற்பாவமனுபவிக்கப்படுகின்றதெனில் அதிஷ்டானத்திலுள்ளசத்துவமே ஜுரோபிக்கப்படுபொருளில் தோற்றுக்கின்றதெனவும், தோற்றமும்அழிவும்மற்றென்றும் கூடாததனைச் சதசத்தவிலக்கூணமாகவஞ்ஞானம் ஒப்பத்தக்கதெனில் அந்தவிவகாரமும் அந்தவந்தத்தன்மையையிருபித்திடினதனைப்பெருமையாலாமன்றி அப்படிப்பொருளுண்டென்பதின்றெனவும், இத்தன்மைத்து இப்பொருள்ளுவிளங்கிடினன்றோ அது சதசத்தவிலக்கூணமென்றும்விவகாரங்கடும் விளங்காவிடில் கூடாது, அஞ்ஞானமில்லாதகேவலம்பிரமமேவின்ருகின்றது. அஞ்ஞானத்திற்கு விளக்கமில்லையெனவுங்கொள்க.

(சுங)

அ - கை. அஞ்ஞானத்திற்குச்சுயம்விளக்கம்வேண்டா பானருப்பிரமமசம்பந்தவசத்தாலஞ்ஞானம் ஏன்விளங்காதென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

தோன்றுகூட்டாவினலேதோற்றிடும் பொருள்கட்கெல்லா
மூன்றிடுமுண்மையுண்டேலதுவுள்ளபரமேயாகுந்
தோன்றுவதுளதுபாராடொழியில்வேறுண்மையென்றிற்
ரேன்றியவுருவுமுண்டாய்த்தோன்றலாற்பரமேயன்றே.

தோக்கியவுபநிடததாற்பரிபுமுரைத்தவத்தியர்யம். சுசுசு

ர். தோன்று- விளங்காநின்ற, கூட்டரவினாலே - (கூடஸ்தனது)
னாலே, தோன்றிமும்பொருள்கட்கெல்லாம்-பிரதிபாகியவஞ்ஞா
அதன்காரியமானவெல்லாப்பொருள்களுக்கும், ஊன்றிமும்-நிலை
ன்ற, உண்மையுண்டேல்- சற்பாவவிளக்கமுண்டானால், அதுஉள்ள
ம்- அந்தஉண்மையுஞ் சத்தாயுள்ள பிரமமேயாகும், தோன்றுவது
ங்குகின்றதேயிருக்கின்றதாதலால், பாராதொழியில் - விசாரித்
டில், வேறுஉண்மையென்னில்-ஆரோபிதசற்பாவமுண்டென்றால்,
யருவும் - அப்படித்தோன்றியருபமும், உண்டாய்த்தோன்றலால் -
விளங்குவதனால், பரமே - பிரமசொருபமே. எ - து.

. சம்பந்தமானது இரண்டிசம்பந்தியை யபேகூறித்தலாற் பிரம
யஞ்ஞானமுஞ்சொருபசற்பாவமுடையதென்று அவசியமங்கீகரிக்க
அச்சற்பாவமும்அதிஷ்டானப்பிரமத்துள்ளதாதலால்அந்தஸத்தை
ற்கண்ணியமாயஞ்ஞானமென்பதில்லாமையால் இரண்டிசம்பந்திக
றம் சம்பந்தமென்பது நிரூபிக்கத்தகாதென்பார், “தோன்றுகூட்
தோன்றிமும்பொருள்கட்கெல்லா மூன்றிடுமுண்மையுண்டேலதுவு
பாகும்” எனவும், பிரமம்போலஞ்ஞானத்திற்குப்பரமார்த்தசற்பா
ரினும் ஆரோபிதசற்பாவமுண்மையினால் சம்பந்தமேன்கூடாதெ
க்காதவளவில் அழகியசொருபமுடைய அத்தியாசிக்கப்பட்டஅஞ்
தன்காரியமியற்றிற்கு அதிஷ்டானப்பிரமமேசொருபமன்றி வே
ாய்ச்சொருபமில்லையென்பார், “பாராதொழியில்வேறுண்மையெ
ன்றியவுருமுண்டாய்த்தோன்றலாற்பரமே” எனவும்கூறினார்.()

பிரமத்திற்கே உருவம் மற்றையதற்கில்லையென்று கூறுகின்றார்.

யாளிர்வதுள்ளபிரமமேவேறென்றில்லை

ண்மையின்மையாதலின்வேறினுக்கு

ன்டென்றுசொல்லப்பார்த்திடில்வேறென்றாய்

ற்றேன்றுருபமுண்மையிற்பரமேயாகும்.

.. உருவமாய் - உருவமாகி, ஒளிர்வது - பிரகாசிப்பது, உள்ள
சத்தாயுள்ளபிரமசொருபமேயாகும், வேறென்றில்லை -மற்றென்
வமாய் - உருவமாக, உண்மை - இருக்குந்தன்மை, இன்மையா
லாமையால், வேறினுக்கும்-இதரவஸ்துவுக்கும், உருவமுண்டெ
முண்டென்று, சொல்லப்பார்த்திடில் - சொல்லவோசுத்தால்,
ய - இதரமாகிய, உருவத்தாற்றேன்றுருபம்-உருவத்தினுற்றேன்
மானது, உண்மையில் - மெய்ம்மையில், பரமேயாகும் - பிரம
எ - து.

9. நிரூபிக்கத்தக்கருபம் பிரம்பின்னவஸ்துவுக்குளதேல் அந்
பமே இரண்டிற்கும் ரூபமொன்றாகிப்பேதமில்லாமையிடு

அ-கை. இவ்வாறு ரூபமாத்திரத்தாற்றுகளே பேசுஞ்சித்தியாலிடித் பிரமபத்துக்குவேரூனரூபத்தால் அஞ்ஞானத்துக்குமுருவமுண்டென்றசங்கிதையைக்கண்டிக்கவேண்டி மூன்றுவிதமாய்விசற்பித்துக்கூறுகின்றார்.

அன்னியத்தினுக்குச்சொன்னவருவுவேறுருவினாலாமென்னிலப்பரந்தானன்றாமெனுமுருவந்தானன்றானையபரத்தினோடுபின்னமோவபின்னமாயோ சொன்னவிவ்விதரண்டுக்கூடியுள்ளதோ சொல்லுமென்றான்.

இ-ள். அன்னியத்தினுக்கு - இந்நாவஸ்தவுக்கு, சொன்னவருவு-சொன்னரூபமானது, வேறுருவினாலாமென்னில் - வேறுருவந்தாலாகுமென்றால், அப்பரந்தான் அன்றாமெனுமுருவம் - அந்தப்பிரமரூபம்அல்லவென்னுமுருவமானது, தானன்றையன்னிய - தான்மாத்திரமாய்க்கருதிய, பரத்தினோடு. பிரமத்தினுடன், பின்னமோ - பின்னமாகவோ, அபின்னமாயோ - அபின்னமாகவோ, சொன்ன - சொல்லிய, இவ்விதரண்டுக்கூடியுள்ளதோ - இத்திரண்டுக்கூடியுள்ளபின்னபின்னமாகவோ, சொல்லுமென்றான்-சொல்லுங்கொன்றான். எ-று.

(கூசு)

அ-கை. விகற்பித்தஅம்மூன்றிற்குந்நூதனங்கூறுகின்றார்.

பின்னமென்றுரைக்கிலந்தவருவின்வேரூகையாலே சொன்னதுமருவையாகுந்தற்பதஞ்சொல்லுங்காலே பின்னமன்றென்னின்றானையாபிடும்பின்னபின்னமென்னின்முன்சொன்னகுற்றமிரண்டும்வந்திசையுமென்க.

இ - ள். பின்னமென்றுரைக்கில் - பின்னமென்றுசொல்லில், அந்தவருவின் - அந்தரூபத்தைக்காட்டிலும், வேரூகையாலே - வேரூதலாலே, சொன்னதும் - (இங்ஙனஞ்) சொல்லியதும், அருவையாகும் - உருவமில்லாததாகும், சொல்லுங்காலே - சொல்லுங்காலத்தில், பின்னமன்றென்னில் - அபின்னமெனில், தற்பதம் - தற்பதமாகிய, தானையாபிடும் - அந்தரூபமாகவேயாங்கிடும், பின்னபின்னமென்னில் - பின்னபின்னமென்றுசொல்லில், முன்சொன்ன - முற்கூறிய, குற்றமிரண்டும் - இரண்டுமுற்றமும், வந்திசையுமென்க - வந்துபொருந்து மென்றுஅறிக. எ - று.

“சொன்னதுமருவே” யென்றமையால், நிரூபிக்கயோக்கியமானபிரமசொருபத்திற்குப் பின்னமாதலால் நரசிருங்கம் ஒசுக்குமெனவும், “தானையாபிடும்” என்றமையால், அஞ்ஞானத்திற்கு வேரூனசொருபலாபயில்லையெனவும்பெறப்பட்டது.

(கூசு)

அ - கை. அநிரூபிதரூபமாகச்சற்பாவம்யாதொன்று பிரதிக்கனைசெய்யப்பட்டதோ அஃது இந்தப்பிரகாரத்தால் வாக்ருமத்திரந்தானென்றுகூறுகின்றார்.

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கருக

பாராதபடியினாலேபரத்தினில்வேறதாக
நேராயொன்றுகித்தோன்றுநெறிசொல்லவார்த்தையையா
மேராயொர்பயனுமில்லஞ்ஞானமுமெக்காலத்தும்
பேராதவிளங்குகின்றபிரமமேபிறிதொன்றில்லை.

இ - ள். பாராதபடியினாலே - சிந்தித்துப்பாராததன்மையினாலே, பர
த்தினில் - பிரமத்தினின்றும், வேறதாக - வேற்றுமையாக, நேராயொன்றுகி -
நேர்மையான ஒருபொருளாகி, தோன்றுநெறி - விளங்குகின்றமார்க்கமும்,
சொல்ல - நிரூபிக்குங்கால், வார்த்தையையாம்-சொல்லளவேயாகும், ஏராய் -
அழகாக, ஓர்பயனும் - ஒருபிரயோசனமும், இல் - இல்லாத, அஞ்ஞானமு
ம் - அறியாமையும், எக்காலத்தும் - எப்பொழுதும், பேராதவிளங்குகின்ற -
நீங்காமல்விளங்குகின்ற, பிரமமே - பிரமமேயாகும், பிறிதொன்றில்லை -
(அதைத்தவிர) அஞ்ஞானமென்று ஒருவஸ்து இல்லை. எ - று. (சுஅ)

அ- கை. அஞ்ஞானத்திற்குச்சொந்தமாகப் பானலாபயில்லாததனால்
வியாவகாரிக அஞ்ஞானமும் பிரமமேதானென்று யாதொன்று பிரதிக்கினை
செய்யப்பட்டதோ அதவேஉறுதியென்றுகூறுகின்றார்.

எல்லாமஞ்ஞானத்தாலே தோன்றிடுமென்றறனு
பில்லாதோவென்னில்வேறாயறிவின்மையிலாமையாலே
யில்லாவஞ்ஞானமத்தின்காரியமிரண்டுமுன
பில்லாதபிரமந்தானேயெனுமிதென்னறிவேயென்றான்.

இ - ள். எல்லாம் - யாவும், அஞ்ஞானத்தாலே - அஞ்ஞானத்தினாலே,
தோன்றிடுமென்றறனும் - தோன்றிடுமென்று சொல்லுதலும், இல்லாதோ
வென்னில் - இல்லையோவென்றால், வேறாய் - வேறாக, அறிவின்மை - அஞ்
ஞானமானது, இலாமையாலே- இல்லாததனால், இல்லாஅஞ்ஞானம்-இல்லாத
அஞ்ஞானம், அத்தின்காரியம் - அந்தஅஞ்ஞானத்தின்காரியமான ஜகம், இர
ண்டும் - இவ்விரண்டும், ஊனயில்லாத - அழிவில்லாத, பிரமந்தானேயெனு
மித - பிரமமேயென்னுமிந்தத்தாற்பரியமே, என்னறிவென்றான் - என்கரு
த்தென்றான். எ - று. (சுக)

அ- கை. இரத்தச்சகலஜகமும் அஞ்ஞானகாரியமென்ற வசனமுங்கேவ
லஞ்சத்தமாத்நிரந்தான் அதற்குப்பொருளில்லை அதிஷ்டானபரமசிவசொருப
த்திற்கு வேறுகவஞ்ஞானம் நிரூபிக்கத்தகாததனால் அஞ்ஞானமும்அஞ்ஞானகா
ரியமனைத்தும் பிரமசொருபமே வேறில்லையென்றவிஷயத்திற் சுருதியைஅனு
வதித்துக் கூறுகின்றார்.

இப்படியெல்லாமாகியிருந்ததேபரமேயென்ன
மெய்ப்படியேயாயுள்ளசுருகிதான் விளங்கச்சொன்ன

அப்பொருடற்பாவத்தாலாவதேயென்றுகொண்டு
செப்பிடுஞ்சுரர்கட்கெல்லாந்திகழொளிமலரின்மேலோன்.

இ - ள். இப்படி - இவ்வண்ணம், எல்லாமாகியிருந்ததே-அனைத்தும்
கியிருந்ததுவே, பரமேயென்ன-பிரமசொருபமென்று யாருஞ்சொல்ல, மெய்
ப்படியேயாயுள்ள - உண்மைநிலையாகவேயிருக்கின்ற, சுருதிதான் - வேதங்
கள், விளங்கச்சொன்ன - தெளியவுரைத்த, அப்பொருள்-அந்தப்பொருள், த்
ற்பாவத்தால் - தன்சபாவத்தினால், ஆவதேயென்றுகொண்டு-ஆகின்றதென்ற
பிப்பிராயங்கொண்டு, சுரர்கட்கெல்லாம் - தேவர்கட்கெல்லாம், திகழொளி
மலரின்மேலோன் - பிரகாசியாரின்ற தாமரைப்பூவிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற
பிரமதேவன், செப்பிடும் - சொல்வான். எ - று. (௭0)

அ - கை. கிரியாகாரகபலரூபமானபிரபஞ்சத்தினதுபேதத்தையுஞ்சுரு
தியேபிரதிபாதிக்கின்றது. ஆன்மாவினிடத்தினின்றும் ஆகாயமுண்டாயிற்று
சேரதிஷ்டோமத்தால் சுவர்க்கவிச்சையுடையோன் யஜிக்கத்தக்கது என்றது
முதலியவை. இவ்வாறாயின் அனைத்தும்பிரமசொருபமென்றல் பொருந்தாதெ
ன்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

கேட்பவனுடையசித்தம்பரிபாகமிலாதேகொண்டு
மீட்சியாய்வசமதின்றிவேதமோரிடத்திலோர்காற்
காட்சியதுளதுபோலப்பரத்திளையொழிந்துவேறு
மாட்சியிலொன்றுண்டாகவகுத்துரைசெய்ததன்றே.

இ - ள். கேட்பவனுடையசித்தம் - சிரவணம்பண்ணுகின்றவனுடையசி
த்தமானது, பரிபாகமிலாதேகொண்டு -பரிபாகமில்லாததுகொண்டு, வேதம்-
வேதமானது, மீட்சியாய்வசமதின்றி-தன்வசமில்லாமலத்திரும்பி, ஓரிடத்தில்-
ஒருஇடத்தில், ஓர்கால் - ஒருகாலத்தில், அப்பரத்திளையொழிந்து - அந்தப்பிர
மத்தைத்தவிர்த்து, காட்சியதுளதுபோல- திரிசியமானசகயிருக்கின்றதுபோ
ல, வேறு - வேறான, மாட்சியில் - பெருமையில்லாத, ஒன்றுண்டாக - ஓரொ
ண்ணுமுண்டாக, வகுத்து - பகுத்து, உரைசெய்தது- சொல்லியது, எ-று. ()

வேறு.

இத்தாலித்தைச்சாதிப்பதென்றநீர்த்தமாடென்ற
லொத்தொவ்வாதுவேறுபடத்தோன்றுமுலகமென்றுரைத்தல்
வைத்தேபாவபுண்ணியமும்வன்னாச்சிரமங்களுமிவற்றோ
டொத்தேநின்றோர்சரிதைகளுமுரைக்கும்வேறு முள்ளனவும்.

இ - ள். இத்தால் - இந்தச்சாதனத்தினால், இத்தைச்சாதிப்பதென்றல்-
இதனைச்சாதிப்பதென்பதும், தீர்த்தமாடென்றல் - தீர்த்தங்களில்முழுகென்ப
கூடக் கொல்லாக காதண்மையாகப்பொருந்தாமல், வேறுபடத்தோன்
டங்கள் பலவிசித்திரங்களாகத்தோன்றுமென்று

சார்தோக்கியவுபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௧௫௩

ரைப்பதும், வைத்தே - நிலைபெறவைத்தே, பாவபுண்ணியமும்-பாவபுண்ணியங்களும், வன்னுச்சிரமங்களும்-வருணச்சிரமங்களும், இவற்றோடு - இவைகளோடு, ஒத்தேறின்றோர்சரிதைகளும்- பொருந்திறின்றவர்களது சரித்திரங்களும், உரைக்கும்வெறுமுள்ளனவும்-கூறுகின்றமற்றுமுள்ளவனைத்தும். எ-று.

வேறு.

சுகமொடு துக்கம்பூதம்பெளதிகமிதுவேயென்றல்
சகமுடைத்தாயசத்தைவேறென்றதகைமைதானு
மகமறிவென்றுநின்றவறிவினில்வேறியாவந்
தகவுளவுண்மையென்றேசாற்றிநிந்தன்மைதானும்.

இ - ள். சுகமொடு துக்கம்- இன்பத்தோடு துன்பம், பூதம்பெளதிகம்-பூதங்கள்பெளதிகங்கள், இதுவேயென்றல் - இதுவேயென்பதும், சகமுடைத்தாயசத்தை - உலகத்தையுடையதாகியசத்தையை, வேறென்றதகைமைதானும் - வேறெனக்கூறுகின்றபண்பும், அகம் - அகம்பதமான, அறிவென்றுநின்ற- ஞானமென்றுநிற்கின்ற, அறிவினில் - கூடஸ்தனிடத்தில், வேறியாவும் - வேறுகத்தோன்றப்பட்டவனைத்தும், தகவுளவுண்மையென்று - பெருமையுடைய உண்மைப்பொருளென்று, சாற்றிநிந்தன்மைதானும் - சொல்லுகின்றதன்மையும். எ - று.

(௭௩)

வேறு.

எல்லாம்பொய்யேயென்பதுவுமாயைக்குண்மையியம்புவது
மில்லாமாயையிதனலேயியலும்பந்தம்வீடுகரு
மெல்லாமாகுங்குருமதமுமிவனையடைவோன்றன்மதமுஞ்
சொல்லாலளப்பிலாவிச்சையிருக்கும்படிசொல்லுகைதானும்.

இ - ள். எல்லாம்பொய்யேயென்பதுவும் - சகலமுமித்தையேயென்பதும், மாயைக்குண்மையியம்புவதும் - மாயைக்குச்சத்தியத்தன்மைகூறுவதும், இல்லாமாயையிதனலே - சொரூபமில்லாதஇந்தமாயையால், இயலும்பந்தம் - பொருந்தாநின்றபந்தமும், வீடுகளும் - மோகங்களும், எல்லாமாதம்- அனைத்தமாகிய, குருமதமும் - குருவென்னும் அபிப்பிராயமும், இவனைடைவோன்றன்மதமும் - இந்தக்குருவைவழிபடுவோன்றனது அபிப்பிராயம், சொல்லாலளப்பிலாவிச்சை - வாக்கால் அளக்கமுடியாதபிரமவித்தை, இருக்கும்படிசொல்லுகைதானும் - இருக்கும்படியாகச்சொல்லுகின்றதாவும். எ - று.

(௭௪)

துகின்றதூல்பலவுமுரைக்குந்தர்க்கமுள்ளனவும்
பேதித்துளதாமிகவுமெனப்பேணிச்சுருங்கச்சொல்லுகையு
மேதமின்றியித்தனையும்பரத்தின்வேறென்றியம்புவது
தீதியாகவுளவெவையுநின்றேநிசுழ்த்துமாமறைதான்.

இ - ள். ஒதுகின்றதூல்பலவும் - சொல்லாநின்றசாத்திரங்களனைத்
தும், உரைக்குந்தர்க்கமுள்ளனவும் - கூறாநின்றதருக்கங்களாயுள்ளதூல்கள
னைத்தும், பேதித்துளதாமிகவுமென - மிகவும்பேதித்திருக்கின்றனவென்று,
பேணி - கருதி, சுருங்கச்சொல்லுகையும் - சுருங்கஉரைக்குந்தன்மையும், ஏ
தமின்றி - குற்றமில்லாமல், இத்தனையும் - இவ்வளவும், பரத்தின் - பிரமத்தி
னிடத்தில், வேறென்றியம்புவதும் - வேறென்றுசொல்லுவதும், நீதியாகவு
ளவெவையும் - இந்தநீதியாகவுள்ளவனைத்தையும், நின்றேரிகழ்த்துமாமறை
தான் - பெருமைபொருந்தியவேதமானதுநின்றசொல்லுகின்றது. எ - று.

பரமாயுள்ளமறைதானேபாகமானேரறிவுக்குத்
தரமாயடையும்பரிசாகச்சாற்றியவர்கட்கிதமாகத்
திரமாயுள்ளமழுங்குறினுஞ்சிறிதேயெல்லாவிரதம்போ
லுரமாய்த்தானிப்படியென்றேயுபதேசித்ததுண்மையினால்.

இ - ள். பரமாயுள்ள - உயர்வாயிருக்கின்ற, மறைதானே - வேதமே,
பாகமானேரறிவுக்குத்தரமாய் - அதிகாரிகளின்சித்தபரிபாகத்துக்குத்தகுதி
யாக, அடையும்பரிசாக - அடையுந்தன்மையாக, சாற்றி - உபதேசித்து, அவ
ர்கட்கிதமாக - அவர்களுக்கு இதமாகும்படி, திரமாய் - திரமாக, உள்ளமழு
ங்குறினும் - உள்ளத்தின்கண்வருத்தமுறினும், சிறிதே - கொஞ்சங்கொஞ்ச
மாக, எல்லாவிரதம் - சகலவிரதங்களையும், உரமாய்த்தான் - திண்ணமாக,
இப்படியென்று - இந்தப்பிரகாரமென்றே, உபதேசித்தது - உபதேசஞ்செய்
தது, உண்மையினால் - மெய்மையினால். எ - று. (எசு)

சாதனமாகுஞ்சதுட்டையங்கள்சமைந்தவந்தத்தன்மையர்க்கு
நீதியாகவருமறைதானின்றேயிவர்களறியும்வணம்
பூதமாயிப்புவனங்கள்பிறவுமாகியிருந்ததுவு
மேதமில்லாதொன்றாயபரமேயென்றேயியம்பினதால்.

இ - ள். சாதனமாகும்-சாதனமாகின்ற, சதுட்டையங்கள்-நான்குகளு
ம், சமைந்த - சமைந்திராகின்ற, அந்தத்தன்மையர்க்கு - அந்தத்தன்மையுட
ையவதிகாரிகளுக்கு, நீதியாக - ஒழுங்காக, அருமறைதானின்து - அரியவேத
மானதுநின்று, இவர்களறியும்வணம் - இவர்களறியும்படி, பூதமாயும் - பூதங்
களாயும், புவனங்கள் - ஜகமாயும், பிறவுமாகியிருந்ததுவும் - நானாவாயிருக்
கின்றவனைத்தையும், எதமில்லாது - குற்றமில்லாமல், ஒன்றாய் - ஏகமாகிய,
பரமேயென்றேயியம்பினது - பிரமசொருபமென்றேசொல்லியது. எ - று.

கருத்து. இவ்வான்மசொருபமே இவ்வனைத்துமென்றசுருதி பொருளி
ன்சபாவத்தன்மையினால் நேராயிருக்கின்றபொருளைநிரூபித்தற்குப்பிரவர்த்தி
த்தது, இப்பொருள்பக்குவமில்லாதசித்தமுடையவர்களாலடையத்தகாததன
ல்அவரவர்கள்சித்தபரிபாகானுணமாகப்பேதச்சுருதியானதுசாத்தியசாதன

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். சுருநு

பலமுதலியலக்ஷணஜகத்தின்விசித்திரத்தன்மையைப்பிரதிபாதிக்கின்றதேயன்
நி பரமார்த்தமாகவில்லை. கேட்பவனதுசித்தபாகானுருணமாகப் பூருவகாண்
டத்தில் அக்கினிஹோத்திரமுதலியதருமங்களைக்கிரமமாகவுபதேசித்து அவை
களாற்பரிபக்குவமுடையசித்தமுள்ளவர்களுக்குச் சகுணோபாசனைமுதலியவ
ற்றையுபதேசித்ததனால்டைந்த ஏகாக்கிரசித்தமுடையவுத்தமாதிகாரிகளுக்கு
இந்தப்பிரகாரஞ்சோபானக்கிரமமாக இவ்வான்மசொருபமே இச்சகலமுமெ
ன்றுசுருதிஅத்துவிதியப்பிரமவத்துவையடையச்செய்கின்றதென்றுணர்க. ()

அ - கை. அனுசந்தானப் பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சகமொடுசீவனீசன்சார்ந்துளவிகாரமின்றிச்
சுகமுடைச்சத்தாய்ச்சித்தாய்த்துகளின்றி நுண்ணிதாகி
யகமெனுமுரைகட்குள்ளாயறிவரிதாகியொன்றாற்
தகவுடைப்பிரமந்தன்னினொருமையைமறைகள்சாற்றும்.

இ - ள். சகமொடு - சகத்தோடு, சீவனீசன் - சீவனென்றுமீசனென்றும்,
சார்ந்துள - பொருந்தியிருக்கின்ற, விகாரமின்றி - விசித்திரமாம்விகாரமின்
றி, சுகமுடைச்சத்தாய் - சுகமுடையசத்தாயும், சித்தாய் - சித்தாயும், துக
ளின்றி - குற்றமின்றி, நுண்ணிதாகி - சூக்ஷ்மமாகியும், அகமெனுமுரைகட்
குள்ளாய் - அகமென்னும் வார்த்தைகளுக்கு ஆந்தரப்பொருளாயும், அறிவரிதா
கி - அறிதற்கரியதாகியும், ஒன்றும் - ஒருபொருளாகும், தகவுடைப்பிரமந்த
ன்னின் - தகுதியுடையபிரமத்தினது, ஒருமையை - ஏகசுவாவத்தை, மறை
கள் - வேதங்கள், சாற்றும் - சொல்லும். எ - று. (எஅ)

வேறு.

ஈசன்சகமொடுளசீவனதாமியாவும்பரபுபமதென்றுகொடே
நேசமதனாலுளதாகியதன்னிறையுமறிவானதியாததுதான்
மாசொன்றதிலாதபரம்பொருளுமயலொன்றறியாதவபேதமது
மேதம்மொழிவேதனமாவதுவுமென்றம்மலரோனுமியம்பினால்.

இ - ள். ஈசன் - ஈச்சுரன், சகமொடுள - சகத்தோடுள்ள, சீவனதாம் -
சீவனுடையதாய், இயாவும் - மாயைஅஞ்ஞானமுதலியயாவும், பரபுபமதெ
ன்றுகொடே - பிரமசொருபமேயென்றுகொண்டு, நேசமதனால் - அன்பினால்,
உளதாகிய - இருக்கின்றதாகிய, தன்னிறையுமறிவானது - தனது பூரணமான
ஞானமானது, யாத - எது, அதுதான் - அந்தஞானமே, மாசொன்றதிலாத -
ஒருகுற்றமும்மில்லாத, பரம்பொருளும் - பிரமவஸ்துவும், மயலொன்றறியாத -
ஒருமயக்கமும்மறியாத, அபேதமதும் - அபேதமும், ஏதம்மொழி - குற்றகீ
கிய, வேதனமாவதுவும் - ஞானமாவதுவும், என்று - என்று, அம்மலரோனும் -
அந்தப்பிரமாவும், இயம்பினன் - சொன்னான். எ - று.

கருத்து. போக்கியபோக்திருபோகப்பிரதருபமான விப்பிரபஞ்சமனைத் தம் விசுத்தப்பிரமமேதானென்னும் பரிபூரணப்பிரமசொருபஞானமே அத்து வித்ஞானமென்றுணர்க. (எக)

இத்தன்மையொழிந்துளதாமறிவேயாதொன்றறியாமையைபெய்தியதே, மெய்ததன்மையதாயறிபோதினுமேவேறாயறிகின்றவிடந்தனிலு, மத்தன்மையில்வேறுபடாததிலோரையம்மிலையாசறநின்றதுதான், சித்தொன்றியறிந்திடுமெவ்வறிவே சேர்தற்கரிதாயிடுமெங்கணுமே.

இ-ள். இத்தன்மை-இவ்விதமானஞானத்தை, ஒழிந்து-நீங்கி, உளதாமறிவு-இருக்கின்றதானஞானம், யாதொன்று-யாதொன்றுண்டோஅது, அறியாமையை - அஞ்ஞானத்தை, எய்தியதே - பற்றியதேயாகும், மெய்ததன்மையதாயறிபோதினும்-யதார்த்தசுபாவமாய் விசாரித்தறியுங்காலத்தினும், வேறாய் - மாறுபாடாக, அறிகின்றவிடந்தனிலும் - உணர்கின்றவிடத்திலும், அத்தன்மையில் - ஏகமான அந்தப்பிரஞ்ஞானசுபாவத்தில், வேறுபடாது - மாறுபடமாட்டாது, அதிலோரையம்மிலை- அதிலொருசந்தேகமுமில்லை, ஆசறநின்றதுதான் - குற்றமற்றிருக்கின்றதாகும், சித்தொன்றி-சித்தைச்சார்த்து, அறிந்திடும் - அறியப்பட்ட, அவ்வறிவே - அந்தஞானமே, எங்கணும் - எவ்விடத்தும், சேர்த்தற்கு - அடைவதற்கு, அரிதாயிடும் - அரியதாகும், ஏ - லு.

ப - ம். சருவான்மஞானத்திற்குவேறாக நான்வேறுபிரமம்வேறென்னும் ஞானம் அஞ்ஞானமேதான், சருதியும் எவன்தான்வேறு தேவதைவேறென்று தனக்குப்பின்னமாக அந்தத்தேவதையையுபாசிக்குள்ளுள் அவனையிந்தவனன்று பசுவேதானென்று கூறிற்றென்பார், “இத்தன்மையொழிந்துளதாமறிவே யாதொன்றறியாமையெய்தியதே” எனவும், நிருவிசேஷத்தில் ரமான் ஐக்கியசாக்ஷாத்காரமானது வருணச்சிரமதன்மங்களால்மகிழ்வுற்றபரமேச்சாரப்பிரசாதத்தாலேயே அடையத்தக்கதாதலால் “சித்தொன்றியறிந்திடுமெவ்வறிவைச் சேர்த்தற்கரிதாயிடுமெங்கணுமே, எனவுள்கூறியார். (அரு)

அ - கை. பானம்யாவும் சிவசொருபமென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

எப்படிப்பொருள்களெல்லாமிதுவிதுவென்றேயென்றுஞ் செப்பிடவுண்மையாகத்திகழ்தரும்வேறுபாட்டால்படிச்சிவனேயந்தப்பொருள்களினுண்மையாகி மெய்ப்படவிளங்குகின்றனவேறொருபொருளன்றாமல்.

இ - ள். எப்படி - எவ்வாறு, பொருள்களெல்லாம் - எவ்வுருக்களைத்தும், என்றும்இதுவிதுவென்றே - எக்காலத்தும் இதுவிதுவென்று, செப்பிட - சொல்லும்படி, வேறுபாட்டால் - வித்தியாசத்தால், உண்மையாக - சுபாவமாக, திகழ்தரும் - விளங்காநிற்கும், அப்படி - அவ்வாறு, சிவனே - பரம

சாந்தோக்கியவுபவிடத்ததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கருள்

சிவனே, அந்தப்பொருள்களின் - அந்தவத்துக்களின், உண்மையாக - சுபாவமாக, மெய்ப்பட - மெய்மையாக, விளங்குகின்றான் - பிரகாசிக்கின்றான், வேறொருபொருளன்றும் - மற்றொருபொருளன்றாகும். எ - று.

கருத்து. அதிஷ்டானஸ்புணசத்துவமே ஆரோபிக்கத்தக்கதருமமாக விளங்குகின்றதென்றதிக. (அக்)

அ - கை. அச்சொருபானுசந்தானத்தைக்கூறுகின்றார்.

யாதொருபடியிப்போதம்பொருடொறும்விளங்குமந்நேர்
தீதிலாச்சிவன்றன்சத்தியாயதேபிறிதொன்றன்று
லேதமில்சத்தியின்னையிசைந்திடவறிதலேபாம்
போதமுமிற்றுதோன்றும்பொருளொன்றாயறியும்வண்ணம்.

இ - ள். யாதொருபடி - யாதொருதன்மையாக, இப்போதம்-இந்தனானம், பொருடொறும் - பொருள்கடோறும், விளங்கும் - விளங்குகின்றதோ, அந்நேர் - அப்படியே, தீதிலா - தீங்கில்லாத, சிவன்றன் - சிவனுடைய, சத்தியாயதே - சத்தையென்னுஞ்சத்தியேயாகியததான், பிறிதொன்றன்று - வேறொன்றல்ல, ஏதமில் - குற்றமற்ற, சத்தி - சத்தையை, இன்னே - இத்தன்மையாக, இசைந்திட - பொருந்த, அறிதலே - அறிவதே, போதமுமிற்றுதோன்றும் - சிவபோதமும்நசித்துவிளங்குகின்ற, பொருள் - பொருளை, ஒன்றாய் - ஏகமாக, அறியும்வண்ணம் - உணருந்தன்மை, ஆம் - ஆகும். எ - று.

கருத்து. கடம்விளங்குகின்றதுபடம்விளங்குகின்றதென்றது முதலியவற்றில் எந்த எந்தப்பிரகாரமாகயாதொருசித்தினொளியிடைவிடாமல் விளங்குகின்றது அஃதே அந்தவந்தவிஷயங்கிசத்தைநீக்கில் சாக்ஷாத்பரமேச்சுரசொருபமாயுள்ளசமுசயவிபரீதமற்றவனுசந்தானமான பரமாத்ருவிதவிஞ்ஞானமென்றதிக. (அஉ)

அ - கை. இவ்வாறு அனுசந்தானிப்பவனுக்குப் பாகியமானசகலவியாபாரமும் பரமேச்வரசிந்தனமாகுமென்று கூறுகின்றார்.

யாதொருபடியினாலேயாவையுந்தோன்றுமத்தை
யோதியபரமேயாகவுண்மைபாவறிந்தானியாவ
னேதமில்சன்றன்னையியல்பினாலெளிதாம்வண்ணம்
பூதனுவனேமிக்கபூசனையையாரின்றான்.

இ - ள். யாதொருபடியினாலே - எந்தத்தன்மையினாலே, யாவையும் - அனைத்தும், தோன்றும் - விளங்குகின்றதோ, அத்தை-அதனை, ஓதிய - சொல்லிய, பரமேயாக - பிரமமேயாக, உண்மையா - மெய்மையாக, அறிந்தானியாவன் - அறிந்தவனெனவே, பூதனுவனே - பரிசுத்தனாகிய அவனே, ஏதமி

ல்-குற்றமில்லாத, ஈசன் தன்னை - மஹாதேவனை, இயல்பினால்-சபாவத்தினால், எளிதாம்வண்ணம் - சுலபமாகும்படி, மிக்கபூசனைசெய்யாரின்றான் - மிகுந்த பூசனைசெய்கின்றவன். எ - று.

கருத்து. யாதொருவத்துவானது கண்ணெவி முதலியபிரமாணங்களால் விளங்குகின்றது அவ்வனைத்தையுமிடைவிடாமல் வியாபித்துவிளங்காநின்ற பானரூபரமசிவனே தானென்று எந்தஎந்தப்பிரகாரமாக அனுசந்தானிக்கின்றானோ அந்தயோகி யெத்தனமின்றிவாக்குக்காயமுதலியவைகளாற்செய்யத்தக்க பரமேச்சுரபசனத்தையே செய்கின்றானேயன்றி யுலகவிவகாரத்தைச் செய்யவில்லை யென்றறிக. (அட.)

எப்படிப்புத்திரானாவருவமாயிலங்குந்தன்னு
எப்படியறிவேயாகவனுபவித்திடுதலேயாஞ்
செப்பிடவரிதாயுள்ளதிகமொளியாகுந்தன்னை
மெய்ப்படவேறென்றின்றிவினைத்திடும்பூசைதானே.

இ - ள். எப்படி - எவ்வண்ணம், புத்தி-மதி, நானாவருவமாயிலங்கும்-நானரூபமாகவிளங்குகின்றதோ, தன்னுள்-தன்னுள், அப்படி- அவ்வண்ணம், அறிவேயாக - ஞானசொரூபமேயாக, அனுபவித்திடுதலே - அனுபவித்திடுவதே, செப்பிடவரிதாயுள்ள - சொல்லவரியதாயிருக்கின்ற, திகமொளியாகுந்தன்னை-தானாகவிளங்குகின்ற சிவசொரூபத்தை, மெய்ப்பட-மெய்மையாக, வேறென்றின்றி-பின்னமில்லாமல், வினைத்திடும் - செய்யாநின்ற, பூசைதானே - பூசையே, ஆம் - ஆகும். எ - று.

கருத்து. எந்தவெந்தப்பிரகாரமாய்ப் புருடனதுமதியானது எந்தஎந்தவத்துக்களிற்சஞ்சலமாசப்பவிக்கின்றதோ அந்தஅந்தப்பிரகாரமாகச்சுலந்திணும் பானரூபமாகியசிவனை அனுசந்தானிக்கின்றவன் மானசபூசையேசெய்கின்றனென்றுணர்க. (அச.)

அ - கை. இந்தச்சருவான்மனானத்தை அன்வயவியதிரோக்கங்களாற்கூறுகின்றார்.

போதமதாகித்தோன்றும்பொருளெலாஞ்சிவனேயாக
வேதமில்லிவாற்காண்பானெவனவனுண்மைகண்டான்
திதிலாச்சிவனன்றென்றுசிறிதொன்றைச்சிந்தைசெய்வோன்
பேதமாமருளின்மேயபித்தனென்றறியலாவான்.

இ - ள். போதமதாகித்தோன்றும் - அறிவுரூபமாய்விளங்கும், பொருளெலாம் - வஸ்துக்களனைத்தையும், சிவனேயாக - சிவசொரூபமேயாக, ஏதமில் - குற்றமற்ற, அறிவாற்காண்பான் - அறிவினாற்காண்பவன், எவன் - எவனோ, அவன் - அவனே, உண்மை - யதார்த்தசொரூபத்தை, கண்டான் - கண்டவனாவான், திதிலா - திங்கில்லாத, சிவன் அன்றென்று - சிவசொரூப

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கருசு

மல்லவென்று, சிந்தி - சிஞ்சித்தாயினும். ஒன்றை - ஒருபொருளை, சிந்தை செய்வோன் - கருதுகின்றவன், பேதமாம் - பேதமாகிய, மருளில்-மயக்கத்தில், மேய - பொருந்திய, பித்தனைன்று - பிரார்த்தனைன்று, அறியலாவான் - எல்லாராலுமறியப்படுவான். எ - று.

(அரு)

சிவனி துவன்றேயென்று சிறிதொன்றைச் சிந்தை செய்யு மவனறிவுடையோர்தம்பாலதமனென்றறியப்பட்டா னுவமையொன்றில்லாவிசன்றனைபிகழ்ந்தொழுகுவானும் பவமதிலென்றுமேவும்பசுவெனப்படுகின்றனும்.

இ - ள். இது - இந்தப்பொருள், சிவன் - பரமசிவன், அன்றேயென்று - அல்லவென்று, சிந்தி - சிந்தியினும், ஒன்றை - ஒருபொருளை, சிந்தைசெய்யு மவன் - குறிக்கின்றவன், அறிவுடையோர்தம்பால் - ஞானவான்களிடத்தில், அதமனென்றறியப்பட்டான் - இழிந்தவனென்றறியப்பட்டவன், உவமையொன்றில்லாவிசன்றனை - தனக்குவமையாக ஒன்றுமில்லாதவிசனை, இகழ்ந்தொழுகுவானும் - நிந்தித்து நடப்பவனும், பவமதில் - ஜனனத்தில், என்றும் - எக்காலத்தும், மேவும் - பொருந்தும், பசுவெனப்படுகின்றனும் - சீவனைப்படுகின்றவனும் அவனே. எ - று.

(அரு)

வேறு.

எல்லாமுஞ்சிவரூபமாகத்தோன்று மியாவனுக்குத்தன்னியல்பாலவனே மிக்க, சொல்லாலுமளப்பரியானவன்றணிச்சை சுருதியினுற்றுணிந்துரைத்தசரிதைதானும், பல்லோருமவனையருச்சனைசெய்தேத்தப் பரரூபந்தனக்கேநற்பூசையாகு, நிலலாதவவிச்சையினைநீங்கியுள்ளநிற்குணனுமிவனாகுநினைபுங்காலே.

இ - ள். யாவனுக்கு - எவனுக்கு. தன்னியல்பால் - தனதில்பால், எல்லாமும் - சரமும், சிவரூபமாகத்தோன்றும் - சிவசொரூபமாகவிளங்குகின்றதோ, அவனே - அவனே, மிக்கசொல்லாலும் - மிகுந்தவசனத்தினாலும், அளப்பரியான் - அளத்தற்கரியவன், அவன்றணிச்சை - அவனுடையவிச்சையே, சுருதியினால் - வேதத்தால், துணிந்துரைத்த - நிச்சயமாய்ச்சொன்ன, சரிதைதானும் - நடத்தையும், பல்லோரும் - பலரும், அவனே - அவனே, அருச்சனைசெய்தேத்த - பூசித்துத்துதிக்கில், பரரூபந்தனக்கே - பிரமசொரூபத்துக்கே, நற்பூசையாகும் - நல்லபூசனைசெய்ததாகும், நிலலாத - நிலையில்லாத, அவிச்சையினை - அவித்தையை, நீங்கியுள்ள - நீங்கியிருக்கின்ற, நிற்குணனும் - குணரகிதனும், நினைபுங்கால் - கருதுங்கால், இவனாகும் - இவனேயாகும். எ - று.

அ - கை. ஞானிக்குச்சருவான் மஞானமேசிவாற்சனையென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

எப்பொருள்களுந்தானுகியிலங்கிடுமறிவாழ்ச னப்படிவிளங்குகின்றதறிதலேயவன்றனக்கு

மெய்ப்பந்பூசைவேரோர்செயலினுலன்றிமெய்யே
யிப்படிஞானந்தன்னுலிறைஞ்சிடப்படுவானீசன்.

இ - ள். எப்பொருள்களுந்தானாகி - எந்தவத்துக்களுந்தானாகவே, இலங்கிமம் - விளங்காரின்ற, அறிவாமீசன் - அறிவாகியரசன், அப்படி-அவ்வண்ணம், விளங்குகின்றது - விளங்குகின்றதன்மையை, அறிதலே - அறிவதுவே, அவன்னைக்கு - அவ்வீசனுக்கு, மெய்ப்பந்பூசை - மெய்ம்மையானபூசையோம், மெய்யே - மெய்யாகவே, வேரோர்செயலினுலன்றி - மற்றொருசெயலினுல்லாமல், இப்படி - இவ்விதம், ஞானந்தன்னுல்-ஞானத்தினுல், ஈசன் - பரமசிவன், இறைஞ்சிடப்படுவான் - பூசிக்கப்படுவான். எ - று. (அஅ)

அ - சை. மற்றொருநெறியாலனுகந்தானங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சகரூபமாயவதில்வேறிலாதுவினையாடுதெய்வமதுதான்
சகரூபமாயதனையேபகுத்துவினையாடிபுண்டலதனை
யகமாயையின்றியறிகின்றபோதமுளதாகிநிற்குமதுவே
தகராளுமோதுமறிவாவதென்றுசதுரானனன்சொற்றுமால்.

இ - ள். சகரூபமாயவதில்வேறிலாத - செகதாகாரமாகிய அதில்நின்றும்வேறில்லாமல், வினையாடுதெய்வமதுதான் - வினையாடுகின்றஆன்மதேவதையானது, சகரூபமாய-ஆனந்தரூபமாகிய, தனையேபகுத்துவினையாடி- தன்னைத்தானேபிரித்துவினையாடி, உண்டலதனை - புசித்தலுஞ்சுகதாகாரமானவதனையேயாகும், அகமாயையின்றி-மனத்தின்கண்மாயில்லாமல், அறிகின்ற-உணர்கின்ற, போதமுளதாகி-ஞானமிருக்கின்றதாகி, நிற்குமதுவே-நிற்கின்றதுவே, தகராளுமோதும் - பொருந்தும்படிஎக்காலத்துங்கூறப்பட்ட, அறிவாவதென்று-ஞானமேயாகின்றதென்று, சதுரானன் - பிரமதேவன், சொல்தரும்-சொல்லுகின்றான். எ-று.

கருத்து. இந்தவான்மதேவதையானது தன்னைஆசிரயித்திருக்குமாயாவசத்தால் லீலையினுல்புசிக்கத்தக்கதாயும் புசித்தின்றதாயும் போகத்தைக்கொடுப்பதாயுமுள்ளஜ்ஞரூபமாய்ப்பவித்து அங்நனமே அத்தேவகைலீலையினுற்புசிக்கப்படுவதாகவிருக்கின்றதன்னையே புசிக்கின்றவனுடானதன்னுறபுசிக்கின்றதென்க.

வேறு.

(அக)

ஆனதாகாததெய்வமதேயடையும்விடயமிந்தியமாய்த்
தானுமாகித்தனைத்தன்னுற்றானேதுகருந்தன்மையது
ஊனமாகுஞாதாகியொழிந்தேபுள்ளவறிவதொற்றானேயாகக்கண்டிதல்சத்தாயுள்ளபூசையதே.

இ - ள். ஆனதாகாததெய்வமதே-உற்பத்தியாகாத ஆன்மதேவதையே, அடையும்விடயம் - அடையப்பட்டவிடயமாயும், இந்தியமாய்த்தானும் - இந்

சாந்தோக்கியவுப்நிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககக

திரியமாயும், ஆகி - ஆகி, தனை - விஷயமாகியதன்னை, தன்னாற்றானே - பொறிவடிவாகியதன்னாலேயே, அகருந்தன்மையது - புதிக்கின்றதன்மையையுடையதாகும், ஊனமாகும் - ஈனமாகும், ஞாதாதியொழிந்தேயுள்ள - ஞாதுருஞ்ஞயம்ஞானமில்லாததாயுள்ள, அறிவதனால் - சயம்பிரஞ்ஞையினால், தானேயாகக்கண்டிதல்-தன்சொருபமாய்ப்பார்த்தல், சத்தாயுள்ளபூசையதே - உண்மையானபூசையாகும். எ - று.

கருத்து. விவகாரசமயத்திலிந்திரியங்களால்அபிவிதத்தியுடையபானத்தாற்சத்தப்பரிசுமுதலியவிஷயாகாரமாகியும் அதனதிஷ்டானமாகியுமுள்ளபானத்தைக் கிரீடையாற்புதிக்கின்றதென யாதொருவனுசந்தானம் அஃதேயத்துவிதவிஞ்ஞானமென்க.

(கய)

அ - கை. இவ்வத்துவிதஞானமே துக்கநிவிர்த்திக்கேதுவென்கின்றார்.
வேறு.

பிறப்பிறப்பாயதுக்கம்பிறித்திடலுளதாயென்று
மிறப்பிலாவீசன்செய்யுமருளிணுலிசைவதாகி
மறப்புடைப்பாவகத்தின்வரும்பொருளன்றாய்மேலா
யிறப்பதாம்பேதமோர்காலியைந்திடாப்பொருளிதன்றே.

இ - ள். பிறப்பிறப்பாயதுக்கம் - சன்னமரணமாகியதுக்கத்தை, பிறித்திடலுளதாய் - நீக்குந்தன்மையுளதாய், என்றும்- எக்காலத்தும், இறப்பிலாநாசமில்லாத, ஈசன்செய்யுமருளிணுல் - சிவபிரான்செய்யும்பிரசாதத்தினால், ஈசைவதாகி - பொருந்துவதாகி, மறப்புடை - மறதியையுடைய, பாவகத்தின்வரும்பொருளன்றாய் - பாவணியிலெய்தும்பொருளன்றாகி, மேலாய்-உயர்வாகி, இறப்பதாம்பேதம் - அழிவதாகியபேதம், ஓர்கால் - ஒருகாலத்தும், இயைந்திடாப்பொருள்-பொருந்தாதபொருளாயுள்ளது, இது-இதுவாகும். எ - று

கருத்து. பரவணையாலுண்டாகியஞானம் இறந்தபுத்திரனது சாக்ஷாத்காரம்போற் பிரமாணமில்லாததனால் பாவணியில்லாததானமே புருஷார்த்தநாதன்மெனவாம். ஸ்ரீஆசாரியரும் - பரவணையாலுண்டாகியபலன்யாது கன்மத்தின்பலன்யாது அவை ஸ்திரமுடையனவல்ல. எவ்வாறெனில் வேசிமாதர்சங்கம்போலாமென அருளிச்செய்ததுஉங்கோண்.

(கக)

அ-கை. ஞானிகளுக்கு விவகாரசமயத்தினும்பிரமான்மஃபாவம்விளங்குகின்றதாயின் பிறர்களுக்குமஃதேன்விளங்கவில்லையெனக்கூறுகின்றார்.

ஆதித்தனொளியைக்கூகையறிந்துகண்டிடாமையோலு
நீதிக்கண்றியுநாட்டம்விச்சையான்மறைந்துளோர்க்கு
மேதக்கட்கிசையாதெங்குமியாவையுமாகிநின்ற
சோதிக்கண்ணொளியுமாங்கேதோன்றிடாதாகுமன்றே.

இ - ள். ஆதித்தனெனியை - சூரியனது பிரகாசத்தை, கூகை - கோட்டான், அறிந்துகண்டிடாமையோலும்- அறிந்துகாணாததன்மையைப்போலும், நீதிக்கண் - நீதியினிடத்தில், அறியுநாட்டம் - உணரும்நேத்திரம், அவிச்சையால் - அறியாமையால், மறைந்துளோர்க்கும் - மறைந்தவர்களுக்கும், ஏதக்கட்கிசையாது - அவர்களதுகுற்றமுடையகண்ணுக்குப்பிரகாசிக்காமல், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், இயாவையுமாகிநின்ற - எல்லாமாகிநின்ற, சோதிக்கண்ணெனியும் - சோதியாகித்திருக்காகிய பிரமத்தினுடைய பிரகாசமும், ஆங்கே - அவ்வாறே, தோன்றிடாதாகும்-தோன்றாததாகவேபவிக்கும்.எ-று.

கருத்து. சூரியப்பிரகாசமானது மானிடர்முதலோர்களுக்குப்பிரகாசிப்பதாயினும் கூகைக்குப்பிரகாசிக்காததுபோல் விவகாரத்தினும் ஞானிகளுக்குச்சலபமாகிய அத்துவிதசொருபம் அஞ்ஞார்களானமானிடர்களுக்குப்பிரகாசிக்கவில்லையெனவாம்.

(கஉ)

அ-கை. ஞானிக்குமாத்திரம் அஃதெவ்வனம்விளங்கத்தருமெனக்கூறுகின்றார்.

சசன்றனருளிணுமிசைந்தவாதரத்தினுலு
மாசதுதிர்தலாலுமருள்பவன்பார்வையாலும்
பேசிடும்பாவகன்மபுண்ணியமிரண்டுமொத்தாற்
பாசமாம்படலம்போக்கும்பரம்பொருடிகழுமன்றே.

இ-ள். சசன்றன்-உருத்திரமூர்த்தியினது, அருளிணுலும்- பிரசாதத்தினுலும், இசைந்த-பொருந்திய, ஆதரத்தினுலும் - பக்தியினுலும், ஆசதுதிர்தலாலும்-குற்றமானதுநீங்குதலாலும், அருள்பவன்-தேசிகனது, பார்வையாலும், கிருபாதிருஷ்டியாலும், பேசிடும்- சொல்லுகின்ற, பாவகன்மபுண்ணியம் இரண்டும்- பர்வபுண்ணியமென்னுங்கன்மங்கள் இரண்டும், ஒத்தால் - சமானமாயின், பாசமாம்படலம் - பாசமாகியகூட்டங்களை, போக்கும்- நீக்குகின்ற, பரம்பொருள் - பிரமஞானமானது, திகழும் - பிரகாசிக்கும். எ - று.

ப - ம். ஈச்வரப்பிரசாதமுதலியகாரணங்களால் *தருமாதருமரூபங்களாகியகருமங்கள் தங்களதுபலத்தோடும்புதிக்கப்பட்டு சமமாகுங்காற் பக்குவசித்தமுடையவனுக்கு கிராவரணமான அத்துவிதவஸ்து பிரகாசிக்கின்றதென்பார், “பாவகன்மபுண்ணியமிரண்டுமொத்தாற் பாசமாம்படலம்போக்கும் பரம்பொருடிகழுமன்றே” என்றார்.

(கங)

அ-கை. இந்தப்பொருளினிச்சயத்திற்கருதியையுதாகரித்துக்கூறுகின்றார்.

சுத்தமாயென்றுமுள்ளசுருதிதானருளிணுலே

யித்தன்மைத்தாகும்ஞானமென்றுகொண்டிசையும்வண்ணம்
பத்தராயுள்ளார்க்கேயப்பலபடியாகப்பல்கா

யுண்ண முள்ளவாறுரைத்ததன்றே.

சார்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கக௩

இ - ள். சுத்தமாய்-பரிசுத்தமாய், என்றுமுள்ள-எக்காலத்திலுமுள்ள, சுருதிதான் - வேதமானது, அருளினாலே - கருணையினாலே, இத்தன்மைத்தா குஞானமென்றுகொண்டு - ஞானமானது இத்தன்மையுடையதாகுமென்று ட்கொண்டு, இசையும்வண்ணம் - பொருந்துந்தன்மை, பத்தராயுள்ளார்க்கே ய - பத்திமான்களாயுள்ளவர்களுக்கியைந்திட, பலபடியாக - பலவிதமாக, பல்கால் - பலதரமும், உய்த்து - உணரும்படிசெலுத்தி, நோய்கழியும்வண் ணம் - ஜெனனமாகிய துன்பம்நீங்கும்படி, உள்ளவாறு - உள்ளபடி, உரை த்தது - சொல்லியது. எ - று.

கருத்து. பிரமான்ம ஏகத்துவலக்ஷணமுடையவாக்கியப்பொருள் அடிக்கடி உபநியாசஞ்செய்யப்படினும் இவ்வாக்கியப்பொருளையே திரும்பவும் அன்னேபோலிதத்தைச்செய்கின்றதாகிய குற்றமில்லாதசார்தோக்கியச்சுருதி யானது சமுசாரலக்ஷணமானமகத்தான ஆயாசத்தைஅடைந்து துன்புறுகின் ற்மரணிடர்களுக்கு அனேகவிதங்களால் வருஞ்சங்கைகளைநிராகரித்து அடிக்க டியுபதேசிக்கின்றது. அஃதெவ்நவனமெனில் சுழுத்திஉத்திரார்த்திமுதலிய அவஸ்தைகளில் எந்தரூபத்தைச்சேவனடைகின்றனோ அச்சொருபமானபிரமம் நீ ஆகின்றாய்என்றுபிதாவினாலுபதேசிக்கப்பட்ட சுவேதகேதுசங்கிக்கின்றான். சுழுத்தியிற்சத்தையடைந்தவர்களானபிரஜைகள் அந்தப்பிரமான்மத்தன்மை யையேனறியவில்லையென! வண்டுகளால் மதுவாகச்சேர்க்கப்பட்ட நானாவிரு கூடிஷ்பரஸமுதாயம்போல் பிரித்திடக்கூடாமையாற் சுழுத்திமுதலியவற் நிலையப்பட்டிருந்திடினும் பிரமம்அறியப்படவில்லையென்றுஅச்சங்கையை நிராகரித்து, முற்கூறியபொருளையே திரும்பவுமுபதேசித்திடச் சுழுத்திமுத லிய வற்றிற்கரணங்களில்லாமையினால் அறியப்படவில்லை எழுந்தபின்பிரமத் தினின்றும் நானெழுந்திருந்தேனென்றுஏனறிகின்றூரில்லையென்றுசங்கிக்க, மேகங்களாற்சுமுத்திரத்தினின்றும்முண்டுபெய்யவருவனவாயும் திரும்பவுஞ்ச முத்திரத்தை அடைவனவாயுமுள்ள நதிகள் சுவையின்வேறுபாட்டாற்சமு த்திரத்தினின்றும்வந்தனவென்றுஞ் சுமுத்திரத்தின் ஜலமென்றும்அறியப் படாதனபோற் பிரமத்தினின்றும்எழுந்திருந்தஸம்ஸாரிகளுக்குப்பிரமவிலக்ஷ ணத்தன்மையிருப்பதனால் நாம்பிரமரூபமாக விருந்தெழுந்திருந்தோமென்று ஞானம் வரவில்லையென்றதனைப்பிரகரித்து முற்கூறியவாக்கியமேபுபதேசிக்க ப்பட்டது. சுழுத்தியிற்சுருணங்களில்லாதிருக்குமளவிற்சுமுத்திரத்தினையேமுத லியனபோற் சேவனழிவானென்றுசங்கிக்க மரமானது பரசுமுதலியவைக ளாற் சேதிக்கப்பட்டனும் இரதம்பெருகுவிதபற்றிஜீவனோடுங்கூடியதெனக் கொள்வதுபோற் சுழுத்தியடைந்தேகத்திலுமிரத்தங்காண்பதனால் சேவனழி யவில்லையென்றதைப்பிரகரித்து முற்கூறியபொருளேஸ்தாபிக்கப்பட, துட்ப மாய பிரமத்தினின்றும் தூலசகத்தினுற்பத்தியெப்படிக்கூடுமென! குக்குமமா ன ஆலம்வித்தினின்றும் அம்மரத்தினுற்பத்திபோற்கூடுமென்றுஅதனைநிராகரி த்துபதேசிக்க, ஜகத்தின்மூலகாரணமானபிரமம்எதனால்காணப்படவில்லையெ ன! நீரிலிருக்குமுப்பின்கனம் பார்வைபரிசயிவைகளாலறியப்படாவிடினும்ர சனையாறுப்பினிருக்கைவிச்சயப்படுவதுபோற்கண்முதலிய வற்றிற்குத் திரிசிய

ப்படாவிடினுங் காரியலிங்கத்தினுருக்கின்றதென்றுகூற, பிரமசாக்ஷாத் கார்த்திஸு எதுபராயமென்றுசங்கித்துக் கார்தாரதேசத்துநின்றங் காட்டிற்றருடர்களாற்கண்ணைக்கட்டிவிடப்பட்ட புருஷனுக்குநேத்திரபந்தத்தைநீக்கிக் கார்தாரதேசத்தையடையச்செய்யமுபதேசம்போல ஆசாரியர்செய்யப்பட்டவுபதேசத்தாற் பிரமசாக்ஷாத்காரம் அவித்தியாநிவிர்த்திரண்டு முண்டாருமென்றுகூறப்பட்டது. அந்தவித்துவான் எவ்விதமாய்ப்பிரமத்தையடைகின்றானெனில், மனமுதலியனலயித்திடுங்காஸ்ரானதிபத்தாற் பிரகாசிக்கப்பட்டபிரமத்தையே அடைகின்றானென்று அம்சிராதிமார்க்கங்கனையபேக்ஷிக்கவில்லை அந்தவித்துவான் வேறொருதேகத்தையுங்கிரகிக்கின்றானில்லை. இறப்பவனும்மோக்ஷமடையவனும் பிரமத்தையடைபவர்களென்னில் வித்துவானுபவித்துவானைப்போலேன்சனிக்கமாட்டானென்று சங்கிக்க, திருடினவன் திருடாதவனிருவர்களும் மழுவேந்திச்சத்தியஞ்செய்யுங்கால் இருவர்கையினுமூவின்சம்பந்தஞ்சமானமாயிருந்திடும் திருடாதவன் தகிக்கப்படான் திருடினவன் தகிக்கப்படுகின்றான் இவ்வாறு வித்துவானுக்கும்அவித்துவானுக்கும் அந்தியகாலஞ்சமானமாக இருந்திடினுஞ் சத்தியப்பிரமத்திலுபிப்பிராயமுடையவன் திரும்பவுந்தேகத்தையடையமாட்டான். பொய்யானதேகமுதலியவற்றிலகம்புத்தியுடையவன் திரும்பவுஞ்சரீரத்தையடைகின்றானெனவந்தப்பிரகாரம் ஒன்பதுபரியாயங்களால் அச்சங்கையிராகரித்து அதுநீயாகின்றாயென்றவாக்கியத்தால் முற்கூறிய பிரமான்மஹக்கியமானது சுருதியினால்நிலைசெய்யப்பட்டதெனவாம்.

(கசு)

அ-கை. அப்பியாசமென்பதுதாற்பரியலிங்கமாதலாற் பலதரம்பியாசிக்கப்பட்டபிரமான்மவைக்கியலக்ஷணமுடையபொருளேசுருதியின்றாற்பரபுத்தாலடையத்தக்கதேயன்றிவெறில்லையெனக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சிவனேயுள்ளான்பிரிதில்லையென்றுதிரமாயறிவதுவே பவமேயொழிக்கும்பரமார்த்தம்பகருநெறிதான் துவாகும் அவமேயிதனையொழிந்துளதாமவைதானிதனையடைதற்குத் தவமேமுதலாஞ்சரிதைகளைச்சாற்றுகின்றதன்மையவே.

இ-ள். சிவனேயுள்ளான் - (எப்பொழுதும்) சிவனொருவனேயுள்ளான், பிரிதில்லையென்று - வேறில்லையென்று, திரமாய் - உறுதியாய், அறிவதுவே - அறிகின்றதுவே, பவமேயொழிக்கும் - ஜனனமரணத்தைக்கெடுக்கின்ற, பரமார்த்தம் - பாரமார்த்திகமாயித்தந்தார்த்தமாகும், பகருநெறிதான் - சொல்லுமார்க்கமும், அதுவாகும் - அதுவேயாகும், இதனைஒழிந்துளதாமவைதான் - இதனைஒழித்துள்ளமற்றநூல்களானவைகள், அவமே - வீணையாகும், இதனையடைதற்கு - இப்பரம்பொருளையடைவதற்கு, தவமேமுதலாஞ்சரிதைகளை - தவமுதலாகியசரிதைகளை, சாற்றுகின்றதன்மைய-சொல்லுகின்றதன்மையுடையனவாம். எ - று.

(கரு)

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககூடு

அ - கை. இதுவேவேதப்பொருளென்றுசபதங்குகின்றார்.
வேறு.

ஆதரவுடையீர்கேண்மினருமறைப்பொருளீதென்றே
யோதலாலுவமையில்லாப்பொருளிலையமுண்டேற்
பீதமமுவைக்காய்ச்சிச்செங்கையிடுவேனென்ற
இதனாயுலகமெல்லாம்படைக்குநான்முகனாயுள்ளோன்.

இ - ள். நாதனாய் - நாயகனாகி, உலகமெல்லாம் - உலகமனைத்தையும்,
படைக்கும் - சிருஷ்டிசெய்யும், நான்முகனாயுள்ளோன் - சதுர்முகனாகவி
ஞக்கின்றபிரமதேவன், ஆதரவுடையீர் - அன்புடையதேவர்களே, கேண்மின் -
பகளுங்கள், அருமறைப்பொருள் - அரியவேதார்த்தம், ஈதென்றே - இந்தப்பொ
ருளென்றே, ஓதலால் - (நாணிப்பொழுது) கூறுதலினால், உவமையில்லாப்பொ
ருளினில் - உவமையற்றபொருளாகியவிதில், ஐயமுண்டேல் - (இன்னமுங்க
ளுக்குச்) சந்தேகமிருக்குமாகில், தீதம - குற்றமற்ற, மமுவைக்காய்ச்சி - மமு
நவ (அக்கினிபிற்) காய்ச்செய்து, செங்கையில் - எனதுசெவ்வியங்கையில், இ
வேனென்றான் - தாங்குவேனென்றுசொன்னான். எ - று. (ககூ)

பத்தராயுள்ளீர்கேண்மின்பகர்ந்தவேதத்தினர்த்த
மித்தகைத்தாகும்வேறென்றில்லையாமிதனிலுங்கள்
சித்தநம்புதலுண்டாகச்செப்பிடுமாமனைமூன்றோ
டத்தனார்பாதந்தொட்டேயென் றன்னலரின்மேலோன்.

இ - ள். அலரின்மேலோன் - மலரின்மேல்வீற்றிருக்கின்றபிரமதேவன்,
பத்தராயுள்ளீர்கேண்மின் - சிவபெருமானுக்குஅன்புடையவராயிருக்கின்ற
தவர்களேகருங்கள், பகர்ந்தவேதத்தினர்த்தம் - இப்பொதுகூறியவேதத்தி
ராரூற்பரியம், இத்தகைத்தாகும் - இத்தகுதியையுடையதேயாகும், வேறென்
ல்லையாம் - வேறொருபொருளின்மீறும், இதனில் - இந்தத்தார்பரியத்தில்,
ங்கள்சித்தம் - உங்களுடையசித்தத்திற்கு, நம்புதலுண்டாக - நம்பிக்கையு
ண்டாகும்படி, அத்தனார்பாதந்தொட்டே - சிவபெருமானதுதிருவடிசுளைப்பற்
டுக்கொண்டே, ஆனைமூன்றோடு - மூன்றுதரஞ்சத்தியத்தோடு, செப்பிடுமாம் -
சான்றோம், என்றான் - என்றுகூறினான். எ - று. (ககூ)

அ - கை. நான்மாத்நிரமிந்தப்பிரகாரஞ்சொல்லுகின்றேனென்பதில்லை
என்கூறியவிரந்தப்பொருளில் பரமசிவமுயிவ்விடத்திலவந்துங்களுக்குவிசுவா
த்தைஉண்டிபண்ணுவாரெனக்கூறுகின்றார்.

யன்பராயுள்ளீர்கேண்மினிலிவித்தபொருண்மெய்யன்றே
லன்சிரமிற்றுவிழ்வதென்றனனிதுவுமன்றி
ரன்பமேயளிக்குமீசனிலிவிடந்தன்னிலவந்து
ன்பெருங்கருணையாலுந்தளர்வறப்பண்ணுகின்றான்.

இ - ள். அன்பராயுள்ளீர் - பத்திமாண்களாகியசுரோத்தமர்களை, கேண்மின் - கேளுங்கள், அறிவித்தபொருள் - (நாணிப்பொழுதுங்கட்கு) அறிவித்தஉண்மைப்பொருளானது, மெய்யன்றேல்-உண்மையில்லாவிடில், என்சிரம் - எனதுநீலை, இற்றுவிழ்வதென்றன் - அற்றுவிழக்கடவதென்றுசொன்னான், இதுவுமன்றி - இதுவுமல்லாமல், இன்பமேயளிக்கும் - (சகலவுயிர்களுக்கும்) இன்பத்தையேகொடுக்கும், ஈசன்-சிவபெருமானார், இவ்விடந்தன்னில் - இந்தவிடத்தில், வந்து - எழுந்தருளி, தன்பெருங்கருணையாலும் - தன்னுளவற்றதிருவருளினாலும், தளர்வற - சந்தேகமாகியதளர்ச்சிரீங்கும்படி, பண்ணுகின்றான் - செய்தருள்கின்றார். எ - று. (கஉ)

இவ்வணமுரைத்துப்பின்னையாவர்க்குமன்பாயுள்ளோன்
செய்வணமொழிந்தேய்சன்றிருவடிசிந்தைசெய்து
மெய்வணமிழந்துதாழ்ந்துபணிந்துமெய்ப்பத்தியாலே
யவ்வணமாகித்தன்னையழிந்தனனயனொமையன்.

இ - ள். இவ்வணமுரைத்து - இந்தப்பிரகாரமாகச்சொல்லி, பின்னை - பின்பு, யாவர்க்கும் - சகலருக்கும், அன்பாயுள்ளோன் - பிரியமாயிருக்கின்றவன், செய்வணமொழிந்து - செய்யும்வண்ணம்நீங்கி, ஈசன்றிருவடி - சிவபெருமானுடையதிருவடிகளை, சிந்தைசெய்து - சிந்தித்து, மெய்வணமிழந்து - உடலின்றன்மைமறந்து, தாழ்ந்துபணிந்து-தாழ்ந்துவணங்கி, மெய்ப்பத்தியாலே - உண்மையாகியபத்தியினால், அவ்வணமாகி - அவ்வாறேயாகி, அயனொமையன் - பிரமதேவனாகியதேசிகன், தன்னையழிந்தான் - தன்னைமறந்தவனாயினான். எ - று. (கக)

அப்பொழுதளவிலாதவருளுருவாயவீசன்
செப்பிடுமூவரேத்துந்திருவுருவுடையசோதி
யொப்பிலாமதியஞ்சூடியுமையொருகூறனாகி
யிப்படிவானோர்காணும்படியுளவியல்பின்வந்தான்.

இ - ள். அப்பொழுது - அந்தச்சமயத்தில், அளவிலாத - அளப்பதற்கரிதாகிய, அருளுருவாயவீசன்-கருணைவடிவாகியமஹாதேவரும், செப்பிடும்-கூறப்பட்ட, மூவரேத்தும் - திரிமூர்த்திகளாலேவணங்கத்தக்க, திருவுருவுடையசோதி - திருவுருவுடையஜோதியானவரும், ஒப்பிலா - நிகரற்ற, மதியஞ்சூடி - சந்திரனைத்தரித்தவருமாகியசிவபெருமானார், உமையொருகூறனாகி-ஒருபாகத்திப்பார்வதியையுடையவராகி, இப்படி-இவ்வாறு, வானோர்காணும்படி-தேவர்கள்தரிசிக்கும்படி, உளவியல்பின்வந்தான்-உள்ளகூபாவமாகஆவிர்ப்பவித்தார். எ - று. (க௦௦)

நீடொளிமணிகள்சேர்த்திநிலமாயோங்கியெங்கும்
பீடிடைத்தாமநாற்றிப்பிறங்கரிமிசையதாக

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கௌ

வாடகம தனிஇலேயமராலமைக்கப்பட்ட
பீடம்வந்திட்டதாங்கேயிருந்தனன் பெயராதிசன்.

இ - ள். நீடொளிமணிகள் சேர்த்தி - நீண்டபிரகாசத்தையுடையவிரத்
தினங்களைப்பதித்து, நிமலமாயோங்கியெங்கும் - எவ்விடத்திலுங்களங்கமற
ப்பிரக்காசிக்கின்ற, பீடுடை - பெருமைபொருந்திய, தாமநாற்றி - மாலைகள்
தூக்கி, பிறங்கரிமிகையதாக - உயர்ந்தசிங்கத்தின்மேலாக, ஆடகமதனிஇ
லே - சுவர்ணத்தினுலே, அமரரால் - தேவர்களால், அமைக்கப்பட்ட - இப்
பற்றப்பட்ட, பீடம் - ஆசனமானது, வந்திட்டது - வந்துசேர்ந்தது, ஆங்கே -
அவ்விடத்தில், ஈசன் - பரமசிவமூர்த்தியானவர், பெயராது - அகலாமல்,
இருந்தனன் - இருந்தருளினார். எ - று. (க௦க)

அளவிலாவொளியதாயவரனெழுந்தருளலுன்னித்
துளபமாலுலகமியாவுமளிப்பவனுவுகையோடுங்
களமதார்கறைசேர்நாதன்கழலடிநினைந்தப்போதே
யுளநெகிழ்ந்துருகியொல்லைவந்தனனுணர்வின்மிக்கோன்.

இ - ள். அளவிலா - எல்லையில்லாத, ஒளியதாய - பிரகாசமாகிய, அர
னெழுந்தருளலுன்னி-சிவபிரானொழுந்தருளுதலைக்கருதி, உலகமியாவும்-சக
லவுலகங்களையும், அளிப்பவன் - காப்பவனும், உணர்வின்மிக்கோன் - அறிவி
ன்மேம்பட்டவனுமாகிய, துளபமால் - துளசிமாலையையுடையமாயவன், உவ
கையோடும் - சந்தோஷத்தோடும், களமதார்கறைசேர்நாதன் - விடம்பொ
ருந்தியகறுத்தகண்டத்தையுடையநாயகனது, கழலடி-வீரமணியைப்பூண்டபா
ததாமரையை, நினைந்தப்போதே - நினைத்தக்காலத்தே, உளநெகிழ்ந்துருகி - ம
னநெகிழ்ந்துருகி, ஒல்லைவந்தனன் - விரைவின்வந்தான். எ - று, (க௦உ)

நித்தராயுள்ளவானோர்நிறைமலர்மாரிமேன்மே
லுய்த்தனர்மிக்கவன்பாலுரைத்தனர் துதிகளெல்லாம்
பத்தர்வேதங்கள்சொன்னபடியிலேபணிந்துவாழ்த்தி
யித்தன்மைத்தாயவேறுஞ்செய்தனரிறைவன் காண.

இ - ள். நித்தராயுள்ள-அழிவற்றவர்களாயிருக்கின்ற, வானோர்- தேவ
ர்கள், நிறைமலர்மாரி - நிறைந்தபுட்பவருஷங்களை, மேன்மேல்- மேன்மேலு
ம், உய்த்தனர் - பொழிந்தார்கள், துதிகளெல்லாம் - தோத்திரங்களெல்லா
ம், மிக்கவன்பால் - மிகுந்தஅன்பினால், உரைத்தனர்-சொன்னார்கள், பத்தர்-
அடியவர்களாகியவிவர்கள், வேதங்கள்சொன்னபடியிலே - சுருதிகள்கூறி
யபடியே, பணிந்துவாழ்த்தி - வணங்கித்துதித்து, இத்தன்மைத்தாயவேறும்-
இந்தத்தன்மையுடையதாகியபிறவும், இறைவன்காண -அதிபராகியமகாதே
வர்காணும்படி, செய்தனர்- செய்தார்கள். எ - று. (க௦ங்)

கடுகியுமுயர்ந்துந்தாழ்ந்துங்காளங்கள்பலமுன்னூதப்
படகமோடிடக்கைசல்லிமத்தளம்பலவாசிப்பத்

துடி குழல்வினைதாளம்வலம்புரிதொடர்ந்தேயார்ப்பங்க்
குடமுழாமுரசுபேரிசுசுலராயினர்கொண்டார்த்தார்.

இ - ள். கடுகியும் - விரைவாயும், உயர்ந்தும் - உச்சமாயும், தாழ்ந்தும் -
மிருதுவாயும், காள்நகம்பலமுன்னுத - திருச்சின்னங்களேகந்திருமுன்பு
ஊத, படகமோடி - தம்பட்டத்தோடி, இடக்கை - டக்கை, சல்லி-சல்லரி;
மத்தளம் - தண்ணுமை, பலவாசிப்ப - அனைகங்கள்வாசிக்க, துடி - உடுக்கு
ம், குழல் - புல்லாங்குழலும், வீணை - வீணையும், தாளம் - கைத்தாளங்களு
ம், வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கமும், தொடர்ந்தேயார்ப்ப-ஒன்றோடொன்றுக
லந்துமுழங்க, குடமுழா - குடமுழாவும், முரசு - முரசும், பேரி - பேரிசு
யும், குசுலராயினர்- (அதில்) மிகுந்தவல்லமையுடையவர்கள், கொண்டார்த்
தார் - கொண்டுமுழக்கினார்கள். எ - று. (௧௦௪)

வானவர்பாடவாடமங்கையர்மரைகள்வீச
வானவாகவிகளாறாசிதோத்திரங்கள்செரல்ல
வீனமிலீசன்பாதபங்கயரினைந்துநோக்கு
மோனமாயிருந்தார்வேறுமுனிகளோர்செயலதின்றி.

இ - ள். வானவர் - தேவர்கள், பாட - பாடவும், மங்கையர் - தேவ
தாசிகள், ஆட - நடனஞ்செய்யவும், ம்ரைகள்வீச-கவரிகள்வீசவும், ஆனவர்-
தங்களாலானவாறு, கவிகளாறார் - கவிகளானவர்கள், ஆசி - ஆசிர்வாதங்க
ளும், தோத்திரங்கள் - துதிகளும், சொல்ல - சொல்லவும், வேறு - சிலவி
டத்தில், ஈனமில் - இழிவில்லாத, ஈசன் - உமைபாகரது, பாதபங்கயரினைந்
துநோக்கும் - திருவடித்தாமரையரினைந்துபார்க்கின்ற, முனிகள் - முனிவ
ர்கள், ஓர்செயலதின்றி - யாதொருபிரவிர்த்தியுமில்லாமல், மோனமாயிருந்
தார் - மௌனமாயிருந்தார்கள். எ - று. (௧௦௫)

அன்பிலம்முனிகளெல்லாமதிசயமாகிநின்றார்
பின்புளோர்தலையாலாடும்பெருமையையுடையராண
ரென்புரைந்துருகிரெக்கங்கியாவருந்தாமேதம்மில்
வன்பெருங்கைகளாலுங்குத்தினர்வானோரெல்லாம்.

இ - ள். அன்பில் - அன்பினால், அம்முனிகளெல்லாம் - அந்தமுனிவர்க
ளெல்லாரும், அதிசயமாகிநின்றார் - அதிசயமடைந்துநின்றார்கள், பின்பு
ளோர் - பின்புறமிருந்தவர்கள், தலையாலாடும்பெருமையையுடையராணர்-
தலையாலாடிகுத்தஞ்செய்யும் பெருமையையுடையவாராணர்கள், என்புரைந்து
ருகிரெக்கு - எலும்புரைந்துருகிக்குழைந்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், யாவரு
ம் - முனிவர்களெல்லாரும், வானோரெல்லாம் - சகலதேவர்களும், தாமேத
ம்மில் - தாங்களேதங்களுக்குள்ளாக, வன்பெருங்கைகளாலும் - வலிமையு
டைய பெரியகைகளாலும், குத்தினர்-குத்திக்கொண்டார்கள். எ - று. (௧௦௬)

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமூரைத்தவத்தியாயம். கௌசு

தலையினுன்முட்டிமேலுந்தாள்களாலுதைத்துக்கைகள்
பலவினாலடித்துத்தண்டிற்கயிறதுபூட்டிவானோர்
சிலவர்தாஞ்சிலவர்தம்மைச்சிவிகையிற் பொறுத்தார்வேறு
குலவியோர்குதிரைதன்னிற் கொடுசென்றுசிலர்மேல்வைத்தார்.

இ - ள். தலையினுன்முட்டி - தலையினுலே (ஒருவருக்கொருவர்) முட்டியும், மேலும் - பின்னும், தாள்களாலுதைத்து - கால்களினுலேஉதைத்தும், கைகள் பலவினாலடித்து - பல கைகளாலடித்தும், தண்டிற்கயிறதுபூட்டி - தடிகளிற்கயிறுகளைப்பூட்டி, வானோர்சிலவர்தாம் - சிலதேவர்கள், சிலவர்தம்மை - சிலர்களை, சிவிகையில் - பல்லக்குகளைப்போல, பொறுத்தார் - தாங்கினார்கள், வேறு குலவியோர்குதிரைதன்னிற்கொடுசென்று - வேறாகச் (சிலர்களைக்) கொண்டாடி ஓர்குதிரையைப்போலத்தங்கண்மேல்வைத்துக்கொண்டு சென்று, சிலர்மேல்வைத்தார் - சிலதேவர்கள்மேல்வைத்தார்கள். எ-று. ()

வேறு.

ஒடினார்சிலவரொக்கநின்றவர்களொருவரோடொருவர்தழுவினார்
கூடியொண்புடைவைமேலெறிந்துசிலர்கொண்டுகொண்டிவிளையாடி
ரோடிவந்துபிரியத்தினோடொருவரொருவருச்சியைமுகந்தன (ஒ
ராடினார்கள்சிலரன்பினாலறிவதொன்றிலாதபடியாகவே.

இ - ள். சிலவர்-சிலர்கள், ஒடினார்-ஒடினார்கள், ஒக்கநின்றவர்கள்-கூட
நின்றவர்கள், ஒருவரோடொருவர்- ஒருவர்களோடொருவர்கள், தழுவினார்-
தழுவிக்கொண்டார்கள், கூடி- (ஒன்று) கூடி, ஒண்புடைவை-அழகாகியவத்தி
ரக் களை, மேலெறிந்து சிலர்கொண்டுகொண்டி-சிலர்கள்பலதரம்உயரவெறிந்
துகொண்டி, விளையாடினார் - விளையாடினார்கள், ஒடிவந்து-ஒடிவந்து, பிரிய
த்தினோடு - அன்பினோடு, ஒருவரொருவர் - ஒருவருக்கொருவர், உச்சியைமு
கந்தனர்- சிரசைமுகந்துகொண்டார்கள், சிலர் - சிலர்கள், அன்பினால் -பத்
தியினுலே, அறிவதொன்று - அறியத்தக்கதொன்றும், இலாதபடியாகவே -
இல்லாதபடியாகவே, ஆடினார்கள் - கூத்தாடினார்கள். எ - று. (க0அ)

வேறு.

உமையோடுகூடியுளனாயவீசனொழியாததேவர்செயல்கண்
டமையாதவன்புமிகவாகியங்கையருளோடமைக்கவயன்மா
வீமையோர்களோடுமுனியாயினோர்களிடர்தீரும்வண்ணமருளா
லமையாதவங்கணதுவைத்தல்கண்டனர்கள்பெற்றுநின்றவனையோர்

இ - ள். உமையோடுகூடி - பார்வதிசமேதராகி, உளனாயவீசன் - இர
க்கின்ற சிவபெருமான், ஒழியாத - நீங்காத, தேவர்செயல்கண்டு - தேவ
ளதுசெயலைக்கண்டு, அமையாதவன்பு - (ஒருநாளும்) அமையாதவன்பு,
வாகி - மிகுந்து, அங்கையருளோடமைக்க - கருணையினாலழகியதிருக்கைய

மைத்தருளும், அயன் - பிரமதேவனும், மால் - திருமாலும், இமையோர்க
ளோடு - தேவர்களோடு, முனியாயினோர்கள் - முனிவரானவர்களும், இடர்
திருமவண்ணம் - துன்பம்நீங்கும்படி, அருளால் - திருவருளால், அமையாத-
அடங்காத, அக்கணதுவைத்தல் - அழகியதிருக்கண்ணோக்கம்வைத்தலை, கண்
டனர்கன் - கண்டார்கள், பெற்றுநின்றவனைவோர் - அத்திருக்கண்ணோக்கம்
பெற்றுநின்ற சகலர்களும். எ-று.

(க0க)

வேறு.

சத்தியமாகிவேதமொன்றுமேயளவையாகு
மித்தன்மைப்பொருளாயெல்லாவுலகருமறியும்வண்ண
நித்தராமன்பரேத்துநிறைந்தமெய்க்கருணையீசன்
மெய்த்தகுபொருளீதென்றேவிளம்பிடல்செய்யலுற்றான்.

இ - ள். சத்தியமாகி - உண்மையாகி, வேதமொன்றுமே - வேதமொ
ன்றுமாத்திரமே, அளவையாகும் - பிரமானமாகும், இத்தன்மைப்பொருளை-
இத்தன்மையையுடையபொருளை, எல்லாவுலகரும் - சகலவுலகத்தவர்களும்,
அறியும்வண்ணம்- அறியும்படி, நித்தராமன்பர்- அழிவில்லாதபத்திமான்கள்,
ஏத்தும் - துதிக்கும், நிறைந்த - நிறைவுற்ற, மெய்க்கருணையீசன் - உண்
மையாகியகருணையையுடையசிவபெருமான், மெய்த்தகுபொருள் - உண்மை
யுடைய வேதார்த்தமானது, ஈதென்றே - இதுதானென்றே, விளம்பிடல்செ
ய்யலுற்றான் - உரைசெய்யத்திருவாய் மலர்ந்தருளினார். எ - று (கக0)

அ - கை. போத்திருபோக்கியவிலக்கமுடைய பிரபஞ்சமனைத்துக்
கும் அத்துவிநியப்பிரமான்ம வைக்கியமேசுருதியின்பொருளெனப்பிரமமேவ
னாகியது சத்தியந்தானெனப் பரமசிவமூர்த்தியானவர் தமது சார்வான்
மியத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

உலகமியாவுமுயிர்பலவுநானேசிறிதும்வேறில்லை
யலகிலிவாலாய்ந்திடினுமாயாவிடத்துமருத்தமிதே
திலகமாயமறைதுணிந்துதிகழ்த்தும்பொருளுமிதுவென்ற
னிலகுந்தன்மையனுபவமுமிதிலோரையமுளதன்றால்.

இ - ள். உலகமியாவும் - எல்லாவுலகங்களும் - உயிர்பலவும் - எல்லா
வுயிரர்களும், நானே - நானே, சிறிதும்வேறில்லை - (என்னைத்தவிர) கிஞ்சித்து
மன்னியமாயில்லை, அலகிலிவால் - அளவில்லாதமகிமையைபுடையவறிவி
னல், ஆய்ந்தியனும் - ஆராய்ந்தியனும், ஆயாவிடத்தும்-ஆராய்ச்சியெய்யாவி
டத்தும், அருத்தமிதே - இதுவேஅருத்தமாகும், திலகமாய - மேன்மையான,
மறைவேதம், துணிந்து - நிச்சயித்து, திகழ்த்தும்பொருளும்- விளக்குமருத்
தமும், இது - இதுவே, என்றன் - என்னுடைய, இலகுந்தன்மையனுபவமும்-

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கஎக

விளங்குந்தன்மையுடைய அனுபவமும் (இதுவே), இதில் - இதில், ஓரையம் - ஒருசந்தேகமும், உளதன்று - இருக்கின்றதன்று. எ-று.

ப-ம். விசாரதிசையிலிர்ச்சுவின்சத்துவத்திற் சற்பதாரைபோல் அத்தியாசிக்கப்பட்டவஞ்ஞானம் அதன்காரியமிவைதன்னிடத்திலிலிப்பதகொண்டிகிஞ்சித்தேனுந்தனக்குவேறில்லை கற்பிதவத்துவின்ராசமதிட்டானமாதிரமாகச்சேஷிப்பதாகலின், அச்சகமனைத்துமில்லை நானேதானெனவாதையிற்சாமானுதிகரணியமாகுமென்பார், “உலகமியாவுமுயிர் பலவுநானேசிறிதும் வேறில்லை யலகிலறிவாலாய்ந்திடினும்” எனவும், விசாரமில்லாததிசையினும் ஆரோபிதமானது அதிட்டானத்திற்குவேறியில்லாததனால் தோற்றுகின்றசகமும்நானேதானெனச்சமுசர்க்கத்திற்சாமானுதிகரணியமென்பார், “ஆயாவிடத்துமருத்தமிதே” எனவும், இவ்வனைத்துமென்பதியாது அவ்வனைத்துமில்லவான்மாவேதானெனச்சருதியிற் காண்பதனால் வேதத்திற்குந்தாற்பரியத்தாலடையத்தக்கபொருளிதுவேதானென்பார், “திலகமாயமறைதுணிந்து திகழ்த்தும்பொருளமிது” எனவுங்கூறினார். (ககக)

அ - கை. அவனேதான் கீழிலும் மேலிலுமென்றுசுனற்குமாரநாரதசம்வராதத்திற்பூமாவித்தையிற்குறப்பட்ட அதன்பொருளைப்பிரசங்கிகமாயிவ்விடத்திற்கூறுகின்றார்.

அப்பாலாகியெவர்கட்குமதுவேயெனநிற்கின்றேனா
னிப்பாலாகிக்காண்பொருள்களெல்லாமாகியுள்ளேனான்
மெய்ப்பாலுயிர்களியாவையுமாய்விளங்கிமிகவுநின்றேனா
னெப்பேயிலையாமுபாதிபலவாகியெங்குமுள்ளேனான்.

இ - ள். அப்பாலாகி - பரோக்ஷமாகி, எவர்கட்கும் - எத்தன்மையானவர்களுக்கும், அதுவேயெனநிற்கின்றேனான் - அதுவேயென்னும்படிநிற்கின்றவனும்நானே, இப்பாலாகி-அபரோக்ஷமாகி, காண்பொருள்களெல்லாமாகி-திரிசியங்களனைத்தமாகி, உள்ளேனான் - இருக்கின்றவனும்நானே, மெய்ப்பாலுயிர்கள் - உடலினிடத்துள்ளவுயிர்கள், இயாவையுமாய் - சகலமமாகி, விளங்கிமிகவுநின்றேனான் - மிகவும்விளக்கமுற்றுநின்றவனும்நானே, ஒப்பேயிலையாம் - உவமானமேயில்லாததாயி, உபாதிபலவாகி-நானுவிதவுபாதிகளாகி, எங்குமுள்ளேனான் - எவ்விடத்துமுள்ளவனும்நானே. எ - று. (ககஉ)

பூதமாகிப்பொருள்பலவாய்ப்புணர்ந்துநின்றன்காப்பவனான்
பேதமாகிப்பேதித்தும்பேதமில்லாப்பெற்றியனான்
சோதியாகுமிரவிமதியாகித்தோன்றுகின்றேனான்
வேதமாகியுள்ளேனான்விளங்கும்புராணமாவேனான்.

இ - ள். பூதமாகி - பூதங்களாகி, பொருள்பலவாய்-பலவகைப்பொருளாகி, புணர்ந்துநின்றும்-கலந்துநின்றும், காப்பவனான்-காப்பவனும்நானே,

பேதமாகிப்பேதித்தம் - பற்பலபேதங்களாகிப்பேதித்தம், பேதமில்லா - பின்னமில்லாத, பெற்றியனான் - தகுதியையுடையவனும்நானே, சோதியாகும் - பிரகாசமாகும், இரவிமதியாகி-சூரியசந்திரராகி, தோன்றுகின்றேனான் - தோன்றுகின்றவனும்நானே, வேதமாகியுள்ளேனான் - வேதங்களாயுமுள்ளவனும்நானே, விளங்கும்புராணமாவேனான் - விளங்குகின்றபுராணங்களாகுனவனும்நானே. எ - று.

(௧௧௩)

சூறுமோசைபலவவைநானவற்றிற்குலவும்பொருளவைநானுசமயமாயவற்றினருத்தமாகிநிற்பேனான்
வேறென்றறியும்பொருள்களுமாய்வேறும்விளங்குகின்றேனானுஞ்சிந்தையழிந்தொன்றாமறிவாலறியுமறிவுநான்.

இ - ள். சூறுமோசை - சொல்லுஞ்சத்தங்கள், பல - பலவகைகளாகும், அவை - அவையனைத்தும், நான் - நானே, அவற்றில் - அந்தச்சத்தங்களில், குலவும் - விளங்கும், பொருளவைநான் - பொருள்களும்நானே, ஆறுசமயமாய் - அறுவகைச்சமயமுமாகி, அவற்றினருத்தமாகிநிற்பேனான் - அவற்றின்பொருள்களுமாகிநிற்பவனும்நானே, வேறென்றறியும் - பின்னமாகவறிகின்ற, பொருள்களுமாய்-பதார்த்தங்களாயும், வேறும்விளங்குகின்றேனான் - அன்னியமாயும்பிரகாசிக்கின்றவனும்நானே, ஆறுஞ்சிந்தையழிந்த - தணிந்த சிந்தைநசித்து, ஒன்றாமறிவாலறியும் - ஏகமாகியனாந்தினுலறியும், அறிவுநான் - ஞானமும்நானே. எ - று.

(௧௧௪)

தோன்றுகின்றவொளியவைநான் றொடர்ந்தேசெறியுமிருளதுநானுன்றங்கமைந்தோருளமேவியறிவாய்நின்றேயறிபவனானுன்றும்பொருள்கண்மேலோடுமுணர்வாவதுநானுணர்பவனான்சான்றங்காகியெப்பொட்குஞ்சலியாதென்றுநிற்பவனான்.

இ - ள். தோன்றுகின்ற - தோன்றுகின்ற, ஒளியவைநான் - பிரகாசங்களும்நானே, தொடர்ந்தேசெறியும் - தொடர்ந்துநெருங்குகின்ற, இருளவைநான் - அந்தகாரங்களும்நானே, ஆன்றங்கமைந்தோருளமேவி - உணர்வுபொருந்தினவர்கள் மனத்தையடைந்து அவ்விடத்தில், அறிவாய்நின்றே - ஞானமாகின்றே, அறிபவனான் - அறிபவனும்நானே, ஊன்றும்பொருள்கள்மேலோடும் - நிலைபெற்றபொருள்கள் மேற்செல்லுகின்ற, உணர்வாவதும் - அறிவாவதும், நான் - நானே, உணர்பவனான் - (அவைகளை) அறிபவனும்நானே, எப்பொருட்கும் - சகலவத்துக்களுக்கும், சான்றங்காகி - அவ்விடத்திற்காகவியாகி, சலியாத - அசையாமல், என்றும் - எக்காலத்தும், நிற்பவனான் - நிற்கின்றவனும்நானே. எ - று.

(௧௧௫)

பாடுமிசையாயவ்விசையின்பயனாபறிந்துநிற்பவனான்
சூடுங்கந்தம்பலவாயுங்கொள்வானாயுமுள்ளேனான்

சாந்தோக்கியவுபிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கௌட

காடுங்கல்லுமலைபலவுங்கடமும்படமுமாவேனெ
னீமீம்பொருளாயெவ்விடத்துநிறைந்தவொளியாய்நிகழ்பவனுன்.

இ - ன். பாடுமிசையாய் - பாடுகின்றகானமாயும், அவ்விசையின் - அ
ந்தக்கானத்தின், பயனாய் - பலமாயும், அநிந்துநிற்பவனுன் - அநிந்துநிற்கின்
றவனும்நானே, கூடுங்கந்தம்பலவாயும்-கூடும்பலவாசனையுமாயும், கொள்வா
னாயும்- (அவற்றைக்) கிரகிப்பவனாயும், உள்ளேனுன்-இருக்கின்றவனும்நானே,
காடும்-வனங்களும், கல்லும்- கற்களும், மலைபலவும்- பலகிரிகளும், கடமும்-
குடங்களும், படமும்-படங்களும், ஆவேனுன்-நானேயாகின்றேன், நீமீம்பொ
ருளாய்-பலபதார்த்தங்களாய், எவ்விடத்தும் - எல்லாவிடங்களிலும், நிறைந்
தவொளியாய்-பூரணமாகியபிரகாசமாய், நிகழ்பவனுன்-விளங்குகின்றவனும்
நானே. எ -று. (ககௌ)

அளவையோடங்கறிவானுமறியும்பொருளுமாவேனெ
னுளவஞ்ஞானஞானமெனவுரைக்குமுண்மைப்பொருளவைநான்
விளையுங்கன்மசுகதுக்கமேவுங்காலமாவேனெ
னுளமதாரவுணர்கின்றசுவையாருகியுள்ளேனுன்.

இ - ன். அளவையோடு - பிரமாணங்களோடு, அங்கு - அவ்விடத்தில்,
அறிவானும் - ஞாதாவும், அறியும்பொருளும் - ஞேயங்களும், ஆவேனுன் -
நானேயாவேன், உளவஞ்ஞானம் - பொருந்தியஅறியாமையும், ஞானம்-அறி
வும், எனவுரைக்கும் - என்றுசொல்லப்படும், உண்மைப்பொருளவைநான்-
உண்மையாகியபொருள்களும்நானே, விளையும் - உண்டாகும், கன்மசுகதுக்
கம்-சுகதுக்ககருமங்கள், மேவுங்காலம் - அனுபவிக்கப்பொருந்துங்காலமும்,
ஆவேனுன் - ஆகின்றவனும்நானே, உளமதார- உள்ளத்திற்பொருந்த, உணர்கி
ன்ற - அறிகின்ற, சுவையாருகி-அதுசுவைகளாகி, உள்ளேனுன் - இருக்கின்ற
வனும்நானே. எ -று. (ககௌ)

தேவரெல்லாமாவேனென்றிகழுநரராயுள்ளேனுன்
யாவரேனுங்கருவாகியிடுதற்கிசைந்தேயிருப்பவனுன்
பாவபேதபுண்ணியங்கள்பலன்கள்சுவர்க்கமாவேனென்
மேவியடையும்புத்தியுநான்வீழுகிரயமாவேனென்.

இ - ன். தேவரெல்லாமாவேனென்- சகலதேவர்களாயுமாகின்றவனும்நா
னே, திகழுநரராயுள்ளேனுன்-விளங்குகின்றமனிதராகவுட்பவனும்நானே, யா
வரேனும்- யாவரானாலும், கருவாகியிடுதற்கு-கருவுருவாவதற்கு, இசைந்தே-
(அவர்கள்மனேசங்கற்பத்தின்படி) இயைவுற்று, இருப்பவனுன்-இருப்பவனும்
நானே, பாவபேதபுண்ணியங்கள் - பாவபுண்ணியபேதங்களும், பலன்கள்-
அவற்றின்பலங்களும், சுவர்க்கம் - சுவர்க்கமும், ஆவேனுன் - நானேயாவே
ன், மேவி - விரும்பி, அடையும் - அடைகின்ற, புத்தியுநான்-புத்தியும்நானே,
வீழும்- வீழ்கின்ற, கிரயமாவேனென்-நரகமும்நானேயாவேன். எ-று. (ககௌ)

கரணம்பன்னுன்காவேனுன்கரணியாயகாரணனுன்
சரணந்தருதேசிகனுயித்தன்னுளடங்குந்தன்மையனுன்
புரணந்திகழ்பேரொளியோவாப்போதமாயபூரணனுன்
கரணங்கடந்தவெனையென்றுங்காண்பார் காணப்படுவேனுன்.

இ - ள். கரணம்பன்னுன்காவேன்-சொல்லுகின்றநான்கு கரணங்களுநா
னேயாவேன், கரணியாயகாரணனுன்-அக்கரணங்களை யுடையகாரணனுன சீவ
னுமநானே, சரணந்தரும்- திருவடிசூட்டும், தேசிகனு-குருவாயும், தன்னுள
டங்கும் - தன்னிடத்தடங்குகின்ற, தன்மையனுன்-இயல்பையுடைய சீடனாயுமி
ருப்பவனுமநானே, புரணந்திகழ் - பூரணமாய்விளங்கும், பேரொளியோவா-
உயர்ந்த பிரகாசமாறுபடாத, போதமாய - ஞானமாகிய, பூரணனுன் - பரிபூ
ரணனும் நானே, கரணங்கடந்த - அந்தக்கரணபாவனையைக்கடந்துநின்ற,
எனையென்றுங்காண்பார் - என்னைக்காலத்துங்காண்பவர்களுக்கு, காணப்ப
டுவேனுன் - காணப்படுபவனுமநானே. எ - று. (ககக)

நாதமாகி மந்திரங்களுவாகியுள்ளேனுன்
பேதமாகி நினைந்திருந்து பேணுந்தியானமாவேனே
தேதலாகுமவத்தை பலவொன்றாய்நியாயுள்ளேனே
தேதமில்லாவெப்பொருட்குமுள்ளேயில்ங்கியிடுபவனுன்.

இ - ள். நாதமாகி - ஒலியாகி, மந்திரங்களுவாகி - நானாவீதமந்திர
ங்களாகி, உள்ளேனுன் - உள்ளவனுமநானே, பேதமாகி - பற்பலபேதங்களா
கி, நினைந்திருந்து-சுருதியிருந்து, பேணும்-விரும்புகின்ற, தியானமாவேனுன்-
தியானமும்நானேயாகின்றேன், தேதலாகும் - சொல்லப்படும், அவத்தைபல-
அவத்தைகள் பலவாயும், ஒன்றாய் - ஒன்றாயும், அறிவாய் - அறிவாயும், உள்
ளேனுன் - உள்ளவனுமநானே, ஏதமில்லா- குற்றமில்லாத, எப்பொருட்கும்-
எவ்வகைவஸ்துக்களுக்கும், உள்ளே - உள்ளாக, இலங்கியிடுபவனுன் - விள
ங்குபவனும நானே. எ - று. (கஉ௦)

யாதொன்றருத்தமுண்டில்லையென்னுமுரைகளிரண்டினுக்கும்
யாதொன்றருத்தந்தோன்றுமென்றுந்தோன்றாதென்றுஞ்சொல்லுத
தீதொன்றின்நியிவையனைத்துந்திகழுமென்றனுருவென்றே [ற்குந்
யோதுமையமோரிடத்துமுநாதன்றுண்மையுரைக்குங்கால்.

இ - ள். உண்டில்லையென்னும் - இருக்கின்றதெனவுமில்லையெனவும
சொல்லுகின்ற, உரைகளிரண்டினுக்கும் - இருவகைச்சத்தார்த்தங்களுக்கும்,
யாதொன்றருத்தம் - யாதொன்றுபொருளோ (அதுவும்), தோன்றுமென்
தும்- தோன்றுமென்றும், தோன்றுதென்றும் - தோற்றதென்றும், சொல்லு
தற்கும் - உரைப்பதற்கும், யாதொன்றருத்தம்-யாதொன்றுபொருளோ (அது

சார்தோக்கியவுபநிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கஎடு

வும்), தீதொன்றின்றி - ஒருதீங்குமின்றி, இவையனைத்தும் - இவைகளனைத்
தும், திகழும் - விளங்குகின்ற, என்றனுருவென்றே -எனதுவடிவமென்றே,
ஒதம்-(வேதங்களைல்லாம்) சொல்லும், உண்மையுரைக்குங்கால் - சத்தியமா
ய்ச்சொல்லுங்கால், ஐயம்-சந்தேகமானது, ஒரிடத்தும் ஒருவிடத்தும், உளத்
ன்று - உளதன்றாகும். எ - று. (கஉக)

வேறு.

யாதினை நித்தமுள்ளபுத்தமேசுத்தமென்றிங்
கோதிடுமறைதானென்றனுண்மையேதிகழும்வண்ணங்
திதினையொழிந்தவந்தப்பூரணமதுவேயாமென்
ரேதிடுமெய்யேயிங்கோரையமுமுள்ளதன்றே.

இ - ள். யாதினை - எந்தவத்துவை, நித்தமுள்ள - நித்தியமாயுள்ள,
புத்தமே - பரிபூரணஞானமென்றும், சுத்தமென்று - பரிசுத்தமென்றும், இங்
கு - இவ்விடத்தில், என்னுண்மையேதிகழும்வண்ணம் - என்னுடையவுண்
மைவிளங்கும்படி, ஒதிடுமறை - வேதஞ்சொல்லும், தீதினையொழிந்த-தீக்கி
ல்லாத, அந்தப்பூரணமதுவே - அந்தப்பூரணவத்துவே, யாமென்று - நாமெ
ன்று, ஒதிடும் - சொல்லுங்கள், மெய்யே - இதுசத்தியமே, இங்கு- இங்ஙன
ம், ஓரையமுமுள்ளதன்று - ஒருசந்தேகமுமில்லை. எ - று. (கஉஉ)

அகமெனவறியப்பட்டுநிற்கின்றபொருளுமாகித்
தகைமையிலிதமென்றுன்னத்தக்கவிப்பொருளுமாகிச்
சுகமுடைச்சந்தித்தாமென்னுருவமேதோன்றுமென்று
மிகவுரைசெய்யலுற்றான்வேறுருவிலாதவண்ணம்.

இ - ள். அகமெனவறியப்பட்டு - நானென்றுணரப்பட்டு, நிற்கின்ற
பொருளுமாகி - இருக்கின்றபுசிப்பவனாகியும், தகைமையில் - பெருமையாக,
இதமென்றுன்னத்தக்க - இதுவென்றுகருந்தத்தக்க, இப்பொருளுமாகி - இந்த
ப்போக்கியப்பொருளாகியும், சுகமுடை-பிரமானந்தமுடைய, சந்தித்தாமெ
ன்னுருவமே - சத்துச்சித்தாகியவென்னுடைய சொருபமே, தேநுன்றுமென்
று - விளங்குமென்று, வேறுருவிலாதவண்ணம்- அன்னியப்பொருளொன்று
மில்லாதவண்ணம், மிகவுரைசெய்யலுற்றான் - சிவபெருமானாமிகவுந்திரு
வாய்மலர்ந்தருள்செய்கின்றார். எ - று. (கஉங)

அ-கை. எனதுநிச்சயமிந்தப்பிரகாரமாதலினாலே ஸார்வான்மியத்தை
ப்பிரதிபாதிக்குஞ்சுருதியும் அதன்பொருளைச்சொல்லுகின்றபிரமதேவருஞ்சத்
தியவாதிகள் தானெக்குகின்றார்.

வேறு.

நானேமுழுதுமெனையொழியநாடிற்சிறிதும்வேறில்லை
யானபொருளையருமறைதானறையும்படியானதனாலும்

யானுமிசைத்தபடியாலுமிதுவேதிடமாயுள்பொருடா
னானமின்றிநான்முகனுமுரைத்ததுங்கட்குண்மையதே.

இ - ள். நானேமுழுதும் - நானேயனைத்தும், நாடில் - ஆராயில், எனை
யொழிய - என்னைத்தவிர, சிறிதும் - கிஞ்சித்தும், வேறில்லை - அன்னியமில்லை,
அருமைதான் - அருமையாகியவேதங்களுக்கும், ஆனபொருளை - (அப்படி) யா
னபொருளையே, அறையும்படியானதனாலும் - சொல்லுகின்றதன்மையையுடை
யனவாதலாலும், யானுமிசைத்தபடியாலும் - நாமும் அருள்செய்ததன்மை
யினாலும், இதுவே - இதுவே, திடமாயுள்பொருடான் - நிச்சயமாயுள்ளபொ
ருளேயாகும், ஊனமின்றி - குறைபாடின்றி, நான்முகனும் - பிரமாவும், உங்
கட்கு - உங்களுக்கு, உரைத்தது - உபதேசித்ததுவும், உண்மையதே - மெய்
ம்மைதான். எ - று. (கஉச)

வேறு.

இப்பொருளையப்பட்டோரிற்ப்பார்களகணத்தின்மெய்யே
மெய்ப்படுபொருளையென்றும்விடுதனிச்சயமதாகும்
இப்பொருளையமின்றியறிந்தவன்பவபாசத்தை
மெய்ப்படவொழிந்துமேலாமொளியினையடையுமன்றே.

இ - ள். இப்பொருள் - இந்தப்பொருளில், ஐயப்பட்டோர் - சந்தேக
முற்றவர்கள், இறப்பார்களகணத்தில் - ஒருகணத்திலழிவார்கள், மெய்யே -
இதுசத்தியமே, மெய்ப்படுபொருளை - அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரப்பொருளை,
என்றும் - எக்காலத்தும், விடுதல் - விட்டுவிடுதலும், நிச்சயமதாகும் - உண்மை
யாகும், இப்பொருள் - இந்தவத்துநிச்சயத்தை, ஐயமின்றி - சந்தேகமில்லா
மல், அறிந்தவன் - உணர்ந்தவன், பவபாசத்தை - சனைமரணமாகியபாசத்
தை, மெய்ப்பட - உண்மையாக, ஒழிந்து - நீங்கி, மேலாமொளியினை - அப
ரோக்ஷசாக்ஷாத்காரசபாவத்தை, அடையும் - அடைவான். எ - று. (கஉரு)

பாசமோசகனுமீசன்பகர்ந்தருள்செய்துதன்னை
நேசமோடயன்மாறம்மைநீடுறத்தழுவிக்கொண்டு
ஆசிலாவமரர்தம்மையருட்கண்ணலைமைத்துநோக்கிச்
சோதியானந்தவெள்ளச்சுகரூபராமினென்றான்.

இ - ள். பாசமோசகனுமீசன் - (இந்தப்பிரகாரமாக) சமுசாரமோசக
னாகியசுவபெருமான், தன்னை - தனதுமகிமையை, பதர்ந்தருள்செய்து - தி
ருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்து, நேசமோடி - பிரியத்தோடு, வயன்மால்தம்மை -
பிரமாவையும் திருமாலையும், நீடுறத்தழுவிக்கொண்டு - நனருகஆலிங்கனஞ்
செய்துகொண்டு, ஆசிலா - குற்றமற்ற, அமரர்தம்மை - தேவர்களை, அருட்
கண்ணலைமைத்துநோக்கி - தயாதிருட்டியாற்பார்த்து, சோதியானந்தவெள்
ள் - விளங்கும்பிரமானந்தவெள்ளமாகிய, சுகரூபராமினென்றான் - சுகரூபமு
டையவராகிர்களென்றருள்செய்தார். எ - று. (கஉசு)

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கௌ

சாந்தமெய்க்கருணைமேனிச்சம்புவையமாரெல்லா
மாய்ந்தபேரன்பினாலேயடியிணைமலர்கடம்மே
லேய்ந்தமாமலருநீருமிலையொடுபலமுங்கைக்கொண்
டாந்தனையிறைஞ்சியேத்தியருச்சனைசெய்துநின்றார்.

இ-ள். (இவ்வண்ணந்திருவருள்செய்த) சாந்தமெய்க்கருணைமேனி-சாந்
தமும்மெய்த்திருவருளுமேதிருமேனியாகவுடைய, சம்புவை -மகாதேவரை,
அமாரெல்லாம் - தேவர்களெல்லாரும், ஆய்ந்த-ஆராய்ந்தறிந்த, பேரன்பின
லே-மேன்மையாகியபத்தியினாலே, அடியிணைமலர்கடம்மேல்-உபயபாதபங்
கங்களின்மீது, ஏய்ந்த - இயைவாகிய, மாமலரும் - உயர்ந்தபுஷ்பங்களும்,
நீரும்-தீர்த்தங்களும், இலையொடு - பத்திரங்களோடு, பலமும்-கனிவர்க்கங்
களும், கைக்கொண்டு - கையிற்கொண்டு, ஆந்தனை - தங்களால்ஆனமட்டும்,
இறைஞ்சி-வணங்கி, ஏத்தி - துதித்து, அருச்சனைசெய்துநின்றார் - அருச்சித்
துநின்றார்கள். எ - டு.

(கௌ)

வேறு

உலகமியாவமுளந்தருளுமுலப்பில்கீர்த்திராரணனு
மிலகுந்தனதுகாரணமாமீசன்பாதபங்கயத்தைத்
தலையின்மிசையேவைத்தருளித்தரியாவன்பாற்றானுழிந்தான்
மலரின்மிசையோனவ்வடிகள்மறந்தேதன்னைவைத்திருந்தான்.

இ - ள். உலகமியாவும் - சகலசகங்களையும், அளந்தருளும், அளந்தரு
ளிய, உலப்பில் - கெடுதலில்லாத, கீர்த்தி - கீர்த்தியையுடைய, நாரணனும் -
திருமாலும், இலகும்- விளங்கும், தனதுகாரணமாம்-தனக்குக்காரணனாகிய,
சுசன் - உமாபதியினது, பாதபங்கயத்தை - திருவடித்தாமரைகளை, தலையின்
மிசையே - சிரசின்மீதே, வைத்தருளி - வைத்துக்கொண்டு, தரியாவன்பால்-
தாங்கற்கரியவன்பினால், தானுழிந்தான் - தன்னைத்தானேமறந்தான், மலரின்
மிசையோன் - பங்கயாசனனாகியபிரமாவும், அவ்வடிகள் - (விட்டுஊவைப்
போல) அவ்வுமாபதியினதுதிருவடிகளை, வைத்து-தலைகளில்வைத்துக்கொண்
டு, தன்னை - தன்னை, மறந்தே - மறந்து, இருந்தான் - இருந்தான். எ - டு. ()

வேறு.

தேவர்க்குந்தேவனாய் பெருமான்றன்கழல்செறிந்த
யாவர்க்கும்பாசநீக்கியெடுத்திடலியல்பாயுள்ளான்
மூவர்க்குந்தெரியாவண்ணமைப்பொருளானதற்பாவத்தை
யாவர்க்குந்தெரியும்வண்ணமின்பக்கூத்தாடலுற்றான்.

இ - ள். தேவர்க்கும்-தேவர்களுக்கும், தேவனாய் - தேவராகிய, பெரு
மான் - மகாதேவரும், தன்கழல்செறிந்த - தமதுதிருவடிமுன்னெருங்கின்
ற, யாவர்க்கும் - சகலருக்கும், பாசநீக்கி - பவபாசங்களையொழித்து, எடுத்தி
டல் - கரையேற்றுந்தன்மையை, இயல்பாயுள்ளான் - இயற்கையாகவுடைய

யவருமாகியஎம்பிரானார், மூவர்க்குந்தெரியா-திரிமூர்த்திகளுக்கூந்தெரியாத, உண்மைப்பொருளான- எதார்த்தவத்துவாகிய, தற்பாவத்தை - தனதுசுயஞ் சொருபத்தை, யாவர்க்கும் - சகலருக்கும், தெரியும்வண்ணம் - தெரியும்படி, இன்பக்கூத்தாடலுற்றான் - ஆனந்தநடனஞ்செய்தருளத்தொடங்கினார். எ-று.

வேறு.

மேலாயநுள்சேராகரமாய்வேறென்றிடுதற்கரியவருங்
கோலாவளவில்பேரன்பாற்கூத்தன்றனையேபார்த்தருளிக்
காலாலாடறனக்கிபையக்கையாற்றுகக்கதிசெய்ய
மாலேமுதலாம்வானோர்கள்வலவர்மகிழ்வாலாடினரால்.

இ - ள். மேலாய் - மேன்மையாயும், அருள்சேராகரமாய் - கருணையெல்லாஞ்சேருநற்குறைவிடமாயும், வேறென்றிடுதற்கரியவருங் - (சங்கரருக்கு) வேறென்றுசொல்லுதற்கருமையானவளாயும் விளங்குகின்றசங்கரியும், கோலா - சூழ்ந்து, அளவில்பேரன்பால் - அளவில்லாதபேரன்பினில், கூத்தன்றனையேபார்த்தருளி - ஆனந்தநடராஜமூர்த்தியாகியதனது பதியையே பார்த்துக்கொண்டு, காலாலாடறனக்கியை - (அவரது) திருப்பாதத்தாற்செய்யும் நடனத்துக்கேற்ற, கையாற்றுகக்கதிசெய்ய-திருக்கைகளாலேதாளம்போட, மாலேமுதலாம் - விட்டினுமுதலாகிய, வானோர்கள் - தேவர்கள், வலவர் - இன்னுமுள்ளசமர்த்தர்களினவரும், மகிழ்வால் - ஆனந்தத்தால், ஆடினர் - நிருத்தஞ்செய்தார்கள். எ - று. (௧௩௦)

பேரானந்தக்கடலாயபெருமான்வணங்குந்தேவர்பிரான்
பாராவெல்லாவமரையும்பரிந்துள்ளருவகைகூர்ந்தெவர்க்குங்
தீராவின்பமளித்தருளித்தெரிவையொருபாலுடனாகி
யாராலறியாவிவருவோனாகேயறிவிற்கரந்தனலால்.

இ - ள். பேரானந்தக்கடலாய - ஞானானந்தக்கடலாகிய, பெருமான் - பெம்மானாகியும், வணங்குந்தேவர்பிரான் - வணங்குகின்றதேவர்களுக்கெல்லாம்அதிபராயுமெழுந்தருளியமகாதேவர், எல்லாவமரையும் - சகலதேவர்களையும், பரிந்து - பரிவாகி, உள்ளருவகைகூர்ந்து - திருஉளத்திற்சந்தோஷமுற்று, பாரா - கடாக்கித்தருளி, எவர்க்கும் - அத்தேவரனைவர்கட்கும், தீராவின்பமளித்தருளி - நீங்காதபேரானந்தத்தைக்கொடுத்தருளி, தெரிவையொருபாலுடனாகி - ஒருபாகத்தின்பார்வதிதேவியோடும்கூடினவராய், ஆராலறியாவிவருவோன் - யாராலுமறியாதஞானசொருபரானவர், ஆங்கே - அவ்விடத்தில், அறிவில் - சிதாகரயத்தில், கரந்தன் - மறைந்தருளினார். எ - று. (௧௩௧)

அரியுமயனையனைத்துக்கொண்டமார்முனிவர்தமையெல்லாந்
தெரியவன்பான்மிகநோக்கிச்சித்தங்கனிகூர்ந்துளமகிழ்வா

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியர்யம். களக்

லுரியவுலகந்தணியினுமாவுலப்பில்பெருஞ்சீர்வைகுண்டத்
தரிவைமலர்மேலவளோடுமரவினணைமேலமர்ந்தனனூல்.

இ - ள். அரியும் - விட்டுணுவும், அயனை - பிரமாவை, அனைத்துக்கொ
ண்டு - ஆலங்களைஞ்செய்துகொண்டு, அமரர் - தேவர்களையும், முனிவர்தமை
யெல்லாம்-முனிவர்களெல்லாரையும், தெரிய-தெரியும்படி, அன்பால்மிகநோ
க்கி - தையயினுலமிகவுங்கடாக்கித்து, சித்தம் - உள்ளத்தில், கனிகூர்ந்துள-
மிருந்துள்ள, மகிழ்வால் - சந்தோஷத்தினூல், உரியவுலகம்-இந்திராதிதேவர்
களுக்குரித்தாகியவுலகம், தணியினும் - அழிந்தாலும், உலப்பில் - கெடுதலி
ல்லாத, மா - அழகிய, பெருஞ்சீர் - பெருஞ்செல்வத்தையுடைய, வைகுண்டத்
து - வைகுண்டத்தில், அரிவைமலர்மேலவளோடும் - தேவியாகியதிருமக
ளோடும், அரவினணைமேல் - சர்ப்பசயனத்தில், அமர்ந்தனன் - இருந்தான்,
எ - று. (கூஉ.)

வேறு.

அயனுமீண்டதிசயத்தாலவசமாயழிந்துபின்னும்
பயனுமமமார்தம்மைப்பார்த்துமுன்பரிவினாலே
வயமெலாமுளதாய்ச்செய்யுமலர்மிசைமறையினோனூல்
தனதுவாய்திறந்துவார்த்தையுரைத்தனன்றழைக்கும்வண்ணம்.

இ - ள். அயனும் - பிரமாவும், மீண்டு - திரும்பவும், அதிசயத்தால்-
பேருவகையால், அவசமாயழிந்து - பரவசமாய்த்தன்னைமறந்து, பின்னும்-
திரும்பவும், பயனுமமமார்தம்மைப்பார்த்து - ஆன்மப்பிரயோசனமடைந்த
தேவர்களைநோக்கி, முன்பரிவினூல் - முன்னிருந்தவன்பினூல், வயமெலாமு
ளதாய்ச்செய்யும் - அனைத்துந்தன்வசமுள்ளனவாகப்படைக்கும், மலர்மிசை
மறையினோனும் - பங்கயாசனத்தின்மேலியபிரமதேவனும், தனதுவாய்திறந்
து-தன்னுடையதிருவாய்மலர்ந்து, தழைக்கும்வண்ணம்-(தேவர்கள்) வாரும்
படி, வார்த்தைஉரைத்தனன் - (இந்த) வார்த்தையையுரைசெய்தான். எ-று.

அ - கை. சந்தோகத்தினேழாமத்தியாயத்திற்சனற்குமாரரால்நாரத்
ர்பொருட்டுப்பூமாவித்தையுபதேசிக்கப்பட்டது. அதனைக்கூறவிச்சைநண்ணி
னவராகி ஆன்மவித்தைக்குவெறையவித்தைகள் சொருபாஞ்ஞானத்தைநீக்கா
தென்பதுமாத்திரமன்று பாபக்கிரந்தி அதன்னிமித்தமானசோகமிவைகளு
க்குக்காரணங்களாகுமென்றுகூறப்பட்டது. இருக்குவேதமத்தியயனஞ்செய்
திருக்கிறேனென்றதுமுதலியவற்றால்தனைக்கூறுகின்றார்.

மானிடரானோரென்றுமோகிடும்விச்சையெல்லா
மூனமாய்ப்பாசபெத்தமாக்கிடுமுண்மையாகத்
தானதாமறிவாம்விச்சையொன்றுமேபாசமான
வினமாமிருநோநீக்குமின்பநற்சோதியொன்றும்.

இ - ள். மானிடரானோர் - மனிதரானவர்கள், என்றும் - எக்காலத்தும், ஒதிடும் - சொல்லுகின்ற, விச்சையெல்லாம் - பரவித்தைக்குவேறுகியசகலவித்தைகளும், ஊனமாய் - ஈனமாய், பாசபெத்தமாக்கிடும் - பவபாசத்திற்கட்டுண்ணச்செய்யும், உண்மையாக - சத்தியமாக, இன்பநற்சோதியொன்றும் - நல்லஆனந்தப்பிரகாசமுடைய, தானதாம்- தானதுவேயாகிய, அறிவாம்விச்சை-அறிவானஆன்மவித்தை, ஒன்றுமே- ஒன்றுமாத்நிரமே, பாசமான - பவபாசமான, ஈனமாம் - குறைவாகிய, இருநீரீக்கும் - அந்தகாரத்தை நீக்கிவிடும். எ - று.

ப - ம். விச்சையெல்லாமென்றதனால், வேதங்கூறியவாக்கராகிகளினுபாசனைகளும்பெறப்பட்டது. அவ்விடத்தினுச்சைப்பிரகாரங் காமசாரனாகப்பவிக்கின்றனென்ற அந்தவந்தவாக்கியசேடங்களால் ஐஹிகபாரலவுகிகபலசாதனத்தன்மைகாணப்படுவதனால் ரூபப்பிரமவுபநிடதத்துக்குப்பின்னங்காணவேதங்கள் ஸாம்ஸாரிகபலத்தைத்தருவனவென்பார், “ஊனமாய்ப்பாசபெத்தமாக்கிடும்” எனவும், சோகத்தைக்கடக்கின்றனும்வித்தெனச்சுருதியிற்கூறப்பட்டபரவித்தை சமுசாரகாரணமாகியவஞ்ஞானவிருநீர்க்கெடுக்குமென்பார், “உண்மையாகத்தானதாமறிவாம்விச்சையொன்றுமேபாசமானவீனமாமிருநீரீக்கும்” எனவுங்கூறினார். (கருசு)

அ - கை. மற்றொரு வித்தைக்குச்சமுசாரத்தை நீக்குந்தன்மையெனில் லையென க்கூறுகின்றார்.

தானாகுமறிவொன்றில்லாதவனுக்குத்துன்பவாழி
தானேயுண்டாவதென்றுந்தான்நின்றழைத்துள்ளோர்கட்
கானதெவ்வருவுமாகியல்லவாமறிவாஞ்சோதி
தானாகும்வீடேயாதல்சங்கையொன்றில்லையன்றே.

இ - ள். தானாகும்-தானாகின்ற, அறிவொன்றில்லாதவனுக்கு-ஆன்மவித்தையொன்றில்லாதவனுக்கு, துன்பவாழி- சோகசமுத்திரமானது, தானேயுண்டாவதென்றும் - எக்காலத்துமியல்பாகவேயுண்டாகின்றது, தான்நின்றழைத்துள்ளோர்கட்கு - தன்னிடத்திற்குநாகவேவாழ்ந்திருக்கின்றவர்களுக்கு, ஆனது - நீங்காமல், எவ்வருவுமாகி - சகலரூபமுமாகி, அல்லவாம்-தன்னில்வேறில்லாமலுமிருக்கின்ற, அறிவாஞ்சோதி - ஞானமாகியபிரகாசமே, தானாகும்வீடேயாதல் - தானாகியமோக்ஷசொருபமாதலில், சங்கையொன்றில்லை - ஒருசந்தேகமுமில்லை. எ - று.

கருத்து - அஞ்ஞானமேசமுசாரகாரணமாதலால் அனான்மவித்யங்களானவித்தைகளாலதற்கழிவில்லை ஆன்மாவின்துஎதார்த்தஞானத்தாலாவரணவித்தைநீங்கிடல்உபாதானமில்லாததாகிச்சமுசாரரூபமானசோகமுதிக்காததனால் முத்தியுண்டாவதிற்சமுசயபில்லையெனவாம். (கருரு)

சாந்தோக்கியவுபவிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கஅக

அ - கை. நாமமுதற்பிராணந்தங்களான தத்துவங்களைப் பரதத்துவத்தி
ற்புத்திசெல்லும்பொருட்டுபாயமாகச்சோபானக்கிரமமாயுபதேசித்துப் பூமர்
வத்துவேஅறியத்தக்கதென்றனவச்சி ன்னசுகருபவியாபகனானவான்மாவை அ
றியத்தக்கவனுக்கப்பிரதிக்கினை செய்து எவ்விடத்திலேவந்துப்பொருளைப்பார்க்
கின்றனில்லையோவென்றசரு தியிர்கு நியபூமாஷ்ணத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

யாவனொருவன்றனையிகழ்ந்தேயளவில்வேறுபடக்கண்டு
மியாவனொருசொல்வேறுபடக்கேட்டுமறிந்தும்வருகின்ற
னியாவனொருவன்றனக்கென்றுஞ்சிறுமையதுவேபிறப்பிற்
போவதில்லாக்காரணமுமதுவேயென்றுபுகன்றனனால்.

இ - எ. யாவனொருவன் - எவனொருவன், தனையிகழ்ந்தே-தானாகியபிர
மத்தைபுதாசினம்பண்ணி, அளவில் - அளவில்லாத, வேறுபடக்கண்டும் - பின்
னபின்னங்களாகப்பார்த்தும், யாவன் - எவன், ஒருசொல் - ஒருசொல்லாயி
லும், வேறுபடக்கேட்டும் - பின்னமாகக்கேட்டும், அறிந்தும்வருகின்றான் -
(அப்படியேவேறுபட) அறிந்தும்வருகின்றவன், யாவன் - எவனோ, ஒருவன்
றனக்கு - அந்தஒருவனுக்கு, என்றும் - எக்காலத்தும், அதுவேசிறுமை - அது
வேசிறுமையாகும், பிறப்பிற்-பு-சனனமரணம், போவதில்லாக்காரணமும்-
நீங்காதகாரணமும், அதுவேயென்று - அதுவேதானென்று, புகன்றன் -
சொன்னான். எ - று.

சுருத்த. பூமாவத்துவுக்குப்பிரதியோகியாக அற்பவத்துவினிலக்கண
த்தை எவ்விடத்தன்னியத்தைப்பார்க்கின்றனோவென்றது முதலியவற்றுற்சரு
திபிரமாதிரி பிரமாண பிரமேயவிவகாரமுடையது அறித்தியமென்றுஅறிந்த
அடையும் சவுகரியத்தின்பொருட்டதனைமுன்பேகூறியதென்றறி. (கஉக)

அருளினாலியாவன்றன்கணியையில்வேறென்றுகாண
தருளினால்வேறுகேளாதறிந்திடாதிருக்கிலஃதே
யருளதாம்பெருமைதானுமழிந்திடாச்சுகமுமெல்லா
விருளிலாவிதானுமென்றனனிமையோர்க்கெல்லாம்.

இ - எ. அருளினால்-சிவப்பிரசாதத்தால், இயாவன் - எவன், தன்கண்-
ஆன்மாவின்-இடத்தில், இவையின் - இவைகளில், வேறென்றுகாணாது - வே
றென்றையுங்காணாமலும், அருளினால் - அந்தப்பிரசாதத்தினால், வேறுகேளா
து - வேறென்றையுங்கேளாமலும், அறிந்திடாது - அறிந்திடாமலும், இருக்கி
ல் - இருந்தால், அஃதே - அதுவே, அருளதாம் - சிவப்பிரசாதமென்னும், பெ
ருமைதானும் - பெருமையும், அழிந்திடாச்சுகமும் - நாசியில்லாதவின்பமும்,
எல்லாவிருளிலா - ஒரொருமில்லாத, விதானும் - மோக்ஷமும், என்றனனி
மையோர்க்கெல்லாம் - என்றுதேவர்களுக்கெல்லாங்கூறினான். எ - று.

கருத்து. திரிபுடிவிவகாரமெந்தவத்துவிலில்லையோ அஃதனவச்சின்னபூம்
சத்தாபிதேயமுடையவான்மாவெனவும், யாதுபூமாவோ அதுவேசுகமென்றசு
ருதிவாக்கியத்தின்பொருளான அபரிச்சின்னவான்மவத்துவேசுகம்நிரதிசயமா
னமுத்தியுமெனவும், பரிச்சின்னத்திலொருசுகமும்இல்லை பரிச்சேதத்தாற்ப
யமவசியமுண்டாதலாலனவச்சின்னசுகரூபமானவான்மரிட்டையே சம்பாதி
க்கத்தக்கதெனவுங்கொள்க. (கநஎ)

வேறு

யாவரொருவர்தமக்கென்றுஞ்சிறுமையுண்டேற்சுகமிலையா
மோவவில்லாதளவுபடாதொன்றாமறிவாய்நின்றோர்கட்
காவதில்லைபிறப்பிறப்புமழுந்துபோக்குவரவுமிலை
மேவுபந்தம்வீமெிலையென்றேவிரிஞ்சன்விளம்பினனூல்.

இ - ள். யாவரொருவர்தமக்கு - எவர்களுக்கும், என்றும் - எக்கா
லத்தும், சிறுமையுண்டேல் - (பேதமென்னுஞ்) சிறுமையுண்டாகில், சுக
மிலையாம் - சுகமில்லவேயில்லையாம், ஓவலில்லாது - நீங்குதலில்லாமல்,
அளவுபடாது - திரிவிதபரிச்சேதமில்லாமல், ஒன்றும் - ஏகமாகிய, அறிவாய்
நின்றோர்கட்கு - ஞானசொரூபமாய்நின்றவர்களுக்கு, பிறப்பிறப்பும் - ஜன
மைரணங்களும், ஆவதில்லை - உண்டாதலில்லை, அழுந்துபோக்குவரவுமிலை -
(துன்பத்துள்) அழுந்தத்தக்ககமாகமமுமில்லை, மேவு - பொருந்துகின்ற, பந்
தம் - பந்தமும், வீமே - மோகமும், இலையென்றே - இல்லையென்றே, விரி
ஞ்சன் - பிரமதேவன், விளம்பினன் - சொன்னான். எ - று.

கருத்து. உள்ளபடிபூமாவத்து அறியப்படுங்கால் அதிலனைத்துமச்சொரு
பமாகவேநன்றாயிவயிக்கப்படுகின்றமையின் திரும்பவுத்தானதைஅடைவதி
ன்றென்றுணர்க. (கநஅ)

அ - கை. அதற்குத்திருட்டார்தங்கூறுகின்றார்

வேறு.

தன்னிலையாக்கப்பட்டகனவினிலுலகமெல்லாந்
தன்னுணர்நனவதாகத்தனிலவையடங்குமாபோற்
றன்னிலேதோன்றுமெல்லாப்பொருள்களுந்தானேயானாற்
றன்னிலேதன்னிற்றானேயாமதேதனில்வேறின்றே.

இ - ள். தன்னிலே - தன்னிடத்திலே, ஆக்கப்பட்ட-உண்டாக்கப்பட்ட,
கனவின் - கனவிடத்தில், உலகமெல்லாம்- சுகமனைத்தும், தன்னுணர்நனவ
தாக - தன்னுடையவுணர்வாகியசாக்கிரமாக, தனில் - தன்னிடத்தில், அவை
யடங்குமாபோல் - அவையனைத்தமடங்குந்தன்மைபோல, தன்னிலே - தன்
னிடத்திலே, தோன்றும்-உண்டாகும், எல்லாப்பொருள்களும்-சுகவஸ்துக்க
ளும், தானேயானால்-தானேயாகில், தன்னிலே-தன்னிடத்திலே, தன்னில்தா

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கஅங்

னையாமது-இயல்பாகத்தானாகவேயாகும், தனில்வேறின்று-தனக்கன்னியமாகப் பாரதொன்றுமில்லை. எ - று.

கருத்து. நெய்யானது அக்கினியின்சேர்க்கையில்லாதகாலத்திற் கடினமாகி அதன்சம்பந்தத்தால் அக்கடினந்தன்னிலிலயிப்பதுபோலப் பிரமமூர்தனதுகோசரமானஞானத்திற்குமுன்பிரபஞ்சமாகிப் பின்பு ஞானத்தால் நிருவிகாரமாகின்றதெனில்விகாரப்படுவதனால்அநித்தியமாகுமெனவடநூலிற் கூறியவிவ்வுவமையைக்கூறுது அபரிச்சின்னநிருவிகாரப்பிரமவத்துவிற்கொப்பணப்பிரபஞ்சத்தோற்றம்போல் சருவசகங்களுந்தோற்றுதலாற் றோற்றமே சரீரமாகியவஃது தனதாச்சிரயத்துக்குவிகாரத்தைச்செய்யாதென்பதுகருதிக்கனவுவமைமாத்திரங்கூறினாரென்க.

(சஙக)

அ - கை. சிவபெருமான்நிருவருளாலெல்லாங்கூறப்பட்டதென்றுமுடித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எல்லாப்பொருட்குமேற்சுகமாமிதனையுங்கட்கேபும்வணம்

நல்லாருளங்கொண்டராசநாதன்பாதத்தருளாலே

யெல்லாமென்றன்கருணையினாலுரைத்தேனினதன்மன்மேற்கேட்ப

தில்லாவண்ணமினியானுமியம்பவேண்டுவதுமில்லதே.

இ - ள். எல்லாப்பொருட்கும் - எல்லாப்பொருள்களினாலுண்டாகுஞ் (சுகத்திற்கும்), மேற்சுகமாம் - மேலானவானந்தமாகிய, இதனை- இந்தப்பொருளை, உங்கட்கு - உங்களுக்கு, ஏபும்வணம் - பொருந்துபடி, நல்லார் - மகான்சுளது, உளங்கொள் - திருவுளமேயிடமாகக்கொண்ட, நடராசநாதன் - ஆனந்தநடராஜமூர்த்தியாயெழுந்தளியசிவபெருமானது, பாதத்தருளாலே - திருவடிப்பிரசாதத்தினால், எல்லாம் - அனைத்தையும், என்றன் - என்னுடைய, கருணையினால் - அன்பினால், இதன்மன்மேல்- இத்தற்குமேலாக, கேட்பதில்லாவண்ணம் - கேட்கவேண்டியதில்லாதபடி, உரைத்தேன் - உபதேசித்தேன், இனியானும் - இதற்குமேல்நானும், இயம்பவேண்டுவதும் - சொல்லவேண்டுவதும், இலது - இல்லை. எ - று.

(சசுர)

ரு - மத்தியாயமுற்றிற்று. ஆ நிருவிருத்தம் - ஈ. ௦. ௩.

உ

சிவாயபரமகுரவேரம:

சு - வது- சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரிய

முரைத்தவத்தியாயம்.

அ-கை. இவ்வாறுதேசகாலமுதலிய அவச்சேதமில்லாத அத்துவிதீயசுற்சிற்சுகருபமேபிரமமாகஉபதேசிக்கப்பட்டது. அஃது மந்தபுத்திமாண்களால் விரைவரகச்சாட்சாத்நாயுறியக்கூடாமைவின் இதயபுண்டரீகமத்தியில் சத்

தியகாமத்துவமுதலியகுணமுடையதாக அந்தப்பிரமத்தினுபாசனையைப்பிரமசரியமுதலிய சாதனமுடையமுழுட்சவுக்குச்சுருதிஉபதேசிக்கின்றது. அத் தகரவித்தையை இவ்விடத்திற் கூறுகின்றார்.

பங்கயாசனத்திலிருந்திடும்பரமன்பழமறைபகர்ந்தவப்பரிசே சங்கையாகாமற்சங்கரன்றிருவாய்மலர்ந்தநன்பரிசினேத்தானே யங்குவானவர்கட்களிக்குமாறளித்துமளவிலாவருளினாலந்த [ப்பான் வெங்குமாய்நின்றபொருளைமீண்டுணரு மிடத்தைபுந்தெளிவுறவிசை

இ - ள். பங்கயாசனத்தில் - தாமரைத்தவசில், இருந்திடும் - வீற்றிருக்கின்ற, பரமன் - பிரமனுனவன், பழமறை - புராதனமாகியவேதம், பகர்ந்தவப்பரிசே - சொல்லியஅந்தப்பிரகாரமே, சங்கையாகாமல் - ஐயமுறாமல், சங்கரன் - (தனக்குச்) சிவபெருமான், திருவாய்மலர்ந்த - திருவாய்மலர்ந்தருளிய, நன்பரிசினேத்தானே - நல்லபண்பினைத்தானே, அங்குவானவர்கட்கு - அவ்விடத்தில்தேவர்களுக்கு, அளிக்குமாறளித்தும் - எவ்வாறுஉதவவேண்டுமோஅவ்வாறுஉதவியும், அளவிலாவருளினால் - அளவில்லாததிருவருளினால், எங்குமாய்நின்ற - எவ்விடத்தும்பூரணமாய்நின்ற, அந்தப்பொருளை - அவ்வஸ்துவை, மீண்டு - திரும்பவும், உணருமிடத்தையும் - அறிகின்றவிடத்தையும், தெளிவுற - தெளியும்படி, இசைப்பான் - சொல்லுகின்றான். எ - று. (க)

வேறு.

புகலநின்றிடுபிரமபுரமெனும்பதியதனில்
தகரபுண்டரிகமெனுமகமிலங்கியதகர
ககனமுண்டதுமறைகள்கருதநின்றுளபிரம
மிகவிரும்புவர்பிறவிவிடவிரைந்துளவிமலர்.

இ - ள். புகலநின்றிடு - சொல்லாநின்ற. பிரமபுரமெனும்பதியதனில் பிரமபுரமென்னுமிச்சரீரத்தில், தகரபுண்டரிகமெனும் - (அப்பபரிணாமமுடைய) தகரபுண்டரீகமென்கின்ற, அகம்-வீட்டில், இலங்கிய-விளங்குகின்ற, தகரகனமுண்டு - தகராகாசமுண்டு, அது - அந்தத்தகராகாசமானது, மறைகள் - வேதங்களால், கருதநின்றுள - உணரும்படிநிற்கின்ற, பிரமம் - சச்சிதானந்தமாகியசிவமாகும், (அச்சிவத்தை,) பிறவிவிட - ஜனனநீங்கும்படி, விரைந்துளவிமலர் - தீவரதரமுழுட்சுக்கள், மிகவிரும்புவர் - மிகவும்விரும்புவார்கள். எ - று.

ப - ம். பிரமத்தைஅபரோகூமாக அடையுந்தலமானது வித்தியாதி காரியின் சரீரமென்பார், “புகலநின்றிடுபிரமபுரமெனும்பதி” எனவும், அற்பபரிணாமமான இதயபுண்டரீகத்தால் அவச்சேத்தியமாயிருத்தலால் சர்வக தமாயினுமற்பபரிணாமமாயிருப்பது போன்ற ஆகாயம் இதயபுண்டரீகமத்தியில் அறியத்தக்கதாகவுபதேசிக்கப்பட்டது. அவ்வாகாயம் ஸத்தியஞானந்தமான பரசிவமேதான், வியாஸாசாரிகளும் ஆகாயமந்தலிங்கமானதனாலும்

சாந்தோக்கியவுபரிடததர்பரியமுரைத்தவத்தியர்யம். கஅரு

லென்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிரமமென்று கூறினார்கள் - இவ்வாகாயநாமமுடையபரமசிவன் முழுட்குக்களால் சமதமாகிசாதனத்துடன் கேட்கத்தக்கவன், சிரவணமுதலியசாதனங்களாலுண்டாகிய ஞானத்தால் அபரிச்சின்னனாக அறியத்தக்கவனென்பார்; “மறைகள் கருதின்னுள பிரமமிகவிரும்புவார்” எனவுங்கூறினார். (உ)

அ - கை. சங்கோசமுபாதிசம்பந்தத்தாலன்று ஆன்மாவிற்கு அஃது தேகமுதலியவற்றில் சுபாவமாகக் காணப்படுகின்றதென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

தெரியிடஞ்சிறிதலதுசிறியதன்றறிவுருவு

பெரிதெனும்படிநினைகபிரமமெங்குமுளதென

வுரியதொன்றுணர்வதுணர்வொழிவதென்பதுவுமுணர்

கரியழிந்துளதொர்பொருள்கழியநின்றதுவுமில்.

இ-ள். தெரிஇடம்-காணப்படுவதாகியதகரபுண்டரீகம், சிறிதலது-அற்பமேயன்றி, அறிவுருவு- ஞானவடிவான அந்தத்தகராகாசமானது, சிறியதன்று-அற்பமன்று, பெரிதெனும்படிநினைக-பூரணத்தன்மையுடையதென்று உணரக்கடவீர்கள்; பிரமம்-சித்துருபமாகியபிரமம், எங்குமுளதெனவுரியது-எவ்விடத்திற்குக்கின்றதென்று சொல்லத்தக்கது, ஒன்றுணர்வது - அறியப்பட்டவொருபொருளையும், உணர்வொழிவதென்பதுவும் - அறியப்படாததென்னும்பொருளையும், உணர்கரி - அறிக்கின்றசாஷியை, அழிந்துளதொர்பொருள் - அழிந்துண்டாகின்றபொருள்கள், கழியநின்றதுவுமில்- நீங்கிநிற்கின்றதுமில்லை; எ - று.

ப - ம். சித்துருபனய்த்தானான வான்மாவின்னு ஆவரணஞ்ஞானநீங்கியபின்பு சித்தைவெளிப்படுத்தாநின்றவந்தக்கரணத்தின்பரிச்சேதத்தால் சிவப்புப்படிசம்போல் சிதான்மாவின்கட்பரிச்சேதத்தோற்றமேயன்றி இயல்பன்றென்பார், “தெரியிடஞ்சிறிதலதுசிறியதன்றறிவுருவு” எனவும், உற்பத்தித்திமுதலியசகலகாலங்களிலும் அத்தியாசிக்கப்பட்ட சகலபிரபஞ்சத்திற்குஞ் சித்திலக்கணப்பிரமமேசொருபமாதலாலும் அத்தியஸ்தமானது அதிஷ்டானத்திற்கு வேறில்லாததனாலும் காலம்வந்து இவைகளாலுண்டானபரிச்சேதமில்லாததென்பார், “பெரிதெனும்படிநினைக பிரமமெங்குமுளதெனவுரியதெனவும்” தோற்றுக்கின்றசகமனைத்தும் ஞானத்திற்குவிடயமானருபமாயும் அப்படியே அஞ்ஞானத்திற்கு விடயமான ரூபமாயும் சாஷிசின்மாத்நிரனானவான் மாவால் பிரகாசிக்கின்றமையிற் சிம்பிரகாசத்திற்கு வேறுயோரிடத்துமொன்று மில்லாததனால் தேசத்தாலுண்டாகிய பரிச்சேதமுமில்லையென்பார் “ஒன்றுணர்வதுணர்வொழிவதென்பதுவு முணர்கரி” எனவுங்கூறினார். (ந)

அ-கை. ஜகமுந்தானேஏன்பிரகாசிக்காதென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்;

அறிவின் முன்பலது சடவகிலமுண்டென நிகழ்வு
பெறுவதன்றறிவினிலைபெறநிகழ்ந்ததுபிறிது
செறிவுரும்பொருளினனிசிறிதெனும்படிநிகழ்த
லிறைவனெங்கணும்விரவியெலையறும்படிநிகழும்.

இ - ள். அறிவின் முன்பலது - ஞானசொருபமாகிய பிரமத்தின் முன்ப
ல்லாமல், சடவகிலம் - சடமான உலகம், உண்டென - இருக்கின்றதாக, நிக
ழ்வுபெறுவதன்று - (தானே) விளக்கம்பெறுவதன்று, அறிவினிலைபெறநிகழ்
ந்தது - சித்தினாலேயே நிலைபெற்றுவிளங்குகின்றது, பிறிது செறிவுறும்பொரு
ளின் - அன்னியமாய்க் கலந்ததும்பொருளினால், நனி - மிகவும் (அப்பிரமம்),
சிறிதெனும்படி - ஸங்கோசமெனும்படி, நிகழ்தல் - விளங்குதலும், இறைவன் -
வியாப்பியமான ஜகத்தை விளங்குவிக்கின்ற) சிவன், எங்கணும்விரவி, எங்கு
ம்வியாபகனாகி, எலையறும்படிநிகழும் - எல்லையிலாதபடிவிளங்குகின்
ன்றான். எ - று.

கருத்து. திரிசியமான வஞ்ஞானத்தையும் அதன்காரியமான சகலஜகத்
தையும் வியாபித்திருக்கின்றதனால் சுபாவமாகவியாபகனேபரிச்சேதமோவெ
னில் அந்தக்கரணமுதலிய வற்றாலென்க. (ச)

அ-கை. இவ்வாறு கூறிய பிரமசிவத்தின் வியாபகத்தன்மை ஆகாயத்ரு
ட்டாந்தத்தாற் கூறுகின்றார்.

அளவிலம்பரமெவளவுரிசிதம்பரமவள
வுளதுவிண்புவியநிலமொளிபதங்கனுமெதி
துளிதரும்புயன்மின்முதல்சொலவரும்பொருள்களினி
வினோபவென்றிவையிதயவெளிபடங்குமெடைய.

இ - ள். அளவிலம்பரமெவளவு - அளவில்லாத ஆகாயமானது எந்தமட்
டும் (வியாபகமாயிருக்கின்றதோ), அறி-அறியாநின்ற, சிதம்பரமவளவுளது -
(இதயகமலமத்தியில்) விளங்கியசித்தான தகராசாசமும் அந்தமட்டும் வியாப
கமாயிருக்கின்றது, விண் - ஆகாயம், புவி - பூமி, அநிலம் - காற்று, ஒளி -
அக்கினி, பதங்கன் - சூரியன், உடு - நகைத்திரம், மதி - சந்திரன், துளிதரும்
புயல் - மழைத்துளியைத்தருகின்றமேகம், மின் முதல்சொலவரும் - மின்
னல்முதலாகச் சொல்லப்படும், பொருள்கள் - வஸதுக்களும், இனிவினோபஎன்
றவை - மேலும் உண்டாவன என்னுமவைகள், அடைய - எல்லாம், இதயவெ
ளி - தகராசாசத்தில், அடங்கிடும் - ஒடுங்கியிருக்கின்றன. எ - று.

கருத்து. பிரசித்தாகாசசாயியத்தால் சருவததம்பிரமமென்பதேயன்றி
அந்தப்பிரமாணமுடையதன்று. எதனாலாகாயம்பிருதிவி இவைகள் வியாபிக்க
ப்பட்டிருக்கின்றன வென்னுஞ்சருதியினுற் பிரமத்திற்குவிண்முதலிய சருவ
ஜகவியாபகத்தன்மை காணப்படுதலாலென்க. (இ)

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௧௮௭

அ-கை. ஈசன்சருவவியாபகனே ஜீவனம்வனமன்று. தருமாதருமங்க ளுக்காசிரயனாதலாலென்னில்! கூடத்தவான்மாவேவியாபகநசன். புண்ணிய பாபங்கள் முதலியன அந்தக்கரணதன்மங்களாதலால் அதற்குவேறுகிச்சாக்கி யானவான்மா அவைகளுக்காசிரயனாகான். புண்ணியபாபசம்பந்தமில்லாத தனூல் அதன்காரியமானஜரைமரணமுதலிய அனைத்தும் அச்சாக்கிக்கில்லையெ ன்றுகூறுகின்றார்.

இலதெனும்பொருளுமிவனிடையிலங்குதலினிறை
சொலவரும்பொருண்முழுதுநிலவினன் சுழலும்வினை
நலனாமன்றியதுநரைமரணமும்பசியைமுத
உலகுதுந்துயர்முழுதுமுடையனன்றொருபொழுதும்.

இ - ள். இலதெனும்பொருளும் - இல்லையென்றுசொல்லப்பட்டவன் துக்களும், இவனிடை - இந்தஆன்மாவினிடத்தில், இலங்குதலின் - விளங்க லால், இறை - இந்தத் (தகராசாசொருபியான) சம்புவானவன், சொலவரு ம் - சொல்லப்பட்ட, பொருள்முழுதும் - வஸ்துக்களெல்லாவற்றினும், நில வினன் - பிரகாசிக்கின்றனன், சுழலும்வினைநலனும் - சுழன்றுகின்ற நல்வினை யும், அன்றியதும் - தீவினையும், நரை - நரையும், மரணமும் - மரணமும், பசியைமுதல் - பசிமுதலாகிய, உலகுதுந்துயர்முழுதும் - உலகமடையப்பட் டதுன்பங்கள் முழுதும், ஒருபொழுதும் - ஒருகாலத்தும், உடையனன்று - உடையவனல்ல. ௭ - து. (௭)

அ - கை. இவ்வாறுசுருணநிற்குணமானபிரமத்தினதுஞானமே அழி வில்லாதபலத்திற்குக்காரணமாகுமன்றி அக்கினிஹோத்திரமுதலியகருமங்கள் ஆகாதென்றசுருதியின்வாக்கியார்த்தத்தைச்சங்கிரகித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பண்ணியதொழிறுபயன்களியாவையு
மண்ணிடைநுகர்ந்திடமாளுமாறுபோற்
புண்ணியவினைதரும்போகமியாவையும்
விண்ணிடையிருந்தனுபவித்தும்ருமால்.

இ - ள். பண்ணிய - செய்த, தொழில் - கருவியாதிசுருமங்கள், தரு - கொடுக்கின்ற, பயன்களியாவையும் - பலன்கள்அனைத்தையும், மண்ணிடை - இப்பூமியினிடத்து, நுகர்ந்திட - புசித்திட, மாளுமாறுபோல் - (அப்பலன்கள்) நசிக்கும்விதம்போல், புண்ணியவினை - சற்கருமங்கள், தரும் - கொடுக்கின்ற, போகமியாவையும் - சுவர்க்கபோகமனைத்தையும், விண்ணிடைஇருந்து - பா லோகத்திலிருந்து, அனுபவித்து - புசித்து, மீளும் - அப்போகம்நசித்தவுடன் திரும்புவான். ௭ - து.

ப - ம். செய்யப்படுபொருள்கட்கெல்லாம் அனித்தியமென்னும்வியாப்தி

நியமமாதலின், “புண்ணியவினை தருபோகம்பாடவாயும் விண்ணிடை துகர்ந்த ணுபவித்துமிளும்” என்றார். (எ)

அ - கை. இவ்விடத்தில் ஆன்மாவையறியாமல் கர்மானுவந்தானஞ்செய்கின்றவன் எவ்வுலகத்துமுள்ளபோகங்களைப்புகிக்கமாட்டான் இவ்விடத்தில் எவன் ஆன்மாவையறிந்துகருமங்களைச்செய்கின்றானோ அவன்சகலவுலகங்களின்போகங்களையும் புகிக்கின்றானென்றகருதிவாக்கியப்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

மெய்யினைபுணர்ந்தவர்வினைகளியாவையுஞ்
செய்யினுஞ்செய்திலராவர்தேவர்காள்
துய்யநல்வினைகளேதொகுத்துமற்றையார்
வெய்யகர்மத்தராவிலம்பவேண்டிமே.

இ - ள். தேவர்காள் - தேவர்களே, மெய்யினைபுணர்ந்தவர் - உண்மைபுரணதன்மையறிந்தவர்கள், வினைகளியாவையும் - சகலகருமங்களையும், செய்யினும் - செய்தாலும், செய்திலராவர் - செய்யாதவர்களாவார்கள், மற்றையார் - தன்னைப்பரமாகஅறியாதபிறர்கள், துய்ய - பரிசுத்தமாகிய, நல்வினைகளே - சற்கருமங்களையே, தொகுத்தும் - ஒழுங்காகச்செய்தாலும், (அவர்களை), வெய்ய - கொடிதான, கர்மத்தரா - கன்மங்களைச்செய்தவர்களாக, விளம்பவேண்டும் - சொல்லவேண்டும். எ - று.

கருத்து. பிதிலோகவிச்சையுடையவனாகின்றானென்றது முதலியசருதிவாக்கியத்தால் காமவிசேடங்களாகியசகலவுலகங்களினும் வித்துவானுக்கு அக்கன்மபோகங்கள்பவிக்கின்றன. உள்ளத்தின்கண்ணேசத்தியகாமமுதலியகுணங்களாலுபாதிக்கப்பட்டதகரப்பிரமம் விரதிகியானந்தருபமாதலாம் சருவகாமங்களும் அதன்ஏகதேசமாதலினென்க. (அ)

அ - கை. சத்தோடும்அக்காலத்திலடைந்தவனாகின்றானென்றசருதியால் சமுத்தியில்அந்தப்பிரமம்அடையப்படுகின்றதனால்வித்துவான்போல் தூங்கினவனுஞ்சகலகாமங்களையடைந்தவனாக ஏனாகானெனச்சங்கித்துத்திருஷ்டார்த்தத்தோடும்சூதுகின்றார்.

வேறு.

பொற்பொருள்புதைத்தபுவியிற்புலனிலார்போய்
நிற்பினுமிடிப்பர்நனிநித்தமுலகத்தோர்
தற்பொருள்சமுத்திதனிலுற்றமதுதானே
யற்பமறிகிற்புலையார்ச்சிவலியையேபோ.

இ - ள். பொற்பொருள் - பொற்பொருளை, புதைத்த - புதைதிருக்கின்ற, புவியில் - பூமியில், புலனிலார் - அறிவிலாதவர்கள், போய் - சென்று, நிற்பினும் - நின்றாலும், மிடிப்பர் - வறுமையுறுவார்கள், (அதுபோல),

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். கஅக

நனி - மிகவும், நித்தம் - நாடோறும், உலகத்தோர் - உலகத்துள்ளவர்கள், தற்பொருள்-பரம்பொருளானது, சுழுத்திதனிலுற்றும்- சுழுத்தியிலிருந்தும், அதுதான் - அதைத்தான், அற்பம் - சிறிதும், அறிகின்றிலர் - அறிகின்றரில்லை, ஐயோ - ஐயோ, அயர்ச்சிவலி- (அவர்களது) அஞ்ஞானத்தின்வன்மைதானென்னே, எ - று.

கருத்து. புதையல்இருக்குமிடந்தெரியாதவனியதையாததுபோல் சுழுத்தியவத்தையில் சுயம்பிரகாசமானபிரமம் எல்லாப்பிராணிகளாலுமடையப்படினும்அஞ்ஞானவசத்தாலடையாரென்றுணர்க, (க)

அ- கை. முற்கவியால்அதெப்படி ஸ்வர்ணநிதியென்றசுருதியின்பொருள்கூறப்பட்டது. இதயசப்தத்தின்பொருளாலுஞ் சருவகதமானபிரமம் இதயமத்தியிலிருக்கின்றதாகஉபதேசித்தசுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

விதம்படுமுளந்தொறும்விசேடவறிவாயுற்
றிதம்படுதலாலிதயமென்பரிறைதன்னைத்
திதம்படவிவன்றிறமறிந்தவர்களேசேரும்
பதம்பிரமமல்லதுபகர்ந்திடுதலுண்டோ.

இ - ள். விதம்படும் - தொழில்படுகின்ற, உளந்தொறும்- சகலஇதயங்களிலும், விசேடவறிவாயுற்று - உயர்ந்தஞானசொருபமாகஇருந்த, இதம்படுதலால் - சுகருபமாயிருத்தலால், இறைதன்னை - சிவனை, இதயமென்பர்- இதயமென்றுசொல்வார்கள், இவன்றிறம் - இந்தச்சிவனதுதன்மையை, திதம்பட - உறுதியாக, அறிந்தவர்கள் - தெரிந்தவர்கள், சேரும்பதம் - அடையும்பதவி, பிரமமல்லது - பிரமமேயன்றி, பகர்ந்திடுதலுண்டோ - வேறுபதவியுண்டென்றுசொல்லுவதுண்டுகொலோ, எ - று.

கருத்து. துக்கசம்பந்தமில்லாத பரமானந்தரூபமானபிரமத்தையடைகின்றானென விளங்கலில் இதயமத்தியிலிருக்கின்ற பிரமவிடயமானஞானத்திற்குத் தினந்தோறுமிவ்விதமாகவறிந்தவன் சுவர்க்கத்தை யடைகின்றானென்றுசுருதிகூறியபிரமப் பிராத்தியேபலமென்பதுபெற்றும். (க0)

அ - கை. பின்புயாதொரு இந்தவான்மாவானவன் நன்றியடைகின்றானென்றசுருதி முதலியவற்றாலுபதேசித்தபிரமத்தை யடையும்பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

சுழுத்தியதனிற்றுயர் துவக்குமுடறன்னின்
றெழுப்பியுளதன்வடிவினாவிறையெய்துற்
றழுத்தமுறபாவனதுவாகுமவனெங்கு
முழுத்தியுளதற்பரமமாகிமுடிவுற்றான்.

இ - ள். சுழுத்தியதனில் - சுழுத்திகாலத்தில், துயர் துவக்கும்பக்கயிற்றுகட்டுப்படும், உடறன்னின்று - இவ்வுடலினின்றும்

ள - எழும்பிய, தன்வடிவினால் - தனதுயதார்த்த சொரூபமாகக்கொண்டு, இறையை - (பரஞ்சோதிசொருபமுடைய) பரமசிவத்தை, எய்துற்று - (அபேதமாக) அடைந்து, அழுத்தமுற - அழுத்தமாக, யாவன் - எவன், அதுவாகும் - அச்சிவமாவான், அவன் - அவன், எங்கும் - எவ்விடத்தும், முழுத்தியுள் - பூரணமாகவிருக்கின்ற, தம்பரமமாகி-தானானசொரூபமாகவே, முடிவுற்றான் - மிஞ்சுகின்றான். எ - று.

கருத்து. தூலகுக்குமசரீரமுதலானவற்றிலுள்ள அபிமானத்தை நீக்கிச் சுழுத்தியவஸ்தையிற் சாக்கிரசொப்பனங்களிலுள்ள விடையபோகங்களாலுண்டான கலக்கங்களில்லாததனால் பிரசன்னனாகிய சின்மாத் திரசொரூபசாக்ஷி பெயவே அவன் தகரப்பிரமவித்தையால் அஞ்ஞான இலக்கணமுடைய காரணசரீரத்தையும் நீங்கி விகாரசம்பந்தமில்லாத கேவலசைதன்னியப் பிரகாசமான பரசிவசொரூபத்தைத் தானாகவறிந்து அவிந்தையாலுண்டான பரிச்சேதத்தை விட்டுத்தன் சொரூபமாகவே பிரகாசிக்கின்றான். இவ்வாறடைதலுங்கண்டத்தின்மணிபோல ஞானமாத் திரசாத் தியமேயன்றி ஒருநினைவற்றே ருருரையடைவது போலக்கிரியாசாத் தியமன்றென்க. (கக)

அ - கை. இவனே ஆன்மாவென்றுரைத்தானென்றும் அபயமமிர்தமென்றுஞ் சொல்லியசுருதிகளின் பொருளைச் சங்கிரகித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

இதுபரம்பரமமிர்தமபயமென்பதுவுமிது
விதமுறும்பலவுலகும்விரவலின்றியபிரம
பதமிதன்கணிலிரவுபகலடைந்திலமாண
முதயமொன்றிலவிருமைவினைகளொன்றதுவுமில்.

இ - ள். இது - இதுவே, பரம்பரம் - உயர்வும், அமிர்தம் - அழிவில்லாததாவும், அபயமென்பதுவும் - பயமில்லாததோஷசொரூபமென்பதுவும், இது-இதுவே, விதமுறும்பலவுலகும்-பலவிதமான சூகங்களுந், விரவலின்றிய-விரவாத, பிரமபதம் - பிரமபதமாகும், இதன்கணில் - இதனிடத்தில், இரவு-இராத்திரியும், பகல் - பகலும், அடைந்தில - அடையாதற்றன, மரணம் - அழிவும், உதயம் - உற்பத்தியும், ஒன்றில - அடையாதற்றன, இருமைவினைகள் - சுகதுக்கரூபமான இருவினைகளும், ஒன்றதுவுமில் - ஒன்றுமில்லாதனவாம். எ - று.

ப - ம். எவன் இவ்வாறுபாடுகளின்றிப்பிரகாசிக்கின்றான் அவனே கூடத்தவான்மாவேறில்லை. இவனுக்குவெறுகத்தேகாதிசுருடன் கூடியவன்சோபாதிசுருதலால் அனுன்மாவென்பார், “இதுபரம்பரம்” எனவும், பயத்திற்கே துவாகிய இரண்டாம்பொருளில்லாமையின், “அபயம்” எனவும், காலதத்துவமுஞ்சொருபத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டதாதலின் பிரமம் மற்றையுற்பத்தியான பிராணிகள்போலிராப்பகல்களை மிலக்கணமாகவுள்ள காலபரிச்சேதமுடை

சாந்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௧௯௧

யதன்மென்பார், “இதன்கணிலிரவுபகலடைந்தில்” எனவும், சன்னமரணஜைமுதலியவைகளுந்தேகதருமங்கனாதலால் அதற்குவேறுகியசேதுவானவான்மாவையடையர்தென்பார், “மரணமுதயமொன்றில்” எனவுக்கறினார். ()

அ - கை. இனியாதொருவிவ்வான்மாவென்றுதொடங்கி அனுதாபமில்லாதவனென்றுமுடிந்தசுருதியின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

ஆதலிற்சிலவினையினுடர்ப்பவனுமல
 னோதலுற்றிடுபிரமலோகமிப்பரணிவனொர்
 சேதுவக்கரையடைஞர்சேர்பவக்கடல்விவிவர்
 சாதுயர்ப்படினுமவர்தாமிடர்ப்படுவதிலர்.

இ - ள். ஆதலில் - ஆதலால், (இவ்வான்மா), சிலவினையினால் - சிலகன்மங்களினால், அடர்ப்பவனுமலன் - சம்பந்தப்பட்டவனுமல்லன், ஒதலுற்றிடு - சொல்லாரின்ற, பிரமலோகம் - பிரமலோகமும், இப்பரன் - இந்தஆன்மாவேதான், இவன் - இவனே. ஓர்சேது - ஒருசேதுவாவான், அக்கரையடைஞர் - அந்தச்சேதுவைஅடையப்பட்டவர்கள், சேர் - சேர்ப்பட்ட, பவக்கடல் - பவசமுத்திரத்தை, விடுவர் - விட்டுநீங்குவார்கள், சாதுயர்ப்படினும் - பிராணஹானியானதுன்பத்தையடைந்தபோதினும், அவர்தாம் - அவர்கள், இடர்ப்படுவதிலர் - துன்பப்படமாட்டார்கள். எ - று.

ப-ம். அபரோட்சமாகக்காணப்படுதலால் பிரமத்தை, “லோகம்” என்றார்.

இதுவுமது.

வேறு.

செப்பியபொருள்களியாவையுஞ்சென்றுசேர்வுருவகைநின்றசேதுவப்படிப்பட்டாலந்தனுமனந்தனருந்துயருற்றுமுற்றிலதுமிப்படியிதயாகாசமென்றியம்புமீசனிவ்வுடம்பில்வேறுகிக் கப்புறுநனவுகனவுறக்கத்தைக்கண்டவைகடந்துநிற்கின்றான்.

இ - ள். செப்பியபொருள்கள் - (அந்தவான்மா) பலபிரிவாகச்சொல்லியபொருள்கள், யாவையும் - அனைத்தும், சென்றுசேர்வுருவகை - நசித்துப்போகாவண்ணம், நின்றசேது - நிலையுற்றுநிற்கின்றசேதுவாவான், அப்படிப்பட்டால் - அந்தச்சேதுவானவான்மாவாகப்பவித்தால், அந்தனும் - குருடனும், அனந்தன் - குருடனாகான், அருந்துயருற்றும் - தாங்கம்கரியதுன்பத்தையடைந்தும், உற்றிலனும் - அடையாதவனாவான், இப்படி - இவ்வண்ணம், இதயாகாசமென்று - தகராகாசமென்று, இயம்புமீசன் - சொல்லப்பட்டசன், இவ்வுடம்பில் - இந்தத்தேகத்தைக்காட்டிலும், வேறுகி - வேறுகி, கப்புறு - முப்பிரிவாகிய, நனவுகனவுறக்கத்தை - சாக்கிரசொப்பனசுமுத்தியை, கண்டு - அறிந்து, அவைகடந்துநிற்கின்றான் - அவைகளைக்கடந்துநிற்கின்றான். எ - று.

ப-ம். சாகரத்திற்குக்கரைபோல சமுசாரசாகரமணுகாமனிற்கும் எல்லையாய்வருணச்சிரமமுதலியபேதத்தாற்கிரியாகாரகபலருபமாகியவெவ்வேறுநிபந்தனையுடையிரபஞ்சத்தை ஒன்றோடொன்றுசாங்கியப்பட்டு அழியாமல்தரிக்கின்றனென்பார், “செப்பியபொருள்களியாவையுஞ்சென்றுசேர்வுருவகைநின்றசேது” எனவும், பாவசம்பந்தமில்லாது தேகாதிகளுக்குவேறுய்ச்சேதுவானபரமான்மவஸ்துவைத்தானாகவடைந்தவன் குருமுதலியதரும்ங்கள் தூலசரீரமுதலியதருமியோடு நீங்கலாலிவற்றோடு சம்பந்தமுருனென்பார், “அப்படிப்பட்டாலந்தனுமனந்தன்” எனவும், தேகமுதலியவைகளும் சாக்கிரமுதலிய அவஸ்தைகளும், சடமாய்ச்சாக்கியமாதலில் அவைகளுக்கு அன்னியமாகச்சயம்பிரகாசசித்துருபனு ஆன்மாவொப்பத்தக்கவெனென்பார், “இவ்வுடம்பில்வேறுகிக்கப்புறானவுகனவுறக்கத்தைக்கண்டவைகடந்து நிற்கின்றன” எனவுங்கூறினார். (கச)

அ-சு. முந்தியகவியின்மூன்றாமடிவரைக்குந்தகரவித்தியாவிடயப்பிரமத்தை உபதேசித்து அதன்பின்சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள் தொடராதவந்தப்பிரமத்தைப்பிரதிபாதிக்கின்ற அக்ஷிபுருஷவித்தையைக்கூறத்தொடங்கி அனன்மவஸ்துவைக்குச்சாட்சியத்தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

தற்பரந்தன்னிற்கற்பணையாலேசாக்கிரகனவுறக்கங்களைற்புதமாகவிளங்குமல்லதுதானாகவவ்வவத்தைகள்விளங்கா கற்பணையாகிக்காட்சியாங்கடம்போலுடம்பினைத்தானெனக்கருதிற் புற்புதவுடம்பாய்ச்செற்றவார்வங்கள்பொருந்துமையுறவிப்பொருளில்

இ - ள். தற்பரந்தன்னில் - (அத்தகராகாசமான) மகாதேவனிடத்தில், கற்பணையாலே - அத்தியாசத்தாலே, சாக்கிர - சாக்கிரம், கனவு-சொப்பனம், உறக்கங்கள் - சுழுத்தியென்றமூன்றவஸ்தைகளும், அற்புதமாக-அதிகசுமமாக, விளங்குமல்லது - விளங்குகின்றதேயல்லாமல், தானாக - தானாக, அவ்வவத்தைகள் - அந்தஅவஸ்தைகள், விளங்கா - விளங்கமாட்டாவாம், கற்பணையாகி - அத்தியாசமாகி, காக்கியாம்-தோற்றுகின்ற, கடம்போல்- கடம்போன்ற, உடம்பினை - சரீரத்தை, தானெனக்கருதில் - தானென்றுநினைக்கில், புற்புதவுடம்பாய் - நீர்க்குமிழிபோன்றவுடம்பாய், செற்றவார்வங்கள் - பிரியாப்பிரியங்கள், பொருந்தும் - வந்தடையும், ஐயறல் - சந்தேகப்படவேண்டா, இனி - இனிமேல், பொருளில் - யதார்த்தவஸ்துவில். எ - று.

கருத்து: பிரமசொருபத்திலத்தியாசிக்கப்பட்டசகம் சடமாகும் ஒருகாற்பிரகாசித்து ஒருகாற்பிரகாசியாது அன்னியாதீனப்பிரகாசமுடையதாகலின். சுயம்பிரகாசமெனின் ஆன்மவஸ்துப்போற்சகமும் எப்பொழுதும்விளங்கவேண்டுதலினற்றன்றெனவும், சரீரத்தோடுக்கூடியவனுக்கேயன்றி இல்லையென்னுஞ்சுருதியால் தேகாபிமானமுடையவனுக்கே சுகதுக்கானுபவலட்சணமுடையசமுசாரமேயன்றித்தேகாதிகளுக்குவேறுகியிருக்கின்றகேவலான்மாவையறிகின்றவனுக்குச் சமுசாரசம்பந்தமேகிடையாதெனவுங்கொள்க. (கரு)

சார்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககூங்

அ - கை. தகராகாசசத்தத்திற்குப்பிரமமேபொருளென்பதை உறுதிப் படுத்தவேண்டி மற்றொருசருதியிலுள்ள ஆகாயமேநாமருபங்களையுண்டாக்கு கின்றதென்னும்வாக்கியத்தின் பொருளைக்கூறுகின்றார்.

உடம்புடனிருந்தேயுடம்பிலாவுண்மையுணர்ந்தவனுளத்தொரு க்காலும், விடம்படுகாமவெகுளிமேவாதுவிளம்பிடும்பொருளெலா ம்விளைக்கு, மிடம்படுமிதயாகாசமற்றிதுவேயிறப்பொடுபிறப்பிலதெ ன்றுந், திடம்படும்பிரமமாவதுமான்மாவாவதுந்தேகிகட்கெல்லாம்.

இ - ன். உடம்புடனிருந்தே - (இந்தச்) சரீரத்தோடமிருந்தே, உடம்பி லாவுண்மை - சரீரமில்லாதவுண்மையை, உணர்ந்தவன் - அறிந்தவனது, உள த்து - மனத்தில், ஒருக்காலும் - ஒருபொழுதும், விடம்படு - விஷம்போலுண் டாகின்ற, காமவெகுளி - ராகத்தவேஷங்கள், மேவாது - பொருந்தாது, விள ம்பிடும் - சொல்லாநின்ற, பொருளெலாம் - (நாமருபங்களான) பொருள்கள னைத்தையும், விளைக்கும் - உண்டாக்கும், இடம்படு - விஸ்தாரம்பொருந்திய, இதயாகாசம் - தகராகாசம், இறப்பொடுபிறப்பிலது - சன்னமரணமில்லாத தும், என்றும் - திரிகாலங்களினும், திடம்படு - திடம்பொருந்திய, பிரமமா வதம் - பிரமமாகவிருப்பதும், தேகிகட்கெல்லாம் - சரீரிகட்கெல்லாம், ஆன் மாவாவதம் - ஆன்மசொருபமாயிருப்பதும், மற்றிதுவே - இந்தத்தகராகாச மேதான். எ - று.

(ககூ)

அ - கை. அப்பரமான்மவஸ்துவின் பூரணத்தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

அப்பரம்பொருளேவேறொருபரமுமாகியதற்பமுமில்லை, யெப் பொருளாயும்விளங்கியும்விளங்காதிருக்கின்றான் ருனுமிங்கிறையே, யொப்பரும்பரமனுருத்திரன் சிவனென்றுரைக்கநின்றவனுடைத்தா ன், விப்பெருந்தன்மையிருந்தவாறென்னேயேவராலறியலாமிதனை.

இ - ன். அப்பரம்பொருளே - அந்தவஸ்துவே, வேறொருபரமுமாகிய து-அபரவஸ்தவாயுமிருக்கின்றது, அற்பமுமில்லை - சிந்தேனும்வேறில்லை, எப் பொருளாயும்- (பரம் அபரமென்னும்) சருவருபமாயும், விளங்கியும்-பிரகாசி த்தும், விளங்காதிருக்கின்றான்ருனும் - விளங்காமலிருக்கின்றவனும், இங்கி றையே-இவ்விடத்தில் அந்தப்பரமசிவனே, ஒப்பரும் - உவமைசொல்வதற்கரி ய, பரமன் - சுயம்பிரகாசனென்றும், உருத்திரன் - உருத்திரனென்றும், சிவ னென்று - சிவனென்றும், உரைக்கநின்றவனுடைத்தான் - சொல்லாநின்றஇந் தப்பரசிவனுடைய, இப்பெருந்தன்மை - இந்தப்பூரணத்தன்மை, இருந்தவா றென்னே - இருந்தவண்ணந்தானென்னே, இதனை - இத்தன்மையை, ஏவரால றியலாம் - யாவராலறியலாகும். எ - று.

(கக)

அ - கை. பிரமம் தனதுகாரியங்களாகியபூதபௌதிகங்களிலிடைவிடா மனிறைவுற்றிருக்கின்றதென்பதைத்தெரிவிப்பதற்காகத் திருட்டாந்தத்துடன் கூறுகின்றார்.

வேறு.

இந்தமகாபூதங்கள் பிரிந்தேயெல்லையிலாநாமங்களையும் பெற்ற
மந்தவிகாரங்களுகிறித்போதுமவ்வவையையே நிகழ்வதுபோன்றம்
மந்தமிலாவொன்றாகியிருந்தேயளவறுபேதப்பலபொருளாயிட்
டெந்தவுபாதிக்குங்கரியாய்நின்றெங்கும்வியாபிக்கும்பரமீசன்.

இ - ள். இந்தமகாபூதங்கள் - இந்தப்பிருதிவிமுதலியநான்குமகாபூத
ங்கள், பிரிந்து - கடமுதலியபலபொருளாகப்பிரிந்து, எல்லையிலாநாமங்
களையும்பெற்று - (தங்கள்விகாரங்களால்) அளவில்லாதபெயர்களையும்பெற்று,
அந்தவிகாரங்களும் - அவ்விதவிகாரங்களும், நிகழ்போதும் - விளங்கும்போ
தும், அவ்வவையையே - அவ்வவைகளாகவே, நிகழ்வதுபோல் - விளங்குவ
துபோல, பரமீசன் - பரமசிவனுனவன், அந்தமிலா - முடிவில்லாத, ஒன்று
கியிருந்தே - ஏகமாகியிருந்தே, அளவறு - அளவில்லாத, பேத - பேதங்களை
யுடைய, பலபொருளாயிட்டு - பலபொருள்களாகி, எந்தவுபாதிக்கும் - எவ்
வகைப்பட்டவுபாதிக்குக்கும், கரியாய்நின்று - சாக்ஷியாயிருந்து, எங்கும்
வியாபிக்கும் - எவ்விடத்தும்நிறைந்திருக்கின்றான். எ - று.

ப-ம். பூதங்கள்” என்றமையின் ஆகாசவுவமையுடையதப்பட்டதாகலின்
எங்குநிறைவுற்றிருக்கினும் பிரமத்திற்கவற்றோடு சம்பந்தமில்லையென்பது
பெற்றும். (கஅ)

அ - கை. மகாதேவனென்னுநாமதேயபெலத்தினாலும் இவ்வான்மாவுக்
குச்சருவான்மபாவத்தைக்கூறுகின்றார்.

பின்னகடாகாயாதிகளாலாகாயமபேதம்பேதமுற்றேத
யன்னவனேகாகாரனனேகாகாரவகம்புக்காலுமனைத்தா
மன்னியபேதாகாரமபேதாகாரமுமாய்மாதேவனிரானே
லின்னதெனாமத்தானெனுமாறெனியாவையுமீசானன்பிறிதன்றே.

இ - ள். பின்னகடாகாயாதிகளால் - வேறுகடாகாயமுதலியவற்றால்,
ஆகாயம் - ஆகாயமானது, அபேதம் - அபேதமேதான், பேதமுற்றது - பேதம
டையது, (அதுபோல்), அன்னவனேகாகாரன் - அந்தப்பரமசிவன் அபின்னன
வான், அனேகாகார-பலபின்னங்களாயுள்ள, அகம்புக்காலும் - இதயங்களிற்
புகுந்திருந்தினும், அனைத்தா - அவ்வாறாக, மன்னிய - நிலிபெற்ற, பேதா
காரம் - பின்னமாகவும், அபேதாகாரமுமாய் - அபின்னமாகவும், மாதேவனி
ரானேல் - மகாதேவனிராவியில், இன்னதென் - மகாதேவனென்னும், நாமத்
தானெனுமாறு - நாமத்தையுடையவனென்னுந்தன்மை, என் - என்னாகும்,
(ஆகையால்), யாவையும் - அனைத்தும், ஈசானன் - மகாதேவனேயன்றி, பிறி
தன்று - வேறல்ல. எ - று.

ப-ம். மகாதேவனென்னும்பெயருடையவன் மகாதேவனேதான், அங்ங

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககடு

னமில்லாவிடில் மகானுய்ச்சொப்பிரகாசனாதேவன்மகாதேவனென்றபெயர்
எங்ஙனஞ்சித்திக்குமென்பார், “இன்னதெனும்த்தானெனுமாறென்” என்றார்.
இங்ஙனங்கூறிய ஆகாயத்ருஷ்டாந்தத்தால் அபேதமேயுண்மையென்பது பெ
றப்பட்டது. (கக)

அ-கை. பரமசிவமேயனைத்தினும்பிரகாசிக்கின்றதெனநிச்சயிக்கின்றபு
த்தியெதுவோ அஃதுசித்துருபமானபராசத்தியேதான்வேறில்லையெனக்கூறு
கின்றார்.

வேறு.

உளவாகியுமில்வாகியுமுருவாலெவ்வயிலகு
மொளியானவனவனேயவையவையாவொளிர்வுறுவர்
னளவாவகைசிவனேயடையவுமானவனெனவே
தெளிவாகியமதியாததுசிவையாவதுதெளிவீர்.

இ - ள். உளவாகியும் - இருக்கின்றனவாயும், இலவாகியும்-இல்லாதன
வாயும்; உருவால் - உருவங்களால், எவை - எவ்வெப்பொருள்கள், இலகும்-
விளங்குகின்றனவோ, அவையவையா - அவ்வப்பொருள்களாக, ஒளியான
வனவனே - சுயம்பிரகாசனாஅச்சிவனே, ஒளிர்வுறுவார்ன் - விளங்குவான்,
அளவாவகை - அளவிடக்கூடாதபடி, சிவனே - அச்சிவனே, அடையவுமா
னவனெனவே - சருவமுமானவனென்றே, தெளிவாகிய - தெளிந்த, மதியா
து - புத்தியெதுவோ, அது - அந்தப்பிரக்கியையே, சிவையாவது -சிவையாகு
ந்தன்மையை, தெளிவீர் - உணர்வீர்கள். எ - று. (உ௦)

அ - கை. எவனுக்கனைத்துஞ்சிவமாகவேபிரகாசிக்கின்றதோ அவனுக்
குச்சன்னமரணமில்லையெனக்கூறுகின்றார்.

சிவனேயகமெனவேதிசுழ்வுறுவானிதமெனநின்
றவனேபுடலதுமாய்நிகழ்பவன்வேறில்லையானுற்
பவமேததுவிடலேதொருபடியாயுளபரனே
யிவனேகமுமெனவோர்பொழுதிதவாரவார்பிறவார்.

இ - ள். சிவனே - பரமசிவனே, அகமெனவே - நானென்றுசொல்லு
ம்படி, திசுழ்வுறுவான் - விளங்குகின்றான், இதமெனநின்று - இதுவென்று
சொல்லும்படிநின்று, உடலதுமாய் - சரீரமுமாகி, அவனே - அப்பரமசிவ
னே, நிகழ்பவன் - விளங்கப்பட்டவன், வேறில்லையானுல்-அந்தச்சிவனைத்தவிர
வேறென்றுமில்லையானுல், பவமேது - பந்தமேது, அதுவிடலேது - அப்பந்
தநீங்கியமுத்தியேது, ஒருபடியாயுள - ஏகசுபாவமாயுள்ள, பரனே - அப்ப
ரமசிவனே, இ - இந்த, அனேகமுமென - எல்லாப்பொருள்களுமென்று,
ஒர்பொழுது - உணரும்பொழுதில், இறவார் - மரிக்கமாட்டார்கள், அவர் -
அவர்கள், பிறவார் - ஜனிக்கவுமாட்டார்கள். எ - று. (உ௧)

அ - கை. இர்தமேலானவனுபவம் பரமசிவன்பிரசன்னனாகவிருந்திடிற்
கிடைக்குமேயன்றி மற்றொருஉபாயங்களாற்கிடையாதெனச் சிவமகிமை
யைக்கூறுகின்றார்.

பரையாமதியுடையாரதுபவமாகிழ்வதுநா
னுரையாடியபடியேயுளதொளியாம்நிகழ்சிவனார்
வரையாவருளதனல்வருமிதுமாதவமுதலா
நிரையாயிரவழியாலிதுநிகழாதிதுநிகழா.

இ - ள். பரையாமதியுடையார் - மேன்மையாகிய புத்தியையுடைய
வர்கள், அனுபவமா - அனுபவமாக, நிகழ்வதும் - விளங்குவதும், நானுரை
யாடியபடியே - யானுபதேசித்தபடியே, உளது - இருக்கின்றது, ஒளியா
ய்நிகழ்ச்சயஞ்சோதியாய்விளங்குகின்ற, சிவனார்-பரமசிவனுடைய, வரையா
வருளதனல்- நீக்கத்தகாததிருவருளால், இது - இப்பிரமானுபுதியானது, வரு
ம்- வருமேயன்றி, மாதவமுதலாம்- பெருமைபொருந்தியதவமுதலிய, நிரை-
ஒழுங்காகிய, ஆயிரவழியால் - பலவழிகளாலும், இதுநிகழாது - இவ்வனு
பவம்விளங்காது, இதுநிகழா - இவ்வனுபவம்விளங்காது. எ - று.

எனவே வடநூலிலுள்ளபடி அரியபன்முதற்றேவர்களாலுமிப்பிரமானு
பவத்தைக்கொடுத்தற்கரிதென்பதுபெற்றும். (உஉ)

வேறு.

திவகரனெழில்வேறேசிலவொளிகிழ்வாமோ
வவமுறவிருள்போகாதவனெதிர்நிலையாமோ
சிவதினகரனாலேசெறிபவவிருணேரா
வவனொளிதனின்மானுனமரர்களறிவோமோ.

இ-ள். திவகரனெழில்- சூரியனுதயனானால், வேறே-வேறான, சிலவொ
ளி-(நகரத்திரமுதலிய) சிலபிரகாசங்கள், திகழ்வாமோ-பிரகாசமாகுமோ,
அவமுறவிருள்போகாது- இருள்வீணுகமாய்ந்துபோவதேயன்றி, அவனெதிர்-
அச்சூரியன்முன்பு, நிலையாமோ-நிலையாகநிற்குமோ, (அதுபோல்), சிவதின
கரனாலே-சிவனென்னுஞ்சூரியனாலே, செறி-நெருங்கிய, பவவிருள்- பந்தமா
கியிருள், நேரா - எதிர்நிற்காமற்போய்விடும், அவனொளிதனில்- அச்சிவன
துபிரகாசத்தின்முன்பு, மால்-நாராயணர், நான் - பிரமனாகியநான், அமரர்
கள்- (மற்றைத்) தேவர்கள் (எல்லாரும்), அறிவோமோ-பிரகாசமுடையவர்
களாக அறியப்படுவோமோ. எ-று. (உங்)

புரணநல்லறிவாகப்புகலுறுபரமீசன்
சரணினைதலுமாராதனைபுரிதலுமல்லான்
மரணமதறவேரோர்வழிசொலவிலையானு
லரணமதுறநங்கட்கடையவுமவனன்றோ.

சாந்தோக்கியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககௌ

இ-ள். புகலுறு - சொல்லப்பட்ட, பரமீசன் - பரமேசனுடைய, சர
கிருவடித்தாமரையை, புரணநல்லறிவாக - விளங்கும் நல்லுணர்வாக,
இலம் - தியானித்தலும், ஆராதனைபுரிதலும்- பூசைசெய்தலும், அல்லா
ரன்றி, மரணமதற - பிறப்பிறப்புநீங்குதற்கு, வேரோர்வழி - மற்றோர்
ய, சொலவிலை - சொல்லவில்லை, ஆனால்-இவ்வாறாயின், நங்கட்கு- என்
கு, அரணமதற - காப்பாக, அடையவும் - அனைத்தும், அவனன்றோ-
பரமசிவனேயல்லவா. எ-று. (உச)

வேறு.

ங்கள்பலவுமுரையாடுகின்றதிவனையது
மொன்றிலறியுமறிவாகிகின்றபுனிதனரிவ
னந்தவநுபவமதேயிவன்றன்வடிவத்தை
மொன்றவருள்பவனுமோதுகின்றபரமசிவன்.

இ-ள். இவனை - இந்தப்பரமசிவனையே, ஆகமங்கள்பலவும் - வேதா
களைத்தும், உரையாடுகின்றது - சொல்லுகின்றது, அதுபோகமொன்
சுவானுபவமொன்றினுல்மாத்திரம், அறியும்- அறியப்படுகின்ற, அறிவா
ற - உணர்வாகிகின்ற, புனிதன் - புண்ணியசொருபன், இவன் - இந்தப்
பவனே, ஏகன் - அத்துவிதன், அந்தஅனுபவமதே- (பிரமநிட்டர்களுடை
வ்வனுபவமே, இவன்றன்வடிவு-இந்தப்பரமசிவனதுசொருபம், அதனை-
சொருபத்தை, யோகமொன்ற - மேன்மைபொருந்த, அருள்பவனும்-அது
ஞ்செய்பவனும், ஒதுகின்ற -வேதங்களாற்சொல்லாநின்ற, பரமசிவன்-
பவனேதான். எ - று. (உரு)

மந்தவரியமரர்ஞாலமொன்றுநரர்விவித
றியிந்தமுழுதுமதனாடெழுந்தசிவதிவலை
றுழிந்துசிறிதில்சிவசாகரந்தனிகரரிய
மொன்றுமெனைமொழிவரோர்வொழிந்தவுணர்விலிகள்.

இ-ள். நானும் - நானும், அந்தவரி-அந்தநாராயணரும், அமரர் -தேவ
ம், ஞாலமொன்றுநரர் - பூமியின் கண்ணேபொருந்தியமனிதர்களும்,
யோனி - நானாவதயோனிபேதங்களும், இந்தமுழுதும் - இவையனைத்
தனாடெழுந்த - பரமசிவனென்னுஞ்சாகரத்துடெழுந்த, சிவதிவலை
சிறியதுளியேதான், ஒழிந்து- இதற்குவேறாக, சிறிதில் - அற்பமுயில்லை,
கரந்தனிகள் - அந்தச்சிவசாகரத்திற்குச்சமானமாக, அரியை - விட்டுணு
வனமொன்றுமெனை - ஈனம்பொருந்தும் என்னையும், ஒர்வொழிந்த -
ச்சியில்லாத, உணர்விலிகள்- அவிவேகிகள், மொழிவர்- கூறுவார்கள்.
1. (உசு)

வேறு.

கிர்க்குநிகராகின்மின்மனியிறைக்குநேரரிபுமெட்டிதா
யிரைக்கொளகில்சந்தொடொக்குமெனினுனுமப்பரமனோடு

ரறிவினுக்கறிவிலர்மைநேரகிலநாயகற்கொருவார்நேரெனின்
செறியவுற்றவறியாமையின்செயலிருந்தவாறெனதுசெப்புவேன்.

இ - ள். எறிகதிர்க்கு - பிரகாசிக்கின்றஆதித்தனுக்கு, மின்மினி - மின்
மினிப்பூச்சியானது; நிகராகில் - சமானமாயின்; இறைக்கு - பரமசிவனுக்கு;
அரியும் - விட்டுணுவும்; நேர் - சமானமாவன்; எட்டிதான் - எட்டிமரமானது;
நறுவிரைக்கொள் - நல்லவாசனையடைந்திருக்கின்ற, அகில்-அகிற்கட்டை
க்கும், சந்தொடு- சந்தனக்கட்டைக்கும், ஒக்குமெனில் - நிகராகுமாயின்; நா
னும் - சிருட்டிசெய்யும்பானும்; அப்பரமனோடுநேர் - அப்பரமசிவனுக்குச்ச
மானமாவேன்; அகிலநாயகற்கு - சருவலோகாதிபதியாகியமகாதேவனுக்கு,
ஒருவார்நேரெனில்-ஒருவார்நேராவார்என்றால், அறிவினுக்கு-ஞானத்திற்கு; அறிவி
னாமைநேர் - அஞ்ஞானமானதுநேராகும், செறியவுற்ற-பொருந்தும்படியிரா
கின்ற; அறியாமையின்செயல் - அஞ்ஞானத்தின்செய்கை; இருந்தவாறெனது
செப்புவேன் - இருந்தவண்ணமதனையென்னவென்றுசொல்லுவேன். எ - று;

ஓதலுற்றபரானைத்துமுளதாவதப்பரமனென்றினு
லாதலுற்றிலனனாதிமுற்றுவனாலெறிப்பதகிரேகமா
வேதனத்தவரனைத்துமத்துவிதமாவிழிப்பார்விவிதத்திலே
போதமற்றவார்விழிப்பார்மற்றவர்கள்போதமற்றவர்கள்புல்லியோர்.

இ - ள். ஓதலுற்ற - சொல்லப்பட்ட, பரானல் - பரமசிவனானல், அனைத்
தும் - யாவும், உளதாவது - இருக்கின்றதாகப்பவிக்கின்றது, அப்பரமன் - அ
ந்தப்பரமசிவன்; ஒன்றினால் - மற்றொன்றினால்; ஆதலுற்றிலன் - உற்பவிக்க
மாட்டான், அனாதி - அனாதியாயுள்ளவன்; முற்றும் - ஐகமனைத்தும், அவனா
லெறிப்பது - அவனொருவனாலவிளங்குகின்றது, அதிரேகமாவேதனத்தவர் -
உயர்ந்தஞானக்கண்ணையுடையவர்கள், அனைத்தும் - சருவசகங்களுையும்; அத்
துவிதமாவிழிப்பார் - துவிதமறப்பார்ப்பார்கள், போதமற்றவர்கள் - ஞானக்
கண்ணில்லாதவர்கள், விவிதத்திலே - நானாவிதமாகியசகத்திலே, விழிப்பார் -
பார்வையைச்செலுத்துவார்கள், அவர்கள் - அவர்கள், போதமற்றவர்கள் -
அறிவையிழந்தவர்கள், புல்லியோர்-கீழ்மக்களுமாவார்கள். எ-று. (உஅ)

அ-கை. இவ்வாறு சாந்தோக்கியவுபநிடதப்பொருளனைத்தையுஞ் சிவ
பெருமானைக்குபதேசித்தருளியபடி யுங்களுக்குபதேசித்தேனென்றுகூறு
கின்றார்.

வேறு.

இதுசுகந்தானெனமுனிகழ்தலுண்டேலிவிதமெவர்களுங்காணு
மறிவே, யதுபரந்தானெனமுன்னுபவந்தானடையிலதுபவந்தீருமறி
வா, முதியசந்தோகவுபநிடதகின்றேறுதுபொருண்முமுதுமிங்கீசன்
மொழியா, லதிரசயந்தானமரனைவருங்கூடவழுகுறவறைந்தேனருளி
னால.

சார்தோக்கியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ககூகூ

இ - ள். இதுசகந்தானென - இதுஉலகந்தானென்று, முனிகழ்தலுண்
டேல் - முன்னிலையாகவிளங்குவதுண்டுடனில், இவ்விதம் - அவ்விதஞானம், எவ
ர்களும் - யாவர்களும், காணும் - (இயல்பாக) அறிகின்ற, அறிவே - ஞானமே
யாகும், அது - அச்சகம், பரந்தானென - பிரமமேயென்று, முன்அனுபவந்
தானடையில் - முன்னாகஅனுபவம்பொருந்திடில், அது - அவ்வதுபவமே, பவ
ந்தீருமறிவாம் - சமுசாரபந்தம்நீங்குகின்றஞானமாம், முத்ய- பழமையான,
சந்தோகவுபரிடதம் - சார்தோக்கியவுபரிடதம், நின்றோதுபொருண்முழுது
ம் - நின்றுசொல்கின்றதாற்பரியமனைத்தையும், இங்கு - இவ்விடத்தில், ஈசன்
மொழியால்-பரமசிவனதுஆக்கினையாலும், அருளினால்-கருணையினாலும், அம
ரரனைவரும் - தேவர்கள் நீங்களனைவர்களும், அதிசயம்-அதிசயத்தை, கூட-
அடைய, அழகுற - அழகாக, அறைந்தேன் - சொன்னேன். எ - று.

கருத்து. பிரமவித்தைக்குச் சமுசாரகாரணமாய்அவித்தையினிவிர்த்தி
முந்தின்பிரயோசனமாம் ஆவரணஅஞ்ஞானநீங்கியபின் தனதுசொரூபமாயி
ருக்கின்றநிரதிசயானந்தாவிரப்பாவமிரண்டாம்பிரயோசனமாம் அவ்விரண்
டுஞ்சித்திக்கவேண்டிப் பிரமவித்தையுபதேசிக்கப்பட்டதெனக்கொள்க. (உகூ)

அ - கை. ஞானக்கண்ணினுலன்றியுனக்கண்ணை பரமசிவனைப்பார்க்க
க்கூடாதென்று ஞானநேத்திரத்தாலமரர்கள்பரமசிவனையறியும்படி சூக்கும
மானபொருளையுபதேசிக்கின்றார்.

திண்ணிதாகவியைத்தையதீரும்வகைசெய்துசிந்தனையெலாமறப்
பண்ணினுலறிவிலாமையென்றுவருபாவகத்தைபுமொழித்திடக்
கண்ணதாய்நிகழும்க்கணன்றியெதிர்காணுணதுபிறிதென்னவே
துண்ணிதானபொருள்சொல்லினதுமெய்நோக்கிலுடையவாக்கினுன்

இ - ள். திண்ணிதாக - திண்மையாக, இதையத்தை - இருதயத்தை,
மீரும்வகைசெய்து - திரும்பும்விதஞ்செய்து, சிந்தனையெலாம் - கவலைகளையெ
ல்லாம், அறப்பண்ணினால் - ஒழியச்செய்தால், அறிவிலாமையென்றுவரு - அ
ஞ்ஞானமென்றுவராரின்ற, பாவகத்தையும் - பாவனையையும், ஒழித்திட - நீ
ங்குதற்கு, கண்ணதாய்நிகழும்-ஞானநேத்திரமாகப்பிரகாசிக்கும், அக்கணன்
றி - அந்தஞானநேத்திரத்தைத்தவிர, எதிர் - நேராக, பிறிது - வேறொன்றால்,
காணுணது - பரமசிவனைக்காணக்கூடாது, என்னவே - என்று, ஆக்கினுன் -
சிருட்டிப்பவனாகியபிரமதேவன், அது - அந்தப்பிரமத்தை, மெய்நோக்கிலு
டைய-ஞானநேத்திரத்தாலமரர்களடையும்படி, துண்ணிதானபொருள் - சூக்
குமமாகியபொருளை, சொல்லினுன் - உரைத்தருளினுன். எ - று. (உஓ)

சு - மத்தியாயஞ்சம்பூரணம். ஆட்கிருவிருத்தம்-௩௩௩.

சிவாயபரமகுரவேநம:

எ - வ து- மு ண ட கோ ப நி ட த தா ர் ப ரி ய

முரைத்தவத்தியாயம்.

அ-கை. இவ்வாறு மூன்றுவேதங்களினுபநிடதங்களுக்குப் பிரமான்ம ஐக்கியத்தன்மையையுரைசெய்து அதர்வணமுண்டகோபநிடதத்துக்கும் அத் தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

நீண்டகேள்வியினுற்கல்வியானெஞ்சானிச்சயித்தறியவொண்ணாத, தூண்டிடா ஞானச்சுடர்நனைச்சொருபா னந்தனைத் துரிசறவுளத்தே, மீண்டுகாண்பதுவே விச்சையென்றுரைப்ப தாகவேதொடங்கினன் மெய்போ, லீண்டிலோகங்களிறக்கவுற்பவிக்கவிமைப்பதுவிழிப்பதா மிறையோன்.

இ-ள். நீண்டகேள்வியினால் - விஸ்தாரமானசிரவணத்தினாலும், கல்வியால் - சாஸ்திரப்பயிற்சியினாலும், நெஞ்சால் - மனத்தாலும், நிச்சயித்தறியவொண்ணாத - நிச்சயித்தறியக்கூடாத, தூண்டிடா - தூண்டாத, ஞானச்சுடர்நனை - ஞானவிளக்கை, சொருபானந்தனை - ஆனந்தசொருபனை, துரிசற-குற்றமற, உளத்தே - உளத்தின்கண்ணே, மீண்டுகாண்பதுவே - திரும்பவும்அறிவதுவே, விச்சையென்றுரைப்பதாகவே-பரவித்தையென்றுசொல்வதாகக்கருதி, தொடங்கினன் - ஆரம்பஞ்செய்தனன், மெய்போல் - சத்தியம்போல, ஈண்டு - இவ்விடத்தில், லோகங்கள் - சகங்கள், இறக்க - நசிக்கவும், உற்பவிக்க - செனிக்கவும், இமைப்பது - கண்களைமூடுவதும், விழிப்பதாம் - விழிப்பதுமுள்ளவனாகிய, இறையோன் - பிரமதேவன். எ - டு. (க)

அ - கை. சுருதியில் அஃதுஅறியப்பட்டமாதிரத்திலிவ்வனைத்தமறியப்பட்டதாகின்றதென்றதுமுதலியவற்றால் கேள்வியுத்தரங்களாகயாதொருஅதிஷ்டானமான அட்சரப்பிரமஞானத்தாலாரோபிதசகலசெகங்களின்ஞானங்கூறப்பட்டதோஅதனைக்கூறுகின்றார்.

எப்பொருள்களுக்குந்தோற்றமுநிலையுமிதுதியுந்தன்கணையாகியொப்பிடவொன்றுமின்றியேயென்று முள்ளதாயுரையுணர்விந்த, வப்பொருளேரெயறிந்தபோதெல்லாப் பொருள்களுமறிந்ததாமந்தமெய்ப்பொருடானே யெப்பொருள்களுமாய் விளங்கலால்வேறிலாமையினால்.

இ - ள். எப்பொருள்களுக்கும் - சகலவஸ்துக்களுக்கும், தோற்றமும்-உற்பத்தியும், நிலையும் - ஸ்திதியும், இறுதியும் -அழிவும், தன்கணையாகி-தன்னிடத்தேயுண்டாகியும், ஒப்பிடவொன்றுமின்றி-அதிஷ்டானமாய்உவமைசொல்வதற்குயாதொன்றுமில்லாததுவாயும், என்றுமுள்ளதாய் - எக்காலமும்பு

மற்றிருக்கின்றதாயும், உரையுணர் விறந்த அப்பொருள் - வாக்குமனங்களுக்காக சரமாயுமிருக்கின்ற அவ்வக்கரப்பொருளை, நேரேயறிந்தபோது - அப்பொருளாயிரிந்தபோது, எல்லாப்பொருள்களும் - சகலவஸ்துக்களும், அறிந்தாம்-அறிந்ததாகும், அந்தமெய்ப்பொருள்தானே - அந்தவக்கரப்பொருள்தான், எப்பொருள்களுமாய் - எல்லாப்பொருள்களுமாய், விளங்கலால் - லங்குதலாலும், வேதிலாமையினால் - அப்பொருட்குவேருகயாதொன்று எல்லாமையாலும். ௭ - ஆ.

ப - ம். சிவசக்திமுதலிய முப்பத்தாறு அபரத்தவங்களுக்கும் வேறு விளங்கலின் அழியுஞ்சடங்களான மித்தியாப்பிரபஞ்சங்களுக்கு அபியாத அக்ரப்பொருளே அறிவ்தானமாமென்பார், “எப்பொருள்களுக்குந்தோற்றமுடையுமிது தியுந்தன்கணையாகி” எனவும், கிருவிசேடமாதலால் வாக்குமனங்களுக்கவியமென்பார், “உரையுணர்விறந்த வப்பொருள்” எனவும், அவ்வறிவ்தானமான பிரமமே ஆரோபிதபிரபஞ்சத்துக்குச் சொரூபமாதலால் அறிவ்தானமாகிய சக்திமுதலியவற்றிற்கு வேறுசக்தோற்றியரசதாதிகள் பேதாததுபோலப் பிரமத்திற்குவேறுகப்பிரபஞ்சம்பேதமுறாதென்பார், “அந்தமப்பொருடானமெப்பொருள்களுமாய்விளங்கலால்வேதிலாமையினால்” எனவுங்குறிஞர்.

(2)

அ-கை. ஆரம்பித்தவுபநிடதத்தின் விதேயப்பொருளைச் சங்கிரகமாகக் கிறி இவ்வித்யத்திலிரண்டுவித்தையறியத்தக்கதெனப் பிரமவித்துக்கள் சொறுகின்றார்களென்றதாகியா முபநிடதப்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

ங்குநாமறியவேண்டுமெனிரண்டு விச்சையவ்விரண்டினுள்ளொன்று ங்கமாமபை ரையெனப்படுவதொன்றிம்பழமறைநாலு ங்கமாலுன் மயமையிதிகாசமாதிகளபரையாமற்ற [ல் கங்குமா ன்றதொன்றையாதொன்றுலெய்தலாமதுவிறையருளா

இ - இங்கு - இவ்விடத்தில், நாமறியவேண்டுமது - யாமறியவே டிய - இரண்டுவிச்சை - இரண்டுவித்தைகளாகும், அவ்விரண்டினுள் - ண்டுவித்தைகளுள், ஒன்றுபங்கமாமபை - ஒன்றுருறைவாகிய அப ரதயாகும், பரையெனப்படுவதொன்று - ஒன்றுபரவித்தையெனப்ப , அதில் - அவற்றில், பழமறைநாலும் - அனாதியானநான்குவேதங்களும், ங்கமாலு-சீகைக் கற்பம் வியாகரணம் நிருக்தம் சந்தசு சோதிடம்) என்ற ங்கங்களும், உண்மையமையிதிகாசமாதிகள் - உண்மையமறைந்த இதிகாச ரலியவைகளும், அபரையாம் - அபரவித்தையாகும், மற்றது - பரவித்தை வது, எங்குமாய்நின்ற தொன்றை - எவ்விடத்தும் பூரணமாகிவிளங்கு றவஸ்துவை, இறையருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தால், யாதொன்று ய்தலாம்-யாதொன்றினுலடையலாமோ, அது-அதுவேயாகும். ௭-று.

கருத்து. இருக்குவேதமுதலிய சுருதியினும்கூறப்பட்டயாதொருஅப த்தையுண்டோ அஃது அனாத்மவிஷயமாதலால் அத்துவிதியத்தத்துவத்தை

ப்பிரதிபாதிக்காது. அங்கனமே அவ்வபரவித்தையாலுண்டாகியபுத்திகளும் அக்கினிஹோத்திரமுதலியகர்மவிடையங்களாதலால் அனான்மவிடையங்களாகும். ஆதலின் அபரவித்தத்களேயாமென்க. (ங)

அ - கை. எதுவுமில்லாது பொருளடையப்படும் அஃதுபரவித்ததென்றசுருதிவாக்கியத்தைக்கூறுகின்றார்.

காணவொருருவமின்றியேதனக்கோர்கண் செவிமூக்குவாயின்றிப்
பாணிபாதங்களின்றிதுண்ணியதாய்ப்பற்றியபொருளெலாங்கடந்து
தாணுவாயெல்லாந்தோன்றுதற்கிடமாந்தத்துவந்தன்னைத்தன்னாலே
யாணியாயறியுமறிவதுவிச்சையாவதுபிரிதெலாமவிச்சை.

இ- ள். காணவோருருவியின்றி-பார்ப்பதற்கு ஒரு ரூபமுமில்லாததாயும், தனக்கு - தனக்கு, ஓர்கண் செவிமூக்குவாயின்றி-ஒருகண்காதுமூக்குவாயிவைகளில்லாததாயும், பாணிபாதங்களின்றி-கைகால்களுமில்லாததாயும், நுண்ணியதாய் - அகிருக்குமமாயும், பற்றியபொருளெலாங்கடந்து - பற்றுகின்றஎல்லாப்பொருள்களையுங்கடந்து, தாணுவாய் - சிவமாயும், எல்லாம் - ஆகாசமுந் விய்யாயும், தோன்றுதற்கிடமாம் - தோன்றுதற்கிடமாகியுமுள்ள, தத்துவந்தன்னை-அவ்வக்கரப்பொருளை, தன்னாலே-தன்சுபாவத்தினாலே, ஆணியாய்-மேன்மையாய், அறியும் - அறியப்பட்ட, அறிவது - அறிவே, விச்சையாவது-பரவித்தையாகும், பிறிதெலாம் - மற்றவைகளெல்லாம், அவிச்சை - அபரவித்தையாகும், எ - று.

ப.ம். ஸ்தூலத்தன்மைமுதலியதிரிசியதருமங்களில்லாததாகலின், “காணவோருருவமின்றி” எனவும், எவன்சருவஞ்ஞன் எவன்சருவவித்தென்னுந்ருதியிற்கண்டசேதனத்தன்மை சீவேசசமுதாயமாயினும் சீவர்கள்போலனும் கண் காது முதலியகரணமுடையவன்னருகலின், “தனக்கோர்கண்மூக்குவாயின்றிப் பாணிபாதங்களின்றி” எனவும், அபஞ்சீகிருதகுக்குங்களுக்குங்காரணமாய்அவைகளுக்குமதிசயமானகுக்குமமாகலின், “பூதியதாய்” எனவும், திரவயவமாகியநிற்குணத்துக் கவயவகுணங்களாலுண்டாயசலனவியாதியில்லாததென்பார், “தாணுவாய்” எனவும், அதுரீயாகின்றதமுதலியவுபநிடதங்களின்மகாவாக்கியங்களாலுண்டாகிய சொருபமும்வித்தையால் அவ்வகூடரப்பிரமம்சமுசயமின்றியடையப்படுதமவிடயமான அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்திசெய்தலால் மோட்சாலும் அவ்வான்மஞானத்தை “வித்தை” எனவும்கூறினார். (ச)

இவ்வாறு கூறிய காரணத்தன்மையைத்திருஷ்டாந்தங்களால்

வேறு.

நந்தியுமிழ்ந்துவிழுங்குவதெப்படிதேகத்தே
 நந்தருகேசவுரோமம்தெப்படிமண்ணிற்கே

முண்டகோபவிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். 20௩

பலந்தருமோடதுபெயப்படியப்படியீசன்பா
லலர்ந்ததடங்கல்வெறுங்கனவொக்குமதாயுங்கால்.

இ - ள். சிலந்தி - சிலந்தியானது, உமிழ்ந்து - னூலையுமிழ்ந்து, விழுங்
குவது - மறுபடிபுசிப்பது, எப்படி - எவ்வாறே, தேகத்து-உடலில், மலந்தரு-
அழுக்கைக்கொடாநின்ற, கேசவுரோமமதெப்படி-சிகைமுதலியவுரோமங்க
ளெவ்வாறே, மண்ணிற்கு - பிருதிவிக்கு, பலந்தரு-பயனைத்தருகின்ற, ஒட்டி-
தானியமுதலியன, எப்படி-எவ்வாறே, அப்படி - அவ்வாறே, ஈசன்பால்-பரசி
வனிடத்தில்கின்றும், அலர்ந்து - தோன்றி, அது- அவ்வுலகங்கள், அடங்கல் -
ஒடுங்குதல், அதாயுங்கால் - அத்தன்மையையாலோசிக்குங்காலத்தில், வெறு
ங்கனவொக்கும்- விண்ணொப்பனத்துக்குச்சமானமாகும். எ-று.

கருத்து. எப்படிச்சிலந்திமற்றோர்காரணத்தையபேட்சியாமல்தனதுச
ரீரத்தினின்றுந்தந்துவைவெளிப்படுத்தித்தன்னிடத்திற்குநே அடக்குகின்றது,
தனதுகாரணம்போல் தானியமுதலிய ஒஷதிகள்பிருதிவியிலுண்டாகின்றன
வோ, சத்தாகியபுருஷனிடத்தினின்றும் அசத்தாகியகேசவுரோமங்கள்உற்ப
விக்கின்றனவோ, அப்படியேமற்றொருகாரணத்தினுதவியின்றி அட்சரப்பிரம
த்தினின்றுசுலட்சணவிலகூணங்களானசேதனோசேதனசெகமனைத்துமுண்டா
கின்றதெனவும், அவிக்கிரியமாகியபிரமத்தினின்றுமுன்மையாகவுண்டாயிற்
றென்பது கூடாமையாலஃதுமாயாமயமாதலிற் சொப்பனசமானமெனவுங்
கொள்க. (௫)

அ-கை. பிமத்தினின்றுஞ்சுகம் இவ்வாறுற்பவிக்கின்றதெனக்கூறுகின்றார்.

பன்னுதவத்திரளுற்றபரத்திடையேமுன்ன
மன்னமெழுந்ததினின்றுபிராணன்மனங்கன்மம்
தன்னிலுறும்பலலோகமும்வந்ததுதாவில்லா
வின்னமுதென்றுணர்முத்தியும்வந்ததிதன்கண்ணே.

இ - ள். பன்னு - சொல்லாநின்ற, தவத்திரளுற்ற-தவக்கூட்டம்பெர்ரு
ந்திய, பரத்திடை - பிரமவஸ்துவினிடத்தில், முன்னம் - முன்னாக, அன்னமெ
ழுந்து - அன்னமுண்டாகி, அதினின்று - அதனிடத்திலிருந்து, பிராணன்-
(சமஷ்டிப்)பிராணனும், மனம்-மனமும், கன்மம் (வருணச்சிரமாத்ரி) - கரும
மும், தன்னிலுறும் - அதின்பொருந்திய, பலலோகமும் - நானாவுலகங்களும்,
வந்தது - தோன்றிற்று, தாவில்லா - குறைவில்லாத, இன்னமுதென்றுணர் -
இனியவமுதமென்றுணரத்தக்க, முத்தியும் - சொர்க்கபதவியும், இதன்கண்
னே-இந்தப்பிரமத்தினிடத்தே, வந்தது - தோன்றிற்று. எ - று.

ப-ம். பரிபக்குவமுடையபிரானிகளின்கருமவசத்தாலுண்டாகியசுருட்
டிக்கத்தக்கபரியாலோசனரூபமானனூரணத்தால் முன்னம்பிருவிகற்பமானபிர
மங்கிஞ்சித்துவிகற்பமுடையதாயிற்று. அந்தப்பிரமத்தினின்றுஞ் சமுசாரிக

ளாற்புசிக்குப்படுதலின் அன்னமென்னும் பேரக்கியப்பிரபஞ்சத்தின் காரணமான அவ்வியாகிருத்தத்துவ முண்டாயிற்றென்பார், “தவத்திராற்றபரத்தி டையேமுன்னமன்னமெழுந்தது” எனவும், உண்டாகிய அவ்வியாகிருத்தி னின்றும் மண் அப்பு காற்று இவைகளின் சம்பந்தத்தால் உச்சுருவஸ்தை யுடைய பீஜத்தினின்றும் அங்குரந்தோன்றுதல்போல் அபஞ்சிகிருதபஞ்ச பூதமும் அதன்காரியமான இலிங்கசரீரமுமான சமட்டியுபாதி யுடைய சுரு வஞ்ஞான பிராணனென்னும் இரணியகருப்பனுண்டானானெனவும், அதன லே அபஞ்சிகிருதபூதங்களின் சத்துவரஜோங்கிசபரிணாமமான இலிங்கசரீ ரமு முண்டாயிற்றெனவும், அந்தப்பிராணனினின்றும் பஞ்சிகாடுனையோ கியானமனமுண்டாயிற்றெனவும், அம்மனத்தினின்றும் பஞ்சிகிருதபஞ்ச பூத ங்களும் அவற்றினின்றும் அண்டங்களும் அவற்றிலின்றுமபூலோகாதிகளும் அவைகளினின்றும் மானுடர்களுடைய வருணச்சிரமங்களுள்ள கருமங்களும் அவற்றிலின்றும கற்பகோடிகாஸமிருத்தலால் அழியாதமுத்தியென்னும் பல மும் முறையேயுண்டாயிற்றென்பது பெறப்பட்டது. (சு)

அ - கை. கூறியபொருளையுபசங்கிரகிக்கின்றார் -

யாதுமுணர்ந்தெவையுஞ்செயவல்லவனியாரியாவன்
போதமயந்தவமாவுடையன்படிவம்பேரன்
ஐதிகளங்கணிகழ்ந்ததடங்கலுநானாவா
யாதுவரும்பிரமங்கனவொக்குமிதாயுங்கால்

இ - ள். யாதுமுணர்ந்து - எல்லாவற்றையும் அறிந்து, எவையுஞ்செய-
எல்லாவற்றையுஞ்செய்ய, வல்லவனியார் - (வியாவசாரிகபாரமார்த்திக) சர்
வஞ்ஞானுயள்ளவனெவனோ, யாவன் - எவன், போதமயந்தவமாவுடையன் -
தவமேனான மயமாகவுடையவன், அங்கண்-அப்பிரமத்தினிடத்தில், படிவம்-
உருவம், பேர்-பெயரும், அன்னுதிகள் - அன்னமுதலியவைகளும், அடங்க
லும் - இவையெல்லாம், காநாவாய் நிகழ்ந்தது - பலவிதமாக உண்டாகிவிளங்
குகின்றது, பிரமம் - இரணியகருப்பனெனும் பிரமமும், ஆதிவரும் - முதன்
மையாகஉண்டாவன், இதாயுங்கால் - இதனையாலோ சிக்குங்கால், கனட்வா
க்கும் - சொப்பனத்தைகிரும், எ - று.

கருத்து. எவன் சாமானியமாகவும் விசேடமாகவும் அனைத்தையும் அறி
நிகின்றானோ அவன்சுருவக்கியானதலால் அவனதுதவம் கிருச்சிர சாந்திராய
ணமுதலிய விலக்கமுடைய ஜடத்துவமில்லாதனானருபமாகும். அத்தவ
முடைய அப்பிரமத்தினின்றும் காரியருபமான இரணியகருப்பனென்னும்
பெயரையுடையபிரமமும் தேவதத்தன் எஞ்ஞதத்தன் முதலியநாமதேயமும்
அதன்பிதேயருபமான நிலீத முதலிய ரூபமுடையவெல்லாதிரவியசாதி
களும் நெல் யவை முதலான அன்னங்களும் கிரமமாகப் பிரதிதிமாத்திரமாயு
ண்டாயிற்றெனக்கொள்க. (சு)

அ - கை. இவ்வாறுபரவித்தியாவிடையமானபிரமத்தைச்சொருபந்த டஸ்தமென்னு மிலக்கணங்களாலுபதேசித்து அந்தப்பிரமஞானம்மோக்ஷசா தனமன்றி வேறுசாதனங்கிடையாது, சுருதி மந்திரங்களில் அபரவித்தியா விடையமான கருமங்களைச்சொல்லுதல் வைராக்கியத்தையுண்டிபண்ணும்பொ ருட்டாதலாலுதுசித்தித்திருத்தலால் அவ்வபரவித்தியாவிடையமான கரும பாகங்களுக்கும் வலிமைமில்லாதவோடங்களென்றது முதலானசுருதியினற் கூறப்பட்டமோட்சசாதனாபவத்தன்மைபைக்கூறுகின்றார்.

(வேறு)

அக்கரமாகிமெய்மையாயுள்ளவப்பொருளறிந்தபோதல்லா லெக்கருமங்களாலும்வீடில்லையாகமாகிகளியற்றுங்காற் றுக்கரமாகியனித்தமாய்ப்பேறுஞ்சுருக்கமாயிருக்கமற்றிவற்றைத் திக்கறியாதேமுயல்பவர்முத்திசெயிந்திடார்மரணமேசெறிவார்.

இ - ள். அக்கரமாகி - அழிவில்லாததாயும், மெய்மையாயுள்ள - சத் தியமாயுமுள்ள, அப்பொருள் - அவ்வஸ்துவை, அறிந்தபோதல்லால் - அறிந் தபோதல்லாமல், எக்கருமங்களாலும் - எந்தக்கருமங்களாலும், வீடில்லை- மோக்ஷமில்லை, யாகமாகிகளியற்றுங்கால் - யாகாதிகளெய்யுங்காலத்தில், பேறும் - அவைகளாற்பெறுகின்ற சொற்கபதவியும், துக்கரமாகி- கிடையா ததாயும், அனித்தமாய்- அனித்தியமாயும், சுருக்கமாய்- அற்பமாயும், இருக்க- இருக்கவும், மற்றிவற்றை - இந்தயாகாதிகளைச்(செய்ய), திக்கறியாதே-திசை தெரியாமல், முயல்பவர் - முயற்சிசெய்பவர்கள், முத்தி-மோக்ஷத்தை, செறி ந்திடார் - அடையமாட்டார்கள், மரணமேசெறிவார்- மரணத்தையேஅடை வார்கள். எ - று.

கருத்து. திடமுடைய ஓடமேஅக்கராசேர்க்கும் மற்றை ஓடமோவெ னிற் சமுத்திரத்தின் மத்தியிற் கவிழ்த்துவிடும் அதுபோல் கருமங்கள் நேரா னமோக்ஷவதுவாகாதென்றுணர்க. (அ)

அ - கை. கருமமேபரமபுருஷார்த்தசாதன மென்றென்னுகின்றவர்க ளைநித்தித்துக்கூறுகின்றார்.

கருமதற்பரராய்நாங்களைஎல்லாங்கற்றவரென்றிருக்கின்ற பெருமிதமுடையார்மூடரேபிறவாரெறியையும்பெறுகிலார்பிறவிக்குருடர்கைப்பற்றிப்போகியகுருடர்குழியிலேகூடவீழ்வதுபோன் மருவிவினையுந்தாங்களுங்கூடமாய்வதேயன்றிமற்றிலையே.

இ - ள். கருமதற்பரராய்-கர்மநிஷ்டர்களாய், நாங்களை-யார்களே, எல்லாம் - சாஸ்திரங்களைத்தையும், கற்றவரென்றிருக்கின்ற - படித்தவிக் துவான்களென்றிருக்கின்ற, பெருமிதமுடையார்-செருக்குடையார், மூட முடர்களேதான், பிறவாரெறியையும் - முத்திமார்க்கத்தையும், பெ

பெறமாட்டார்கள், பிறவிக்குருடர்கைப்பற்றி-பிறவிக்குருடருடையகையைப் பிடித்துக்கொண்டு, போகிய-சென்ற, குருடர்-குருடரும், கூட குழியிலே வீழ்வதுபோல் - கூடவேபாழங்கிணற்றில்விழுவதுபோல, மருவியவினையும் - பொருந்தியகருமமும், தாங்களும்- (சர்மாபிமானிகளாகிய) தாங்களும், கூட மாய்வதேயன்றி - ஒன்றாகமடிவதேயன்றி, மற்றிலை- வேறில்லை. எ - து.

ப-ம், சொற்கமுதலிய காரியபலங்களுக்குச் சாதனமாகிய கருமங்களை மோட்சசாதனமென வேறுபாடாகக்கொண்டமையின் அக்கருமநிஷ்டர்களை, “மூடர்” என்றார். (க)

இதுவுமது. வேறு.

தொலையுநல்வினைப்பயன் றொலைந்தபோதிலே

தலையதுகிமுறவிமுகைதப்புமோ

நிலையுறுமுத்திரேர்படுதனெஞ்சிலே

யலையுறுநானமுண்டாகிலல்லவோ.

இ - ள். தொலையுநல்வினைப்பயன் - (இவ்வாறு) நல்வினைப்பயனுந்தொலைந்துவிடும், தொலைந்தபோதிலே - (அது) தொலைந்தகாலத்தில், தலையதுகிமுற - (சுவர்க்கமுதலியவுலகங்களினின்றும்) தலைகீழாக, விமுகைதப்புமோ - வீழ்தல்தப்புகொலோ, நெஞ்சிலே - மனத்தின்கண்ணே, அலையது - சலனமில்லாத, நானமுண்டாகிலல்லவோ - சொருபநானமுண்டானுல்லவோ, நிலையுறுமுத்தி - திரமாகியமோகூடம், நேர்படுதல் - பொருந்தவது. எ - து.

அ - கை. இவ்வாறு சுருதிகூறிய அபரவித்தியாவிடயமான கருமநிந்தையைக்கூறி, கருமத்தாற்சாதிக்கப்பட்ட உலகங்களைப்பரீட்சித்தென்ற சுருதிகூறிய வைராக்கியத்தைக் கூறுகின்றார்.

சுருதியுமிருதியுஞ்சொன்னவாறுநின்

நிருமையுமனித்தமென்றேதும்விட்டுநந்

குருவினைவழிபடிற்கோதிலாவவ

னருளிடுமழிவறநின்றவப்பொருள்.

இ - ள். சுருதியுமிருதியும்-வேதமும்ஸ்மிருதியும், சொன்னவாறுநின்று- சொல்லியமார்க்கங்களை அனுஷ்டித்து, இருமையும் - இகபாரமிரண்டும், அனித்தமென்று - அனித்தியமென்று, ஏதும்விட்டு - அவையனைத்தையும்விட்டுத், நற்குருவினை - சற்குருவை, வழிபடில் - சரணமடைந்தால், கோதிலாவவன் - குற்றமில்லாதஅத்தேசிகர், அழிவறநின்ற - நாசரகிதமான, அப்பொருள் - அந்தப்பரவித்தையை, அருளிடும்- அருள்செய்வார். எ - து. (கக)

அ-கை, முற்கவியினாற் கன்மத்தால்மோட்சங்கிடையாதென்றும் சரோத்திரியனுகிய பிரமநிஷ்டனை சற்குருவைச்சரணமடையவேண்டுமென்றும் அப்பரமகுரு அவித்தியாவிடயமாகிய சமுசாரபலத்தினின்றும் விரக்த

னை அதிகாரியின்பொருட்டுப் பிரமலித்தையைக்கொடுக்கவேண்டுமென்று முபதேசித்த சுருதிவாக்கியத்தைக்கூறி, இப்பொருள் சத்தியமென்றசுருதியினைப் பிரமத்துக்கேசத்தியத்தன்மை கூடுமாயின்வேர்களுமதற்குவேறுகவிருக்கின்றார்களென்றசங்கித்து அவர்களும் பிரமத்துக்குவேறில்லையென உபமானத்தாற்குறுகின்றார்.

வேறு.

எங்குநிறைந்தபரத்தினிலோகமெழுந்தழியும்படிதான் என்கியெழும்பொறிபோலுமகம்புறமாயதுமாயையெனும் கங்குல்கடந்துயிருக்குயிராயொருகாலழிவற்றகமாயங்க்பிராணன்மனங்களறுஞ் சிவனாகியவக்கரமே.

இ - ள். எங்குநிறைந்தபரத்தினில் - எவ்விடத்தும் பூரணமாய் நிறைந்தபிரமத்தினிடத்தில், லோகம் - இவ்வுயிர்கள், எழுந்தழியும்படிதான் - உண்டாகியழியுந்தன்மையானது, அங்கி - அக்கினியினிடத்தில், எழும்-உண்டாகின்ற, பொறிபோலும் - பொறிகளைப்போலாகும், அகம்புறமாயதும் - உள்ளம்வெளியும்வியாபித்திருப்பதும், மாயையெனும் - மாயையென்றுசொல்லப்பட்ட, கங்குல்கடந்து - அந்தகாரத்தைக்கடந்து, உயிருக்குயிராய் - உயிரினுக்குயிராகி, ஒருகாலழிவற்று - ஒருகாலத்துமழிவில்லாமல், அகமாய் - அகம்பதமாகி, அங்கம் - தேகம், பிராணன் - பிராணன், மனங்கள் - மனம் (புத்தி சித்தம் அகங்காரம்) என்னுமிவைகள், அறும் - இல்லைத, சிவனாகியவக்கரமே - பரமசிவனாகிய அக்ஷரப்பொருளேதான். எ - று.

கருத்து: சுவாஸ்யுடைய அனலினின்றும் உபாதிவசத்தால் தீப்பொறியுண்டாயினும் அவ்வனனுக்குவேறில்லாததுபோல் சித்தரூபர்களாகிய இச்சுவர்களும் தேகேந்திரியமுதலிய சிவவிலக்கணமுடைய உபாதியின் வசத்தாற் சித்தரூபமாகிய பிரமத்தினின்றும்முற்பன்னர்களாகி உபாதியைத்தான்ப்ரம சிவமென்னும் அட்சரவஸ்துவினிடத்தே பரிச்சேதமில்லாத மகாகாத்திற்கடாகாசமுதலியதுபோல் இலயிப்பவர்களாதலில் அச்சிவத்துக்கு வேல்லாதவர்களென்பது தோன்ற, “லோகமெழுந்தழியும்படிதான்கியெழுபொறிபோல்” எனவும், தருமாதருமங்களைக்காரணமாகவுடைய சகல முசாரமாலினியமும் மனத்தைச்சார்ந்ததனால் அம்மனமில்லாமையின் க்கியப்பிரபஞ்சத்துக்குபாதானகாரணமாகிய மாயைக்கும் அதனைப் பின்ற சோபாதிகனாகிய சிவனுக்கும் நிருபாதினாகிய ஆன்மாவேறாவான்பார், “மாயையெனும்கங்குல்கடந்து யிருக்காராய்” எனவங்குறிநீர்.

வடதுலினிவக்கரத்தினின்றும்
கள் பஞ்சபூதங்களிவ்வனைத்து முண்ட
உற்பத்திக்கு முன்னிலலாத பிராணன்
ணமாகிய பிரமம் கூடியிராதெனந்

வேறு.

அங்கிதலைவாய்விவிதமர்னமறைபானு
திங்கள்விழியெண்டிசைகளுஞ் செவிகள்வாய்
தங்குமுயிர்தன்னிதயமேசகலமுங்கா
சேங்கவனிசங்கானிருக்கும்வடிவீதால்.

இ - ள். அங்கி - அக்கினியென்னும் வானுலகு, தலை - சிரமாகும், வாய் - வாக்கு, விவிதமான - பலவிதமான, மறை - வேதங்களாகும், பானு திங்கள் - சந்திரனுஞ் சூரியனும், விழி - கண்களாகும், எண்டிசைகளும் - அஷ்டதிக்குகளும், செவிகள் - காதுகளாகும், வாய் - காற்று, தங்குமுயிர் - தங்கியிருக்கின்ற பிராணனாகும், தன்னிதயமே - தனது இருதயமே. சகலமும் - எல்லாவிலக்களுமாகும், கால் - பாதங்கள், இங்கு - இவ்விடத்தில், அவனி - பூமியாகும், ஈது - இதுவே, சங்கரன் - பரமசிவன், இருக்கும்வடிவு - இருக்கின்ற சபாவம். ௪ - று.

சுருத்த. இங்ஙனங்கூறியவடிவுடையவிரட்டும் உபாதிநீங்கிடிப் பரசிவனே வேறல்லென்றதிக. (கங்)

அ-சை. வடநூலில் முற்கூறியசொட்டியை விரித்துக்கூறுகின்றார்:

அர்க்கன்மதியங்கிமழையாதி மறைநாலு
மிக்குமிசுயாகவிவிதங்களியமானர்
தக்கணைசுராகரர்மனித்தர்பசுசாதி
யெக்கிருமிக்கீடமுமெழுஞ்சிவனிடத்தே.

இ - ள். அர்க்கன் - சூரியனும், மதி - சந்திரனும், அங்கி - அக்கினியும், மழையாதி - மழைமுதலாயினவும், மறைநாலும் - நான்கு வேதங்களும், மிக் - மிகுந்த, யாகவிவிதங்கள் - பலவிதயாகங்களும், இயமானர் - இயானரும், தக்கணை - தக்ஷணைகளும், சுராகரர் - தேவாசுரர்களும், மனித்தர் - மனிதர்களும், பசுசாதி - பசுஜாதிகளும், எக்கிருமிக்கீடமும் - சகலகிருமிக்கீடுகளும், சிவனிடத்தே - சிவனிடத்திலின்றும், எழும் - உண்டாகும். ௫.

சுருத்த. சுருதியிற்பஞ்சாக்கினிவித்தையில் துயிலோகம் மழை பிருதிவிஸ்திரி என்னும் ஐந்தக்கினிகளும் உபதேசிக்கப்பட்டுத் துயிலோகாக்ஷு முண்டாகியசோமனிடத்தினின்றும் பரஜன்யமுண்டாகி அதினிருதிவியிலோடதியுண்டாகி அவைகள் புருடனாகிய அக்கினியிலாகுதுபட அவ்விதஅன்னரசம்ரேதோருபமாகப்பரிணமித்துப் புருடனானும் அக்கினியிலிஃதாகுதி செய்யப்பட்டு பிரஜையாகஇவ்வாறும் பிரஜைகளைத்தும் அப்பிரமத்தினின்றும் உண்டாகின்றதென்றவ்காண்க. இவ்வாறுற்பத்தியாகவேண்டுமானாற் சிருட்டியனாகியபுண்ணியபரவங்கனையுடைய சீவர்கள் தேவ யானம் பிதிர்யான

முண்டகோபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௦௯

மென்னுமார்க்கங்களாற்பரலோகத்தையடைந்து முற்கூறியபடிசெனிப்பதில் சந்திரமண்டலத்தைச்சூக்குமவுபாதிபாலடைந்தே செனிக்கவேண்டியிருப்பதனாலும் பிதிரலோகத்தையடைதற்குச்சந்திரனும் துயிலோகத்தையடைதற்குச்சூரியனுஞ் சாதனமாகவிருத்தலாலவர்கள் சமித்தெனவும், துயிலோகமுதலியவற்றையடைந்திடுனுஞ் செனிப்பதனால் அவைகளில் வைராக்கியம்வரவேண்டிச் சிருட்டிமத்தியிற்பஞ்சாக்கினிவித்தையு முபதேசிக்கப்பட்டதெனவுங்கொள்க. (௧௪)

இதுவுமது.

மெய்ம்மைவிரதந்தவம்விழுப்பமுதலாகுஞ்
செம்மைதருநல்வினைகளசெய்தனுபவிக்கு
மீம்மைமறுமைப்பயனைத்துமிறைவன்பாற்
பொய்ம்மையறவேநிகழினுங்கனவுபோலாம்.

இ - ள். மெய்ம்மை - சத்தியம், விரதம் - விரதம், தவம்-தவம், விழுப்பமுதலாகும் - நன்மைமுதலாகிய, செம்மைதரு - செம்மைபாகிய, நல்வினைகள்செய்து - சற்கருமங்களைச்செய்து, அனுபவிக்கும் - அனுபவிக்கப்படுகின்ற, இம்மைமறுமைப்பயனைத்தும் - இகபரிணமினது பலம்யாவும், இறைவன்பால்-பரமசிவனிடத்திலு, பொய்ம்மையறவேநிகழினும்-மெய்ம்மையாகவே பிரகாசித்தினும், கனவுபோலாம்-சொப்பனசமானமாகும். எ-று.

கருத்து. இவ்வாறுபிரமத்தினின்றும்பிரபஞ்சமுண்டாயிருக்கினுஞ்சொப்பனசமானமாதலால் அதனாற்செய்யப்படும் பரிச்சேதங்கடாமையினித்தியமாய்ப்பூரணமாயுள்ளதுபிரமமென்றுணர்க. (௧௫)

அ - கை. இவ்வாறுசுருக்கியும் விஸ்தரித்துஞ் சிருட்டியைக்கூறியக்கர்சொருபத்தையேநீரூபித்து இச்செகமனைத்தும்புருடனேதானென்ற சருதியினால் உண்டாகிய செகம்அப்பரமசிவத்துக்குவேறில்லை யெனஉபதேசித்தபொருளைக்கூறுகின்றார்.

வரக்கடவதெப்பொருளுமுன்புவருமாபோ
லுரைத்தபரனேயடையவாகியொளிர்கின்ற
னரிக்குமுனிகட்குமரனுக்குமறிவீதே
யிருக்குமகினையமொருகாலுமிதினெய்தா.

இ - ள். முன்புவருமாபோல் - முன்உற்பவித்தவாறுபோல், வரக்கடவதெப்பொருளும் - மற்றும் உற்பத்திக்கப்படுகின்றசருவங்களும், உரைத்தபரனே - சொல்லிய சர்வசாட்சியானபரமசிவனே, அடையவாகி - இச்சகலஜகமுமாய், ஒளிர்கின்றான் - பிரகாசிக்கின்றான், இருக்குமதின் - அப்படியிருப்பதில், அரிக்கும் - விஷ்ணுவுக்கும், முனிகட்கும் - முனிவர்களுக்கும், அரனுக்கும் - சம்புவுக்கும், அறிவீதே - அறிவுஇதேயல்லவா, இதில்

விதநிருபணத்தில், ஐயமொருகாலுமெய்தா - சமுசயமொருபோதும்மடையாதாகும். எ - று.

ப - ம். கூறியபிரகாரம் பிரமதேவன்முதல் ஸ்தம்பம்வரைஜகமனைத் தும் பிரமத்தின்காரியமாதலால் அவ்வனைத்தும்பிரமசொருபத்திலத்தியாசிக் கப்பட்டதுபற்றி சுத்திரஜதம்போல்மித்தையாகும். உண்மையாகவஸ்துவக் குவேறில்லை அதிஷ்டானவஸ்துமாத்நிரமேதானென்பார், “உரைத்தப்பரனே யடையவாகியொளிர்கின்றான்” என்றார். (கௌ)

அ - கை. சிவஞானமுண்டாவதற்கேதுவைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

மருவிவருமாயைவிடமமயலாலிமனிதர்மரணத்தியிடரறு, வெரு வுபவவேலைவிழுவாழியாதவிமலசிவஞானவிழிபெரு, ரொருபிரமஞா னமொழியவொருகாலிவுத்திகரையேறவொணுமதோ, தெருள்செய் சிவஞானம்வருவதிதைதாள்கள்செறியவருசேவைவலியினால்.

இ - ள். மருவிவரும் - பொருந்திவருகின்ற, மாயை - மாயையினுடைய, விடமமயலால் - விஷமமாகியமயக்கத்தினால், இ மனிதர் - இந்தமானுடர்க ள், மரணத்தியிடரறு - மரணமுதலியதுன்பம்நீங்காத, வெருவு - அஞ்சத்தகு ந்த, பவவேலை - பிறவிச்சாகரத்தில், விழுவார் - விழுவார்கள், அழியாத - நாச மில்லாத, விமல - பரிசுத்தமான, சிவஞானவிழி - சிவஞானக்கண்ணை, பெ ருார் - அடையார்கள், ஒருபிரமஞானம்-ஒப்பற்றபிரமஞானத்தை, ஒழிய-தவிர, ஒருகால் - ஒருகாலத்திலும், இவுத்தி - இப்பவசமுத்திரத்தின், கரையேறவொ ணுமதோ - கரையேறக்கூடுமோ, தெருள்செய் - தெளிதலைச்செய்கின்ற, சிவ ஞானம் - சிவஞானமானது, இதைதாள்கள்-பரமசிவத்தின்பாதாமரைகளை, செறியவரு - இடைவிடாமல்வாராநின்ற, சேவைவலியினால் - தரிசனஞ்செய் கின்றவலிமையினால், வருவது - வருகின்றது, எ - று. (கௌ)

அ - கை. அக்ஷரமென்றுதடஸ்தமாகமுன்புகூறியபரமசிவத்தைத்தானு கக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அக்கரந்தனையிக்குரம்பையிலறியுமாகிலவிச்சையா மிக்கிரந்திநசிக்குமிசனையெய்தலாமமுதென்பதும் புக்கிருந்தபிராணனும்மனமாவதும்பரபோதமே மிக்கிருந்தவுளத்தினோர்விரகாலிதுள்புகமேவுவார்.

இ - ள். இக்குரம்பையில் - இந்தச்சரீரத்திலுள்ளகுகையில் (வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற), அக்கரந்தனை - அக்ஷரப்பொருளை, அறியுமாகில் - அபரோக்ஷ மாயறிவானாகில், (அவனுக்கு) அவிச்சையாம் - அவித்தையாகிய, இக்கிரந்தி - இந்தமுடிச்சானது, நசிக்கும் - அழியும், நசுனை - பரமசிவனை, எய்தலாம் -

முண்டகோபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௧௧

அடையலாம், அமுதென்பதும்-மோட்சமென்பதும், புக்கிருந்த - உடம்பினுட்
புகுந்திருந்த, பிராணனும் - பிராணனென்பதும், மனமாவதும் - மனமென்ப
தும், பரபோதமே - அக்ஷரப்பொருளேயாகும், மிக்கிருந்த - பெருமையின்மி
குந்திருந்த, உளத்தினோர் - மனத்தையுடையவர்கள், விரகால்- உணர்வினால்,
இதுள்புக - இஃதுளத்தின்புகும்படி, மேவுவார் - பொருந்துவார்கள். ௭ - ௮.

கருத்து. குகையென்னும்சத்தத்தின்வாச்சியமான இருதயமத்தியிலிருக்
கின்றவான்மாவைத்தானாக அபரோட்சிகரிக்கின்றவன் ஞானத்தால் சமுசார
காரணமாகிய அஞ்ஞானமென்னும்முடிச்சைக்கீண்டு எதனாலும்வாதையில்லா
த்சித்தேகரசமானபரிசுவசொருபத்தையடைகின்றானெனக்கொள்க. (௧௮)

அ - கை. தியானவிபரத்தைக்கூறுகின்றார்.

தாரம்விற்கணைதானிலக்குளத்ததுவந்தவருதவா
றூர்குறித்தெயவல்லரப்பொருளிற்குளிப்பவரெங்குமாம்
பேரிலக்கெயும்வில்லியப்படிபேசுநற்கணையெங்கணுங்
கூர்முகத்ததிலக்கிலம்புகுளிக்கையையுறல்கூடுமோ.

இ - ள். தாரம் - பிரணவமானது, வில் - வில்லாகவும், தான் - ஆன்மா
வானவன், கணை - சரமாகவும், இலக்கு - லக்ஷியம், உள-என்றுமுள்ள, தத்து
வம் - பிரமமாகவும் (செப்து), தவருதவாறு - (பிரமாதத்தால்) தப்பாதபடி,
ஆர் - யார், குறித்தெயவல்லர் - குறித்து ஏவவல்லவர்களே (அவர்கள்),
அப்பொருளில் - அந்தலக்ஷியப்பொருளில், குளிப்பவர் - தாதானியத்தை
யடைபவராவார்கள், பேரிலக்கு எங்குமாம் - பெரியலக்ஷியமெங்கும்வியாப
கமாகும், எயும்வில்லி - பாணத்தையெய்கின்றவில்லையுடையவனும், அப்படி -
அவ்வண்ணமேவியாபகன், பேசுநற்கணை-சொல்லாநின்றநல்லசரமும், எங்க
ணுங்கூர்முகத்தது - எங்கும் நண்ணியமுகத்தையுடையது, (ஆகையினால்) இ
லக்கில் - (பிரமமாகிய) லக்ஷியத்தில், அம்பு - (ஆன்மாவாகிய) சரமானது,
குளிக்கை - தாதானியத்தையடைதலில், ஐயுறல்கூடுமோ - சந்தேகப்படுத
ல்கூடும்கொலோ. ௭ - ௮.

ப - ம். எவ்வாறுலெளகிகமானவில்லு லக்ஷியத்திற்சரஞ்செல்லுதற்குக்
காரணமாம் அவ்வாறு ஸட்சியமாகியபிரமத்திலரன்மாவெனுஞ்சரப்பிரவேசத்
துக்குக்காரணமாதலாற் பிரணவத்தை, “வில்லு” எனவும், சருவவிருத்திசா
ட்சியாகியசோபாதிகவான்மாவைக், “கணைதான்” எனவும், பாசகீங்கிடுங்கால்
லக்ஷியப்பிரமத்தில்த்தனதுசொருபமாகவேசரம்போற்சமர்ப்பிக்கத்தக்கவான்
மா வில்லுமுதலியசத்திரங்கொண்டிவிடயஆசைமுதலியபிரமாதமில்லாமல் ஏ
காக்கிரசித்தத்தாற்பேதிக்கத்தக்கது. அவ்வாறுபேதிக்கில் இலவுகிகசரம்லக்ஷி
யத்தோடைக்கியப்படுவதுபோல் தேகாதிசாக்ஷிசைதன்னியம்சாக்ஷியவிரோ
னபரித்தியாகத்தால் லக்ஷியமானபிரமத்தோடு ஐக்கியத்தையடைந்து

பனாகப்பவிக்கின்றனென்பார், “உளதத்துவந்தவருதவாரூர்சுறித்தெயவல்ல ரப்பொருளிற்றுகளிப்பவார்” எனவும், இலவுகிகமானசரத்தின்லட்சியம்பரிச்சி ன்னமாகவும் வில்லுலர்முகமாகவும் வில்லாளிலரிடத்திலுள்ளவனாயுமிருப்ப தனால் அதற்குலகூழியத்தையடைதல்நிர்ணயமில்லை இவ்விடத்தில்அதற்குவி ட்சணமாதலால்லகூழியம்பிராப்தமாகுமென்பார், “பேசுநற்கணையெங்கணுங் கூர்முகத்ததிலக்கிலம்புகுளிக்கையையுறல்குமோ” எனவுங்குறிஞர். (கக)

அ - கை. பிரணவத்தாலான்மாவப்பிரமமாகவறிய வேண்டுமென்ற ஞானம் மற்றோர்சுருதியிலுமுள்ளதென்றுதெரிவித்த அவ்வக்கரஞ்சூக்கும மாதலாலதனையறிதல்கடினமென்றுகருதித்திரும்பவுமுபதேசிக்கின்றார், வேறு.

அரணியோடுத்தராரணியுயிரும்மலவோங்காரமுமாக்கிக், கரணி யதியானமாமதனத்தாற்காணொணவொளியினைக்காண்பர், புரணந ல்லொளியிற்பூதபௌதிகங்கள்பொருந்துயிர்புலன்கண்மற்றெல்லா, மரணுறக்கோவையாகியேகிடக்குமதனையேயறிகுவனறிஞன்.

இ - ள். அரணியோடு - அதராரணியோடு, உத்தராரணி - உத்தரார ணியாக, உயிரும்-தானானஆன்மாவையும், அமல-நின்மலமான, ஓங்காரமும்- பிரணவத்தையும், ஆக்கி-செய்து, கரணிய-செய்யப்பட்ட, தியானமாம்-தியா னமாகிய, மதனத்தால்-கடைதலால், காணொணவொளியினை - அதிரிசியமான தேவனை, காண்பர் - பார்ப்பார்கள், புரணம் - பூரணமாகிய, நல்லொளியில்- நல்லசயம்பிரகாசத்தில், பூதபௌதிகங்கள் - பஞ்சபூதபாஞ்சபௌதிகங்க ளும், பொருந்துயிர் - (உடலிற்) பொருந்தியிருக்கின்றபிரானனும், புலன்க ள் - ஐம்புலன்களும், மற்றெல்லாம் - பூமிஅந்தரிக்ஷம் சுவர்க்கம் மனபிவைய னைத்தும், அரணுற - அழகாக, கோவையாகியேகிடக்கும் - கோக்கப்பட்டிரு க்கும், அதனை - அதனை, அறிஞன் - அறிவுடையவன், அறிகுவன் - உணர் வான். ஏ - று.

கருத்து. எவ்வாறு கீழ்மேலானஅரணிகளால் மதனிக்கில் தாருவிந் கண்ணேமிகுக்குமமான அக்கினியைப்பார்க்கின்றானோ அவ்நனம் பிரண வத்தால் சாக்கிரமுதலியஅவஸ்தைகளைமுன்னிட்டிருக்கிறக்கப்படுவதான பிர மரூபமாகஅனுசந்தானிக்கின்றதான் அவ்வப்பியாசத்தாற்சொருபத்தை அப ரோகூதிகரிக்கின்றனென்பதாம். (உ௦)

அ-கை. இவ்வான்மா எவ்விடத்தடையுத்தக்கவனெனவும் அச்சொருப பித்தன்மையுடையதெனவுங்குறுகின்றார்.

பரம்பொருளினையேபாடுவான்வேறுபகருவானலன்பருகமிர்த வரம்பதுவாகுமண்ணின்மற்றிந்தமகிமையேயுள்ளதிப்பிரம புரந்தனிவிதயாகாசமானிகழ்ந்தெப்பொருள்களுமறிந்தெலாம்வல்ல வுரன்றனைவெறுநல்லானந்தவடிவாயறிந்தவர்மறுபிறப்பதுவார்.

இ - ள். பரம்பொருளினையே - பிரமத்தையே, பாடுவான் - பாடக்கூடவன், வேறுபடுவானவன் - இதரங்களைவிடவகரிக்கவேமாட்டான், பருகுபான்மண்ணப்பட்ட, அமிர்தவரம்பதவாகும் - அமிர்தமாகியமோட்சத்தின்வரம்பு அப்பொருளேயாகும், மண்ணில்- பூமியின்கண், இந்தமகிமையேயுள்ளது - பிரமத்தினதும்மகிமையேபிரசித்தமாய்வினங்குகின்றது, இப்பிரமபுரந்தரில் - இந்தப்பிரமபுரத்தில், இதயாகாசமாநிகழ்ந்து - சிதாகாயமாகவிளங்கி, எப்பொருள்களுமறிந்து- எல்லாப்பொருள்களையுமறிந்து, எலாம்வல்ல - சருவக்கியனாகிய, அரண்மனைவெறுநல்லானந்தவடிவாய்- ஈசனக்கேவலம்நல்லஆனந்தவடிவாகவே, அறிந்தவர்-உணர்ந்தவர்கள், மறுபிறப்பறுவார்-மேலெடுக்குஞ்சென்மத்தைநீங்குவார்கள், எ - னு. (௨௧)

அ - கை. அவ்வித்துவானடையும்பலமில்வண்ணமெனக்கூறுகின்றார்.

இதயமாயிந்தவிமலகோசத்தேவிரசமாய்விளங்குநற்பிரமந்தூதையமேவிடுமச்சோதியெயல்லாச்சோதிக்குஞ்சோதியாவதுவும்தயமேரிகழும் தனைமெய்கண்டவிடத்தின்மற்றிதயநோயெல்லாஞ்சிதையுமையுறவுந்தீருமெவ்வினையுஞ்செய்யினுஞ்செய்திலனாமல்.

இ - ள். இதயமாம் - (இரண்மயபுரமென்னும்) அந்தக்கரணமாம், இந்தவிமலகோசத்தே - இந்தநின்மலவிருதயகோசத்தில், விரசமாய்விளங்கும் - அவித்தைமுதலியமலயில்லாததாகப்பிரகாசிக்கும், நற்பிரமம் - திரிவிதபரிச்சேதமில்லாதநல்லபரமசிவசொருபமானது, தூதையமேவிடும-நீங்காமற்பெருந்திரிற்கும், அச்சோதியே - அவ்விதசொப்பிரகாசமே, எல்லாச்சோதிக்கும் - அனல்முதலியவொளிக்கும், சோதியாவதுவும் - பிரகாசிக்கச்செய்யாநிற்பதுவும், இதயமேரிகழும் - சகலவிருதயங்களிலும்பிரகாசிக்கின்ற, இதனை-காரியகாரணங்களாய்நின்றசிவத்தை, மெய்கண்டவிடத்தில் - உள்ளபடியறிந்தமாத்திரத்தில், இதயநோயெல்லாம் - இருதயத்திற்கிரந்திபோலிருக்கின்றவலித்தையின்வாசனையனைத்தும், சிதையும் - நசிக்கும், ஐயுறவுந்தீரும் - சமுசயமுந்தீர்த்துவிடும், எவ்வினையுஞ்செய்யினும் - எக்கர்மங்களைச்செய்தாலும், செய்திலனும் - செய்யாதவனாவான். எ - னு.

ப - ம். பிரமத்தைஅடையக்காரணமானின்று விஞ்ஞானப்பிரகாசமுடையசருவாந்தரமானதகரகாசத்திலென்பார், “இதயமாயிந்தவிமலகோசத்தே” எனவும், வித்தையாலவித்தைநீங்குமளவின் காரணமில்லாததாகிச்சமுசயமனைத்தநீங்குமென்பார், “ஐயுறவுந்தீரும்” எனவும், அவித்தைசமுசயமவைகளேநீங்கியவ்வதிகாரி யிப்பிறப்பினும்முந்தியபிறப்பினுஞ்செய்த மேல்வருஞ்சென்மங்களுக்கேதுவாகிய ஆகாமிய சஞ்சிதங்களானகருமங்களையுடையவனாகிலும் அக்கருமங்களை நீங்கினவனெயென்பார், “எவ்வினையுஞ்செய்யினுஞ்செய்திலனும்” எனவுங்கூறினார். (௨௨)

அ-கை. எங்ஙனம் ஒளிக்கொளியாகுமென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

இலங்கிரவியிந்துவனூரகைமினெல்லா
நலம்பெறவிளங்குவதுஞானவொளிகொண்டே
புலம்படுமனைத்தையும்விளக்குபரபோதந்
துலங்குவதுதன்னுடையசோதியதனாலே.

இ-ள். ஞானவொளிகொண்டே-ஞானப்பிரகாசத்தைக்கொண்டே, இலங்கு-ஒளிக்கின்ற, இரவி-சூரியனும், இந்து-சந்திரனும், அனல் - அக்கினியும், தாரகை - நட்சத்திரங்களும், மின்-மின்னலும், எல்லாம் - அனைத்தும், நலம்பெற-நன்மைபெற, விளங்குவது-பிரகாசிக்கின்றனவாம், புலம்படும் - பஞ்சவிஷயமான, அனைத்தையும் - சகலத்தையும், விளக்குபரபோதம் - பிரகாசிப்பிக்கின்றஞானசொருபமானது, தன்னுடையசோதியதனால் - தன்பிரகாசத்தினால், துலங்குவது - பிரகாசிக்கின்றது. எ - று. (உக)

அ - கை. சூரியன்முதலோர்களவ்விடத்துவிளங்காததற்குக்காரணத்தையும் சூரியன்முதலோர்பிரகாசிக்கின்றார்களென்றசுருதியிந்தாற்பரியத்தையும் சித்தரூபப்பிரமம் சகத்திற்குக்காரணமாகலின் அனைத்தும்பிரமமெனஉபசங்கரித்துக்கூறுகின்றார்.

ஓரொளிவிளங்குகிலதூதையுலவாத்
ஓரொளியில்வேறுசிலதேவர்திகழ்வாரோ
பார்வெளியுமெப்பொருள்களுந்திசைகள்பத்தும்
பேரொளிபெறத்திகழ்பரப்பிரமமேயாம்.

இ-ள். ஓரொளிவிளங்குகிலது-ஒருபிரகாசமும்விளங்கமாட்டாது, ஊதையுலவாதஓரொளியில்-வாயுவுஞ்செல்லாதசிதப்பிணையுடைய சிவப்பிரகாசத்தில், வேறுசிலதேவர் -மற்றுமுள்ளசாமானியதேவர்களும், திகழ்வாரோ-பிரகாசிப்பார்களோ, பார் - பூமியும், வெளியும் - ஆகாயமும், எப்பொருள்களும் - எல்லாப்பொருள்களும், திசைகள்பத்தும் - பத்துத்திசைகளும், பேரொளிபெறத்திகழ்- (எல்லாம்)பெரியபிரகாசமடையவிளங்காநின்ற, பரப்பிரமமேயாம்-பரப்பிரமமேயாகும். எ-று. (உச)

அ-கை. சீவேசர்கள் சமுசாரி யசமுசாரிகளாக நிழலும்வெயிலும்போலவேற்றுமையுள்ளவர்கள் எப்படியவர்களுக்கேகத்தன்மைகூடுமென்றுசங்கிக்க, அப்பேதம் மாயையால்வந்ததேயன்றி யுண்மையாவில்லையென்று உவமானத்தால் மறுத்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு

இந்தவுடம்புறைசீவபரங்களெனப்படுமென்னமிரன்
புத்தவிரண்டிலுமொன்றுவினைப்பயனங்குதுகர்ந்திடுமாந்

தொந்தமதும்பரமொன்றுமுணுதுசொலப்படுபேதமும்வான்
வந்தகடத்திலகப்படுபேதமெனப்படுமாயயினால்.

இ-ள். இந்தவுடம்பு - இந்தவுடம்பினில், உறை-வாசம்பண்ணுகிற, சீவ
பரங்களைப்படுத்தும்-சீவசரென்றுசொல்லப்பட்ட, அன்னமிரண்டு-இரண்ட
ன்னப்பட்டசிகளிருக்கின்றன, அந்தவிரண்டிலும் - அந்தவிரண்டுகளிலும், ஒன்
து - ஒர்ப்பறவையானது, வினைப்பயன் - தேகத்தில் கர்மபலத்தை, அங்குதுகர்
ந்திடுமாம்-அவ்விடத்திற்புதிக்கின்றதாகும், தொந்தமதும்-தொடர்பில்லாத, ப
ரம் - மகேசனெனும்ற்றொருபறவை, ஒன்றுமுணுது - ஒன்றும்புதியாமற்சாட்சி
யாவிளங்குகின்றது, மாயயினால்-மாயையால், சொலப்படுபேதமும்-சீவச
ரென்றுசொல்லுகின்றபேதமும், வான்-ஆகாயத்திற்கு, வந்தகடத்தில்அகப்ப
டுபேதமெனப்படும்- கடத்திற்பிரவேசித்தகாலத்திற்கடாகாசமென்றுபெயர்வ
ந்தபேதம்போலாகும், எ-து.

ப-ம், உபாதிசம்பந்தமுடையசீவனதனாற்செய்யப்பட்டசுகதுக்கங்களா
னபுண்ணியபாவபலங்களை நுகருகின்றனென்பார், “அந்தவிரண்டிலுமொன்
றுவினைப்பயனக்குதுகர்ந்திடும்” எனவும், உபாதியபிமானமில்லாததுபற்றிக்
கருத்திருத்துவமின்மையினால் அந்தப்பலனைகராத கேவலஞ்சாட்சிஞானரூ
பமாகவீசன்வேராய்ச்சயமாகப்பிரகாசிக்கின்றனென்பார், “தொந்தமதும்பர
மொன்றுமுணுது” எனவும், ஏகமானசிற்சொரூப்பிரமமே உபாதியுள்ளும
லினஞ்சுத்தம்என்னுங்குணங்களாலே சீவசபேதமாகக்கற்பிக்கப்பட்டதென்
பார், “பேதமும்வான்வந்தகடத்திலகப்படுபேதமெனப்படுமாயயினால்” என்
வுக்கறினார்.

கருத்து. உபாதியால்வந்தபேத நீங்கிபிற பரமார்த்தமாகஅவ்விருவர்க
ளுக்குமுற்பத்திராசமில்லாதஞானமேசொரூபமெனக்கொள்க. (௨௫)

அ-கை. ஈசனதுஞானமனைத்தையும்விஷயீகரிப்பதாயும் சீவனதுஞான
ஞ்சிலவற்றைவிஷயீகரிக்கின்றதாயுமிருக்க எப்படிஇவர்களுக்கு ஏகத்தன்மை
கூடுமென்றசங்கையைக்கண்டிப்பார் அப்பேதம் சித்தரூபத்தாலா அல்லதுச
டரூபத்தாலாவென ஆகேஷித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தற்பரனுருவஞ்சித்தேதற்பரனிடையேயக்
கற்பிதசீவன்றனுமதானக்காலந்தச்
சிற்பொருளொன்றேவேறெனின்மற்றதுசித்தாமோ
வற்பமும்வேறுகாதுசிதாகாரத்தாலே.

இ-ள். தற்பரனுருவம் - ஈசனதுரூபம், சித்தே - சித்தேயாகும், தற்பர
னிடையே - ஈசனிடத்தே, அக்கற்பிதசீவன்றனும் - அந்தக்கற்பிதமான சீவ
னும், அதானக்கால்-அந்தச்சித்தேயானகாலத்தில், அந்தச்சிற்பொருளொன்றே.

அந்தச்சித்தாகிய வத்துஒன்றேதான், வேறெனில்-பின்னமாகக்கூறிகில், மற்ற துசித்தாமோ- அதுசித்தாகுமோ ஆகாது, சிதாகாரத்தாலே - சித்துத்தன்மையாலே, அற்பமும்வேறுகாது - கிஞ் சித்தேனும்பின்னமாகாது. ௭-று.

ப-ம். சித்திற்குவேறுகமற்றொருசித்துண்டென்றால் அதுசித்திற்குவேறு தலிற் சுவர்முதலியவைபோலாகிச்சித்திற்காணிவருமென்பார், "வேறெனின்மற்றதுசித்தாமோ" எனவும், ஞானத்திற்குப்பரிமிதவிஷயத்தன்மையும் எல்லாவற்றையும்விஷயீகரிக்குந்தன்மையும் உபாதியைச்சார்ந்தசுத்தாசுத்தகுணங்களால்வந்ததேயன்றி அதுசொருபத்தைச்சார்ந்ததன்றென்பார், "அற்பமும் வேறுகாதுசிதாகாரத்தாலே" எனவுக்கூறினார். (உகை)

அ - கை, சடத்திற்கேயப்பேதமன்றிச்சித்திற்கில்லையென்று இரண்டாவதுசங்கையமறுத்துக்கூறுகின்றார்.

பன்னுசடாகாரப்புணர்வாலேபரசீவர்

பின்னரெனிற்போதத்தொருபேதம்பிறவாதே

மன்னுசடத்தேபேதமதத்தான்மானத்தார்

சொன்னவபேதப்பொருள்கலர்கண்ணிற்கேற்றோன்றாதே.

இ - ள். பன்னு - சொல்லப்பட்ட, சடாகாரப்புணர்வாலே - சடரூப சம்பந்தத்தால், பரசீவர் - சீவேசர்கள், பின்னரெனில் - பேதமுடையவர்க ளென்றால், போதத்தொருபேதம் - ஞானத்திலொருபேதமும், பிறவாது - ச னிக்காது, மன்னுசடத்தேபேதம் - நிலைபெற்றசடத்தினிடத்தேபேதஞ்சனிக்கு ம், மதத்தால்மானத்தால் - தருக்கத்தாலும்பிரமாணத்தாலும், சொன்ன வபேதப்பொருள் - சொல்லப்பட்டபேதமில்லாவத்துவானது, கலர் - பாவிக ளுது, கண்ணிற்கேற்றோன்றாதே - திருஷ்டியிலத்தோன்றாது. ௭ - று.

ப - ம். இவ்விடத்திற்கூறியதர்க்கத்தாலும் சித்தேயல்லவா இதுவாகவி ளாங்குகின்றதென்றுஇருமுறைகூறியபிரமாணத்தாலுஞ் சித்தேகத்தன்மைசித்தி த்ததென்பார், "மதத்தான்மானத்தாற்சொன்னவபேதப்பொருள்" என்றார். ()

அ - கை. சிவப்பிரசாதமுதலியவைகளையுடையவனுக்கேயத்துவிதமதியு ண்டாகுமென்கூறுகின்றார்.

வேறு.

மறையாலுமிருதிகொலும்வழியாலும்வருவதவி

ரிறையார்தமருளில்வருவதுவேகமெனுமுணர்வு

பிறிவானதுமுணர்வுபெறுமாகிலொருபொழுது

மிறவாதசிவமடையுமிடர்மோகமெவையுமில்லன்.

இ - ள். ஏகமெனுமுணர்வு - பரமத்துவிதமென்னும்ஞானம், மறையா லும் - சுருதியினாலும், மிருதிகொலும்வழியாலும் - ஸ்மிருதியினுற்சொல்ல

முண்டகோபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியார்யம். உக்ள்

ப்பட்டஜசாரங்களாலும், வருவது - வரத்தக்கது, அவர் - சுயஞ்சோதியார்
கிய, இறையார்தமருளில் - உருத்திரமூர்த்தியினதுபிரசாதத்தால், வருவது -
வரத்தக்கது, பிறிவானதுமுணர்வு - இந்தப்பின்னமில்லாதஞானத்தை, பெ
றுமாகில் - அடைந்தானானால், ஒருபொழுதும் - ஒருக்காலும், இறவாதசிவம்
டையும் - அழியாதசிவத்தையடைவான், இடர்மோகமெவையுமில்ன் - துன்ப
மோகமுதலியவைகளில்லாதவனாவான். ௭ - று.

கருந்து. ஒருடம்பின் கண்ணேபோக்திருத்தவமுடையவனாயும் அஃதில்
லாதவனுயிருக்கின்றசீவோசர்களுக்கு உபாதிகளாற்செய்யப்படுமேபேதநீங்கு
தலாலுள்ளசின்மாத்நிரூபமாகியவைக்கியம்பாது அந்தஞானமே சோகமோ
கமுதலியசமுசாரபயநிவர்த்திரூபமாய்ப் பரமானந்தத்தையடையச்செய்யுமி
லக்கணத்தையுடையமுத்திக்குக்காரணமென்றிக. (உஅ)

அ - கை. இரண்டுபுக்களென்றுசொல்லியமந்திரத்தினுடையதாற்பரிய
வுரையினுற் பேதபட்சத்தைநிராகரித்துக் கீழேசொல்லியபொருளைநேரேபிர
திபாதிக்கின்றமந்திரார்த்தத்தை விவரித்துக்கூறுகின்றார்.

திதமாவிபுடலுறையவிறைமாயசெயலினுயும்
விதநாடவரியகடல்வீழும்வேறுபடவுணர்
விதுநாளுமவருமிறைவனுருவாகுமில்லதெவையு
மதுநானென்னுபவமதடைவோரொலையுமில்ன்.

இ - ள். இறை - பரமசிவன், உடலுறைய - இச்சரீரத்திலிருக்கவும்;
திதமாவி - நிலைபெற்றஇச்சீவன், மாயசெயலின் - மாயையின்செய்கையி
னால்த், உயும் விதநாடவரியகடல் - கரையேறிப்பிழைக்கும்வண்ணங்கருதமு
டியாதசமுத்திரத்தில்; வீழும் - வீழுவான், வேறுபடவுணர் - தனக்குவேறு
கச்சிவனையறியில்; இதுநாளுமவரும் - இந்தப்பவக்கடல் எந்நாளும்வரும்
இலதெவையும்இறைவனுருவாகும் - உண்மையிலில்லாதவனைத்தும்பரசிவசொ
ரூபமாகும், அது - அச்சிவமே, நான்-யான், என்னுபவமதடைவோன் - என்
னுமனுபவத்தையடைபவன், ஒரலையுமில்ன்-ஒருசோகமுமில்லாதவன். ௭-று.

ப - ம். சீவன் உபாதிபூதமானமலினசத்துவப்பிரதான்மாயையினால்வ
சேகரிக்கப்படலால், “இறைமாயசெயல்” எனவும், சமுசாரியானதன்னைக்கா
ட்டிலும் விலக்ஷணமாகவேறிய்விளங்குகின்றதாயும் சமுசாரதுக்கசமுகமில்
லாததாயும் சிரவணமன்னமுதலியவுபாயங்களால்த் தன்னாலேசேவிக்கத்தக்க
ாயுமுள்ள பரமசிவசொரூபமேதானென்றதில் சீவனுக்குப்பரமாத்விதல
சணமென்பார், “இறைவனுருவாகுமில்லதெவையுமதுநானென்னுபவமதடை
வாரொலையுமில்ன்” எனவுக்கூறினார். (உக)

அ - கை. வித்துவானுன்மசொரூபத்தையடையும்விவரங்கூறுகின்றார்.
உஅ

வேறு.

சின்மயமாகுந்தன்மகிமாவைத்தீரவறிந்தானியாதொருபோதத் தன்மையனாகுந்தன்னையகர்த்தாவாய்முழுதுக்குந்தானிடமாகிப் பொன்மயனாகும்பூரணனாய்ப்போதெதிர்காணும்புண்ணியகோடிப் பன்மையினுலுந்தர்க்கொடுமானப்பார்வையினுலும்பரனருளாலும்.

இ - ள். சின்மயமாகும் - சின்மாத்திரமாகிய, தன்மகிமாவை - தனது மகிமையை, யாதொருபோது - எக்காலத்தில், தீரவறிந்தான் - முற்றவுணர்ந்தானே, (அவன்) அத்தன்மையனாகுந்தன்னே - அத்தன்மையுடையவனாகியதன்னை, அகர்த்தாவாய் - கருத்திருத்துவமில்லாதவனாயும், முழுதுக்குந்தானிடமாகி - எல்லாவற்றிற்குந்தானிருப்பிடமாகி, பொன்மயனாகும் - சுவணம்போன்றமேனியையுடைய, பூரணனாய் - பூரணனாயும், அப்போது - அப்பொழுது, புண்ணியகோடிப்பன்மையினுலும் - முன்னியற்றியஅனேககோடிபுண்ணியமிகுதியினுலும், தர்க்கொடு - தருக்கத்துடன், மானப்பார்வையினுலும் - பிரமாணமாகியவேதப்பார்வையினுலும், பரனருளாலும் - சிவப்பிரசாதத்தாலும், எதிர்காணும் - நேராகக்காண்பான். எ - று.

ப - ம். தரிசனக்கிரியாகருத்திருத்துவமில்லாது சொருப்பிரகாசமாகவிளங்குகின்றமையாற் கருமகருத்துருபாவமில்லாமற்பார்ப்பானென்பார், “தன்னையகர்த்தாவாய்” எனவும், வேதத்திலுள்ளபுருடசத்தத்துக்குப்பொருள்சொல்லுவார், “பூரணன்” எனவுக்கறினார். (உ.0)

அ - கை. மேற்சனனங்களைக்கொடுக்கும் புண்ணியபாவங்களாற்பிரதிபந்திக்கப்பட்டபரவத்தையினாற் சீவனுக்கெவ்வளவுமுத்திகுடுமென்றசங்கையையும் நிராகரித்துச் சமவாதத்தைமறுக்கவேண்டிச் சின்மாத்திரருபர்களாயுள்ளசீவசர்களுக்குச் சமத்தன்மையா அன்றேல் உபாதிபுடன் கூடினவர்களுக்கா வென்றுவிகற்பித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

பாவபுண்ணியங்களிரண்டையுமுதறிப்பற்றுதலொன்றொடுமின்றியாவையுந்தானாய்வேறிலாதவனொப்பெய்துமற்றிப்பொருளறிந்தான் சீவனும்பரனுஞ்சின்மயமாகுமாதலாலொப்பெனச்செப்பன் மேவியொன்றாகிவிடுதலேயன்றிவேறுவேறுகுமோவீடு.

இ - ள். இப்பொருளறிந்தான் - இந்தவஸ்துவையறிந்தவன், பாவபுண்ணியங்களிரண்டையும் - பாவபுண்ணியங்களாகியவிரண்டினையும், உதறி - தள்ளி, ஒன்றொடுமப்பற்றுதலின்றி - ஒருபொருளோடுமப்பற்றுதலில்லாமல், யாவையுந்தானாய் - சகலமுந்தானாய், வேறிலாதவன் - பின்னமாகவொருவஸ்துவும்பலாதவன், ஒப்பெய்தும் - சாமியத்தையடைகின்றான், சீவனும்பரனும் - சீவனும் சிவனும், சின்மயமாகும் - சின்மாத்திரமாகும், ஆதலால் - ஆகையால்

முண்டகோபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௧௯

ஒப்பெனச்செப்பல் - சாமியமென்றுகூறுதல், ஒன்றாகிமேவிவிடுதலேயன்றி - ஏகத்தன்மையாகப்பொருந்திவிடுவதேயன்றி, வீடு - மோட்சமானது, வேறு வேறுகுமோ - ஒன்றற்கொன்றுபின்னமாகுமோஆகாது. ௭ - று.

ப - ம். கீழ்ச்சொல்லியவிலக்கணத்தையுடையபரமசிவத்தைத்தானாக வித்துவானெப்பொழுதுபார்க்கின்றானோ அப்பொழுது வருபிறப்பைக்கொடுக்குஞ்சஞ்சிதபுண்ணியபாவங்களையுதறி யதற்கேதுவாகுந்தேகேந்திரியாதிக ளெல்லாவற்றிற்கும்வேறாகி யெல்லாவிதத்தாலுமைக்கியமாயுள்ளசிவசாமிய த்தையடைகின்றானென்பார், “பாவபுண்ணியங்கனிரண்டையுமுதறிப்பற்றுவி டொன்றொடுமின்றி, யாவையுந்தானாய்வேறிலாதவனொப்பெய்தும்” என்றார்.

கருத்து. அவ்விருவர்களுக்குஞ்சின்மாத்நிரூபமாகப் பேதமின்மையி ன் பேதத்தாற்சித்திக்குஞ் சாமியங்கூடாதென்றுகொள்க. (௩௧)

அ-கை. உபமானத்தாலிரண்டாவது சங்கையைநிராகரித்து இவ்வண் ணஞ்சீவேசர்களுடையசொருபரியாலோசனைவினாலொப்பில்லையென்றுரை த்துக் காரணபரியாலோசனையாற்சாமியமுண்டென்பாரைமறுக்கவேண்டி. அ க்காரணங் கருமமா அன்றேல் வித்தையா என்றுவிகற்பித்துக்கூறுகின்றார்.

உடம்புடன்புணர்ப்பாற்சீவனுக்கிறையோடொப்புளதென்னிலொ ப்பில்லை, கடந்திகழ்வானில்வானம்வேறாகக் கருதியொப்புரைப்ப ரோவொப்பாய், விடுந்திறங்கன்மத்தாலெனிற்கன்மமிறக்குமேவிச் சையாலென்னிற், நிதம்படமுன்பேயுள்ளதேனானந்திகழ்த்துவத ல்லதுசெய்யா.

இ-ள். உடம்புடன்புணர்ப்பால் - தேகோபாதிசம்பந்தத்தால், சீவனுக் கு - சீவான்மாவுக்கு, இறையோடு - பரமான்மாவோடு, ஒப்புளதென்னில் - சாமியமிருக்கின்றதென்னில், ஒப்பில்லை - சாமியங்கிடையாது, கடந்திகழ்வா னில் - கடத்திற்பிரகாசிக்கின்றஆகாயத்தைக்காட்டிலும், வானம்வேறாகக்கரு தி - மகாகாயத்தைப்பின்னமாகவெண்ணி, ஒப்புரைப்பரோ - சமானமாகச் சொல்லுவார்களோ, ஒப்பாய்விடுந்திறங்கன்மத்தாலெனில்-சாமியமாகுந்தன் மைகருமத்தாற்கூடுமென்றால், கன்மம் - கருமசாத்தியமெல்லாம், இறக்கும்- நசிக்கும், விச்சையாலென்னில் - ஞானத்தினுற்சாமியங்கூடுமென்னில், திட ம்பட-திரமாக, முன்பேயுள்ளது - அந்தச்சாமியம் முன்னமேயிருக்கின்றது, ஞானம் - விச்சையானது, திகழ்த்துவதல்லது - பிரகாசிக்கச் செய்வதேயன் னி, செய்யா - ஒருபொருளையுண்டாக்கமாட்டாது. ௭ - று.

ப - ம். கிஞ்சிக்கியசருவக்கியத்தன்மைகளான உபாதிபுடன் கூடியசீ வேசர்களுக்கு மிகவும்வேற்றுமையிருத்தலாலொருக்காலும்ஒப்புக்கூடாதென் பார், “ஒப்பில்லை” எனவும், கருமசாத்தியமாகும் காரியத்துக்கழிவுபாடுண் டென்பார், “கன்மமிறக்கும்” எனவும், ஞானமானது முன்பிருக்குஞ்சாமியத்

தைத்தெரிவிக்குமேயன்றி உண்டுபண்ணாது ஆகலின் முன்னமேயிவர்களுக்குச் சாமியமிருந்ததின் அது வித்தியாபலமாகாமையின் வித்தை பயனில்லாததாகிவிடுமென்பார், “ஞானந்திகழ்த்துவதல்லதுசெய்யா” எனவுக்கறிஞர்.)

அ - கை. இவ்வண்ணஞ்சமவாதம்ஆகூழ்பிக்கப்பட்டமையின் முன்னுள்ளசாமியமேவித்தையாலடையப்படுமென்னும்விவகாரமும் நமதுகோட்பாடென்றுதங்கருத்தைச்சித்தாந்தமாகக்கூறுகின்றார்.

எப்படியாலும்பண்டிம்போதுமெப்பொழுதுஞ்சிவசீவர்க்கொப்புளதாகுமுருவமொன்றானவுண்மையால்வேறுருதொன்றேயப்படியுள்ளசிவன்பிறப்போலவவிச்சையானிகழுவ்வவிச்சை (நே. மெய்ப்பரவிச்சையானசித்தொன்றாய்விடுதலொப் படைதல்வேறன்

இ - ள்- எப்படியாலும்- எவ்வாற்றானும், சிவசீவர்க்கு - சிவனுக்குஞ்சிவனுக்கும், ஒப்புளதாகும் - சாமியமாகிய, உருவம் - சொரூபம், பண்டும் - முன்னும், இப்போதும் - இப்பொழுதும், எப்பொழுதும் - எக்காலத்தும், ஒன்றான-ஏகமான, உண்மையால்- மெய்மையினால், (அவ்விருவர்களுக்குமுள்ளசாமியஅஸ்த்தித்துவம்,) வேறுருதொன்றே - (இலக்கணவிருத்தியால்) பின்னமில்லாதவொன்றேதான், அப்படியுள்ளசிவன் - அவ்வாறுள்ளசிவனுனவன், பிறப்போல - அன்னியர்போல, அவிச்சையானிகழும் - அவித்தையாற்றேற்றுகின்றான், அவ்வவிச்சை - அந்தஅவித்தையானது, மெய்ப்பரவிச்சையால் - உண்மையானபரவித்தையினால், நசித்தொன்றாய்விடுதல் - நசித்துச்சீவேசர்களுக்கமாவதுவே, ஒப்படைதல் - சாமியமடைதலாகும், வேறன்று - வேறல்ல, எ - று,

ப - ம். எப்பொருள்தேனோயி எல்லாப்படியாலுஞ்சமமாகும் அஃததுவேயென்னுமிரியாயத்தாற் பேதத்தைஅபேகதிக்காத ஐக்கியவிலக்கணமுள்ளசாமியமே யிவ்விடத்திற்சொல்லப்பட்டது பேதமில்லாமற்சாமியங்கூடாமையினுவமையன்றென்பார், “எப்படியாலும்” எனவும், சின்மாத்நிரசொரூபமானசாட்சி சாக்கியப்பிரபஞ்சமெல்லாமிவ்வினங்குதற்கேதுவாயிருந்ததின் எக்காலத்தமுண்மையாகலானும் பரப்பிரேமைக்கிருப்பிடமாகலிற்சுகரூபமாதலானும் அங்ஙனமே சத்து சித்து ஆனந்தம் என்றுசுருதியாற் கூறப்பட்டதனாலும் இவ்விருவர்களுக்குஞ்சமானவிலக்கணமிருந்ததில் ஏகத்தன்மையெப்பொழுதுஞ்சித்தமாயிருக்கின்றதென்பார், “எப்பொழுதுஞ்சிவசீவர்க்கொப்புளதாகுமுருவமொன்றானவுண்மையால்” எனவும், அவித்தையித்தையாதலாற்பரமார்த்தமாகப் பரமசிவசொரூபத்துக்கு ரூபபேதத்தையுண்டிபண்ணாதென்பார், “சிவன்பிறப்போலவவிச்சையானிகழும்” எனவும், வித்தையினால்அவித்தைநீங்குங்காலத் தானாகவேசித்தித்த சீவேசஐக்கியமேசேஷிக்கின்றமையாலதுவேசாமியசத்தார்த்த மென்பார், “அவ்வவிச்சை மெய்ப்பரவிச்சையானசித்தொன்றாய்விடுதலொப்படைதல்” எனவுக்கறிஞர்.

(ந.ந.)

அ - கை. பிராணனல்லவா இவனென்ற சுருதிவாக்கியத்தின்பொருளைத் தாற்பரியமாகச்சுருக்கி கூறுகின்றார்.

வேறு.

சீவன் தன் னுருவான சிவத்தைத் தெளியிற்றான்
மேவும் பலதொழிறன் னிடையாக விளையாடும்
யாவுந்தன் னுருவாகி நிகழ்ந்தாலிவன் முத்த
னுவன்பண்டவனாகாமை யின் முத்தனுமாகான்.

இ - ள். சீவன் - சீவனுனவன், தன்னுருவான சிவத்தை - தன்னுடைய சொரூபமாகிய சிவத்தை, தெளியில் - உறுதியாயறிவானாயின், மேவும்-பொருந்துகின்ற, பலதொழில் - பலதொழில்களும், தன்னிடையாக - தன்னிடத்திலுண்டாகும்படி, விளையாடும் - விளையாடுகின்றான், யாவும் - சகலமும், தன்னுருவாகி நிகழ்ந்தால் - தன்ன ஆன்மசுபாவமாகவே பிரகாசித்தால், இவன் முத்தனுவன்-இந்தச் சீவன் முத்தனுவான், பண்டவனாகாமை யின்-முன்னமேயிவன்பெத்தனாகாமையால், முத்தனுமாகான் - முத்தனுமாகமாட்டான். எ-று.

ப - ம். சீவன் தன்னு உண்மையான நிப்பிரபஞ்சசிவசொரூபத்தை எப்பொழுதுதானாகவே காணுகின்றானோ அப்பொழுது வேறேவத்தவில்லாமையால் விளையாடுதல்முதலியவைகளை ஆன்மவிடயமாகவும் தியானபூசாதிகளையும் கைகால்முதலியவைகளாற் செய்யப்படும்பாகிய கக்கிரியைகளையும் தன்னைக்காட்டிலும் வேறில்லையென்றும் யாதொன்றுஞ்செய்யத்தக்கதில்லையென்றும் அறிகின்றனென்பார், “சீவன் தன்னுருவான சிவத்தைத் தெளியிற்றான் மேவும் பலதொழிறன் னிடையாக விளையாடும்” எனவும், பந்தமும் முத்தியும் ஞானரூபமாகலிற் பரமார்த்ததிருட்டியில் முத்தனென்னுந் தன்மையும் அவனுக்கில்லையென்பார், “யாவுந்தன் னுருவாகி நிகழ்ந்தாலிவன் முத்தனுவன் பண்டவனாகாமை யின் முத்தனுமாகான்” எனவுங்கூறுகின்றார். (ஈ.சு)

அ - கை. இனிப்பரவித்தைக்குத் துணையான சாதனத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்ற மந்திரத்தின்பொருளைக் கூறுகின்றார்.

வேறு.

திரமன்னிய நற்சத்தியத்தின் செய்கையாலுமனமென்று
மொருமைப்படுந் மாதவத்தினுயர்வினாலுமனமிலாப்
பிரமசரியமுதலாகப் பேசுந்தருமந்தன்னாலும்
பரமாம் வேதநெறியாலுமடையப்படுமிப்பரவித்தை.

இ - ள். திரமன்னிய - நிலைபொருந்திய, நற்சத்தியத்தின் செய்கையாலும் - நல்லவாய்மையின் செய்கையினாலும், என்றும் - எந்நாளும், மனம் - உள்ளம், ஒருமைப்படும் - ஒன்றுமைப்படுகின்ற, நன்மாதவத்தினுயர்வினாலும் - நல்லமாதவத்தின் மேன்மையினாலும், ஊனமிலா - இழிவற்ற, பிரமசரியமுதலாக - பிரமசரியமென்னுமாச்சிரமமாதியாக, பேசுந்தருமந்தன்

சொல்லாநின்றதருமத்தினாலும், பரமாம்வேதநெறியாலும் - உயர்வாகியவே தவழியாலும், அடையப்படுமிப்பரவித்தை - இச்சிவஞானமானதெய்தப்படும். எ - று.

ப - ம். ஆன்மதரிசனத்துக்கனுகூலமாகுஞ்சித்தைக்காக் கிரியமேதவம ன்றி கிருச்சிரசாந்திராயணமுதலியவையன்றென்பார், “ஒருமைப்படுநன்மா தவத்தினுயர்வினாலும்” எனவும், கேட்கத்தக்கவன் சிந்திக்கத்தக்கவன் தெளி யத்தக்கவனென்றசுருதியாலென்பார், “பரமாம்வேதநெறியாலும்” எனவுங் கூறினார். பிரமசரியமுதலாகப்பேசுந்தருமந்தன்னாலுமென்றமையால், சொ ல்லாமைகளளாமைமுதலியபோகாங்கங்கரும்பெறப்பட்டன. (நடு)

அ - கை. வித்துவான்அபரிச்சின்னனாதலினவனுக்குப்போக்குவரவில் லையென்றுதிருஷ்டாரத்தத்தினுடன்கூறுகின்றார்.

வேறு.

வேதம்பகர்வழியேவந்தவர்கடமெய்க்குள்ளே
யாதும்பரவொளியேகண்டிணருவதொன்றாமப்
போதந்தனையடைவாரங்கொருகதிபோய்மீளா
ரேதுந்திகழ்தருவானென்கொழிவுசெய்தேகுந்தான்.

இ - ள். வேதம்பகர்வழியே - வேதத்திற்கொல்லியமார்க்கப்படியே, வந்தவர்கள் - அனுஷ்டித்துவந்தவர்கள், தம்மெய்க்குள்ளே - தங்களதுசரீ ரத்தினுள்ளே, யாதும் - சகலத்தையும், பரவொளியேகண்டு - சொயம்பிர மமாகக்கண்டு, உணருவது - அறியப்படுவதாய், ஒன்றாமப்போதந்தனை - ஏக மாகுமந்தருளத்ததை, அடைவார்-அபரோக்ஷமாகவறிந்தவர்கள், ஏதும்-எவ்வ ளவேனும், அங்கு-அவ்விடத்தில், ஒருகதிபோய்மீளார் - ஒருபோக்கும்வரவு மில்லாதவர்களாவார்கள், திகழ்தரு - விளங்குகின்ற, வான்-ஆகாயமானது, என்கொழிவுசெய்து - எவ்விடத்தையுட்கி, ஏகம்-எவ்விடத்திற்போகும் (போ காது). எ - று. (நக)

அ - கை. ஆன்மாபரிபூரணசிவசொருபத்தையடைதற்குத்துணைச்சாத னமானசத்தியமுதலியவையுபதேசிக்கப்பட்டன இப்போதுஅசாதாரணமா னகாரணத்தையுபதேசிக்கின்றார்.

வேறு.

வாக்கினாலுரைக்குமாறிலாப்பொருளைமற்றுளபுலன்களொன்றாலே
நோக்குமாறென்னுங்கருமமொன்றாலுதுவறவத்தாலுண்ணுதே
தாக்கிலாவந்தக்கரணமதுடையார்த்ததுவஞானநல்விழியாற் (ம்,
போக்கிலாதெங்குமாகியபொருளைப்புரையறக்காண்பரெப்பொழுது

இ - ள். வாக்கினாலுரைக்குமாறிலா - நாவினும்கொல்லமுடியாத, பொ ருளை - சிவத்தை, மற்றுள - வேறையுள்ள, புலன்களொன்றால் - இந்திரியங்க ளொன்றிலுரையினும், நோக்குமாறென்னும் - பார்க்கும்வண்ணமென்னுகும்,

க்ருமமொன்றாலும்- ஒருகருமத்தினாலும், துவல்தவத்தாலும்-சொல்லப்பட்ட தவத்தினாலும், ரண்ணுது - கிட்டாது, தாக்கிலா - பற்றுதலில்லாத, அந்தக் கரணமதுடையார் - விசுத்தமானசித்தவிருத்தியையுடையவர்கள், தத்துவஞானரல்லவியால் - பிரமஞானமாகியரல்லவியினால், போக்கிலாது - போக்கு வரவில்லாமல், எங்குமாகிய - சருவவியாபகமான, பொருளை - வஸ்துவை, எப்பொழுதும் - சதாகாலமும், புரையறக்காண்பர் - சூற்றமறப்பார்ப்பார்கள். எ - று.

ப - ம். உருவமின்மையிற்கண்முதலியவற்றிற்குவிடயமாகாதென்பார், “புலன்களொன்றாலேநோக்குமாறென்னும்” எனவும், அக்கினிகோத்திரமுதலியவைகளாலும் கிருச்சிர சாந்திராயணமுதலியவைகளாலும்அடையப்படாதென்பார், “க்ருமமொன்றாலுதுவறவத்தாலுண்ணுது” எனவும், விடயேந்திரியசம்பந்தத்தாலுண்டான காமாத்மிலத்தால்வரும் சூற்றமில்லாத கண்ணாடிபோற்சுத்தமானஞானப்பிரசாதத்தாலுபாதிக்கொன்றுமில்லாததானுய்ளபரமசிவரூபத்தைச்சாக்கூடாக்கிக்கின்றனென்பார்,” தத்துவஞானரல்லவியாற்போக்கிலாதெங்குமாகியபொருளைப்புரையறக்காண்பரெப்பொழுதும்” எனவுங்கூறினார். (௩௭)

அ - கை. விசுத்தசத்துவகுணமுடையவனுக்கு நிஷ்களஞானமுண்டாவதற்குச்சகுணத்தியானங்காரணமாகுமென்றுகூறி இவ்வனுவான்மாவென்றசருதிவாக்கியத்தின்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

அருளினைத்திருமேனியிற்றரித்தருளுமகிலநாயகனையெப்பொழுதுந், தெருளுறத்தியானம்பண்ணுமேகாந்தசித்ததாரற்றெளிவுறும் பொருளிப், பொருளிதனித்தேயைவகைப்பட்டபொருள்களும் பொருந்துதுண்மையின, லொருவருமறியாரியதென்றிகழாதுணர்ந்திடவேண்டும்தொன்றும்.

இ - ள். அருளினை - தனதுதிருவருளுருவமானபராசத்தியை, திருமேனியில் - திருவுருவில், தரித்தருளும்-தரித்திருந்தருளும், அகிலநாயகனை- சருவலோகநாயகனுக்கியசிவபெருமானை, எப்பொழுதும் - சதாகாலமும், தெருளுற - தெளிவுபொருந்த, தியானம்பண்ணும் - தியானஞ்செய்கின்ற, ஏகாந்தசித்தரால் - ஏகாக்கிரசித்தமுடையவர்களால், தெளிவுறும்பொருளிப்பொருள் - தெளிந்தறியும்பொருளிந்தநிஷ்களஞானம், இதனிடத்தேயைவகைப்பட்டபொருள்களும்பொருந்தும் - இதனிடத்தேபிராணன்முதலியஐந்துவகுப்பாகியபொருள்களுமிருக்கின்றன, துண்மையினால் - இந்தப்பொருள்துட்பமாகியிருத்தலால், ஒருவருமறியார் - ஒருவருமுணரமாட்டார்கள், அறியதென்றிகழாது - அறிதற்கரியதென்றுவிட்டுவிடாமல், ஈதொன்றுமுணர்ந்திடவேண்டும் - இந்தவொருபொருளைமாத்திரம் விசாரித்தறியவேண்டும். எ-அ.

ப - ம். அவச்சேதகவுபாதிவசத்தாலிவ்வான்மாகுக்குமனாயிருந்தாலும் ஞானப்பிரசாதத்துக்கேதுவாகுமொருமைப்படுமினத்தினால் முன்சொல்லியவண்ணமே அபரிச்சின்னபரசிவசொரூபமாகவறியப்படுவானென்பார், “துண்மையினாலொருவருமறியாரியதென்றிகழாதுணர்ந்திடவேண்டும்” எனவுங்கூறினார். (ந.அ)

அ - கை. இவ்வாறுசருவான்மாவான்பரசிவனைத்தானாகவடைந்தவித்துவானுக்கு எல்லாவற்றையுமடையுமில்க்கணமானபலத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எத்தைப்பெறமுயல்கின்றானதுபெறுகின்றானுதலினெப்போது நித்தத்துவமனுமொன்றைப்பெறநினைகின்றானருடனினேர்பாடாமத்தத்துவமுனிதன்னைப்பொருளதனாலுந்தனதுடலாலுந்தான் பத்திப்படுமினனாலற்சனைநனிபண்ணக்கடவர்கடிருவேண்டின்.

இ-ள். எத்தைப்பெறமுயல்கின்றான் - எதனையடைதற்கு முயற்சிசெய்கின்றானோ, அது-அதனை, பெறுகின்றான்-தானாகவேயடைகின்றான், ஆதலின்-ஆகையால், எப்போது - எப்பொழுது, நித்தத்துவமனுமொன்றை - நித்தியத்துவம்பொருந்திய பிரமசொரூபமொன்றினையே, பெறநினைகின்றான் - அடையக்கருதுகின்றான், (அப்பொழுது) திருவேண்டின் - செல்வத்திலிச்சையுண்டாயின், அருடனினேர்பாடாம்- கருணையில்மிருந்தவனாகிய, அத்தத்துவமுனிதன்னை - அந்தப்பிரமவித்தானவனை, பொருளதனாலும் - திரவியங்களாலும், தனதுடலாலும் - தன்னுடையசரீரத்தினாலும், பத்திப்படுமினனால் - பத்தியுண்டாகியமனத்தினாலும், அற்சனை - பூசனை, நனி-மிகவும், பண்ணக்கடவர்கள் - செய்யக்கடவர்கள். எ - று.

ப-ம். தனக்குவேறில்லாதுயாவுந்தானாகவிருத்தலின் ஏககாலத்திலெல்லாவற்றையுமடைகின்றானென்பார், “எத்தைப்பெறமுயல்கின்றானதுபெறுகின்றான்” எனவும், எல்லாக்காமங்களும் வித்துவானுடையசொரூபமாகவேயிருத்தலினால்அவனுக்குத்தொண்டுசெய்தலினன்புடையவனுமிச்சித்தபலனெல்லாமடைவானென்பார், “அத்தத்துவமுனிதன்னைப்பொருளதனாலுந்தனதுடலாலுந்தான், பத்திப்படுமினனாலற்சனைநனிபண்ணக்கடவர்கடிருவேண்டின்” எனவுங்கூறினார். (ந.க)

அ - கை. இவ்வனங்கூறியவுபாயங்களாலல்லாமலான்மத்தத்துவமறிதற்கரிதென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

எண்ணிலாக்கல்வியாலுமிலங்கியகேள்வியாலுந்திண்ணிதாமதியினாலுந்தெளியவாராதுதீர்நண்ணியஞானிதானேநயந்தன்புசெய்யில்ஞானக்கண்ணினுற்காண்லாகுங்கரத்திலாமலகம்போல.

முண்டகோபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௨௫

இ-ள். எண்ணிலா-எண்ணிக்கையில்லாத, கல்வியாலும்-வேதமுதலிய சகலகலைஞானத்தினாலும், இலங்கிய - பிரகாசிக்கின்ற, கேள்வியாலும்-சாத் திரக்கேள்வியினாலும், திண்ணிதாம் - வலிமையாகிய, மதியினாலும்-மேதை யினாலும், தெளியவாராது-தெளிந்தடையப்பெறாது, தீர்மண்ணிய-தீரம்பொ ருந்திய, ஞானிதானே-ஞானியானவன், நயந்தன்புசெய்யில் - விரும்பி (ஆன் மாவையறியவேண்டுமென்று) அன்புசெய்தால், கரத்திலாமலகம்போல-உள் ளங்கையின்றெல்லிக்கனிபோல, ஞானக்கண்ணினால்-ஞானநேத்திரத்தினால், காணலாகும் - பார்க்கக்கூடும். எ-று.

ப - ம். வேதசாத்திரங்கள் படித்தமையாலும் அடிக்கடி சிரவணஞ்செய்த மையாலும் கிரந்தப்பொருளைக்கேட்டவுடனுட்கொள்ளுமேதையினாலும் இவ் வான்மாவடையப்படானென்பார், “எண்ணிலாக்கல்வியாலுமிலங்கியகேள் வியாலுந், திண்ணிதாமதியினாலுந்தெளியவாராது” எனவும், சிரவண மனன முதலியவற்றாற்பிரமப் பிராப்தியை வேண்டுகின்றவித்துவானுக்கிவ்வான்மா அவித்தையினால் விளங்காததன்சொருபத்தைப்பிரகாசஞ்செய்கின்றருனென் பார், “ஞானிதானே நயந்தன்புசெய்யில் ஞானக், கண்ணினற்காணலாகும்” எனவுங்கூறினார்.

கருத்து. வித்தையால் அவித்தை நீங்கினகாலத்தில் ஆன்மசொருபந்தானு கவிளங்குமென்பதாம். (சு 0)

அ-கை. ஆன்மப்பிரார்த்தனைக்குச்சகாயமானவலிமைமுதலியவை வே ண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

அயர்ச்சிசேர்தவத்தினாலுமன்னியலிங்கத்தாலு
முயற்சிசேர்பிரமாதத்தான்மொயம்பிலாததன்மையானுஞ்
செயப்படாவுண்மைஞானந்தெள்ளுமாமதியாற்கால
வயத்தினுற்சத்துவத்தின்வலியினுலன்றிவாரா.

இ-ள். செயப்படாவுண்மைஞானம் - தொழிப்படுவதில்லாதவுண்மை ஞானமானது, தெள்ளுமாமதியால் - தெளிந்தஉணர்வினாலும், காலவயத்தி னால்-பரிபக்குவகாலவசத்தினாலும், சத்துவத்தின்வலியினால்- சத்துவகுணத் தின்வலிமையினாலும், அன்றி - (வருமே) யன்றி, அயர்ச்சிசேர்தவத்தினா லும் - மறதிசேர்ஞானத்தினாலும், அன்னியலிங்கத்தாலும் - சுருதியிற்சொ ல்லப்பட்ட வாச்சிரமலிங்கமன்றிமற்றேரிலிங்கத்தினாலும், முயற்சிசேர்பிர மாதத்தால்-முயற்சியையுடைய (புத்திரன்பசுமுதலியவிஷயசம்பந்தத்திற்கே துவாகும்) பிரமாதத்தினாலும், மொயம்பிலாததன்மையாலும் - (ஆன்மரிட்டை யாலுண்டாகும்) வீரியமில்லாததன்மையினாலும், வாரா-வரமாட்டாது. எ-று.

ப - ம். வலிமை பிரமாதமின்மை தவம் என்று சொல்லப்பட்ட ஆச்சி ரமதருமத்தோடுக்கூடிய இம்மூன்றும் பிரமப்பிராப்தியில் அந்தரங்கசாதன,

மென்பதுதோன்ற எதிர்மறையாக, “அயர்ச்சிசேர்தவத்தினாலுமன்னியலிங்
கத்தாலுமுயற்சிசேர்பிரமாதத்தான்மொய்ப்பிலாத்தன்மையானுஞ் செயப்ப
டாவுண்மைநூனம்வாரா” எனவும், இவ்வண்ணமந்தரங்கசாதனங்கனையுடைய
வித்துவானுக்குச் சாட்சியாயுஞ்சின்மாத்திரரூபமாயும் தேஜோரூபமாயும்
அபரிச்சின்னமாயுமுள்ளபிரமம்நன்றாகப்பிரகாசிக்குமென்பதுதோன்ற, “மதி
யாற்காலவயத்தினுற்சத்தவத்தின்வலியினுன்றி” எனவுங்கூறினார். (சுக)

அ - கை. வித்துவான்பிரமத்தையடையும்பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

இப்பரம்பரனைச்சேர்ந்தாரேகமாம்பொருளதாகித்
தப்பறுஞானமெய்திச்சாந்தராய்த்தாபமாறி
யெப்படியாலுமெல்லாப்பொருள்களுமெய்தியிங்கே
யப்பொருடடக்குள்ளாகவவைதனக்குள்ளுமாவார்.

இ - ள். இப்பரம்பரனை - இந்தப்பிரமத்தை, சேர்ந்தார் - அடைந்தவர்க
ள், ஏகமாம்பொருளதாகி - அத்துவிதவஸ்துவாகி, தப்பறுஞானமெய்தி - தப்
பில்லாதஞானத்தையடைந்து, சாந்தராய்-சாந்தமுடையவராகி, தாபமாறி -
துன்பம்நீங்கி, எப்படியாலும் - எவ்வாற்றினும், இங்கே - இவ்விடத்திற்குநே,
எல்லாப்பொருள்களும்-எல்லாப்பொருள்களையும், எய்தி - (தானாகவே) யடை
ந்து, அப்பொருள் - அந்தப்பொருள்களெல்லாம், தமக்குள்ளாக - தங்கட்கு
ள்ளாகவும், அவைதனக்குள்ளுமாவார் - அந்தப்பொருள்களுக்குள்ளாகத்தா
ங்களுமாவார்கள். எ - று.

ப - ம். இந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்தவான்மவித்துக்கள் ஒருமைப்பட்ட
மனத்தராய் ஞானத்தினால்கிறைந்தவர்களாய் நிச்சயவான்களாய்ச் சோக
மோகமுதலியசமுசாரதுக்கமில்லாதவர்களாய்ச் சரீரம்நீங்கும்காலத்திற்பின்
னகடாகாசம்போல் அவித்தையினுண்டானவுபாதிபரிச்சேதம்நீங்கினவர்க
ளாகிச்சருவான்மமாயும் ஆகாசம்போலச்சருவவியாபகமாயும்அபரிச்சின்ன
மாயும்விளங்கும்பிரமத்தையடைகின்றார்களென்பார், “எப்படியாலுமெல்லா
ப்பொருள்களுமெய்தி” என்றார். (சஉ)

இதுவுமது. வேறு.

அந்தமாமறையா ஞாயிப்பொருளையழகுறவறுதியிட்டல்லந்
பந்தமாமயற்பற்றறுத்தமாதவரிப்பரமயோகத்தினுலெல்லாம்
வந்துமாய்விடமாயினத்திலும்பரமாய்மதிக்கொணாமையயினுடைய
தகாலத்தேபந்தமற்றிந்தவமுதினாலரியவிட்டடைவர்.

ள், அந்தமாமறையால் - அழகுபொருந்தியவேதத்தினால், நாடிய
- கருதியவஸ்துவை, அமுகுறவறுதியிட்டு - செவ்வையாகநிச்சயித்
து, அல்ல - துன்பத்தைக்கொடுக்கின்ற, பந்தமாம் - பந்தமாகிய, மயற்பற்

று - மயக்கப்பற்றினை, அறுத்த - நாசஞ்செய்த- மாதவர் - மகாதவத்தை யுடையவர்கள், இப்பரமயோகத்தினால் - இந்தச்சன்னியாசயோகத்தினால், எல்லாம்வந்துமாய்விட்டமாய்-சகலமும்வந்துமசிப்பதற்கிடமாய், அனைத்திலும்பரமாய் - அனைத்திற்கும்மேலானதாயும், மதிக்கொணு - மதிக்கக்கூடாததாயுமுள்ள, மாயையினுடைய - மாயையினுடைய, அந்தகாலத்தே - நாசகாலத்தே, பந்தமற்று - தொடக்கற்று, இந்தவழுதினால் - அமிர்த்தத்திற்குச்சாதனபூதமான ஞானத்தால், அரியவீடடைவர்-அரிதானமோகத்தையடைவார்கள். எ-று.

ப - ம். அதுநியாகின்றாயென்னும் வேதாந்தமகாவாக்கியத்தாலுண்டாகும்பிரமாண்மக்கியவிடயமானஉயர்ந்தஞானத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டபொருளையுடையாரென்பார், “அந்தமாமறையானாயுபொருளையழகுறவறுதியிட்டி” எனவும், சருவசன்மபரித்தியாகத்தாலும் கேவலப்பிரமரிட்டாரூபமானயோகத்தாலுஞ்சுத்தார்த்தக்கரணத்தையுடையயுகிகள் சூதபெளதிககாரியங்களைஅபேக்ஷித்துக்காரணமாய்உயர்வாயுள்ள அஞ்ஞானம்நசிக்குங்காலத்தில்திரிசயமானஅமிர்த்ததன்மைக்குச்சாதனமாகும்ஞானத்தினால் தானுகவறியும் பிரமசொரூபமாகிச்சகலசமுசாரபந்தத்தினின்றும்விடுதலையடைகின்றார்களென்பார், “பந்தமாமயற்பற்றறுத்தமாதவரிப் பரமயோகத்தினாலெல்லாம், வந்துமாய்விட்டமாயனைத்திலும்பரமாய் மதிக்கொணுமாயையினுடைய, வந்தகாலத்தேபந்தமற்றிந்தவயிர்தினுலரியவீடடைவர்” எனவுண்கறினார்.

கருத்து. பிரமசொரூபத்திலுக்கியமடைந்தவர்களிவ்வண்ணம்ஞானத்தினாலுபாதியில்லயிக்குங்காலத்தில் கடாகாசம்போலபரிச்சின்னப்பிரமரூபத்தையடைகின்றார்களெனக்கொள்க. (சங்)

அ - கை. அந்தமுத்தனுடையபிராணன்முதலியகலைகளுஞ் சொரூபத்திலுக்கியமாகுமென்றுதிருஷ்டாந்தத்துடன்கூறுகின்றார்.

வீடிலாவினைகள்கலைகண்மூவைந்தும்விடையவிந்தியவதிபதிக ணுமிசேதனனுஞ்சீவன்மற்றனைத்துநாதனாராலயநண்ணிப் பாடுபேருருவமொன்றுமற்றந்தப்பரமனேயாய்விடும்பார்ட்மே லோடுமா நெல்லாமுததிபுக்கொன்றுயுருவுபேரொழியுமாபோல.

இ - ள். வீடிலா - நீங்குதலில்லாத, வினைகள் - கர்மங்களும், கலைகள் மூவைந்தும் - கலைகள்பதினைந்தும், விடையஇந்தியஅதிபதிகள் - விடயங்கள் இந்திரியங்களிவற்றிற்குஅதிஷ்டானதேவதைகளும், நாடுசேதனனுஞ்சீவன் - கருதுகின்றசேதனனுஞ்சீவனும், மற்றனைத்தும் - மற்றெல்லாமும், நாதனாராலயநண்ணி - பரமான்மாவானஅதிஷ்டானத்தையடைந்து, பார்டி - சொல்லப்பட்ட, பேருருவமொன்றுமற்று - நாமரூபமொன்றுமில்லாமல், அந்தப்பரமனேயாய்விடும் - அந்தப்பரமான்மாவாகவேயாகிவிடும், பார்ட்மேலோடு மாநெல்லாம் - பூமியின்கண்ணுடாநின்றஆறுகளெல்லாம், உத்திபுக்கு - சமுத்

திரத்திப்புருந்து, ஒன்றாய் - ஏகமாய், உருவுபேரொழியுமாபோல - நாமரூப மில்லாததாய்விடுவதுபோல, எ - று.

கருத்து. பிரச்சுநோபநிடத்திற்குநியபிராணன் சிரத்தை ஆகாயம் வாயு அக்கினி ஜலம் பிருதிவி இந்திரியம் திவி மரம் அன்னம் வீரியம் தவம் மந்திர ம் கருமலோகங்கள் உலகங்களினுமென்னுமிந்தப்பதினான்குலோகமும் சமூ சாரிகளுக்குத்தேகார்தரங்களைக்கொடுக்கின்றனவாயினும் வித்துவான்களுக்கு முத்திகாலத்திலவேறில்லாதனவாகிமேகங்களில்லாதகாலத்திற் சூரியப்பிர திபிம்பங்களைப்படிசூரியன்மாத்திரமாகமிஞ்சுமோ அப்படித்தமக்குக்கார ணமாயுள்ளவற்றையடைகின்றனவென்க. (சுச)

அ - கை. ஜீவனுக்கும் பிரமத்திற்கும் பேதமஞ்ஞானத்தால்வந்தமை யால் அஞ்ஞானமும்ஞானத்தாலன்றிரீங்காமையின் அறிந்தமாத்திரத்திற்க ண்டகதசாமீகரம்போலப் பிரமப்பிராப்திசித்திக்குமென்றும் அவனுடையகுல த்திலப்பிரமவித்துண்டாகானென்றுந்கூறுகின்றார்.

வேறு.

மிக்கநற்பிரமஞானமுற்றபொழுதேவெறும்பிரமமாய்மனத் துக்கமற்றிடுவா்தொல்லைவல்வினை துவக்குமாறுமிலர் துஞ்சிடார் பொக்கமற்றொருவனிச்சகத்திலனுபோகமாவறியுமாயின்மே லக்குலத்தினிலொருத்தரப்பிரமவித்தராவதிலராணையே.

இ - ள். மிக்கநற்பிரமஞானம்- மிகுந்தநன்மைதரும்பிரம ஞானத்தை, உற்றபொழுதே - அடைந்தகாலத்திலேயே, வெறும்பிரமமாய் - பிரமமாத்திர மாய், மனத்துக்கமற்றிடுவர் - நெஞ்சிற்றுக்கமில்லாதவர்களாயும், தொல்லை வல்வினை - வலிமையுள்ளஊழ்வினையாம்பாசங்கள், துவக்குமாறுமிலர் - (தங் களைக்)கட்டுமாறுமிலாதவராயும், துஞ்சிடார் - அழியாதவராயுமாவார்கள், ஒருவன் - ஒருவிவேகி, பொக்கமற்று-பொய்ம்மையைநீக்கி, இச்சகத்தில் - இந் தச்சகத்தில், (பிரமத்தை) அனுபோகமாஅறியுமாயின் - அபரோட்சமாகஅறி வானாயின், மேல்-அதற்குமேல், அக்குலத்தினில்-அவனதுகுலத்தில், ஒருத்தர் - ஒருத்தராயினும், அப்பிரமவித்தராவதுஇவர் - பிரமவித்தல்லாதவர்களுண்டா கமாட்டார்கள், ஆணையே - (இஃது) சத்தியமே. எ - று.

கருத்து. வித்துவானுடையகுலத்திற்றந்தவன்பிரமவித்தாகவேவிளங் குவானென்றுணர்க. (சுரு)

இதுவுமது.

சோகமோகபடலத்தினைக்கடிதொழிப்பதாகிவெறுமுண்மையா யேகபோகசுகரூபமெய்ப்பொருளெறிப்பதாகியுள்ளசோபனம் மோகமோடும்வகைபிங்கொர் நாவிலிதுசொல்லலுற்றதிதுதொல்லை பாகமாகியவிரோதமானபரிசுத்தநெஞ்சிடைபரிப்பதே. (பே)

இ - ள். சோகமோகபடலத்தினை - துக்கமோகமுதலியகூட்டத்தை கடிதொழிப்பதாகி - சீக்கிரத்தல்நீக்குகின்றதாயும், வெறும்உண்மையாய் -, பாதிக்கப்படாதசத்தியமாயும், ஏகபோகசுருபமெய்ப்பொருளெறிப்பதாகியுள்ள சோபனம்-ஒன்றாய் (த்தனித்) தனுபவிக்கத்தக்கஆனந்தரூபமானசத்தியப்பொருளைவிளக்குவதாயுமிருக்கின்றமங்களமானமறைப்பொருளை, மோகமோடும் வகை - மயக்கம்நீங்கும்படி, இங்கு - இவ்விடத்தில், ஓர்நாவினால் - ஒருநாக்கினால், சொல்லலுற்றதிது- (யான்) சொல்லத்தொடங்கியது,* தொல்லையே- தொந்தரவேதான், இது-இப்பொருளானது, பாகமாகி -பரிபாகமுற்று, அவிரோதமான- விரோதமில்லாத, பரிசுத்தநெஞ்சிடை - சுத்தமுள்ளமனத்தினால், பரிப்பது- கிரகிக்கத்தக்கது. எ - று.

(சுசு)

இதுவுமது. வேறு.

அச்சமாகியவெம்பிறவியைவேரோடறுப்பதாயறிவதற்கரிதாய், மெய்ச்சொருபானந்தன்றிருமேனிவிளக்குவதாய்மிகுத்துள்ள, விச்சையின்றன்மைவிண்ணவர்க்கெல்லாம் விளங்கவேவிளம்பினுன்மெய்போ, விச்சகமெல்லாம்படைத்து மெய்யன்பரிதயபங்கயத்தில்வீற்றிருப்பான்.

இ - ள். அச்சமாகிய - பயமாகிய, வெம்பிறவியை - கொடியசனனத்தை, வேரோடறுப்பதாய் - வேரோடறுக்கின்றதாயும், அறிவதற்கரிதாய் - அறியக்கூடாததாயுமுள்ள, மெய்ச்சொருபானந்தன் - சத்தியானசொருபானந்தனது, திருமேனிவிளக்குவதாய் - திவ்வியசொருபத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கின்றதாயும், மிகுத்துள்ளவிச்சையின்றன்மை - (பெருமை) மிகுந்துள்ளானசுபாவத்தை, மெய்போல்-சத்தியம்போல, இச்சகமெல்லாம்-இச்சகமனைத்தையும், படைத்து - சிருட்டித்து, மெய்யன்பர் - உண்மையானபக்தர்களது, இதயபங்கயத்தில் - இதயதாமரையில், வீற்றிருப்பான் - வாசம்பண்ணும்பிரமாவானவர், விண்ணவர்க்கெல்லாம் - தேவரணுவர்களுக்கும், விளங்கவேவிளம்பினுன் - தெளிவாய்த்தெரியும்படிசொன்னார். எ - று.

(சுஎ)

எ-வது. முண்டகோபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாய முற்றிற்று,

ஆ - திருவிருத்தம் - ௩௮௦.

சிவமயம்.

உ

சிவாயபரமரூரவேநம:

அ - வது கைவல்லியஉபநிடததாற்பரியமுரைத்த
வ த் தி ய ர ய ம்.

அ - கை. இனிக்கைவல்லிய வுபநிடதமும் பிரமான்ம ஐக்கியத்தை சொல்லுகின்றதென்றுதெரிவிப்பார்அவ்வுபநிடதப்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

நனிவேதநாலுமுகமாகமேவிநனிலயத்திலுறைவா
 னனுபோகமாகவருளாலறிந்தவவரேபரத்தையறிவார்
 தனிமேவுவார்கள்பெறுஞானமாகுமிதுசாதனஞ்ஞடைய
 முனிமேவுவானதெனும்வேதநாலுமொழியோதுமாறுமொழிவான்.

இ - ள். தனிமேவுவார்கள் - அத்துவித்தையடைந்தவர்கள், பெறு
 ஞானமாகுமிது - அடைகின்றஞானமாகியஇதனை, சாதனங்களுடைய - சாத
 னசதுஷ்டயசம்பத்துடைய, முனிமேவுவானதெனும்-முனிவர்களாலடையப்
 பட்டதென்றுசொல்லும், வேதநாலுமொழியோதுமாறு - வேதத்திலுள்ளநா
 ன்குமொழிகள்சொல்லுகின்றபிரகாரம், அருளால் - பரமசிவப்பிரசாதத்தி
 னால் (பிரமத்தை), அனுபோகமாக - அபரோட்சமாக, அறிந்தவவரே - அறிந்
 தவர்களே, பரத்தை - சொருபத்தை, அறிவார்-அறிவாரென்று, நனிவேதம்-
 பெருமைபொருந்தியநான்குவேதங்களையும், நாலுமுகமாகமேவி - நான்குமுக
 ங்களாகப்பொருந்தி, நனிலயத்தில் - பதுமாசனத்தில், உறைவான் - வா
 சம்பண்ணுகின்ற (பிரமாவானவர்), மொழிவான் - சொல்லத்தொடங்கினார்.
 எ - று. (க)

அ - ளை. சமுசாரதுக்கத்தைநீக்குகின்றவித்தைக்குவிடயமானநிரதிச
 யானந்தசிவசொருபத்தைமுழுட்சக்கள் அவசியம்அறியவேண்டுமென்றுபிரதி
 க்கினைசெய்து அவ்வித்தைக்குஅதிகாரிகளையும்பிரயோசனத்தையும்முறையா
 கக்கூறுவார் ஆசுவலாயனரென்னுமாமுனிவர்பரமேட்டியையடைந்துசொல்
 லுகின்றார் எப்போதும் சத்துக்களாலே சேவிக்கத்தக்கதாயும் ரகசியமயும்
 மேலானதாயுமுள்ளபிரமவித்தையைஉபதேசிக்கவேண்டும், எதனாற்சீக்கிரத்
 தில்வித்துவான்பாவங்களினிங்கி மேலானபுருஷையடைகின்றானென்றசருதி
 யின்தாற்பரியப்புகூறுகின்றார்.

வேறு.

ஈசனென்றியம்புமொன்றையிப்பிறப்பதுப்பார்த்தம்மாள்
 வாசமவறியவேண்டும்வருந்தியுமறிந்துநன்றூபு
 பாசமானதுகெடுத்துப்பரப்பிரமத்தைநல்குந்
 தேசுடையிந்தவிச்சைதீர்வறத்துறந்தோர்செய்வார்.

இ - ள். ஈசனென்றியம்புமொன்றை (சுவருத்திராதிராமங்களையுடை
 :சனென்றுசொல்லப்படுமொருபொருளை, இப்பிறப்பதுப்பார்த்தம்மாள்-
 னனமொழியிச்சைகொண்டமுழுட்சக்களால், வருந்தியுமறிந்துநன்றூ-
 வருத்தப்பட்டேனும்நன்றாக (வேதத்தை) யறிந்து, வாசமவறியவேண்டும்-சூ
 ற்றமற (அவசியம்) அறியத்தக்கது, பாசமானதுகெடுத்து-பாசத்தைநீக்கி, ப
 ரப்பிரமத்தைநல்கும் - பிரமசொருபத்தை அருளிக்கெய்யும், தேசுடையிந்த
 விச்சை - பிரகாசம்பொருந்தியஇந்தப்பரவித்தையை, னுறந்தோர் - யதிகள்,
 தீர்வற - நீங்காமல், செய்வார் (சேவை) செய்வார்கள். எ - று. (உ)

கைவல்லிய உபநிடத தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௩௧

அ - கை. பிரமவித்தையுண்டாவதற்கு அனுகூலசாதனங்களாயுள்ளவற்றைக்கூறுகின்றார்.

முத்தியின்விருப்பத்தாலு முதலவனற்பாதத்திற்
பத்தியினாலுமற்றப்பரணையேபாவிக்கின்ற
ரித்தமாந்தியானத்தாலுநிரந்தரயோகத்தாலுஞ்
சித்தியாமிதுசித்திக்கும்வினையினுற்சித்தியாதால்.

இ - ள். முத்தியின்விருப்பத்தாலும் - முத்தியையடையவேண்டியுள்த்
தெழுஞ்சிரத்தையாலும், முதலவனற்பாதத்திற்பத்தியினாலும் - பரமசிவனு
டையநற்றிருவடித் (தாமரையில்) வைத்திருக்கப்பட்டஅன்பினாலும், அப்பர
ணையே - அந்தப்பரமசிவனையே, பாவிக்கின்ற - பாவனைசெய்கின்ற, ரித்தமா
ந்தியானத்தாலும் - இடைவிடாதுசெய்யுந்தியானத்தினாலும், நிரந்தரயோகத்
தாலும் - இடைவிடாயோகத்தாலும், சித்தியாமிது - சபாவசித்தமானஇப்ப
ரவித்தையானது, சித்திக்கும் - சித்திக்கும், வினையினால் - கருமத்தால், சித்
தியாது - சித்திக்கமாட்டாது. எ - று.

ப - ம். ஏகாந்தத்தலத்திற்சகாசனத்திலிருந்துகொண்டென்றசுருதியாற்
கூறப்பட்டதாயும் இனியவ்வத்தியாயத்திற்சொல்லுவதாயுமுள்ளயோகத்தை,
“நிரந்தரயோகத்தாலும்” என்றார். (௩)

அ - கை. இவ்விதசாதனவானுக்குமுன்னிச்சையும் விநிதலேமோக்ஷசா
தனமாகுமன்றிமற்றவையாகாதென்றும் பரவித்தையுண்டாவதற்குஅசாதார
ணகாரணத்தையும் அதிகாரிகள்அதனாலடையும்பிரயோசனத்தைப்புகூறு
கிறார்.

வேறு.

திரமாமருத்தத்தினுன்மைந்தராலுஞ் சேராதவற்றின்றியாகத்தி
னாலே, புரமானவேதாந்தமாவாக்கியத்தா லுற்பன்னமாம்விச்சையா
நிச்சயத்தாற், பரமானவஞ்ஞானவந்தத்திலேயப் படிஞானவுபதேச
மொன்றாலுமேயிப், புரமாமுடம்புக்குளேயந்தமுத்திப் பொருள்க,
ண்டுவிடெய்துவாரிப்புவிக்கே.

இ - ள். திரமாமருத்தத்தினால் - உறுதியாகுந்தனத்தினாலும், மை
ராலும் - புத்திரர்களாலும், சேராத - ஒருவற்குப்பரவித்தைபொருந்தா
அவற்றின்றியாகத்தினால் - அக்கருமமுதலியவைகளினுடையதியாகத்தி
னாலும், உரமான - வலிமையான, வேதாந்தமாவாக்கியத்தால் - வேதாந்தம
வாக்கியசிரவணத்தால், உற்பன்னமாம் - உண்டாகிய, விச்சையாம் - வி
யாருபமான, நிச்சயத்தால் - நிருணயிக்கப்பட்ட (பொருளினாலும்), அப்
ஞானவுபதேசமொன்றாலும் - அவ்வண்ணமேஞானுபதேசமொன்றினாலு
பரமானஅஞ்ஞானவந்தத்திலே - மேலானஅஞ்ஞானத்தினதூராகாலத்திலே

இப்புரமாமுடம்புக்குளே - இந்தப்பிரமபுரமாகியசரீரத்தன், இப்புவிக்கே-
இந்தப்பூமியின்கண்ணே, அந்தமுத்திப்பொருள்கண்டு - அந்தமுத்திருபமான
பிரமத்தைத்தானாகவேகண்டு, வீடெய்துவார்-முத்தியையடைவார்கள். எ-று.

ப-ம். கருமமுதலியவைகள் அறித்தியபலசாதனங்களாகும் பரவித்தை
யங்நனமாகாமையால் கருமமுதலியவற்றின்தியாகத்தினாலேயே அஃதடை
யத்தக்கதென்பார், “அவற்றின்தியாகத்தினாலே” எனறார். (சு)

அ - கை. இவ்வாறுவிஷயம்பிரயோசனம்சாதனம் அதிகாரிஎன்னும்
இவைகளுடன்பரவித்தையின்சொருபமுபதேசிக்கப்பட்டது. இனி அதற்குச்
சாதனமானயோகத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தக்களுனத்தைத்தான்பெற்றப்பொருட்டுத் தனியிடந்தனையடை
ந்திய, துக்கமேவாமம் சுகாசனத்திருந்து தோடலைகழுத்துடம் பி
வைநே, ரொக்குமாறிருத்திப்பூதிகொண்டந்தவுடம்பையுத்தாளனம்
பண்ணி, மிக்கவாய்வருமிந் தியங்கனையெல்லாம் விடயமேலெழாவ
கைவிலக்கி.

இ - ள். தக்களுனத்தை - அடையத்தக்களுனத்தை, தான்பெற்ற
பொருட்டு - தானடையும்பொருட்டு, தனியிடந்தனையடைந்து - ஏகாந்தஸ்
தலத்தைச்சேர்ந்து, இதயதுக்கமேவாமல் - இருதயத்திற்றுக்கமுண்டாகா
மல், சுகாசனத்திருந்து - சுகாசனத்திருந்து, தோள் - தோள்கள், தலை -
தலை, கழுத்து - கண்டம், உடம்பு - தேகம், இவை - இவைகளை - நேரொக்
குமாறிருத்தி - நேரேசமமாகறிதுத்தி, பூதிகொண்டு - விபூதியினால், இந்தவு
டம்பை - இந்தச்சரீரத்தை, உத்தாளனம்பண்ணி - பூசி, மிக்கவாய்வரும் - மி
குந்துஇச்சித்துவருகின்ற, இந்தியங்கனையெல்லாம் - இந்திரியங்களனைத்தை
யும், விடயமேலெழாவகை - விடயத்தின்போகாமலிருக்கும்படி, விலக்கி -
நீக்கி. எ - று. (ரு)

அ - கை. இனிஇரண்டுதிருவிருத்தங்களாற் சிவனுடைய நிஷ்களசொ
ருபத்தையும் லீலாவிக்கிரகத்தையும் தியானிக்கவேண்டுமென்றும்அதனுடைய
யும்பிரயோசனத்தையுக்கூறுகின்றார்.

பத்தியாற்குரவன்பதம்பணிந்தியபங்கயந்தனையினைந்ததிலே
நித்தமாயொருவரானினைப்பரிதாய்மிமலமாயெங்கணுரிமைந்து
சுத்தமாய்ச்சாந்தமாயனைத்துலகுந்தோற்றுத்தற்கியோனியாய்ச்சபாவ
சித்தமாயமுதாயருவமாயொன்றாய்ச்சிற்சதானந்தமாய்ச்சிவமாய்.

இ - ள். பத்தியால் - அன்பினால், குரவன் - குருவினது, பதம்பணிந்
து - பாததாமரைவண்ணங்கி, இதயபங்கயந்தனையினைந்து - இதயகமலத்தை

கைவல்லியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். உங்ங

த்தியானித்து, அதிலே - அதில், நித்தமாய் - என்றுமுள்ளதாயும், ஒருவரால்
நினைப்பரிதாய்-(நிருவிதம்பமாயிருத்தலின்)எவர்களாலுஞ்சிந்திக்கத்தகாததா
யும், நிமலமாய்-விர்ஜமாயும், எங்கணும்நிறைந்துசுத்தமாய் - சகலத்திலும்நி
றைந்துவிசுத்தமாயும், சாந்தமாய்-(சமுசாரசம்பந்தமில்லாமையினாலையிலா
க்கடல்போலச்) சாந்தமாயும், அனைத்துலகுந்தோற்றுத்தருயோனியாய் - எல்
லாவலுக்கும்உண்டாவதற்குக்காரணமாயும், சுபாவசித்தமாய் - இயல்பாகவே
சித்தித்துள்ளதாயும், அமுதாய் - அழிவில்லாததாயும், அருவமாய் - லௌகி
கஉருவமில்லாததாயும், ஒன்றாய் - ஏகமாயும், சிந்ததானந்தமாய் - சச்சிதான
ந்தமாயும், சிவமாய் - பரமானந்தரூபமாஞ்சிவமாயும். எ - று. (சு)

இதுவுமது.

உரியநால்வேதத்தோமெனும்பொருளாயுள்ளதாயுள்ளவெப் பொரு
ட்குங், கரியதாய்நின்றவொன்றினைக்காளகண்டமுங்கண்ணொருமூன்
றும், பிரிவிலாமங்கைபாகமுமாகப்பேணுநற்பாவனைபெறுவா, னரி
யதாயருளிணல்வரும்விச்சையதனிணுதனையேயடையும்.

இ - ள். உரியநால்வேதத்து - ஒதுதற்குரியநான்குவேதங்களிலும்விள
ங்குகின்ற, ஒமெனும்பொருளாய் - பிரணவப்பொருளாயும், உள்ளதாயுள்ள -
தோற்றுக்கின்றதாயுள்ள, எப்பொருட்கும்-சகலவத்துக்களுக்கும், கரியதாய்-
சாட்சியானபிரபுவாயும், நின்றவொன்றினை - விளங்குகின்றசிவத்தை, காளக
ண்டமும் - நீலகண்டமும், கண்ணொருமூன்றும் - திரிநேத்திரமும், பிரிவிலா-
பிரிவில்லாத, மங்கைபாகமுமாக - உமையையொருபாகத்திலுமுடையவராக,
பேணுநற்பாவனை - வித்துவான்களால்விரும்பத்தக்கநல்லதியானத்தை, பெறு
வான் - அடைகின்றவன், அரியதாய் - அருமையதாகி, அருளிணல்வரும் - சி
வப்பிரசாதத்தால்வருகின்ற, விச்சையதனிணல் - வித்தையினால், அதனையே-
அந்தச்சொருபத்தையே, அடையும் - அடைவான். எ - று. (எ)

அ-கை. அறியத்தக்கதாகவுபதேசிக்கப்பட்ட சிவசொருபத்தினது அத்
துவிதியத்தன்மையைச்சருவான்மபாவத்தாற்கூறுகின்றார்.

வேறு.

தெரிவரியசிற்கனமாய்த்திகழ்சிவனேதிசைமுகனும்
மரியுடன்வ்வரனுமவனமரரதிபதியுமவன்
றுரிசறவேயக்கரமாய்ப்பரமாகுஞ்சராட்டுமவ
னெரியுமழல்காலனவனிந்துவொடுபிராணனவன்.

இ - ள். தெரிவரிய - தெரிவதற்கரிய, சிற்கனமாய் - சிந்தொருபமாய்,
திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, சிவனே - பரமேச்வரனே, திசைமுகனும் - பிரமாவு
ம், அரியுடன் - விட்டுணுவுடன், அவ்வரனும்அவன் - அந்தருத்திரனும்அவன்,
அமரரதிபதியும்அவன் - தேவர்கட்கதிபதியானஇந்திரனும்அவன், ஹரிசறவே-

குற்றமறவே, அக்கரமாய் - அட்சரமாகி, பரமாகும்-பரமனாகிய, சுராட்டிம வன்-சுராட்டென்பவனும்அவன், எரியுமழல்- பிரகாசிக்கின்றஅக்கினியும், காலனவன் - காலனும்அவன், இந்துவொடு - சந்திரனோடு, பிராணனவன் - பிராணனும்அவன். எ - று.

ப- ம். பிரமன்முதலியதேவர்களுக்குங்காரணனென்றும்குதந்தரனுய்த் தன்னாற்றான்விளங்குகின்றவனென்றும் மற்றையர்கள் அவன்வசத்தராதலிற் தங்களாற்றாங்கள்விளங்கமாட்டாரென்றுக்கூறுவார், “பரமாகுஞ்சுராட்டிம்” என்றார். (அ)

அ-கை. பரசிவசொருபத்துக்குவேராகவொன்றுமின்மையின்ஆன்மாவுக்கந்தச்சொருபஞானமேமோகூசாதனமாகுமென்றுகூறுகின்றார்.

ஒழிந்ததொருபொருளில்லைபுள்ளதெலாமவனேமுன் கழிந்தபொருண்மேலும்வரக்கடவபொருடானுமவன் மொழிந்ததணிப்பரவிச்சையவிச்சையெனுமுற்றுமவ னிழிந்தபிறப்பறவேரோர்வழியில்லைபிவனெழிய.

இ - ன். ஒழிந்ததொருபொருளில்லை - (சிவத்துக்கு)அன்னியமாகவொருவத்துவமில்லை, உள்ளதெலாம்அவனே - இருக்கின்றவனைத்தும்அச்சிவனே, முன்கழிந்தபொருள் - முன்சென்றபொருள்களும், மேலும்வரக்கடவ பொருடானும்அவன்- மேல்வரக்கடவனவாகும்பொருள்களைத்தும்அவனே, மொழிந்ததணிப்பரவிச்சை- கூறியஒப்பில்லாதபரவித்தையும், அவிச்சையெனு முற்றும்அவன் - அவித்தையுமென்றுசொல்லுமெல்லாமும்அவனே, இழிந்தபி ரப்பற - இழிவானசனனம்நீங்குதற்கு, இவனெழிய - இச்சிவனையல்லாமல், வேரோர்வழியில்லை - வேறுமார்க்கம்இல்லை. எ - று. (க)

அ - கை. இந்தஞானமானதுமிகுந்தபிரதிபந்தங்களாலுண்டாகாதென் றுபிரதிபந்தநிவர்த்திக்குபாயங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

இன்னதெனும்ற்றன்னிடைக்கண்டுதன்னையெப்பொருளினுங்காணு மந்நிலையடைந்தாலவன்பிரமத்தை யடையும்வேரென்றினிலைடை யான், தன்னையுமோங்காரத்தையுமரணியாக்கியேதத்துவஞானவன் னியைத்தியானமதனஞ்செய்தெழுப்புமதியினர்வன்பவஞ்சேரார்.

இ-ள். இன்னதெனும்-இத்தன்மையுடையதென்று சுட்டியறியாமல், (சருவபூதங்களையும்)தன்னிடைக்கண்டு- தானானஆன்மாவினிடத்திற்பார்த்து, தன்னை - தன்னை, எப்பொருளினுங்காணும் - சர்வபூதங்களிலும்பார்க்கின்ற, அந்நிலையடைந்தால்- அந்தஸ்திதியைப்பெற்றால், அவன்பிரமத்தையடையும்- அவன்பிரமசொருபத்தையடைவான், வேரென்றினிலையான்- மற்றொருஸ் தன்னையுமோங்காரத்தையும்- ஆன்மாவையுப்பிர

கைவல்லியவுபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். உந்ரு

ணவத்தையும், அரணியாக்கி-அதராரணியாகவும் உத்தராரணியாகவுஞ்செய்து, தத்துவஞானவன்னியை - உண்மைஞானமாகிய அக்கினியை, தியானமதனஞ் செய்தெழுப்பும்- தியானமாகியமதனஞ்செய்துண்டாக்கும், மதியினர்-விவேகிகள், வன்பவஞ்சேரார் - கொடியிறப்பை அடையார்கள். எ-று. (க0)

அ - கை. சாக்கிரமுதலியவவத்தைகளிற்சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கின்ற சீவன்சமுசாரியாவான். ஈசனோவப்படியாகான். அங்ஙனமாயினிவ்விருவர்க ளுக்குமெப்படியேகத்தன்மைகூடுமென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

தாக்கரும்பரமன்றன்சுதந்தரத்தாற்றன்னுடைமாயைதன்னாலே யாக்கினனிந்தவுடம்படைந்தறியான்போலரின்றனைத்தையும்தினிலே சாக்கிரத்தென்னுமிடம்பவகுத்தன்னபானமுந்தையலார்முதலாம் (ம்). போக்கியங்களுயும்புசித்திடுங்கனவும்பண்ணியத்தன்மையேபுசிக்கு

இ - ள். தாக்கரும்பரமன் - ஒன்றோடுஞ்சம்பந்திக்காதபரமேசன், தன் சுதந்தரத்தால் - தன்னுடையசுதந்தரபெலத்தால், தன்னுடைமாயைதன்னாலே - தனக்குவேறில்லாதமாயையினாலே, இந்தவுடம்படைந்து - இந்தச்சரீரத்தைப்பொருந்தி, அறியான்போலரின்று-மோகமுடையவன்போலரின்று, அனைத்தையும் - சகலவிவகாரங்களையும், ஆக்கினன் - செய்வானாகி, அதிலே-அதனிடத்தில், சாக்கிரத்தென்னும் - சாக்கிரமென்னும், இடம்பவகுத்து - தலத்தைக்கற்பித்து, (கிரீடையால்) அன்னபானமும் - அன்னபானாதிகளையும், தையலார்முதலாம் - மாதர்கள்முதலாகிய, போக்கியங்களையும் - போகபதார்த்தங்களையும், புசித்திடும் - அனுபவிப்பான், கனவும்பண்ணி-சொப்பனத்தையும்உற்பத்திசெய்து, அத்தன்மையேபுசிக்கும் - (சீவனாகவிளங்குகின்ற) அவ்விசன்அவ்வண்ணமேபுசிக்கின்றான். எ - று.

போலஎன்றதனும் பரமார்த்தமாக அவ்வீசனுக்குமோகமில்லையென்பது பெற்றும். (கக)

இதுவும்து.

உறங்குமக்காலமன்னியதமத்தினுட்புகுந்தொன்றொழியாம, லிறந்தவவ்விடத்தேதன்னுருவானவின்பமேபுசிக்குமீண்டெழுந்து, கறங்குபோனனவையடையினுமடையுங்கனவைவந்தடையினுமடையுஞ்சிறந்தமுப்புரமுமிவன்வினையாடித்திரிதரச்செய்ததேதிகழ்த்தில்.

இ - ள். உறங்குமக்காலே - னாங்குகின்றகாலத்தில்; மன்னியதமத்தினுட்புகுந்து - நிலைபெற்றதமசுக்குட்பிரவேசித்து, ஒன்றொழியாமல்-யாதேனும் ஒன்றுதவறாமல், இறந்தவவ்விடத்தே-(எல்லாம்) இறந்தஅவ்விடத்தில், தன்னுருவான-தனதுசோரூபமாகிய, இன்பமேபுசிக்கும்-மகானந்தத்தையே (திரிசியப்பிரதிதியில்லாமற்) புசிக்கின்றான், மீண்டெழுந்து-திரும்பவும்பூர்வகர்மயோகத்தாற்சேவத்தன்மையுடையவனுள்ளுந்து; கறங்குபோல் நனவையடையி

ஹமடையும்-காற்றாடிபோற்சாக்கிரத்தைவந்தடைந்தாலுமடவான், கணவை வந்தடையினுமடையும்-சொப்பனத்தைவந்தடைந்தாலுமடவான், (ஆகையினால்) திகழ்த்தில்-சொல்லுங்கால், சிறந்தமுப்புரமும், சிறப்புப்பொருந்தியமூன்றவஸ்தைகளென்னும்புரங்களும், இவன்வினையாடி- இப்புருடன்லீலையாகவினையாடி, திரிதரச்செய்ததே - திரியும்பொருட்டுச்செய்ததேதான். எ - று.

ப.ம். சொப்பனுவத்தையிற்றறக்கரணங்கள்ஒழியினும்அவ்வவத்தையிற் காணும்பொருளாகப்பரிணமித்தவந்தக்கரணமிருக்கின்றது. அதுவுஞ்சுழுத்தியில்ஒடுங்குமளவிற்பாவருபஅஞ்ஞானதமத்தினுல்மறைக்கப்பட்டவனாகத்தன் சொருபமானவானந்தத்தைநேராகவேபுசிக்கின்றான். அதனுலேயேசுழுத்தியினின்றுமெழுந்திருந்தபுருடன் நான்சுகமாகத்தூங்கினேனென்கின்றானென்பதுதோன்ற, “தமத்தினுட்புருந்தொன்றொழியாமலிறந்தவவ்விடத்தேதன்னுருவானவின்பமேபுசிக்கும்” எனவும், ஈசனேஜீவருபனாகவிருக்கின்றானெனில் அவனுக்குப்போகங்கூடாதென்றசங்கையமறுக்கவேண்டிச்சுவற்கநரகமுதலெல்லாச்சுகதுக்கபோகங்களுமலீலையின்பொருட்டேயன்றி துக்கத்துக்கேதுவாகாதென்பார், “சிறந்தமுப்புரமுயிவன்வினையாடித்திரிதரச்செய்ததேதிகழ்த்தில்” எனவும்கூறினார். (கஉ)

அ - கை. ஈசன்விச்சுவராதீதனாதலின்இவனுக்குப்போகமில்லை சேவன்பரதந்திரனாதலினுண்மையாகப்போகமேனவனுக்கில்லையெனச்சங்கித்துக் கூறுகின்றார்.

சொல்லிமீம்பொருள்களியாவையுங்கடந்துசுதந்தரனாய்த்துவக்கின்றியெல்லைதீரின்பமேவடிவாகியிருந்துளவிறைவனுக்கென்று மல்லலுண்டாகாதுவையனுபவிக்கவன்னியமாகவோர்சேவனில்லையேபேதமின்மையாற்சடந்தானெங்ஙனேபுசிக்குமாரியம்பீர்.

இ - ள். சொல்லிமீம் - கூறப்பட்ட, பொருள்களியாவையும் - அறித்தியப்பொருள்களானசகங்களனைத்தையும், கடந்து - கடந்து, சுதந்தரனாய் - சுதந்தரனாயும், துவக்கின்றி - (உபத்திரவமான) பந்தமில்லாமல், எல்லைதீர்- அளவில்லாத, இன்பமேவடிவாகியிருந்துள - மகானந்தமேசொருபமாயிருக்கின்ற, இறைவனுக்கு - பரனுக்கு, என்றும் - எக்கரலத்திலேனும், அல்லலுண்டாகாது - துக்கமுண்டாகாது, இவையனுபவிக்க - இத்துக்கருபமானகருமபலங்கனையனுபவிக்க, அன்னியமாக - பின்னமாக, ஓர்சேவனில்லையே - ஒருசேவனில்லை, பேதமின்மையால் - (சித்திற்குப்பேதமில்லாமையினாலேதான், சடந்தான் - சடமானது, எங்ஙனே - எவ்வண்ணம், புசிக்குமாரியம்பீர் - புசிக்கும்வழிசொல்லுங்கள். எ - று.

ப.ம். பரமசிவன் பிரபஞ்சவாரோபவாதைகளுக்கதிட்டானமாயும் அவதிமாயுமிருக்கின்றவிச்சுவராதீதனாதலின்இல்லாததாயுள்ள பேரகம் துக்கத்துக்கேதுவாகாதென்பார், “சொல்லிமீம்பொருள்களியாவையுங்கடந்து” எனவும்,

கைவல்லியவுபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௩௭

இதரசுகங்களெல்லாம்பேரின்பசொருபனு ஈசனுடையவானந்தவிலேசமே யாதலின்விஷயசுகபோகங்களெல்லாம் லீலையின்பொருட்டென்பதுதோன்ற, “எல்லைதீரின்பமேவடிவாகி” எனவும், பரதந்திரத்தன்மைதுக்கத்துக்கேதுவாத லின் ஈசனுக்கந்தத்தன்மையிலலாமையால் துக்கியாகானென்பதுதோன்ற, “சு தந்தரன்” எனவும், சீவேசர்க்குண்குண்மையிற்பேதமில்லாமையால்இருவரிடத் திலுமுள்ளசின்மாத்திரரூபத்துக்குப்பேதமில்லாமை முன்னமேநிரூபிக்கப்பட் டதென்பதுதோன்ற, “அன்னியமாகவோர்சீவ னில்லையேபேதமின்மையால்” எனவும், சடமானகருமபலமுஞ்சிற்சொருபத்திலாரோபிக்கப்பட்டுப்பொய்யா தலாற்சிற்சொருபனுள்ள ஆன்மாவுக்குண்மையாக அவ்விடயபோகமில்லை யென்பார், “சடந்தானெங்கனேபுசிக்குமாரியம்பீர்” எனவுங்கூறினார். (௧௩)

அ-கை. இவ்வாறுசாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி யிவ்வவஸ்தைகளிற் சீவபாவத்தையடைந்தபரமசிவனுக்குண்மையாப்போகமில்லாமையால்அவ் வவஸ்தாநிர்மாணமும்அப்போகமும்அனைத்தும்லீலாமாத்திரந்தானெனக் கூறுகின்றார்.

ஆதலாலறிவானந்தமாபுள்ளவமலனேயவைபுசித்தின்ரு னீதெலாம்வினையாட்டேவினையாடுமிடங்களேயிப்புரமூன்று மாதலாகாமையெல்லவம்படுமோவதிசுதந்தரனையன்னியமா யோதலாமோவிப்புரங்களுமவன்றனுருவமேவேறிலா மையினால்.

இ - ள். ஆதலால் - ஆகையினாலே, அறிவானந்தமாபுள்ள-ஞானானந்த சொருபமாயிருக்கின்ற, அமலனே - நினைவான அரனே, அவை - அப்போக ங்களை, புசித்தின்ருன் - அனுபவித்தின்ருன், ஈதெலாம் - இப்போகங்களெ ல்லாம், வினையாட்டே - வினையாட்டேதான், இப்புரமூன்றும்- இப்புரங்களா கியமூன்றுசரீரங்களும், வினையாடுமிடங்களே-சம்புவினையாடுமிடங்களாகும், ஆதல்ஆகாமையெல்லவம்படுமோ-(அப்பரமசிவனுக்கு)ஆதலையும்ஆகாமையையும்(ஒருவர்) சொல்லவுங்கூடுமோ, அதிசுதந்தரனையன்னியமாயோதலாமோ- மிகுந்தசுதந்தரனேவேறுகச்சொல்லலாமோ, வேறிலாமையினால்- பிரமத்துக் கன்னியமாகவொன்றுமில்லாமையினால், இப்புரங்களும்-அவஸ்தாத்திரபுங்க ளும், அவன்றனுருவமே-அவனுடையசொருபமேதான். எ-று.

ப - ம்- ஆப்தகாமனுள்ளவீசனுக்குவேறொருபலன்வேண்டாமையால்அ வனுக்குமூன்றுபுரங்களுங்கேவலம் உய்யானவனங்கள்போலுள்ளவெனவு ம், அவ்வீசனுக்குப்போகசம்பந்தமில்லையென்றுசோதிக்கவேண்டா வெனவுங் கூறுவார், “வினையாடுமிடங்களேயிப்புரமூன்று மாதலாகாமையெல்லவம்ப டுமோ” என்றார். (௧௪)

அ-கை. மூன்றுபுரங்களும்வினையாடுமொருட்டிருக்கின்றனவெனில் னுவதம்வருமென்றுசங்கித்துக்கூறுகின்றார்.

மாலுரநனவுகனவுறக்கங்கள்வடிவமாய்நிகழ்ந்துளவிதைக்கு
ஞாலமேல்விசுவன்றைசசன்பிராஞ்ஞமமாவிலுவரடைவே
தூலமேவிசுவனுண்பவன்சுருக்கந்தைசசன்றுய்ப்பவன்சுகந்தன்
பாலதாதலினுற்றன்னுடையின்பம்பருகிடாநிற்குமேபிராஞ்ஞன்.

இ-ள். மாலுர-மயக்கமில்லாத, நனவு-சாக்கிரம், கனவு-சொப்பனம், உறக்கங்கள்வடிவமாய் - சுழுத்திஎன்னும்இவைகளின்சொருபமாகி, நிகழ்ந்துள - பிரகாசிக்கின்ற, இறைக்கு - ஈசனுக்கு, ஞாலமேல் - பூமியின்கண், அடைவே - கிரமமாக, விசுவன் - விசுவனென்றும், தைசசன் - தைஜஸனென்றும், பிராஞ்ஞன்-பிராஞ்ஞனென்றும், நாமமா - சங்கேதநாமமாக, நவிலுவர் - சொல்லுவார்கள், விசுவன் - விசுவனுனவன், தூலமே - தூலமானசாக்கிரத்தை, உண்பவன் - புசிக்கின்றவனாவான், தைசசன் - தைஜஸனுனவன், சுருக்கம் - சூக்குமமானசொப்பனத்தை, துய்ப்பவன் - புசிக்கின்றவன், பிராஞ்ஞன்- பிராஞ்ஞனென்பவன், சுகந்தன்பாலதாதலினால் - சுகந்தன்னிடத்திலிருப்பதனால், தன்னுடையின்பம் - தன்னுடையவின்பத்தையே, பருகிடாநிற்கும்- புசிப்பான். ௪ - லு.

ப - ம். தன்னிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்டசாக்கிரமுதலியசாட்சியமானவவஸ்தையின்பேதத்தாலந்தவந்தச்சாட்சியவிசேஷத்தாலுண்டாகிய விசுவன்முதலியசமூக்கினையெச்சின்மாத்திர சாட்சியானவான்மாமுறையேயடைகின்றனென்பார், “இறைக்குஞாலமேல்விசுவன்றைசசன்பிராஞ்ஞமமாவிலுவர்” எனவும், பஞ்சீகரிக்கப்பட்டசத்தப்பரிசமுதலியவிஷயரூபமானதூலப்பிரபஞ்சத்தையும் புசிப்பவரனைவர்க்கும்பொதுவாகஈசனதுமாயினுற்கற்பிக்கப்பட்ட போகரூபமானஸ்தூலப்பிரபஞ்சத்தையும்புசிக்கின்றவன் சாக்கிரத்தென்னுமவத்தைக்குச்சாட்சியானவிச்சுவான்மாவென்பார், “தூலமேவிசுவனுண்பவன்” எனவும், தனதவிச்சையினுற்கற்பிக்கப்பட்டஅசாதாரணமானவிஷயசமூகங்களை புசிப்பவன்வேறொருவனில்லாமற்றானேபுசிக்கின்றவன்சொப்பனத்திற்குச்சாட்சியானதைஜஸவானமாவென்பார், “சுருக்கந்தைசசன்றுய்ப்பவன்” எனவும், விஷயங்களும்இந்திரியவருக்கங்களும்அந்தக்கரணத்தோடுநின்றனக்குக்காரணமான அஞ்ஞானத்திலுள்ளிருக்கின்றதனால் விசேஷபயில்லாமற் சொருபபூதமானவானந்தத்தைச்சுழுத்திசாட்சியானபிராக்கியன் புசிக்கின்றனென்பார், “சுகந்தன்பாலதாதலினுற்றன்னுடையின்பம்பருகிடாநிற்குமேபிராஞ்ஞன்” எனவுங்கூறினார்.

சுருத்து. அவஸ்தாசம்பந்தத்தா ல்வனுக்குப் போகமுண்டாயதே யன்றிச் சொருபத்தாற்பரமானந்தரூபனாய்கேவலஞ்சின்மாத்திரமான சாட்சியாய் ம்விளங்குகின்றனென்க. (கரு)

அ - கை. போக்கியமானஜகம்நிருபாதினான பரமசிவசொருபத்தில்ஐரோபிதமாய்ப்பொய்யாதலானும் உபாதிநிற்கும்காலத்துப்புசிப்பவனும்பரமசிவனுக்குவேறாகவிராததனாலும் புசிப்பவன் புசிக்கப்படுபொருளென்னுமிவை

கைவல்லியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். உருக

பிரமமேயென்றறிந்தவன்போகத்தால்வரும்புண்ணியபாபங்களைச் சம்பந்திக்
கமாட்டாரென்றுகூறுகின்றார்.

வேறு.

புரங்கண்மூன்றிலும்போக்கியமியாவையங்
கிருந்துதுய்ப்பவனியாவன்மற்றியாவையும்
பரம்பிரமமெனும்படிபார்ப்பவ
னாரந்தையெய்திடானுயிரஞ்செய்யினும்.

இ - ள். புரங்கண்மூன்றிலும் - அவஸ்தைகண்மூன்றுகளினும், போக்கி
யமியாவை - புசிக்கப்படுவனவெவை, அங்கிருந்துதுய்ப்பவன்யாவன் - அவ்
விடத்திலிருந்துபுசிப்பவனியாவன், யாவையும் - இவ்வெல்லாவற்றையும், பர
ம்பிரமமெனும்படிபார்ப்பவன் - பரம்பிரமமென்றுசொல்லும்படி காண்பவன்,
ஆயிரஞ்செய்யினும் - ஆயிரம்போகங்களைப்புசித்தல்செய்யினும், அரந்தையெ
ய்திடான் - துக்கத்தையடையமாட்டான். எ - று. (கக)

இதுவுமது.

விழுமிதாமயமேதங்கள்செய்யினும்
பழிமிகும்பஞ்சபாதகம்பண்ணினு
மொழிவுருமலொன்றேயென்றுணருவா
னழுவினுனந்தநன்மைபுந்தின்மையும்.

இ - ள். விழுமிதாமயமேதங்கள் - தூயதானபரிமேதங்களை, செய்யினும் -
செய்தாலும், பழிமிகும் - பழிமிகுந்த, பஞ்சபாதகம்பண்ணினும் - பிரமகத்தி
முதலியவைந்துபாதகங்களைபுஞ்செய்தாலும், ஒழிவுருமலொன்றேயென்றுண
ருவான் - தவிராமல்ஏகமானபிரமமென்றறிந்தவன், அந்தநன்மையும் - அப்புண்
ணியபலத்தையும், தன்மையும் - அப்பாபலத்தையும், நழுவினுன் - கடந்தவ
னாவான். எ - று. (கக)

அ - கை. இவ்வண்ணமேகத்துவருனத்திற்குப்பயனைக்கூறி அந்தவேக
த்தன்மையைவிவரித்துக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

சீவனன்றுபுரமூன்றிற்சித்தாமவனேவினையாமி
மேவுமெல்லாமெய்போலவவனால்வினாதலான்மெய்யத்
தேவனேசான்ருதலினாற்சித்துமவனேயத்துவிதன்
யாவுந்தானாதலினெதினுந்தனையேவிரும்பலாலின்பன்.

இ - ள். புரமூன்றிற்சித்தாமவனேவினையாமி - அவஸ்தைகள்மூன்
றினுஞ்சித்தாகியபரசிவனேவினையாடுகின்றான், சீவனன்று - சிதாபாசனல்
ல, மேவுமெல்லாம் - பொருந்தியவெல்லாப்பொருள்களும், மெய்போல -
சத்தியம்போல, அவனால்வினாதலால் - அச்சிவனுண்டாதலால், மெய்யத்

தேவனே - அத்தேவனேசத்தாவான், சான்றதலினாற்சித்தமவனே-(எல்லாவற்றிற்குஞ்) சாட்சியாயிருத்தலினாற்சித்தரூபனும்ந்தத்தேவனே, யாவுந்தா னாதலின்அத்துவிதன் - எல்லாமுந்தானாயிருத்தலின்அத்துவிதன், எதினுந்தனே யேவிரும்பலால் - எல்லாவற்றினும்மேலாகத்தன்னைவிரும்பலால், இன்பன் - ஆனந்தரூபனுவனே, எ-று.

ப - ம். ஈசனே லீலையினாற்சேவரூபனாகவிருத்தலால்ஈசனைக்காட்டி ஹஞ் சேவன்வேறில்லாமையின், “சேவனன்று புரமூன்றில்” எனவும்,புசிப்பவனபோ க்கியம் என்னும்விசித்திரமானசகம் மாயையினால் மெய்போலுண்டாயதேய ன்றியுண்மையில்லாததனால், “மெய்போல” எனவும், ஞானரூபனானஆ ன்மாவுக்குப்பிரமலக்ஷணமானசச்சிதானந்தத்தன்மைசித்தித்தால் ஏகத்துவங் கூடுமெனில், அசத்தியமானவெல்லாவற்றிற்குந்நிரியத்தன்மை நியமமாத லின்அதற்குச்சாஸ்தியானஞானரூபஆன்மா சத்தியனாயும் அதனாலேயேசித்து ரூபனாயும் பரப்பிரேமைக்கிருப்பிடமாதலாற்சகரூபனாயும் முற்கூறியபடியெ வ்விடத்தும்பேதத்திற்கு நிரூபித்தற்கொவ்வாது சொரூபலாபயில்லாததனால் த்துவிதனாயும் ஆதலால் சாஸ்தியானமா சச்சிதானந்தரூபனாவனென்பார், “மெய்யத்தேவன் எனவும், சித்துமவனேயெனவும், இன்பனெனவும்,” கூ றினார்.

(கஅ)

அ - கை. இந்தச்சாஸ்தியினிடத்திற் சாக்கிரமுதலிவவஸ்தைகள்மூன் றுமொடுங்குவதனால் அவற்றிற்குச்சாஸ்தியானவான்மாஜீவனாகான் உபாதி வசத்தாற்சேவன்போற்றோன்றினும் ஒருபாதியுமில்லாதகேவலப்பிரமந்தானெ ன்றும், ஜீவன்போற்றோற்றுதலெதனாலெனில் அஞ்ஞானத்தாலென்றுங் கூறு கின்றார்.

இந்தப்புரங்களொருமூன்றுமிவன்றனிடையேயிருப்பதென்றிற் றொந்தப்புருடனன்றவன்போற்றோன்றுகின்றன்கேவலமா மந்தப்பிரமமாயவன்றானறியாமையினால்பரணைப் பந்தப்படுமோர்சேவனென்பார்பார்பவத்தேபதைக்கின்றார்.

இ - ள். இந்தப்புரங்களொருமூன்றும் - இந்தப்புரத்திரயங்களும், இவ ற்றனிடையேயிருப்பதெனில் - இவ்விடத்திலொடுங்கியிருப்பதென்றால், தொ ட்புருடனன்று - துவிதனானஜீவனன்று, கேவலமாமந்தப்பிரமமாயவன் கேவலமானவந்தப்பிரமமாகிய ஆன்மாவே, அவன்போற்றோன்றுகின் ர்தச்சேவன்போற்றோன்றுகின்றான், அறியாமையினால் - அஞ்ஞானத்தி ட்பரணை-அப்பரசிவனை, பந்தப்படுமோர்சேவனெனப்பார்ப்பார்-கட்டுப் பருஜீவனெனக்காண்பவர்கள், பவத்தேபதைக்கின்றார் - பவசமுத்திர மூந்து துன்பப்படுவார்கள். எ-று.

(கக)

- கை. இவ்வாறுஜீவனுக்குச்சச்சிதானந்த அத்துவிதலக்ஷணமான த்தன்மையைப்பிரதிபாதித்துப் பிரமத்திற்குந்தடத்தலக்ஷணமாகவந் தையுநிரூபிக்கின்றார்.

வேறு.

ஈனமாகிவிடும்பிராணன்மனங்களிந்தியமியாவையும்
வானமுதைநெருப்புநீர்புவிமற்றுமந்தமகத்திலே
யானதாகிலுதுண்மையின்னதிதுண்மையாமதுவாகுமெய்ஞ்
ஞானநாடியதத்துவம்பதமொன்றினெய்துமருத்தமே.

இ - ள். ஈனமாகிவிடும்பிராணன் - இழிவாகியபிராணனும், மனங்கள் -
மனம்புத்தியென்னுமவைகளும், இத்தியமியாவையும் - பொறிகளெல்லா
மும், வானம் - விண்ணும், ஊதை - காற்றும், நெருப்பும் - தழுவும், நீர் -
ஜலமும், புவி - மண்ணும், மற்றுமந்தமகத்திலேயானதாகிலும் - மற்றுமுள்
ளவனைத்தும்அந்தப்பிரமத்தினின்றும் உண்டானதாயினும், அதுதுண்மையி
ன்அதிதுண்மையாம் - அப்பொருள்நுட்பத்தினுமிருந்தநுட்பமாகும், ஆகு
மெய்ஞ்ஞானம்நாடிய தத்- (சுபாவ) மாகியசச்சித்தாகக்கருதுகின்றஅப்பிரம
மே, துவம்பதமொன்றினெய்துமருத்தமே - தொம்மென்னும்பதமொன்றின்
கண்ணடையப்படும்பொருளாகும். எ - று.

ப - ம். துண்மையான அபஞ்சிகிருதவிஷயங்களைக்காட்டிலும் துண்
மையானதுமாயை. அதற்குஞ்சூம்மமானவெல்லாவுலகுக்குங்காரணப்பிர
மமே ஜீவனைச்சொல்லுகின்றதொம்பதத்திற்கருத்தமென்பார், “துண்மையி
ன்னதிதுண்மையாமதுவாகுமெய்ஞ் ஞானநாடியதத்துவம்பதமொன்றினெய்
துமருத்தமே” என்றார். (௨௦)

அ - கை. சுகத்காரணவாசியானதம்பதத்திற்கும் தேகமுதலி
தியுடன் கூடியவான்மவாசியானதொம்பதத்திற்கும் விருத்தமானபாசு
யாகத்தாலிரண்டிடத்துமுள்ளசின்மாத்நிரூபமானவேகத்துவத்தை,
வத்ததியாயத்தில் “நீயென்கின்றவார்த்தைக்குப் பொருளாயென்
துவே” என்னும்பாடல்முதலியவற்றால்விரித்துரைத்தார், அதேசித்தாந்தய
இங்ஙனங்கூறுகின்றார்.

நீயெனும்பொருளேயதென்றுநிகழ்த்திடும்பொருளாவதுந்
தூயசிற்பரமேபதங்களிரண்டினுந்துணிவாதலான்
மாயையென்றுமவித்தையென்றுமுபாதிபேதவழக்கிஞ்
லாயகற்பிதபேதமல்லதபேதமேபொருளாவதே.

இ - ள். நீயெனும்பொருளே - நீயென்றுசொல்லும் ।
அதென்றுநிகழ்த்திடும்பொருளாவதும் - அதென்றுசொல்லுகி
ளாகிவின்றதும்,பதங்களிரண்டினும்-நீ அதள்ளும் சொற்கள்
தூயசிற்பரமேதுணிவாதலால்-(பொருளானது)சித்தானபரசி
லால், மாயையென்றுமவித்தையென்றுமுபாதிபேதவழக்கிஞ்
தும்அவித்தையென்றுஞ்சொல்லப்படும் உபாதிநின்பேதவிவா

கற்பிதபேதமல்லது - உண்டாகியகற்பிதவேற்றுமையன்றி, அபேதமேபொருளாவது - பேதமில்லாத (ஏகத்துவமே) பொருளாகும். எ -று.

சுருத்து. விசுத்தசத்துவப்பிரதானமாய்த் தன்னையடைந்தவனைமோகஞ்செய்யாதமாயை யீசனுடையவுபாதினாகும். மலினசத்துவப்பிரதானமாய்த்தன்னையடைந்தவனைமோகஞ்செய்யும்அவித்தை ஜீவோபாதினாகும். இவர்களுக்கு வந்தபேதமும் உபாதிவசத்தாலன்றி உண்மையாகவில்லையென்றுணர்க. (உச)

இதுவுமது.

ஆதரத்தொடவிச்சைநாமமறுத்துநல்லதிகாரியைப்
போதமுற்றுமெனப்புகன்றதுபொய்யிலாமறையையமன்
மேதமற்றதுநானெனுந்திடனாவனையெடுத்திடு
னோமுத்தியவன்றனுள்ளதுபோகமிங்குனுதிப்பதாம்.

இ - ள். பொய்யிலாமறை - மெய்யானவேதம், ஆதரத்தொடு - அன்போடு, அவிச்சைநாமமறுத்து - அஞ்ஞானமென்னும்பெயரையும்அறுத்து, நல்லதிகாரியை - நல்லஅதிகாரிக்கு, போதமுற்றுமெனப்புகன்றது - ஞானசொருபமேயெல்லாமுமென்றுபுத்தேசித்தது, ஐயமன்று - சந்தேகமேயில்லை, ஏதமற்றதுநானெனுந்திடனாவன் - (எவன்) குற்றம்நீக்கிஅந்தப்பரசிவன்நானென்னுந்திடமுடையவனாகின்றான், அஃதெய்திடுனான் - (அவன்) அந்தப்பிரமத்தை யடைந்தவன், அவன்றனுள் - அவனிடத்தில், ஒதுமுத்தி - சொல்லுகின்றமுத்தியிருக்கின்றது, இங்ஙனஅனுபோகம்உதிப்பதாம் - இவ்விடத்தே (அவற்கு) அதுபோகமுண்டாகும். எ -று.

ப - ம். இயல்பாகச்சித்தித்தஏகத்தன்மையைமறைத்தலால், “அவிச்சை” எனவும், துண்மையினும்துண்மையாய் நித்தியமான அது நீயே நீயே அது என்றுசுருதிகூற்றென்பதுதோன்ற, “போதமுற்றுமெனப்புகன்றது பொய்யிலாமறை” எனவும், சாக்கிரமுதலியஅவஸ்தாருபமாய்ப் பிராணன் மனமுதலியபிரபஞ்சமாயும் யாதொருபிரமம்பரோக்ஷமாய்விளங்குகின்றது அதுவே நீ நானென்றசுத்தங்களுக்குலக்ஷியமாய் அபரோக்ஷமாய்விளங்குகின்றபிரத்தியக்குச்சைதன்னியமென்பார், “அதுநான்” எனவுக்கறிஞர். (உஉ)

அ - கை. இளியைந்துபாடல்களாற் பிரமான்மவேகத்தன்மையையறிந்தஜீவன்முத்தனுக்கு அநுஸந்தானப்பிரகாரத்தைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

புகலுமுப்பதத்திற்போகம்போக்கியம்புகிப்பானேநா
னிகமுமித்தனைக்குஞ்சான்றாய்நின்றதற்சொருபனேநா
னிகமுவுதென்பாலென்பானிற்பதுமிறப்பதென்பாற்
சகலமுமாதலாலேதற்பரம்பொருளாகின்றேன்.

கைவல்லியவுபபிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௪௩

இ-ள். புசலும் முப்பதத்தில்-சொல்லுகின்றமுன்றிடங்களாகிய அவத்தைகளினும், போகம் - போகமும், போக்கியம் - போக்கியமும், புசிப்பான் - புசிப்பவனும், நான் - நானே, நிகழுமித்தனைக்குஞ்சான்றாய்நின்ற-விளங்குமித்தனைக்குஞ்சாட்சியாகிநிற்கின்ற, தற்சொருபனேநான் - அந்தத்தத்தசொருபனும்நானே, சகலமும் - எல்லாமும், என்பால்நிகழுவது - என்னிடத்திலேயேஉண்டாவதும், நிற்பதுமென்பால் - நிற்கின்றதுமென்கண்ணே, இறப்பதென்பால் - அழிவதுமென்கண்ணே, ஆதலால் - ஆகையினால், தற்பரம்பொருளாகின்றேன் - தற்பரம்பொருளானபரசிவனாகின்றேன். எ-து. (௨௩)

அணுவினுக்கணுவநானேயப்படிமகத்துநானே
துணியிலெப்பொருளுநானேசோதியுட்சோதிநானே
பணிவுறத்தகுவேனேபழையனும்புருடனானே
யிணைதனக்கில்லாவிசனாகியவிற்பநானே.

இ - ள். அணுவினுக்கணுவநானே - அணுவுக்கு அணுவாயுள்ளவனும்நானே, அப்படிமகத்துநானே - அவ்வாறேமகத்துக்குமகத்தாயுள்ளவனும்நானே, துணியிலெப்பொருளுநானே - நிச்சயிக்கிலெல்லாப்பொருளும்நானே, சோதியுட்சோதிநானே - ஒளிக்கும்ஒளியாயுள்ளவனும்நானே, பணிவுறத்தகுவேனே - யாவராலும்வணங்கத்தக்கவனும்நானே, பழையனும்புருடனானே - புராதனனானபுருஷனும்நானே, தனக்குஇணையில்லா-தனக்குநிகரில்லாத, ஈசனாகியவிற்பநானே - பரசிவமானஆனந்தசொருபமும்நானே. எ-து. (௨௪)

வேறு.

கண்ணுஞ்செவியுமின்றியுமேகாணக்கேட்கக்கடவேனான்
பண்ணுந்தொழிலெல்லாம்வல்லேன்பாணிபாதமில்லெனினு
மெண்ணுங்கடந்தவிடமிங்கேயிருந்துஞ்செல்வேனானொருவர்க்
கொண்ணும்படியன் நெனையுணர்வெல்லாமுணருகின்றேனான்.

இ - ள். கண்ணுஞ்செவியுமின்றியும் - விழியுங்காதமில்லாமலிருக்கினும், காணக்கேட்கக்கடவேனான் - பார்க்கவும்கேட்கவும்வல்லவன்நான், பாணிபாதமில்லெனினும் - கைகால்களில்லையெனினும், பண்ணுந்தொழிலெல்லாம்வல்லேன் - செய்கின்றதொழிலெல்லாவற்றினும்வல்லவனும், இங்கே - இவ்விடத்தில், எண்ணுங்கடந்தவிடமிருந்தும் - நினைவையுங்கடந்தசொருபஸ்திதியிலிருக்கினும், செல்வேனான் - (எங்குஞ்) செல்பவனும்நான், ஒருவர்க்கெனையுணர் - எவர்க்குமென்னையறிதற்கு, ஒண்ணும்படியன் - (யான்)பொருந்துந்தன்மையனல்ல, எல்லாமுணருகின்றேனான் - எல்லாவற்றையுமறிக்கின்றவனும்நானே. எ - து. (௨௫)

ஒதுவேதம்பலவாலுமோதியுணரப்படுவேனான்
வேதவேதாந்தப்பொருள்களெல்லாம்விளங்கவறிவேனான்

நீதுநன்றும்வினைமரணஞ்சுனனந்தேகேந்தியம்புத்தி
பூதமைந்துமின்றியகமிதமாய்நானேபுசிக்கின்றேன்.

இ - ள். ஓதுவேதம்பலவாலும் - சொல்லுகின்றமறைகளானேகங்களாலும், ஓதியுணரப்படுவேனான் - துதித்தறியத்தக்கவனும்நான், வேதவேதாந்தப்பொருள்களெல்லாம் - மறையினும்மறைமுடிவினுமுள்ளபொருள்களெல்லாவற்றையும், விளங்கவறிவேனான் - நன்றாகஅறிபவனும்நானே, தீதுநன்றும்வினை - பாவபுண்ணியங்களானகருமங்களும், மரணம்-இறப்பும், ஜனனம்-பிறப்பும், தேகேந்தியம் - உடல்பொறிகளும், புத்தி- புந்தியும், பூதமைந்தம்-பூதங்களைந்தம், இன்றி - இல்லாமல், அகம்இதமாய் - அகந்தையும்இதந்தையுமாய், நானேபுசிக்கின்றேன் - (யாவையும்) நானேதுகுகின்றேன். எ-து. (௨௬)

வேறு.

சிறப்புடையதேசுவடிவிற்புகழ்தலானு
னெறித்தவடிவாலுமெறியாவடிவினாலு
நிறத்தசுடரானவடிவாகரிகழ்கின்றே
நிறத்தலிலனபரமீசனவன்யானே.

இ - ள். சிறப்புடையதேசுவடிவில் - சிறப்புப்பொருந்தியசயம்பிரகாசரூபமாக, நான்திகழ்தலால் - யான்விளங்குகின்றதனால், எறித்தவடிவாலும் - விளங்குகின்றரூபமாகவும், எறியாவடிவினாலும் - விளங்காதரூபமாகவும், நிறத்தசுடரானவடிவாக - விளக்கத்தையுடைய ஒளியானஹிரண்மயமாகவும், நிகழ்கின்றேன் - விளங்குகின்றவனும், இறத்தலிலன - அழிவில்லாதவனான, பரமீசனவன்யானே - பரமசிவனும்யானே. எ-து. (௨௭)

அ - கை. இந்தவதுசந்தானத்தாலடையப்படுமபலனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எனைவிடவொன்றுமில்லையெலா மெனதுருவென்றுநிகழ்வதோ
ரனுபவம்வந்துவினையுமே லழிவுளதன்றியமலமா
யினிதுறநெஞ்சிலுறைவதா யிலதுளதன்றியெதுவுமா
யனியமிறந்தபிரமமா மறிவுருவொன்றையடையுமே.

இ - ள். (ஒருவற்கு)எனைவிடவொன்றுமில்லை - என்னைத்தவிரஒருபொருளுமில்லை, எலாமெனதுருவென்று - யாவும்என்சொருபமென்று, நிகழ்வதோரனுபவம்வந்துவினையுமேல் - (இவ்வாறு) விளங்குமோரதுபூதிவந்துண்டாகுமெனின், அழிவுளதன்றியமலமாய் - நாசமில்லாதவிமலமாயும், இனிதுறநெஞ்சிலுறைவதாய் - யாவரும் ஆனந்தமடையஇதயத்திலுள்ளதாயும், இலதுளதன்றியெதுவுமாய் - இல்லையுண்டென்முமலியாவுமாயும், அனியமிறந்தபிரமமாமறிவுருவொன்றை - தனக்கன்னியமில்லாதபிரமமானஞானசொருபமொன்றினை, அடையுமே - அவன்அடையாநிற்பான். எ - து. (௨௮)

கைவல்லியவுபரிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௪௫

வேறு.

கைவல்லியவுபரிடதங்கருணையினாலேயெதுகருதிக்கூறித்
துய்வில்லையனியமொன்றாலெனவரிபிரமாதிகளுகவாநின்ற
ரெவ்வல்லியிலுளவதிகாரிகளுமிதற்பும்படியினிதிற்சொன்னே
னவ்வெல்லையில்பொருளதிபத்தியொடறிவுறுவீரமரர்களேவீரும்.

இ-ள். உய்வில்லையனியமொன்றாலென-மற்றொருபொருளினம்பிழைப்
பில்லையென்று, கைவல்லியவுபரிடதம்-கைவல்லியமென்னுமுபரிடதமானது,
கருணையினால் - கிருபையினால், எதுகருதிக்கூறிற்று - எதனைக்கருதிச்சொ
ல்லிற்று, அரிபிரமாதிகளுகவாநின்றார்- (அதனை) மாலயன்முதலியவர்கள்மகி
ழாநின்றார், எவ்வல்லியிலுளவதிகாரிகளும்-எந்தப்பிரிவினுமுள்ளவதிகாரிகளு
ம், இதற்பும்படியினிதிற்சொன்னேன் - இதனைபுணரும்படி. பிரியமாகச்சொ
ன்னேன், அமரர்களேவீரும் - தேவர்களானநீங்களெல்லாரும், அவ்வெல்லை
யில்பொருளதிபத்தியொடறிவுறுவீர் - அந்தவெல்லையில்லாதபரிசு சொருப
த்தைமிகுபத்தியொடறிவீர்கள். எ - று. (௨௧)

வேறு.

பண்டைநான்மறைகள்சொல்லியபரிசேபரகுருவாயிருந்துள்ள
வண்டநாயகனையாதரித்தவன்றனருளினாலுபவமாகக், கண்டுளோ
ரிருக்குந்தன்மையெல்லாங்காதலால்வானவர்க்குரைத்தான், புண்
டரீகத்தேயிருந்துதான்சகலபூதமும்படைத்திடும்புனிதன்.

இ - ள். புண்டரீகத்தேயிருந்து - நாமரைத்தவிசினிருந்து, சகலபூத
மும்படைத்திடும்புனிதன் - எல்லாப்பூதங்களையுமுண்டாக்கியதேவன், பண்
டைநான்மறைகள்சொல்லியபரிசே - பழையநான்குவேதங்களுமுபதேசித்த
வாதே, பரகுருவாயிருந்துள்ளவண்டநாயகனை - மூலகுருவாயெழுந்தருளியி
ருக்கின்றலோகநாயகனுளசிவபெருமானை, ஆதரித்தவன்றனருளினால் - அன்பி
னாலவழிபட்டுஅவனதுதிருவருளினால், அதுபவமாக - சுவானுபவமாக, கண்டு
ளோரிருக்குந்தன்மையெல்லாம் - (அப்பரத்தை) க்கண்டுளோரிருக்குமிய
ல்பெல்லாவற்றையும், காதலால்வானவர்க்குரைத்தான் - அன்பினால் வின்ன
வர்களுக்குபதேசித்தான். எ - று. (௩௦)

கைவல்லியவுபரிடத முற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம் - சக0.

சிவமயம்.

சிவாயபரமகுரவோம:

ஒன்பதாவது.

பிரகதாரணியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்த வத்தியாயம்.

அத்தியாயவவதாரிகை.

* இனிப்பிரகதாரணியத்துக்கும் பிரமான்மவைக்கியபரத்தன்மையையிரண்டத்தியாயங்களாக்கூறுவார் அதனுள்மைத்திரேயிப்பிராமணதிலமிர்த்தத்தன்மைக்குச்சாதனமான அத்துவிதவான்மதெரிசனத்தையும் அதற்குச்சாதனங்களானகிரவணாதிகளையும் பிரதிபாதிக்கின்றதுபற்றிச் சம்பூரணமானவுபதேசமாதலால் அதன்பொருளைமுன்னோக்கச்சுருக்கிக்கூறுகின்றார்.

துன்பமாமுடம்பினின்றுமங்கதனூற்றுவக்குருவகை நின்றசிவனுக், கின்பமேவடிவமாதலாற்சொருபானந்தனென்றெழின்மறையெல்லா, முன்புகூறிற்றவ்வின்பமாம்பரிசைமொழிந்திடக்கேண்மினென்றழகா, வன்பினுல்லரோனமரரியாவர்களுமறியவாதரத்தொடுமுரைப்பான்.

இ - ள். துன்பமாம் - துக்கமுண்டாகும், உடம்பினின்றும் - சரீரத்திலிருந்தும், அங்கு - அவ்விடத்திற்குள்ளே, அதனால் - அந்தச்சரீரத்தினால், துவக்குருவகைநின்ற - சம்பந்தமில்லாதபடிவிளங்குகின்ற, சிவனுக்கு - சிவத்துக்கு, இன்பமே - பரமானந்தமே, வடிவமாதலால் - சொருபமாதலால், சொருபானந்தனென்று - சொருபானந்தனென்று, எழின்மறையெல்லாம் - வலிமைபொருந்தியவேதமனைத்தும், முன்புகூறிற்று - முன்னமேசொல்லிற்று, அவ்வின்பமாம்பரிசை - அந்தப்பரமானந்தத்தன்மையை, மொழிந்திட - சொல்ல, கேண்மினென்று - கேளுங்களென்று, அழகா - அழகாக, அன்பினால் - அன்பினுடன், அலரோன் - பிரமதேவர், அமரரியாவர்களும் - எல்லாத் தேவர்களும், அறிய - அறியும்படி, ஆதரத்தொடு - அன்பினுடன், உரைப்பான் - சொல்லுகின்றார். எ - று.

(க)

அ-கை. சுருதியிற்பதியினுடையகாமத்தின்பொருட்டுப்பதியானவன்பிரியமுள்ளவனுக்கமாட்டானென்றதுமுதலானஅனேகம்பரியாயங்களாற் பதிமனைவிமைந்தன்பொருள்முதலியவை ஆன்மசேடமாகப்பிரியங்களாகுமென்று பிரதிபாதித்து எல்லாவற்றினின்றும்மானமாவேமிகுந்தபிரியமுடையவனென்றுசொல்லப்பட்டது அதன்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

ஈசனுக்குருவானந்தமேயாகுமேதெனிலியாகினுந்தன்மே
லாசைவைத்திடலாலாசைவைத்திடுமானந்தமேமிகவுமானந்தம்

பிரகதாரணியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். உசௌ

பாசம்வைத்திடுதற்பொருட்டன்றிப்பதிமொருட்டல்லவேமனைவி
நேசமெப்படியுந்தன்னொடாதலிற்றூனிரதிகசயானந்தநேரே.

இ - ள். ஈசனுக்கு - பிரத்தியக்குருபனைசிவனுக்கு, உருவு-ரூபமானது, ஆனந்தமேயாகும் - ஆனந்தமேதான், ஏதெனில் - எதனாலெனில், யாதிலும் - அனைத்திலும், தன்மேல் - தன்னைக்குறித்து, ஆசை - பிரேமையானது, வைத்திடலால் - வைப்பதனால், ஆசைவைத்திடும் - பிரேமைக்குஆஸ்பதமாகிய, ஆனந்தமே - ஆனந்தமே, மிகவுமானந்தம் - மிகுந்தவானந்தமாகும், மனைவி - தாரமானவள், (பதியினிடத்தில்) பாசம்வைத்திடுதல் - ஆசைவைத்தல், தன்பொருட்டன்றி - தனதுகாமத்தின்பொருட்டல்லாமல், பதிபொருட்டல்ல - புருடனிமித்தமல்ல, எப்படியும் - எவ்வாற்றினும், நேசம் - ஆசையானது, தன்னொடாதலின் - தன்னைக்குறித்துவைப்பதனால், தான் - தானே, நேரே - ஸாக்ஷாத்நாய், நிரதிகசயானந்தம் - நித்தியானந்தமாவான். எ - று.

ப - ம். பிரேமைக்கிருப்பிடமான மைந்தன்பொருள்முதலியவிஷயங்க ளாலுண்டானவானந்தம் அன்னியசேடமாதலின் சாட்சாத்நாகவானந்தமா காத. யாதொன்றுநிரதிகசயப்பிரேமைக்கிருப்பிடமானவானந்தமோ அதுவே பிரதானமாதலின் சேஷியான ஆன்மாவேசாக்ஷாத்நாகவானந்தமென்பார், “யாதினுந்தன்மேலாசைவைத்திடலாலாசைவைத்திடுமானந்தமேமிகவுமானந்தம்” என்றார்.

கருத்து. பரப்பிரேமைக்கிருப்பிடமானதன்மை யானந்தரூபத்திற்குக் கமகமென்றுகொள்க. (உ)

வேதியரசர்விண்ணவர்மிகவும்விரும்பியவுலகுகள்க்கல, பூத மும்போகபோக்கியமாகும்பொருள்களும்பொருள்களின் பொருட் டிக், காதல்செய்கின்றானல்லனெப்படியுங்காதல்செய்வதுதனைக்கா மித், தாதலால்விருப்பந்தன்னொடாதலிற்றூனிரதிகசயானந்தமாகும்.

இ - ள். வேதியர் - அந்தணர்களையும், அரசர் - க்ஷத்திரியர்களையும், விண்ணவர் - தேவர்களையும், மிகவும்விரும்பிய - மிகவும்விரும்பப்பட்ட, உலகுகள் - உலகங்களையும், சகலபூதமும் - சர்வபூதங்களையும், பொகபோக்கியமாகும் - போகபோக்கியமாகின்ற, பொருள்களும் - வஸ்துக்களையும், பொருள்களின்பொருட்டு-அப்பொருள்களினிமித்தம், காதல்செய்கின்றானல்லன்-ஆசைப்படுகின்றானில்லை, எப்படியும் - எவ்விதத்திலும், காதல்செய்வது - ஆசைப்படுவது, தனைக்காமித்து - தன்னைக்குறித்துத்தான், ஆதலால் - ஆகையினால், விருப்பம் - பிரேமை, தன்னொடாதலில் - தன்னிடத்திலிருப்பதனால், தான் - தானே, நிரதிகசயானந்தமாகும் - நித்தியானந்தனாவான். எ - று.

ப - ம். மிகுந்தவன்புடைய மனைவிமைந்தன்முதலியவர்கள் தனக்காக வேயன்புசெய்யப்படுகின்றார்களெனக்கூறி சுருதியிற்சொன்னவையெல்லா ன்சும்கிரகிப்பார், “சகலபூதமும்” என்றார். (ங)

அ - கை. இவ்வண்ணம் அனைத்துமான்மசேடமாகக்கொண்டு பிரியமாத ஸ்ன் ஆன்மாவே மிகுந்தவன்புடையவனாயும் சுகலக்ஷணமுடைய நிரதிசயா னந்தசொருபனாயுமிருத்தலாற் பரிச்சின்னசுகத்திற்குச் சாதனங்களான கர் மங்களெல்லாவற்றையும்விட்டு அபரிச்சின்னமானசுகத்திவிச்சையுடையமுழு ளுடக்களாலேயன்போடும் ஞானரூபமானவான்மாசாக்ஷாத்கரிக்கத்தக்கவன் அதற்கு மனநிதித்தியாசனத்தோடுங்கூடிச்செய்யப்படும்வேதாந்தமகாவா க்கிய சிரவணந்தானே சாதனமென்று கூறுகின்றார்.

யார்க்குமின்பம்போல்விரும்பிடப்படலாவின் பமேயிறைவடிவி ன்பந், தூக்கிமெப்பின்பம்பெறநினைப்பவரார்துயர்மிகுந்தொழிலெ லாம்விட்டுப், பார்க்கவுங்கேட்கநினைக்கவுந்தியானம் பண்ணவும்படு வனிப்பரம, னூக்கியங்கவணையறியவேயெல்லாமறிந்ததா மொழியவி ன்மையினால்.

இ - ள். இன்பமே - சுகமே, யார்க்கும் - எவர்களுக்கும், இன்பம்போ ல் - சுகமாக, விரும்பிடப்படலால் - விரும்பப்படுதலால், இன்பம் - அவ்வா னந்தமே, இறைவடிவு - பரசிவசொருபமாகும், தூக்கி - ஆராய்ந்து, மெய்யி ன்பம் - சத்தியசுகத்தை, பெறநினைப்பவரால் - அடையக்கருதுகின்றவர்களால், துயர்மிகும் - தூக்கமிகுந்த, தொழிலெலாம்விட்டு - கர்மங்களனைத்தையும் நீக்கி, இப்பரமன் - இந்தவான்மாவானவன், பார்க்கவும் - தரிசிக்கவும், கேட்க-கேட்கவும், நினைக்கவும் - மனனிக்கவும், தியானம்பண்ணவும்படுவன் - தியானம்பண்ணவுமாவான், அவனை - அவ்வான்மாவை, ஊக்கி - ஊகித்து, அங்குஅறியவே - அவ்விடத்திற்கெறியவே, ஒழியவிண்மையினால் - அந்தவான் மாவைத்தவிர வேறென்றின்மையால், எல்லாம்அறிந்ததாம் - சமஸ்த்தத்தை யுந்தெரிந்ததாகும். எ - று.

ப-ம். சப்தத்தினுடையசக்தியானதாற்பரியநியாயாதுசந்தானத்தைச்சி ரவணம் எனவும், நியாயமாகச்சுருதியினாற்பிரதிபாதிக்கப்பட்டபொருளுக்கு அசம்பாவனைமுதலியவைகளை நீக்குந்தன்மையிருத்தலால் அவ்வாகமயுத்தி யினுடையவனுசந்தானத்தை, மனனமெனவும், இவ்வாறு சிரவணமனனங்க ளாலடையப்படும் பொருளின் சாக்ஷாத்காரத்தின்பொருட்டு விஜாதியப்பிரத் தியயத்துக்குவேறானஸஜாதியப்பிரத்தியயப்பிரவாகமானசந்தனத்தை நிதித் யாசனம் எனவும், அவ்வாதேசுருதியும் ஆன்மா பார்க்கத்தக்கவன் கேட்க வன் மனனிக்கத்தக்கவன் சிந்திக்கத்தக்கவன் தெரியத்தக்கவனெனக் றன்பார், “பார்க்கவுங்கேட்கநினைக்கவுந்தியானம்பண்ணவும்படுவனிப் பரமன்” எனவும், மிகுந்தவன்புசெய்யத்தக்கவனுனவான்மாவானவன் கேட் டல்முதலியவற்றைச் சாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்டஅளவில் அவ்விடத்திலாரோபமா னவெல்லாச்சுகமும் அந்தவான்மசேடமாகப் பிரியமாகுமென்று முன்பேசொ ல்லப்பட்டதனால் அனைத்துமதற்குவேறில்லாததாக வறியப்பட்டதாகும். அவ்

பிரகதாரணியவுபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௪௯

வாரேசுருதியும் ஆன்மதரிசனத்துக்குச் சருவாவாப்திலக்ஷணமான பிரயோசனத்தைக் கூற்றென்பதுதோன்ற, “ஊக்கியங்கவணையறியவேயெல்லாமறிந்ததாமொழியவின்மையினால்” எனவுகூறினார். (௪)

அ - கை. இந்தவான்மதரிசனத்தினாலேயே துக்கங்கள் நீங்குமென்று கூறுகின்றார்.

வேறு.

மத்தமுறும்பிறவிப்பகைமாளு
முத்தியுமுன்னிலையாமுடிவில்லா
வெத்துயருங்கெடுமின்பமதாகு
மத்துவித்தையறிந்தவவர்க்கே.

இ-ள். அத்துவிதத்தை - துவிதமில்லாதஞானத்தை, அறிந்தவவர்க்கே - தெரிந்தவர்களுக்கே, மத்தமுறும் - மதம்பொருந்திய, பிறவிப்பகை - சமுசாரமானபகை, மாளும்-ஒழியும், முத்தியும்- வீடும், முன்னிலையாம் - தன்முன்பு நிலையாகும், முடிவில்லா- அந்தமில்லாத, எத்துயரும் - எந்தத்துக்கங்களும், கெடும் - அழியும், இன்பமதாகும் - சிவானந்தமுண்டாகும். எ-று.

ப - ம். துக்கசமூகங்களைக் கிழித்துச் சுவர்க்கமுதலிய சுகங்களுக்கே துவானபுண்ணியமிருத்தலால் அதன்னிமித்தமாகவித்துவானுக்குச்சமுசாரம் வருமோவெனில்அத்துவிதியப்பிரமான்மவைக்கிய சாக்ஷாத்காரம்வந்தபின் புண்ணியபாவமெல்லாவற்றிற்குமிருப்பிடமாய்க் கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவமுதலியவையுடைய அந்தக்கரணம்பேராகப் பிரிக்கப்பட்டமையின் அதனுண்டாகுஞ்சுகத்துக்கபோக விலக்கணத்தையுடைய சமுசாரம் வித்துவானுக்கில்லையென்பார், “மத்தமுறும்பிறவிப்பகைமாளும்” எனவும், பரமத்துவிதருபாயுள்ளபுருடனுக்குத் தனக்குவேராகத்துக்கஹேதுவானபொருளில் லாமையின் பரம்பரையாய்வந்தபவங்களிலே சம்பாதிக்கப்பட்டதுக்கசமூகங்கள்நீங்குமென்பார், “எத்துயருங்கெடும்” எனவும், இத்தன்மையான மோக்ஷத்திற்குஞ் சுகத்துக்கங்கள்போலச் சுவர்க்காதி சுகங்களும்நீங்குதலாற்புருஷார்த்தத்தன்மையில்கையெனில் ஆன்மாவிற்குச்சொரூபபூதமான நித்தியநிரதிரசயஅத்துவிதவானந்தம் வேரொருகாரணத்தையபேக்ஷியாமற் சொரூபப்பிரகாசத்தினாலே விளங்குகின்றமையால் புருஷார்த்தமே யென்பார், “இன்பமதாகுமத்துவிதத்தையறிந்தவவர்க்கே” எனவுகூறினார். (௫)

அ - கை. இவ்வாறுமுத்திசாதனமான அத்துவிதபரமானந்தவான்மதரிசனத்தைக்கூறிச் சருதியிற்கண்டபேததரிசனநிந்தையைக்கூறுகின்றார்.

பின்னமுறப்பிரமத்தையறிந்தான்
றன்னையமெய்ப்பொருடள்ளுமதன்
மன்னுமுடம்புவசத்தொருவாகிங்
கின்னவுலோகமெனாவிழிக்கும்.

இ - ள். பிரமத்தை - பிராமணசாதியை, பின்னமுற - தனக்குப்பின் னமாக, அறிந்தான்மனனை - அறிந்தவனை, அ மெய்ப்பொருள்-அந்தப்பிரமம், தள்ளும் - தள்ளிவிடும், அதன்றி - அதன்றியும், மன்னும் - ஸுத்திரமும், இ ன்னவுலோகம் - இந்தவுலகமும், உடம்புவசத்தொருவாது - உடம்பின்வசத் தினின்றும்நீங்காமலிருக்கும்படி, இங்கு-இவ்விடத்தில், எணமல்-மதியாமல், இழிக்கும்-தள்ளிவிடும். எ - று.

சுருத்து. அந்தப்பிரமம் பேதனானிக்குஅகப்படாததனற் று சுருதுக்கங் களுக் கேதுவாகுமென்றறிக. (சு)

வேறு.

அல்லாதில்லாப்பரந்தன்னிலயலாவறியும்படியாய்ந்து பொல்லாவாகத்தறிவுபெறும்பசுவானவனைப்புத்தேளி ரெல்லாமெல்லாவேதமும்பூதங்களியாவும்றித்தள்ளி றில்லாநிற்கும்பேதத்தேநிற்பானசிக்கைதப்பாதே.

இ - ள். அல்லாதில்லா - பின்னவஸ்துவாயிராத, பரந்தன்னில் - பிர மத்தில், அயலா - பின்னமாக, அறியும்படியாய்ந்து - தெரியும்படிதன்னை மறந்து, பொல்லா ஆகத்தறிவுபெறும் - கொடிதானதேகளுமுடைய, பசு வானவனை - பசுவை, புத்தேளிரெல்லாம் - தேவர்களனைவர்களும், எல்லா வேதமும் - சமஸ்தவேதங்களும், பூதங்களியாவும் - பஞ்சபூதங்களும், இறத் தள்ளிநில்லாநிற்கும் - அழியும்படிதள்ளிநிற்கும், பேதத்தேநிற்பான்-துவித் த்தில்நிற்கின்றவனுக்கு, நசிக்கைதப்பாது - மாணம்நீங்காது. எ-று.

ப - ம். பிரமஸுத்திராதிஜகத்தைத் தனக்குவேறாகப் பார்க்கின்றவன் பொய்யாகக்கண்டா னாகலின் அவனைப்பசுவென்பார், “பொல்லாவாகத்தறிவு பெறும்பசுவானவனை” எனவும், பேதமனுபவசித்தமாதலின் எப்படிநீக்கக்கூ டிமென்னில், தோற்றுகின்றபேதம் கிளிகுசில்வெள்ளிபோலப்பிராந்தியாதலி ன் எதார்த்தமாய்த்தனக்குவேறாகப்பேதஜகத்தைப்பார்க்கின்றவன் அதனாலு ண்டாகியபுண்ணியபாவங்களால்வசிக்கப்பட்டவனாய் ஜனனமரணமானச முசாரத்தையடைகின்றான் அங்மனமேசுருதியும் சமுசாரத்தினின்றும்நிற்கும் பவுஞ்சமுசாரத்தையடைகின்றான் எவனிவ்விடத்திலந்நாநாமருபங்களையே பார்க்கின்றானென்று கூறிந்நென்பதுதோன்ற, “பேதத்தேநிற்பானசிக்கைத ப்பாதே” எனவுங்கூறினார். (எ)

அ - கை. தோற்றுகின்றபிரம ஸுத்திர முதலியவைகளையெப்படியறி கின்றதென்றுசங்கித்து அவையெல்லாவற்றையும் ஆன்மசொருபமாகவேயறிய வேண்டுமென்று இதுபிராமணசாதிதுகஸுத்திரமென்றதுமுதலியவைகளாற் றுருகுகிறிற்று அதன்பொருளைக்கூறுகின்றார்.

மறையோரரசர்முதலானவன்ஞ்சிரமமற்றுள்ள பிறிவாய்நிகமுுகின்றவெலாம்பிரமமொன்றுமேபிறிதா

பிரகதாரணியவுமரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௫௧

வறியாநிற்குமறிவென்றுமல்லற்பிறப்பையடைவிக்கு
மிறைதானுநிலையெய்துமிரண்டும்காணுதிருந்தக்கால்.

இ - ள். மறையோர் - வேதியர்கள், அரசர்-கூத்திரியர்கள், முதலான-
இவர்கள்முதலான, வன்னுச்சிரமம்-வருணச்சிரமங்களும், மற்றுள்ள-மற்றுமி
ருக்கின்ற, பிறவாய்நிகழுமின்றவெலாம் - வேறுகருகிழ்கின்றவனைத்தும், பிரம
மொன்றுமே - ஏகமானபிரமமேதான், பிறிதாவறியாநிற்கும்அறிவு - வேறுக
அறிகின்றபுத்தியானது, என்றும் - எக்காலத்திலும், அல்லற்பிறப்பை - துக்க
மானசமுசாரத்தை, அடைவிக்கும் - அடையச்செய்யும், இரண்மேகாணுதி
ருந்தக்கால் - அவிதத்தைப்பாராமலிருந்தால், இறைதானான - பரமசிவம் தா
னென்ற, நிலையெய்தும் - சபாவத்தையடைவான். எ-று.

ப-ம். மாயாகாரியமானபிரமகூத்திரமுதலெல்லாம் ஆன்மசொருபத்
தில்அத்தியாசிக்கப்பட்டுக்கிளிகுசிலிலவெள்ளிபோல் அதிஷ்டானத்தைக்கா
ட்டிலும்வேறுககிருபிக்கமுடியாததனால் எல்லாமான்மாவேயென்பார், “பிறி
வாய்நிகழுமின்றவெலாம்பிரமமொன்றுமே” எனவும், பிரமகூத்திரமுதலி
யசகத்திற்கும்பிரத்தியகான்மாவிற்கும் பேதபுத்திசெய்வதுசமுசாரத்திற்கே
துவாமென்பார், “பிறிதாவறியாநிற்குமறிவென்று மல்லற்பிறப்பையடைவிக்க
ும்” எனவுங்கூறினார்.

(அ)

அ-கை. துக்கங்களெல்லாம்நீங்குதற்கும் பிரதிச்யானந்தத்தையடை
விக்குமிலக்கணமுடையமுத்திக்கும் அத்துவிதமானஆன்மவித்தையேசாதன
மென்பதனையும் ஞானியின்பெருமையையுங்கூறுகின்றார்.

வேறு.

அத்துவிதந்தானுமவிகற்பமதடைந்தபோதே
புத்தியிலிளைப்பும்போகும்போகும்பிறப்புகளோ
வெத்திகழ்வாலும்பேதமின்மையாலிறையேயென்னுந்
தத்துவவித்தேயென்றன்றலையினால்வணங்கத்தக்கான்.

இ - ள். அத்துவிதந்தானும் - அத்துவிதமாகிய, அவிகற்பமதடைந்த
போதே - நிருவிகற்பத்தையடைந்தபோதே, புத்தியில் - புத்தியிலுள்ள,
இளைப்பும்போகும் - துக்கமும்நீங்கும், இப்பிறப்பும்கோகும் - இந்தச்சென்ம
மும்ஒழியும், எத்திகழ்வாலும் - எந்தவிளக்கத்தினாலும், பேதமின்மையால் -
பேதமில்லாததனால், இறையேயென்னும் - (அனைத்தும்) பிரமமேயென்கி
ன்ற, தத்துவித்தே-தத்துவஞானியே, நேரா-நேராக, என்றந்தலையினால்-என
அறாங்குசிரங்களாலும், வணங்கத்தக்கான் - வந்திக்கத்தகுந்தவன். எ - று.

ப - ம். சகலவுபாதினையும்நீங்கினதாயும் விகாரங்களெல்லாவற்றிற்
கும்வேறுகியும் சத்தியஞானந்தவுகரசமாயும் விளங்கும்பிரமசொருபத்
தில் சிவவணமுதலியசாதனங்களாலுண்டானபிரமத்தைவிஷயிகரிக்கின்றவித்
தையினால் அதனையாவரித்தவவித்தைநீங்குமளவில் அன்னியமானவிஷயங்க

னில்லாமையால் விசேஷபவாசனையில்லாததிதத்தவிருத்திக்கு யாதொருவுபரதியுண்டோ அஃதேமோகஷமென்பார், “அத்துவிதந்தானுமவிகற்பமதடைந்தபோதே புத்தியிலினைப்பும்போகும்போகும்பிறப்பும்” என்றார். (க)

அ - கை. இந்தஅத்துவிதியப்பிரமான்மவிஞ்ஞானம் எங்குஞ்சுலபமாகக்காணாததற்குக்காரணங்கூறுகின்றார்.

வேதமாகம்புராணமிருதிகள்வேறுமார்க்க
ரோதுமாகமங்கடர்க்கமொன்றொடொன்றெவ்வாதாரு
மீதெலாமொக்கப்பண்ணலாவதன்றிதயதுக்க
மாதலாலனைத்தும்விட்டிங்கனைத்துமாஞ்சிவனைப்பார்ப்பான்.

இ - ள். வேதம் - வேதங்களும், ஆகமம் - ஆகமங்களும், புராணம் - புராணங்களும், மிருதிகள் - ஸ்மிருதிகளும், வேறுமார்க்கர் - புத்தர்அருகர்முதலியமதவாதிகள், ஒதுமாகமங்கள் - சொல்லுகின்றஆகமங்களும், தர்க்கம் - தருக்கங்களும், ஒன்றொடொன்றெவ்வாதாகும் - ஒன்றுக்கொன்றுபொருந்தாதாகும், ஈதெலாம் - இவைகளெல்லாம், இதயதுக்கமாதலால்-மனத்தில்த்துக்கத்தையுண்டிபண்ணுமாதலால், ஒக்கப்பண்ணலாவதன்று-ஒன்றுபடுத்தக்கூடுவதல்ல, அனைத்தும்விட்டு - எல்லாவற்றையுந்தள்ளி, இங்கு - இவ்விடத்தில், அனைத்தும் - யாவுமாய்விளங்குகின்ற, சிவனை - சிவசொருபத்தை, பார்ப்பான் - பார்க்கக்கடவன். எ - று.

ப - ம். சிவித்திருக்கும்வரைக்கும் அக்கினிஹோத்திரஞ்செய்யத்தக்கதெனவும் கருமமுதலியவற்றற்பிரயோசனமில்லை துறவொன்றாலேயேபிரயோசனமெனவும் இரண்டிபறவைகள்கூடிச்சகாக்களாகவிருக்கின்றனவெனவும் ஒருதேவனேசகலபூதங்களிலுஞ்ஞுக்குமமாயிருக்கின்றனெனவும் ஒன்றுக்கொன்றுவிரோதார்த்தங்களாகச்சுருதிஸ்மிருதிபுராணவாகமங்களிருத்தலால், “ஒன்றொடொன்றெவ்வாதாகும்” எனவும், அவைகளுக்குஅவிரோதஞ்செய்யப்புகில்ஆயுளெல்லாமதன்பொருட்டேஒழியாநிற்கும், அவ்வாயுள்சித்தித்திடினும்அவிரோதஞ்சித்திக்காது,அந்தவந்தநூல்களின்பரிசீலனம் மனோவிசேஷபத்துக்குக்காரணமாதலின் அவ்வனைந்தையுநீக்கி வேதாந்தமகாவாக்கியவியசாரத்தாலுண்டாகியவான்மஞானமுடையவனாகப்பவித்து எந்தஎந்தவஸ்துக்களெந்தஎந்தசூபமாகப்பிரகாசிக்கின்றதோ அந்தஅந்தசூபமாகஅவைகளின்அதிட்டானமானபரமசிவத்தையேபெல்லாவற்றிலும்பார்க்கத்தக்கதென்பார், “இதயதுக்கமாதலானைத்தும்விட்டிங்கனைத்துமாஞ்சிவனைப்பார்ப்பான்” எனவுங்கூறினார்.

கருத்து. இதனாலந்தமகாபூதத்தின்சுவாசமே இருக்கு எசுரு சாமம்அதர்வணமென்னும்வேதங்களென்றசுருதியின்தாற்பரியங்கூறப்பட்டது. (க௦)

வேறு.

கிருமிகிடங்கண்மதியுடைத்ததனிற்கிளர்ந்திடும்பசுமதியவற்றினாரமதியுடையரவரினுஞ்சிலவாஞானமிகிருப்பரன்னவரிற்

பிரகதாரணியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். உருந

பெரியர்கந்தருவர்மதியினுலவறிற்பெரியரேபிதிர்க்கள் வெவ்வேறு
ருவருக்கொருவர்தாரதம்மியத்தாலுணர்வினலுயர்ந்தவருளரால்.

இ - ன். கிருமிகீடங்கள்-புழு வண்டுமுதலியன, மதியுடைத்து- மதியு
டையனவாகும், அதனில் - அவற்றைக்காட்டிலும், பசுமதி- பசுவின் தபுத்தி,
ள்ளர்த்தும் - கிரேட்டமாகவிளங்கும், அவற்றின் - அவைகளைக்காட்டி
யும், நர்மதியுடையர் - மனிதரதிகபுத்தியையுடையவர்கள், அவரினும் -
புத்தரரினும், சிலவர் - சிலர்கள், ஞானமிக்கிருப்பர்-விசேஷவறிவுடையவர்
ளாயிருப்பார்கள், அன்னவரில்-அவர்களைக்காட்டிலும், கந்தருவர்-கந்தருவர்
ள், பெரியர் - புத்தியையுடையவர்கள், அவரில்-அவர்களைக்காட்டிலும், பிதி
க்கள் - பிதிர்க்கள், மதியினால் - பிரஞ்ஞையினால், பெரியர் - ஆதிக்கமாவார்
ள், ஒருவருக்கொருவர் - ஒருத்தருக்கொருத்தர், தாரதம்மியத்தால் - தார
தம்மியத்தினாலும், உணர்வினால் - அறிவினாலும், வெவ்வேறு - வேறுவேறாக,
யர்ந்தவர் - மேன்மையுடையவர்களாக, உளர்- இருக்கின்றார்கள். எ-று. ()

உள்ளபேரெல்லாரிலுமுணர்வுடையீரும்பர்காணிங்களுங்களி
றன், நெள்ளியேனுவென்மதியினுலென்னிற்செனூர்த்தனன்சேதன
றகும், வெள்ளமேற்றுயிலுமாலினுமரன்றான்மேதைபாம் விளம்பிய
வெவர்க்கு,முள்ளமேமருவியுணர்வளிக்கின்றசிவனியரினுமுணர்வு
டையான்.

இ - ன். உள்ளபேரெல்லாரிலும் - கீழ்ச்சொல்லியிருக்கின்ற எல்லார்க
ளிலும், உம்பர்காள்நீங்கள்-தேவர்உளேநீங்கள், உணர்வுடையீர் - மிகவும்பிர
ஞ்ஞையுடையவர்கள், உங்களில் - உங்களைக்காட்டிலும், மதியினால் - பிரஞ்
ஞையினால், நான்தெள்ளியேனுவென் - நான்தெளிந்தவனுவென், என்னில் -
என்னைக்காட்டிலும், செனூர்த்தனன் - திருமால்; சேதனனாகும் - அறிவுடை
வனுவான், வெள்ளமேல் னுயிலும்- பாற்கடலில்நித்திரைசெய்கின்ற, மாலி
யம் - விஷ்ணுவைக்காட்டிலும், அன்றான்-திரிமூர்த்திகளிலுள்ள உருத்திரர்,
மதைபாம் - அதிகஞானமுடையவராவார், விளம்பியவெவர்க்கும்-இப்போ
தசொல்லியஅனைவர்களுக்கும், உள்ளமேமருவி- இருதயபங்கயத்திலிருந்து,
ணர்வளிக்கின்ற - ஞானத்தைக்கொடுத்தருள்கின்ற, சிவன் - உமாபதியா
ப்யமகாதேவரே, யாரிலும் - எல்லாரிலும், உணர்வுடையான் - மேலானபிர
ஞ்ஞையையுடையவர். எ - று. (கஉ)

ஆதலாலநியுமறிவெலாங்கைவிட்டறிவினுக்கறிவதாய்நின்ற
பதமில்பிரமமொன்றுமேயறிவான்பேறுபேரின்பமாம்பிறத்தல்
ாதலற்றிருக்குமிதனையோர்வருத்தமின்றியேசார்தலுமாகு
ாதரித்தறியாரற்பமேவிரும்பியனந்துக்கத்திலேயமைவார்.

இ - ன். ஆதலால் - (மகாதேவரேசர்வஞ்ஞாய்)இருத்தலால், அறியும
வெலாங்கைவிட்டு - அறியத்தக்கவித்தையனைத்தையும்விடுத்து, அறிவினுக்

கறிவதாய்கின்ற - ஞானத்துக்கும் ஞானமாகவிளங்குகின்ற, பேதமில் - அத்து விதமான, பிரமமொன்றுமே - பிரமமொன்றினையே, அறிவான் - அறியக்கடவன், பேறு - அதனால்தரும் பலமும், பேரின்பமாம் - பேரானந்தமுத்தியாகும், பிறத்தவ் சாதலந்திருக்குமிதனை - சென்னமரணமில்லாமலிருக்கின்ற இரதச்சிவத்தை, ஓர்வருத்தமின்றியே - ஒரு பிரயாசமுமில்லாமலே, சார்தலுமாகும் - இவ்விடத்திற்குநேயடையலாம், (இந்தப்பிரமத்தை), ஆதரித்தறியார் - அன்புவத்துணராதவர்களாகி, அற்பமேவிரும்பி - அற்பசுகத்தையேகருதி, அனந்ததுக்கத்திலே - முடிவில்லாத்துன்பத்திற்குநே, அமைவார் - அமுந்துகின்றார்கள். எ - று.

ப - ம். கிருமிகிடமுதலுருத்திரன்வரைக்கும் மேன்மேற்பிரஞ்ஞை அதிசயமாயிருத்தலாற்சருவஞ்ஞுத்தன்மைகூடாது. அவைச்சின்னஞானருபணை பரமசிவனொருவனேசாக்ஷாத்சருவஞ்ஞுதுதலால் முற்கூறியசுருதிஸ்மிருதிமுதலான அனான்மவித்தையையிட்டு அனைத்தையும் பரமசிவனொருபமாகவே அனுசந்தானிக்கத்தக்கதென்பார், “பேதமில்பிரமமொன்றுமேயறிவான்” எனவும், பிரமான்மஞானம் மனோவியாபாரமாத்திரத்தாற்சாதிக்கப்படுதலின், “இதனை யோர்வருத்தமின்றியேசார்தலுமாகும்” எனவுங்கூறினார். (கங்)

அ - கை. இங்ஙனங்கூறியபொருளேசுருதிமுதலியசாத்திரங்களுக்கும் பரமேசனுக்கும் நாராயணர்முதலியதேவர்களுக்கும் சம்மதமென்று அனுவதித்துக்கூறுகின்றார்.

வேதநான்மிருதிபுராணமத்துவிதமெய்ம்மையேவிளம்பமெய்த்தருக்க சாதியாரிற்கத்தத்துவஞானத்தவருமிப்பொருளையேசார (கஞ் வாதியாஞ்சிவனாராயணனானிங்கறைந்ததுமபேதமாவிருக்க வாதியாமொருவற்கிதையனாதரித்ததன்மாயையினுடையவல்லபமே.

இ-ள். வேதநால்-சுருதியும், மிருதி-ஸ்மிருதியும், புராணம்-புராணங்களும்த், அத்துவிதமெய்ம்மையே - அத்துவிதத்தின் உண்மையையே, விளம்ப-சொல்லவும், மெய்த்தருக்கம்-சுருதியனுக்கிரகமுடைய மெய்ம்மையானதர்க்கங்களும், சாதியாரிற்க - (பரமாத்ருவிதவேதனத்தையே) சாதனஞ்செய்யவும், தத்துவஞானத்தவரும் - தத்துவஞானிகளும், இப்பொருளையே - இந்தவத்துவிதப்பொருளையே, சார - பொருந்தவும், ஆதியாம் - ஆதியாயிருக்கின்ற, சிவன் - சிவபிரானும், நாராயணன் - வீஷ்ணுவும், நான் - யானும், இங்கறைந்ததும் - இவ்விடத்திற்குசொல்லியதும், அபேதமாயிருக்க - அத்துவிதமாயிருக்கவும், வாதியாமொருவற்கு - மதவாதியாகிய ஒருவனுக்கு, இதையனாதரித்தல் - இந்தவத்துவிதப்பொருளையனாதருவசெய்கின்றபுத்திப்பொருந்துதல், மாயையினுடையவல்லபமே - மாயையினுடையவன்மையேயாகும். எ - று.

கருத்து. பரமாத்ருவிதஞ்சர்வசம்மதமாயினும் அவித்தையின்வாசனையால் மறைபட்டகண்ணினராய்ப்பெத்தர்களவிரும்பமாட்டார்களென்றறிது. (கசு)

இதுவுமது. வேறு.

கனகமதபேதம்வேறுகடகமகுடாதிபோல
வனியவடிவாலனேகமறிவுநிலையாலபேத
மெனவுமுரையாடுவாரும்தயமில்நூனவீன
ரெனையநிகழ்வாலுமீசனெனநினைசுவானவீசன்.

இ - ள். கனகமது - பொன்னுது, அபேதம் - பேதமில்லாததாயும், வேறுகடகம் - பின்னமாகியகங்கணம், மகுடாதிபோல - கீர்டமுதலானவைகளாக ஆவதுபோல, அனியவடிவாலனேகம் - பின்னருபத்தாலனேகமென்றும், அறிவுநிலையாலபேதமெனவும் - நூனநிலையாலத்தவிதமென்றும், உரையாடுவாரும் - சொல்லுகின்றவர்களும், இதயமில்நூனவீனர் - புத்தியில்லாதவருமறிவில்லாதவருமாவார்கள், எனையநிகழ்வாலும் - மந்தெந்தவிளக்கத்தினாலும், ஈசனெனநினைசுவான் - (அனைத்தும்) ஈசனேதானென்றுகருதுகின்றவன், அவீசன்-அந்தவீசனேயாவான். எ - து.

ப - ம். காரணப்பிரமாகாரமானசாமானியருபத்தால் அனைத்தும்அத்துவிதந்தான். ஆகாயமுதலியபூதபௌதிக விசேஷாகாரத்தாற்றுவதிதஜகத்தோற்றஞ்சத்தியந்தானெனில் ஒன்றுக்கொன்றுவீரோதமான துவிதாத்துவிதங்கள் ஓரிடத்திலிருக்கின்றதென்றுசொல்லுதலபொருந்தாது, அங்மனமொப்பியபேதாபேதவாதிகளை, “நூனவீனர்” என்றார். (௧௫)

அ - கை. துவிதமதத்தைக்கண்டித்துக்கூறுகின்றார்.

பலவடிவும்வேறுபாடுபகரும்வெறுமூடரான
புலையரொடுகிடமோடுபுழுவினெடுவாசியேது
சொலவிலுலகாலும்வேறுதுணிவிலுணர்வேயெலாமெ
னிலகுமதிபேததாகுமிறைவனடிபேணலாலே.

இ - ள். பலவடிவும்-பலவஸ்துக்களும், வேறுபாடுபகரும் - பின்னமென்றேசொல்லுகின்ற, வெறுமூடர்-வீண்மூடர்கள், ஆனபுலையரொடு-உற்பத்தியாகியதீசர்களோடும்,கீடமோடு-கீடங்களோடும்,புழுவினெடு-புழுவினோடும், வாசியேது - சமானமாவார்களென்றுசொல்லுவதற்குக்கூடரியாயமென்னிருக்கின்றது, சொலவில்-விவகாரத்தில், உலகு-உலகங்கள், வேறு -பின்னமாக-ஆலும் - சேரும், துணிவில் - நிச்சயத்தில், எலாம் - அனைத்தும், உணர்வேண்-நூனமேயென்கின்ற, இலகுமதி- விளங்கும்புத்தியானது, இறைவனடிபேணலாலே-சிவபிரானதுதிருவடியைத்தியானித்தலாலே, பேததாகும் -பிரயோசனமாகும். எ - து.

கருத்து. பேதாபேதபகஷம்பொருந்தாமையிற் சருவப்பிரகாரத்தாலுபேதமேபரமார்த்தமென்றவைசேஷிகர்கள்சேதனர்களல்ல, கடமுதலியபேதசேதனர்களேதான் முன்னமேபேதநிருவசனங்கூடாமைநிரூபிக்கப்பட்டதனென்க. (௧௬)

உலகெனவிளங்கல் ஞானவுருவமதடைந்துநாஞ்
மிலகுபரையின் சொரூபமெனும்விமலபுந்திதானும்
அலகிலருளிந்துமோலியடியிணையிலன்புநீட
நிலைகொளவுறுந்தியானநிகழ்வினிவிலங்குமோர்மின்.

இ-ள். உலகெனவிளங்கல் - சகங்களாகவிளங்குதலும், ஞானவுருவமத
டைந்து - ஞானரூபத்தைப்பொருந்தி, நாளும்இலகு - எந்நாளும்ஒளிர்கின்ற,
பரையின் சொரூபமெனும் - பராசத்தியினது சொரூபமேயென்றுகருதுகின்ற,
விமலபுந்திதானும் - நின்மலமாகியபுத்தியும், அலகிலருளிந்துமோலி - அளவி
ல்லாததிருவருளையுடையசந்திரசேகரரது, அடியிணையில் - உபயபாததாமரை
களில், அன்புநீட - பிரேமைமிக, நிலைகொளவுறுந்தியான - ஸ்திரமாகப்பொ
ருந்துகின்றதியானத்தின், நிகழ்வினில் - விளக்கத்தினால், இலங்கும் - (ஒருவ
னுக்குப்) பிரகாசிக்கும், ஓர்மின் - நீங்களறியுங்கள். எ - று.

கருத்து. எவனுக்குச்சசிதர ஸ்மரணமுண்டோ அவனுக்கேயிவ்விதஞான
முண்டாகுமன்றி வேறொருவனுக்கு இல்லையென்க. (கள)

மறைசகவிளக்கநாடிமருவுபிரியத்தினேது
முறையிணையுரைத்ததாமெய்மொழியலவெனக்கொள்ஞானி
இறையவனியற்றயாதுமிலைதொழிலவற்குமோக
முறைதொழிலியற்றுவோனலுணர்வில்பசுவொத்தவீனன்.

இ - ள். சகவிளக்கநாடி - உலகவிளக்கத்தைக்கருதி, மறை - சுருதியா
னது, மருவுபிரியத்தினேதுமுறையிணை - பொருந்துகின்றபிரியவேதவின்மு
றைமையை, உரைத்ததாம் - சொல்லியதாகும், மெய்மொழியலவெனக்கொ
ள் - உண்மையாகச்சொல்லியதன்மென்றுகருதுகின்ற, ஞானி - பரமாத்ம
விதஞானியே, இறையவன் - பரமசிவனாவான், அவற்கு - அந்தஞானிக்கு, இ
யற்ற - செய்யத்தக்க, தொழில் - கருமங்கள், யாதுமிலை-ஒன்றுமில்லை, மோ
கமுறைதொழிலியற்றுவோன்-மயக்கம்பொருந்தியகருமங்களைச் செய்பவன்,
நல்உணர்வில் - நல்லஅறிவில்லாத, பசுவொத்த - பசுப்போன்ற, ஈனன் - இழி
ந்தவனாவான். எ - று.

கருத்து. வியாவகாரிசஜகவிளக்கத்தையபேஷித்து அக்கினிஹோத்திர
ஞ்செய்யத்தகாதென்றதுமுதலியசுருதியும், சொர்க்கமுதலியபலசாதனமான
அக்கினிகோத்திரத்தை உபதேசித்தது. இதனால் ஜகஞ்சத்தியமாகாதென்க. (.)

செலவொடுதிரும்பல்மேவுசெனனமாணங்கள்ளான
மலம்விமலமென்பயாவுமருவறிஞன்முன்புசேர்வ
திலைவிரவுகின்றயாவுமியைபரசிவன்சொரூப
நிலையதெனநன்றதாகநிகழ்வுறவிளங்கலாகும்.

பிரகதாரணியவுபநிடததாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயம். ௨௫௭

இ-ள். செலவொடுதிரும்பல்-கமாகமங்கள், மேவுசெனனமரணங்கள்-
அடைகின்றஜனனமர்ணங்கள், ஞானம் - அறிவு, மலம்விமலம் - மலமினம்
லம், என்பயாவும் - என்பவையனைத்தும், மருவு - பொருந்துகின்ற, அறிஞன்
முன்பு - சிவயோகமுன்பு, சேர்வதிலை - (ஒருநாளும்) செல்லுவதில்லை, விரவு
கின்றயாவும் - பரவுகின்றவனைத்தும், இமைபரசிவன்சொருபநிலையதென-
(கருணை) பொருந்தியபரமசிவனதுசொருபநிலையாகவே, நன்றதாக - (அவனு
க்கு) நன்மையாக, நிகழ்வுறவிளங்கலாகும் - பிரகாசமாகவிளங்கும். எ-று.

கருத்து. ஜனனமரணகமாகமங்கள் முதலியவனைத்தும் வியாவகாரிகஜ
கத்தோற்றத்தின்பெலத்தாற் பிரகாசிக்கின்றதேயன்றி பரமார்த்தமாகவில்
லையென்க. (கக)

அ - கை. சருவப்பிரகாரத்தாலும் அத்துவிதமே உண்மையெனக்கூறு
கின்றார்.

வேறு.

தேசிகனளித்தவழியினாலையந்தீர்ந்துசிற்சடத்திகழ்வெல்லா
ம்சனாய்ப்பார்ப்பானிப்படிப்பார்க்குமிதனையுமிறையெனப்பார்ப்பா
னேசமோடிங்ஙன்பார்ப்பவன்பார்வைதன்னையுநீக்கியேயிர்த்தத்
தேசிகன்றிகழுஞ்சின்மயமாகச்சின்மயமென்கையுமில்லையே.

இ-ள். தேசிகன் - ஆசாரியரானவர், அளித்தவழியினால்- அனுக்கிரகித்த
மார்க்கத்தினால், ஐயந்தீர்ந்து-சந்தேகந்தீர்ந்து, சிற்சடத்திகழ்வெல்லாம்- சிற்
சடவிளக்கமனைத்தும், ஈசனாய்ப்பார்ப்பான் - பரமசிவனாகவேபார்க்கக்கட
வன், இப்படிப்பார்க்குமிதனையும் - இவ்வண்ணம்பார்க்கப்பட்டபார்வையையு
ம், இறையெனப்பார்ப்பான்-சிவமாகவேபார்க்கத்தக்கது, நேசமோடு-அன்பி
னோடு, இங்ஙன்பார்ப்பவன் - இவ்வாறுசிவனாகப்பார்க்கின்றவனாகிய, இந்தத்
தேசிகன் - இந்தச்சற்குருவானவன், பார்வைதன்னையும் - அந்தப்பார்வையையு
ம், நீக்கி - விடுத்த, சின்மயமாகத்திகழும் - சின்மயமாகவிளங்குவான், சி
ன்மயமென்கையுமில்லையே - சின்மயமாகச்சேஷிப்பானென்கையும் அவனுக்கு
இல்லை. எ - று.

கருத்து. இதனால் எவ்விடத்திற்றுவிதம்போற்பவிக்கின்றதோவெனஆர
ம்பித்து எவ்விடத்திலிவனுக்கனைத்துந்தானாகவேயாகும் எதனாலெதைப்பார்ப
பானென்று பரமார்த்தமானஅத்துவிதநிரூபணஞ்செய்கின்ற சுருதிவாக்கிய
ங்களுக்குரைசெய்யப்பட்டது. "அத்துவிதியப்பிரமான்மருானபெலத்தாலதற்
ருவேறுகத் தோற்றமின்றவனைத்தும் பிரமமாத்திரமாகப்பார்த்து அதற்ககத
ரேணுப்போல அந்தஞானமும்லயிப்பதனால்அதனையும் அவ்வான்மசொருபமா
கவேபார்த்திடப் பிரமான்மஐக்கியவிடயமானஅந்தக்கரணவிருத்தி தனதுகா
ரணத்தோடும்லயிக்குமளவில் அவச்சேதகமில்லாததனால்வித்துவான்தன்சொ
ருபமாகியசின்மாத்திரமாகச் சேடித்துக்கேவலஞ் சித்ருபனாகவே பிரகாசித்

இன்றொன்றையும், உண்மையாய்ப்பிரதியோகியாகவோர் பொருளில்லாததை
ந்சேடித்ததாகக் கூறக்கூடாதெனவுங்கொள்க. (உ0)

இதுமவுது.

ஒழிவிலாப்பரமயோகியானுபவமுள்ளவாறுரைத்திடயானோர்
வழிபெறேனெடுமான்மகேசன்மாமுனிவர் வானவருரைத்திடமாட்
டார், விழிமிசுஞ்சிவனால்விஞ்சையாஞ்சிவையால் விளம்பவும்படா
ததுவிளம்பு, மொழியெலாம்வந்துமோனபாவத்தே முடிபுமன்னில
மதேமுடிவு.

இ - ள். ஒழிவிலா - அழிவில்லாத, பரமயோகியானுபவம் - மகாத்மா
வினதுஅனுபவத்தை, உள்ளவாறுரைத்திட - உள்ளவண்ணஞ்சொல்வதற்கு,
யானோர்வழிபெறேன்-நான்ஒருவழியும்அடையாதவனுயிருக்கின்றேன், நெடு
மால் - விஷ்ணுவும், மகேசன் - உருத்திரமூர்த்தியும், மாமுனிவர் - பெரியமு
னிவர்களும், வானவர் - தேவர்களும், உரைத்திடமாட்டார் - (அவனுபவத்
தைச்) சொல்லமுடியாதவராவார்கள், விழிமிசுஞ்சிவனால் - நெற்றியினும்ஒ
ருகண்ணையுடையபரமசிவனாலும், விஞ்சையாஞ்சிவையால் - வித்தியாசொரு
பியாகியபராசத்தியாலும், விளம்பவும்படாது - சொல்லவுங்கூடாது, அது
விளம்புமொழியெலாம் - அதைச்சொல்லப்பட்ட வார்த்தையெல்லாம், மோ
னபாவத்தே - மௌனபாவத்திற்குனே, வந்துமுடியும்- வந்துமுடிந்துவிடும்,
அந்நிலமதேமுடிவு - அந்நிலமேமுடிவாகும். எ - று. (உக)

வேறு,

இப்படிக்கருணையாலியம்பினேனெலா
மப்பழமறையெலாமறியவோதுவ
தொப்புறநானுமக்குரைத்தவீதெலாஞ்
செப்பருமறையதின்சேடமாகுமே.

இ - ள். அப்பழமறையெலாம்- அந்தஅனாதியாகியவேதங்களெல்லாம்,
அறியவோதுவது - அறியும்படிசொல்லுகின்றது, எலாம் - அனைத்தையும், இ
ப்படி - இவ்வாறு, கருணையால் - பரமசிவத்தின்கருணைபெலத்தினால், இயம்பி
னேன் - சொன்னேன், ஒப்புற - ஒப்பும்படி, நான் - யான், உமக்கு - உங்க
ளுக்கு, உரைத்தவீதெலாம் - சொல்லியஇவ்வனைத்தும், செப்பரும் - சொல்
வதற்கரிய, மறையதின்-வேதத்தினது, சேடமாகும்-சேஷமேதான். எ-று.

வேறு.

உரையாடுவதித்தகைமைத்தெனவோர்குறியுண்டாம்
பொருள்பாலன்றேபூரணமாயோர்வேறில்லாச்
சொருபானந்தன்றிருமேனியெனச்சொலவன்றே
விரையார்கமலத்தவன்மெப்பாராவியப்புற்றான்.

இ - ள். இத்தகைமைத்தென் - இத்தன்மையுடையதென்று, உரையாடுவது - சொல்வதற்கு, ஓர்குறியுண்டாம் - ஓர்குறிப்பானபொருளுண்டு, பொருள்பாலன்று - அப்பொருளும்வேறிடத்திருப்பதல்ல, பூரணமாய் - பூரணமாயும், ஓர்வேறில்லா - ஓர்பின்னமுமில்லாததாயும்விளங்குகின்ற, சொருபானந்தன்றிருமேனியெனச்சொல - சொருபானந்தனத்திருமேனியென்று சொல்வதற்கு, அன்றே - அக்காலத்திற்குளே, விரையார்கமலத்தவன் - வாசனைபொருந்தியகமலாசனத்திலீற்றிருக்கின்றபிரமதேவர், மெய்பாரா-மெய்யையேநோக்கி, வியப்புற்றான் - அதிசயமடைந்தார். எ - று. (உரு)

பிரகதாரணியவுபநிடதமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - சாநந.

சுவமயம்.

உ

சுவாயபரமரூரவேநம:

க - வது உஷஸ்தப்பிராமணமுரைத்த

வத்தியாயம்.

அத்தியாயவவதாரிகை.

இங்ஙனம்அத்துவிதியஆன்மவிஞ்ஞானமே மோக்ஷசாதனமெனக்கூறப்பட்டது. அவ்வான்மசொருபமெத்தன்மைத்தென்றுசங்கித்து அதனைவிசேடமாகப்பிரதிபாதிக்கவேண்டி உஷஸ்தப்பிராமணத்தைக்கூறுகின்றார்.

நாதனஞ்சொருபானந்தனம்மலர்ப்பாதம்
போதமேயெனும்பரிசுபுத்தேளவர்க்கெல்லாம்
நேதிநேதிசெய்திப்பரிசெனநிகழ்த்திவிவான்
வேதநாலுநான்முகத்தினுல்விளக்கியவிதாதா.

இ - ள். நாதனும் - யாவர்க்கும்நாயகராகிய, சொருபானந்தன் - சொருபானந்தரது, நான்மலர்ப்பாதம் - புதுமலர்போன்றதிருவடியே, போதமேயெனும்பரிசு-ஞானசொருமாயிருக்கின்றதென்னுந்தன்மையை, நேதிநேதிசெய்து-(பூதமுதல்மாயைகாறும்)இதல்லஇதல்லவென்றுநிஷேதித்து, இப் - ன - இவ்விதமென்று, வேதநாலும் - நான்குவேதங்களையும், நான்மலர்விளக்கிய - நான்குமுகங்களாலும்விளக்கும், விதாதா- பிரமதேவபுத்தேளவர்க்கெல்லாம் - தேவர்களனைவருக்கும், நிகழ்த்திவிவான் லுகின்றார். எ - று.

அ - கை. எதுசாக்ஷாதபரோக்ஷமாயுள்ளபிரமம் எவன் அநீஞ்சருவாந்தரானுவான்மா அவனைச்சொல்லவேண்டுமென்றஉஷஸ்கேள்விக்கு இவன்ஆன்மாவென்றுஅபிநயத்தாற்றனதுபோகத்த

த்தக்கவான்மவியமானவுத்தரம் யாக்கியவற்கியராற்குறப்பட்டது. இங்கு
னக்கேள்வியுத்தரங்களாற்சித்தமாயுள்ளபொருளைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

எப்பொருளுக்குஞ்சானருயார்க்குமுள்ளாகியென்று
மெய்ப்படுத்தித்தேசாலேவிமலமாய்விளங்காநின்ற
தெப்பொருளெல்லாமாகியெங்கணுநிறைந்துநின்ற
வப்பரம்பிரமநேரோயுருவறியலாகும்.

இ - ள். எப்பொருளுக்குஞ்சானருயார்க்குமுள்ளாகியென்று - எந்தப்பொருள்களுக்குஞ்சாகிய
யாயும், யார்க்குமுள்ளாகி - அனைவர்களுக்கும்ஆந்தரப்பொருளாகியும், என்
றும் - எக்காலத்தும், மெய்ப்படுத்தித்தேசாலே - மெய்மையாகியதனதுபிர
காசத்திலேயே, விமலமாய்விளங்காநின்ற - நின்மலமாய்விளங்குவதாயுமு
ள்ளது, எப்பொருள் - எந்தவஸ்துவோ, எல்லாமாகி - அனைத்தமாகி, எங்க
ணும்நிறைந்துநின்ற-எங்கும்பூரணமாய்நின்ற, அப்பரம்பிரமம் - அந்தப்பா
ப்பிரமமே, நேரே - அபரோக்ஷமாக, அமுகுறவறியலாகும் - அழகாகஅறியத்
தகும். எ - று.

ப - ம். அந்தக்கரணவிருத்திசம்பந்தத்தாற்சோபாதிகவான்மகாண்பவ
னாவான் இவன்நிருபாதிகனாதலால் நேரே ஈக்ஷணசொருபனென்பார்: “எப்
பொருளுக்குஞ்சானருய” எனவும், சோபாதிகனுக்காயின்மற்றொன்றை அபே
க்ஷித்த ஆந்தரத்தன்மை, இவன்நிருபாதிகனாகலிற்காரியகாரணசமூகமனைத்து
க்கும் ஆந்தரப்பொருளென்பார், “யார்க்குமுள்ளாகி” எனவுங்கூறினார்.

கருத்து. சொயம்பிரகாசனவனோ அவனேசகலப்பிராணிகளுக்கும்பிர
த்தியக்கானவான்மா, அந்தவான்மதத்துவமேசருதியிப்பிரசித்தமாயபரோக்ஷ
மானசொயம்பிரகாசஅபரிச்சின்னப்பிரமமாகும் இவர்களுக்குப்பேதமில்லை
யென்க. (உ.)

அ-கை. இவன்ஆன்மாவென்றுஅபினயத்துடன்நிருபாதிகவான்மசொரு
பமுபதேசிக்கப்பட்டது. அதனையறியாதஉஷஸ்திக்குப்போதிக்கும்பொருட்டு
எவன்பிராணனாலேசேட்டிப்பிக்கின்றனென்றது முதலானவாக்கியங்களினு
ல்யாதொருதடஸ்தலக்ஷணம் ஆன்மாவுக்குக்கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ அதனை
க்கூறுகின்றார்.

வேறு.

இந்தப்பிராணபானதியாராலுண்டாயியங்குவதிங்
கெந்தப்புருடன்முன்பாகவெல்லாமிலங்கியவிரவாகுந்
தொந்தப்படவெத்தொழிலுஞ்செய்தேவன்ருழிலற்றிருக்கின்ற
னந்தப்பரனையாவர்க்குமுள்ளாமான்மாவாகின்றான்.

இ - ள். இந்தப்பிராணபானதி-இந்தப்பிராணன்அபானன்முதலியவை
கள், யாராலுண்டாயியங்குவது - எவனுண்டாகிச்சலிக்கின்றன, இங்கு -

இவ்விடத்தில், எந்தப்புருடன்முன்பாக-எந்தப்புருஷனதுசன்னிதானத்தில், எல்லாமிலங்கியவிரவாகும்-அனைத்தம்பிரகாசமாகவிளங்கும், தொந்தப்படு-சுகதுக்காதின்குப்பாத்தியப்படுமப்படி, எத்தொழிலுஞ்செய்து - எல்லாத் தொழில்களையுஞ்செய்தும், ஏவன்தொழிலற்றிருக்கின்றான் - ஏவனஒருதொழிலுமில்லாமலிருக்கின்றானே, அந்தப்பரனே - அந்தப்பரமனே, யாவர்க்கு முள்ளாம் - எல்லார்க்கும்கூந்தரமான, ஆன்மாவாகின்றான் - ஆன்மவஸ்துவாகின்றான். எ - று.

கருத்து. பேதமாகத்தோற்றா நின்றபிரணுபானன்முதலிய காரியகாரணசங்காதத்துக்குத் தாருவெந்திரம்போற் சுபாவமாகவெய்வந்தவதிஷ்டானவசத்தாற்சத்தாஸ்புரணமுண்டாகின்றதோ, பிராணுபானன் முதலியவனைத் தும் எதன்சன்னிதானமாத்திரத்தாற் ரொழிலுடையனவாய்ப்பவிக்கின்றன காந்தத்தின்முன்அயம்போல் அனைத்தம்சேட்டிக்கிலும்எவன்றிருபாதிகளாய்ச்சின்மாத்திரனய்த்தான்சலனமில்லாதவனாய் அவைகளாற்செய்யப்படும புண்ணியபாவங்காற்சம்பந்தப் படுகின்றனில்லை அவனேமுற்கூறியசருவாந்தரத்தன்மைமுதலான லக்ஷணமுடையவான்மாவென்க. (௩)

அ - கை. தூலமுதலிய சரீரங்களுக்கு அனன்மத்தன்மையைக்கூறுகின்றார்.

உடம்போதானன்றுடம்பிதென்றுணரப்படுதலாலுடம்பிற்றிடஞ்சேர்பிராணதியுமன்றுசெடமாய்க்காணுஞ்செய்தியினாகடம்போலியாவனியைவையனைத்துங்காண்பானவனேகத்தாவாய் நடஞ்சேருடம்பினுண்ணின்னுடத்துகின்றநானாவான்.

இ - ன். உடம்பிதென்றுணரப்படுதலால் - இதுசரீரமென்றுசுட்டியறியப்படுதலால், உடம்போ - இந்தச்சரீரமோ, தானன்று-நானல்ல, உடம்பில்-சரீரத்தில், திடஞ்சேர் - திடம்பொருந்திய, பிராணதியும் - பிராணதிகளும், செடமாய்க்காணுஞ்செய்தியினால் - செடங்களாகக்காணப்படுஞ் செய்கையினால், அன்று - நானல்ல, இயாவன் - எவன், கடம்போல்-கடத்தைப்போல, இவையனைத்தும் - சரீராதிகளனைத்தையும், காண்பான் - பார்க்கின்றானே, அவனே - அவனே, கத்தாவாய் - அதிபனாகி, நடஞ்சேர்உடம்பினுள்ளின்று-சலனம்பொருந்தியசரீரத்துள்ளேநின்று, நடத்துகின்றநானாவான் - ஏவுகின்றநானாவான். எ - று.

கருத்து. நான்பிராமமாகின்றேனென்றதுமுதலியவற்றிற் பிரத்தியக்குப்பொருளைக்கூறுகின்றநானென்னுஞ்சத்தத்திற்குச்சருவாந்தரனாயும் பிரத்தியக்காயும்கூறப்பட்ட ஆன்மாவேமுக்கியப்பொருளன்றி ஆறுகோசமுடையது லசரீரமாகாது அது கடம்போல் அசேதனமாய்த்திரிசியமாகலின், தூலசரீரத்தையெவன்காண்கின்றான் அவனே சருவாந்தரனான ஆன்மாவெனவுப் பிராணுபானன் முதலியஐந்துவாயுக்களும் இருவகையிற்சிரியங்களும்

மனங்களும் ஆகியபதினே முதத்துவங்களோடு கூடியலிங்கசரீரமும் பூதகாரிய மாயத்திரிசியமாகலின் அனான்மாவேதான். அதற்கும் எவன்திருஷ்டாவோ அவனேசருவார்தரண ஆன்மாவெனவும், தடஸ்தமாகநிருபாதிகப்பிரமங் கூறப்பட்டதென்க. (சு)

அ - கை. திருஷ்டிக்குத்திருஷ்டாவென்றது முதலியவற்றிற் சுருதியிற் சொப்பிரகாசசித்துருபமான சொருபங்கொம்புபிடியாய்க் கூறப்பட்டது. அதனைக்கூறுகின்றார்.

வேறு.

வினவுற்றகேள்விக்குக்கேட்பானாகி மேவியகாக்கியில்விழித்துக்காண்பானாகி, மனனத்தின்மந்தாவாய்ஞானந்தன்னின் மதித்திடுஞாதாவாகிமன்னுகின்றான், சொனவத்தற்பரனாகுமவனில்வேறாதோற்றமெலாமெய்யாகுந்தோற்றமன்று, நினையிற்றற்பரனையிங்கெல்லாமென்று நினைவதுவேநினைவானநினைவுநேரோ.

இ - ள். வினவுற்றகேள்விக்கு - கேட்கின்றசெவிக்கு, கேட்பானாகி - கேட்பவனாகியும், மேவியகாக்கியில் - பொருந்தியகண்ணுக்கு, விழித்துக்காண்பானாகி - விழித்துப்பார்ப்பவனாகியும், மனனத்தில் - மனனத்தொழிலையுடையமனத்திற்கு, மந்தாவாய் - மனனிக்கின்றவனாகியும், ஞானந்தன்னில் - விஞ்ஞானத்திற்கு, மதித்திடுஞாதாவாகி - மதிக்கின்றவிஞ்ஞாதாவாகியும், மன்னுகின்றான் - நிலைபெற்றிருப்பவனே, சொனஅத்தற்பரனாகும் - முன்சொல்லியஅந்தத்தற்பரனாவான், அவனில் - அவனுக்கு, வேறாதோற்றமெலாம் - பின்னமாகத்தோற்றுக்கின்றவனைத்தும், மெய்யாகுந்தோற்றமன்று - உண்மையானதோற்றமல்ல, நேரே - நேராக, நினையில் - ஆலோசிக்கில், தற்பரனே - அந்தப்பரனே, இங்கெல்லாமென்று - இங்குஅனைத்துமென்று, நினைவதுவே - நினைப்பதுவே, நினைவானநினைவு - நினைக்கத்தக்கநினைவாகும். எ - று.

கருத்து. உருவமுதலியவிஷயங்களோடு கூடியகண்முதலியவற்றால் ரூபமுதலியஇச்சையினுலுண்டானசிற்சரையினால்வியாபிக்கப்பட்டபுத்திவிருத்தியே கண்காதுமுதலியனவாதலால் அவைகளானம்சொருபமானஉருவமுதலியவிஷயங்களையேபிரகாசிக்கச்செய்கின்றனவன்றித் தனதுசைதன்னியவிலக்கத்தால்வியாபிக்கப்பட்டஉருவமுதலியவையில்லாத பிரத்தியகான்மாவைப்பிரகாசிப்பிக்கமாட்டாவாம். உலகசம்பந்தமுடையகண்முதலியவைகளுக்குத்திருஷ்டாவாய்த் தனக்கியல்பானசைதன்னியசொருபதிருஷ்டியால்வியாபிக்கப்பட்டஅவ்வான்ம கர்மபூதமானலௌகிகதிருஷ்டியினாலெங்குநம்வியாபிக்கப்படுவான், புத்திவிருத்திக்குப்பிரகாசகனானசொப்பிரகாசசிதான்மாவே முற்கூறியசர்வார்தரணபரமான்மாவெனவும்இங்ஙனஞ்சருவார்தரணவான்மாவைத்தடஸ்தசொருபலக்ஷணங்களாலுபதேசித்ததுபற்றி அந்தவான்மாவுக்கன்னியமானகாரியகாரணங்களாகியபூதபௌதிகஜகம் அதிஷ்டானத்தினுண்மைஞானத்தாற் சுத்திரஜதம்போற் பரநிக்ஷிபட்டதனால் அஃதுவிவகாரநிசையிற்சத்